ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Εἰς αὐτὸ τοῦτο ΙΣΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ἐξήγημα.

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRA.

Cum eruditiſſimis ISACII TZETZIS commentariis, ex fide manuſcripti emendatioribus factis.

Adiuncta eſt interpretatio verſuum Latina, ad verbum, per GVLIELMVM CANTERVM. Additæ ſunt & eiuſdem G. CANTERI Annotationes, nec non Epitome CASSANDRÆ Græcolatina, carmine Anacreontio.

GENEVÆ,
EXCVDEBAT PAVLVS STEPHANVS.
ANNO M. DCI.

VIRO CLARISSIMO,
DIONYSIO GOTHOFREDO,
I. C. CELEBERRIMO,
PAVLVS STEPHANVS S.

LYCOPHRONIS Caſſandram, doctiſſimóſque Iſacij Tzetzis in eundem authorem Commentarios, mitto tibi vir clariſſime: cui me multis nominibus & hoc & plura debere fateor. Mitto igitur vt comes exeat Pindaro noſtro: daturus & nundinis proximis Euripidem, vnà cum doctiſſimis in eundem Commentariis, ſi D. O. M. dederit. GVLIELMI CANTERI interpretationem ad verbum, ſubiunximus, nec non eiuſdem doctiſſimas Annotationes: non præterituri elegantiſſimos IOANNIS MEVRSII commentarios, ſi tempus & hora dediſſent: quos quidem, & vnà cum illis Varias lectiones quotquot reperiri abs me potuerunt, cùm in libris excuſis tũ in parentis mſ. cod. tã circa textum quàm circa Commentarios, & quas breuitas temporis

¶. ij.

dare non passa est, in proximas nundinas, neque vlterius, volente Deo, differre coacti sumus. Tu verò nunc Cassandram habe, & eius somnia attende, vir amicissime: quæ si ad nostra tempora traducas, habemus & hodie Priameïam virginem loquentem, & iam tot annos fatidicas verè Cassandras audimus, quibus eandem fidem denegare quæ & Troianæ nostræ negata est, magno virorum piorum & cessit & cedit in dies detrimento.

Vale, vir candidissime, literarum splendor, & nos ama. Kal. Martij M. DC I.

GVLIELMI CANTERI IN LYCOPHRONEM PROLEGOMENA.

QVOD ab iis plerunque fieri solet, qui scriptores insignes vel interpretandos vel enarrandos suscipiunt, ut quædam ad eos auspicandos pertinentia præponant: idem & mihi operis huius initio faciendum puto, quò facilius lector beneuolus in reliquis, ubi de summa rei præmonitus fuerit, inoffensè progrediatur. Sic igitur agemus, ut primùm de poeta, Lycophrone: tum de poemate, Cassandra: denique de versionibus & annotationibus breuiter, quæ ad rem arbitrabimur pertinere, dicamus. Lycophron poeta Chalcide Eubœa natus, patrem habuit Socleum grammaticum. postea in Lyci historici familiam per adoptionem transiit, ut scribit Suidas. Floruit sub Ptolemæo Philadelpho, Lagi F. magna cum eruditionis & poeticæ facultatis gloria, sic ut inter septem tragicos sui temporis præstantißimos (iis Pleiadum nomen propter numeri æqualitatem fuit inditum) omnium calculis relatus fuerit. Eos septem poetas fuisse tradunt, Homerum iuniorem, Sositheum, Alexandrum, Philiscum, Sosiphanem, Aeantidem, Lycophronem. quamuis enim ab aliis alij ponantur, equidem Hephæstionē grammaticum rectè mihi sequi videor. Scripsit porrò Lycophron tragœdias primùm viginti, quas enumerat Suidas: deinde satyras multas: ex quarum una, Menedemo, versus aliquot ab Athenæo & Laertio producuntur: præterea libros de comœdia, quos Athenæus

idem citat: denique Cassandram, siue Alexandram. cæterùm de comœdia libros an huic Lycophroni tribuere debeam, dubito: cùm fuerit eodem nomine quidam etiam grammaticus, qui Aristophanem & Cratinum interpretatus est. Neque verò tantùm in poesi Lycophron excelluit, verumetiam Anagrammatismis excogitandis omnes in sui admirationem rapuit. ij autem sic fiunt, cum ex nomine aliquo proprio, quod vocant, sententia præclara, vel dictum aliquod subtile & argutum, literis tantum inter se loco mutatis, elicitur. Sic Lycophron Ptolemæum regem eleganter per Anagrammatismum vocauit ἀπὸ μέλιτος, *id est, mellitum ac suauem: & Arsinoen reginam* ἴον ἥρας, *id est, violam Iunonis, Nam si quis nomen* πτολεμαῖος *cum vocibus* ἀπὸ μέλιτος, *aut* ἀρσινόη *cum* ἴον ἥρας *conferat: manifestè in vtrisque literas easdem, ordine duntaxat inuerso, manere comperiet. Cabalistæ quoque, qui hac ratione sacra multa explicant, hoc pacto Messiam è Iismah, verbi gratia, Michaelem è Malachi quasi eduxerunt. Atque hæc ferè sunt, quæ de Lycophrone leguntur. postremò de mortis genere illud ex Ouidio colligi saltem potest, sagitta transfixum obiisse. sic enim ait in Ibin,*

Vtque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,
Hæreat in fibris fixa sagitta tuis.

Hæc de poeta hactenus. nunc de poemate dicamus eo, quod solum ex tot eius tragœdiis & satyris superstes remansit, quódque vt non planè tragœdiam, ita sanè Monodiam quandam tragicam (fuerunt enim & veterum tragœdiæ nonnullæ μονοπρόσωποι) *appellare liceat. Inscribitur autem Cassandra vel Alexandra, de Priami filia, quæ & Cassādra dicebatur & Alexādra, sicut & Paridi aliud nomē fuit Alexandro, aliisque multis ad eūdem modum. Cassandra igitur, vt ad operis argumentum veniamus, Priami fuit & Hecubæ filia: quæ cùm aliquando vaticinandi artem simul cum fratre Heleno ab Apolline, vel Apollinis quodam sacerdo-*

te disceret, ille Cassandræ amore inter docendum captus, si cum ipso rem habere vellet, peritissimam artis vaticinandi se illam redditurum promisit. Cassandra verò, artis perdiscendæ cupida cùm esset, recepit quidem se eius libidini satisfacturam, cùm primùm artem probè percepisset: pòst autem voti compos facta, sacerdoti, quod pollicita fuerat, constanter abnegauit. Tum ille de fraude sibi facta dolens, cùm aliud non posset, hoc saltem apud regem Priamum, & cæteros Troianos effecit, vt Cassandræ oraculis nemo fidem adhiberet, nec eam pro vate fatidica potius quàm pro insana atque delirante omnes haberent. Rectè enim Virgilius:

Dei iussu non vnquam credita Teucris.

Hinc porro factum est, vt eam parentes exosi, quòd infausta semper & aduersa prædiceret omnia, in turrim lapideam concluserint, in qua perpetuò degeret, ac secum varijs de rebus vaticinaretur. Hanc igitur historiam secuti poetæ omnes tum Græci tum Latini (in his Homerus, Aeschylus, Euripides, Calaber, Tryphiodorus, Virgilius, Ouidius, Seneca) Cassandram semper vaticinantem inducunt. qua ratione Lycophron quoque Cassandram introducit hoc in poemate, dum Paridem in Græciam ad rapiendam Helenam soluentem spectaret, magno cum numinis afflatu de Paride primùm ipso, deque Troianis, deinde de Græcis & aliis populis multa edentem oracula. Simile quoque argumentum Bacchylides, si Porphyrioni credimus, tractarat. Ac videtur historiam vterque secutus eam, quam Dictys Cretensis ita tradit:

> Per idem tempus Cassandra deo repleta, multa in Agamemnonem aduersa pronunciat: insidias quippe ex occulto, cædémque domi per suos compositam: præterea vniuerso exercitui profectionem ad suos incommodam exitialémque.

Quod autem dicere cœperam, talis est à Poeta horum oraculorum institutus ordo, vt initio Cassandra Troianam vrbem deplo-

ret, cui vastißima immineat ruina: deinde clades varias ex bello Troiano secuturas prædicat. harum porrò eas primo loco recenset quæ ex Helenæ raptu sibi, parentibus, fratribus, sororibus, toti denique regiæ familiæ sint euentura: secundo, quas Græci propter Aiacis libidinem sint perpessuri, idque partim in reditu, vt Aiax, Diomedes, Vlysses, Menelaus, alij multi: partim domum reuersi, vt Agamemnon & Idomeneus. Postremò Cassandra repetitam altius causam exponit, de qua perpetuis inter se bellis Europa & Asia longo tempore conflictatæ sint. in qua quidem explicatione, ab Ionis vsque & Europæ raptu, per Argonautarum, Amazonum, Troianorum historiam, Midæ quoque & Xerxis imperia, ad monarchiam vsque Alexandri Magni, artificiosißimam historiæ seriem deducit. quo facto, cogitans, nullam sibi apud homines autoritatem fore, postquam falsos de ipsa rumores Apollo sparsisset, tandem conquiescit. Veruntamen non hæc tantum, quæ nunc recensui, in hoc poemate tractantur, sed & aliæ historiæ fabulæque permultæ per varias digreßiones elegantißimè inseruntur: in his labores Herculis, Deucalioneum diluuium, Dioscurorũ & Apharidarum pugna, Aeneæ peregrinatio, & in Latium deducta colonia, aliarúmque gentium migrationes aliquot & coloniæ. Quamobrem affirmare ausim, quicunque hoc poema, licet paruum, diligenter perlegerint, eos & historiarum & poeticarum fabularum partem non exiguam probè perfecteque eße cognituros.

His ita breuiter expositis, postremo loco de versione nostra, & annotationibus, vt proposueramus, dicendum videtur. Cùm enim sit hoc poema valdè obscurum atque difficile, tum propter verba & simplicia & composita, quæ sæpe nimis inusitata sunt, tum ob res ipsas, siue historias, fabulásque nusquam alibi quærendas: ideóque summo iure τὸ σκοτεινὸν ποίημα *fuerit hactenus appellatum: operæprecium aliquod me facturum putaui, si primùm contextum ipsum poetæ simpliciter & ad verbum quàm possem clarißimè verterem*

rem: deinde annotationes adijcerem, quibus difficiliora loca paulo fusius explicarem (nam in alijs breuis esse volui) & versionis nostræ rationem aliquando redderem. Et ad illud quidem quod attinet, in eo non tam verbis selectis ordine annumerandis, quam dictionis totius perspicuitati plerunque studuimus, eáque de causa compositis etiam verbis liberius interdum, re ita exigente, usi sumus: in his autem non semper scholiasten Græcum, *Isacium* Tzetzem, *sum secutus, quem fœdißimè multis in locis lapsum constat: sed & antiquorum poetarum atque historicorum autoritatem, ex qua commodior sensus elici posset, sæpe adhibendam, nonnunquam etiam doctorum quorundam huius temporis virorum iudicio atque ingenio utendum censui. Vellem equidem, extarent* Theonis *in* Lycophronem *scholia, quæ laudat Stephanus, vel aliorum in hunc poetam commentarij, ex quibus videtur suos* Tzetzes *concinnasse: siquidem magna nos laboris parte potuissent, opinor, leuare. Sed ista quoniam facilius optari possunt, quàm contingere, aliorum etiam, ut dicebam, scriptorum subsidium quærere sumus compulsi. quanquam ne sic quidem pollicemur nos facilia cuncta planáque reddidisse, cùm id & ingenium nostro maius, & eruditionem, quàm nostra ferat ætas, pleniorem postulet.* Extant enim apud Lycophronē *& historiæ multæ, quas nemo, quod sciam, alius attigit, vt* Mnemonis, Prylis, Midæ: *& vocabula non pauca, quæ si quis alibi quærere velit, operam, credo, omnem luserit. ea sunt* φύλαμος, λάεις, πέρρα, πέλας, *similia. Quas ob res futurum spero, uti lector beneuolus, operis difficultate cognita, faciliorem nobis veniam, sicubi lapsi fuerimus, (id quod in Obscuro poëmate fieri facilè potuit) dare, ac labores nostros candore suo fouere non sit grauaturus. Nam quod ad* Bertrandum *quendam, cuius est olim edita uersio* Lycophronis *& scholiorum, attinet, de eo nihil dicam aliud: petam duntaxat à lectore studioso, ut illius versionis pagellas aliquot cum* Græco *contextu & nostra interpretatione conferre dignetur.*

Tum enim non difficulter, arbitror, intelliget, nequaquam nos, qui nouam post illum versionem & enarrationem, quamuis ante multos annos institutam, protulimus, operam & oleum, quod aiunt, perdidisse. Quin etiam in colligendis vndecunque varijs lectionibus, quæ marginem occupant, curiosi esse voluimus, partim vt alijs aliquid inueniendi melius occasionem præberemus, partim vt varia corruptelæ exempla in hoc etiam opere, vt in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus. qua de re tota consulendum nostrum Syntagma.

Ad librum LYCOPHRONIS, explicatum ab ISAACIO ZEZE, Tetrastichon.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ἀσματακόμπου
Ἦν ἀλαὸς προπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα,
Νῦν δέ με δορκαλέα ἑρμείη θήκατο τέχνη,
Ζέζης Ἰσαάκιος εὔστροφα πείσματα λύσας.

ὩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Οὐκ αὖ ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
Ῥηϊδίως προμόλης ἐς φάος αἶψε τύχης.
Τοίους γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
Ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοδόχης,
Εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας. εἰ δὲ
Νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

ΙΣΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ τοὺς ποιητάς.

Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων κατάρχεσθαι μέλλουσι, δέον εἰδέναι πρότερον, τὰς τῶν ποιητῶν διαφορὰς, εἶθ᾽ οὕτως ταῖς βίβλοις ἐκείνων εἰσβάλλειν, ἵν᾽ εἰδεῖεν ὁποίου εἴδους τῶν ποιητικῶν μετέρχονται βιβλίων. τὸ ποιητὴς γὰρ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον, γενικόν ἐστιν ὁμώνυμον ὄνομα, εἰς εἴδη διαιρούμενον πλεῖστα. εἰς τὸν κατ᾽ ἐξοχὴν καὶ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον ποιητὴν, εἰς λυρικὸν ποιητὴν, εἰς διθυραμβικὸν, εἰς ἰαμβογράφον, τραγικὸν, σατυρικὸν, κωμικὸν, εἰς ἐλεγειογράφον, εἰς ἐπιγραμματογράφον, τὸν καὶ ἀναθηματικὸν, εἰς ὑμνογράφον, εἰς ᾀσματογράφον, τὸν καὶ ἀοιδὸν, εἰς ἐπιθαλαμιογράφον, εἰς μονῳδὸν, καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἴδη, ἅπερ μακρὸν ἐστι λέγειν καὶ ὀχληρὸν, καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον. λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ῥηθέντων ποιητῶν γνωρίσματα καὶ χαρακτηρίσματα. τῶν μὲν οὖν ἀπροσδιορίστως καὶ κατ᾽ ἐξοχὴν ποιητῶν καλουμένων, τέσσαρα ταῦτα τυγχάνουσι γνωρίσματα· μέτρον ἡρωϊκὸν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία, καὶ ποιὰ λέξις. ὧν χωρὶς, ἐποποιοὶ λέγονται. γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πανύασις, Ἀντίμαχος, καὶ Πείσανδρος. νέοι δὲ, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. λυρικῶν δὲ γνώρισμα, τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ᾄδεσθαι μέλη, καὶ χορὸς ἑστὼς κυκλικῶς, ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, οἵπερ καὶ δῶρον ταῦρον ἐλάμβανον. καὶ διθυραμβικοῖς δὲ τοῦτο κοινόν. οἱ διθυραμβικοὶ δὲ τῶν λυρικῶν εἶχον τὸ πλέον, τὸ πρὸς Διόνυσον πολυστρόφους πλέκειν τοὺς ὕμνους, καὶ τρίποδα ἐλάμβανον, διὸ καὶ διθύραμβοι ἀπὸ τοῦ Διονύσου ἐλέγοντο, τοῦ διὰ δύο θυρῶν βαίνοντος, τῆς τε γαστρὸς τῆς Σεμέλης, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοὶ, δέκα· Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ, καὶ Κόριννα. διθυραμβικοὶ δὲ, Διάσημος ποιητὴς, Φιλόξενος ὁ Κυθήριος, ὃς διθύραμβον, ἤτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτον ἔστησεν. Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος. δεύτεροι δὲ, Λάσος, Λαβρίνης, Ἑρμιονεύς. ἰαμβογράφων δὲ ποιητῶν γνώρισμα, λοιδορεία δι᾽ ἰάμβων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι᾽ ἑτέρου οἱουδήτινος μέτρου. ἀριστεῖς δὲ ἰαμβογράφοι, τρεῖς· Ἀνανίας, Ἀρχίλοχος, Ἱππῶναξ. τραγικῶν δὲ, καὶ σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν, κοινὸν μὲν, τὸ τετραγωνίως μὲν ἔχειν ἱστάμενον τὸν χορὸν, καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον, ἢ τρύγα, τουτέστιν οἶνον νέον, καὶ μιμητῶς ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαί τε καὶ δρᾶσθαι. διάφορον δὲ αὐτοῖς, τὸ τὴν κωμῳδίαν ἔχειν καὶ σκώμματα, καὶ κδ΄ χορευτάς. τὴν δὲ τραγῳδίαν, καὶ τοὺς σατύρους ἐπίσης μὲν ἔχειν χορευτὰς ιε΄. διαφέρειν δὲ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία, θρήνους μόνον ἔχει, καὶ οἰμωγάς· ἡ δὲ σατυρική, συγκεραννῦσα τοῖς ὀλοφυρμοῖς τὴν ἱλαρότητα, καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν καταντᾶν εἴωθε. διαφέρει δὲ τραγῳδία καὶ κωμῳδία καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησι. κωμῳδία δὲ ἐκλήθη, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος, ἤτοι τοῦ ὕπνου εὑρέθη· ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν ταῖς στενωπαῖς, ἢ ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν τοῖς μεγίστοις χωρίοις· ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις καὶ πότοις τοῦ Διονύσου εὑρέθη. ἡ δὲ τραγῳδία, ἀπὸ τοῦ τράγον, ἢ τρύγα, τουτέστι νέον οἶνον λαμβάνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίεσθαι τὰ πρόσωπα κατ᾽ ἀρχάς· ἢ ὅτι τετραγώνως ἵσταντο· ἢ ἀπὸ τοῦ τραχείας ᾠδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους, τραχῳδία καὶ τραγῳδία. ἡ σατυρικὴ ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη, τῶν εὑρόντων αὐτήν, ἤτοι γεωργῶν καὶ ἁπλῶν ἀνθρώπων. τραγῳδοὶ δὲ ποιηταὶ, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἀρίων, Θέσπις, Φρύνιχος, Ἴων, Ἀχαιὸς, καὶ ἕτεροι μυρίοι. κωμῳδοὶ πρεσβύτεροι, Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Πλάτων, Εὔπολις, Φερεκράτης, καὶ ἕτεροι· καὶ νέοι, Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων, καὶ πλῆθος πολύ. σατυρικοὶ δὲ, Πρατίνας. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τραγικῶν, σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν. ἐλεγειογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν, τὸ πρὸς τοὺς τε-

-θηκότας εἴκοσι γεγραφέναι, καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ μέτρῳ κυρίως· κατὰ χρηστικῶς δὲ, καὶ ἑτέρως. ἐλεγείων δὲ ποιηταί, Καλλίμαχος, Μίμνερμος, καὶ Φιλητᾶς. ἐπιγραμματογράφων δὲ γνωρίσματα, τῶν καὶ ἀναθηματικῶν, τὸ γεγραφέναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα, καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα, καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτά τινα, ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ δοθείσῃ τούτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν Μίδου υἱῶν, ἣν ἀνέθηκε τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας οὕτως,

Φοῖβε ἄναξ δῶρόν τι ἑλὼν, Ὅμηρος ἔδωκα,
Ησιν ἐπιφροσύναις, σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταί, Σιμωνίδης ὁ παλαιὸς, οὗ Ἡρόδοτος μέμνηται. Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου. Ἀθηναῖος, Πρόκλος, Παλλαδᾶς, Ἀγαθίας, καὶ ἕτεροι μυρίοι. ὑμνογράφοι δὲ ποιηταί, οἱ εἰς θεοὺς γράφοντες ὕμνους, ὥσπερ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεὺς, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, καὶ Ἀσκληπιάδης, καὶ ἕτεροι. γράφει γὰρ ὁ Ὀρφεὺς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν, καὶ ἐπῳδικῶν, καὶ μαγικῶν, καὶ τῶν ἑτέρων, καὶ ὕμνους εἰς Δία, καὶ τοὺς λοιποὺς, οὕτω,

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος, ἀργικέραυνος,
Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται. καὶ Ὅμηρος,
Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τούτων καὶ ἑτέρων πλειόνων ἀσματογράφων, τῶν καὶ ἀοιδῶν γνωρίσματα, τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς γράφειν, πρὸς μουσικὴν καὶ φόρμιγγα, καὶ βάρβιτον, καὶ κιθάραν, καὶ πᾶν ὄργανον μουσικῆς ᾀδόμενον, οἷοι περ ἦσαν ποιηταί, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει. Αὐτομήδης, καὶ Δημόδοκος, καὶ Χάρης, οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὁ Ἰθάκιος Φήμιος, καὶ οἱ λοιποί, οὓς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀγνοῶ. ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταί, ὅσοι περὶ τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον. οἷος ἦν ὁ Ἀγαμήστωρ ὁ Φαρσάλιος, καὶ ἕτεροι, καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
Ὃς τοῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται, οἱ μονοπροσώπως γεγραφότες ἐπιταφίους ᾠδάς. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ οἱ μονοπροσώπως ὅλην ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι, ὥσπερ νῦν ἐν τῷδε τῇ Ἀλεξάνδρᾳ ὁ Λυκόφρων. παρεισάγει γὰρ τὸν θεράποντα μόνον, ὅλην τὴν ὑπόθεσιν ἀφηγούμενον. ἀλλαχοῦ γὰρ ἐστὶ ὁ Λυκόφρων, τραγικός ἐστιν, ξδʹ, ἢ μςʹ, τραγῳδιῶν δράματα γεγραφώς. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τοὺς ποιητὰς διηρθρώσαμεν τι καὶ ἠκριβώσαμεν, λέγειν ἐστὶν ἁρμόδιον, καὶ περὶ τῆς μεθόδου τούτου Λυκόφρονος.

ΓΕΝΟΣ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ὁ Λυκόφρων οὗτος, τὸ μὲν γένος ἦν Χαλκιδεύς, υἱὸς Σωκλέους, ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου, κατά τινας. ἦν δὲ εἷς τῶν ἑπτὰ ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ἑπτὰ εἶναι, τῆς πλειάδος ἐλέγοντο. ὧν τὰ ὀνόματα, Θεόκριτος ὁ τὰ βουκολικά. Ἄρατος ὁ τὰ φαινόμενα γράψας, καὶ ἕτερα. Νίκανδρος, Αἰαντίδης, ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά. Φιλικός, Ὅμηρος ὁ νέος τραγικός. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὅμηρος, οὗπερ ἐγὼ τὸν Ἡσίοδον νομίζω ἰσόχρονον, κἀντεῦθεν τὰ τοῦ παλαιοῦ Ὁμήρου μετατρέχουσιν εἰς αὐτόν. ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος, δράματα ποιήσας ιζ. καὶ αὐτὸς ὁ Λυκόφρων. κἂν ἕτεροι μὴ εἰδότες, ἄλλους φασὶν εἶναι τῆς πλειάδος. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ Βερενίκης. οἱ παῖδες ἦσαν ἀμφότεροι Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρός. εὐδοκίμει δέ ποτε Λυκόφρων, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν ποίησιν, ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμούς. οἷον, ὅτι Πτολεμαῖος, ἀπὸ μέλιτος λέγει μεταγραμματιζόμενος. Ἀρσινόη δέ, ἴον Ἥρας, καὶ ὅμοια τοιαῦτα. οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλαναγνώσταις τῶν νέων χαριζόμενος, τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο, ἱστοριῶν τυχαίων ἀνάμεστον. τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους καὶ τῶν Τρωϊκῶν, μέχρι Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, καὶ κατωτέρω σιωπημῶν, ταῦτα γράφει. καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἀνατρέχει, καὶ κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἰοῦς, τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων. ὅθεν ὁ πόλεμος ἀνερράγη βαρβάροις καὶ Ἕλλησι. ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶ τοιαύτη. Πρίαμος ὁ Λευκίππης καὶ Λαομέδοντος, ἐξ Ἑκάβης τῆς Κύμαιδος, ἢ τῆς Κισσέως θυγατρός, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Κασσάνδραν, τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν, καὶ Ἕλενον. οὓς ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου ναῷ Ἡλίου Ἀπόλλωνος ἐκόμισαν, καὶ τὰ τούτων ἐτέλεσαν γενέθλια. συμποσιάσαντες δὲ καὶ κωμάσαντες πανημερίως ἐν τῷ ναῷ, περὶ ἑσπέραν πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἀνάκτορα ὑπεχώρησαν, λήθῃ κατά τινας ἐάσαντες τοὺς παῖδας ἐν τῷ ναῷ. κατ' ἐμὲ δέ, οἰκείᾳ γνώμῃ τοῦτο ἐξ ἔθους κρατοῦντος ἐποίησαν. ἔκ τινων γὰρ συμβαινόντων, ἐπεγίνωσκον ὁποῖοι τινὲς ἀποβαίνειν οἱ παῖδες. οὕτω γοῦν καὶ οἱ περὶ Πρίαμον, περὶ τοὺς εἰρημένους ἐποίησαν. τῇ ἐπαύριον δὲ τῷ ναῷ προσελθόντες, ὄφεις ἐσπειραμένους τοῖς παισὶν εὗρον, καὶ τὰ αἰσθητήρια τούτων καθαίροντας, μηδὲν δὲ λυμαινομένους αὐτούς. Ἀπόλλων δὲ ὡς χρησμολόγος καὶ μάντις ὑπάρχων, ἐν τῷ ῥηθέντι ἱερῷ τοῦ Ἡλίου, μαντικοὺς εἶπε γενέσθαι τοὺς παῖδας, οὓς καὶ αὔξην λαβόντας, ἐδίδασκε τὴν μαντικήν. ὑπισχνεῖτο δὲ τῇ Κασσάνδρᾳ, εἰ συγγένοιτο αὐτῇ, ἀρίστην εἰς τὴν μαντικὴν ποιῆσαι. μὴ πεισθείσης δὲ ἐκείνης τοῦτο ποιῆσαι, ἐκήρυξεν ὁ χρησμολόγος ἐκεῖνος Ἀπόλλων, ὡς ἡ μάντις αὕτη ἡ Κασσάνδρα, μαντεύματα δὲ καὶ παράφορα φθέγξεται. ὅθεν ὁ πατὴρ εἴς τι περιφερὲς οἴκημα καθείρξας αὐτήν, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μαντεύεσθαι καὶ διαπαίζεσθαι, προσέταξε τινὰ τηρεῖν, ἤτοι ἄγγελον, ἑστάναι, καὶ ἀκροώμενον ταύτης, αὐτῷ ἀπαγγέλλειν. ὃς ἄγγελος μονῳδὸς καὶ μονοπρόσωπος τῷ Πριάμῳ κατὰ λεπτὸν τὸ λαληθὲν τῇ Κασσάνδρᾳ, τοῦτ' ἀφηγεῖται, λέγων αὐτῷ· λέξω σοι ὦ Πρίαμε ἀληθῶς περὶ πάντων τῶν λαληθέντων τῇ Κασσάνδρᾳ, ὅσα πως αὐτὸς μνημονεύω, καὶ οὐκ ἀποδεδράκασί μου τὴν μνήμην· ἢ οὕτως· τὰ πάντα ὦ Πρίαμε περὶ ὧν ἐρωτᾷς ἵνα σοι εἴπω, λέξω ἐξ αὐτοῦ πρώτου λόγου, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα λέγειν μέχρι τέλους. εἰ δ' ἐς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ, ἤτοι ἐὰν μακρὸς γένηται ὁ λόγος μου, μὴ ἀποκνήσῃς ἀκούειν, καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθῇς, ἀλλὰ συγγνωμόνει, ἤτοι μακρόθυμος ἔσο πολυλογοῦντί μοι. διότι οὐχ ὡς ἤνοιγε πρότερον ἡ Κασσάνδρα τὸ στόμα αὐτῆς ἡσύχως, οὕτως καὶ νῦν ἤνοιξε τὸ ἄρτι χρησμοῖς ποικίλον, ἀλλὰ πολλὴν κραυγὴν ἐκ τοῦ στόματος ἐξενεγκοῦσα σύμμικτον περὶ τῶν προγεγονότων καὶ μελλόντων γενέσθαι, ἐκ τῶν λαιμῶν αὐτῆς τῶν μαντικῶν ἐξέφηνεν. ἐκ τούτων πάντων ὧν εἶπεν ἡ Κασσάνδρα, ἅ τινα ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω καὶ ἀπομνημονεύσω, ἄκουσον. ἀναδιδάχθητι ὦ βασιλεῦ, ἀναστρέφων δὲ ταῦτα ἐν τῷ λογισμῷ σου, μετέρχου τοὺς δυσνοήτους λόγους τῶν μαντευμάτων τῆς Κασσάνδρας, ἀνερευνῶν ὅπου σου ἄγει κατ' ἴχνος ἡ ἀληθὴς καὶ φανερὰ ὁδός. πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυχάζουσα. καὶ δὴ σὺ μὲν ἄκουε, ἐγὼ δὲ

ἀπάρξομαι λέγειν. ἡ μὲν ἡμέρα ἤδη ὑπηύγαζεν, ἐξ Ὠκεανοῦ ἀνατέλλουσα. οἱ ναῦται δὲ οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου λύσαντες τὰ ἀπόγεια, καὶ ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ πετάσαντες τὰ ἱστία, κώπαις τὴν θάλασσαν ἔπληττον. ἐφέροντο δὲ πλέοντες ἀρκτικοῦ πνέοντος ἀνέμου. ἐκεῖθεν τῶν Καλυδνῶν, ἅπερ εἰσὶ Τρωϊκὰ νησύδρια. ἡ δὲ Κασσάνδρα ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τετρορόφου αὐτῆς θαλάμου τὰ κατὰ Τροίαν ἀπάρχεται θρηνῳδεῖν οὕτως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἐρρήθη. λέξωμεν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς. διὰ τί Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα ἐπιγέγραπται τὸ παρὸν ποίημα; πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν λοιπῶν τοῦ Λυκόφρονος συγγραμμάτων. εἶπον γὰρ, ὅτι ξδ΄, ἢ μϛ΄ τραγῳδίας ἐποίησε δράματα. Κασσάνδρα λέγεται, παρὰ τὸ κάσιν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἕκτορα. Αἰολικῶς δὲ γράφεται διὰ δύο σσ. Ἀλεξάνδρα δὲ, παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν ἀνδρῶν συνουσίαν. ἢ παρὰ τὸ ἀλέξειν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἤγουν τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῶν χρησμῶν. ταῦτα δὲ καὶ ψυχρά εἰσιν, ὅμως διά τινας τῶν μωρῶν τῶν τὰ τοιαῦτα λῆρα ἀπαιτούντων, γεγράφθω καὶ ταῦτα. ὡς καὶ τὸ διότι λέγεται Λυκόφρων, διὰ τὸ αἰνιγματῶδες καὶ πανοῦργον λέγειν. καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι. περιέχει δὲ τὸ ποίημα χρησμοὺς, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέος ἱστορίαν, μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης, καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. νοητέον κατὰ τὴν ὅλης τῆς ὑπόθεσιν, τὸν Πρίαμον ἐρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἡ Κασσάνδρα ἀποφθέγγεται. τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. προλογίζεσθαι δὲ ὁ Πρίαμος ἐμφαίνεται. ἐκβάλλεται δὲ παρά τισι τὸ προοίμιον. οὐδὲ γὰρ φαίνεται ἐξ αὐτῆς ὁ Πρίαμος. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ἀπόλλων ἐρασθεὶς Κασσάνδρας, ἐδίωκεν αὐτήν. αὕτη δὲ ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβανομένη, ᾐτήσατο ἵνα δῷ αὐτῇ τὴν μαντικὴν, ὑποσχομένη καὶ τὸν γάμον. τοῦ δὲ θεοῦ παρασχόντος, τοὺς γάμους αὐτῷ διέψευσε, ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, τὴν μαντικὴν ὡς θεῖον οὖσαν δῶρον, ἀπ' αὐτῆς οὐκ ἀφείλετο. ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν ἐποίησεν, μαντευομένην τὰ ἀληθῆ, καὶ ὡς μαινομένην ἡγεῖσθαι.

LYCOPHRONIS VITA, E SVIDA.

Λυκόφρων Χαλκιδεὺς, ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σοκλέους, θέσει Λύκου τοῦ Ῥηγίνου. γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἐστὶ γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ, οἵτινες πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγῳδίαι αὐτοῦ, Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήθης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους, α´ β´ ὀρφανὸς, Πενθεὺς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. διασκευὴ δ᾽ ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν λεγομένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

DE LYCOPHRONE, EXCERPTA E VARIIS AVTHORIBVS.

Clemens. Strom. lib. v.

Καὶ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὕροιμεν ἂν ὑπό τε φιλοσόφων, ὑπό τε ποιητῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένα. ὅπου γε καὶ ὅλα βιβλία κεκρυμμένην τὴν τοῦ συγγραφέως βούλησιν ἐπιδείκνυται. ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείτου περὶ φύσεως, ὃς καὶ δι᾽ αὐτὸ τοῦτο Σκοτεινὸς προσηγόρευται. ὁμοία δὲ τούτῳ τῷ βιβλίῳ ἡ Φερεκύδους Θεολογία τοῦ Συρίου. Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλέξανδρα, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν γραμματικῶν ἔκκειται ἅπασιν, σαφῶς οὐδὲν ἐκτίθεται.

Stat. Sylu. lib. v. in Epiced. Patris.

Carmina Battiadæ, *tenebrásque* Lycophronis *atri*.

Artemidorus lib. IV. cap. LXV.

Εἰσὶ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ

ποντικῷ ἐν ταῖς λέσχαις, καὶ παρθενίῳ ἐν ἐλεγείαις, καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς ἱστορίαι ξέναι τε ἄπειροι.

Hephæstionis Scholiastes.

Ἑπτὰ λέγονται εἶναι τραγῳδοί, διὸ καὶ πλειὰς ὠνομάσθησαν· ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι, ἄριστοι τραγικοί. εἰσὶ δὲ οὗτοι. Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος (scribe Φίλισκος) Διονυσιάδης, (Strabo lib. XIV. Dionysiden vocat) Αἰαντίδης.

Alius eiusdem.

Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοί, οὓς πλειάδα ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ πλειάδι. εἰσὶ δὲ οὗτοι. Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς ἀλλ' υἱὸς Ὁμήρου (scribo ὁ Μυροῦς υἱός) τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Αἰαντιάδης, (is suprà Αἰαντίδης) καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φίλισκος.

Hesiodi Scholiastes. Ioannes Tzetzes.

Τῶν ποιητῶν οἱ μέν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονῳδοί, οἱ δὲ κωμικοί, καὶ ἕτεροι τραγικοί, &c. μονῳδῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ μονοπροσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τινῶν οἷαν δήποτε. οἷος ἐστιν ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRA,

Cum Latina GVLIELMI CANTERI ad verbum interpretatione.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς ἅ μ' ἱστορεῖς,
Ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης. ἢν δὲ μηκυνθῇ λόγος,
Σύγγνωθι δέσποτ'. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
Ἔλυσε χρησμῶν ὡς πρὶν αἰόλον στόμα,

DICAM omnia clarè, de quibus me interrogas,
A ſummo principio: ſi verò producatur oratio,
Ignoſcas here. nec enim modeſta virgo
Reſoluit oraculis os varium, ſicut antea,

Λέξω.) τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται, ὅτι ὃ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται, δείκνυται παρεπιγραφόμενον ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς. οἷον ὁ Πρίαμος ἐνταῦθα μὲν οὐ φαίνεται ἐρωτῶν· ἐκ δὲ τῆς λέξεως δηλοῦται λοιπὸν, ὅτι προηρώτησεν. ἔστι ὁ τρόπος, ὡς ἔφην, καὶ τὸ σχῆμα παρεπιγραφὴ λέγεται. οἱ δὲ τὸ προοίμιον ὀβελίζειν πειρώμενοι, δοκοῦσί μοι καὶ τοὺς ποιητικοὺς τρόπους ἠγνοηκέναι. τὰ πάντα.) ποῖα ταῦτα; ἃ ἀκούσεις ἐκ τῆς Κασσάνδρας ἐν μνήμῃ φέρω. νητρεκῶς.) ἀληθῶς· παρὰ τὸ νῆ στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ τρέω, τὸ φοβοῦμαι. οἱ γὰρ τἀληθῆ λέγοντες, οὐ δειλιῶσι κατάγνωσιν, ὡς οἱ ψευδόμενοι. ἅ μ' ἱστορεῖς.) τελείως λέγεται, ἅ με ἱστορεῖς, τὸ δὲ με αἰτιατικῶς ἀντὶ τοῦ μοι. καὶ τὰ εἰς φωνήεντα δὲ μακρὰ κουφίζουσιν οἱ ποιηταὶ καὶ ῑ καὶ ᾱ καὶ ῡ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα γράμματα, ὡς τὸ ποσ' ἀταλοῖσιν, ἀντὶ τοῦ ποσίν. συντάσσεται γοῦν ὡς ἔφην τελείως, ἅ μ' ἱστορεῖς· ἤτοι ἃ ἀνερωτᾷς, ἢ ἃ μοι ἱστορεῖς κατὰ συναλοιφήν. ἢ δεῖ στίζειν εἰς τὸ νητρεκῶς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λέγειν, τὸ, ἀλλ' ἱστόρει, ἤτοι ἱστορῶν καὶ ἀκούων μάνθανε. ἅ μ' ἱστορεῖς] τρία μὲν εἴδη συναλοιφῆς ἁπλᾶ, καὶ δ' σύνθετα. ἁπλᾶ μὲν, ἔκθλιψις, κρᾶσις, καὶ συναίρεσις· σύνθετα δὲ, ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις, καὶ ἔκθλιψις κρᾶσις καὶ συναίρεσις. ἁπλᾶ μὲν ἔκθλιψις, ὡς τὸ οὐχὶ οὕτως, οὐχ οὕτως. κρᾶσις δὲ, ὡς τὸ ἐποίησαι

ἐποιήσω. καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ παῖς παῖς. συνῆλθε δὲ, οἷον ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ κἀγὼ, καὶ ἐγώ. ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ἐμὲ οὐκ' ὀδυνὴ κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ὡπόλος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. ἔκθλιψις δὲ καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ κἄτα καὶ εἶτα. καὶ ὡπόλοι ἀντὶ τοῦ οἱ αἰπόλοι. μηκυνθῇ.) μακρὸς μακρυνθῇ, καὶ ἰωνικῶς μηκρυνθῇ, καὶ ἐκθλίψει τοῦ ρ̄ αἰολικῶς μηκυνθῇ.

ἥσυχος κόρη.) ἡ ἡσυχεστάτη, ὡς ἁρμοδία γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπή. μόλις γε μόνον παρθένῳ, ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι. γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. αἰόλον.) τὸ ποικίλον, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ αἰόλου πολυτρόπου ὄντος. ὡς καὶ τὸ δαιδάλεον ἀπὸ τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ δαιδάλου. αἰόλον δὲ στόμα εἶπε, διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ στροφὴν τῶν αὐτῆς χρησμῶν. στόμα.) παρὰ τὸ τέμνειν τὰ σῖτα.

Ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοὴν,
Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη·
Τῶν, ἅσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
Κλύοις ἂν ὦναξ, κἀναπεμπάζων φρενὶ

Sed immenſum fundendo confuſúmque clamorem,
Lauriuoro vaticinata eſt ore,
Nigræ Sphingis vocem imitans.
Quorum quæcunque in mente & memoria habeo,
Audias, Rex, reputánſque animo

Ἄσπετον.) πολλὴν, ἀπαρακολούθητον, ἐκ τοῦ σπῶ τὸ ἀκολουθῶ. ἢ μεταλαμβάνω, ἣν οὐ δύναταί τις λαβεῖν καὶ νοῆσαι. ἢ ᾧτινι οὐ δύναταί τις παρακολουθῆσαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λεγομένων. χέασα.) τροπικὴ λέξις καὶ μεταφορικὴ, ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων. δαφνηφάγων.) μαντικῶν, ἢ μαντικὴν ἐκ λαιμῶν. ληρῶδες δὲ, ὅτι οἱ μάντεις, δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα καὶ τῇ ὀπώρᾳ καὶ τῇ ὀσφρήσει γανύμενος ὁ θεὸς, αὐτὰ διδῷ αὐτοῖς τὰς θεοπροπίας χαίρων, ἅπερ ἡ ἱστορία ἡμῖν δηλώσει. Λάδων ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμὸς, τῇ γῇ συγγενόμενος, ἐγέννησε παῖδα ὀνόματι Δάφνην, πάνυ ὡραίαν τὸ εἶδος. ταύτην ἐρασθεὶς ὁ Ἀπόλλων, ἐδίωκεν αὐτήν. ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῇ. ἡ δὲ χανοῦσα, ὑπεδέξατο αὐτήν. ἡ Γῆ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα παραμυθουμένη, ὁμώνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται. ἔστι δὲ ἀειθαλὲς καὶ μηδέποτε μαραινόμενον. ἐπειδὴ καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔμεινε. Ἀπόλλων δὲ συνείρας στέφανον ἐκ τῶν τοῦ φυτοῦ φύλλων, ἐστεφανώσατο διὰ τὸν τῆς ὁμωνυμίας ἔρωτα. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. ὅθεν ληροῦσιν, ὅτι καὶ οἱ μάντεις δι' ἀφροσύνην Ἀπόλλωνος δάφνας ἤσθιον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις στεφάνους δάφνης φοροῦντες, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ, καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὕτω τοῖς χρήζουσι τοὺς χρησμοὺς λέγοντες, καὶ λαμβάνοντες τὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ οὕτω διατρεφόμενοι, εἰς μῦθον ἐτέθησαν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσὶν, ὅτι ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνῃ καὶ λέγειν χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. φοίβαζεν.) ἐμαντεύετο, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος. τὰ γὰρ θεῖα, καθαρὰ καὶ ἀληθῆ. φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν. σφιγγὸς κελαινῆς.) σκοτεινῆς, διὰ τοὺς φόνους ἢ τὰ αἰνίγματα. τὴν δὲ σφίγγα λέγουσιν ἔχειν εἶδος ἔμπροσθεν μὲν λέοντος, ὄπισθεν δὲ ἀνθρώπου, χρυσοὺς ὄνυχας, πτέρυγας ἀετοῦ, καὶ τοιαῦτα τέρατα. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. αὕτη λῃστρὶς ἦν παρὰ τὸ Μωάβην χωρίον διῆγεν.

καὶ τὸ Φίκιον ὄρος, καὶ ἀνῄρει τοὺς παριόντας· ὅς δ' ἂν εἴπῃ τὸ ταύτης αἴνιγμα, τοῦτον ἠλευθέρου. πάρεργον δὲ ὅτι καὶ προσαρμόττει λέγειν καὶ τὸ αἴνιγμα, ὡς πᾶσι δῆλον. εἰ δὲ καὶ τοῦτο θέλεις μαθεῖν μὴ γινώσκων, ἔστι τόδε· Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία μορφή, Καὶ τρίπον. ἀλλάσσει δὲ βοὴν μόνον, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν Ἑρπετὰ γίνονται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον. Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ, Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ. ἐμυθεύσαντο γοῦν αὐτὴν λέαιναν, διὰ τὸ φονικόν. ὄνυχας χυτοὺς ἔχειν, διὰ τὸ ἁρπακτικόν. πτέρυγας ἀετοῦ, διὰ τοὺς σὺν αὐτῇ λῃστεύοντας, πανταχοῦ περιτρέχειν συντόμως, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ὁδεύοντας. ταύτην Οἰδίπους ἀνεῖλεν, ἀνελθὼν μεθ' ἑτέρων, ὡς δῆθεν χρήζων συλλῃστεύειν αὐτῇ. καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ὄνῳ θεὶς, κατήγαγεν ἐς Θήβας, καὶ ἔδειξε τοῖς Θηβαίοις, καὶ δῶρον εἰλήφει τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα, ὡς ἀγνοῶν.

ἄαπτα.] τὰ ἄπλα, ἀντὶ τοῦ ἄπτυα, δύο μέρη λόγου, δασύνεται. ἄπλα δὲ ἀντὶ τοῦ λυτὰ, λέγουσι τὸ λελύσθαι. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο δασύνειν δοκεῖ. τὸ δὲ ἄπλα ἀντὶ τοῦ πρόσθεν, λέγεται ψιλοῦσθαι. θυμός.] παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θύαιμος, καὶ θυμός. κλύοις.] ἀντὶ τοῦ κλύθι, ἀττικῶς. τὸ δὲ κλύοις ἀντὶ προστακτικοῦ. ὦναξ.] ὦ ἄναξ, δωρικῶς, ὀξύνεται. τὸ γὰρ ᾱ, οἱ Δωριεῖς εἰς ω τρέπουσι, τὸν ἄνθρωπον ὤνθρωπον λέγοντες, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ τὸ ἄναξ, ὦναξ. εἰ δὲ ἐστιν ἀττικὴ συναλοιφὴ ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ, περισπᾶται διὰ τὸ ω τῆς κλητικῆς. ἔχει δὲ καὶ μακροῦ ὀξείας τοῦ ἄναξ. καὶ εἰς τὸ ν ψιλοῦ, τοῦ ἐκθλιβέντος ᾱ. τιμπάζειν.] κυρίως τὸ κατὰ πόντον, πόντον μετρεῖν. νῦν δὲ τὸ τιμπάζων, ἀντὶ τοῦ ἀναλογιζόμενος κεῖται.

Πυκνῇ, διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων
Οἴμας τυλίσσων, ᾗπερ εὐμαθὴς τρίβος,
Ὀρθῇ κελεύθῳ τἀν σκότῳ ποδηγετεῖ.
Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβίδα μηρίνθου χαλάσας,
Ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,
Πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.
Ἠὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον

Sagaci, transcurre obscuras ænigmatum
Scrutando cantiones, qua facilis semita
Recto itinere tenebrosa deducit.
Ego verò valuam extremam soluens à fune,
Aggredior obliquorum cursum verborum,
Prima pulsans tanquam cursor velox repagula.
Aurora quidem altum Fagij iugum

Φρενὶ πυκνῇ.] φρονιμωτάτῳ. διοίχνει.] πορεύου, διέρχου. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ νόει. δυσφάτους.] δυσλέκτους, δεινάς. αἰνιγμάτων.] αἰνίγματα καλεῖ τὰ χρησμοδοτήματα τῆς Κασσάνδρας. οἴμας τυλίσσων.] ὁδοὺς ἀνερευνῶν, κἀνταῦθα ποιητικῶς. οἴμους καὶ ὁδοὺς λέγει τὴν ἑρμηνείαν τῶν λόγων τῶν τῆς Κασσάνδρας, ἢ οἴμας τὰς ᾠδάς. οἶμος γὰρ ἡ ὁδὸς, οἴμη δὲ ἡ ᾠδή. ᾗπερ εὐμαθὴς τρίβος.] ῥητορικῶς πάνυ τὴν ποιητικὴν ἐφύλαξεν, καὶ ὡς μὲν ὁδοῦ λέγει πόρευσιν, τρίβον καὶ ποδηγίαν τὴν ἀνερεύνησιν καὶ μάθησιν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας. εὐμαθὴς τρίβος.] πασίγνωστος ὁδός. ὀρθῇ κελεύθῳ.] ἀπλανεῖ πορείᾳ. τἀν σκότῳ ποδηγετεῖ.] φανεροῖ καὶ σαφηνίζει τὰ δεινὰ καὶ δυσνόητα. ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβίδα.] ἐπ' ἄλλην ποιητὴν μεταβιβ-

κι θεωρικῶν καὶ ἱππικῶν ἀγώνων· καί φησιν· ἐγὼ δὲ τὴν ἄκραν, ἤτοι τὴν πρώτην βαλβῖδα τὴν ἀφετηρίαν τὸ κάγκελλον χαλάσας, καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς μηρίνθου, ἤτοι τοῦ σχοινίου, ἀνέρχομαι εἰς τὰς διεξόδους καὶ ὁδοὺς τῶν λοξῶν λογίων τῆς Κασσάνδρας. πρώτην ἀράξας νύσσαν.] τὴν πρώτην νύσσαν καὶ ἔκβασιν καὶ ἀπαρχὴν καὶ τὸ προοίμιον ἀράξας, ἐπικροτήσας, κτυπήσας, τουτέστι ῥητορικῇ μεγαλοφωνίᾳ ἀπαρξάμενος τρέχειν τοῖς λόγοις, ὡς πτερωτὸς καὶ ταχὺς δρομεύς. νύσσα λέγεται καὶ ἡ ἀφετηρία, καὶ ἡ ἀπαρχὴ τοῦ δρόμου, παρὰ τὸ νύσσω, τὸ διεγείρω καὶ ἐπιρρώσκω. ἐν γὰρ τῇ ἀφετηρίᾳ τῶν ἱππικῶν τοὺς μὲν ἵππους κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἂν ὀξυτέρως ἐκπηδήσωσι τῇ πληγῇ. τοὺς δὲ πεζούς, λόγοις νύττουσι καὶ παραινοῦσι. καὶ αὐτοὶ δὲ μόνοι ἑαυτοὺς νύττουσιν εἰς δρόμον. καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται. ὁ δέ γε καμπτὴρ νύσσα λέγεται, παρὰ τὸ νεύω νεύσω, νεῦσα καὶ νύσσα. νεύουσι γὰρ παρὰ τὸν καμπτῆρα, καὶ κάμπτουσιν.

αὖ εἶμι λοξῶν.] τουτέστιν ἀνέρχομαι καὶ ἀπάρχομαι λέγειν τὰ λοξὰ ταύτης χρησμῳδήματα. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ῥητορικόν ἐστι, καλεῖται δὲ προαναφώνημα καὶ ὑπόσχεσις, καὶ προκατασκευὴ καὶ προκατάστασις, καὶ προσοχὴ καὶ προδιήγησις. προαναφωνεῖ γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται καὶ προκατασκευάζει, ὅτι λοξῶς καὶ αἰνιγματωδῶς καὶ δυσκόλως μέλλει γράφειν τὰ τῆς διηγήσεως τοῦ ποιήματος. διὰ τί δὲ τοῦτο μέλλει ποιεῖν; κατὰ μίμημα τῆς Κασσάνδρας, ὥσπερ ἐκείνη λοξῶς ἐλάλει καὶ σκολιῶς. δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα καὶ ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι τὰ ἤθη τῶν προκειμένων προσώπων, καὶ μὴ ἀνηθίκευτα εἶναι, καθάπερ ὁ Εὐριπίδης φιλοσοφούσας ἐπάγων ἐνίοτε βαρβάρους γυναῖκας, καὶ δούλους δεσπότας τραχύτατα ἀντιλέγοντας, καὶ βασιλεῖς προσαιτοῦντας μετὰ σπυρίδων, ἢ πήρας, ὅπερ οὐκ ἂν γένοιτο. τίς γὰρ οὐκ αἰδεῖται βασιλεὺς καὶ μετὰ βασιλείας καθαίρεσιν, σπυρίδα κατέχειν, καὶ ἄρτους ζητεῖν; ἢ τίς αὐτὸν οὐκ ἂν καὶ οὕτως ἐκστάντα, πάλιν ἐτίμησε τὴν προτέραν ἐκείνου τύχην σκοπῶν; τοιαῦτα γοῦν πολλά φησιν Εὐριπίδης· διὸ καὶ μεμπτός ἐστιν ἐν τούτοις, ὡς μὴ τηρῶν ἠθῶν τὴν κατάστασιν. τὸ δὲ μεῖζον, ὅτι καὶ ἐναντία πολλάκις ἑαυτῷ λέγει. ἠὼς μὲν.] ἐντεῦθεν ἀπάρχεται τῆς διηγήσεως, καί φησιν, ἡ ἡμέρα μὲν ἤδη τὸ Φήγιον ὄρος τοῦ Ὠκεανοῦ ὑπερεπέτετο, ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ ἵππῳ, τὸν σὸν ἀδελφὸν Τιθωνὸν καταλιποῦσα παρὰ τὴν Κέρνην, ὅπερ ἐστὶ νῆσος Ὠκεανῖτις. ἠώς.] χρηματίζεται τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι τοῦ γεύματος καιρόν, τὴν ὅλην ἡμέραν, καὶ ὑπὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ, ἠὼς δέ μοί ἐστιν. ἡ δὲ δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. καὶ καθολικωτέρως αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα ἠοῦς καὶ ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωματοποιοῦσι θεὰν εἶπον, ὡς ἐπὶ τοῦ, ἠὼς δ' ἐκ λεχέων. καὶ τὸ, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τὸ, ἔφθα δὲ ἠώς, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ.

Φήγιον.] ὄρος παρὰ τὸν Ὠκεανόν, φηγούς, ἤτοι δρῦς ἔχον. τὸ δὲ φηγὸς ἡ δρῦς, παρὰ τὸ φάγω. πρὸ γὰρ εὑρέσεως ἄρτου, βαλάνους καὶ ἀκρόδρυα, τουτέστιν ὀπώρας, ἤσθιον οἱ ἄνθρωποι. πάγον.] τὸ ἀκρωτήριον.

Κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς,
Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας.

Celeribus iam ſuperuolabat Pegaſi alis,
Tithonum in cubili prope Cernen

Κραιπνόν.] τὸ ταχύ, παρὰ τὸ ἐφ' ὕψους καὶ εἰς κέρας πνέειν. ὑπερποτᾶτο.] ὑπερεπέτετο. Πηγάσου πτεροῖς.] περιφραστικῶς, τῷ Πηγάσῳ. Ὅμηρος πανσόφως καὶ ἀλληγορικῶς συντομώτερον γράφων, ἵππους ἡμέρας φησί, Λάμπον καὶ Φαέθοντα. οἱ δὲ νέοι, τῷ Πηγάσῳ ἐποχουμένην αὐτὴν εἰσάγουσι μυθικῶς, ὥσπερ καὶ ὁ Λυκόφρων. ἔχεται δὲ καὶ τοῦ ἀλληγορίας, ἣν μετὰ τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἐρῶ. ὁ Πήγασος οὗτος ὁ μυθευόμενος ἵππος, λέγεται γεννηθῆναι τοιῶσδε. σταλεὶς ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὰς Γοργόνας, προστάξει τῆς Ἀθηνᾶς, τὴν Σθενὼ μὲν καὶ τὴν Εὐρυάλην ἀθανάτους οὔσας παρέδραμε. καρατομεῖ δὲ τὴν Μέδουσαν· ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης, ὅ τε Πήγασος οὗτος ἵππος αὐτίς

θερεῖ, ὑπόπτερος ὤν, καὶ ὁ Χρυσάορ ἄνθρωπος, χρυσοῦν ἄορ κρατῶν. Βελλεροφόντης δὲ ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνους καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων φρυγίας, ἄκων ἀνελὼν τινὰ Κορίνθιον Βέλλερον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δηλιάδην, ἢ Πειρῆνα, ἢ Ἀλκιμένην, ἐλθὼν εἰς Ἄργος, Προίτου καθαίρεται. Ἄντεια δὲ, ἡ καὶ Σθενέβοια γυνὴ Προίτου, ἐρωτικῶς ἐπιμαίνει Βελλεροφόντῃ. ὡς δ᾽ οὐκ ἔπειθε συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται παρ᾽ αὐτῆς Προίτῳ, ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρίᾳ τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε, κατά τι παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ τοὺς συμφαγόντας ἀλλήλοις ποτὲ παρ᾽ ἀλλήλων θνήσκειν, εἰ μή που τοῦτο ἀκουσίως συμβῇ. διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε. πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν, πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν, γράμματα δοὺς αὐτῷ κατ᾽ αὐτοῦ, περιέχοντα τὴν τῆς Ἀντείας διαβολήν. καὶ ὁ Ἰοβάτης δὲ ὁμοίως ἐννέα ἡμέραις αὐτῷ συνεστιώμενος, ἐν τῇ δεκάτῃ δὲ τὸ γράμμα δεξάμενος, ἐπεὶ μὴ δ᾽ αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ᾽ αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν, καὶ πολεμῆσαι Χιμαίρᾳ, εἶτα Σολύμοις, εἶτα Ἀμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον, ὃν φασὶ Πήγασον, ἀπεστάλκασιν. ᾧ ἐποχηθεὶς, τὴν Χίμαιραν ἀνεῖλε, μόλιβδον τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἐπιθεὶς καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πῦρ πνέοντι στόματι, ὑφ᾽ οὗ πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεὶς, ἐκείνην ἀπέκτεινε. τὴν γὰρ περιιόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξασθαι. καθά φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ μυθικῶς. οὕτω γοῦν ἐκείνην ἀνεῖλε. τοὺς δὲ Σολύμους καὶ τὰς Ἀμαζόνας, πολέμῳ. ὑποστρέφοντα δὲ ἐνέδρᾳ Λυκίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν. ὡς δὲ καὶ τοὺς τῆς ἐνέδρας ἀνεῖλεν, Ἰοβάτης αὐτὸν γαμβρὸν ἔσχεν ἐπὶ Φιλονόῃ τῇ θυγατρὶ, καὶ τελευτῶν αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ, ὥς φασιν, ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασιν, ἠθέλησε καὶ τὸν οὐρανὸν τῷ Πηγάσῳ περιπολεῦσαι. Ζεὺς δὲ οἶστρον τῷ ἵππῳ τούτῳ βαλὼν, ἔπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαιρίσαι τῶν αὐτοῦ νώτων, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν. καὶ δὴ παρὰ τὸ Ἀλήϊον πεδίον καταπιεχθέντος Βελλεροφόντου, καὶ περιπορευομένου τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ Πήγασος ἄνω περιεπόλευε καὶ κάτω. ἡ γοῦν ἡμέρα παρὰ Διὸς τοῦτον αἰτεῖται, ὡς ἂν ἐποχουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερήσιον κύκλον βαδίζῃ. ταῦτα εἰσὶ τὰ ληρώδη καὶ μυθουργήματα. Ὅμηρος δὲ ἵππους Ἡμέρας φησὶ Λάμπον καὶ Φαέθοντα. ἵππος δέ ἐστιν ἡμέρα, ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἐφ᾽ ἧς λάμπει καὶ φαίνει. καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ὁμηρικά. περὶ δὲ Περσέως, καὶ Γοργόνων, καὶ Πηγάσου λεκτέον. Περσεὺς ὁ ἥλιος ἐστὶ, καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀθηνᾶ δὲ, ὁ ἀὴρ, καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα τὸν οὐρανόν. ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται, κατά τινας. Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ περισεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν. τοῦτον ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις αὕτη, πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἤτοι τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν, Γοργόνα λεγομένην διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν. γοργὸν γὰρ, τὸ καταπληκτικόν. πέμπει δὲ τοῦτον, ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν οὐσίαν, ὡς ἐξισουμένην αὐτῇ. καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀεροειδής ἐστι. τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς, εἰς ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν Περσεὺς ἥλιος οὕτω κινούμενος τῇ οὐρανίῳ φορᾷ, τὴν μὲν Σθενὼ καὶ τὴν Εὐρυάλειαν, ἤτοι τὸ δυνατὸν καὶ κατὰ μῆκος πλάτος τῆς θαλάσσης ἐκτεταμένον οὐκ ἀναιρεῖ, ἤγουν οὐ μετατρέπει, οὐδ᾽ ἀνιμᾶται, ὡς ἀθάνατον, καὶ μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον. τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην ὡς θνητὴν ἀναιρεῖ, πλήττων τῷ ξίφει· ἤτοι τὸ βασιλικώτατον καὶ λεπτὸν, τῇ ὀξείᾳ κινήσει μεταποιεῖ καὶ ἀνιμᾶται. τῇ δὲ καρατομίᾳ ἐκείνης, ἐκ τοῦ τραχήλου ὁρμᾷ Χρυσάορ καὶ Πήγασος. ἀνιμωμένου γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος τὸ κεφαλαιῶδες, ὡς ἔφην, καὶ τὸ λεπτότερον καὶ ἀτμῶδες, συμβαίνει τὸ βαρύτερον ἀναφερόμενον, πάλιν κάτω πηγάζειν καὶ χέεσθαι, ὃ καὶ πήγασον ὠνομάκασι, διὰ τὸ κατωφερές. κατωφερῆ γὰρ τὰ ἄλογα. τὸ δὲ λεπτομερέστερον εἰς τὸ αἰθερωδέστερον, καὶ ἔτι εἰς τὸ πυρῶδες μεταβάλλειν, ἅπερ καὶ χρυσάορα κεκλήκασι. τούτῳ γοῦν τῷ ἐξ ὕδατος Πηγάσῳ ἀναφερομένῳ τῇ κινήσει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχουμένη, συναναφέρεται ἡ ἡμέρα. σφαιροειδὴς γάρ ἐστιν ὁ οὐρανὸς, καὶ κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς, συμπεριφέρων αὐτῷ τὸν ἥλιον. οὗ γὰρ ἡλίου περιελθόντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον, γίνεται νύξ. ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θάλασσαν καὶ γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον, ὅθεν καὶ τὰς λεχθείσας πηγάσους ἀτμοὺς ἀνασπᾷ, ἡμέραν ἐργάζεται. οὕτως ἡμῖν δοκεῖ τοῖς Τζετζίοις ἔχειν ταῦτα τὰ μυθουργήματα· τούτῳ τῷ Πηγάσῳ, τὴν ἡμέραν ὀχεῖσθαι, οὐ τῷ Βελλεροφόντῃ. κἀκεῖνος δὲ οὐκ ἦν ἵππος. οὐ γάρ ἐστιν ὅπου τις ἐπτερωμένον ἵππον εἶ-

ῥύσειεν, ἀλλὰ πλείω ἐμβαλεῖ τὰ πτερὰ τυγχάνει τὰ λαιφη. Πήγασος δὲ ὁ κλῆσις, ὡς διὰ τῶν πηγαζόντων ὑδάτων τηχοιδρῶν, τὴν χίμαιραν ἀναιρεῖ, τὴν τρικέφαλον καὶ τρίπουν, ὅπερ ἀλληγορεῖται ῥητορικῶς. ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνή, θυγάτηρ Ἀμισωδάρου, περὶ τόπον Λυκίας ἐπαρχοῦσα. αὕτη ἀδελφοὺς εἶχε δύο, Λέοντα καὶ Δράκοντα, οἳ καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες, μετὰ καὶ τῆς ὑπ' αὐτοὺς ἀνῄρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν. διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, τρίπουν. τούτους γοῦν Βελλεροφόντης νικήσας, μόλιβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι, τουτέστι χαλινὸν δουλείας. προέσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει, ἐκ τοῦ ὀπισθίου ὁ δράκων. κατὰ μέσον δὲ ἦν ἡ χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα ἢ καὶ ἄλλως. τὴν χίμαιραν νοητέον, ὡς Ὅμηρος ὑποφαίνει μικρόν, τοὺς Σολύμους ἔθνος μάχιμον, οὓς εἰκάζει καὶ λέοντι, διὰ τὸ κατὰ πρόσωπον γενναιότατα μάχεσθαι τὰς Ἀμαζόνας, ἃς εἰκάζει χιμαίρᾳ, ἤτοι αἰγί, διὰ τὸ κρημνοβατεῖν αὐτὰς δίκην αἰγῶν, καὶ ἐν κρημνοῖς κατοικεῖν. τὴν δὲ ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ' αὐτοῦ, ἣν διὰ τὸ λαθραῖον, ὄφιν ἐκάλεσε. πηγάσου πτεροῖς, αἴτιον τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν καὶ ὕδωρ ἡμισφαιρίου σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθεν ἡ ἡμέρα ἐκ τῶν μερῶν τοῦ ἑῴου ὠκεανοῦ, πηγάσου πτεροῖς εἶπεν. ἡ δὲ τοῦ Βελλεροφόντου οὐρανόθεν ἐκ τοῦ Πηγάσου ἀποσφαίρισις, τοῦτό ἐστιν· ἐπαρθεὶς τοῖς ἀνδραγαθήμασιν, οἷς τῷ πλοίῳ ἐκείνῳ εἰργάσατο, ἐδόκει τις ἡμίθεος εἶναι, καὶ ὑψηλότερα τοῦ αἰθέρος ἐφρόνει. ἀντιπαθούσης δὲ τῆς εἱμαρμένης αὐτῷ, ἣν Ὅμηρος Δία φησίν, ἄφνως ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος ὁ ἐπταμοῦχος, δυστυχέστατος καταφαίνεται. ἀποβαλὼν γὰρ τοὺς παῖδας, καὶ ὥσπερ τυφλὸς γεγονώς, πενθῶν περὶ τὴν ἐρημίαν τῆς Λυκίας διῆγεν, ἣν Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἄλης, ἤτοι πλάνης, ἐκλήθη. ἢ καὶ τὰς φρένας ἀποβαλών, καὶ τὸν νοῦν τυφλωθείς, οὕτω διῆγε πλανώμενος. κατὰ γὰρ Ἐπίχαρμον, νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει. τὰ δ' ἄλλα πάντα τυφλὰ καὶ κωφά. Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι] κατὰ τὸ μυθικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν, ὁ Τιθωνὸς ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος. ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς ἦν Στρυμοῦς, ἢ Ῥοιοῦς τῆς Σκαμάνδρου θυγατρὸς υἱός. ἀμφότεροι δὲ παῖδες Λαομέδοντος. φασὶ γοῦν, ὅτι τὸν Τιθωνὸν τοῦτον, συνευνέτην ἔσχεν ἡ Ἡμέρα, ἐξ οὗ γεννᾷ Μέμνονα καὶ Ἠμαθίωνα. ἀθάνατον δὲ τὸν Τιθωνὸν ποιήσασα, ἐπελάθετο ποιῆσαι καὶ ἀγήρω. γηράσαντος δὲ τούτου, ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ αὐτὸν περιστρεφομένη δίκην βρεφυλλίων καθεύδειν, εἰς τέττιγα μετέβαλε. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἔτι φασὶν ἐν τῇ κοίτῃ καταλείψαι αὐτὸν τὴν ἡμέραν. ταῦτα μὲν μυθικώτερως λέλεκται. ῥητορικῶς δέ, πρότερον λεκτέον καὶ ἀλληγορητέον. ὁ Τιθωνὸς ἔτι παρὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὰ ἑῷα ἐπιγαμβρεύσας, παῖδας μὲν ἔσχε τοὺς προρρηθέντας, πολυχρονιώτατος δὲ ἐγεγόνει, ὡς ὑπὸ γήρως τοῦτον τρύχεσθαι ταλάρῳ καθήμενον. ἐμυθεύσαντο γοῦν, ὅτι ἡ ἡμέρα, τουτέστιν ἡ εὐκρασία τῶν ἑῴων μερῶν, καὶ σύνευνον τοῦτον ἔσχε, καὶ ἀθάνατον ἐποίησεν. ἡ ἡμέρα καὶ τὸ φῶς τοῦτον ἠγάπησε, διὰ τὸ ὑπεργήρεον, ὡς ἔφην, αὐτὸν γεγονέναι. ὅθεν καὶ εἰς τέττιγα φασὶν αὐτὸν μεταβληθῆναι. οἱ γὰρ τέττιγες, ὥσπερ καὶ οἱ ὄφεις γεγηρακότες ἀποβάλλουσι τὸ γῆρας. καὶ ταῦτα μὲν ἠλληγορήθη ῥητορικῶς. φυσικῶς δὲ ἤδη λεκτέον. Ἠὼς τὸ πρωϊνὸν κατάστημα. Τιθωνὸς δὲ τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα. ὅτε τιθέασι τὰ ὤνια, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα χωροῦσιν οἱ ἐργαζόμενοι. ὅθεν καὶ ἡμέρας ἀήρ, ὅτι τὰ ἀνδρώδη καὶ ἐργατικὰ ἐν αὐτῷ γίνονται, οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ νυκτί, τὰ θηλυπρεπῆ καὶ ἀτέσμα. οὕτω μὲν οὖν, ὡς ἔφην, Τιθωνός ἐστιν ἡ ἡμέρα. μᾶλλον δέ, ἐκεῖνο τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὁπότε τὰ ὤνια προτίθενται, καὶ αἱ ἀγοραὶ ἵστανται. οὕτως δὲ μυθικῶς εἶπε τὸν Τιθωνόν, Πριάμου καλῶν αὐτὸν ἀδελφόν. ἱστορίαις γὰρ καὶ μύθοις μόνον φροντίζει, θέλγειν τοὺς νέους βουλόμενος. κοίτῃσι] κοίταις. ἰωνικῶς δὲ ἐτράπη τὸ α εἰς η, καὶ μένει τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. Κέρνη] νῆσος ὠκεανῖτις, ὅπου ὁ ἥλιος δοκεῖ ἀνατέλλειν, τὸ ἀμφιμήτριον ἐῤῥέθη.

Λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.
Οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος

Ναῦται λίαζον, κἀπὸ γῆς ἐχάζοσαν
Ὑσσπληγας· αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν

Relinquens, tuum paternum fratrem:
Funes verò tranquillos à concauis saxis
Nautæ soluebant, & à terra laxabant
Ancoras: virginicidam autem Thetim

Οὖσα] τὰ σχοινία. παρὰ τὸ οἴω, τὸ κομίζω, οἶσα, καὶ ἰωνικῶς οὖσα. ἢ τὰ ἀπὸ οἰσύας φυτοῦ, ἤτοι λύγου. πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου σχοίνους ἐποίουν. περὶ βύρσης ἢ καννάβεως. χηρης] κοίλης πέτρας. ἐκ τοῦ χέω, τὸ ῥέω, σείω. εὐγάληνα] τὰ γαληνιάζειν ἐμποιοῦντα τὴν ναῦν κλυδωνιζομένην, ὁπότε δεθῇ καὶ στερεωθῇ ταῖς ἀγκύραις. χερμάς.] κυρίως ἡ μικρὰ πέτρα, ἣν δύναταί τις τῇ χειρὶ μάσασθαι, καὶ ἐπιλαβέσθαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν παραθαλασσίαν μεγάλην πέτραν ἐκάλεσε τοῦ λιμένος, πρὸς ἣν ἀποδέουσι τὰς τῶν ὁλκάδων σχοίνους. λίαζον.] ἔλυον, ἐκ τροπῆς τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, ὡς τὸ βίβλος βύβλος, ἀφροδύτη ἀφροδίτη, τετράδιον, τετράδυον, καὶ τὰ ὅμοια. κἀπὶ γῆς ἐχάζοσαν ὑσσπληγας.] ἀπὸ γῆς ἀνασπῶσι τὰς ἀγκύρας. ὅτε γὰρ μέλλουσι πλεῖν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνασπῶσι ταύτας. τὸ δὲ ἐχάζοσαν, χαλδαϊκὸν, ἤτοι τῆς ἀττικῆς διαλέκτου. ὑσσπληξ δὲ καὶ ὑστριχὶς, κυρίως δὲ μάστιξ ἡ ἐκ χοιρείων τριχῶν συμπεπλεγμένη. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάστιξ, καὶ τὸ βούκεντρον. νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας οὕτω λέγει. αἱ δὲ παρθενοκτόνον.] μέχρι τοῦ αἱ φαλακραῖαι κόραι συντέτακται οὕτω, καθ᾽ ἣν διαχάψω τάξιν τοῦ α καὶ β, καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων. παρθενοκτόνον.] Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος, ἐκ Νεφέλης γεννᾷ Ἕλλην καὶ Φρίξον. εἶτα Ἰνὼ γήμας, γεννᾷ Κλέαρχον, τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Ἰνοῦς δὲ φρυγούσης τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι, καὶ ὑποθεμένης τοῖς μάντεσι λέγειν Ἀθάμαντι, διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων, ὅτι τῶν ἐκ Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι, ἀναγκασθεὶς ὁ Ἀθάμας, Φρίξον παρέστησε τῷ βωμῷ, σφαγιάσαι βουλόμενος. Νεφέλη δὲ καὶ Φρίξον, καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει. ἡ δὲ παρ᾽ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν, ἔδωκεν. ὑφ᾽ οὗ φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος, συνέβη τὴν Ἕλλην εἰς τὸ ὑποκείμενον καταπεσεῖν πέλαγος, καὶ ἀποπνιγῆναι, καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι Ἑλλήσποντον. ὅθεν καὶ παρθενοκτόνον Θέτιν, καὶ θάλασσαν ἐπὶ τὸ Ἑλλήσποντον ἐκάλεσε πέλαγος. Φρίξος δὲ ἧκεν εἰς Κόλχους, καὶ θύει ἐκεῖ τὸν κριὸν Φυξίῳ Διΐ. τὸ δὲ δέρος Αἰήτης ἐν Ἄρεος ἄλσει καθήλωσε περὶ δρῦν, ὃ μυθεύεται φυλάττειν τὸν δράκοντα. Φρίξος δὲ λαβὼν Χαλκιόπην τὴν Αἰήτου, γεννᾷ Ἄργον, Μελίαν, Κάπιν, Φρόντιν, Σῶρον, καὶ Ἕλλην. ὕστερον δὲ Ἀθάμας μήνιδι Ἥρας, ὅτι τὸν Διόνυσον ὡς κόρην ἀνέτρεφε, λαβὼν παρ᾽ Ἑρμοῦ, καὶ τῶν ἐξ Ἰνοῦς ἐστέρηται παίδων. αὐτὸς γὰρ μανεὶς, Λέαρχον τοξεύει· Ἰνὼ δὲ σὺν Παλαίμονι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ ἥλατο εἰς θάλασσαν. Ἀθάμας δὲ ἐκπεσὼν Βοιωτίας, χρησμὸν ἔλαβεν, ἐκεῖ κατοικεῖν, ὅπου ζώοις ἀγρίοις ξενισθῇ. λύκοι δὲ περὶ τὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ κληθεῖσαν ἀθαμανίαν ἰδόντες αὐτὸν, ἔφυγον, καταλιπόντες τὰ κρέα τῶν προβάτων, ἅπερ κατήσθιον. ἐκεῖ δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, γεννᾷ Λεύκωνα, Ἐρυθρὸν, Σχοινέα, Τιθωνόν. καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τῆς ἱστορίας ἀληθεύουσι. τὰ δὲ περὶ τοῦ κριοῦ μεμυθολόγηται. ὁ γὰρ Κριὸς ἄνθρωπος ὢν, φίλος τῇ Ἕλλῃ καὶ Φρίξῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ᾽ αὐτῶν, ἐμβὰς εἰς πλοῖον μετὰ τούτων ἐφέρετο. καὶ ἡ μὲν Ἕλλη περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἢ νοσήσασα, ἢ πεσοῦσα τοῦ πλοίου τελευτᾷ. οὗτοι δὲ ἀφίκοντο περὶ Κολχίδα, καὶ χρυσώσαντες κριοῦ δέρμα, τὸν μὲν κριὸν θύουσι Διΐ, τὸ δὲ δέρμα τις ἄνθρωπος Δράκων ἐφύλαττε· καὶ ἄλλως· Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας Ἰνὼ τὴν Κάδμου, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον τὸν παρ᾽ ἐνίοις Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα τὸν καὶ Μελικέρ-

την. κατὰ Ἥρας δὲ πρόσταγμα, ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνὼ, καὶ ἐπιγήμας Νεφέλην, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἕλλην τε καὶ Φρίξον. μιγνύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ, καταπλεύσασα ἡ Νεφέλη ᾤχετο. πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὼ, ἐπιβουλεύει τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. εὑροῦσα οὖν τινα μηχανὴν, ἔφρυξε τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι. καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι θεοπρόπους εἰς Πυθώ. ἡ δὲ Ἰνὼ ὑποτίθεται τοῖς μάντεσι ποιῆσαι τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρίξου λέγειν Ἀθάμαντι, ὡς διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μὴ δὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἵνα τυθῶσι. πυθόμενος οὖν περὶ τῶν θεοπροπίων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκασθεὶς, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρίξον, σφαγιάσαι βουλόμενος. προφάσεως δὲ χάριν ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν ὅτι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίας ὑπάρχει. μυθολογεῖται δὲ, ὅτι παραγενόμενον τῷ Φρίξῳ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς κατά τινα δαίμονος ἐπιφάνειαν, ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι· κελεῦσαί τε αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς, περικαθίσαι τὰ νῶτα, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νεφέλη Φρίξον καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν. ἐφ' οὗ φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος μετὰ πολλῆς τῆς βίας συνέβη τὴν Ἕλλην μὴ δυναμένην ἀντέχειν. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ταύτης ζήτει εἰς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν τὴν ὁμοίαν αὐτῇ, ὡς ὄπισθεν ἔφη. Θέτις.] ἡ θάλασσα, ὅτι διαθεσίας αἰτία. συναχθέντος γὰρ τοῦ ὕδατος, κατ' ἀρχὰς ἐφάνη ἡ ξηρὰ, καὶ γέγονε τοῦ παντὸς ἡ διακοσμία.

Ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες, σπάθαις
Πελαργοχρῶτες, αἱ Φαλακραῖαι κόραι
Ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα
Ἄφλαστα καὶ φώσωνας ὠργυιωμένοις,
Ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς

Iulipedes pulcræ ſulcabant remis
Ciconipelles Phalacrææ filiæ,
Vltra Calydnas albas oſtendentes alas,
Roſtráque & expanſa vela,
Septentrionalibus turbinis acuti flatibus:

Ἴουλος.] σκώληξ πολύπους μικρὸς περὶ τοίχους ἀνερχόμενος, ᾧ παρεικάζει τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς, διὰ τὰς κώπας. ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν Ἀλεξάνδρου. καὶ βαρβαρικὸν πλοιάριον ἓν, ἱκανὸν καὶ μόνους στρατιώτας ἔχον, ἔπλευσεν εἰς Ἑλλάδα. ἴουλος δὲ σημαίνει τέσσαρα, τὸν σκώληκα τοῦτον, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γενείων, τὴν συστροφὴν τῶν τριχῶν, καὶ τὸν ὕμνον· ὡς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ, ἡ χερνῆτις ἔριθος ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος, δανδαῖπις στίχουσα καλὰς ἤειδ' ἰούλους. πέζα.] πούς, παρὰ τὸ πέδον. εὐῶπες.] εὐόφθαλμοι, διὰ τὰς ὀπὰς, ὅθεν ἐν τῷ πλεῖν κινοῦσι τὰς κώπας. σπάθαις.] κώπαις.

πελαργοχρῶτες.] λευκόχροοι, διὰ τὰ λαίφη.

Φαλακραῖαι.] Ἰδαῖαι, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος, τὸ περιεχόμενον. τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἴδης, Φαλάκρα, Λεκτὸν, Γάργαρον καὶ Πέργαμον. τινὲς δὲ ἐκεῖθεν, ἤγουν ἐκ τῆς Φαλάκρας, λέγουσι τμηθῆναι τὰ ξύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων. ἔκτοτε δὲ τοῦτο τὸ ὄρος ψιλωθὲν φαλάκρα κληθῆναι. κόρας δὲ Φαλάκρας εἶπε τὰ πλοῖα, ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα. Καλύδναι.] νῆσοι Τροίας, ἀπό τινος Καλύδνου. λευκὰ πτίλα.] τὰς κώπας,

ὅτι ἐπ'

ὅτι ὑπ' αὐτῶν λευκαίνεται τὸ ὕδωρ πλησσόμενον. πλάτα τὰ πτερὰ, παρὰ τὸ ἐν τῷ πιπτεῖν πλάσσειν καὶ κόπτειν τὸν ἀέρα. ἄπλαστα.] ἀσυνδέτως, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν καὶ ἄφλαστα. ἄφλαστα δὲ λέγεται, αἱ πρύμναι, ὅτι αἱ πρύμναι τῶν πλοίων τῶν βαρβαρικῶν καὶ στρατιωτικῶν θεοὺς γεγραμμένους εἶχον, ἃ δι' εὐσέβειαν οὐκ αὐτοὺς ἔκαυσε. τὰ δὲ τῶν λοιπῶν πλοίων ἄφλαστα τις εἴποι, οἱονεὶ εὔφλαστα καὶ εὔκαυστα. εἰ γάρ τις πῦρ αὐτοῖς ἐπιβάλλει, συντόμως καυθήσεται, διὰ τὸ εἶναι πεπισσωμένας. φάσσωνας.] τὰ λαίφη ἤτοι ἀρμενα, παρὰ τὸ φῶ, τὸ λαμπρύνω· λευκὰ γάρ. ἢ παρὰ τὸ φυσᾶσθαι ὑπ' ἀνέμου, φύσσωνες καὶ φάσσωνες. ὠργυιωμένους.] ἐκπεπταμένους, ἡπλωμένους. ἢ ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς, ἤτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ὀργῶ, τὸ ὁρμῶ. ὀργᾶν δὲ, τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὀρούειν τι τῶν φυτῶν. ἢ τῶν βοτανῶν ὠργυιωμένους, ἢ μετὰ προσχαρῆς τῆς ι διὰ χάριν. τὰ γὰρ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ διὰ τῆς ι παραλήγονται, μυῖα, ἄρπυια, μητρυιά. τὸ δὲ ἀγυιὰ καὶ ὀργυιὰ, διφορεῖται. ἀπαρκτίαις πνοαῖς] ταῖς ἀπ' ἄρκτου πνεούσαις. τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσιν εἰς Ελλάδα φορὸς καὶ οὔριος ἄνεμος ὁ ἀπαρκτίας Βορρᾶς. πρηστῆρος αἴθωνος] καυστικοῦ ὀξέος.

Ηδ' ἔνθεον χάσασα βακχεῖον στόμα,
Ατης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων,
Τοιῶν δ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Αλεξάνδρα λόγων.

Cum diuinum resoluens os fatidicum
E summis Ates vacciuagis collibus,
Tales exorsa est Alexandra sermones:

Ενθεον] θεῖον, μανικόν. χάσασα] ἀνοίξασα. βακχεῖον] τὸ δίκην τῶν Διονύσου βακχῶν ξένα φθεγγόμενον. ἄτης] ἥρωσι βλαβῆς. λόφον] ἄτης, καὶ βουπλανόκτιστον τὴν Τροίαν λέγεται. Ηλέκτρας γὰρ τῆς Ατλαντος καὶ Διὸς, Ιασίων καὶ Δάρδανος. καὶ Ιασίων μὲν Δήμητρος ἐρασθεὶς κεραυνοῦται· Δάρδανος δὲ κατακλυσμοῦ γενομένου, ἐκ Σαμοθράκης εἰς ἀντιπέραν γῆν παραγίνεται, καὶ τὴν νῦν Τροίαν ἔμελλεν κτίζειν. χρησμὸς δὲ τοῦτο κωλύει κτίζειν τὸν λόφον, εἰπὼν βλάβην γενέσθαι τοῖς τοῦτον κατοικήσασι. κωλυθεὶς, κτίζει τὴν Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρου λόφον καλουμένην, βασιλεύοντος τότε τῶν Τρωικῶν μερῶν Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ιδαίας νύμφης. τοῦ Σκαμάνδρου τὴν ἀδελφὴν Βάτειαν λαβὼν ὁ Δάρδανος, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων Αρισβην λέγει, γεννᾷ Ιλον καὶ Εριχθόνιον. ὧν Ιλος ἄπαις τελευτᾷ· Εριχθόνιος δὲ ἐξ Αστυόχης τῆς Σιμόεντος, γεννᾷ Τρῶα. Τρωὸς καὶ Καλλιρόης τῆς Σκαμάνδρου, Ιλος καὶ ἕτεροι. ὃς Ιλος εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν, ἐν Πριάπῳ ἐμαντεύσατο. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ Πριαπαῖος Απόλλων, μὴ κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον. ἄτης γὰρ αὐτὸν ἔφη. διὸ καὶ Δάρδανος αὐτὸν ἔκτισεν. ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ιδην Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρου λόφον καλουμένην. ἐν Φρυγίᾳ γοῦν ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τεθειμένον ὁ Ιλος εὑρὼν, νικᾷ πάλην. καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ βασιλέως ἆθλον ν' κόρας, καὶ ν' κούρους ἐκ χρησμοῦ, ἕπεσθαι βοῒ πλανηθείσῃ ἐκ Μυσίας, ἥτις ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας ἄτης τόπον κατακλίνεται, ἔνθα πόλιν κτίσας ὁ Ιλος, Ιλιον ἐκάλεσε. βουπλανόκτιστος δὲ λέγεται, διὰ τὴν πλανηθεῖσαν ἣν εἴπομεν βοῦν. Ηγησιάναξ ὁ Λαμψάκου φησὶν, ὅτι τοῦ Ιλου ἐν τῇ Μυσίᾳ νέμοντος βοῦς, ἔχρησεν αὐτῷ Απόλλων, ἐκεῖ κτίζειν πόλιν, ἔνθα ἂν ἵδῃ μίαν τῶν βοῶν αὐτοῦ πεσοῦσαν. μίαν οὖν τῶν βοῶν αὐτοῦ ἀποσκιρτήσασαν, τοῦτον ἐδίωκεν. ἡ δὲ ὀκλάσασα, κατέπεσεν ἔνθα νῦν ἐστιν ἡ Ιλιος. ὁ δὲ Ιλος τοῦ χρησμοῦ μνησθεὶς, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Ιλιον ὠνόμασεν. ἄκρων λόφων] τῶν ὑψηλῶν. ἐν γὰρ ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν ἦν πύργος τῆς Κασσάνδρας.

Αἶ αἶ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
Καὶ πρόσθε μὲν πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις
Τριεσπέρου λέοντος, ὅν ποτε γνάθοις
Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων.
Ἔμπνους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλιδούμενος,

Heu heu misera nutrix incensa,
Ac prius quidem nauibus turmiferis
Trinoctis leonis, quem aliquando maxillis
Asper Tritonis canis deglutiuit.
Viuus autem dissector intestinorum ambustus,

Αἶ αἶ] ἐπίρρημα θρηνητικόν, ὃ ταύτης οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος δὲ καὶ Μελάμπους, περισπᾶν ἀξιοῦσι, λέγοντες τοῦτον τὸν κανόνα τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπιρρήματα, ἃ ἐπὶ πλεῖστον ἔχουσι τὸν τόνον, περισπῶνται, ἰατταταῖ, παπαῖ, αἶ, καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν τοῦ βαβαί, καὶ τοῦ ναί· ἐγὼ δέ φημι καὶ τοῦ οὐαί. θηλαμών.] τροφός, ἐκ τῆς θηλῆς, θηλαμών. τροφὸν δὲ αὐτῆς τὴν Τροίαν καλεῖ. σημειώσασθαι ἐκ τούτου, ὅτι καὶ τὰ εἰς αι ἐπιρρήματα, φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ ι ἐφελκύουσι. συμφώνου δὲ οὐκ ἔτι. πεύκῃσι.) πεύκαις ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η, μένοντος καὶ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου. πεύκη δέ ἐστι, ξύλον πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτήδειον. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθὲν εἶπεν, ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. οὐλαμηφόροις. οὐλαμὸν καὶ πόλεμον φερούσαις.

Τριεσπέρου λέοντος.) ὅτι Ἀμφιτρύων ἐπὶ Τηλεβόας ἐστράτευσεν, ἐκδικῆσαι θέλων τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν Ἀλκμήνης, καὶ τοῦ ταύτης πατρός, Ζεὺς τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλών, συνεκάθευδε τῇ Ἀλκμήνῃ. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν καὶ Ἀμφιτρύων παλινοστήσας, συγκαθεύδει τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ. ἐκ Διὸς, Ἡρακλέα· ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλῆν. διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν λέγει. τὰς δ᾽ ἀλληγορίας εἰ μή που εἶναι ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἑτέρων ἐατέον, ὅτι οὐδὲ πρέπον ἐστὶν ἀλληγορεῖν ἁπανταχοῦ. ἔστι γὰρ μυθικῶς ταῦτα γράφει. τὸ μὲν παρὰ τὸ τριῶν ἑσπερῶν οὕτω τινὲς φάσκουσιν. ἐγὼ δὲ τριέσπερον τὸν Ἡρακλέα λέγω καλεῖν τὸν Λυκόφρονα, διὰ τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ διὰ τὸ ἀφώτιστον καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν γαστέρα τοῦ θηρίου. τὸ δὲ περὶ τοῦ Διὸς οὕτως νοητέον, ὅτι τις βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας συνέχαιρε καὶ συνεκάθευδε Ἀλκμήνῃ, ἀποδημοῦντος Ἀμφιτρύωνος. ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικῶν νυκτὸς ἔργον ἐστι, ἐμυθεύσαντο ὅτι τρεῖς ἡμέρας μίαν ἑσπέραν ἐποίησε. λέοντος.) Λέοντα τοῦτον καλεῖ διὰ τὴν ἀλκὴν, καὶ ὅτι τὸν ἄτρωτον λέοντα τῆς Νεμέας συνέθλασε, οἰκείαις χερσὶν, ὅπλῳ καὶ σκεπαστηρίῳ ἐχρῆτο τῷ δέρματι τούτῳ, ὡς ὄντι ἀτρώτῳ. Τρίτων.) κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρι καὶ οὐραίου δελφίς. καὶ οἷον εἰπεῖν, ὥσπερ ἰχθυοκένταυρος. νῦν δὲ Τρίτωνα τὸν Ποσειδῶνα καλεῖ, Τρίτωνος δὲ τὸ κῆτος κύνα. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. τῶν θεῶν βουλομένων δῆσαι τὸν Δία, γνοὺς τοῦτο ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς Θέτιδος, τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς ἔτισε, Ποσειδῶνα δὲ σὺν Ἀπόλλωνι ὀργῇ θητεῦσαι τῷ Λαομέδοντι, καὶ πυργῶσαι τὴν Ἴλιον ἀπέστειλεν. ὁ οὖν Λαομέδων τὸν μὲν Ἀπόλλωνα ἱερείοις ἐτίμησε· Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τὸν τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο, ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος ἔπεμψε κῆτος δεινότατον, ὅπερ καὶ τὴν χώραν κατέκλυζεν ἀποπτύον τὴν θάλασσαν. ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς, Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα κοσμήσας βασιλικῶς, ὡς πρὸς βορὰν τῷ κήτει ἐξέθηκε. διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς, καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαομέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οὓς ἐδωρήσατο αὐτῷ, ἀντίποινον παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Γανυμήδην ἁρπάσαντος, ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Λαομέδοντος, χωστὸν τεῖχος ποιήσας, καὶ σὺν ὡπλισμένος περὶ τὸ στο

μιον, ὡς κοχλιὸς ἐστήρει τὸ κῆτος, ἀθρόως τοῦ πύτου ἐμπεπηδηκὼς σώματι. τρισὶ δὲ ἡμέραις ἔνδοθεν κατακόπτων αὐτὸς, ἐξῆλθεν ἀποβεβληκὼς καὶ τὴν τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τρίχωσιν. μὴ δεξάμενος δὲ παρὰ Λαομέδοντος τὰ ὑποσχημένα, ἓξ νῆας αἰδρῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πληρώσας, παραγεγονὼς πάλιν πορθεῖ τὴν Ἴλιον, Τελαμῶνος πρώτου τὸ τεῖχος ῥήξαντος καὶ εἰσβάντος, καὶ Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀνελὼν Ἡρακλῆς, τὴν Ποδάρκου, τοῦ καὶ Πριάμου καλουμένου, καὶ Ἡσιόνης τὴν πόλιν πιμπρᾷ. Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι, ὡς ἀριστεύσαντι. ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τεῦκρον γεννᾷ. τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ῥύσασθαι. ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν, τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. ἠμάλαψεν.) ἔκρυψε. κυρίως δὲ τὸ ἐθέρισεν. ἀμάλη γὰρ λέγεται τὸ χερόβολον τῶν ἀσταχύων. ἀμαλάπτω, ἐξ οὗ καὶ ἠμάλαψε. κάρχαρος.) ὁ ὀξυόδους κύων. νῦν δὲ τὸ κῆτος. κάρχαρος, ὁ καρχαρόδοντας ἔχων τοὺς ὀδόντας, ἤτοι κεχηνότας. φλοιδούμενος) φλογιζόμενος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ φλόγα εἰδούμενος, φλογοειδούμενος καὶ φλοιδούμενος.

Τινθῷ λέβητος ἀφλέγκτοις ἐπ' ἐσχάραις
Σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδῳ
Ὁ τεκνοραίστης ὁ λυμεὼν ἐμῆς πάτρας.
Ὁ δευτέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρὺ
Τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, ἔν τ' αὐλῷ μέσῳ
Γαλῆς παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,

Iubas capitis destillauit
In calido campo, in ollæ focis non ignitis
Infanticida, patriæ vastator meæ:
Qui alteræ matri inuulnerabili pectus
Graui vulnerauit sagitta, & in stadio
Patris Luctatoris corpus manibus sustulit

Τινθῷ.) τῷ καύματι καὶ χαυνώματι, παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι. καὶ τὸ θῶ, τὸ τίθημι, τινωθὸς καὶ τινθός, πᾶν χώρημα καὶ ἡ γαστὴρ, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τίνεσθαι καὶ ἀποτίθεσθαι. λέβητος.) τὸ κῆτος λέγει, καὶ ἀφλέγκτους ἐσχάρας, τὴν ἐν σπλάγχνοις ἔμφυτον τοῦ κήτους θέρμην. σμήριγγας.) τρίχας, παρὰ τὸ μερίζω μερίσω, μέριγξ καὶ μήριγξ. εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίσθησαν αἱ τρίχες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμήριγξ. κωδεία.) ἡ κεφαλὴ, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα. τὸ γὰρ λογιστικὸν ἐν αὐτῇ, κἂν ἕτεροι περὶ τὴν καρδίαν φασί. οὕτω λέγεται κωδεία. ἢ ἀπὸ ὁμοιότητος τῆς κωδίας βοτάνης, ἥτις κωδεία λέγεται, ὅτι κώματα καὶ ὕπνῳ δεῖν τοὺς ταύτην φαγόντας. ὑπνωτικὸν γὰρ τὸ φυτόν. πέδῳ.) τῷ ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους. ὁ τεκνοραίστης.) Ἡρακλῆς, μετὰ τὴν Κερβέρου ἀναγωγὴν ἐς Θήβας ἐλθὼν εἰς Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ τὸν βασιλέα γῆμαι βιαζόμενον Μεγάραν τὴν Κρέοντος θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἡρακλέος, ὁ Ἡρακλῆς σφάξας τὸν βασιλέα ἀνεῖλε. μανίᾳ δὲ διὰ τοῦτο σχεθεὶς τῇ Ἥρας ὀργῇ, καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα ταύτην Μεγάραν, καὶ τοὺς τέσσαρας παῖδας αὐτοῦ τοξεύσας ἀνεῖλεν Ὀνίτην, Θηρίμαχον, Δηικόωντα, καὶ Κρεοντιάδην. ὁ δὲ Πίνδαρος ὀκτὼ λέγει παῖδας Μεγάρας καὶ Ἡρακλέος, τοὺς ἀναιρεθέντας αὐτῷ· ἕτεροι καὶ δύο υἱοὺς Ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς τῆς Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν. λυμεών.) ἤτοι φθορεὺς καὶ πορθητής. ἐρρέθη δὲ πάτρας ἰωνικῶς. δευτέραν τεκοῦσαν.) τὴν Ἥραν, ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ. γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός· ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν, ὅτε παιδίον διὰ τοῦ κόλπου ἐνεγκαμένη, πιαδεῦ-

σαν τῇ Ἀθηνᾷ. ἄλλως. δευτέραν πεπόνθασι τὴν Ἥραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος ἐκέκρινεν, ὡς τίκτουσα καὶ παιδοποιουμένη, καὶ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασε προδοῦσα τῇ Ἀθηνᾷ ἐλύπησεν αὐτήν. ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ. γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός. ὅθεν αὐτῇ ὀνειδίζει, ὡς μὴ φεισαμένῃ τῆς θηλαμόνος. καὶ Ὅμηρος· Τλῆ δ' Ἥρη ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι Βέβληκε· τότε κέν μιν ἀνήκεστον ἄλγος ἔλαχεν. ἄπρωτον.) τὴν ἤρχε ὡς θεάν, μὴ ὑποβωσκομένην. ὅτι γὰρ Ἡρακλῆς ἐπολέμει τῇ πόλει καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεῖ, διὰ τὸ μὴ καθᾶραι αὐτὸν τοῦ φόνου τοῦ Ἰφίτου, συμμαχοῦσαν καὶ τὴν Ἥραν Νηλεῖ κατὰ τὸν δεξιὸν τιτρώσκει μαστὸν, ὀϊστῷ τριγλώχινι, καθά φησιν Ὅμηρος. τοῦτο δ' ἐν μὲν Ὁμήρῳ καλλίστως ἀλληγορούμενον πέφυκε. νῦν δὲ παιδιῶδές κεῖται, καὶ μυθικόν. βαρεῖ ἀπράκτῳ.) δεινῷ βέλει. στέρνον.) τὸ στῆθος, παρὰ τὸ στερρὸν τοῦ νοῦ εἶναι ἐνταῦθα. ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ζωτικὸν. ὅθεν ὁ νοῦς καὶ δυνάμεις φύονται. ἔντ' αὐλῶν μέσῳ.) ἐν μέσῳ τε τῷ διαύλῳ καὶ τῷ σταδίῳ. πάτρας παλαιστοῦ.) Ἡρακλῆς καταπολεμήσας Αὐγείαν τὸν βασιλέα τῆς Ἤλιδος, Ἡλίου δὲ παῖδα καὶ Ἰφιβόης, διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸν μισθὸν τὸν ὑπὲρ καθάρσεως τῆς κόπρου τῶν βοῶν, καὶ τὴν Ἦλιν πορθήσας ἐκ τῶν λαφύρων, ἐκεῖσε ἀγῶνα τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ συνεστήσατο, καὶ Ὀλύμπιον τοῦτον ἐκάλεσεν. ἐτελεῖτο δὲ ὁ ἀγὼν, κατὰ πενταετηρίδα, ἢ τὸ σαφέστερον φάναι, κατὰ μῆνας πεντήκοντα. ἠγωνίζοντο δὲ οἱ ἀθληταὶ πένταθλον, καὶ ἑτέρους ἄθλους. ὁ δὲ πένταθλος ἦν, πυγμὴ, δρόμος, δίαλμα, δίσκος, καὶ πάλη. ἐν τῇ καταρχῇ δὲ καὶ τῷ τεθῆναι πρώτῳ ἀγῶνι, Ἡρακλῆς προσεκαλεῖτο εἰς πάλην τὸν βουλόμενον. οὐδενὸς δὲ τολμῶντος, ὁ Ζεὺς παλαιστῇ εἰκασθεὶς, συνέμιξεν Ἡρακλεῖ. καὶ μέχρι πολλοῦ τῆς πάλης ἰσοπαλοῦς γενομένης, ὁ Ζεὺς φανεροῖ ἑαυτὸν τῷ παιδί. τὰ δὲ Ὀλύμπια πέντε ἡμέρας ἐτελεῖτο, ἀπὸ ιαʹ τῆς Σελήνης μέχρις ὅλης ιεʹ. προεγυμνάζοιντο δὲ πρὸ τούτων, ἡμέρας λʹ. ὀχμάσας.] ἐπιτυχὼν, κρατήσας. ἐκ τοῦ ὄχος, καὶ πλεονασμῷ ὀχμὸς, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχμάζω τὸ ἐπίκειμαι. δέμας.) τὸ ζῶν σῶμα, παρὰ τὸ δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι. δέμας τὸ τεθνηκὸς, παρὰ τὸ δαμῶ, τὸ δαμάζω, τὸ δαμασθὲν καὶ ληφθέν. καὶ σῶμα τὸ ζῶν, παρὰ τὸ σῶον εἶναι. σῶμα τὸ τεθνηκὸς, παρὰ τὸ σημεῖον εἶναι τοῦ ποτὲ ζῶντος. οἱ δὲ λέγοντες διαφέρειν σῶμα καὶ δέμας, ληροῦσιν.

Κρόνου πὰρ αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς
Ἵππων ταράκτης ἐστὶν Ἰσχένου τάφος
Ὁ τὴν θαλάττης Αὐσονίτιδος μυχοὺς
Στενοὺς ἐπιπτεύουσαν ἀγρίαν κύνα

Apud altum Saturni collem, vbi terrigenæ
Equos turbans est Ischeni sepulchrum:
Qui maris Italici specus
Angustos obseruantem sæuam canem,

Κρόνου.) ὄχθος ὁ Ὀλύμπιος. πρότερον γὰρ Κρόνιος λόφος ἐλέγετο. γηγενοῦς.) τοῦ γίγαντος. Ἑρμοῦ καὶ Ἱερείας υἱὸς Γίγας. Γίγαντος δὲ υἱὸς Ἴσχενος. λιμοῦ δὲ γενομένης, ἐδόθη χρησμὸς, μὴ ἂν ἄλλως λυθῆναι τὸν λιμὸν, εἰ μὴ τῶν ἀρίστων τυθῇ τις. πάντων τούτων ἀπορουμένων, ἠθέλησεν ὁ Ἴσχενος τυθῆναι. οὗ καὶ τυθέντος, ὁ τάφος δείκνυται περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον, πλησίον τοῦ καμπτῆρος τοῦ ὀλυμπικοῦ. καὶ τιμαῖς πλείσταις αὐτὸν ἐτίμησαν, καθ' ἣν ἡμέραν ἐτύθη, καὶ ἀγῶνας συνίστων. λέγουσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ ἐπὶ ταράσσουσι καὶ θορυβοῦσι τοὺς ἵππους ἀγωνιζομένους. ἢ ἀρρήτῳ τινὶ καὶ ἄλλῃ δυνάμει. ἢ δάφνης ἑστώσης περὶ τὸν τάφον, καὶ σειομένης αὐτῆς ταράσσεσθαι τοὺς ἵππους τῇ σκιᾷ τῶν φύλλων. καλοῦσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπποι

πι, ὅταν γίνωνται ἐκεῖσε, παρέασονται.

Αὐσονίτης.] Ἰταλική, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός. ἄλλοι δὲ ἀφ' ἑτέρου Αὔσονος εἰπεῖν. Αὐσονία δὲ κυρίως, ὡς Δίων γράφει Κοκκειανός, ἡ τῶν Αὐρούγκων γῆ μόνη λέγεται, μέσω Καμπανῶν καὶ Οὐολσκῶν παρὰ θάλασσαν κειμένη. συχναὶ δὲ καὶ μέχρι τοῦ Λατίου Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥς τε καὶ πᾶσαν Ἰταλίαν ἀπ' αὐτῆς. οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς πραγικῶν Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες, αὐθεντικῇ ἀδείᾳ, καὶ οὐ ποιητικῇ τοῦτο ποιοῦσι.

μυχοὺς.) παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

ὀπιπτεύουσαν.) ἐπιτηροῦσαν, βλέπουσαν. ἐκ τοῦ ὄπτω, τὸ βλέπω, παραγωγῶς ὀπιπτεύω, καὶ Ἀττικῇ αὐξήσει ὀπιπτεύω. ἀγρίαν κύνα.) τὴν Σκύλλαν φασὶ θυγατέρα Φόρκυνος, θηλομιγῆ, κατεσθίουσαν τινὰς τῶν παραπλεόντων τὸ Σικελικὸν πέλαγος. καὶ δὴ καὶ Ἡρακλῆς τὰς Γηρυονείους βοῦς ἐλαύνων ἐξ Ἐρυθείας, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἁρπάσασα τῶν ταύρων τινὰς ἡ ῥηθεῖσα Σκύλλα, καὶ ἀνελοῦσα, καὶ αὐτὴ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεῖται. ὕστερον δὲ καὶ πάλιν ὁ ταύτης πατὴρ Φόρκυς, καύσας καὶ ἀφεψήσας λαμπάσιν, ἐζωοποίησεν. ἦν δὲ ὡς φασὶ πρότερον ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπής. Ποσειδῶνι δὲ συνοῦσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, καὶ φάρμακα ἐμβαλούσης τῇ πηγῇ, ἐφ' ᾗ εἰώθει λούεσθαι, ἀπεθηριώθη. λέαιναν δὲ αὐτὴν εἶπε, διὰ τὸ φοβερόν. ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. ἡ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον τῆς Σικελίας ἐστὶν ἀκρωτήριον, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, οὗ κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν αἷς καταμένουσι θηρία θαλάσσια. τῶν δὲ πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων ἐκ τοῦ τῆς Χαρύβδεως ὕδατος, καὶ συγκλονουμένων τοὺς ἄνδρας ἐσθίουσιν. ἡ Χάρυβδις δὲ καὶ ἡ Σκύλλα πλησίον εἰσίν. ἡ μὲν γὰρ Χάρυβδις περὶ Μεσσήνην ἐστίν, ἡ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ὡς ἔφην. τὸ δὲ Ῥήγιον, Ἰόκαστος ἔκτισεν Αἰόλου, ὥς φησι Καλλίμαχος· Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο. Ἡρακλῆς οὖν σοφώτατος ὤν, καὶ στρατηγικός, ὡς περιπλέων τοὺς τόπους τοὺς μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτὰ θηρία ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον τισὶ μηχαναῖς, ὅθεν ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν. Φόρκυς δέ, ἤτοι ἡ θάλασσα, ὁ ταύτης πατήρ. ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην ἐποίει. λαμπάσι πάλιν αὐτὴν ἀνεζώωσεν, ἤγουν ἡλίου κινήσεσι ἢ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέος ἀνακάθαρσιν, καὶ τὸ μηχάνημα ἡ θάλασσα χάσασα, μετέστρεψε ταύτην εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν.

Κτήμων ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
Ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
Σάρκας καταίθων λοφνίσι δημιώσατο.

Supra ſcopulum piſcantem leænam
Tauros mactantem occidit: quam rurſum pater,
Corpore lampadibus combuſto, reſuſcitauit.

σπήλυγξ.) σπήλαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ σπήλαιον, παρὰ τὸ ἐσπασμένος λάας εἶναι. καὶ ὑποκοριστικόν, σπήλυγξ, ἡ ἐσπασμένη λᾶιξ, ἤτοι λιθάς. ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ τοῦ ἰῶτα. ἐν τῇ δὲ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον διὰ τοῦ υ σπήλυγξ γράφεται. ἰχθυωμένην.) ἰχθύας θηρῶσαν, ἢ δίκην ἰχθύος πλέουσαν. μυθικῶς γὰρ τὰ τοῦ Λυκόφρονος νοεῖται. ταυροσφάγον.) ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων, αὐτὴν εἶπεν. λέαιναν, διὰ τὸ φονικόν. ταυροσφάγον δέ, καὶ οὐ ταυροφάγον. οἱ γὰρ Ἴωνες οὕτω μετὰ τοῦ σ λέγουσι, θεόσδωρος, καὶ θεόσδοτος, καὶ τὰ ὅμοια. οἱ Ἀττικοὶ δ' ἀποβάλλουσι τὸ σ. κοινῶς δὲ ταυροσφάγος λέγεται, ὁ σφάζων ταύρους.

ταυροφάγος δὲ, ὁ πρώην ταύρους, σάρκας κατεσθίων, ἐῤῥέθη. λοφνὶς] ἡ μεγάλη λαμπάς, λιγοφανής τις οὖσα, ἢ λίαν, τουτέστι μεγάλα φαίνουσα, καὶ συγκοπῇ αἰολικῇ λοφνίς. δωμήσαντο] ποιητικὴ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τεκτόνων καὶ δομητόρων, ἀντὶ τοῦ ἀνεζώωσαν, ἀνήγειρεν. τὸ δὲ δωμήσαντο, ἐμοὶ μικρὸν ἀρέσκει γράφεσθαι. τὸ γὰρ μ̄ ἐκπίπτει αὐτοῦ, ὡς τὸ φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη. κἂν κακῶς τινες ἐδιπλασίασαν τὸ μ̄, διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ μέτρα. εἰ δὲ μέγα τις τοῦτο γράφει, κἂν ἀγνοῇ μανθανέτω, ὅτι Ἀττικοὶ ἐκτάσει γράφει μέγα, ὡς τὸ δάτης, πάτης, καὶ τὰ ὅμοια.

Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν, οὐδὲ δαίραν θεάν,
Ἐξηνάριξεν ὅν ποτ᾽ ἀξίφῳ δόλῳ,
Νέκυς τὸν ᾅδην δεξιούμενος πάλαι.

Non timentem Proſerpinam infernam deam:
Quem quondam dolo necauit inermi
Mortuus, Orco dudum ſalutato.

Λέπτυνιν] ἡ τὴν ψυχὴν, παρὰ τὸ λελεπτυσμένην καὶ ἀραιὰν δὴ εἶναι. λέγει δὲ τὴν Σκύλλην αὐτὴν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἢ λέπτυνιν τὴν Περσεφόνην, ἤτοι τὴν μοῖραν καὶ τὸν θάνατον, παρὰ τὸ λεπτύνειν καὶ κόνιν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. αἰτιᾶται δὲ Φόρκυν τὴν μὴ φοβουμένην ἔκτοτε τὴν Περσεφόνην. δαίραν θεὸν] τὴν Περσεφόνην, ὅν ποτ᾽ ἐξηνάριξεν Ἡρακλέος ὁ νέκυς, ὁ Νέσσος, δεξιούμενος καὶ φιλοτιμησάμενος πάλιν τὸν ᾅδην. διὰ τὸν θάνατον δῆλον τοῦ Ἡρακλέος. ἢ δεξιούμενος, ἵν᾽ ᾖ ἀνεῖλεν ὁ νεκρὸς Νέσσος τὸν Ἡρακλέα, τὸν δεξιούμενον καὶ φιλοτιμήσαντα πάλαι τὸν ᾅδην, ὅτι κατῆλθεν ἀνάξαι τὸν Κέρβερον. ἡ δὲ περὶ τοῦ Νέσσου ἱστορία τοιαύτη. Ἡρακλῆς Ἀχελῷον καταπαλαίσας ἐν Καλυδῶνι, καὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ θραύσας κέρας, καὶ δοὺς πάλιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ᾽ αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, τῆς Αἱμονίου θυγατρὸς, καὶ Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως ἀντ᾽ Ἀχελῴου λαμβάνει γυναῖκα· πληρουμένων δὲ τῶν γάμων, ἕνα τῶν συγγενῶν Οἰνέως Εὔνομον, τὸν Ἀρχιτέλους, πλήξας κονδύλῳ, ἀναιρεῖ παροινήσαντα, κατὰ χερὸς αὐτὸν φιλικῶς πλήξαντα. φυγὼν δὲ ἤλετο εἰς Τραχῖνα, πρὸς Κήϋκα. διαπορθμευόμενος δὲ περὶ τὸν Εὔηνον ποταμὸν τῷ Νέσσῳ κενταύρῳ, πρῶτος αὐτὸς διαπορθμεύεται. ὡς δὲ ἐν τῷ διαπορθμεύειν ὁ Νέσσος τὴν Δηϊάνειραν ἐπεχείρει βιάζειν αὐτὴν, τοξεύεται ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους. εἰδὼς δὲ ὅτι τελευτᾷ (ἄφυκτα γὰρ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέος) ὡς κεχρισμένα τῷ τῆς ὕδρας ἰῷ, βαλὼν εἰς ἀγγεῖον τὸ καταῤῥέον ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα, δέδωκε τῇ Δηϊανείρᾳ, ἀπατήσας αὐτὴν, καὶ εἰπὼν ὅτι ἐγὼ μὲν διὰ σὲ τελευτῶ, τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι, φιλίαν ἐπισπᾶσθαι δυνάμενον. εἴ ποτε Ἡρακλέα νοήσαις ἑτέρας πόθῳ κατασχεθέντα, ἐπιχρίσαις τούτῳ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια, καὶ πρὸς σὲ πάλιν ἀποστρέψει τὸν πόθον. τοῦτο τὸ ἄλγος ἡ Δηϊάνειρα ἔχουσα, ὡς ὕστερον ἤκουσεν Ἡρακλέα τὴν Οἰχαλίαν πορθήσαντα, καὶ τὴν Εὐρύτου θυγατέρα Ἰόλην καλλίστην ἄγοντα, καὶ αὐτῆς κρατηθῆναι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τούτῳ τῷ αἵματι τὰ τοῦ Ἡρακλέος ἱμάτια, μετὰ τοῦ θεράποντος Λίχα ταῦτα ἀπέστειλεν. περὶ δὲ τὸ Κήναιον, Εὐβοίας ὂν ἀκρωτήριον, θύων ὁ Ἡρακλῆς Διὶ χαριστήρια, στολίζεται τὸν πεφαρμαγμένον τοῦτον χιτῶνα. ὑφ᾽ οὗ καὶ κνισμοῦ κρατηθεὶς πυρώδους καὶ δραστηρίου, τελευτᾷ. ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, ἐξ οὗ γεγόνασιν αἱ θερμοπόλεις, πρότερον ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Λίχαν ῥίψας, καὶ ἀνελὼν ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ. τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει. ὡς δὲ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα, ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτός φησι, παρὰ Τευτάρου Σκύθου βουκόλου τοῦ Ἀμφιτρύωνος ἔσχηκεν Ἡρακλῆς, ὃς ὡς Τεύταρος καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν. ἄλλοι δὲ Εὔρυτον φασὶ τοῦτον διδάξαι τὴν τοξικήν. οἱ δὲ Ῥαδάμανθυν τὸν Κρῆτα, πατρωὸν ἐκείνου γενόμενον. μετὰ γὰρ θάνατον Ἀμφιτρύωνος Ῥαδάμανθυς ἀνελὼν

ἴδιον ἀδελφὸν, φυγὼν ἐκ Κρήτης. καὶ ἐν Ὠκαλέᾳ τῆς Βοιωτίας ἐλθὼν, γαμεῖ τὴν Ἀλκμήνην, καὶ Ἡρακλεῖ διδάσκει τὴν τοξικήν. φασὶν οὖν ὅτι ἀξίφῳ δόλῳ, ἤτοι τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας, ἀνεῖλεν ὁ Νέσσος τὸν Ἡρακλῆ, τὸν πάλαι χειρωσάμενον τὸν ᾅδην. καὶ Ὅμηρος· πυλῇ ἀΐδης ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν. ... οἰστόν.

Λεύσσω σε τλῆμον δεύτερον πυρουμένην,

Video te, misera, secundò comburi

Λεύσσω σε τλῆμον δεύτερον πυρουμένην] πρότερον μὲν γὰρ ὑφ' Ἡρακλέος πορθηθεῖσα, πυρὶ παρεδόθη. καὶ νῦν μέλλεις καυθῆναι ταῖς Αἰακείοις χερσὶν, ἤτοι τοῦ Ἐπειοῦ, ἢ Νεοπτολέμου. Αἰακοῦ γὰρ ἀμφότεροι ἔκγονοι καὶ ἀμφότεροι, ὡς μαθήσῃ. τοῦτο οὖν φησι μέλλεις καυθῆναι, καὶ τοῖς ἐγγόνοις τοῦ Πέλοπος τοῖς χειμῶσι περὶ τὴν Λαίτρειναν πόλιν Ἤλιδος. ὁ δὲ Πέλοψ υἱὸς Ταντάλου καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Πακτωλοῦ. τὰ δὲ συντάξεις οὐ δεῖ γράφειν, ἀνὰ διὰ γράμματα ἄλφα καὶ βῆτα, καὶ λοιπὰ, ταῦτα διαγράψω. μᾶλλον δὲ μόνας ἐκείνας τὰς περιττευομένας, καὶ δηλαδή.

Ταῖς τ' Αἰακείοις χερσὶ, τοῖς τε Ταντάλου
Λαίτρειναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρὸς,

AEacidinis manibus, & Pelopis
A flamma deuorati

Αἰακείοις χερσὶν] Αἰακοῦ καὶ Ἐνδηΐδος Πηλεὺς καὶ Τελαμών. ἐκ Ψαμάθης δὲ τῆς Νηρηΐδος, Φῶκος· Πηλέως καὶ Θέτιδος, Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλέως καὶ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς, Πύῤῥος, ὁ καὶ Νεοπτόλεμος. Τελαμῶνος δὲ καὶ Περιβοίας, Αἴας. ἐκ δ' Ἡσιόνης, Τεῦκρος. Αἴαντος καὶ Γλαύκης τῆς Κορώνου, Φίλιος. ἐκ Τεκμήσσης δὲ τῆς αἰχμαλωτίδος, Εὐρυσάκης. Φώκου πάλιν καὶ Ἀστερίας, Κρῖσος καὶ Πανοπεύς. Πανοπέως δὲ, ὁ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας, δι' οὗ καὶ τὸ Ἴλιον ἐπορθήθη. ὁ Ἄδμητος εἶχε γυναῖκα Ἄλκηστιν, ἣν καὶ συνέβη τελευτῆσαι. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἐξενοδοχήθη ὁ Ἡρακλῆς παρὰ τοῦ Ἀδμήτου. μὴ μαθὼν δὲ τὴν τελευτὴν τῆς εἰρημένης, καὶ παιανίζειν ἀρξάμενος, μία τῶν δούλων προσῆλθεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν, οὐ δεῖ παιανίζειν ὧδε, διότι τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀδμήτου τελευτῆσαι. ὁ δὲ εἶπε, πότε τέθαπται; καὶ παρακαθίσας ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ ᾅδου ἅψασθαι τῶν θυσιῶν, ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς, μέχρις οὗ τὴν γυναῖκα ἀπέδωκε, ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου χερσὶ καὶ τοῦ Ἐπειοῦ διὰ τὸν δούρειον ἵππον. κατάγει δὲ τὸ γένος Ἐπειὸς ἀπὸ Αἰακοῦ. Ταντάλου παιδὸς] τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταντάλου Πέλοπος. Λαίτρειναν οἰκουροῦσι] τοῖς κειμένοις ὀστοῖς περὶ τὴν Λαίτρειναν. ἔστι δὲ ἡ Λαίτρεινα πόλις Ἤλιδος. ἔγκειται δ' ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι· καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα, ἅπερ Φιλοκτήτης εἶχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθηθείη τὸ Ἴλιον. λειψάνοις πυρὸς] ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ, ὅσα λείψανα λέγεται πυρός.

Παιδὸς καταβρωθέντος, αἰθάλῳ δέμας,
Τοῖς Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασι,
Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ,
Σπίλασα κοῦρον τῶν κατήγερον χθονός

Ἀξεῖ πατρὸς μομφαῖσιν ἠγριωμένη,
Λέκτρων θ' ἕκατι τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων.
Αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς οὐκ ἰάσιμον
Ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρὸν
Γιγαντοραίστοις ἄρδισι τετρωμένου.

Reliquiis ignis Letrinam tenentibus,
Et Teutari bubulci telis.
Quæ omnia in lucem vxor æmula,
Misso iuuene terræ proditore,
Proferet, patris accusationibus exasperata,
Cubiliúmque causa & peregrinarum nuptiarum.
At ipsa medica immedicabile
Vulnus mariti tetrum intuita
Gigantiperdis ab aduersario sagittis

Καταβροχθέντος] καταποθέντος δηλονότι τοῦ Πέλοπος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σποδιᾷ, ὅτε πρὸς ἀνωχίαν τῶν θεῶν ἑψήθη. τοῖς Τευταρείοις] λείπει τὸ τε, ἵν' ᾖ τοῖς τε Τευτάρου πληρώμασι, ἤτοι τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου. τίς δὲ ὁ Τεύταρος, προείρηται. τὰ πάντα πρὸς φῶς ἄξει] ἤτοι φανερώσει ἡ βαρύμηνις γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ Οἰνώνη, ἥτις ἦν θυγάτηρ Κεβρῆνος, ἢ Οἰνέως. ταύτην γὰρ πρὸ Ἑλένης εἶχεν Ἀλέξανδρος. ἐξ ἧς καὶ υἱὸς αὐτῷ Κόρυθος, ὃν Κόρυθον ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς, καὶ διὰ τοὺς τῆς Ἑλένης γάμους ἐπεισάκτους ἔπεμψεν, ἡγησόμενον τοῖς Ἕλλησι τοῦ ἐπὶ Τροίαν πλοῦ. αὐτὴ δὲ φαρμακουργός] τρωθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, θεραπεῦσαι βουλομένη ἡ Οἰνώνη, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ ταύτης παιδός. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕστερον προσενεγκοῦσα τὰ φάρμακα εὗρεν ἤδη ἐκπεπνευκότα, καὶ ἑαυτὴν συναναιρεῖ. ἢ κατὰ Κόϊντον, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν· ἢ κατὰ τὸν Δίκτυν, βρόχοις ἀπαγχθεῖσα. ἢ κατὰ τὸν δὲ τὸν Λυκόφρονα, καταπεσοῦσα τοῦ πύργου. οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἕλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο· ἢ ὅτι κεχρισμένος ἦν τὰ βέλη Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη, τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. ἢ ὅτι προληφθέντος τοῦ τραύματος, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα. ἡ γὰρ Οἰνώνη ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν ᾔσκει. γιγαντοραίστοις] ἡ γῆ κατὰ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, ἐν Φλέγραις τῆς Παλλήνης γεννᾷ δρακοντόπαιδας, καὶ βαθυγενείους, καὶ βαθυχαίτας γίγαντας, οἳ πέτρας καὶ δρῦς πεπυρακτωμένας ἠκόντιζον πρὸς τὸν οὐρανόν. ὧν προῦχοντες, Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεὺς, οἳ καὶ ἀθάνατοι ἦσαν, ἕως τ' αὖ ἐν τῇ γῇ ᾗ ἐγεννήθησαν ἐμάχοντο. συμμαχοῦντος δὲ Ἡρακλέους Διῒ, καὶ τούτους κατατοξεύοντος, ἀνῃρέθησαν. πρῶτον μὲν οὖν τοξεύει Ἀλκυονέα, ὃς πίπτων ἐπὶ γῆν, μᾶλλον ἀνεθάλπετο. Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ Παλλήνης ἐξαγαγὼν, τοῦτον ἀνεῖλεν. Πορφυρίωνι δὲ Ζεὺς Ἥρας ἐπιθυμίαν ἐμβάλλει, καὶ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐν τῷ καταῤῥηγνύειν Ἥρας τοὺς πέπλους τοξεύσας, καὶ τοῦ Διὸς κεραυνῷ πλήξαντος ἀναιρεῖ. καὶ τοὺς ἑτέρους δὲ ὁμοίως, πλὴν ὀλίγων, σὺν Διῒ ἀναιρεῖ. ἄρδις.] τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἄρδειν καὶ βλάβας διδόναι. τετρωμένου.] καταχρηστικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ βεβλημένου. καὶ τετρωμένου καλῶς ἔχει, τετρωμένου μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου· τετρωμένον δὲ, τὸ ἕλκος. λυγρόν.] τὸ χαλεπὸν, παρὰ τὸ λίαν ὑγρὸν εἶναι, τουτέστιν ὀλέθριον. ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν ἐπιγίνεται τὰ δεινότερα τῶν νοσημάτων, ὥσπερ αὖθις ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ καλά.

πρὸς

Πρὸς αἰθοπλίτου, ξυνὸν οἰχήσει μόρον,
Πύργων ἀπ᾽ ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν
Ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας.
Πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη
Ψυχὴν περισπαίρουσαν φυσήσει νεκρῷ.

Vulnerati, communem obibit mortem,
Summis è turribus ad recens cadauer
Impetuosè corpus præceps proijciens:
Mortuíque stimulata desiderio,
Animam in palpitans expirabit cadauer.

Αἰθοπλίτου.] ἀντὶ τοῦ τοξότου. λέγει δὲ τὸν Φιλοκτήτην, παρ᾽ ὅσον ἀμφότεροι τοξόται, ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Φιλοκτήτης. ἀχθέντος γὰρ ἐκ Λήμνου τοῦ Φιλοκτήτου, τοξικῇ ἐμονομάχησεν αὐτῷ τε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ πρῶτος μὲν ἀφιεὶς Ἀλέξανδρος, ἥμαρτε Φιλοκτήτου. δεύτερον δὲ, τοξεύσας ὁ Φιλοκτήτης, βάλλει κατὰ χεῖρα λαιὰν τὸν Ἀλέξανδρον. εὐθὺς δὲ δεύτερον ἕτερον ἀφεὶς, ἐκκόπτει τούτου καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν, καὶ τρίτῳ βέλει κατὰ τὸν σφυρὸν τέλεως αὐτὸν ἀναιρεῖ.

Στένω στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ, δορὸς
Αὖθις πρὸς ἀλκὴν, καὶ διαρπαγὰς δόμων,
Καὶ πῦρ ἐπαυγάζουσαν αἰστωτήριον.
Στένω σε πάτρα καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
Δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ᾽ ἐν ῥαπτῷ κύτει

Defleo defleo te bis térque, rursus
Hastæ vim, & ædium direptiones
Spectantem, ignémque vastatorem.
Defleo te, patria, & sepulcra Electræ
Filij, natatoris: qui olim in vtre consuto

Δισσὰ καὶ τριπλᾶ.] παρ᾽ ὅσον ἡ Ἴλιος τρίτον ἐπορθήθη. πρώτην μὲν γὰρ ὡς εἴπομεν ὑπὸ Ἡρακλέους, διὰ τοὺς ἵππους ἐπορθήθη τοῦ Λαομέδοντος, καὶ τὴν Ἡσιόνην. δεύτερον δὲ κατέδραμον ταύτην αἱ Ἀμαζόνες, ὥς που καὶ ἐν τῷ γάμμα φησὶν Ὅμηρος, ὡς ἀπὸ Πριάμου, ὅτε τ᾽ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι. τρίτον δὲ, διὰ τὴν πολυθρύλλητον Ἑλένην, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πορθηθεῖσα καὶ καυθεῖσα, τελέως ἠφανίσθη.

Στένω σε.] ὦ πόλις, καὶ τοὺς ἐν σοὶ τάφους τῶν προγόνων ἡμῶν τῆς τε Ἠλέκτρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Δαρδάνου, ὅς ποτε ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐρραμμένῳ δέρματι σκεπάσας τὸ σῶμα αὐτοῦ, καθάπερ τὸ περὶ τὸν Ἴστρον τετράπουν ζῶον εἴωθε ποιεῖν, ὅτε τὸ ἑαυτοῦ δέρμα ἀναφυσᾷ, καὶ περᾷ τὸν Δαίνουβιν ποταμὸν, διαπεράσας ἐπὶ τὴν Ἴλιον, καταλείψας τὸ κατοικητήριον τῶν Κορυβάντων. τοῦτο δὲ ἐποίησε ποτὲ, ὅτε κατέκλυσε πᾶσαν τὴν γῆν ὁ Ζεὺς ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος. καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔπλεον ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὰ τείχη κατέπιπτον. τῶν δένδρων δὲ καὶ ἀμπέλων τοὺς καρποὺς τὰ θαλάσσια ζῶα ἐνέμοντο, αἱ δελφῖνες καὶ αἱ

φῶκαι, αἱ ἀεὶ τῆς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν ἐρῶσαι.

καὶ τάφους.] αἰτία τοῦ τάφου τοῦ δύπλου καὶ κολυμβητοῦ κέλωρος καὶ υἱοῦ τῆς ἄτλαντος θυγατρὸς ἠλέκτρας, ὅς τις ποτὲ ἐν τῷ ῥαπτῷ σκύτει καὶ δέρματι, ἢ κύτει καὶ χωρήματι, ἐνήξατο καὶ ἔπλευσεν, ὥσπερ κέπφος Κρητικός. ἔπλευσε δὲ μονήρης, μονόχωτος, ἢ μόνος, ἀμφιλυτρώσας καὶ καλύψας τὸ σῶμα ἐν τῷ ἀσκῷ, ὁποῖα καὶ ὥσπερ πόρκος ζῶον ἴστριον τετρασκελές. Δάρδανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, καταλιπὼν τὴν Σαμοθράκην, ἐν τῷ κατακλυσμῷ Σχεδίαν κατασκευάσας, καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν, κτίζει τὴν Δαρδανίαν, κἀκεῖ τελευτᾷ, καὶ ὁ τάφος αὐτῆς κεῖται παρὰ τὴν Τροίαν ἐν τῷ μέρει τῆς Δαρδανίας. ὕστερον γὰρ καὶ ἡ Δαρδανία καὶ ἡ Ἴλιος καὶ ἡ Τροία, μία πόλις γεγόνασι. Νυκτίμου δὲ τοῦ βασιλέως ἄρχοντος, ὁ κατακλυσμὸς, ὡς λησροδοσι, γέγονε, καὶ διὰ τὴν Πέλοπος κρεουργίαν. τίμηθεν δὲ τὸν Πέλοπα, ἐγώ γε γινώσκω ἀπὸ Δαρδάνου. διὰ τοῦτο γοῦν λήρουσι γενέσθαι τὸν κατακλυσμὸν, ἢ δι' ἀξίαν τὸν Λυκάονος, καὶ τὸ τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβημα, ὅτι τὸν Νύκτιμον καταπιμαὼν ἔθυσε τῷ Διΐ. γέγονε δὲ καθ' ἑτέρους ὁ κατακλυσμὸς οὕτω. περὶ Ἑλίκην καὶ Βοῦραν τὰς πόλεις, ἀνέμων τε θυσαίτων ἐναντίων, συνέστη νέφος πολὺ, καὶ ἐρρύη ὑετὸς, καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμός. δύπλου δὲ εἶπε τοῦ συνεχῶς δύοντος ἐν τῇ Σχεδίᾳ διὰ τὸ χειμάζεσθαι, ἢ τοῦ κολυμβητοῦ, διὰ τὸ εἰς δύο ξύλα πήξαντα τὰς Σχεδίας ἀπὸ Σαμοθράκης πλεῦσαι, φεύγοντα τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνα κατακλυσμόν.

Ὁποῖα πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελὴς
Ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
Ῥεθυμνιάτης κέπφος ὣς ἐνήξατο,
Ζήρινθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς

Instar Istrij apri quadrupedis
Singularis, vtri corpus inuoluens,
Tanquam Rhithymnia fulica enatauit,
Zerinthum caniuoræ antrum deæ

Πόρκος.] ζῶόν ἐστι παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, τὸν καὶ Δαίνουβιν καλούμενον, τετρασκελές, λεπτῷ περιεχόμενον δέρματι, ὃ φυσώμενον γίνεται ὡς ἀσκὸς, καὶ νήχεται ἕως λεπτυνθῇ. ἐξέρχεται δὲ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, καὶ οὕτως ψυχόμενον ἀποθνήσκει. μονήρη δὲ εἶπε τὸν Δάρδανον, διὰ τὸ μόνον κατ' αὐτὸν κεχῆσθαι ἐν τῇ Σχεδίᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δέρματι καθάπερ ἀσκῷ ἐπισκεπάσας τὸ σῶμα νήχεται, οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος ἐπὶ τὴν Σχεδίαν ἔπλευσε, τέσσαρας λίθους ἔχων καὶ σκεπάζων αὐτοῦ τὸ σῶμα καθάπερ πόρκος. Ῥέθυμνα.] πόλις Κρήτης. κέπφος.] θαλάσσιον ὄρνεον, λαροειδὲς, ὃ περ ἀφρῷ θηρῶσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων. Ζήρινθον ἄντρον.] Θρᾳκικὸν σπήλαιον. ἄντρον τὸ σπήλαιον, παρὰ τὸ ἀναπεπτάσθαι, ἤγουν πεπετασμένον εἶναι. τὸ Θρᾳκικὸν καταλιπὼν σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, ὁ Δάρδανος. καὶ γὰρ καὶ ἡ Ῥέα λέγουσιν ἐπιχωρουμένη, καὶ ἡ Ἑκάτη ξενοφυὴς οὖσα, φοβεραί. θύουσι δὲ αὐταῖς κύνας, ὡς φησὶ Σώφρων ἐν μίμοις. ὁ γὰρ κύων βαΰξας λύει τὰ φάσματα, ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς, εἶτα τὸ πιοῦνι.

Λιπὼν, ἐρυμνὸν κλῖσμα Κυρβάντων Σάον,
Ὅτ' ἠμάθυνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα,
Ζωὸς καχλάζων νασμός, οἱ δὲ πρὸς πέδῳ
Πύργοι κατηρείποντο, τοὶ δὲ λοισθίαν

Νήχοντο μοίρας προσφυμμάτων δεδορκότες·
Φηγὸν δὲ καὶ δρύκαρπα καὶ γλυκὺν βότρυν

Relinquens, Saum, munitum Corybantum ædificium:
Quando cunctam vastabat humectans terram
Grandinosus Iouis imber, turribus quidem
In solum cadentibus, hominibus verò natantibus
Vltimo ante oculos fato conspecto:
Glandes autem, fructúsque, & vuas dulces

Σάον.] ὄνομα ὄρους Θρακικοῦ, οὗ μέμνηται Νίκανδρος, οὕτω πως λέγων ἐν Θηριακοῖς, ἢ Σάν, ἢ Ζωσούχλυ. τὸ Σάον σπήλαιον Θρακικὸν, σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, τῆς δεχομένης εἰς θυσίαν τοὺς κύνας. οἱ Κορύβαντες, οἵτινες εἰσὶ δαίμονες, περὶ τὴν Ῥέαν ἱδρύσαντο. ἀλλ' οἱ μὲν Κύρητες Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες. οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος.

ἠμάθυνεν.] ἄμμον ἐποίησε, κατέκλυσε. ἄμαθος δὲ δι' ἑνὸς μ̄ γράφεται, ἐκ τοῦ ἀμαθὴς καὶ ἀμάπρητος ἐστὶν ἐτυμολογουμένη. καὶ ἄμμος κατ' ἀποκοπὴν γενόμενον δι' ἑνὸς μ̄ γράφεται. μόνοι δὲ τοῦτο οἱ Αἰολεῖς διπλασιοῦσι, ὡς καὶ τὰ λοιπά. καχλάζων.] ἤχῳ φερόμενος. νασμός.] κατακλυσμὸς, ἐκ τοῦ νάω ῥήματος, ὅθεν καὶ ναύτης. τὶ δέ.] ἐλλιπῶς, αἰτὶ τοῦ οἱ ἄνθρωποι.

φηγόν.] τὴν βάλανον, παρὰ τὸ φάγω, φαγὸν καὶ φηγὸν λεγομένην. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τοῦ τὸν σῖτον εὑρεῖν, βαλάνους ἤσθιον, καὶ ὀπώρας.

δρύκαρπα.] πᾶσαν ὀπώραν. ὡς που φησὶν ἐν ταῖς δωδεκαετηρίσιν Ὀρφεὺς, βάλλειν ἔρνεα τὰ πάντα, τά τι δρυὸς ἄκρα λέγεται.

Φάλλαι τε καὶ δελφῖνες, αἵτ' ἐπ' ἀρσένων,
Φέρβονται φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν.
Λεύσσω θέοντα γρυπὸν ἐπτερωμένον

Balænis delphinísque depascentibus, & phocis,
Quæ in humana virorum irruebant cubilia.
Video currentem grypem alatum

Φάλαινα.] ζωΰφιον ἐπὶ ταῖς λυχνίαις ἐπιπτόμενον, ὃ καὶ πυραυστούμενος. καὶ ψυχῆς ψώρα καλεῖται. λέγεται δὲ φάλαινα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι. μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ καὶ προσγραφόμενον, καὶ δι' ἑνὸς λ̄ δεῖ γράφεσθαι. τὰ γὰρ ὀνόματα τῶν ῥημάτων βραχύτερα, ὡς τὸ θάλλω θαλλὸς, ἀγγέλλω ἄγγελος. καὶ περὶ μὲν τῆς φαλαίνης τοῦ χερσαίου ζωϋφίου, ὃ καὶ κανδυλοσβέστριαν ἰδιωτικῶς φασὶν, εἴπομεν. ἔστι δὲ φάλαινα κητώδης ἰχθύς. κατ' ἀποκοπὴν γοῦν φάλαι εἶπεν. αἵτ' ἐπ' ἀρσένων.] αἱ φῶκαι τε αἱ θουρῶσαι, καὶ ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι ἐπὶ τὰ λέκτρα τῶν ἀρρένων βροτῶν. ἡ φώκη θαλάσσιον κῆτος ἐστὶ, χερσαίῳ βοΐ, ἢ μᾶλλον βουβάλῳ, παρόμοιον. ἐρᾷ δὲ συνουσίας ἀνδρῶν. ἔστι δὲ καὶ πρὸς μαγείαν ἐπιτήδειον. λεύσσω θέοντα γρυπόν.] τὸν λόγον περὶ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται. λέγει γὰρ, ὅτι σπουδάζοντα τὸν Ἀλέξανδρον θεωρῶ περὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης. γρυπὸς δὲ λέγεται καὶ ὁ κορμός. καὶ Ὅμηρος, χρυσεὸν μὲν δαίονται, μέγας δ' Ἥφαιστος αἰτέσηι. νῦν δὲ γρυπὸν, ἢ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγει, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ξύλου πεποιῆσθαι. ἐπτερωμένον δὲ διὰ τὰ ἄρμενα παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται κατὰ μετωνυμίαν. ἢ χρυσὸν τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, διὰ τὸ ὄναρ ὃ εἶδεν Ἑκάβη, ὅτι δαλὸν ἔτικτε δαιόμενον, ὃς τὰς κατέφλεξε πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ ὕλην. τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις.

καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοὶ, εἶπον τὸ τεχθησόμενον παιδίον ἀδεῶς ῥιφθῆναι. τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, ἐξέθηκαν ἐν τῇ Ἴδῃ· ὃν ποιμὴν ἑωρακὼς σφόδρα ἀναιδέστατον, αἰκαλόμενον ἀνέθρεψεν. ἐπιτρεπόμενον δὲ, διὰ τὸ μετὰ πλοίου προβῆναι.

Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα πεφναίας κυνὸς,
Ἣν πόρκος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
Κελυφαίῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην,
Καὶ δή σε ναύτην Ἀχερουσία τεῖβος

Ad columbæ rapinam, canis necandæ:
Quam vultur vndiuagus genuit,
Oui testa rotundam circumtectam.
Te sanè, nauta timide, Acherusia

Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα.] εἰς τὴν ἁρπαγὴν τῆς λαγνιστάτης τρήρωνος, ἤτοι περιστερᾶς, τῆς ἀξίας φονευθῆναι κυνὸς, ἢ ἀπὸ τῆς Λακωνικῆς, ἢ τῆς δειλῆς καὶ ταχείας καὶ κατωφεροῦς (οἰκεῖον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς. λέγει δὲ τὴν Ἑλένην, ἐπεὶ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον αἰετῷ εἴκασεν ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν ἐπειγόμενον. Τρήρωνα δὲ αὐτὴν, διὰ τὸ λάγνον, καλεῖ. καὶ γὰρ ἡ περιστερὰ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεῖται, καὶ νεοττοὺς ποιεῖ. ὅθεν Αἰσχύλος φησὶ, πανσόφου πελειάδος. καὶ κύνα, διὰ τὸ ἀναιδὲς, κατὰ τὸν Ὅμηρον, εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου. πόρκος.] ὁ γύψ κυρίως. νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει. ἔλαβε δὲ ζῶον ἀντὶ ζώου. Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνῳ, μίγνυται Νεμέσει τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, εἰς χῆνα ὡς λέγουσιν αὐτῆς μεταβαλούσης. ἡ δὲ τεκοῦσα ᾠὸν, ἐν τῷ ἕλει τοῦτο καταλείπει· ποιμὴν δὲ εὑρὼν, τῇ Λήδᾳ κομίζει. ἡ δὲ λάρνακι θεμένη, ἐφύλαττε. χρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι, Ἑλένη γεννᾶται ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἣν ὡς ἰδίαν παῖδα ἡ Λήδα ἀνέτρεφε. τινὲς δὲ καὶ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην ἐκ τοῦ αὐτοῦ φασὶν ᾠοῦ γεννηθῆναι. ἄλλοις δέ ποσιν εὑρὼν ἱστορικοῖς, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστέρι εἰκασθεὶς, καὶ μιγεὶς Λήδᾳ, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην γεννᾷ. ὕστερον δὲ οὕτως, ὡς ἔφημεν, τὴν Ἑλένην. ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, τῇ Λήδᾳ ἐμίγη. κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ ὁ Τυνδάρεως. ἡ δὲ, ἐκ μὲν Διὸς Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην γεννᾷ, ἐκ Τυνδάρεω δὲ Κάστορα. ὅθεν καὶ θνητὸς ἦν ὁ Κάστωρ, ὁ δ' ἕτερος ἀθάνατος. τῇ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ παρακλήσει ἀθάνατος καὶ αὐτὸς ἐγεγόνει, καθά φησι καὶ ὁ Πίνδαρος. ταῦτα δι' ἀλληγορίας ἱστορεῖν, ὡς ἔφην. ἐπεὶ δὲ ποθεῖτε καὶ ταύτης μαθεῖν, ἄκουε τί. δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς. τὶς γοῦν βασιλεὺς τῇ Λήδᾳ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμὸν, ἥ τις ἐξ αὐτοῦ ἔγγυος γενομένη, μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάστορα, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην. ᾠῷ γοῦν παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἓν ἐξ αὐτῶν σύνδερμον ἐγεννήθη, ὃ δέρμα καὶ φυλακτήριον αὐτῆς ἐποίησε. εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία μεταβαλεῖν, ὅτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρύγροις τόποις, καθάπερ οἱ κύκνοι. κελυφαίῳ.] νῦν ὁ λέπει. πάντα γὰρ τὰ λέπη κελύφανα λέγεται. κυρίως δὲ κελύφανον λέγεται, τὸ ἔσωθεν τοῦ ὀστράκου τοῦ ᾠοῦ λεπτότατον δέρμα.

στρόβιλον.] στρογγύλως, στρογγυλοειδῶς. ὠστρακωμένην.] τῷ ὀστράκῳ τοῦ ᾠοῦ ἐσκεπασμένην. λέγει δὲ τὸ ᾠὸν, ὅπερ ἡ Νέμεσις τῷ Τυνδάρεῳ δέδωκεν. ὁ δὲ τῇ Λήδᾳ, ἐξ ἧς ἡ Ἑλένη. καὶ δή σε ναύτην.] ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. νῦν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπέστρεψε τὸν λόγον· καί φησι καὶ δή σε ὦ Ἀλέξανδρε, ἡ Ἀχερουσία καταιβάτις τεῖβος δεξιώσεται. Ἀχερουσία δὲ τεῖβος, ἢ ὁ Ἅδης, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην μέλλεις ἀποθανεῖν. ἢ τὸ Ταίναρ τῆς Λακωνικῆς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι εἰς Λακεδαίμονα ἀφίξῃ, ἐν ᾗ ἐστιν ἡ Ἀχερουσία τεῖβος. δείκνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς περιφράσεως ἀφίξῃ ὦ Ἀλέξανδρε εἰς Ἅδου. ἔστι γὰρ τὸ Ταίναρ τῆς Λακωνικῆς στόμιον, ὅθεν καὶ Ἅδου κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρος φησὶ, πύλη τις ἔστι Ταρτάρου πρὸς ἐσχάτοις.

Καταιβάτις πύγαργον οὐ παιδὸς κόπρευς,
Στείβουσα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται,
Ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς.
Ἀλλ' ὁ στρίμων μὲν ἀντὶ, Γαμφηλὰς ὄνου,
Καὶ Λᾶν περήσεις, ἀντὶ δ' εὐχείλου κάπης,
Καὶ μηλιαθμῶν, ἡ δὲ χερσαίας πλάτης
Τρόπις σ' ὀχήσει καὶ Φερέκλειοι πόδες
Διοσὰς σαλάμβας κἀπὶ Γυθίου πλάκας,
Ἐν αἷσι πρὸς κύνουρα καμπύλου σπάσας,

Decliuis ſemita,non iam patris fimum
Aſperorum bubilium calcantem excipiet,
Vt antè,formæ tribus iudicem:
Sed pro ſtabulis quidem Maleam
Et Lan traiicies:pro pabuloſo verò præſepi,
Ouilibúſque,& remo terreſtri,
Nauis te & Phereclei pedes vehent
Ad oſtia gemina, & Gythij æquora:
Vbi curuos ad petras eiiciens

Καταιβάτις.) κάτω φέρουσα. πύγαργον.) δειλὸν, ἢ αἰσχρὸν, ἢ ἅρπαγα. εἰσὶ γὰρ μελάμπυγοι, πύγαργοι, εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχίλοχον, ἀφ' οὗ ὁ ἅρπαξ πύγαργος. ὁ δὲ αἰσχρὸς καὶ συνουσιαστικὸς πύγαργος λέγεται, κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἀργὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἀλλὰ κινῶν αὐτὴν ἐν τῷ συνουσιάζειν. ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος λέγεται, ὡς λευκὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, Οὔπω Μελαμπύγῳ τετύχηκας. ἐπεὶ γὰρ οἱ μελάμπυγοι γενναῖοι, καθάπερ ὁ Ἡρακλῆς, οἱ λευκόπυγοι πάντως ἀσθενεῖς, καὶ δειλοὶ, καὶ ἄνανδροι. Θεία δὲ ἡ Ὠκεανοῦ τοῖς ἰδίοις τέκνοις παισὶν εἶπε περὶ Ἡρακλέους, οὔπω Μελαμπύγῳ ἐντετυχήκατε. παιδὸς κόπρευς) ἐπαύλεις, μάνδρας. ῥακτῶν βουστάθμων.] τραχέων βουστασίων. κάλλους θυωρίτην.] τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα. τὸν δὲ κριτὴν Ἥρας, καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης. ἔκρινε γὰρ αὐτὰς Ἀλέξανδρος, ἕνεκα τοῦ μήλου. ἐν γὰρ τῷ τῆς Θέτιδος γάμῳ, τῆς Ἔριδος μῆλον χρυσοῦν ἀνὰ μέσον τῶν θεῶν ῥιψάσης, ἐπιγεγραμμένον οὕτως, τῇ καλῇ τὸ μῆλον, Ἥρα, Ἀθηνᾶ τε, καὶ Ἀφροδίτη, πρὸς ἀλλήλας ἤριζον ἐπὶ τῷ λαβεῖν τοῦτο. ὁ δὲ Ζεὺς Ἑρμῇ παραδοὺς αὐτὰς, πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, ὥς τε κρῖναι αὐτάς. ὃς λαβὼν τὸ μῆλον, τὴν Ἀφροδίτην ἔκρινε. ταύτης δὲ ἐπιταγῇ ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδου, κατὰ δέ τινας Φερέκλου, ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα. ἔνθα τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας, βληθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἁρπάζει. δεύτερον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν θυούσῃ νεωστὶ ταῖς Βάκχαις καὶ τῇ Ἰνοῖ, ἁρπάξας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον παρεγένετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο. θυωρὸς ἡ τράπεζα, ἡ τὰ θύη καὶ θυμιάματα ὡροῦσα, καὶ φυλάττουσα. ἐξ οὗ καὶ θυωρίτης, ὁ τραπεζίτης εἴρηται.

ἀλλ' ὁ στρίμων.) ὄρη εἰσὶν Τροίας. γαμφηλὰς ὄνου.) τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου. λέγουσι δὲ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον Πελοποννήσου, διὰ τὸ ἐοικέναι σιαγόνι ὄνου. Λᾶν.) πόλιν Λακεδαίμονος, ἣν Ὅμηρος Λάαν φησίν. εὐχείλου κάπης.) τῆς ἀτόπου φάτνης. ἢ τῆς καλὰ χείλη ἐχούσης.

ὡς κρείττονος ὄντος τοῦ ποιμενικοῦ βίου, τοῦ ἁρπακτικοῦ καὶ μαχίμου. μηλιαβότων.) μανδρῶν τῶν προβάτων, Ἀττικῶς. χερσαίας πλάτης.) πλὴν, ἢ τῆς καλαύροπος. ἡ δὲ καλαῦροψ, ῥάβδος ἐστὶ ποιμενική, μικρὸν ἑκατέρωθεν ὑπόσκαμβος, ἣν ἀφιᾶσιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα. πλάτη.] κυρίως τὸ πλάτος τῆς κώπης.

πράμνης.) βαρβαρικὸν πλοῖον. ὀχήσει.) βαστάξει, κομίσει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων.

Φερέκλειοι πόδες.) ὁ Φέρεκλος, περιφραστικῶς. ἢ αἱ νῆες ἃς ὁ Φέρεκλος εἰργάσατο. οὗτος γὰρ κατεσκεύασε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ναῦν, πρὸς τὸν Ἑλλάδος κατάπλουν. διττὰς σαλάμβας.] δύο εἰσὶν ἄκρα ἐν Λακωνικῇ, θυρίδες λεγόμεναι. σαλάμβαι δὲ, αἱ θύραι λέγονται, παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν. ἢ παρὰ τὸ σείειν καὶ λαμβάνειν τοὺς βαίνοντας. σαλάμβαι δὲ οἱ φανόπται, ὅτι οὐ φεγγῖται ἰδιωτικῶς, παρὰ τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν. Γόθιον.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς. πλάκας.] τόπους νεῶν ἐν αἰσι.] πλαξὶν, ὅτι τόποις. περὶ κύνικα.] παρὰ τὰς τραχείας πέτρας. χάσας.) καταβαλών.

Πεύκης ὀδόντας ἔκτορας πλημμυρίδος
Σκαρθμῶν ἰαύσεις εἰναφώσσωνα στόλον.
Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος
Δυοῖν πελείαιν ὀρφανισθεῖσαν γοναῖς,
Καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων
Λῆτιν ἐμπαίσασαν ἰξευτοῦ πτερῷ
Θύσησιν ἀρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα,
Φλέγουσαν ἐν κρόκησι καὶ Βύνῃ θεᾷ
Θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ' ἄκρας,
Αἴθων ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι.
Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον,
Ἀκτῆς διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας.

Nauis dentes, æstum inhibentes,
Iactationibus liberabis vniuelem classem:
Multiuirámque rapiens lupus iuuencam
Duarum columbarum fetu orbatam,
Et in secunda externorum laqueorum retia
Captiuam impingentem aucupis penna,
Bacchis recens ouium libamina
In litore adolentem atque Leucotheæ deæ,
Curres vltra Scandeam & Aegili promontorium,
Exultans præda venator vehemens.
Effuso autem cupidine in draconis insula
Atticæ, quod est biformis terrigenæ regnum,

Πεύκης ὀδόντας.) τὰς ἀγκύρας. αὗται γὰρ ἔκτορες καὶ φύλακες εἰσὶ τοῦ τῆς θαλάσσης σάλου,

] τῆς πλημμυρίδος. ἔκπερας πλημμυρί-
ς.] κωλυταὶ τῶν κυμάτων. σκαρθμῶν ἰαύ-
ς.) τῶν κινήσεων παύσεις.
ἐνναφώσσοντα στόλον.) τὸν ἐννεάρμενον, ἢ
μονάρμενον. ἢ ἐννέα φώσσοντα στόλον, τουτέστιν
ὸ τῶν κινημάτων ἰαύσεις καὶ παύσεις, εἰς τὸν
γιαλὸν τὸν στόλον, καὶ τὴν πορείαν σου τὴν
όσσοντα, ἤτοι τὴν τῶν δι᾽ ἀρμένων. καὶ τὴν
υμφον τρίγλην.) καὶ τὴν πολύανδρον δάμα-
. ἁρπάσας σὺ ὁ λύκος.) ἤτοι ἅρπαξ. δυοῖν
λείαιν.) ὀρφανὴν καὶ ἔρημον οὖσαν τῆς γονῆς
δύο πελειστρῶν, ἤτοι Ιφιγενείας, ἣν ἔσχεν ἐκ
ησέως, ὥς φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, καὶ Ερμιόνης,
ἐκ Μενελάου γεννηθείσης. ἐπεὶ αὐτὴ γὰρ ταύτην Θησεὺς
ρότερον ἁρπάσας, μετὰ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς Ιφιγέ-
αν, ἀφῃρέθη αὐτήν. δεύτερον ὁ Αλέξανδρος
υχὼν αὐτῇ περὶ τὸν Αἰγιαλὸν, θυσιούσῃ αὐτῇ
σὺν ταῖς βάκχαις, καὶ τῇ Ινοῖ, ἁρπάσας αὐτὴν,
Αἴγυπτον ᾤχετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο.
υπέραν ἄρκυν.) εἰς δεύτερον δίκτυον. ἄρκυς
υρίως, δίκτυον πρὸς ἄρκτων θήραν ἁρμό-
ν. ὀθνείων βρόχων.] ξένων ἀγρευμάτων.
τικαὶ εἰσιν αὗται αἱ λέξεις, ἄρκυς μὲν, ὅθεν
ὼ λεγόμενον· βρόχος δὲ, ἀπὸ τῶν βρόχων,
θηρεύουσι πέρδικας καὶ ὄρνις ἑτέρους. λη-
ἐμπλαίσασαν.) αἰχμάλωτον ἐγκρούσασαν.
ξευ τοῦ πτερῷ.) τῇ ταχυτῆτι τοῦ Αλεξάνδρου, ἢ
πλοίῳ. θύσνοι.] ταῖς βάκχαις, παρὰ τὸ
ω, τὸ ὁρμῶ, θύσαις λεγομέναις. ἀρμοῖ.] νεω-
ταχέως, ἀπὸ τοῦ ἄρμα, ἀρμοί. καὶ Αἰσχύλος
Προμηθεῖ, ἀρμοὶ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν
οις. μηλάτων ἀπάργματα.] ἀπαρχὰς
θυσίας προβάτων. μῆλον δὲ τὸ πρόβα-
, Αἰτωλικῶς παρὰ τὸ μέλλω, τὸ φροντίζω, λε-
ένον. ποιμενικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν ἔζων βίον
παλαιοί. κρόκησι.) κρόκαις, αἰγιαλοῖς.
κη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς. ἀπὸ τοῦ κρούω, τὸ κό-
, κερόκη καὶ κρόκη, πρὸς ἣν θραύονται καὶ
ονται τὰ κύματα. βυνή.] τῇ δυνῇ Λευ-
έᾳ τῇ Ινοῖ, παρὰ τὸ δύω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἔπι-
φασίν. ἐγὼ δὲ, παρὰ τὸ βύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν
βυθὸς καὶ βυνή. ἡ δὲ τῆς Ινοῦς ἱστορία τοιαύ-
πεσοῦσα μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος
θάλασσαν, διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπ᾽ Αθάμαντος,
ανίγη. ἐξηνέχθη δὲ περὶ Κόρινθον περὶ χοι-
ων ὑπὸ δελφῖνος. Αμφίμαχος δὲ καὶ

Δοναῦνος, ἀπολόμενοι τὰ σώματα, ἄγουσιν εἰς
Κόρινθον. Σίσυφος δὲ ἀδελφὸς ὢν Αθάμαντος,
βασιλεύων Κορινθίων, ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐπ᾽
αὐτῶν ἐτησίως ἐκέλευσε γενέσθαι, ὅθεν καὶ θεοὺς
αὐτοὺς κεκλήκασι, καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς
θαλάσσης ἀφροῦ, τὴν Ινώ. ἦν δὲ Ινοῦς θυγάτηρ
Εὐρύκλεια. θρέξεις.) κυρίως θρέξεις, τὸ συμ-
πῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται. νῦν
δὲ ἀντὶ τοῦ πηδήσεις, ἢ ἄξεις. Σκαίδια.] πόλις
Κυθήρων. Αἰγιαλοῦ ἄκραν.) Πελοποννήσου ἀ-
κρωτήριον. αἴθων ἐπακτήρ.] διάπυρος, ὀξὺς,
κυνηγός. καγχαλῶν ἀγρεύματι.] τῇ θήρᾳ
χαίρων. λέγει δὲ ἄγρευμα, τὴν Ελένην.
νήσῳ δ᾽ ἐνὶ δράκοντος.) νῆσον δράκοντος τὴν
Σαλαμῖνα λέγει. τὴν γὰρ Σαλαμῖνα πρότερον
Δράκων κατεῖχεν, ἢ θεῖον, ἢ κύριον ὄνομα
βασιλέως, ἢ Ασωπὸς κατά τινας ἐκ Θηβῶν ἐλ-
θών. Κυχρεὺς δὲ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος
υἱὸς, ὥς φησιν Εὐφορίων, ἀνεῖλε τὸν Δράκοντα, καὶ
τὴν Σαλαμῖνος βασιλείαν κατέσχε. οὕτω γοῦν
τὴν Σαλαμῖνα Δράκοντος εἰρήκει νῆσον, ἐν ᾗ φη
σιν, ἤτοι ἐν τῇ Αττικῇ. ἐκχέας τὸν πόθον.) ἤτοι
μιγεὶς μετὰ τῆς Ελένης, τὴν ἕωλον καὶ χθεσι-
νὴν Κύπριν, καὶ συνουσίαν ἐκ ὄψει δευτέραν.
ἅπαξ γὰρ αὐτῇ ἐν τῇ Αττικῇ συνεγένετο. ἁρπάσας
δὲ αὐτὴν, οὐκ εὐθὺς εἰς τὴν Τροίαν ἀπέπλευσεν,
ἀλλὰ δοκῶν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διώκε-
σθαι, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπλευσεν, ἔνθα ὑπὸ
Πρωτέως αὐτὴν ἀφῃρέθη. ὁ δὲ Αλέξανδρος λα-
βὼν αὐτῆς εἴδωλον, ἐπὶ τὴν Τροίαν εἰσῆλθεν. τὴν
δὲ σύνταξιν βλέπε εἰς τὸ διάγραμμα, ἀκτῆς τῆς
Αττικῆς τῶν Αθηνῶν. ἀκτὴ δὲ λέγεται αἱ Αθῆ-
ναι, ὅτι Ακταῖος αὐτῆς ἐβασίλευσεν, ἢ ὅτι ἀκτή ἐστι,
τουτέστι προβεβλημένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέ-
ρος εἰς θάλασσαν. τῆς Αττικῆς δὲ νῆσος ἡ Σαλα-
μίς. διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας.] ἡ Αττι-
κὴ γὰρ βασιλεία ἦν τοῦ Κέκροπος. ἐλθὼν γὰρ ἀπὸ
πόλεως Αἰγύπτου τὰς Αθήνας συνῴκησε. Σάϊς
δὲ κατ᾽ Αἰγυπτίους ἡ Αθηνᾶ λέγεται, ὥς φησι
Χάραξ. δίμορφον δὲ λέγουσι καὶ διφυῆ τὸν Κέ-
κροπα, ἢ διὰ τὸ ἐκ τῶν τοῦ δράκοντος ὀδόντων ἐξ-
ελθεῖν. οὗτος δὲ ἦν βασιλεὺς Αθηναίων. ἢ διὰ τὸ
δύο ἀνδρῶν φύσιν καὶ μέγεθος ἔχειν. ἢ διὰ τὸ
δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, Αἰγυπτίαν καὶ Ελληνίδα.
ἢ ὡς ληροῦσι, ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω
δράκοντος εἶχεν. ὁ ἀλληγορῶν ὁ Δημοσθένης φησίν.

ὅτι τὴν ἄλλην ὅμοιος τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δὲ κατὰ τὴν φρόνησιν. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονώς, πάσας θηλυωδίας ἐθνῶν οὕτως ἐπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν, αὐτὸν καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. διὰ ταῦτα γοῦν αὐτὸν λέγουσι διφυῆ, ἢ ὡς εὗρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδα γυναῖκες θηλυωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν ἐμίγνυντο. οἱ γοῦν παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν. μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δὲ οὐκ ἐπεγίνωσκον. βασιλεύσας δὲ ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς, κατέπαυσε τὸ θηλυῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς γεννήσεως, δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυὴς καὶ ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτός. γηγενοῦς.] ὅτι ὁ Ἐριχθόνιος ἐκ τῆς Γῆς, ὡς φασίν, ἀνεδόθη. Ἀθηνᾶ γὰρ ἐλθοῦσα πρὸς Ἥφαιστον ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε. καταλαβὼν δέ, ὡς ἀπέπιπτεν αὐτοῦ περὶ τοὺς μηροὺς αὐτῆς ἀπεσπέρμηνεν. ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ εἰς γῆν τὸν γόνον ἀπέρριψεν. ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου κληθεὶς, καὶ τῆς χθονός, ὅθεν πάντας Ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τούτου. ἄλλοι δὲ φασίν, ὅτι λυπρόγεως ἡ Ἀττική, καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἑτέρων ἐθνῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῶν χώρας, ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς ἔφασαν. καὶ τὸ περὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οὕτως ἐστίν. Ἀθηνᾷ τινὶ βασιλίδι, τῇ καὶ Βελονίκῃ λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ Βροντίου ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος γάμῳ μιγείς, γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. πολλαὶ γὰρ ἦσαν καὶ Ἀθηναῖ, καὶ Ἀφροδίται, καὶ οὐ μία. τοῦτο δὲ μυθικόν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων.

Τὴν δευτέραν ἕωλον οὐκ ὄψει Κύπριν,
Ψυχρὸν παραγκάλισμα κἀξ ὀνειράτων
Κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.
Ὁ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας πόσις
Στυγνὸς Τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται
Καὶ δάκρυ, νῆις δ' ἐστὶ καὶ τητώμενος
Ἀμφοῖν, ὁ Θρήκης ἔκποτ' εἰς ἐπακτίαν
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
Χέρσον περάσας, οὐχὶ ναυάτῃ στόλῳ,
Ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεὺς
Κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχούς,

Alteram vanam non experière Venerem,
Inane amplexamentum, & vacuis
E somno palpans vlnis cubile.
Nam te inuisus Phlegrææ coniugis
Maritus Toronæ, qui risu abstinet
Et lacrymis, expers & carens
Vtroque: qui è Thracia quondam in littoralem
Nili sulcatam excursibus

Terram

Terram traiecit, non nauali profectione,
Sed inuia via, ficut talpa
In hiatu cauernæ perforatis finubus,

Ψυχρὸν παραγκάλισμα.) ἀντὶ ψυχρὰν περιπλοκὴν καὶ ὀνειρώδη, ματαίαις ὠλέναις ἀφάσσων καὶ ψηλαφῶν τὴν κοίτην. λέγουσι γὰρ, ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι᾽ Αἰγύπτου, ὡς Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος, εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκεν, ὥς φησι Στησίχορος· Τρῶες οἱ τότ᾽ ἔσαν Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες. Φλεγραίας.) Θρᾳκικῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ γίγαντες ἐφλέχθησαν. πόσις στυγνὸς Τορώνης.] ἀνὴρ κατηφὴς, καὶ ἀγέλαστος τῆς Τορώνης. ἡ Τορώνη δὲ, γυνὴ Πρωτέως. ἡ δὲ σύνταξις, καθ᾽ ὑπέρβατον, ἀπὸ τοῦ, ὁ γάρ σε συλλέκτροιο, μέχρι τοῦ, λίποιτο κάσσεις ἐκβαλὼν πελειάδος. συντάσσεται δὲ τῷ παραγκάλισματι. ᾧ γέλως ἀπήχθεται καὶ δάκρυ.] ᾧ τινι Πρωτεῖ καὶ ὁ γέλως μισεῖται, καὶ τὸ δάκρυον. νῆϊς.] ἄπειρος ἐστὶ καὶ πτωμένος καὶ ἀστερισκόμενος ἀμφοῖν, ἤτοι γέλωτος καὶ δακρύων. ὁ Θρήκης ἔκποτε.] ὁ ἐκ τῆς Θρᾴκης περάσας ποτὲ εἰς τὴν ἐπακτίαν, καὶ αὐξανομένην. χέρσον.] λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον. αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς καταφερομένης ἰλύος τοῦ Νείλου. Τρίτωνος ἐκβολαῖσι.] τοῦ Νείλου ταῖς ἐκχύσεσι, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι. Τρίτων ὁ Νεῖλος, ὅτι τρὶς μετωνομάσθη. πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἂν ἐκαλεῖτο, δεύτερον ἀετὸς, διὰ τὸ ὀξέως ἐπιρρεῖν· τρίτον Αἴγυπτος. τὸ δὲ Νεῖλος νέον ἐστὶ, ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ νέαν καθέλκειν ἰλὺν, καὶ χερσοῦν τὸ πέλαγος. ἠλοκισμένην.] οἱ μὲν λοιποὶ ἀρδευομένην εἶπον. ἐγὼ δὲ γαιουμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἶπεν, ὑπὸ τῆς καταφερομένης ἰλύος. ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὥς φησι Διόδωρος καὶ Ἡρόδοτος, καὶ πᾶσα, πέλαγος ἦν. οὕτω δὲ ἐχερσώθη, καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. οὕτω ἐγὼ τὸ ἠλοκισμένην λέγω, ἀντὶ τοῦ γαιουμένην. ἄλοξ γὰρ ἡ αὖλαξ, ἤτοι ἡ γῆ. οὐχὶ ναυάτῃ στόλῳ.) οὐ τῇ πλοίων πορείᾳ. ἀλλ᾽ ἀστιβῆ τὸν οἶμον.] ἀλλ᾽ ὥς τις διώρυσσε καὶ ἐπορεύθη, ἀτραποὺς καὶ ὁδούς. κευθμῶνος ἐν στέρνοισι τετρήνας μυχούς.] ἐν τῷ τοῦ κρυφίου καὶ κατωτάτου τόπου, στέρνοις καὶ κοίλῳ τόπῳ τρυπήσας σπήλαια.

Νέρθεν θαλάσσης ἀτραποὺς δινύσας,
Τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,
Καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς,
Στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
Παλληνίαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν.
Κεῖνός σε Γουνεὺς ὥσπερ ἐργάτης δίκης,

Subter mare iter faciens,
Liberorum hofpicidas fugiendo luctas,
Patrique preces fundendo impetrabiles,
Vt fe reducem fifteret in patriam, ex qua erro
In Palleniam venerat, nutricem gigantum:
Ille te, tanquam Guneus iufticiæ minifter,

Νέρθεν θαλάσσης.] ἤτοι ὑποκάτωθεν, εἶτα θαυμαστὴν ἀστιβῆ τὸν οἶμον οἷά τις σφαλαξ, ὥσπερ ὁ ἀσπάλαξ, ὅπερ ἐστὶ ζῷον ὅμοιον μυΐ. αἰρεῖται δὲ τὴν γῆν, καὶ κοιλαίνει αὐτήν. τὸ δὲ νέρθε χωρὶς τοῦ ν δεῖ γράφειν, καὶ τὸν κανόνα ἐν τρίτῳ ἐδίδαξεν. ἔστι δὲ κοινὴ συλλαβὴ, καὶ δι-

χεται μακρόν. αἰλίξας.) ἐκφυγὼν τὰς ξενοκτόνους παλαίστρας τῶν αὐτῶν τέκνων. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη. Πρωτεὺς Ποσειδῶνος υἱὸς, τῷ γένει Αἰγύπτιος, εἰς Φλέγραν τῆς Παλλήνης ἐκ Θρᾴκης ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου Τορώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες, Τμῶλος καὶ Τηλέγονος, οἳ καταπαλαίοντες τοὺς ξένους ἀνῄρουν. ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων Πρωτεὺς, ηὔξατο τῷ αὐτοῦ πατρὶ Ποσειδῶνι, πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτοῦ, σπήλαια ἐκ τοῦ χάσματος τῆς Παλλήνης ποιήσας ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οὕτως διήγαγεν αὐτὸν ἀβρόχως μέχρι Αἰγύπτου. Ἡρακλῆς δὲ περὶ Θρᾴκην διερχόμενος, καὶ καταπαλαίσας, ἀνεῖλε τὸν Τμῶλον καὶ τὸν Τηλέγονον. ὅπερ μαθὼν ὁ Πρωτεὺς ὁ τούτων πατὴρ, οὐ γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδες ἦσαν αὐτῷ ἔτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει. τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μὴ φέρων ὁ Πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τὸ χάσμα τῆς Παλλήνης, καὶ ἀναιρεθεὶς, οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐσχεδιάσθησαν. πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς.) τῷ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπήκουε, τὸ στῆσαι αὐτὸν παλίμπουν καὶ ὀπισθόρμητον εἰς πάτραν, ἤτοι τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου πρότερον πλάνης καὶ πλανώμενος ἐπῆλθεν εἰς τὴν Παλλήνην, καὶ εἰς τὴν Παλλήνην τὴν τροφὸν τῶν γιγάντων, ὡς εἶπον. κεῖνος ὁ Γουνεύς.) τὸ ἑξῆς οὕτως. ἐκεῖνος ὁ Πρωτεὺς, ὥσπερ ὁ τῆς δίκης ἐργάτης, Γουνεὺς στερήσει σε τῶν γάμων τῆς συλλέκτρου Ἑλένης. ὁ δὲ Γουνεὺς οὗτος, Ἄραψ ἦν τῷ γένει, πάνυ δικαστὴς δικαιότατος, καὶ τοὺς ἁρπακτῆρας μισῶν καὶ τιμωρῶν, ὅς τις διὰ δικαιοσύνην στασιάζοντας ποτὲ τοὺς Βαβυλωνίους καὶ Φοίνικας, ἐλθὼν μετήλλαξεν αὐτοὺς, σταλεὶς ὑπὸ Σεμιράμιδος. τούτῳ γοῦν τῷ Γουνεῖ εἰκότως παρεικάζει τὸν Πρωτέα, ὡς δικαίως τὴν Ἑλένην ἀφελόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρου.

Τῆς θ᾽ Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεὺς
Ἐπισβολήσας λυγρὰ, νοσφιεῖ γάμων
Λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος,
Ὃς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
Χρησμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,
Οὐδ᾽ Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τοὺς ξένους

Et Ichneæ, Solis filiæ, præses,
Acerbè conuiciatus, nuptiis priuabit,
Prurientem à meretrice columba depellens:
Qui nec Lyci & Chimærei sepulcra
Ex oraculis venerantes veritus,
Nec amores Anthei, nec hospitum

Ἰχναίας.) ἡ Θέμις Ἡλίου θυγάτηρ. διότι καὶ αὐτὸς πάντας ἐφορᾷ, καὶ πάντων ἐπακούει. ὅθεν ἰχναία, διὰ τὸ κατ᾽ ἴχνος καὶ κατὰ πόδας τῶν γιγάντων ἕπεσθαι, καὶ λάμπειν δίκην Ἡλίου. ἢ διὰ τὸ λαμπρυνθῆναι τοὺς αὐτὴν κεκτημένους, διότι εἰς γῆν ἀνεδόθησαν. λίπτοντα.) ἐπιθυμοῦντα. κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.) τῆς πόρνης χωρήσας σε περιστερᾶς. λέγει δὲ τῆς Ἑλένης, εἰπὼν αὖ ὅτι δικαίως ἀφείλετο τὴν Ἑλένην ὁ Πρωτεὺς παρ᾽ Ἀλεξάνδρου. νῦν λέγει τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ φησὶν, ὅτι οὐκ αἰδούμενος τοὺς Λάκωνας τοὺς τιμήσαντας κατὰ χρησμὸν τοὺς τάφους τῶν συγγενῶν ἡμῶν, Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως. οὐδὲ τοῦ Ἀνθέως τοὺς ἔρωτας, ὅτι νέον αἰπόλον, διεσώθη ὑπὸ τοῦ Μενελάου. οὐδὲ τὸν Ἀλέξανδρον τοῖς ξένοις σπονδαῖς ἐκαρτέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν ἁμαρτεῖν, καὶ τὴν Ἑλένην αἱρετίσασθαι. λέγει δὲ δίκην τῶν μυθευομένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, διὰ τὸ μῆλον. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν οὕτως. τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως.) οὗτοι παῖδες ἦσαν τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Κελαινοῦς, καὶ Προμηθέως. ἔκειντο δὲ ἐν τῇ Τροίᾳ. λοιμοῦ δὲ καταχέοντος Λακεδαιμονίους, καὶ μαντευομένων αὐτῶν, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων θεὸς, μὴ παυθῆναι τὸν λοιμὸν εἰ μὴ ἄγχ-

τῶν Λακεδαιμονίων ἀπελθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ θύσει τοῖς τάφοις αὐτῶν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν Μενέλαον ἐκπλεῦσαι τὰ τοῦ χρησμοῦ. ἀπελθόντος δὲ καὶ θύοντος τοῦ Μενελάου, ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ. ἀκουσίως δὲ Ἀλέξανδρος πλήξας παιγνίῳ καὶ κτείνας Ἀνθέα ὡραῖον υἱὸν δὲ Ἀντήνορος. ὃν ἠρῶν Ἀλέξανδρος αὐτός τε καὶ Δηίφοβος, καὶ φοβηθεὶς ἀπαίρει μετὰ Μενελάου εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ συμφαγὼν αὐτῷ τὸν νενομισμένον ἅλα παραβὰς καὶ τὰς ξενίας τραπέζας, ἁρπάσας τὴν Ἑλένην μετὰ καὶ πολλῶν ταλάντων χρημάτων, καὶ πέντε θαλαμηπόλων γυναικῶν, ὧν μία ἦν Αἴθρα ἡ μήτηρ Θησέως, διὰ Σιδῶνος καὶ Αἰγύπτου ποιησάμενος τὸν ἀπόπλουν, ὁλοκλήρῳ τῷ χρόνῳ εἰς τὴν Τροίαν ἀπῆρεν. ὀνειδίζει οὖν Ἀλέξανδρον, ὡς τῆς αὐτοῦ εὐεργεσίας κακὰ διαπραξάμενον τῷ Μενελάῳ. ἅλα δὲ ἐτίθουν οἱ παλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενίων καταρχαῖς συμβολικῶς ἐπευχόμενοι, ὡς τὸν ἅλας ἐκ δύο φύσεων τῆς ὑδατώδους καὶ γεηρᾶς εἰς μίαν φύσιν ἐπάγη τὴν τοῦ ἁλὸς, οὕτω παγῆναι καὶ τούτους εἰς μίαν ὁμόνοιαν.

Σκυδρωπὸν Αἰγαίωνος ἀγρείτην πάγον,
Ετλης, θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην,
Λάξας τράπεζαν, κἀνακυπώσας θέμιν
Αρκτου τι θηλῆς ἐκμεμαγμένος τρόποις,
Τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,
Ασιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη.
Κλαίων δὲ πάτραν τὴν πρὶν ἠθαλωμένην,
Ιξῃ χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος
Τῆς πενταλέκτρου θυιάδος Πλευρωνίας.

Conuiuam Neptunium purum salem,
Ausus es diuinum, sceleste, ius transgredi.
Percellens ius mensæ, & iusticiam euertens,
Vrsæ nutricis mores exprimendo.
Frustrà igitur chordarum ciebis strepitum,
Ieiuna modulans & irremunerata carmina:
Sed lacrymans in patriam antè combustam
Redibis, imaginem ferens manibus
Quinqueuiræ bacchæ Pleuroniæ.

Αἰγαίωνος.) τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ τῶν ἐν Αἰγαῖς πόλεως τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει τιμᾶσθαι. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγὸς ἅλμασι τῶν κυμάτων. ἀγρείτην πάγον.) τὸν ἅλα, διὰ τὸ τιθέναι ἐν ἀρχαῖς τῶν ξενίων, καὶ ἁγνίζειν, καὶ καθαίρειν τοὺς φιλουμένους. ἢ ὅτι τὸ ἁλυκὸν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καθαρτικώτερον φύσει τῶν γλυκέων, καθὰ καὶ ἄλλοις δοκεῖ, καὶ ἐμοιγε. ἢ διὰ τὸ ἀφαγνίζειν· καὶ παροιμία, θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά. πάγον δὲ, διὰ τὸ πεπῆχθαι ἐξ ὕδατος. ὁ γὰρ Ποσειδῶν θεὸς τῆς θαλάσσης ἔφορος, ἧς πηγνυμένης οἱ ἅλες γίνονται, ὅθεν ὁ πάγος. ἔτλης θεῶν.) ἐγὼ μὲν οὕτω φημὶ, ὅς τις σὺ οὐκ αἰδεσθεὶς τοὺς τιμήσαντας τοὺς τάφους Λύκου καὶ Χιμαιρέως. λέγει δὲ Μενέλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λάκωνας, ὅτι τοὺς Ἀνθέως ἔρωτας, καὶ τόδε καὶ τόδε, ἔτλης, ἐτόλμησας ὁ ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἐκβῆναι καὶ πατῆσαι τὴν δίκην τῶν θεῶν, ἤγουν ἠδίκησας τὸν Μενέλαον τὸν καθαίροντά σε τοῦ φόνου, καὶ ξενίσαντα, ἀφελόμενος τὴν ἐκείνου γυναῖκα. οἱ δὲ λοιποὶ, δίκη χωρὶς τοῦ ν γράφουσι, λέγοντες οὕτω, ὅς τόδε καὶ τόδε ποιήσας, ἔτλης ἐκβῆναι ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἤτοι παρακρίνων γενέσθαι ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν, Ἥρας δηλονότι, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς. τοῦτο δὲ αἰτίας αἱαμε-

σπονδμενά γὰρ τὰ φαγεῖν ἐν τοῖς ὅρκοις Μενελάου, ἐκ ἔκρινεν Ἀλέξανδρος τὰς θεάς, ἀλλὰ πρότερον. λάξας βάπτζαν.) λακτίσας ὡς ὄνος τὴν τράπεζαν τοῦ Μενέλεως, τουτέστι καταφρονήσας τῶν νόμων τῶν κειμένων, καὶ ἐθῶν τῶν δηλούντων μὴ κακουργεῖν τοὺς ὁμοτραπέζους, καὶ συνεστίους. σὺ γὰρ ξενισθεὶς καὶ συμφαγὼν αὐτῷ, ἀφείλου καὶ τὴν γυναῖκα.

κἀνακυπώσας θέμιν.] καὶ ἀνατρέψας τὸ δίκαιον, κατὰ τὸ μυθικόν, ἡ θέμις διὰ δικαιοσύνης ἔφορος. ἄρκτου σιθωνης.] τῆς ἄρκτου θηλαζούσης ἀναμαξάμενος, ἤτοι λαβών. ὅτι γὰρ θηλάζουσι τὰ θεῖα, φυλακὴ τῶν τέκνων ἀγχιώτερα γίνονται. ἢ οὕτω. τῆς ἄρκτου τῆς θηλασάσης σε λαβὼν τοὺς τρόπους, τουτέστι θηριώδης, καὶ ἄδικος φανεὶς περὶ τὸν Μενέλαον. φασὶ γάρ, ὅτι μετὰ τὸν φανέντα ὄνειρον τῇ Ἑκάβῃ περὶ Ἀλεξάνδρου, Ἀρχελάῳ οἰκέτῃ Πρίαμος δίδωσιν ἐκθεῖναι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον ἄρκτος ἐθήλαζεν ἐκκείμενον. εἶτα πάλιν ὁ Ἀρχέλαος τοῦτον ἀνελόμενος ἐπὶ τῶν χωρίων, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, Πάριν κατονομάσας. ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξήσας ἀπὸ λῃστῶν, Ἀλέξανδρος ἐκλήθη.

τοιγάρ, ψαλάξεις.) διὰ τοῦτο, τοιγαροῦν διὰ τὸ ἄδικον γενέσθαι σε, εἰς κενὸν ψαλάξεις καὶ κινήσεις. νευρᾶς κτύπον.] τουτέστι τὸ μέλος. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα σημαντικώτερον. λέγεται δὲ ἐπὶ παροιμίας, κιθαριστῶν ἀτέχνως καὶ ἀδόξως κιθαριζόντων, ὥστε ἐστὶν αὕτη, εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδάς. κλαίων δὲ ἐξ.) καὶ περιγενήσει εἰς τὴν πατρίδα σου Τροίαν, τὴν πρὶν ὑφ' Ἡρακλέους καυθεῖσαν ἕνεκεν τῆς ὑποσχέσεως, καὶ τῆς ἀπάτης τῶν ἵππων τοῦ Λαομέδοντος. χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος.] ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ὃ ὁ Πρωτεύς σοι δώσει, τὴν Ἑλένην κατάσχῃ. πεντάλεκτρον τὴν θυάδα.] ἤτοι τὴν βάκχην, τὴν Ἑλένην καλεῖ. πέντε γὰρ ταύτην ἔγημαν ἄνδρες. πρῶτος Θησεὺς ἐπλανήθη ταύτην ἁρπάσας, καθά φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος. ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐν τῷ ἀπηνθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν Ἀφίδναις περὶ λιχνίῳ τῶν Ἀθηνῶν, γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, ἣν Ἰφιγένειαν καὶ θετὴν παῖδα ἡ Κλυταιμνήστρα ποιεῖται. εἷς μὲν οὖν νυμφίος Ἑλένης, ὡς ἔφημεν, ὁ Θησεύς. δεύτερος Μενέλαος, νομίμως ταύτην ἐκ κλήρου λαβών. τρίτος Ἀλέξανδρος, ἁρπάσας αὐτήν. τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου, Δηίφοβος, ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, ἀριστεύσας κατὰ πόλεμον, καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον κατά τινας λαβών, ἢ βίᾳ, κατ' Εὐριπίδην. πέμπτος Ἀχιλλεύς, περὶ Δηιφόβου ὀνείρῳ ταύτῃ μιγείς, ὡς Λυκόφρων. ἔθος εἶχον οἱ παλαιοί, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ, μετὰ κιθάρας περὶ τὰς ἅλας ἰέναι, καὶ ἀνυμνεῖν καὶ ἐγκωμιάζειν. θυάδος βάκχης.] παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ. αἱ δὲ βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱεραί, πρόπολοι Διονύσου. αἵ τινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀνασκιρτῶσαι, περιῆγον οἰκείαις χερσὶ λέοντας, καὶ ἕτερα θηρία, καὶ ὠμὰ ταῦτα ἤσθιον, καὶ νάρθηξι τὴν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίουσαι, ὁπότε διψῷεν, γάλα καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύζειν. δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐσπειρημένους. Πλευρωνίας.] αἰτιατικῆς τῆς Ἀργείας. Πλευρὼν γὰρ πόλις Πελοποννήσου, καὶ Θεράπνη ὁμοίως. ὅθεν Ὀρφεὺς καὶ Τρυφιόδωρος, Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ἑλένην. οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων Πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ὅμηρος Ἀργείαν.

Γραῖαι γὰρ αὐτάστηρας ἄμναμοι τριπλαῖς
Πηνώαις κατεκλώσαντο δυναίας ἁλός,
Νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.

Claudæ nanque maris antiqui filiæ
Triplicibus neuêre ſtaminibus, vt à maritis
Quinque celebrarentur nuptiarum ſponſalia.

Γραῖαι γάρ.) αἱ χωλαί, ἢ κατ' ἐμέ, αἱ χωλοποιοί, καὶ βλαπτικαὶ μοῖραι, αἱ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τῆς Τηθύος, ἤτοι τῆς θαλάσσης, ἐν τοῖς νήμασιν ἀτράκτοις κατέκλωσαν. καὶ ἐπεμοίρασαν τοὺς αὐτάστηρας τῶν τῆς Ἑλένης γάμων, τὰ πεντάγαμβρα νυμφεύματα μερίσασθαι.

μαμοι δ' αἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς. κυρίως ἄμμαμοι, οἱ τῶν ἀμμῶν ἀπόγονοι. θαλάσσης κόρας τὰς μοίρας λέγει, διὰ τὸ ἄγχιον καὶ ἀμετάτρεπτον. νυκτὸς γὰρ παῖδές εἰσι, καθ' Ἡσίοδον. καὶ τοῦτο δ' ὅμοιον, διὰ τὸ ἀοράτως ἐπέρχεσθαι τὰ εἱμαρμένα. τρεῖς δέ εἰσιν αἱ μοῖραι, Κλωθώ, Λάχεσις, καὶ Ἄτροπος. καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα πεπλάκασι, ἀπὸ τοῦ ὡσανεὶ ἐπικλώσμένον εἶναι, τὸ λαχεῖν ἐξ εἱμαρμένης μέλλον τινί, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτρεπτον καὶ ἀμετάτρεπτον εἶναι.

πήναις.) ἀτράκτοις, νήμασι, παρὰ τὸ πήνω, τὸ ἐνεργῶ. πῆνα δὲ τὸ ζῶον, παρὰ τὸ πῖνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον. δηναιόν.] τὸ πολυχρόνιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ δηναιὸς καὶ δηναιά. πολυχρονίαν δὲ τὴν παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει, διὰ τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον κατὰ Φερεκύδην καὶ Θαλῆν.

Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους,
Πτηνοὺς τελόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
Τὸν ἐκ Πλυνοῦτε κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν
Βλαστόντα ῥίζης ἡμίκρητα βάρβαρον
Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.

Ac duos quidem videat raptores lupos,
Volatiles triorchas aquilas oculatas:
Alium verò ex Plyni & Caricorum laticum
Surpe progenitum, ſemicretem barbarum,
Eleum, nec Argiuum ſincerum ortu.

Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι, καὶ ἰδεῖν λύκους.] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ κατακλώσαντο, λέγει Θησέα, καὶ Ἀλέξανδρον. ἅρπαγας δὲ λύκους καὶ πτερωτούς. αἰετοὺς τελόρχας ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεστάτους τοὺς αὐτοὺς λέγει. μηνύει δὲ τὰ ἀπλεῖα, λύκους αἰετοὺς πτερωτοὺς λέγων, κατὰ μίμησιν τῆς μαινομένης Κασσάνδρας. πτηνούς.) ὅτι διὰ πλοίων αὐτὴν ἁρπάσαντες ἔφυγον. πτερὰ τῶν πλοίων, τὰ λαίφη. τελόρχας.) καὶ τελόρχης, καὶ μορφνὸς, καὶ μελανόσσης, ἢ μέλας, καὶ μελαίετος, καὶ περκνὸς, εἴδη αἰετῶν. ὀφθαλμίας.) τουτέστιν αἰετοὺς ὀφθαλμίας τοὺς ὀξυωπεῖς. μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὀρνέων οἱ αἰετοὶ πρὸς τὰς ἡλίου ἀκτῖνας ἀτενῶς βλέπουσιν. ἢ ἅρπαγας τῆς ὀφθαλμίας, ἤτοι τῆς ὡραιοφθάλμου Ἑλένης. εἰ μὲν ἐπὶ τῶν αἰετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, δῆλον τὴν ὀξυδορκίαν αὐτῶν. λέγουσι γὰρ τοὺς νεοσσοὺς αὐτῶν οὕτως δοκιμάζειν. εἰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἀφορῶσιν ὀξυδορκοῦντες, τούτους δὲ οἰκείους κρίναντες λοῦσιν. εἰ δ' οὐκ ὀξυδορκοῦσι, τούτους ταχέως βάλλουσιν ὡς ἀλλοτρίους. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς Ἑλένης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀξυδορκοῦσαν, καὶ πρὸς λαγνείαν ἀφορῶσαν. πρέσβεις δὲ τῶν νομίμων τοὺς ἅρπαγας εἶπεν, οὐ προσκείνων αὐτοὺς, ἀλλὰ κατὰ ῥητορικῆς δεινότητος μέθοδον, ὡς μέλλων τὰ τούτων παραδραμεῖν. ἐμβραδύνει δὲ τῇ τῶν νομίμων νυμφίων ὑποθέσει, ὥσπερ καὶ Ἔφορος ὁ ἱστορικὸς καὶ ὁ Διόδωρος ποιεῖ, ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν πράξεων κατὰ παραδρομὴν ἀρξάμενοι γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὕστερον τὴν ἱστορίαν πλατύνοντες. τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ.) τὸν Μενέλεών τε τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς ῥίζης τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πλυνοῦ πόλεως Λιβύης, καὶ οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν Καρικῶν ποτῶν, τουτέστι τῆς Λακεδαιμονίας. Καρικὸς γὰρ ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικῆς. ὁ Μενέλαος δὲ καὶ Λίβυς καὶ Λάκων ἦν. οὕτως, Πλυνὸς πόλις Λιβύας, ὅθεν ἦν Ἄτλας. Πληϊόνης καὶ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία ἦν ἡ Στερόπη. Στερόπης καὶ Ὑπερόχου, ἢ Ἅρπινης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς καὶ Ἄρεος, Οἰνόμαος. Οἰνομάου δὲ, Ἱπποδάμεια. ἧς καὶ Πέλοπος, Ἀτρεὺς, ὃς ἐν

Λακωνικῇ κατῴκησεν. Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος. ἡ δὲ Ἀερόπη θυγάτηρ ἦν Κατρέως τοῦ Κρητός. ὅθεν τὸν Μενέλαον ἡμικρῆτα εἶπε. βάρβαρον.) ὅτι ὁ Πέλοψ κατὰ τινὰς μὲν Λυδὸς, κατὰ τινὰς δὲ Παφλαγών. βάρβαροι δὲ, οἵ τε Λυδοὶ καὶ οἱ Παφλαγόνες.

Ἐπειὸν ἐκ Ἀργείων.) ἐγὼ μὲν οὕτω φημὶ τὸν Ἐπειὸν οὐ τὸν Ἠλεῖον, τὸν ἐκ ἀκραιφνῆ καὶ καθαρὸν Ἀργεῖον. Ἐπειοὶ γὰρ οἱ Ἠλεῖοι, ἀπό τινος Ἐπειοῦ παλαιοτάτου. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶ τὸν ἐκ Ἐπειὸν, ἤτοι Ἠλεῖον, τὸν ἐκ Ἀργείων ἀκραιφνῆ ἐν ταῖς γοναῖς. λέγουσι δὲ καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ, οὐκ ἔστι δὲ ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ συνεκδοχή. τὸ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ σχῆμα ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται, οἷον, φιλῶ σε, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμέ, νοεῖται ἀπὸ κοινοῦ τὸ φιλεῖς. ἡ δὲ συνεκδοχὴ ἐναντία ἐστὶ τῷ ἀπὸ κοινοῦ. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ὡς τὸ, ἐπεὶ ἐκ Ἀργείων ἀκραιφνῆ, ἰδοὺ τὸ ἐκ Ἀργείων ἀκραιφνῆ, δεύτερον ὂν τοῦ Ἐπειὸν, ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, συνεκδεχόμεθα ταύτην καὶ ἐν τῷ Ἐπειὸν, λέγοντες ἐκ Ἐπειὸν ἐκ Ἀργείων ἀκραιφνῆ, ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ, ὃ εἶπον ῥητόν. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον. ἰδοὺ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει. προσκείμενον τὸ, ὃ λέγω, ἀλλ' ὅμως συνεκδεχόμεθα αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ. ἀκραιφνὴς δὲ, ὁ ἀκέραιος φανεὶς τις ὤν.

Οὗ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία ποτὲ
Ἑρκυνν' ἐριννὺς θουρία ξιφηφόρος,

Cuius auum Ennæa quondam Hercynna
Erinnys furibunda ensifera fartim

Οὗ πάππον.) Τάνταλος καλέσας τοὺς θεοὺς εἰς εὐωχίαν, παρέθηκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πέλοπα θύσας ἵνα φάγωσι, τὸ φιλόξενον αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος. οἱ δὲ, γνόντες ἀπέσχοντο. μόνη δὲ ἡ Δημήτηρ οὐκ ἔγνω, διὰ τὸ μεμηνέναι αὐτὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς κόρης, ὅθεν λαβοῦσα τὸν ὠμοπλάτην ἔφαγεν. οἱ δὲ θεοὶ καταπικτωθέντες τοῦτον, ἀφ' ὑψῶσιν ἐν λέβητι βαλόντες, καὶ ὑγιᾶ καὶ ἀκέραιον ἀποκαθιστῶσιν. ἀντὶ δὲ τῆς βρωθείσης ὠμοπλάτης, ἐλεφάντινον ἐποίησεν ἔθηκε, ὃ κατὰ γένος τοῖς Πελοπίδαις ἐτύγχανε γνώρισμα, καθάπερ καὶ τοῖς Σπαρτοῖς λόγχη. ἀλλὰ τὸ μὲν μυθῶδες τοῦ λόγου τοιοῦτον. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἡμεῖς ἐπιλύομεν. ὁ Τάνταλος εὐσεβὴς καὶ θεοσέπτωρ ὢν ἱερεὺς, κατὰ φιλανθρωπίαν τὰ τῶν θεῶν μυστήρια τοῖς ἀμυήτοις ὕστερον εἰπὼν, ἐξεβλήθη τοῦ ἱεροῦ κατὰ λόγον, τοῦτον τὸν παῖδα τὸν Πέλοπα, παντὸς σώματος νοσήσαντος παρεῖσιν, καὶ τομαῖς καὶ καυτῆρσι καὶ ἰατρῶν χειρουργήμασι παντοίοις τμηθέντα, καὶ μόλις ὑγιῆ γεγονότα, ὡς καὶ λείψανον τῶν καυτήρων ἔχειν, καὶ τὴν τομὴν τὴν ὠμοπλάτην ἡμίτμητον, καὶ πολλαὶ ὑπολευκαίνουσαι, διὰ τὴν τῆς τομῆς ἀσθένειαν, ὕφασιν, ὡς ὁ πατὴρ τοῖς θεοῖς ἀποξενωθείη, τοῦτον κατέπεμψεν, ἤτοι τῆς εἱμαρμένης τοιαύτης νοσώδους ἐλθούσης αὐτῷ. θεὸς γὰρ καὶ ἡ εἱμαρμένη, κατέπεμψεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῶν ἰατρῶν τομαῖς, εἶτα καὶ τοῖς καυτῆρσιν, οἷς καὶ ἰάθη. ἐπεὶ δὲ σαπὲν διὰ τῆς ὠμοπλάτης γέγονε γῆ καὶ ἔταφη, ὅθεν καὶ πελιδνὴ καὶ ὑπολευκαίνουσα ἐμυθεύσατο ὡς ἡ Δημήτηρ βέβρωκε ταύτην. γαμφαῖσιν.) γαμφηλαῖς, σιαγόσιν. ἐννέα καὶ ἕρκυννα.) καὶ ἐριννὺς, ἐπώνυμα Δήμητρος. καὶ Καλλίμαχος ἐριννὺν καλεῖ τὴν Δήμητραν λέγων, ἐριννὺν πολυφωνίη. ἐριννὺς μὲν λέγεται, ἢ παρὰ τὸ ταῖς ἀραῖς αὔξειν καὶ πληροῦν. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ὄρᾳ, καὶ ἐν τῇ γῇ ναίειν, ὡς καὶ τὸ ἐννέα. ἢ ὅτι ἐριννύϊ ὁμοιωθεῖσα μίγνυται Ποσειδῶνι, καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρείονα ἵππον. Ἑρκυννα δὲ ἡ Τροφωνίου θυγάτηρ ἐν Λεβαδείᾳ τῆς Βοιωτίας ἱδρύσατο τὴν θεὸν, καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ὠνόμασεν Ἑρκυνναν. ἢ οὕτως· λέγουσι γὰρ, ὅτι Ποσειδῶνος ἐρασθέντος αὐτῆς, αὐτὴ εἰς ἵππον μεταβληθεῖσα, καὶ μεταξὺ ἀγέλης ἱππικῆς εἰσδραμοῦσα, τοὺς ἵππους ἐτάραξε, διὰ τὸ ἀθρόον ξένην ἵππον ἐπιστῆναι. ἔφη οὖν ὁ Ἱπποφορβὸς, πόθεν αὕτη ἡ ἐριννύς, ἀλλὰ καὶ Ἀρκάδες οὕτως αὐτὴν τιμῶσι. θουρία.) ὡς ἡ ὁρμητικὴ, καὶ ἔνθους, διὰ τὴν τῆς κόρης ἁρπαγὴν,

ὡς ληρῶσι. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολεμεῖ, καὶ ὥσπερ ξιφήρης ἀναιρεῖ ἡμᾶς. κἂν καὶ ξιφηφόρον αὐτὴν φασὶ καλεῖν, ὅτι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἵδρυται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα.

Ἄσαρκα μιστύλλασ' ἐτύμβευσε τάφῳ
Τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη.

Maxillis dissecans, condidit sepulcro,
Humeralem mandens cartilaginem:

Ἄσαρκα.] πολύσαρκα. μιστύλλασα.] κατακόψασα εἰς μικρά, ἐκ τοῦ μεῖον, ὥς φασι, καὶ τοῦ τίλλω τὸ κόπτω, καὶ τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον. ἐτύμβευσε τάφῳ.] ἔθαψεν ἐν τῷ τάφῳ, συμβολικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔφαγε. τάφον γὰρ καλεῖ νῦν τὴν ἐκείνης γαστέρα. τὸ ἐτύμβευσε δίχα τοῦ ι, καὶ ἔστι μακρόν, ὡς λῆγον εἰς μάρος λόγ. κοινὴ γὰρ ἐστι συλλαβή. τὸν ὠλενίτην.] τὸν τῆς ὠμοπλάτης χόνδρον. ἐνδατουμένη.] ἤτοι φαγοῦσα. χόνδρος δὲ ἐστὶν ὀστέου μὲν νευρωδέστερον, νεύρου δὲ ὀστωδέστερον.

Ὃν δὴ δὶς ἡβάσαντα, καὶ βαρὺν πόθον
Φυγόντα Ναυμέδοντος ἁρπακτήριον,

Quem bis renatum, & grauem cupidinem
Naumedontis rapacem fugientem,

Ὃν.] ὅν τινα Πέλοπα, δὶς ἀκμάσαντα καὶ φυγόντα τὸν ἁρπακτικὸν πόθον τοῦ Ναυμέδοντος, ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ τῶν νεῶν μέδοντος. κἂν τινες μεταγραφικὸν πλάσμα Λαομέδοντος ἔχωσιν, ἔστελεν ὁ ἐρεχθεὶς ὁ Ζεὺς, ἢ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ λεγόμενος, ἔστειλε τοῦτον εἰς τοὺς Λαιτειναίους, ἢ τὰς Λαιτειναίας γύας, ἤτοι τοὺς τόπους καὶ τὰ χωράφια, ὥστε πολεμῆσαι καὶ νικῆσαι καὶ φθεῖραι τὸν γαμβροκτόνον Οἰνόμαον. δὶς δὲ ἡβῆσαι φησὶ τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ πρῶτον ἤκμασε τὴν φυσικὴν ἡλικίαν. δεύτερον δὲ κατακοπεὶς καὶ τυθεὶς, ὥς φασι, τοῖς θεοῖς, ἀνεψήθη καὶ ἤκμασεν. ἠράσθη δὲ τούτου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὁ Ποσειδῶν, παρ' οὗ ὁ Πέλοψ ἵππους πτερωτοὺς λαβὼν σὺν τῷ ὀχήματι, ἀπελθὼν εἰς Ἦλιν, νικᾷ τὸν μνηστηροκτόνον Οἰνόμαον, καὶ ἀναιρεῖ τὸν ιβ' πρότερον νυμφίους ἀνῃρηκότα. οὕτω δὲ τοῦτον ἀναιρεῖ. Ἱπποδάμεια ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ, καὶ Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ θυγατρὸς, ἣ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστορικῶν γράφουσιν, ἠρᾶτο καὶ παρὰ Μυρτίλου τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρὶ, υἱοῦ δὲ τυγχάνοντος Ἑρμοῦ, καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου, ἢ Αἰτώλου θυγατρός. αὕτη τὸν Πέλοπα ὡραῖον ἰδοῦσα μετὰ τὴν τῶν ιβ' νυμφίων ἀναίρεσιν, ἔρωτι τούτου κατείχετο, καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ πατρὸς νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους οὐκ ἐμβαλὼν, ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἡττηθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ Πέλοπος, ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν. ἢ ὥς τινες λέγουσιν, ἀντὶ σιδηρέων ἥλων ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι τοῦ ἅρματος κηρίνους, καὶ οὕτως ἥττησε Πέλοψ Οἰνόμαον. ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τὴν Ἱπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔχειν ἁρμάτων, θεὶς πέρας τοῦ δρόμου, καὶ ἔπαθλον τοῦ γάμου, τὸν Κορίνθιον Ἰσθμὸν, εἰ δυνηθεῖεν ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. αὐτὸς δὲ ὄπισθεν ἐλαύνων μετὰ δόρατος, καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνῄρει. τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλοις, καὶ ἀναιρούμενος κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀπόλληται, ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον. λαβὼν γὰρ Πέλοψ Ἱπποδάμειαν, καὶ διερχόμενος ἐν τόπῳ τινὶ, διψώσης αὐτῆς, ἀνεχώρησεν ἵνα ὕδωρ αὐτῇ κομίσῃ. ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Μυρτίλος ἐπιχείρει βιάζειν Ἱπποδάμειαν. ἐλθόντος δὲ Πέλοπος, καὶ διαβληθεὶς

παρ' Ἱπποδαμείας ὡς βιάζων αὐτὴν, ἢ ὡς οἱ πολλοί φασι πειράζων αὐτὴν ῥίπτεται παρὰ Πέλοπος περὶ Γεραιστὸν ἀκρωτήριον. ὁ δὲ τελευτῶν, ἀρὰς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δειναὶς, αἳ καὶ πεπλήρωνται ὕστερον, συντεθείσης μᾶλλον καὶ τῆς χρυσῆς ἀρνὸς, Ἑρμοῦ βουλαῖς τοῦ Μυρτίλου πατρὸς, ἐν τοῖς Ἀτρέως ποιμνίοις, ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγῳδίας ἔπη. ἡ δὲ Γεραιστὸς ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου, Μυρτῷον πέλαγος ὠνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὠκεανὸν ἐλθὼν, καὶ Ἡφαίστῳ ἁγνισθεὶς, λαβὼν Πίσαν τὴν Οἰνομάου βασιλείαν, καὶ τὴν Ἀπίαν Πελασγίαν λεγομένην, Πελοπόννησον ὠνόμασε. περὶ δὲ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἠράσθη Πέλοπος μετὰ τὴν ἀφέψησιν, οὕτω μυθικῶς καὶ ὁ Πίνδαρος φησὶ, τοῦ γαιήοχος ἐράσσατο Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξεῖλε Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον. καὶ πάλιν, ὡς ἀπὸ τοῦ Πέλοπος λέγει, ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων, ἐς Ἆλιν. κράτει δὲ πέλασον. ἐπεὶ τρεῖς τε, καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις μνηστῆρας, ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος περὶ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν Πέλοπος ἠράσθη, φησὶ μυθικῶς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος καὶ περὶ τοῦ τόπου τοῦ δρόμου φησὶ γράφων, Ἐν δὲ δύο δίφροι πεπονέατο δηριόωντες. Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσσων Ἡνία. σὺν δὲ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια. Τῷ δ' ἔπι Μυρτίλος ἐν ἰθύσι χράφον ἤλασεν ἵππους. Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς, Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρὰ κλίδον ἀγνυμένοιο Πῖπτεν ἐπισσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι. τὸ δὲ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν μετὰ τὴν ἀφέψησιν ἠράσθη Πέλοπος, ὑπόνοια, ἤτοι ἀλληγορία ἐστίν. ὁ γὰρ Πέλοψ, ὡς πρότερον ἔφημεν, πολύνοσος καὶ πάρετος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἀφεψήθη, τουτέστιν ἀνέζησε καὶ ἰάθη, ὡς ἔφημεν, ἠράσθη τούτου ὁ Ποσειδῶν, τουτέστι θυμικὸς καὶ ἀνδρεῖος ἐγένετο. τοὺς γὰρ θυμικοὺς καὶ ἀνδρείους, Ποσειδῶνος καλοῦσι παῖδας, καὶ ἐραστὰς, καὶ εἴ τι τοιοῦτον. τὸ δὲ δοθὲν αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος ἅρμα, πλοῖον ἦν, πτερὰ ἔχον τὰ λαίφη. μεθ' οὗ ἀπελθὼν ἔχων ἐν αὐτῷ τῷ πλοίῳ καὶ τὸ ἴδιον ἅρμα, ἐξελθὼν νικᾷ τὸν Οἰνόμαον. ἀλλ' ὦ φίλε, μὴ Τζέτζου κίνει φρένας, λέγοντος τὰ πάντα σοὶ πλατυτέρως γράφειν. αὐτὴ σαφήνεια γὰρ τῷ πλήθει ἀσάφειαν ποιεῖ, λεπτολογοῦσι πᾶσαν ἱστορίαν, καὶ ἀλληγορίαν ἐπάγον ἐν τοῖς ἀλληγορημένοις μύθοις Λυκόφρονος. πόθον ἁρπακτήριον.] ἐπεὶ, ὡς φασὶ μυθικῶς, ἐρασθεὶς ὁ Ποσειδῶν ἥρπασεν αὐτόν.

Ἔστειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λαιτρειναίους γύας
Λευρὰν ἀλετρεύοντα Μόλπιδος πέτραν
Τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος ὀμβρίῳ δέμας,

Misit Erechtheus in Letrinæos agros,
Politum triturum Molpidis lapidem
Ioui Pluuio ſacrificati,

Ἐρεχθεύς.] ὁ Ποσειδῶν, ἢ ὁ Ζεὺς, παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Λαίτρειναν, ἥτις ἐστὶ χωρίον τῆς Ἤλιδος. ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ὁ Ἐρεχθεύς, ἤτοι ἡ εἱμαρμένη, ἢ ἡ θάλασσα, ὁ καὶ Ποσειδῶν, πολεμῆσαι Οἰνομάῳ. ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ἀπὸ Λυδίας, ἢ ἀπὸ Παφλαγονίας, κατά τινας. γύας] τὴν γῆν κἂν προσγεχαμμένην ἔχῃ, ὅμως βραχύ ἐστι διὰ τὴν σύγκρισιν τῶν φωνηέντων κατὰ χασμῳδίαν. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κοιναί εἰσι συλλαβαί. λευραί.] λείαν, εὐρεῖαν, καὶ πλατεῖαν. ἀλετρεύοντα.] ἀλέσειν μέλλοντα.

Μόλπιδος πέτραν.] τὴν Ἦλιν. Μόλπις γάρ τις Ἠλεῖος ἀνὴρ, αὐχμοῦ κατασχόντος τὴν Ἦλιν, ἐκ χρησμοῦ ἀκηκοὼς παυθῆναι τὸν αὐχμὸν, ἀνδρὸς νέου σφαγιασθέντος Διΐ, αὐτὸς ἑαυτὸν ἔδωκεν εἰς τὴν σφαγὴν, καὶ ἀνδρείως σφαγιασθέντος, ἐρρύη ὑετός. Ἠλεῖοι δὲ, ἱερὸν ὀμβρίου Διὸς ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἵσταται καὶ ἀνδριὰς Μόλπιδος. Μόλπιδος οὖν πέτραν, ὡς ἔφην, τὴν Ἦλιν λέγει. ὅπου ὁ Οἰνόμαος μετὰ τῶν μνηστήρων τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἱπποδαμείας ἠγωνίζετο, καὶ νικῶν αὐτοὺς καὶ ἀναιρῶν,

ἐκ τῶν

τῶν ἑκατέρων ἐκείνων ταῖς ἵπποις κατεσκεύασεν, ἅς φησι καὶ Ανταῖος καὶ Ευηνος, καὶ Φόρβας, καὶ Διομήδης ὁ Θρᾷξ, καὶ Κύκνος ὁ ὑφ' Ηρακλέους ἀναιρεθείς.

Γαμβροκτόνον ῥαίσοντα πενθεροφθόροις
Βουλαῖς ἀνάγνοις ἃς ὁ Καδμίλου γόνος
Ηρτυσε, τὸν δὲ λοίσθιον ἐκπιὼν σκύφον,
Φερωνύμοις ἔδυψε Νηρέως τάφοις,
Παντώλεθρον κηλῖδα θωΰξας γένει,

Genericidámque perditurum soceriperdis
Dolis impiis, quos Cadmili filius
Parauit, qui vltimo hausto poculo,
Cognomina subiit Nerei sepulcra,
Perniciosas imprecatus generi diras,

Γαμβροκτόνον ῥαίσοντα.] τὸν Οἰνόμαον θηράσοντα. γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν Οἰνόμαον, διὰ τὸ αἰαιρεῖν τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρός. καὶ γαμβροκτόνος μὲν, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς. γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ. καὶ τὸ πενθεροκτόνος καὶ πενθερόκτονος, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα, δύο τόνους ἐπιδέχονται. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον, οἷον γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς. τὰ δὲ παθητικὰ τὸν προπαροξύτονον, ὡς τὸ γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ. Καδμίλος.] Ἑρμῆς Βοιωτικῶς, ὁ καὶ Κλεοβούλου υἱὸς, ὁ Μυρτίλος ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος. ἤρτυσε, κατεσκεύασε. τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν εἰς πλάτος εἶπον.

τὸν δὲ λοίσθιον ἐκπιὼν σκύφον.] καὶ τὸ ποτήριον τοῦ Νηρέως. ἢ τὸν δὲ λοίσθιον ἐκπιὼν σκύφον, ἔδυψε καὶ ἐκολύμβησεν εἰς τοὺς τάφους τοῦ Νηρέως, τοὺς φερωνύμους. ἤτοι εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ Μυρτῷον πέλαγος, ὡς καὶ ἔφην· τὸ δὲ χῶμα, χαριεντισμός ἐστι, καὶ ἀστεϊσμός. ὁ δὲ Νηρεὺς, μυθικῶς μὲν δαίμων ἐστὶ θεὸς, οὗ καὶ Δωρίδος τῆς Ωκεανοῦ θυγατρὸς αἱ Νηρεΐδες. ἀλληγορικῶς δὲ Νηρεὺς, ὁ θαλάσσιος, παρὰ τὸ νήχω. παντώλεθρον κηλῖδα.] καὶ τοῦτο ἐρρέθη, ὅτι ῥιπτόμενος εἰς τὸ πέλαγος, κατηράσατο τῷ γένει τῆς Ιπποδαμείας. θωΰξας] κυρίως συρίξας, νῦν δὲ καταρασάμενος.

Ο τὴν ποδάργην Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
Καὶ τὴν ὁπλαῖς Αρπινναν ἁρπυίαις ἴσην.
Τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται
Κίρκου καταρράκτηρος, ὅν τε συγγόνων
Τὰ δευτέρεια τῆς δυσσφάλτου πάλης

Velocis moderator Psyllæ,
Harpinnæque vngulas æqualis Harpyis.
Quartum porrò videbit, fratrem
Accipitris rapacis, quémque inter fratres
Secunda lubricæ luctæ præmia

Ψύλλαν καὶ Αρπινναν.] ἵπποι Οἰνομάου, ὧν ὁ Μυρτίλος ἡνίοχος. ὁπλαῖς.] τοῖς ὄνυξιν, ἤτοι

ἁρπύαις.] καλῶς δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέρους σχῆμα. ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν, ἴσοις ἁρπύαις ὁπλαῖς εἶπεν. ἅρπυιαι δὲ μυθικῶς δαίμονές τινες. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Αελλὼ, καὶ Ὠκυπέτη, καὶ Κελαινὼ, Ἴριδος ἀδελφαὶ, θυγατέρες Θαύμαντος, καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. ἅρπυιαι δὲ λέγονται καὶ ὄρνεα τινὰ ἁρπακτικὰ, ὅθεν ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας Ἐρασίαν καὶ Ἁρπύρειαν, ὄρνεα εἶναι, ἀφαρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γέροντος. ἅρπυιαι δὲ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ νῦν, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι πέτεσθαι. ἴσον δὲ, τὸ ἰσῶπα, ἀλλαχοῦ μὲν μακρὸν, νυνὶ δὲ βραχύ ἐστιν. εἰ καὶ μακρὸν δὲ δεχθῇ, οὐκ ἔστιν ἐπλεονασμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ἔχει πάθος τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ μέτρου, ὡς καὶ τοῦ ἡρώου, εἰσὶ πάθη διάφορα. τὸν δ' αὖ πέμπτον.] τὸν δὲ πέμπτον νυμφίον ὄψεται τὸν αὐθόμαιμον καὶ ἀδελφὸν, τὸν τοῦ κίρκου καὶ ἱέρακος τοῦ καταρράκτηρος καὶ ἀναιρετικοῦ Ἕκτορος. λέγει δὲ τὸν Δηΐφοβον, ὅν τινα κηρύξουσι καὶ ὑμνήσουσι λαβόντα τὰ δευτερεῖα τῆς δαϊσφάλτου παλαίστρας. καὶ οἱ μὲν δαΐσφαλτον πάλιν τὴν Ἑλένην λέγουσιν, αἰτία τοῦ ὡς ἕνεκε πολλοὺς σφάλμασι καὶ ἀτυχήμασι περιέπεσον. ἐγὼ δὲ τὰ σφαλλόμενα καὶ μεταπίπτοντα, παλαίσματα τοῦ πολέμου, οἷον αἰτία τοῦ ὅτι ἕνεκα τὸν Δηΐφοβον κηρύξουσι τὰ δευτερεῖα ἔχειν τῶν πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν Ἕκτορα. καὶ τοῦτο δὲ ψεῦσμα τοῦ ποιητοῦ. μετὰ γὰρ τὸν Ἕκτορα Τρωΐλος ὁ Ἕκτορος ἀδελφὸς, καὶ οὐχ ὁ Δηΐφοβος ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐδευτέρευεν. ἢ οὕτως, ἤγουν δεύτερος αὐτὸς γαμεῖ τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον. ἢ ἴσως καὶ δαΐσφαλτον πάλην, καλῶς ἔχει λέγειν τὴν Ἑλένην, κίρκον δὲ καταρράκτηρα καὶ ἅρπαγον τὸν Ἀλέξανδρον. μετὰ γὰρ τὸ ἀχθῆναι Φιλοκτήτην ἀπὸ Λήμνου, καὶ τοξευθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀλέξανδρον, Δηΐφοβος τὴν Ἑλένην ἔγημεν. ἢ καὶ τοῦ Πριάμου αὐτὴν ἔπαθλον θεμένου τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ πόλεμον, καὶ λαβὼν ταύτην αὐτὸς, ὡς ἀριστεύσας. καθάπερ ἄλλοι φασὶ, ἣν μόνος αὐτὴν ἀφελόμενος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Τρῳάσι φησί· βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις Δηΐφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν. τοῦτο διττῶς ἱστορεῖται. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι κατ' ὄναρ ὁ Ἀχιλλεὺς μιγεὶς τῇ Ἑλένῃ, ἰδεῖν αὐτὴν ἐπιθυμήσειεν ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὀνείρου, καὶ ἠξίωσεν ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος. πεισθέντες οὖν οἱ Τρῶες, προσήγαγον ἐπὶ τῷ τείχει. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν, ἐπὶ πλεῖον ἔρωτι διετέθη. οἱ δὲ οὕτως, ὅτι ἰδὼν αὐτὴν παρεστῶσαν ἐπὶ τοῦ τείχους, ἔρωτι συνεσχέθη, καὶ ἠξίωσε τὴν μητέρα αὐτοῦ συμπαρεδρεῦσαι αὐτῷ εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ. ἡ δὲ κατ' ὄναρ ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν αὐτὸν αὐτῇ συνέρχεσθαι· καὶ οὕτως παρεμυθήθη.

Λαβόντα κηρύξουσιν, ἐν δὲ δεμνίοις
Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον,
Εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει,
Τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς,

Adeptum prædicabunt, quintum denique
In cubili ex inſomniis turbatum
Imaginoſo agitabit corpore,
Sponſum futurum coniugem Cytaicæ,

Ἐν δὲ δεμνίοις.] τὸν πέμπτον εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει ἤγουν σώματι, τῶν ὀνείρων ἐστροβημένον. τουτέστι, ποιήσει αὐτὸν ἐν ὀνείροις φάσματα αὐτῆς βλέποντα, κινεῖσθαι καὶ ταλαιπωρεῖσθαι, ὥσπερ συνουσιάζοντα αὐτῇ. λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα. εἰδωλοπλάστῳ.] τῷ δι' ὀνείρων ἔρωτι, καὶ τῷ εἰδωλοπλάστῳ κάλλει αὐτῆς προσεκπυρώσει αὐτόν. ῥέθει.] νῦν μὲν τῷ ὅλῳ σώματι. κυρίως δὲ μόνῳ τῷ προσώπῳ, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. τὸν μελλόνυμφον.] τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἐν ᾅδῃ γῆμαι μέλλοντα τὴν Μήδειαν. μυθεύονται γὰρ, ὅτι ἐν ᾅδῃ μακάρων νήσοις αὐτὸν

ἐγήματο, θυγατέρα μὲν Αἰήτου καὶ Εἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κύταια δὲ πόλις Κολχίδος, ὅθεν αὐτὴν Κυταϊκὴν ἔφη. οἱ δὲ Κόλχοι, Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰσίν, οἱ καὶ Λαζοὶ καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες Αἰγύπτου τῶν πρὶν Μασσαγετῶν, ὧν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθημερὸν ἀναιροῦσιν. εἰς δὲ Κόλχους Αἰήτης ἀφίκετο, ὡς μὴ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ. Αἰήτης γὰρ καὶ Ἀλωεὺς Ἡλίου παῖδες, καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν. καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ Κορίνθῳ, παρέθετο ταύτην φυλάττειν Βούνῳ, Ἑρμοῦ καὶ Νύμφης υἱῷ. αὐτὸς δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο, ἐντειλάμενος Βούνῳ φυλάττειν τὴν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτός, ἤ τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἵκοιτο. ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας Εἰδυῖαν τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἐν Κυταίᾳ πόλει, Μήδειαν καὶ Ἄψυρτον γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου καὶ Ἀλωέως, ἤτοι Ἡλίου θυγατέρες, Κίρκη καὶ Πασιφάη, καθ' ἑτέρους καὶ Καλυψώ. περὶ δὲ τῆς Ἡλίου βασιλείας τῆς εἰς αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ Ἀλωέα διαιρέσεως, Θεόπομπος ὁ Χῖος Εὐμήλου τοῦ Κορινθίου ἱστορικοῦ ποιητοῦ μέμνηται λέγοντος· Ἀλλ' ὅτε δ' Αἰήτης καὶ Ἀλωεὺς ἐξεγένοντο, Ἠελίου τε καὶ Ἀντιόπης, τότε δ' ἄνδιχα χώρην Δάσσατο παισὶν ἑοῖς Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός. Ἣν μὲν ἔναιεν Ἀσωπίς, τὴν πόρε δίῳ Ἀλωεῖ. Ἣν δ' Ἐφύρη κτεάτισσ' Αἰήτῃ δῶκεν ἅπασαν. Αἰήτης δ' ἄρ ἑκὼν Βούνῳ παρέδωκε φυλάσσειν. Εἰσόκεν αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕστερον αὖθις ἵκοιτο, Ἢ ἐξ αὐτοῖς τις· ὁ δ' ᾤχετο Κολχίδα γαῖαν. σημείωσαι δὲ τοῦτο, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν Πέρσης καὶ Ἡλίου παῖδας φασὶ τὸν Αἰήτην καὶ Ἀλωέα. ὁ δὲ Εὔμηλος ἐκ τῆς Ἀντιόπης καὶ Ἡλίου.

Τῆς ξεινοβάκχης, ὅν ποτ' Οἰνώνης φυγάς,

Hoſpites depereuntis: quem aliquando ab Oenone exulans,

Ξεινοβάκχης.] τῆς Μηδείας, ὅτι ξένῳ ὄντι τῷ Ἰάσονι ἐφιλιώθη καὶ ἐξεβακχεύθη. καὶ διὰ τὸν αὐτῆς ἔρωτα, καὶ Ἄψυρτον κατέτεμε μεληδὸν τὸν αὐτῆς ἀδελφόν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ κεῖται. μέμνηται καὶ Πίνδαρος λέγων· θέσφατον ἦν Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν θανέμεν Αἰολιδᾶν, χείρεσιν ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις. τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας κατὰ Φερεκύδην καὶ ἑτέρους, οὕτως ἔχει. Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε Τυρρώ, παρὰ Κρηθεῖ τρεφομένη, τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ. ταύτῃ μιγεὶς Ποσειδῶν, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Πελίαν καὶ Νηλέα, οὓς ἡ μήτηρ ἐκτίθησιν ἱπποφορβίοις. τραφέντες δὲ ἀνέγνων τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἐκείνης μητρυιὰν κτείνουσι σιδήρῳ, καταφυγοῦσαν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει. Νηλεὺς δὲ στασιάσας μετὰ Πελίου ἥκει εἰς Μεσσήνην, καὶ κτίζει Πύλον. Πελίας δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκῶν, ἐξ Ἀναξιβίας τῆς Βίαντος, ἢ Φιλομάχης τῆς Ἀμφίονος, ἔσχεν Ἄκαστον, Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἱπποθόην, Ἄλκηστιν. Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκόν, ἐκ Τυρροῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφιδῆς, γεννᾷ Αἴσονα, Ἀμυθάονα, Φέρητα. μετὰ δὲ Κρηθέα, Πελίας ἐβασίλευσεν Ἰωλκοῦ. ᾧ χρησμὸς ἦν, ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλου θανεῖν, ὧν εἷς ἦν καὶ Ἰάσων, παῖς Αἴσονος ὑπάρχων, καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου. ὡς γοῦν πάντας ἀνῄρει τοὺς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἔμελλε δὲ καὶ τὸν Ἰάσονα ἔτι βρέφος ὄντα, ὡς Αἰολίδην ἀνελεῖν, νύκτα βαθεῖαν οἱ τούτου συντρέσαντες συγγενεῖς, σορῷ τοῦτον βαλόντες μετὰ δακρύων, ἐξάγουσιν ὡς δῆθεν θανόντα, ἀπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος ἄντρον, δεδώκασιν αὐτὸν ἀνατρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι, καθάπερ καὶ τοῦτο Πίνδαρος λέγει. αὔξην δὲ λαβὼν ἡλικίας κατῆλθεν ἐκ τοῦ ἄντρου. καὶ κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον καὶ λοιπούς, περὶ τὸν Ἄναυρον ποταμόν. ὁ δὲ Πελίας καὶ πάλιν χρησμὸν λαβών, ἤκουσεν, ἀπὸ μονοπεδίλου φυλάττεσθαι, καθὰ καὶ Πίνδαρος ἔλεγε, τὸν μονόκρηπιδα πάντως ἐν φυλακαῖς θέμεν μεγάλαις. τοῦτον γοῦν μαθὼν τὸν χρησμόν, θύσας τῷ Ποσειδῶνι, πάντας ἐπὶ

τὴν θυσίαν καλέσας, εἶδε τὸν Ἰάσονα μονοκρήπιδα. διαπεραιούμενος γὰρ τὸν Ἄναυρον ποταμὸν, Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ᾽ ἰλύος, ἄλλο δ᾽ ἔνερθε Κάλλιπεν αὖθι πέδιλον, ἐνισχόμενον προχοῇσι, καθάπερ φησὶν Ἀπολλώνιος. ἰδὼν γοῦν ὁ Πελίας αὐτὸν μονοπέδιλον, ἤρετο, σὺ τί ἂν ἐποίησας, εἴπερ ἦν χρησμὸς ὑπό τινος ἀναιρεθῆναί σε. ὁ δὲ, βουλῇ τῆς Ἥρας φησὶν, ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἔστελλον ἂν αὐτόν. τὸ δὲ χρυσόμαλλον τοῦτο δέρας ἦν τοῦ κριοῦ, ὃς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπόρθμευσεν. ἐκεῖ δὲ τοῦτο ὥς φασιν ἔθυσε Φυξίῳ Διὶ, καὶ ἐν Ἄρεος ἄλσει περί τινα δρυὸν τοῦτο ἀπεκρέμασεν. ἐφύλαττε δὲ τοῦτο δράκων, ὅσος πεντηκόντορος ναῦς μάκει τε πάχει τε, ὥς φησι Πίνδαρος. κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ κρίσιν ὁ Πελίας κελεύει αὐτὸν τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν, καὶ κομίσαι τὸ δέρας αὐτῷ. ὁ δὲ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβὰς, ἥτις λαλιστάτην εἶχε τὴν τρόπιν ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν αὐτῷ ἑτέρους ἄνδρας μεταλαβὼν, ὡς εἶναι τοὺς πάντας ν᾽, κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ παρεκάλει Αἰήτην δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. ὁ δὲ ἔφη δοῦναι, ἂν τοὺς Ἡφαιστίους πυρπνόους χαλκόποδας ζεύξῃ ταύρους, καὶ σπείρῃ τοὺς δράκοντος ὀδόντας οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ. Μήδεια δὲ ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα Ἰάσονος, φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα, καὶ τοῦ πυρὸς τῶν ταύρων διεφύλαξε, καὶ νυκτὶ περὶ τὸ δέρας τοῦτον ἀπάγει, καὶ γοητεύσασα τὸν δράκοντα, τοῦτο ἀφείλατο, καὶ τοῖς Ἀργοναύταις συναπέπλευσε, λαβοῦσα μεθ᾽ ἑαυτῆς καὶ τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν Ἄψυρτον. διώκοντος δὲ Αἰήτου, μεληδὸν τὸν Ἄψυρτον τέμνουσα, ἔρριπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. συλλέγων δὲ ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέριζεν, εἶτα Κόλχους ἀπέστειλεν εἰς δίωξιν αὐτῶν. αὐτοὶ δὲ Ἠριδανὸν καὶ Σύρτιδας νήσους καὶ Σειρῆνας παρέπλευσαν, Ὀρφέως κιθαρίζοντος. Αἰήτης δὲ μόνος ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς, μετὰ Σειρῆνας, παραπλεύσας Χάρυβδιν, Σκύλλαν, Κυανέας, Πλαγκτὰς πέτρας. Θέτις δὲ αὐτοὺς διεβίβασεν, Ἥρας παρακλήσει. Θρινακίαν δὲ παραπλεύσαντες, ἔχουσαν βόας ἡλίου, εἰς Φαιακίαν ἦλθον πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς Κόλχων, οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσους· τινὲς δὲ εἰς Φαιακίαν. Ἀρήτη δὲ Ἰάσονα καὶ Μήδειαν συνέζευξε, καὶ τοὺς θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύσαντες, Αἴγιναν, Εὔβοιαν, καὶ Λοκρίδα, εἰς Ἰωλκὸν ἧκον, τὸν πάντα πλοῦν δυσὶ μησὶν ἀνύσαντες. Πελίας ἀπογνοὺς τὴν ἄφιξιν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσονα ἀνελεῖν ἤθελεν. ὁ δὲ θύων, ταύρου αἷμα πιὼν, ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἑαυτὴν ἀνήρτησε, νήπιον παῖδα Πρόμαχον ἀπολιποῦσα. καὶ τοῦτον δὲ Πελίας ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Ἰάσων τὸ δέρας δοὺς, εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας, Ποσειδῶνι τὴν Ἀργὼ ἱεροῖ. Μήδειαν δὲ παρακαλεῖ μετελθεῖν Πελίαν, ἕνεκεν τοῦ φόνου τῶν αὐτῆς συγγενῶν. ἡ δὲ κριὸν ἀφεψήσασα, ἄρνα ποιεῖ. καὶ αἱ τοῦ Πελίου θυγατέρες ὁμοίως ἀφεψῆσαι θέλουσαι τὸν Πελίαν, ἀνεῖλον αὐτόν. Ἄκαστος δὲ διώκει Ἰωλκοῦ Μήδειαν καὶ Ἰάσονα, καὶ δέκα χρόνους ἐν Κορίνθῳ διέτριβον. Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαύκην τὴν Κρέοντος, οὐ μικρῶς τὴν Μήδειαν ἐλύπησεν. ἡ δὲ φαρμάκοις Γλαύκην ἀνελοῦσα καὶ Κρέοντα, καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, Μέρμερον καὶ Φέρητα ξίφει διαχρησαμένη, ἐφ᾽ ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν εἰς Ἀθήνας ἀποδημεῖ, καὶ συνοικήσασα Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος, γεννᾷ Μῆδον. ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύουσα, ἐκβάλλεται πατρίδος μετὰ τοῦ παιδὸς, ὃς βαρβάρων κρατήσας τὴν ὑπ᾽ αὐτὸν Μηδικὴν ἐκάλεσεν, καὶ στρατεύσας Ἰνδοῖς τελευτᾷ. Μήδεια δὲ ἄγνωστος εἰς Κόλχους ἥκει, καὶ τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν δίδωσι πάλιν, Πέρσην ἀνελοῦσα, τὸν ἀδελφὸν ἐκείνου, τὸν αὐτὸν ἐκβαλόντα τῆς βασιλείας. οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν, τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπόπλουν εἰς Κόλχους γενέσθαι φασὶ, τοῦ Ἰάσονος εἰπόντος Πελίᾳ, ὅτι εἰ ἔγνω τὸν ἐμὲ μέλλοντα λαβεῖν, ἀπέστειλα ἂν αὐτὸν τὸ χρυσοῦν δέρας ἀποκομίσαι μοι. καὶ τοῦ Πελίου κατὰ τὴν αὐτὴν κρίσιν αὐτῷ ἐπιτάξαντος τοῦτο ἀποκομίσαι. ὁ δὲ Πίνδαρος φησὶν, ὅτι κατελθὼν ὁ Ἰάσων ἀπὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρου, καὶ γνωρισθεὶς τῷ πατρὶ, καὶ τοῖς συγγενέσιν, ἀριστοποιεῖται καὶ συνευωχεῖται αὐτοῖς. εἶτα πρὸς Πελίαν ἀπελθὼν, τραχέως μετὰ ὄχλου πολλοῦ τὴν τῶν προγόνων βασιλείαν ἀπῄτει. ὁ δὲ Πελίας ὑπέσχετο δοῦναι αὐτῷ, πρότερον εἰπὼν ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν Φρίξου ψυχὴν ἀνακαλέσασθαι πρὸς κατὰ τὸν νόμον. ἔφη γὰρ, ὑποδεχμάτων νυκτερινῶν θορυβεῖσθαι διὰ τὸν Φρίξον. εἰ γὰρ ἀπέλθῃς φησὶ, καὶ αὐτῷ

ποιήσῃς, καὶ τὸ δέρας κομίσῃς (νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δὲ γέρων) δίδωμί σοι τὴν βασιλείαν. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ἀπελθὼν ἀναιρεθῇ ὑπὸ τοῦ δράκοντος. τὰ δὲ τοῦ Πινδάρου ῥητὰ οὕτως ἔχουσιν· ἐσθᾶτι γνώμας ἀπερβάκτοιο πιρώμενος, ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου. καὶ μετ᾽ ὀλίγον πάλιν φησίν· σὺ πρέπον σοῖς χαλκοπάρῃσι ξίφεσιν, οὐδ᾽ ἀκόντεσσι μεγάλαις προγόνων τιμὰν δάσασθαι. Οἰνώνης φυγάς.] ὁ Πηλεύς. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Δηΐδος παῖδες, Τελαμὼν καὶ Πηλεύς, καὶ Φῶκος ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ Ψαμάθου μιᾶς τῶν ἐναλίων, ὃν Φῶκον ἐν γυμνασίᾳ Πηλεὺς δίσκῳ πλήξει. Τελαμὼν δὲ τὸ μετάφρενον πλήξας ξίφει, ἀνεῖλεν αὐτόν, ὅθεν παρ᾽ Αἰακοῦ διώκονται τῆς Αἰγίνης. καὶ ὁ μὲν Τελαμὼν τὴν Σαλαμῖνα νῆσον οἰκεῖ. Κεγχρεὺς δὲ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ, κτείνας ὄφιν τὴν νῆσον λυμαινόμενον, ἐβασίλευσεν αὐτῆς. ἄπαις δὲ τελευτῶν, τὴν βασιλείαν Τελαμῶνι κατέλειψε, φυγόντι πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην, καθαίρεται ὑπ᾽ Εὐρύτου τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. ἀναρπασθείσης δὲ ἐκείνης ᾤχετο εἰς Φθίαν, καὶ Θέτιν ἄγει ἐπὶ τῶν ἵππων ἥκει ἐν Φαρσάλῳ καὶ Θετιδείῳ, ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις. κατὰ μὲν Φίλαρχον, ὅτι ὁπλισαμένη τὰ ὅπλα ἔφυγε πρὸς τὸν Ἥφαιστον, μὴ πληρώσασα τότε τὸν ἔρωτα. πληγεῖσα τὸν πόδα ὑπ᾽ αὐτοῦ σφύρᾳ, ἐν Θετταλίᾳ ἰᾶται ἐν τῷ ὑπ᾽ αὐτῆς κληθέντι Θετιδείῳ. κατὰ δὲ Εὐριπίδην, ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως, μετήλλαττεν ἑαυτήν, ὡς ὁ Πρωτεύς, εἰς διαφόρους ἰδέας. ἐκεῖ δὲ κατέσχεν αὐτὴν ἐν σηπίας μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ σηπίας χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς. οὕτω γοῦν φυγάδα Θετταλικοῦ Οἰνώνης, ἤτοι Αἰγίνης, τὸν Πηλέα φησίν. ἡ γὰρ Αἴγινα πρότερον Οἰνώνη ἐλέγετο, ἀπὸ Οἰνώνης τῆς Βουδίωνος θυγατρός, καθά φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰγινητῶν. Αἴγινα δὲ μετεκλήθη, ὡς ταύτης φασίν, ἀπὸ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ, διὰ τὸν φόνον Φώκου. καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Ψαμάθη λύκον μέγαν ἐπέπεμψε διαφθείρειν τὰς βόας Πηλέως, ὃν πάλιν αὐτὴ ἀπελίθωσε, Θέτιδος παρακαλεσάσης. οἱ δὲ φασίν, ὅτι ἡ Θέτις τοῦτον ἀπελίθωσε τρώγοντα τὰς βοῦς, ἃς Πηλεὺς ἄποινα ἔστελλεν Ἀκάστῳ ὑπὲρ Ἄκτορος, τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, ὃν ἄκων ἀνεῖλε κυνηγεσίῳ. οἱ δὲ φασίν, ὅτι ὁ Πηλεὺς πρὸ Θέτιδος Πολυμηλίδα εἶχε γυναῖκα, ἧς ἀδελφὸς Ἶρος, οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ Πηλεὺς ἄκων ἀναιρεῖ, ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν. Οἰνώνης φυγάς.) Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Ζεὺς εἰς Οἰνώνην ἤγαγεν, εἰς τόπον καλούμενον Φλιοῦντα. τοῦ δὲ Σισύφου τῷ Ἀσωπῷ ἀπαγγείλαντος τὴν τοῦ Διὸς μῖξιν, ὁ Ἀσωπὸς πρὸς τὸ μαθεῖν τἀληθὲς ἠπείγετο. Ζεὺς δὲ γνοὺς τοῦτο, τὴν μὲν εἰς νῆσον ἐπώνυμον μετέβαλε, τῷ δὲ Σισύφῳ δέδωκε τιμωρίαν ἐν τῷ ᾅδῃ, ὥστε λίθον ἄνω φέρειν μέγαν. τῆς δὲ Αἰγίνης τὸν Αἰακὸν τεκούσης, καὶ διὰ τὸ διατελεῖν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα, προσηύξατο τῷ Διΐ, ἵνα οἱ ἐκεῖσε μύρμηκες μεταβληθῶσιν εἰς ἄνδρας, ὃ καὶ γέγονεν. ἄλλοι δὲ τὸ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτως φασίν, ὅτι Πηλεὺς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, ἔφυγε. καὶ ἐλθὼν ἐν Θεσσαλίᾳ ἠπόρει στρατοῦ, καὶ εὐξαμένου τῷ Διΐ, μετεβλήθησαν οἱ μύρμηκες εἰς ἄνδρας, ἐξ οὗ λέγονται Μυρμιδόνες.

Μύρμων τὸν ἑξάπεζον ἀνθρώσας στρατὸν
Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατήρ,
Ἀφ᾽ ἑπτὰ παίδων φεψάλῳ σποδουμένων,
Μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.

Cum ſexpeda formicarum in viros mutaſſet agmina,
Procreauit pater Typhonem Pelaſgicum,
E ſeptem pueris igne combuſtis
Solum calidæ elapſum fauillæ.

Μύρμων τὸν ἑξάπεζον ἀνθρώσας στρατόν.] ληρεῦσι, ὅτι Αἰακὸς ἐξ Αἰγίνης Διὶ ξυνεθεὶς, ἐν

τῇ ἀπ' αὐτοῦ Αἰγίνῃ νήσῳ καταλείφθη μόνος· ἱκετεύσατο δὲ τῷ Διῒ, καὶ ὃς τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ φησὶν,

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην,
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἤχαλλε· πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
τοὺς ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
οἳ δή τοι πρῶτοι ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.

καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ λῆρα καὶ μυθικά. Θεαγένης δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης φησὶν, ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰκεῖν, ἀκατασκέπους ὄντας. καὶ τοὺς μὲν γεωργουμένους καρποὺς, ἐν τοῖς σπηλαίοις τιθέναι. τὴν δ' ἐκ τούτων ὀρυσσομένην γῆν, εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν, ὡς ὑποπέτρου τῆς νήσου πλεούσης, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως· Αἰακὸς δὲ ἐλθὼν μετά τινων ἐκ Πελοποννήσου, καὶ οἰκήσας τὴν νῆσον, ἐξημέρωσεν αὐτὴν, πάντα διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὅσοις ἄνθρωποι κέχρηνται. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι Αἰακῷ χαριζόμενος ὁ Ζεὺς, τοὺς τῆς Αἰγίνης νήσου μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε· τουτέστιν, ἡ εἱμαρμένη καὶ ὁ νοῦς Αἰακοῦ. Ζεὺς γὰρ καὶ ἡ εἱμαρμένη καὶ ὁ νοῦς λέγεται, μετέστρεψεν αὐτοὺς καὶ μετερρύθμισε, πρὸς τὸ κατ' ἀνθρώπους πράττειν τὰ σύμπαντα ἔργα αὐτῶν. ἡ δὲ Αἴγινα αὕτη νῆσος μία τῶν Σποράδων ἐστὶν, ἀντικρὺ κειμένη τῆς Ἀττικῆς, ἄποικος, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑπάρχουσα. μετὰ γὰρ Λακεδαιμονίων ἐλθὼν Αἰακὸς ταύτην κατῴκησε. καὶ Τελάκων Ἀργεῖος μετὰ τὴν τελευτὴν Αἰακοῦ, σὺν πλήθει ἐλθὼν, ᾤκησεν Αἴγιναν. οἱ δ' Ἀργεῖοι τοῦ Δωρικοῦ γένους εἰσίν. ἀνδρώσας.] ἐπεὶ μὲν Αἰακοῦ κατὰ τὸ μυθικὸν ἀνθρώπους ποιήσας. νῦν δὲ ἐπὶ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ στρατιώτας, καὶ ἀνδρείους ποιήσας. Πελασγικόν.) Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος Ἴναχος· Ἰνάχου καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, Φορωνεὺς καὶ Αἰγιαλεὺς ἄπαις, ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια ἡ χώρα. Φορωνεὺς δυναστεύων Πελοποννήσου, ἐκ Τηλεδίκης νύμφης γεννᾷ Ἆπιν καὶ Νιόβην. Ἆπις οὖν τυραννικῶς ζῶν, ἀναιρεῖται ὑπὸ Θελξίονος καὶ Τελχῖνος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀπία ἡ τῆς Πελοποννήσου. Νιόβης τῆς Ἄπιδος ἀδελφῆς, καὶ Διὸς, Ἄργος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα. κατὰ δὲ Ἀκουσίλαον, καὶ Πελασγὸς σὺν Ἄργῳ, ἀφ' οὗ ἡ ἀπὸ Πελοποννήσου χώρα, ἡ καὶ Ἀπία λεγομένη, μέχρι Φαρσαλίας καὶ Λαρίσσης, Πελασγία ἐκλήθη. τὸν δὲ Ἀχιλλέα Πελασγικὸν ἐκάλεσεν, ὡς Φαρσάλιον. Τυφῶν.) δαίμων ἑκατογκέφαλος, πολεμηθεὶς καὶ κεραυνωθεὶς τῷ Διῒ, ὥς φασι μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει, ἑκατοντακεφάλου Τυφῶνος ὀμβρίμου. Αἰσχύλος δὲ πάλιν περὶ τούτου φησί· δεινοῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον, ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς. τυφῶν ἐστὶν ὁ τῦφος καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς, τουτέστι πολλοὺς τρόπους ἐπάρσεως ἔχουσα. κεραυνοῦται δὲ καὶ πιμπρᾶται καὶ καταβάλλεται τῷ Διῒ, ἤτοι τῷ σώφρονι λογισμῷ. ἢ τυφών ἐστι στοιχειακῶς ἡ μετὰ τὸ χάος καὶ τὸ ἔρεβος διάλυσις σφοδρὰ κίνησις τῶν πνευμάτων, καὶ ἡ ἐκπύρωσις, ἥτις ἐπεσχέθη καὶ ἐπαύθη ὑπὸ Διὸς, ἤτοι τοῦ ἀκράτου αἰθέρος, καὶ τοῦ οὐρανοῦ. μετὰ γὰρ τὸ ἀκρατωθῆναι καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν θόρυβον, ἐπεσχέθη τὰ τυφωνικὰ καὶ πυρώδη πνεύματα. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς κοίλοις καὶ κισσηρώδεσι τόποις, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἡμέρας μὲν καπνὸς φαίνεται, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς πῦρ, τάς τε ὄρους πέτρας ῥηγνύον καὶ κυλίον εἰς θάλασσαν, ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἐν Σικελίᾳ Ζεὺς τὸν Τυφῶνα κατεταρτάρωσεν. οἱ δὲ ἐν Λυδίᾳ, ἄλλοι ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἕτεροι ἐν Φρυγίᾳ, καὶ ἐν Βοιωτίᾳ λέγουσιν ἕτεροι τοῦτον καταταρταρωθῆναι. Ἀρτέμων δὲ ὁ ἱστορικός φησιν, ὥσπερ ἐγὼ, ὅτι πᾶν ὄρος πυρὸς ἔχον ἀνάδοσιν, καθάπερ ὑπὸ Τυφῶνι κεῖται, εἰς ὃ πάντων οἱ λόγοι συμβαίνουσι τῶν μυθικῶς ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων ταρταρωθῆναι τὸν Τυφῶνα. Πελασγικὸν δὲ Τυφῶνα, ἢ δαίμονα, ἢ ἀνάδοσιν πυρπνόον, τὸν Ἀχιλλέα καλεῖ. ἀφ' ἑπτὰ παίδων.] ὁ μὲν Λυκόφρων οὕτως ὡς εἶδεν ὅθεν βουλών, ἢ ψευδογραφῶν, ἑπτὰ παῖδας ἄρρενας λέγει τὴν Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκεῖν. καὶ τοὺς μὲν ἕξ, εἰς πῦρ βάλλουσα, ἀνεῖλεν, ὡς μὴ κατὰ φύσιν αὐτοῖς ὄντας, ὡς ἀνάξια πάσχουσα ἑαυτῆς. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀχιλλέως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει, Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Δία περὶ τὸν γάμον τῆς Θέτιδος ἐρίσαι. κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς, κατά τινας τῶν ἱστορικῶν, ὑπὸ Θέμιδος. κατὰ δὲ Αἰσχύλον, ὑπὸ Προμηθέως. φησὶ γὰρ, ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός. Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μόνους φησὶν ἐρίσαι περὶ γάμους τῆς Θέτιδος. Θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ' Ἥρας, μὴ θέλειν Διῒ συνελθεῖν. ὅθεν ὀργισθέντα

τὸν Δία, θνητῷ συζεῦξαι αὐτήν. Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Πηλεὺς κατέσχεν αὐτὴν εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν, καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἴδει Σηπίας, καὶ γίνεται ὁ γάμος ἐν Πηλίῳ. καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔδωκαν, Ποσειδῶν ἵππους Ξάνθον καὶ Βαλίαν, Ἥφαιστος μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἕτερα. γεννήσασα δὲ ἡ Θέτις τὸν παῖδα κατὰ Ἀπολλόδωρον Λιγύρωνα καλούμενον, ὕστερον δὲ Ἀχιλλέα μετακληθῆναι, διὰ τὸ δοθῆναι αὐτὸν Χείρωνι, καὶ ἄχα κοινῆς χιλῆς, ἤγουν τροφῆς ἀνατρέφεσθαι, ἑσπέρας μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλλεν· ἡμέρᾳ δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ, ὡς ἀθανατῶσαι τοῦτον ἐθέλουσα. ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας ὑποχωρῆσαι. ὁ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τὸν παῖδα δέδωκεν ἀνατρέφειν. καὶ ταῦτα μὲν φησὶν Ἀπολλόδωρος. Ἀγαμήστωρ δὲ ὁ Φαρσάλιος, Πυρίσσοον πρότερον λέγει τὸν Ἀχιλλέα κεκλῆσθαι ἐν τῷ τῆς Θέτιδος ἐπιθαλαμίῳ. εἶτα τοιουτοτρόπως αὐτὸν Ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς τοῦτο τὰ ἔπη δηλώσειεν· Παιδὶ δὲ οὔνομα θῆκε Πυρίσσοον, ἀλλ' Ἀχιλῆα Πηλεὺς κίκλησκε χείλεος εἵνεκά μιν, Κείμενον εἰνὶ κόνει σποδιῇ ἐνὶ πῦρ ἀπάμαρσε, Χείλεος αἰθομένου ἀπροφάτως ἑτέρου. ὁ δὲ Εὐριπίδης ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι, ἐν τῇ σπιλάδι, καὶ ἕτερα σὺν αὐτῷ. φεψάλῳ.) πυρκαϊκῷ. τὸ φθύγει τις ψαύειν, καὶ προσπηλίζειν. σποδουμένων.] ἀλλαχοῦ τεφρουμένων, νῦν δὲ φλεγομένων. σποδόν.) ἀλλαχοῦ στακτήν, νῦν δὲ τὴν πυρκαϊὰν καὶ καῦσιν.

Χ' ὁ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον,
Σφῆκας δαφοινοὺς χηράμων ἀνειρύσας
Ὁποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ.
Οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου,

Et hic quidem retrogradam ibit viam.
Vespas cruentas è cauernis extrahens,
Instar pueri, domum fumo qui suffijt:
Illi verò genitricem iuuencam bello cognominis,

Χ' ὁ μέν.] καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὑποστρέφει πάλιν πρὸς τὴν Τροίαν, ὥσπερ τις παῖς κινήσας καπνῷ φονικῶν σφηκῶν καλιάν, καὶ παροτρύνας αὐτούς. χ' ὁ μὲν Ἀττικὴ συναλοιφή, καὶ ὁ μέν. τὸ αι καὶ ο εἰς ω μέγα. τὸ δὲ ἰῶτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐτέθη ἄνω. σφῆκας δαφοινούς.) φονικούς. λέγει δὲ τοὺς Ἕλληνας. χῶ τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ χηραμὸς ὁ φωλεός, καὶ ἡ καταδύσις τῶν ὄφεων καὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον ἐστὶ ζῶον, οἷον ἀσπάλαξ. οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν.] οἱ ὠμησταὶ Ἕλληνες τοῖς βύκταις καὶ ἀνέμοις θυσιάζουσι τὴν Ἰφιγένειαν, τὴν προγεννήτειραν, ἤτοι μητέρα τὴν πρὸ τῆς θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν τὸν οὐλαμώνυμον Νεοπτόλεμον, ἢ τὸν πρόγονον Οὐλαδωνύμου, τουτέστιν Ἀλεξάνδρου. οὐλαὶ γὰρ ἡ κριθή. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν πήρᾳ, φασίν, ἀνετράφη, ὅθεν οὐλαδώνυμον αὐτὸν φασὶ καλεῖν. τοῦτο δὲ λῆρος ἐστί. πηρωνύμου γὰρ λοιπὸν ὤφειλεν εἰπεῖν, ἢ σακκωνύμου, οὐ μὴν οὐλαδωνύμου. εἰ γὰρ ποιμένες ἐν πήρᾳ αὐτὸν ἐκτεθέντα εὗρον. προγεννήτειραν.] κατά τινας ἐξ Ἰφιγενείας καὶ Ἀχιλλέως ἐγεννήθη ὁ Νεοπτόλεμος. μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγενείας θυσίαν, ὥς φησι Πίνδαρος, Ἰφιγένειαν ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσαν παρὰ θεοῦ. καὶ ὥς τινες φασίν, Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα Δηϊδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. Τρυφιόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασι. φησὶ δὲ ὁ Τρυφιόδωρος οὕτω, Υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπλωῆς Δηϊδαμείης. τὴν δὲ Ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν, οὐ γυναῖκα ἔγημεν Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ καταχθέντων τῶν ἀνέμων, ἐν τῷ διάγειν τοὺς Ἕλληνας ἐν Αὐλίδι, ἐξελθὼν Μενέλαος ἢ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κυνηγέσιον, καὶ τρώσας ἔλαφον, μεγαλαυχήσας, ἐφθέγξατο οὕτως· οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις. χολωθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτῳ ἡ θεός, τοὺς ἀνέμους κατέσχεν. ἐδόθη δὲ χρησμός, ὡς εἰ μὴ τυθῇ Ἰφιγένεια, οὐκ ἂν ἄλλως τοῖς ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρουσιν ἀνέμοις ἀπόχωσιν. οἱ οὖν Ἕλληνες πέμπουσιν εἰς Μυκήνην ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἰφιγένειαν.

ἐρρωμένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας τίς ἡ χρεία αὐτῆς, ἔφασαν, Ἀχιλλεῖ μέλλουσι συνάψαι αὐτήν. οἱ δὲ τὴν ὄντως λέγουσι, δι᾽ Ἀχιλλέα ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι. διὰ δὲ τὸ σύμβαν περὶ τοὺς ἀνέμους, ἔμελλον αὐτὴν θύειν. ἡ δὲ Ἄρτεμις αὐτὴν ἐλεήσασα, κατὰ Φανόδημον τὸν ἱστορικὸν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε· κατὰ δὲ Νίκανδρον, εἰς ταῦρον. καθ᾽ ἑτέρους, εἰς γραῦν· κατὰ ἄλλους, εἰς ἔλαφον. ταῦτα δὲ πάντα λῆρος μυθικός ἐστιν. τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. παρασταθείσης Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ, καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσον τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατοῦ, καὶ περισταγῆς τοῦ καίπως, τὸ διελαθὸν ἐκεῖνο ἀναιρεῖται. ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, φεύγει περὶ Σκυθίαν, καὶ ὑποπόλος Ἀρτέμιδος γίνεται, καὶ ἀναιρεῖ πάντας ἐκεῖσε τοὺς ἐκ Ἑλλήνων ἀφικνουμένους. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ ὁ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησέως, ἐκ Ἑλένης γεννηθεῖσαν, ὑπὸ δὲ Κλυταιμνήστρας θυγατροποιηθεῖσαν, ὥσπερ καὶ πρότερον ἔφην. ἕτεροι δὲ, οὔτε Ἑλένης, οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν. φασὶ δὲ, ἐκ τῆς Χρυσηίδος Ἀστυνόμης καὶ Ἀγαμέμνονος γίνονται παῖδες, Χρύσης καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἰφιγένεια. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀποπλῷ, Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσουπόλει τοῦ Εὐξείνου τελευτᾷ. τὴν δ᾽ Ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, ἤτοι Σελήνης ἐποίησαν. ὡς ἀττικὸς δὲ τῆς θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον, καὶ ταύτην τοὺς Ἕλληνας ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην ἐᾶσαι. καὶ γὰρ καὶ Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν, ἀετὸς οὕτως ἔσωσε. σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς καταπτὰς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ δήμου τὸ ξίφος ἁρπάζει, καὶ παρδάμαλιν ἐπιρρίπτει, πλησίον τοῦ νεωκορουμένου, ἣν καὶ ἐθυσίασαν ἀντ᾽ αὐτῆς. οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν ἀντὶ Ἰσαὰκ κριὸν ἐν φυτῷ σαβὲκ δεδεμένον, κατὰ τὴν θείαν γραφήν.

Βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ πόρριν,
Τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεχώ,
Ἣν ὁ ξυνευνος Σαλμυδησίας ἁλὸς,

Scyrij draconis grauidam puerperam
Ventis crudeles ſacrificabunt:
Quam ſponſus intra Salmydeſium mare

Βύκταισι.) κυρίως τοῖς σφοδροῖς ἀνέμοις, τοῖς βυοῦσι καὶ κρύπτουσι καὶ βυθίζουσι τὰ σκάφη. νῦν δὲ ἁπλῶς ἀνέμοις εἶπε, χερνίψουσι, σφαγιάσουσι, θύσουσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων οἷς καθαιρόμεθα τὰς χεῖρας, ἢ τῆς θυσίας χέρνιβα εἶπεν ὡς καθαίρουσαν. ὠμησταί.] κυρίως οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες. πόρριν.] δάμαλιν. λέγει δὲ τὴν Ἰφιγένειαν. διὰ δύο ρρ δεῖ γράφειν. πόρτις γάρ ἐστι, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ, πόρρις. οὕτως δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδείᾳ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ τοιαύτῃ ποιεῖ, καί τοι γε καὶ μετὰ τῶν δύο ρρ ἄπταιστος ὁ στίχος. τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ ἐστι καὶ τὸ πάθος, τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. Σκυρίου δράκοντος.) τοῦ Νεοπτολέμου, διὰ τὸ φονικὸν καὶ αἱμοχαρές. ἐν γὰρ Σκύρῳ κατὰ πτασμόνον ἀνετράφη ὁ Νεοπτόλεμος. ἵνα τ᾽ ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Δηιδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρός. ἡ δὲ Σκύρος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων. Ἣν ὁ ξυνευνος.] ὁ νοῦς οὕτως. ἣν ὁ σύγκοιτος ζητῶν Ἀχιλλεὺς ἐστάθη τοῦ Εὐξείνου πόντου. λέγει δὲ τὴν μαινομένην κατάτομον καὶ φονήτειαν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ πολὺν χρόνον κατοικήσας εἰς τὴν λευκὴν νῆσον, τὴν καλουμένην καὶ ἄπλοον. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ἐστὶ περὶ ταῖς ἐκβολαῖς τῶν Λιμναίων ποταμῶν, τῆς Κελτικῆς λίμνης. ποθῶν τὴν γαμετὴν, ἥν ποτε ἔλαφος ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται. πολὺς δὲ δρόμος ἔρημος τοῦ νυμφίου κληθήσεται, ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐνδιάλαθε τρέχων. ἔρημον δὲ λέγει, ἐπειδὴ μάτην ἔδραμε. φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἁρπαγῆναι τὴν Ἰφιγένειαν ὑπ᾽ Ἀρτέμιδος, ἀκούσας Ἀχιλλεὺς ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν, ὥρμησε ζητεῖν αὐτὴν, καὶ μὴ εὑρὼν, ᾤκησε περὶ τὴν λευκὴν νῆσον, ἥ ἐστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. Σαλ-

τῃ. Σαλμυδησσὸς δὲ ποταμὸς Θρᾴκης, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. ὅθεν καὶ πέλαγος Σαλμυδήσιον, τὸ ἀπὸ Ἀγχιάλεως μέχρι καὶ ὁ Εὐξείνου.

Ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος καρατόμον,
Δαρὸν φαλνειῶσαν οἰκήσει σπίλον,
Κέλτου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν.
Ποθῶν δάμαρτα τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμάς,
Λαιμὸν προτείνασα φασγάνων ἐκ ῥύσεται,
Βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται,
Ἔρημος ἐν χρόνοισι νυμφίου δρόμος.
Στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
Καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην
Γραῖαν, σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
Ἅδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογί,
Κρατῆρος, ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν
Σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργίᾳ.

Perquirens, Græciæ decollatricem,
Albam diu habitabit insulam
Ad ostia palustrium Celti aquarum,
Vxorem desiderans, quam olim in sacrificiis cerua
Guttur protendens à cultris liberabit.
Latus autem per litus appellabitur
Desertus sponsi cursus arenosus
Clades gementis, & inanem nauigationem,
Et inuisa forma mutatam
Anum iuxta pateras & mulctra,
Plutonisque ollam ebullientem è fundo
Flammas, quam nigra sufflabit, mortuorum
Elixans coquendi arte viscera.

Ματεύων.) μαστεύων, ψηλαφῶν, κατ' Αἰολικὴν ἔκθλιψιν τοῦ σ. Ἑλλάδος καρατόμον.] ἔφην καὶ πρότερον, ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα, δύο τόνους ἐπιδέχονται. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸ παροξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸ προπαροξύτονον. οἷον τομὸς ὁ κόπτων, τόμος δὲ ὁ κοπείς. καράτομος Ἑλλάδος, ἡ ὑφ' Ἑλλήνων καρατομηθῆναι μέλλουσα. ἢ καρατόμος Ἑλλάδος, ἡ ἐν Σκυθίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἀναιροῦσα, διὰ τὴν ἐν Ταύροις ὑπ' αὐτῆς γινομένην ξενοκτονίαν. οὕτω δὲ τὰ τοιαῦτα τοὺς δύο τόνους ἐπιδέχονται, ἢ τὸν προπαροξύτονον μετὰ τὰ παθητικά, τὸν δὲ προπαροξυνόμενον (?) τὰ ἐνεργητικά. οἷον βούπληγες, οἱ πληγέντες ὑπὸ βοῶν· βουπλῆγες δέ, οἱ πλήσσοντες βόας. φαλνειῶσαν.] τὴν λευκὴν νῆσον τοῦ Εὐξείνου, ἢ τὴν λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων. ἢ κατὰ Διόνυσον,

περιηγητῇ, ὅσα λευκὰ πολλὰ ζῷα ταύτην κατοικεῖ, λάροι, κύκνοι, καὶ πελαργοί. ἀπλόον.) ἀπλάδα νῆσον. Κέλτρου.) ὄνομα λίμνης, εἰσβαλλούσης περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον. Βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος.) ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν αἰγιαλὸς εἰς μῆκος διήκων χιλίων σταδίων, ὃς καλεῖται Ἀχιλλέως δρόμος, ἐπειδὴ μόνος Ἀχιλλεὺς τρέχων ἐκεῖνον διέβη. ἀπὸ κοινοῦ καὶ τὸ στενῆς ἄτας, ἢ κατὰ τὴν ναυκληρίαν. καὶ τὴν ἄσαρκον εἶδος ἠλλοιωμένην, ἐρρέθη ταῦτα εἰς τὴν ἀλλαγὴν Ἰφιγένεια. τινὲς δὲ εἰς γραῦν φασὶν αὐτὴν ἀλλαγῆναι.

σύνοντες) τόδε καὶ τόδε πέλας τῶν σφαγιαστηρίων, καὶ τῶν χερνίβων καὶ θυτηρίων, πέλας τε τοῦ κρατῆρος τοῦ ᾅδου τοῦ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογί, ὅν τινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα, ἤτοι ἡ Περσεφόνη, ἢ Ἰφιγένεια, ποιφύξει καὶ φυσήσει, λεβητίζουσα, καὶ ἑψοῦσα τὰς σάρκας τῶν φθιτῶν, ἤτοι αἰθρέπτων, ἐν δαιταλυργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. κρατῆρα δὲ ᾅδου τὸν λέβητα καλεῖ, εἰς ὃν Ἰφιγένεια τοὺς ἀναιρουμένους ἐνέβαλλε. ἄλλοι δὲ φασὶ χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ οὗ φλόγα φέρεσθαι, εἰς ὃ τοὺς ξένους ἀναιρουμένους ἔρριπτεν ἡ Ἰφιγένεια.

Χ' ὡ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην
Εἰς πέντε που πλάσωνας ἱμείρων λέχους.
Οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν τοῦ περιμάντιος Κρόνου,
Σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων χρεωβόρου,
Ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν,
Στερρᾶι ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην,
Σωτῆρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων
Σφάλτην αἰνοῦντες, ὅν ποτ' ἐν μυχοῖς
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῴου θεοῦ
Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται
Ὁ χιλίαρχος τοῦ πολιρραίστου στρατοῦ.

Et hic quidem regionem teret Scythicam
Quinque circiter annos, lecti cupidus:
Illi verò iuxta vatis aram Saturni,
Pullorum cum matre paruulorum carniuori,
Iurisiurandi secundum subeuntes iugum,
Robustis armabunt remis brachia,
Priorum seruatorem cladium Bacchum
Supplantatorem canentes, cui aliquando in angulis,
Iuxta Delphinij Lucrosi antrum dei,
Tauro occulta faciet sacra
Mille dux exitiosi exercitus:

Χ' ὡ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην.) καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πέντε ἔτη εἰς Σκυθίαν θρηνῶν διατρίψει, ὁμείρων τοῦ λέχους τῆς Ἰφιγενείας. προεγγυηθεῖσα τοῦ Πάιδος ἡ Ἰφιγένεια, ποτὲ τῇ περὶ γάμου, ὥσπερ ἔπος προεγγυηθεῖσα Αἰγίσθου λέχει τὴν Χρυσόθεμιν, τὴν ἐκ Πρώτως ἀνδρὸς ἐγγυηθεῖσαν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν.) οἱ δὲ Ἕλληνες φησὶν ἐν

Αὐλίδι περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἰδόντες τὸν δράκοντα, τὸν τοὺς στρουθοὺς φαγόντα καὶ τὴν μητέρα, ὅρκους ἀλλήλοις δόντες, πλεύσουσιν ἐπὶ τὴν Τροίαν. τινὲς δὲ τὸ Κρόνου νεὼ αὐτὸ τοῦ Κρονίδου εἶπεν, ἤγουν τοῦ Διός. οἱ δὲ αὐτὸ τοῦ Κρόνου. καὶ φασὶν ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν, ἔνθα ἔλαβον τὸν χρησμὸν οἱ Ἕλληνες, ὅτι τῷ δεκάτῳ ἔτει τὴν Ἴλιον πορθήσουσι. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, οἱ Ἕλληνες ἀμφὶ τὸν βωμὸν τοῦ περιμαίνακος Κρόνου ἢ Κρονίδου, ἐκ τοῦ κρεκομένου τῶν νηπίων σὺν τῇ μητρὶ, ἤτοι ἐκ τοῦ δράκοντος τοῦ φαγόντος τοὺς στρουθοὺς καὶ τὴν αὐτῶν μητέρα, ἄρσαντες καὶ ἁρμόσαντες, καὶ ποιήσαντες τὸ δεύτερον ζυγὸν τῶν ὅρκων, τουτέστι δευτέρους ὅρκους ποιησάμενοι περὶ τοῦ παραμεῖναι μέχρι τέλους τοῦ πολέμου. τὴν ἰσχυρὰν κώπην ἐνοπλίσουσι ταῖς χερσὶν, ἀντιστρόφως εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἐνοπλίσουσι ταῖς στερραῖς κώπαις. δευτέρους δὲ ὅρκους εἶπε, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν προτέρων, τῶν δοθέντων περὶ πάντων τῶν μνηστήρων, ὅτε ἐμνηστεύοντο τὴν Ἑλένην, ὅτι εἰ ἀδικηθείη παρά τινος ὁ ἐκ κλήρου ταύτην λαβὼν σύζυγον, πάντες αὐτῷ συμμαχήσουσι. σὺν τῇ ἄρα Βάκχον.) τὸν Διόνυσον φησὶν, ὅς ποτε αὐτοὺς ἔσωσε τὸ πρὶν ἐν Μυσίᾳ ὑπὸ Τηλέφου μέλλοντας ἀπόλλυσθαι, ἀναδοὺς ἐξ αὐτομάτου ἄμπελον, καὶ σφήλας τὸν Τήλεφον δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ σφάλτης ἐκλήθη. ἡ ἀνάδοσις τῆς ἀμπέλου μῦθος ἐστί. τὸ δ' ἀλληγορικὸν οὕτως ἔχει. ἢ κάτοινος ὢν ὁ Τήλεφος, ἢ ἀμπέλου κλάδοις ἐμπλεχθεὶς, τιτρώσκεται ὑπ' Ἀχιλλέως ἐν Καΐκῳ ποταμῷ Μυσίας, ὥς φησι Πίνδαρος. τις γὰρ ἐσθλὸν Τήλεφον τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις. τῶν πάροιθε πημάτων) ἐπεὶ καὶ πρότερον πλεύσαντες οἱ Ἕλληνες, καὶ ἀνενεχθέντες εἰς Μυσίαν, ἐδιώχθησαν ὑπὸ Τηλέφου· καὶ πάλιν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. ὁ δὲ Τήλεφος παῖς ἦν Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλέου θυγατρὸς, τοῦ Τεγεάτου καὶ Νεαίρας· ἥτις Αὔγη τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς ἔθηκε. λοιμοῦ δὲ κατασχόντος, γνοὺς Ἄλεος τὸ βρέφος, εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ῥίπτει· θηλάζει δὲ τοῦτο ἔλαφος. ποιμένες δ' εὑρόντες, Τήλεφον ἐκάλεσαν. τὴν δὲ Αὔγην Ναύπλιος ὁ Ποσειδῶνος κελεύσει Ἀλέου ἀπεμπολεῖ Τεύθραντι τῷ τότε Μυσίας δυνάστῃ, ὃς ἔσχεν αὐτὴν γυναῖκα. ἀνευάζοντες.) ἤγουν ἀναφημοῦντες. ᾧ ποτ' ἐν μυχοῖς.] ᾧ τινι ποτὲ ταύρῳ, ἤτοι ταυρομόρφῳ Διονύσῳ, κατάρχεται καὶ θύσει κρυφαίας καὶ μυστικὰς χέρνιβας ἐν μυχοῖς τοῦ Δελφινίου τόπου, ἤτοι τῆς Φωκίδος, περὶ τὰ ἄντρα καὶ σπήλαια τοῦ κερδῴου θεοῦ, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. τίς δὲ θύσει τὰς θυσίας; ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ χιλίαρχος τοῦ πελιρραίστου στρατοῦ, τουτέστιν ὁ χιλίων νηῶν ἄρχων στρατοῦ, φθείροντος πόλεις. τὰς δὲ ρπς' ναῦς παρέλειψε, τῷ ἀπηρτισμένῳ μόνῳ χρησάμενος ἀριθμῷ. ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων αρπς'. Δελφινίου.] τῆς Φωκίδος, ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος. κατὰ χρησμὸν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς, ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἔθυσε Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν καὶ κερδῷος θεὸς Ἀπόλλων. Δελφίνιος μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι δελφῖνα δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε, Λητὼ βιάζοντα, ὥς φησιν Ἡλιόδωρος· Ὁππότε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο, Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν. ἢ ὅτι Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ πρὸς ἀποικίαν στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων, ἢ ἐπὶ δελφῖνος ὀχούμενος, ἢ δελφῖνι ὁμοιωθεὶς, προηγεῖτο τῆς νεὼς ἕως τοῦ Κρισσαίου κόλπου, καὶ τῆς Φωκίδος. τινὲς δὲ φασὶν ἐν τῷ πλοίῳ αὐτὸν εἰσαλθεῖν ἐν εἴδει δελφῖνος. καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον συνεκδεδῶσαι εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος Δελφοὶ, καὶ ὁ Ἀπόλλων Δελφίνιος. κερδῷος δὲ, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα καὶ ἐπικερδῆ δείκνυσιν. παρ' ἄντρα.) παρὰ τοῖς ἐσωτάτω τόποις τοῦ ναοῦ. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι οὕτως. οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη, ἃ ἐσπάραξαν, Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο, ἐμβαλόντες εἰς λέβητα. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι παρέθετο, ὥς φησι Καλλίμαχος, καὶ Εὐφορίων λέγει· ἐμπυριβάκχοις δῖον ὑπὲρ φιάλην ἐβάλλοντο. ἄλλοι δὲ φασὶ Δελφοὺς κληθῆναι, ἀπὸ Δελφοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθοῦς τῆς Δευκαλίωνος θυγατρός. ταύρῳ.) τῷ Διονύσῳ, ὅτι κερατοφόρον αὐτὸν γράφουσιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις, καὶ πρὸς αὐτοῦ μὲν ταῦρος ἡγεῖσθαι δοκεῖ. ταυρόμετωπον δὲ καὶ Διόνυσον αὐτὸν καλεῖ, ὅτι κερατοφόρος ἐξελθὼν τὸν Διὸς μηρὸν ἔνυξεν. κρυφαίας χέρνιβας.) ὅτι ἐν παραβύστῳ τὰ μυστήρια τῷ Διονύσῳ ἐτελεῖτο.

Ὧ θυμάτων πρεσβαῖον ἐκτίνων χάριν
Δαίμων Ἐνόρχης Φιγαλεὺς Φαυστήριος
Λέοντα θοίνης ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις.

Cui sacrificiorum gratiam referens recentem
Enorches deus Figaleus Lucernalis,
Ab epulis leonem, viticibus plantam implicans,

Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας ἀποπλανηθέντες, προσώκειλαν τῇ Μυσίᾳ ὡς τῇ Τροίᾳ. ἔνθα Τήλεφος βασιλεὺς τῶν Μυσῶν ἐξελθὼν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι ἀντιχαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν θυσίας, πεποίηκε τὸν Τήλεφον συμπλακῆναι ὑπὸ τῶν κλάδων τῆς ἀμπέλου τὸν πόδα, καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως τρωθῆναι. ἐδόθη δὲ αὐτῷ χρησμὸς, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἰαθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας ἰάσηται. διὸ καὶ ἰαθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως, δεικνύει τοῖς Ἕλλησι τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἀμειβόμενος ὁ Διόνυσος ἀντὶ τῶν θυμάτων πρεσβεῖον χάριν, ἤγουν τὸν Τήλεφον τοῦ μὴ ἐκκολάσαι ἢ ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας, τιμῶντα καὶ θειάζοντα αὐτοὺς ὡς πρὸ στάχυν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν παρείκασε λέοντι, καλῶς εἶπεν ὀδόντι καὶ γνάθοις. θυμάτων.] τῷ ὄντι Ἀγαμέμνονι πρεσβαῖον καὶ γεραρὰν τὴν χάριν τῶν θυμάτων ἀναδιδοὺς ὁ Διόνυσος, συμποδίσας τὸν Τήλεφον ἀμπέλου κλήμασι, ὥστε μὴ ἀνελεῖν πάντας τοὺς Ἕλληνας. κακοζήλως δὲ τῷ στάχυϊ ἐχρήσατο. λέοντα γὰρ αὐτὸν εἰπὼν τὸν Τήλεφον, ὤφειλε τοὺς Ἕλληνας βόας ἢ ἄρνας εἰπεῖν· ὁ δὲ στάχυς εἶπεν αὐτούς. τοῦτο γὰρ ἀκατάλληλον. λέων γὰρ στάχυς οὐκ ἐσθίει. δαίμων ἐνόρχης.] ὁ Διόνυσος, παρὰ Λεσβίοις. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμηνύτας, Θυέστην καὶ Δαναὸν, ἐξ ὧν τεκεῖν παῖδα ἐνόρχην καλλίμορφον, ὃς ναὸν ἱδρυσάμενος Διονύσου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος αὐτὸν ἐκάλεσεν. ἢ Ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτῷ τὰ μυστήρια ἐτελοῦντο. ἢ ὅτι ἐνόρχοις καὶ φυτοῖς διῆγεν. οἱ δὲ αἰσχράν τινα ἱστορίαν φασί. Διόνυσον γὰρ λέγουσι φυλάξαι τὴν μητέρα, μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. Πολύυμνος δέ τις νεανίας ἔφη δείξειν τὴν πρὸς ταύτην ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρότερον εὑρήσει τὴν μητέρα. καὶ δὴ βουλαῖς Πολυύμνου κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην, ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. τελευτήσαντος δὲ Πολυύμνου, Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν, σύκινα αἰδοῖα περιθέμενος ἑαυτῷ, καὶ φαλλοὺς δέρμασιν ἐλάφων· ὅθεν ὡς φασὶ καὶ ἐνόρχης λέγεται. ἀλλ' οὗτοι μὲν περὶ τὴν ἱστορίαν ληροῦσι, καὶ τὴν ἀλληγορίαν οὐκ ἴσασιν. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία περὶ τοῦτον οὕτως· Ὄσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου, ὑπὸ Τυφῶνος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῶν συνωμοτῶν, μεληδὸν κατετμήθη, καὶ ἐξετέθη πολλαχοῦ. Ἶσις δὲ, ἡ καὶ Δήμητρα, γυνὴ Διονύσου μετὰ Ὥρου τοῦ υἱοῦ τὸν Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς σὺν ἐκείνῳ φονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέρη καὶ μόρια συλλέξασα, ἑκάστῳ ναὸν καὶ ἱερὰ ᾠκοδόμησεν. ἐν Φύλαις δὲ πόλει Αἰγύπτου τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν, ὃς καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανε, μὰ τὸν ἐν Φύλαις Ὄσιριν λέγουσιν. πάντα γοῦν εὑροῦσα τὰ μόρια, ὡς ἔφην, καὶ δειμαμένη πᾶσι ναοὺς, τὰ παιδογόνα δὲ μὴ εὑροῦσα, τοὺς δερματίνους φαλλοὺς ἐπινόησε κρεμαννύειν ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ σὺν τούτοις ὀρχεῖσθαι. καὶ ταῦτα μὲν τῆς ἱστορίας ταυτί. τὸ δὲ συμβολικώτερον τοῦτο δῆλον. ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνει τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ νέον καὶ γέροντα γράφουσι, πρὸς τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, τὴν μετρίαν καὶ ἄμετρον. καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφουσι τούτῳ ἀκολουθεῖν, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόρρητα ἐκφαίνουσιν. ὅθεν καὶ ὁ Ἀλκαῖος φησίν· οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον. καὶ ἄλλα μυρία περὶ τὸν Διόνυσον, ἤτοι τὸν οἶνον συμβολικωτέρως πλούμενα, παρδάλαι καὶ βάκχαι, καὶ σάτυροι, καὶ ἀνδρόθηλοι στολισμοὶ, καὶ ἕτερα, ἃ μακρὸν ἐστὶν ἐν μυθικοῖς συγγράμμασιν ἀλληγορεῖν παρεργότερον. φιγαλεύς.] ἐμοὶ δοκεῖ διὰ τὸ γράφειν, παρὰ τὸ ἐν φηγοῖς καὶ ὄρεσιν ἀλᾶσθαι. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ ἰῶτα γράφοντες φιγαλέα, λέγουσιν ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶσθαι Διόνυσον. φαυστήριος δὲ λέγεται, ἀπὸ τοῦ διὰ φανῶν καὶ λαμπάδων ἐπιτελεῖσθαι τὰ τούτου μυστήρια. ὁ αὐτὸς δὲ

καὶ ἔνορχος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτῷ αἱ θυσίαι ἐπιτελοῦνται. ἐγὼ δέ φημι, ἀλληγορικωτέρως τοῦτον φανταστέον, διὰ τὴν τοῦ οἴνου θερμότητα. λέοντα τὸν Τήλεφον, τῆς θοίνης καὶ τῆς εὐωχίας χάριν εἰς τὸ μὴ πρόρριζον αἰστῶσαι στάχυν.

Σχήσει, τὸ μὴ πρόρριζον αἰστῶσαι στάχυν
Κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίαις γνάθοις,
Λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν,
Σύρουσαν ἅλμῃ κἀπιρρίζουσαν πάτρῃ
Δεινὰς ἀπειλὰς, καὶ πυριφλέκτους βλάβας,
Ὡς μή σε Κάδμος ὤφελ' ἐν περιρρύτῳ
Ἴσσῃ φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην,
Τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος ἀθλίου σπορᾶς
Τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην Πρύλιν,
Τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε.

Prohibebit, ne ſpicam funditus perdat
Sectore dente maxillíſque voracibus.
Video iampridem malorum catenam attractorum,
Trahentem per mare, & aduoluentem patriæ
Graues minas atque incendiaria damna.
Vtinam te, Pryli, Cadmus in inſula
Iſſa non genuiſſet, hoſtium ducem,
Quartum ex Atlantis miſeri ſemine,
Cognatorum tuorum euerſorem,
Vatem ad optima veriſsimum:

Κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίαις.) καὶ ταῖς ἁρπακτικαῖς σιαγόσι. σχήσει δὲ πῶς, τὸ ἴχνος ἐμπλέξας ταῖς λύγοις. λύγους δὲ νῦν εἶπε, τὰ ἀμπέλου κλήματα· τάχα δὲ τὸ στρατὸν τῶν Ἑλλήνων. κακοζήλως δὲ καὶ κακομιμήτως τὸν λέοντι παρεικασθέντα Τήλεφον φησὶ στάχυας ἀποκείρειν.] ἀλλαχοῦ τάξιν στρατιωτικὴν· ὧδε δὲ συστροφὴν, καὶ συναγωγὴν κακῶν τῶν ἀπὸ ὁλκάδων καὶ πλοίων γινομένων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρακόντων τῶν ἑσπειρωμένων καὶ ἀνελισσομένων, καὶ ῥοιζούντων. σπεῖρα γὰρ ἡ τῶν ὄφεων συστροφή. τὴν οὖν συναγωγὴν τῶν νεῶν, σπεῖραν ἐκάλεσε κακῶν. σύρουσαν.) τὸ ἑξῆς οὕτως, βίαν ὁλκάδων καὶ συναγωγὴν συρομένων ἐν τῇ θαλάσσῃ. κἀπιρριζοῦσαν.] καὶ ἐπιβοῶσαν καὶ ἀπειλοῦσαν τῇ πατρίδι, ἤτοι τῇ Τροίᾳ δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυρπολήσεις. τὸ δὲ λεύσσω, ἀντὶ τοῦ προορῶ ταῦτα. ὡς μή σε Κάδμος.] ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρύλιν, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ἐν Ἴσσῃ, ἤτοι τῇ Λέσβῳ, ἤτοι τοῦ Κάδμου Ἑρμοῦ, καὶ Ἴσσης τινὸς νύμφης, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ Λέσβος, ἡ καὶ Μιτυλήνη Ἴσσα, ὃς Πρύλις προσπελασθεῖσι τοῖς Ἕλλησι τῇ Λέσβῳ, ὑπέθετο τὸν τρόπον τῆς τοῦ Ἰλίου ἁλώσεως διὰ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου ἵππου, δώροις πεισθεὶς ὑπὸ Παλαμήδους, πρὸς ὃν λέγει, ὦ Πρύλι, ὡς μὴ ὤφελέ σε τὸν Πρύλιν φυτεῦσαι καὶ γεννῆσαι ὁ Κάδμος, ἤτοι Ἑρμῆς οὕτω λεγόμενος παρὰ Βοιωτοῖς, ἐν τῇ Ἴσσῃ καὶ τῇ Μιτυλήνῃ τῇ περιρρύτῳ, ἤτοι τῇ κυκλουμένῃ ὑπὸ θαλάσσης. φυτεῦσαι δὲ, ποδηγέτην καὶ ὁδηγὸν καὶ ἑρμηνέα τῶν Ἑλλήνων, τῶν αὐθομαίμων δὲ καὶ συγγενῶν Τρώων συγκατασκάπτην, τέταρτον ὑπάρχοντα σε ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἄτλαντος. Πληιόνης γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς καὶ Ἄτλαντος τοῦ υἱοῦ Ἰαπετοῦ καὶ

Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὡς Ἄρατος λέγει· ἑξοχάδην εἶσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν, ἑπτὰ δή τοι ταίγε ἐπιρρήδην καλέονται, Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινώ τ', Ἠλέκτρη τε, Καὶ Στερόπη, καὶ Τηϋγέτη δὲ, πότνια Μαῖα. καὶ Κελαινοῦς μὲν καὶ Προμηθέως παῖδες, Λύκος καὶ Χιμαιρεύς. καὶ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς, Δάρδανος καὶ Ἠετίων· Στερόπης καὶ Ὑπερόχου, Οἰνόμαος· Τηϋγέτης καὶ Διὸς, Λακεδαίμων. Μαίας δὲ καὶ Διὸς Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεὺς φησὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν λιθικῶν· Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖς ὀπάσαι, Καὶ Κλίμβμος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων Υἱός. ὃ γάρ μιν ἔχειεν ὀϊζυὸς ἄλκαρ αἰνῆς. καὶ ὁ Ἱππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλω πρώτῳ ἰάμβῳ ἐβόησε· Μαίας παῖδα Κυλλήνης πάλμυν. καὶ Σιμωνίδης, Μαιάδος οὐρείης ἑλικοβλεφάρου κατὰ λόγους, τέχ' Ἑρμῆν. Ἑρμῆς δ' ἐκ τῆς ῥηθείσης Ἴσσης Πρύλιν γεννᾷ, ὅθεν τέταρτον αὐτὸν ἐξ Ἄτλαντος εἶπεν. Ἄτλας γὰρ, οὗ Μαῖα, ὡς ἔφημεν. ἧς Ἑρμῆς, οὗ Πρύλις. ἄθλιον δὲ τὸν Ἄτλαντα λέγει διὰ τὸ τὸν Πρύλιν συγγενῆ αὐτοῦ ὄντα, τοὺς ἰδίους προδιδόναι συγγενεῖς. αὐτομαίμων μὲν, τῶν συγγενῶν Τρώων. τόμουρε μάντι, προφῆτα λῷστα καὶ βέλτιστα, δηλονότι τὰ Ἑλληνικὰ, νημερτίσαντα. ἤτοι ἀληθεύσαντα. τόμουρος δὲ ὁ μάντις, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. λῷστον γὰρ παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω. νημερτὴς παρὰ τὸ νῆ στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ ἁμαρτάνειν. ἤγουν ὁ μὴ ἁμαρτάνων τοῦ ἀληθοῦς, κατὰ συγκοπὴν εἶπε τὸν Κάδμον. Καδμίλος γὰρ ἦν, ὥσπερ τοὺς γαμφίδας γάμφας.

Μηδ' Αἰσακείων οὑμὸς ὤφελε πατὴρ
Χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα,
Μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας
Μοίρᾳ, τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρί,
Οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσε κακῶν,
Καὶ δὴ Παλαίμων δέρκεται βρεφοκτόνος
Ζέουσαν αἰθύῃσι πλεκτανοστόλοις
Γραῖαν ξυνευνον Ὠγήνου Τιτηνίδα.
Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα
Στερρῷ τυπέντα χλῆδος εὐάρχου μύλῳ·

Nec ab Aesaci oraculis pater meus
Nocturnos repulisset terrores,
Sed vna geminos morte texisset
Pro patria, comburens artus igne Lemnio.
Non sanè tantorum fluctus inundasset malorum.
Atque videt Portunus infanticida
Feruere mergis funigeris
Anum Titanidem, Oceani coniugem.
Quin gemini cum patre perduntur filij
Valido percussi humeros principis lapide:

Μηδ' Αἰσακείων.] ὤφελε γὰρ ὁ ἐμὸς πατὴρ μηδὲ τὰ νυκτίφοιτα δείματα, ἤτοι τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης, ἀπῶσαι καὶ ἐκτὸς θεῖναι τῶν χρησμῶν καὶ προαγορευμάτων τοῦ Αἰσάκου. ὤφελε γὰρ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἤτοι ἑνὶ θανάτῳ, κρύψαι τοὺς διπλοῦς, τόν τε Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. τὰ γυῖα, καὶ τὰ μέλη τούτων τεφρώσας καὶ καύσας, τῷ ἐν Λήμνῳ καθ' Ἥφαιστον εὑρεθέντι πυρί. ἐν

αὖ ποιοῦσι.] ἐλλειπτικῶς εἶπεν. ὤφελε γὰρ εἰπεῖν· ἐὰν ταῦτα ἐγένετο, ἐκ αὖ τοσούτων συμφορῶν κῦμα ἐπέκλυσε, καὶ δίκην κατακλυσμοῦ ἐξεχύθη, καὶ ἐπλημμύρησε, καὶ ἡμᾶς κατεπόντωσεν. Αἴσακος υἱὸς ἦν Πριάμου καὶ Ἀρίσβης τῆς Μέροπος θυγατρὸς, μάντις ἄριστος, ὃς ὕστερον ἀπωρνεώθη, θρηνῶν θανοῦσαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Μερόπην τὴν Κεβρῆνος. Πριάμου δὲ δόντος Ἀρίσβην Ὑρτάκῳ, καὶ γήμαντος τὴν Ἑκάβην, ὡς συνέβη αὐτὴν κατὰ γαστρὸς ἔχουσαν τὸν Ἀλέξανδρον, ἰδεῖν τὸ περὶ τοῦ δαλοῦ ὄνειρον, ἐκέλευεν ὁ ῥηθεὶς Αἴσακος, ὅτι ἐγεννήθη Ἀλέξανδρος, τοὺς δύο ἀναιρεθῆναι, ἤτοι τὸ τεχθὲν καὶ τὴν τεκοῦσαν, εἰπὼν, ὅτι τὸ σήμερον τεχθὲν καὶ τὴν τεκοῦσαν χρὴ ἀνελεῖν. ὁ δὲ Πρίαμος ἀντὶ τούτων ἀνεῖλε Κίλλαν, ἐκ Θυμοίτου κρυφαίῳ γάμῳ τότε γεννήσασαν Μένιππον. ὤφελε· τὸ λε, καὶ τὰ ὅμοια διὰ τὸ κοιναὶ συλλαβαὶ εἶναι, ὅθεν καὶ δίχα τοῦ ε μακρά εἰσι. γυῖα.] κυρίως αἱ χεῖρες, παρὰ τὸ γυῶ, τὸ χωρῶ, καὶ ὑποδέχομαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος γυῖα καλοῦνται. Λημναίῳ πυρί.] ἀπὸ κεραυνοβόλου δένδρου. ἐν Ἑλληνικαῖς χώραις, ἐν Λήμνῳ πρότερον εὑρέθη τότε πῦρ, καὶ αἱ ὁπλουργίαι, καθὼς ἐν τῷ περὶ Χιλ. κλίσεως Ἑλληνικῶς ἱστορῶ, ἵνα μὴ κατὰ πλάτος τὴν ἱστορίαν ἐπεξεργαζώμεθα. καὶ δὴ Παλαίμων.] ὁ Μελικέρτης ὁ τῆς Ἰνοῦς υἱὸς. οὗτος σφόδρα ἐτιμᾶτο ἐν τῇ Τενέδῳ, ἔνθα καὶ βρέφη αὐτῷ ἐθυσίαζον. ἡ δὲ ἱστορία ὄπισθεν ἐρρέθη. Ἀθάμας γὰρ τρέφων τὸν Διόνυσον, Ἥρας ὁρμῇ μανεὶς, τὸν παῖδα Κλέαρχον ἀναιρεῖ. εἶτα καὶ ἡ Ἰνὼ μανεῖσα, ἐφῆκε τοῦτον εἰς ζέοντα λέβητα· σωφρονήσασα δὲ ἐδιώκετο παρὰ τοῦ Ἀθάμαντος, καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ ἑτέρου αὐτῆς παιδὸς Μελικέρτου ἀναιρεθῆναι. φεύγουσα δὲ διὰ τοῦ Γερανείας ὄρους Μεγαρικοῦ, ἀπὸ τῆς Μολουρίδος πέτρας, ἔρριψεν ἑαυτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς Μελικέρτου, τοῦ καὶ Παλαίμονος, εἰς τὴν θάλασσαν. Νηρηΐδες δὲ χορεύουσαι ἐπιφανεῖσαι εἶπον Σισύφῳ, εἰς τιμὴν τοῦ παιδὸς ἄγειν τὰ Ἴσθμια. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι Ἀθάμας ἔμελλε λαβεῖν καὶ τὸν Παλαίμονα εἰς λέβητα, καὶ κλέψασα ἡ μήτηρ Ἰνὼ τοῦτον ἔφυγεν. οἱ δὲ κομίσαντες ἐν Κορίνθῳ τούτου τὸ σῶμα Σισύφου ἀπὸ τῆς Σχοινουντίας. ἐκεῖσε γὰρ ἐρρίφη ἐκ τῆς θαλάσσης, δελφῖνος αὐτὸ ἐκβαλόντος, Ἀμφίμαχος καὶ Δονακῖνος ἐκαλοῦντο. ὁ δὲ Σίσυφος, ἀδελφὸς ἦν Ἀθάμαντος τοῦ Παλαίμονος πατρὸς, βασιλεὺς Κορίνθου, ὅθεν καὶ ἑορτὴν τὰ Ἴσθμια συνεστήσατο. ἐτιμᾶτο δὲ, ὡς ἔφην ἰδοὺ ὁ Παλαίμων καὶ ἐν τῇ Τενέδῳ. καὶ δὴ Παλαίμων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, καὶ δὴ ἡ τῆς Τενέδου θάλασσα, ἀναβρασθήσεται καὶ στενωθήσεται τῷ πλήθει τῶν Ἑλληνικῶν ὁλκάδων εἶπε. καὶ δὴ ὁ Παλαίμων ὁ βρεφοκτόνος, δέρκεται καὶ βλέπει τὴν γαῖαν σύγκοιτον τοῦ Ὠγύγου καὶ Ὠκεανοῦ, ἤτοι τὴν Τηθὺν· πυκνοῖ τὴν θάλασσαν τὴν Τιτηνίδα. τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτάνων, τῶν παίδων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. δέρκεται] τὸ πάρχουσαν; ζεύξ.] καὶ ἀναβράζει ἐν ταῖς αἰθυίαις τῶν ἐπιπολισμέναις ἐν πλεκταῖς, ἤτοι χοινίοις. λέγει δὲ νῦν συμβολικῶς αἰθυίας, τὰ πλοῖα. αἴθυιαι γὰρ κυρίως, ὄρνεα θαλάσσια.

καὶ δὴ διπλᾶ.] Κύκνος ὁ Σκαμανδροδίκης καὶ Ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθεὶς, ἐρρίφη πλησίον θαλάσσης. Κύκνον δὲ περὶ αὐτὸν καταπταίοντα ἰδόντες τινὲς ἁλιεῖς, ἀνείλοντο τοῦτον, καὶ Κύκνον ὠνόμασαν. ὃς ἀνδρωθεὶς, ἔγημε Πρόκλειαν τὴν Λαομέδοντος, καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, ἐπιγαμεῖ ὁ Κύκνος Φυλονόμην τὴν Τραγάσου, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου, καὶ μὴ τυχοῦσα τῆς ἐλπίδος, κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα, ὡς βιασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινὸς Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα βαλὼν Τένην καὶ Ἡμιθέαν, ἀφῆκεν εἰς θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε Λευκοφρύϊ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου Τένεδος καλουμένῃ, ἰδόντες καὶ οἱ τῆς νήσου τὸ σύμβαν, καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα ἑαυτῶν τὸν Τένην ἐποίησαν, καὶ τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου Τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν τὴν Φιλονόμην, αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν, ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν Κύκνον καὶ Τένην, τὸν λεγόμενον υἱὸν Κύκνου, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη ὑπ' αὐτοῦ, φεύγουσα τὴν μῖξιν, εἰς γῆν κατεπόθη· μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν Ἀχιλλέα Κύκνον καὶ Τένην, ἀνεῖλε καὶ τὸν Μνήμονα· ὅν τινα ἡ Θέτις συνακόλουθον Ἀχιλλεῖ ἔδωκεν, ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν, μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα. εἵμαρτο γὰρ ἦν, ἀποθανεῖν Ἀχιλλέα, ὁπότε ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Τένης ὡς ἔφην, υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος. καὶ δὴ διπλᾶ] καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα, ὁ Τένης καὶ

ἡ Ἡμιθέα, ῥαίεται καὶ φθείρονται, αἰτία τοῦ φθαρήσονται ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν Κύκνου, ἐν τῷ στερρῷ μόλῳ καὶ λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως, τυπέντα καὶ πληγέντα τὰς κλεῖδας καὶ τοὺς ὤμους. καὶ τοῦτο δὲ ψεύδεται ὁ Λυκόφρων. οὐ γὰρ κατὰ τοὺς ὤμους, ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ Κύκνος ἀνῃρέθη. φασὶ γὰρ, ὅτι ἄτρωτον ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς. τοῦτο δὲ μῦθός ἐστι. περιδέξιος γὰρ ὢν στρατιώτης ὁ Κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπτόμενος ἐν πολέμῳ, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι. ἐπεπίστευκε τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτός ἐστιν. ἐπεὶ δὲ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνῃρέθη, ἔφασαν ἄτρωτον εἶναι πλὴν μόνης τῆς κεφαλῆς.

Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
Ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόρους ῥιφὰς,
Ὧ δὴ πιθήσας ζυγὸς ἄρταμος τέκνων
Αἰθυιόθρεπτος πορκέων λιναγρέτης,
Κρηθμοῖσι καὶ ῥαιβοῖσι νηρείταις φίλος
Χηλῷ κατεσφράγιξε διπτύχους γονάς.
Σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων μηδὲν φράσας θεᾶς
Μνήμων ἐφετμὰς, ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλεὶς,
Πρηνὴς θανεῖται, στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει·
Καὶ δὴ στένει Μύρινα καὶ παράκτιοι.

Qui prius in alueo perniciosas tibicinis
Falso sermone expositiones effugerant,
Cui obtemperans odiosus filiorum interfector,
A mergis nutritus, piscatorum captus retibus,
Ostreis & curuis neritis familiaris,
Capsa sepiuit filios duos.
Cum illis verò miser non dicens deæ matris
Mnenon mandata, sed obliuione lapsus,
Pronus morietur, pectus gladio sauciatus.
Gemit sanè Myrina, & litorales

Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος.] οὕτω δεῖ συντάσσειν, τὰ πρόσθεν ἐκπεφευγότα τὰς λαρνακοφθόρους ῥιφὰς τοῖς ἐν ψυδραῖσι καὶ ἐν ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητῆρος, ἤτοι τοῦ Μόλπου. λείπει δὲ τὸ σωζομένας. λαρνακοφθόρους ῥιφὰς, τὰς μελλούσας φθεῖραι αὐτὰ ἐν τῇ λάρνακι. λαρνακοφόρους δὲ, τὰς φερομένας διὰ θαλάσσης ἐν λάρνακι. κἂν γὰρ λαρνακοφόρον εἴπῃς, οὐκ ἔστιν ἐσφαλμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ὀρθῶς καὶ οὕτως ἔχει. κἂν ἴσως καὶ ὁ Λυκόφρων τοῦτο ἠγνόησε. τὸ γὰρ δασὺ σύμφωνον δύναται ἐκτείνειν. ὡς τὸ, Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. εἰ δὲ καὶ σὺ τοῦτο μείουρον λέγεις, ὡς οἱ πολλοὶ, ἄκουσον Ἱππώνακτος, ἢν αὐτὸν ὄφις ταὶ πικνήμιον δάκῃ. ἰδοὺ τὸ ὄφις τὸ ο μακρὸν ἐδείχθη, καὶ ἕτερα τοιαῦτα μυρία εὕρηκε ὁ πολυμαθὴς μετρικός. ᾧ δή.] ᾧ τινι Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ Κύκνος, ὁ ζυγὸς καὶ συγγενὴς ἄρταμος καὶ φονεὺς τῶν τέκνων. ὁ αἰθυιόθρεπτος, εἶδος εἶπεν αἰτία τοῦ εἴδους, αἰτία τοῦ ὁ κυκνόθρεπτος. ὁ λιναγρέτης. καὶ ἀγρευθεὶς ἐν λίνοις καὶ ἐν δικτύοις τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων, ὁ φίλος καὶ ἠγαπημένος τοῖς κρηθμοῖσι καὶ ὀστρέοις τοῖς ῥαιβοῖς καὶ

τοῖς καὶ λοξοῖς γενείταις ἢ κοχλιδίοις, ὁ χαλκῷ τε ἐν κιβωτῷ κατεβρύφαξε, ἀντὶ τοῦ ἠσφάλισε τὰς δισσὰς γονάς, ἤτοι τοὺς δύο παῖδας αὐτοῦ, Τέννην καὶ Ἡμιθέαν. δρύφρακτα καὶ δρύφακτα κυρίως λέγεται, τὰ ἐκ δρυῶν περιφράγματα. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐν τῇ ἀνωτέρω ἱστορίᾳ ἐρρέθησαν, ὡς καὶ τὸ τοῦ Μνήμονος. σὺν τοῖς δὲ.] σὺν Κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισίν. καὶ ὁ τλήμων, καὶ ὁ καρτερικὸς Μνήμων θανεῖται πρῶτος, τὸ στέρνον καὶ τὸ στῆθος ὑπαχθεὶς ξίφει τοῦ Μυρμιδόνος Ἀχιλλέως τῆς θεᾶς, οὐ φυλάξας, καὶ οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολάς, ἀλλ' ἐν ληθάργῳ καὶ ἐν λήθῃ σφαλείς. καὶ δὴ στένει μύρινα.] ἡ μὲν ἔννοια οὕτως ἔχει. εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι βλέπω συστροφὴν πλοίων συρρεομένων ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐπιβοῶσαν τῇ πατρίδι μου Τροίᾳ, τόδε καὶ τόδε· νῦν φησι, καὶ δὴ στενάζει ἡ Μύρινα πολίχνη Τροίας, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τὸν χρεμετισμὸν τῶν ἵππων ἀκούσασι, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἁπάντων Ἑλλήνων πηδήσας ἐκ τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν, ὕδωρ ἐκ τῆς βίας τοῦ πηδήματος ἀναδώσῃ, καὶ συμβολὴ πολέμου γένηται, σαλπισάντων τῶν σαλπίγγων τῶν ἐν κογχύλῃ. προορῶ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάσης τῆς Τρωϊκῆς γῆς τὴν πόρθησιν. καὶ τοῖς ὠσί μου ἀφομοιῶ καὶ εἰκάζω τοὺς στεναγμοὺς τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν, διὰ τὰς ἐπερχομένας αὐταῖς, ἀλλ' ἐπαλλήλους συμφοράς. ἀλλ' ἡ μὲν ἔννοια αὕτη. συντάξεως δὲ ἐνταῦθα χρείαν οὐκ ἔχομεν, διὰ τὸ σαφές. τὰς δὲ ἱστορίας γραπτέον. Μύρινα δὲ πολίχνη Τροίας ἐστίν, ὅπου παρετάξαντο οἱ Τρῶες, ἀκούσαντες τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπέλευσιν, παρὰ Πολίτου τοῦ Πριάμου υἱοῦ, ὅς τις σκοπὸς τῶν Τρώων ὑπῆρχε, θαρρῶν ταχύτητι ποδῶν, ὥς φησι καὶ Ὅμηρος. ἔστι δέ τις πόλις αἰπεῖα Κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν. ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης. ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. Μύρινα δὲ ἡ πολίχνη ἐκλήθη, ἐπεὶ μία τῶν Ἀμαζόνων Μύρινα καλουμένη ἐκεῖ τελευτᾷ, ὅτε κατὰ τῆς Τροίας ἐστράτευσαν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ἀμαζόνων εἰς τιμὴν ἐκείνης τὴν πόλιν ἀνήγειραν. παράκτιοι.] ἠϊόνες. οὐκ εἶδον τοὺς τῆς Τροίας αἰγιαλούς. εἰ μὲν γὰρ κρημνώδεις καὶ πετρώδεις εἰσί, καλῶς εἶπεν ἠϊόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι ἤτοι πετρώδεις. εἰ δ' οὐκ εἰσὶ κρημνώδεις, ἀφελῶς, μᾶλλον δὲ μωρῶς εἶπεν, ἠϊόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι παραιγιάλοι.

Ἵππων φριμαγμὸν ἠϊόνες δεδεγμέναι,
Ὅταν Πελασγὸν ἅλμα λαιψηροῦ ποδὸς
Εἰς θῖν' ἐρείσας λοισθίας αἴθων λύκος,
Κρουνῶον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσῃ γανός,
Πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
Καὶ δὴ κατ' αἶθι γαῖαν ὀρχηστὴς Ἄρης,
Στρόμβῳ τὸ αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.

Ripæ hinnitum excipientes equorum,
Quando Thessalicum celeris saltum pedis
In ripam imprimens vltimam rauus lupus,
Fontanam ex arena ciebit aquam,
Fontes olim opertos aperiens.
Incendjt quoque terram Saltator Mars,
Concha cruentum exordiens classicum.

Φριμαγμόν] οὕτως οἶμαι τὸν χρεμετισμὸν λέγει. οὐκ ἔστι δὲ φριμαγμὸς ὁ χρεμετισμός, ἀλλ' ὁ διὰ τῶν ῥινῶν τῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσι. πίονες.] καίτοι γε, ὡς αἱ ἔπαλξεις χάριν, ἔστι περιπαθῶς τεθεὶς κατωθεν τῇ προσεγχανόμενον, ἔστι προπαροξυτόνως μὴ ὑποχαρον, ἀλλ' ἐν φοινῶν πίονες. τὸ γὰρ ἰαμβικὸν καὶ ἀναπαιστὸν δέχεται πόδα, οἷός ἐστιν οὗτος καὶ δάκτυλον καὶ χορεῖον, πλὴν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις. Πελασγὸν ἅλμα.] τὸ Θετταλικὸν πήδημα, τὸ τοῦ Ἀχιλλέως. Πελασγὸς γὰρ καὶ Θετταλὸς ὁ Ἀχιλλεύς. τὸ δὲ ὅθεν ἐκλήθη Πελασγία, εἴπον. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία τοιαύτη ἐστί. χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐκ τῶν ὁλκάδων, πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου, καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἕκτορος. ἢ ἑτέρου τινός, ὁ Ἀχιλλεὺς τὸ πύμπτον πήδημα πηδήσας, ὕστερος ἁπάντων τῆς ἰδίας νεὼς σφοδροτέρως πηδήσας, πλητήν γῆν. καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς, ὥς φασιν, ἀνεδόθη, ὥς φησι καὶ ὁ Ἀντίμαχος,

> Ῥίμφα δ' ἀπ' ἠπείροιο μελαίνης ὑψόσ' ἀερθεὶς,
> Πηλείδης, ἀπόρουσεν ἐλαφρὸς ἠΰτε κίρκος.
> Τοῦ δ' ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη γένετ' αἰενάουσα.

Εὐριπίδης φησὶ διὰ Νεοπτολέμου τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσαντος πόδοιν. αἴθων λύκος.] ὁ Ἀχιλλεύς. ἄμμοιο.] ἄμος δι' ἑνὸς μ χαρακτηρίζεται. ἄμαθος γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἀμαθὴς καὶ ἀμέτρητος εἶναι. καὶ συγκοπῇ ἄμος. ἄμμος δὲ Αἰολικῶς διὰ δύο μμ. ἐκεῖνοι γὰρ πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσι. ῥοιβδήσῃ.] μετὰ ἤχου ἀναδάσει. γαῖος.] νῦν τὸ ὕδωρ, ἀλλαχοῦ τὸ γάλα, καὶ ἡ χαρά. καταιγίσει.] νῦν ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ τῇ στιλβῇ τῶν ὅπλων.

ὀρχηστὴς Ἄρης.] ὁ ἀκίνητος. καὶ Ὅμηρος· τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα. ὀρχηστὴς δὲ λέγεται, διὰ τὰς γινομένας ἐν τοῖς πολέμοις ταχείας κινήσεις. ἢ ὁ ἀκίνητος, ἐπειδὴ μέλη τινὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ παροτρύνειν τοὺς ἀνδρείους εἰς πόλεμον ᾖδοντο. ἢ ὁ μετὰ πυρρίχης καὶ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γινόμενος, ὥσπερ ἐγίνετο τοῖς Λάκωσιν ἔν τινι καθεστῶτι ῥυθμῷ γενναίως καὶ κινοῦντι πρὸς τὸν πόλεμον. στρομβὸν τὸν αἱματηρόν.] ἐν κογχύλῃ σαλπίζων, καὶ κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου. πρὸ γὰρ εὑρέσεως τῆς σάλπιγγος ἐν τοῖς πολέμοις, πυρφόροις ἐχρῶντο. οἱ τινες ἐξ ἑκατέρου μέρους τῶν στρατευμάτων, τοῦ τε πολεμίου, καὶ τοῦ πολεμουμένου, μέσον εἰσερχόμενοι λαμπαδηφόροι, ἐρρίπτουν τὰς λαμπάδας ἀντὶ τοῦ σαλπίσαι, καὶ οὕτως συνεκροτεῖτο ὁ πόλεμος. εἶτα τῇ κογχύλῃ ἐφεῦρον σαλπίζειν, καὶ τινα μέλη ἐπιτήδεια πρὸς τὸ παροξῦναι, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι τοὺς ἀκούοντας, καὶ ἔπαυθη τὸ πυρφορεῖν. ἐπὶ δὲ παρὰ τῶν Τυρσηνῶν εὑρέθησαν αἱ σάλπιγγες, ἐπαύθη καὶ τὸ κογχύλῃ σαλπίζειν. καὶ τοῦτο δὲ κακόπλαστον ὑπάρχει τοῦ Λυκόφρονος, τὸ ποιεῖν ἑαυτὸν μὴ εἰδέναι σάλπιγγα ὡς ὑστέραν γενομένην, ἀλλὰ κογχύλην, κἂν τὴν Κασσάνδραν πρόσωπον εἰσάγῃ περὶ τούτων λαλοῦν. Ὅμηρος γὰρ ἀρχαιότερος τούτου γενόμενος πρὸ ὀκτακοσίων ἐτῶν, οἶδε σάλπιγγι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας, λέγων·

Ὡς δ' ὅτ' ἀρίζηλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ.

> Ἅπασα δ' ἐχθρῶν προσθυμμάτων δῃουμένη
> Κεῖται, πέφρικεν δ' ὥστε ληΐου γύαι
> Λόγχαις ἀποστίλβοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
> Ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται.

> Tota verò terra vastata ante oculos
> Iacet, horrénque tanquam segetis jugera
> Lanceis coruscantia. luctus porrò mihi
> Summis è turribus in auribus personat.

Διοιδουμένη.] ὡς τὸ κύοντες, ἢ περιγεγχαρμένοι καὶ ἀνεκφώνητοι, ἢ ἐκφωνούμενοι δίχα περιγεγχαμμένης. σημαίνει δὲ τὸ ἀφανιζομένη.

τέφειλαν.] τεφείκασι, ἀντὶ τοῦ πεπύκνωνται. τὸ δὲ τέφειλαν, ἀντὶ τοῦ τεφείκασι, καὶ τὰ ὅμοια, χαλκιδικῆς, ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου. καὶ τὸ ἐχάζοσαν, καὶ εἴποσαν, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτως οἶμαι καὶ τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἦς, ἀναλόγως τῷ κανόνι. ὁ γὰρ κανὼν, τῶν εἰς ν ληγόντων μετοχῶν μετ' ὀξείας τάσεως τὰ τρία πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβα ποιεῖ τοῖς ἰδίοις προσώποις πληθυντικοῖς. τῶν δὲ μὴ οὕτως, ἰσοσύλλαβα ποιεῖ τὰ γ' πληθυντικά. εἶπον τὸ α' ἑνικὸν, εἶπον τὸ γ' πληθυντικόν. τὸ δὲ εἴποσαν ἐναντίον, ὁμοίως καὶ ἐχάζον. τὸ δὲ ἐχάζοσαν ἐναντίον ἐστὶ καὶ τῆς Χαλκιδικῆς διαλέκτου, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· τέφειλαν δὲ καὶ τεφείκασι, καὶ πεπύκνωνται αἱ γυῖαι, καὶ αἱ πεδιάδες, ὥσπερ λινίου, ἤτοι ὡς πεπύκνωνται αἱ γυῖαι τοῦ λινίου, καὶ χωραφίου ἐν στάχυσι. πεπύκνωνται δὲ αἱ γυῖαι ἐν λόγχαις ἀπαστράπτοντες. πύργων ἐξ ἄκρων.] ἐκ τῶν ὑψηλῶν. ἰνδάλλεται.] ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται, καταχρηστικῶς. κυρίως γὰρ ἐπ' ὀφθαλμοῖς λέγεται τὸ ἰνδάλλειν.

Πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἕδρας,
Γόοις γυναικῶν καὶ καταρραγαῖς πέπλων,
Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.
Ἐκεῖνο σ' ὦ τάλαινα καρδία κακὸν,
Ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,
Εὖτ' ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς χάρων
Πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων.

Ad ætheris ventoſas pertingens ſedes
Planctu & veſtifragiis mulierum
Aliam atque aliam excipientium cladem.
Illud me miſeram malum,
Illud mordebit maximum malum,
Quando alis infremens nigra pugnax cæſia
Pennis terram aquila inſcribens,

Αἰθέρος νηνέμους ἕδρας.] καθέδρας ἀπανέμους. αἰθέρος] περιφραστικῶς τὸν αἰθέρα λέγει, ὡς καὶ Πίνδαρος, ἐρήμου δι' αἰθέρος. ἐν γὰρ τῷ ἀέρι συνίσταται κατὰ Ἀριστοτέλη, καὶ πάντες σοφοὶ, τά τε νέφη καὶ αἱ καταιγίδες, καὶ τὰ πνεύματα. ὁ δὲ αἰθὴρ, ἔρημος τούτων ἁπάντων καθέστηκεν, ὅθεν νηνέμους εἶπεν αὐτόν. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.] δεῖ εἰπεῖν, νῦν μὲν ἀκουουσῶν τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τὴν Πανδάρου συμφορὰν καὶ τὸν θάνατον, εἶτα Σαρπηδόνος, ἔπειτα Ἕκτορος, καὶ διὰ τοῦτο γοωμένων καὶ ῥηγνυουσῶν τὰ ἱμάτια. ἐκεῖνο σ' ὦ τάλαινα.] πρὸς ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα ταῦτα φησὶ, ἀποδυρομένη τὴν Ἕκτορος τελευτὴν, καὶ λέγει, ὅτι ὦ τάλαινα καρδία ἐκεῖνο σε πλέον τῶν ἄλλων βλαβῶν λυπήσει, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς αἰκλῶν τὸν Ἕκτορα ἐφ' ἅρματος ἕλκῃ, μιαίνων τὴν γῆν τῷ ἐκείνου αἵματι. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω. ἐκεῖνο σε ὦ τάλαινα καρδία δάψει καὶ λυπήσει, ἐκεῖνο τὸ ὑπέρτατον τῶν πημάτων καὶ τῶν βλαβῶν, εὖτ' ἂν ὁ περκνὸς καὶ κυνηγετικὸς αἰετὸς ὁ Χάρων ὁ αἰχμητὴς, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς χαίνῃ καὶ μιαίνῃ τὰ ἔγχωρα καὶ ἐντόπια ὄρη καὶ ἄλση, καὶ τὸ πέδον καὶ τὴν γῆν ἐν τῷ φόνῳ καὶ αἵματι ἁρπάσας μετάρσιον ἐν τοῖς ὄνυξι, τὸν φίλτατόν σου Ἕκτορα καὶ ἀδελφὸν ἀπὸ τῶν ἀγαστόρων καὶ ὁμογαστόρων τοῦ Πτώου καὶ Ἀπόλλωνος ὑπάρχοντες παῖδας, καὶ ἄλλο τι τοιοῦτον· αἱμάσσων

τὶ τὸ ἐκείνου δέμας ἐν ταῖς γαμφηλαῖς καὶ σπαράξει, λαβραίζων καὶ ἠχῶν ἐν ταῖς πτεροῖς, κλάζων τε καὶ βοῶν ἄμικτον ῥιγίστην καὶ φοβερὰν βοὴν ἐν τῷ στόματι, ἤ πτιῶν, γατομῶν καὶ ἀροτριῶν ὁ βοώτης δι' αὔλακος, καὶ γῆς λευρᾶς καὶ πλατείας, χέρσον δὲ ξηρὰν τέμνων καὶ αὔλακα διαχαράσσων τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ καὶ ῥαιβῇ καὶ σκολιᾷ καὶ ἀγκύλῃ βάσει, αὐτὶ τοῦ τῇδε κἀκεῖσε περιστρέφων τὸ ἄρμα, ὥσπερ ἀροτριῶν. τὸ δὲ ῥαιβῷ, αὐτὶ τοῦ ῥαιβῇ θηλυκῶς, Ἀττικὸν ἐστιν. ἢ οὕτως εἰπέ. διαχαράσσων ἐν ῥαιβῷ ἀρότρῳ τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐλλειπτικῶς ἐν ἀγκύλῃ βάσει, ἀσυνδέτως εἶπεν, ὡς καὶ τὸ χέρσον. δάψαι.) δάκῃ, λυμήνῃ. λαβραίζων.) ἠχῶν τοῖς πτεροῖς. ἀφικτός.) κοινωνητικός.

Ῥαιβῷ τυπωτὴν τόρμον ἀγκύλῳ βάσει,
Κλάζων τ' ἄμικτον στόμαθι ῥιγίστην βοὴν
Τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων ξύφιν
Πτώου τε παιδὸς ἁρπάσας μετάρσιον
Ὄνυξι, γαμφηλῇσι θ' αἱμάξας δέμας,
Ἔγχωρα ὕφη καὶ πέδον χραίνει φόνῳ
Λευρᾶς βοώτης γατομῶν δι' αὔλακος.
Λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος,
Σχεθρῷ ταλάντῳ πρυτάνης ἠρτημένον,
Αὖτις τὸν ἀντίποινον ἐκχέας ἴσον
Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον
Κρατῆρα Βάκχου δύσεται, κεκλαυσμένος

Curuo impreſſam orbitam torto greſſu,
Clangénſque confuſa & immani voce,
Cariſsimum meorum fratrum, alumnúmque
Ptoi patris rapiendo ſublimem,
Vnguibus ac roſtris corpore lacerato,
Indigenas ſiluas ſolúmque macularit cæde
Latum bubulcus arans ſulcum:
Accepto autem tauri iugulati precio,
Exacta trutinæ lance appenſo,
Rurſúmque pro redemtione æquilibrem
Pactoliam effundens claram laminam,
Vrnam Bacchi ſubibit, deploratus

Τόρμον.] λέγει αὐτὸ τὸ χάραγμα, τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ. ῥαιβῷ δὲ τῷ ἐπικαμπεῖ. τὸ δὲ κλάζον ἄμικτον, ἢ ὅτι μόνος ὁ ἀετός, ἤτοι Ἀχιλλεὺς ὑπολέμει κεχωρισμένος τῶν Ἑλλήνων, ὡς φησὶν Ὅμηρος.

Πτώου τε παιδός.] Στησίχορος μὲν καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητής, φασὶ τὸν Ἕκτορα υἱὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Πτῶος δὲ ὁ Ἀπόλ-

λων οὕτω λέγεται· Λητοῖ ἐν Δήλῳ γινομένη Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, τοὺς μέγας ἄγγελος ἐφάνη. ἰσόθεα δὲ τέτον ἐπλούθη, καὶ Πλοῦτα οὐκ ἐλήθη. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ἄρτεμις, καὶ ὁ Ἀπόλλων πλῶος.

Ἀθυρῶς.] λείας, ἀρείας. λαβὼν δὲ ταῦρον τοῦ πεφασμένου.) ταῦρον δὲ τὸν Ἕκτορα καλεῖ, ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον. πεφασμένου.) τοῦ πεφονευμένου καὶ ἀνῃρημένου. δεῖνος νῦν τὸ δῶρον. φασὶν οἱ πολλοί, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης τῆς θυγατρὸς Πριάμου, ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ, συμμαχήσειν αὐτῷ εἰ λάβοι τὴν κόρην. ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι. καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ, Ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα· καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. λαβόντα δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ, οἱ Τρῶες ἠσφαλίσαντο, οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγελλόμενοι πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ὀπίσω, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ Ἕκτορος δέδωκεν, ὃ καὶ γέγονεν. λέγει οὖν, τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σταθμῷ δοὺς ὁ Ἀχιλλεύς, ταφήσεται παρὰ τοῖς Ἕλλησι. σκεθρῷ.) Ὅμηρος μὲν ἁπλῶς δῶρα φησὶ τῷ Ἀχιλλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Ἕκτορος. Λυκόφρων δὲ καὶ ἄλλοι τινές, ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους. τάλαντον.] ἴσον τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθμούμενα. τρυτάνη ἡ καὶ στραχάνη λεγομένη. λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ἧς ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα καὶ αἱ πλάστιγγες. κυρίως δὲ τρυτάνη, ἡ γλωσσὶς τῆς ῥάβδου τοῦ ζυγοῦ. αὐτὸς τὸν ἀντίποινον.] τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα.

ἴσον) καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ, δεξάμενος τὸ ῑ, οὐχ εὕρης τὸν στίχον ἐπταισμένον, ὡς ἐδίδαξαν. μύδρον.] κυρίως τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον, παρὰ τὸ μύρεσθαι. νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει, ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον. ὁ γὰρ Πακτωλὸς ποταμὸς Σάρδεων χρυσῆν τὴν πρὶν εἶχε ψάμμον, ἐκ τῶν περικειμένων ὀρέων τοῦ Τμώλου καταρρέουσαν εἰς αὐτόν, καὶ ψήγματα, καὶ μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιοῦσι. κἂν νῦν ἔλειπον κατέχει. κρατῆρα Βάκχου.] εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου, ὃν ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι, φυγὼν πρὸς αὐτήν, καὶ σωθείς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο, εἰς ὃν μετὰ τοῦ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως καὶ Ἀντιλόχου κεῖνται ὀστᾶ. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Διόνυσος, ὁ καὶ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμοῦ, καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευήν, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. παραγινόμενος δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην, Λυκοῦργος ὁ τοῦ Δρύαντος μύωπι αὐτὸν ἐλαύνει τὴν γῆν, καὶ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν ὑθιωῶν. ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύει, καὶ ὑπὸ τῆς Θέτιδος δέχεται. ὁ δὲ, τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμφιφορέα, εἰς ὃν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου καὶ Ἀντιλόχου ὀστᾶ ἀνετέθη, ὃν καὶ Ὅμηρος λέγει. Διωνύσοιο δὲ δῶρον φάσκ' ἔμμεν, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο. κεκλαυσμένος.] θρηνηθεὶς ταῖς μούσαις.

Νύμφαισιν, αἳ φίλαντο Βηφύρου γάνος,
Λειβηθρίαν θ' ὕπερθε Πιμπλείας σκοπήν,

Nymphis amantibus Bephyrum,
Libethriámque ſpeculam ſupra Pimpleam,

Αἳ φίλαντο.] αἵ τινες ἠγάπησαν. Βηφύρου γάνος.) Βήφυρος ποταμὸς Μακεδονίας. τὸ δὲ γάνος, ὕδωρ. Πιμπλεία.] πόλις καὶ κρήνη καὶ ὄρος Μακεδονίας, ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν ὕμνοις λέγων,

Ὡς Μοῦσαι τὴν ἀοιδὴν μὴ Πίμπλειος
ἀείσῃ ἐχθεσι, καὶ Ὀρφεύς.

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληιὰς ἔννεπε
Μοῦσα.

καὶ αἱ μὲν λέξεις οὕτως ἔχουσιν. ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη ἐστίν, ὅτι λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Ἕκτορος λύτρα, καὶ πάλιν ἀντιδιδοὺς ἰσοστάθμητα, ταφήσεται ἐν τῷ χρυσῷ τῷ δοθέντι τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου, θρηνηθεὶς ταῖς νύμφαις, ἤτοι

ταῖς μούσαις, αἵ τινες περὶ τὴν Πιμπλείαν καὶ Λειβηθρίαν καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσιν, αἳ περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν. ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων, καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν Ἕκτορα λέγουσι, καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ, νομίζοντες ὅτι πλεῖον δεῖν τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν τῶν ὧν φησὶν Ὅμηρος χρημάτων. ἔστι δὲ τοῦτο. ὑπερβαίνουσι γὰρ τὰ δέκα τάλαντα, ἅπερ φησὶν Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν, τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Ἕκτορος. λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι ταῖς μούσαις, ὥσπερ φησὶν Ὅμηρος, καὶ ταῖς Νηρηίσιν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα πανσόφως γράφει, καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἡ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει κηδεία. Νηρηίδας δὲ λέγει θρηνῆσαι αὐτόν. ὅτι συνέβη κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι μὲν πρῶτον τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τοῦ ῥοθίου ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι μὲν τοὺς Ἕλληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστραφῆναι. καὶ τοιαῦτα μὲν ἅ φησιν Ὅμηρος. οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τὰς δακρυούσας εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας, ὅτι εἰσὶ καὶ ξοίων ποταμῶν ἀπορρύονται ὕδατα. Πιμπλείας καὶ Λειβήθρας λέγοντες, καὶ ποταμόν μοι τὸν Βήφυρον. καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορηθήσεται, ἐπείπερ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν, κατῴκει περὶ τὸν Ἑλικῶνα, καὶ τὸ Λειβήθριον ἐμυθουργήθη. ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκείνου τόπους οἰκοῦσι.

Ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδειμαίνων πότμον,
Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
Δῦναι, παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας κρότων,
Καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψας πόδα.

Cadauerum venditor: qui formidans mortem,
Etiam femineam corpori ſuſtinebit veſtem
Inducere, pectinis apud telas ciens pulſus,
Et vltimus in hoſtilem terram figens pedem,

Ὁ νεκροπέρνας.] ὁ Ἀχιλλεύς, ὅτι περάσκων τοὺς νεκρούς, ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πεπέρακεν. ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ γίνεται τοῦτο, ὁ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι. ὡς ἱστῶ, ἵστημι. ἡ μετοχὴ ὁ περνάς, καὶ ὁ ἱστάς. ὃς ὡς Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖα ἐνδύσηται. καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή, καὶ ὕστερος ἁπάντων Ἑλλήνων ἀποπηδήσει τῆς νεώς, εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεωτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον, καὶ φοβηθείς, ὑπεκρίθη κόρη εἶναι, καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηιδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικῶν ἐργαλεῖα, ἔτι δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα καὶ ἰοὺς ῥίψας περὶ τὸν παρθενῶνος τοῦ Λυκομήδους, ἐπέγνω αὐτόν, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν. αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ γυναικῶν ἐπελέγοντο. Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφη λαβών, ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ οὕτως ἠλέγχθη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ μεμυθολόγηται. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. πρῶτος λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς Δηιδάμειαν τὴν θυγατέρα Λυκομήδους, συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις καὶ παρθενῶσι, πόθῳ τῆς νεογαμίας. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. ἀγγελίαν δὲ τῆς ἐκ στρατείας καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως, προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς τὸν πόλεμον, καίπερ μαθὼν ἀπὸ χρησμοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν Τροίαν ἐκπλεύσει. τὴν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀτράκτους ἐξέθεντο. ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, ὡς Ὅμηρος μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ ῥαψῳδίᾳ, τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα· ἦλθον ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα. καὶ

μετ' ὀλίγα φησίν, Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κιλθέων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι. σοὶ δὲ μάλ' ἤθελε τόν. Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγορεῖται· ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως μυθικώτερον ἐκδέχεται. διὸ καὶ φανερώτερόν μοι δοκεῖ ἐν ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφη, ἀλληγορεῖν. καὶ λοῖσθον ἐς γῆν.] ὅπου τὴν ἱστορίαν, καὶ πάλιν ἐρῶ. εἵμαρτο τὸν πρῶτον τῆς νεὼς ἀποβάντα ἀποθανεῖν, ὃ καὶ πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διὸ τὸ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἐξῆλθε.

Τὸ σὸν ξύναιμε κἀν ὕπνοις πτήσσων δόρυ,
Ὦ δαῖμον οἷον κίον' αἰστώσεις δόμων,
Ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας,
Οὐ μὴν ἀμισθί γ' οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν,
Πένθους θ' ὁ ληστὴς Δωριεὺς γελᾷ στρατός,
Ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ.
Ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμὼν
Πεύκαις βίου βαλβῖδα, συμφλεχθήσεται,
Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πολλὰ Φύξιον Δία,
Γοργοὺς μένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
Τότ' οὔτε τάφρος, οὔτε χωλόχων σταθμῶν
Πρόβλημα, καὶ σταυροῖσι χαρακωτὴ πτέρυξ.

Tua,frater,etiam in somnis hasta territus.
O Deus, qualem perdes ædium columnam,
Fulcrum infelicis patriæ subtrahens.
Non tamen impunè,nec absque laboribus acerbis
Luctúque prædo Græcus ridebit exercitus,
Insultans cæsi leto:
Sed circum naues extremum currens
Curriculum,cum classe comburetur,
Multum votis inuocans Fugitiuum Iouem,
A vexatis vt arceat acerba fata.
Tunc nec fossa, nec naualium stationum
Munimentum proderit,neque palis vallata pinna,

Ὦ δαῖμον.) ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν οἰκείων ἀφανίσεις, τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλών. οὐ μὴν ἄνευ βλάβης καὶ ζημίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους· ληστὴς Ἑλληνικὸς γελάσει στρατός, ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος Ἕκτορος. κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει· ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα, ὡς μὴ μόνον τὸν Πριάμου οἶκον συνέχοντα καὶ βαστάζοντα τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν. ὦ δαίμων) ὁ στίχος οὗτος ἐν τῇ δ' χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει, καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικός. Δωριεὺς στρατός, ὁ Ἑλληνικὸς, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος παιδός, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ,

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλου βασιλῆος,

Δῶρός τε, Ξοῦθός τε, καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης. Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι. πρύμναις. πρύμναις, ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν. πρύμνη δὲ, τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νεώς, παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τὸ τελευταῖον μέρος μένειν. πρῷρα δὲ, τὸ ἐμπρόσθιον, παρὰ τὸ προόπτως τοῦ ῥέοντος, ἤγουν τοῦ ὕδατος ἅπτεσθαι. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. οὐ μὴν Ἕκτωρ δωρεὰν ἀποθανεῖται, καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ θανάτῳ αὐτοῦ γελάσουσιν ἄνευ προστίμου καὶ τιμωρίας, ἀλλὰ φυγόντες περὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, συμφλεγήσονται ταῖς ναυσί. μεταφορίζει δὲ τὴν παρ' Ὁμήρου Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἕκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας, καὶ κατακαύσας τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσιλάου. Καλῶν ἐπ' ἀρχαῖς πλεῖστα.] τὸν φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον Δία, προθυμουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τρώων ἀποδιῶξαι τὸν θάνατον. ἢ καλῶν Δία Φύξιον, τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. Φύξιος γὰρ ὁ Ζεὺς, καὶ φίλιος καὶ ἑταιρεῖος, καὶ ὁμόγνιος, καὶ ἐφέστιος, καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται, πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα μετονομαζόμενος. φυγόντι γάρ τις, Φύξιον Δία ἐπικαλεῖται. γάμους δὲ πάλιν ποιῶν, Γαμήλιον Δία. συμβουλευόμενος δὲ, Βουλαῖον. καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως. Οὔτ' οὔτε τάφρος.) τότε οὐ βοηθήσουσι τοῖς Ἕλλησιν. οὔτε ἡ τάφρος, ἢ τὸ ὄρυγμα, οὔτε τῶν νεῶν τὰ προπύργια, καὶ ἡ ἐν σταυροῖς καὶ σαβάροις τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου πτέρυξ, καὶ τὸ περιτείχισμα τὸ δίκλιν κροσσῶν ἐπίχον ἐν τῇ τάφρῳ. ἢ τὸ δίκην κροσσοῦ καὶ κλίμακος, τουτέστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον. οὔτε τὰ γεῖσα καὶ αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται. ἀλλ' οὐδὲ ἐπάλξεις, ἤτοι αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵσταντο οἱ πολεμισταί, ὧν ἄνωθεν εἰσὶν αἱ ἑρκταί, ἤτοι οἱ προμαχῶνες, καὶ τὰ διεστῶτα τοῦ τείχους, καὶ οἷον εἰπεῖν οἱ ὀδόντες. ταῦτα πάντα τότε οὐκ ὠφελήσουσι τοῖς Ἕλλησι, παρὰ τὰς ναῦς διωχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. ὅτι δὲ ἔκτισαν τοῦτο τὸ τεῖχος οἱ Ἕλληνες, ὃ μὴ ὠφελῆσαι αὐτοῖς ὁ Λυκόφρων λέγει νῦν, ἐν τῇ ῆ ῥαψῳδίᾳ αὐτοῦ Ὅμηρος διδάσκει τὴν κτίσιν αὐτοῦ. ἐν δὲ τῇ μ̄, τὴν νῦν ναυμαχίαν φησί, καὶ τὴν τούτου κατάλογον. ἄλλως πτέρυγα εἶπε τοῦ τείχους, τὴν περίστασιν τῆς οἰκοδομῆς, οἷον τὴν ὑψηλήν, παρὰ τὸ κορύσσεσθαι καὶ ἐγείρεσθαι. τὸ δὲ Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, οὐ κλίμακας οἶδεν. οὐδὲ λέγει, ὅτι κατέλαβον τὰς κλίμακας, ἀλλ' ἦσαν τινὲς ξύλινοι ὑπόπροχοι κλίμακας ἔχουσαι ἄνω, προμάχοι, ἐφ' αἷς οἱ πολέμιοι ἑστῶτες ἐμάχοντο τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους. ἔστιν οὕτως, τὰς κρόσσας ἐπὶ τοῦ τείχους ἔρυον, καὶ κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις. σταυροῖς) ἡ ἑκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὀρθοῖς ξύλοις διειλημμένη, ἀπὸ σταυρὸς κέκληκε διὰ τὴν στάσιν. ἢ αὐτὸ τὸ τεῖχος. διὰ τὸ πλάτος.

Οὐ γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ' ἐπάλξιες,
Ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,
Καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι καὶ γρυνῶν βολαῖς
Ἄφλαστα καὶ κόρυμβα καὶ κλίδων θρόνους
Πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων
Πηδῶντες αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.
Πολλοὺς δ' ἀειστεῖς, προπάλαι θ' Ἑλλάδος
Αἰχμῇ φέροντας, καὶ προαρχαῖς ὠγκωμένους,
Αἱ σαὶ καταξανοῦσιν ὄμβριμοι χέρες,
Φόνῳ βρύουσαι, κἀπιμαιμῶσαι μάχης.

Neque ſuggrundia,neque propugnacula:

Sed vt

Sed vt apes commistæ fumo,
Fuliginísque iactu & stipitis plaga,
Per puppes & proras transtrorúmque sedes
E sedilibus saltatores frequentes
Salientes, peregrinam cruentabunt terram.
Multos verò præstantes, primáque in Græcia spolia
Hastis adeptos, ac natalibus tumentes,
Tuæ conterent validæ manus,
Cæde scatentes & appetentes pugnam.

Ἀλλ᾽ ὡς μέλισσαι.] δίκην δὲ μελισσῶν, καπνῷ ἐσκοτισμένων καὶ βολαῖς κορμῶν, οὕτω καὶ οὗτοι ὑφ᾽ Ἕκτορος περαθέντες, πηδῶντες εἰς τὴν ξένην γῆν, ἐκ τῶν καθεδρῶν, καὶ πρύμνας καὶ πρώρας τῶν νεῶν, καὶ τὴν Τρωϊκὴν γῆν μολυνοῦσι τῷ αὐτῶν αἵματι, ἐν τῷ πηδᾶν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς. ἄφλαστα.) καλεῖται τὰ ἄκρα τῆς νεώς, κατ᾽ ἀφῃρημένον τὰ εὔθλαστα. καὶ κόρυμβα.] τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρωρήσια. πολλοὺς δὲ ἀρίστους.) ἀρχηγοὺς Ἕλληνας, τοὺς λαμβάνοντας πρόπλεια, ἤτοι τὰ πρόλυσα τῆς λείας καὶ πρώτην αἰχμαλωσίαν, καὶ προὔχουσα ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῇ ἑαυτῶν δόξῃ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ἀνδρείᾳ ὑψουμένους. αἱ σαὶ χεῖρες) ἤτοι σὺ καταξανεῖς καὶ ἀνελεῖς. λέγει δὲ τοὺς περὶ Πάτροκλον καὶ Πρωτεσίλεων καὶ Ἀσκάλαφον καὶ Ἀρκεσίλαον, καὶ τοὺς λοιπούς. πρόπλεια δέ εἰσι, τὰ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου πρόλυσα καὶ ἐξαίρετα, ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν, ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα Ἀστυνόμην, Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βρισηΐδα Ἱπποδάμειαν, Αἴας δὲ τὴν Τέκμησσαν.

Ἐγὼ δὲ πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι
Τὰς σὰς στένουσα, καὶ δι᾽ αἰῶνος ταφάς.
Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν᾽ ἐπόψομαι φάος,
Καὶ πημάτων ὕψιστον, ὧν χραίνης χρόνος
Μήνης ἑλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.
Αἶ αἶ στενάζω καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος,
Ὦ σκύμνε τερπνὸν ἐναγκάλισμα συγγόνων,
Ὅς τ᾽ ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλών,

At ego luctum feram non mediocrem,
Tuos asiduè lugendo tumulos.
Miseram enim miseram illam videbo diem,
Et cladium maximam, quarum tempus moderator
Lunæ voluens orbem appellabitur.
Heu heu gemo etiam tuum lactens germen,
Catule, iucundum fratrum amplexamentum:
Qui fero cem draconem ignita feriens

Ἐγὼ δὲ.) λυπηθήσομαι οὐ μικρῶς, αἰωνίως τοὺς σοὺς τάφους καὶ τὸν θάνατον στενάζουσα. αἶ αἶ δὲ λέγεται

καὶ ὁ χρόνος τῆς ἑκάστου ζωῆς. αἰθλίως γὰρ ὄψομαι ἐκείνην τὴν τῆς σῆς τελευτῆς ἡμέραν, καὶ ὕψιστον καὶ ὑπερέχουσαν τῶν θλίψεων, ὧν πασῶν θλίψεων κραίτης καὶ τελειωτὴς αἰσθηθήσεται νῦν, αἰῶνι τὸ λέγεται ὁ χρόνος, ὁ ἑλίσσων καὶ συστρέφων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτοῦ διὰ σεληνιαίας κινήσεως καὶ περιφορᾶς. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας ἐψήφιζον· διὰ δὲ τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται. αἲ αἲ στενάζω.] φεῦ φεῦ στενάζω, καὶ τὴν σὴν θαλερὰν καὶ ἀνανάστροφον ἡλικίαν, ὦ ἀδελφέ μου Τρωΐλε, ὦ σκύμνε, καὶ βασιλικώτατον γέννημα, περιπαθὴς περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν, ὃς τρώσας τὸν Ἀχιλλέα τοῖς ἐρωτικοῖς τοῦ κάλλους σου βέλεσι, ἤτοι θέλξας αὐτόν, ὥς τι ἐρασθῆναι σου. σὺ δὲ μὴ ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καρατομηθεὶς καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ τοῦ ἐρασθέντος Ἀχιλλέως, καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ αἱμάξεις τὸν ναόν. φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Τρωΐλου τοῦ παιδὸς Ἑκάβης καὶ Πριάμου ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ παιδὸς Ἀπόλλωνος, καὶ διώκων αὐτὸν, ἔμελλε καταλαμβάνειν αὐτόν. προσφυγόντα δὲ τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ, Ἀχιλλεὺς ἐβίαζεν αὐτὸν ἐξελθεῖν. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, προσελθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν τῷ βωμῷ, ᾧ φασι καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀχιλλέα. καὶ οἱ ποιηταὶ μὲν οὕτω ληροῦσι περὶ Τρωΐλου. ἐγὼ δὲ πάνυ τὸν Τρωΐλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην, καὶ μελάγχροα ἐπίσταμαι. οὐκ οἶδα δὲ εἰ ὁ Θετταλὸς Ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν, ὡς καὶ βαθυγενείου καὶ γεραιτέρου πολὺ τούτου ἐρᾶν. νέος μὲν γὰρ ἦν ὁ Τρωΐλος, καὶ ὡραῖος. μελάγχρους δὲ καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμνονος, ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ ἀναιρεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δι' αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πένθος πολύ, οἷον ὑφ' Ἕκτορος.

Ἴυγξι τέξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις
Μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον,
Πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος
Καρατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός.
Οἴμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,
Καὶ σὸν τάλαινα πότμον αἰάζω σκύλαξ,
Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς χθὼν
Χανοῦσα κευθμῷ χείσεται διασφάγος
Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,
Ἵν' ἄλμα πάππου καὶ χαμευνάδος μόρει
Τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι
Σκύμνῳ κέχυνται πρὶν λαφύξασθαι γάλα
Πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ.

Arcuum illecebra, ictúmque laqueis
Comprehendens ineuitabilibus breui implacidum tempore,
A domito ipse non vulneratus
Aram cruentabis decollatus paternam.
Hei mihi miseræ, duas quoque luscinias,
Et tuam, infelix canis, gemo mortem:
Quarum vnam quidem radicitus puluis patrius
Hians hiatu absorbebit foueæ,

Cladem videntem gemituum propinquam,
Vbi saltus aui, & meretricis fata
Iuuencæ occultinubæ cum vitulo
Confusa sunt, antequam laticem mulgeret,
Et à partu membra rore lauaret.

Πυρφόρῳ ἴυγγι πέξων.) ἤγουν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει. λέγει δὲ τῷ ἔρωτι. ἴυγξ δὲ κυρίως ὄρνεον ἐστὶν, ἀίσσον τὴν οὐρὰν, ἀγωγὸν ἐρώτων. ἔστι δὲ ποικίλον τῇ βιχόσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχει ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, τὸ φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς. λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμοῦσιν ἔκ τινος τροχοῦ, ὃν περιστρέφουσιν ἅμα ἐπάδουσαι. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι κρείττω τοῦ τροχοῦ συστήσουσι αὐτὸ ἐπ' αἰθράκων. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι, περιέλισσαι τῷ τροχῷ. ταύτην οὖν φασὶ τὴν ἴυγγα πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε ταῦτα, ὅπως Μήδειαν θέλξῃ. λέγεται ὅτι αὕτη ἡ ἴυγξ γυνὴ ἦν πρότερον, θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς καὶ Πανός, φαρμακεύουσα τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς πόθον, ὑφ' Ἥρας ἀπορνεώθη. ἄλλοι κιθάραν πάνυ ἐμμελῆ φασὶν εἶναι τὴν ἴυγγα, ὅθεν πᾶν ποθεινὸν ἴυγξ καλεῖται. οἴμοι δυσαίων.) φεῦ μοι ἡ δυσαίων καὶ δυστυχὲς, καὶ τὴν θάνατον ὠ... σκύλαξ Ἑκάβη θρηνῶ, καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς θηλάλυς ἐμοῦ ἀδελφὰς, Λαοδίκην καὶ Πολυξένην. ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῆ χανδὸν ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ πάππου μου Τρωός. παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ, ὅπου ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Μουνίππου. χανοῦσα δὲ ἡ γῆ, καὶ ὑποδέξεται τὴν Λαοδίκην, ἤτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη. πότε, ὅταν πορθῆται ἡ Τροία. καὶ νῦν μὲν ὁ ἀπρόσεκτος Λυκόφρων, πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτὴν φησὶν ἀναιρεθῆναι. μετὰ δὲ μικρὸν περὶ τῶν ἐρεῖ. οὐ μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν, ἀλλὰ Μουνίππου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τῆς Λαοδίκης ἐν Θράκῃ κυνηγετοῦντος μετὰ Ἀκάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ ὄφεως ἀνῃρημένου, λύπῃ ἡ Λαοδίκη τελευτᾷ. ἄλλοι δὲ φασὶ, τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάρυγγα, καὶ ἀποθανεῖν. τὸ δὲ οἴμοι, οὐ δύο μέρη λόγου, ἀλλ' ἓν ὑπάρχει, ὡς καὶ Ὅμηρος δείκνυσι λέγων, ὤμοι ἐγώ. σκύλαξ.] τὸ ἑξῆς, ὦ δυστυχὲς σκύλαξ. σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὥς φησι μυθικῶς Εὐριπίδης, Κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα. καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου οὗ ἀνῃρέθη, Ὦ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. καὶ ταῦτα τὰ μὲν μυθικὰ τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μετὰ τὴν [illegible] Πολυξένης, ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς Ἕλληνας. οἱ δὲ ὀργισθέντες, ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. περὶ τῆς Κίλλας εἴπομεν εἰς τὸ, μὴ δ' ἀιστωσίων οὐ μόνον, καὶ πάλιν ἐρεῖ. Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφή, Θυμοίτου δὲ γυνή. αὕτη, ὥς φασι, Πριάμῳ λάθρα συγγινομένη, γεννᾷ Μούνιππον. Πριάμῳ δὲ χρωμένῳ, ἤτοι μαντεύοντος ἐν Ζελείᾳ περὶ τῆς βασιλείας, ἐχρήσθη αὐτῷ ἀνελεῖν τὴν τικοῦσαν καὶ τὸ γεννηθέν. ἔτυχε δὲ τότε ἡ μὲν Ἑκάβη τεκοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ δὲ Κίλλα τὸν Μούνιππον. φεισάμενος οὖν τῆς Ἑκάβης, ἀνεῖλε τὴν Κίλλαν, καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιππον. ἐνταῦθα οὖν ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ. χυτλῶσαι.) λοῦσαι, πλῦναι. χύτλος γὰρ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ὅπερ μετὰ τὸ λούσασθαι ἔχριον.

Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλίους
Ἄξει θυηλὰς στυγνὸς Ἴφιδος λέων,
Μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος,
Ἣ νῆας βαθεῖαν λαιμίσας Ποιμανδρίαν
Στιφηφόρον βοῶν δῆνος ἀρτάμους δράκων,
Ῥαιστῆρι πατρὸς φασγάνῳ Κανδάονος.

Te verò ad cruda sponsalia, nuptialiáque
Ducet sacrificia odiosus Iphidis leo,
Matris nigræ imitatus sacra,

Quam super profundum decollans mulctrale
Vittatam vaccam crudelis vorax draco,
Tripatris ense perdet Candaonis,

Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα.) σὲ δὲ ὦ Πολυξένη πρὸς ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους παστάδας καὶ γαμηλίους θυσίας, πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπαιδοτρώπους καὶ ἀπηνεῖς, ἢ ἀώρους ἄξει ὁ στυγνὸς καὶ κατηφὴς, ἢ συγγονότητος ἄξιος λέων τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας. λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον, τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας κατὰ Λυκόφρονα, μιμούμενος τὰς ἐν Ταύροις θυσίας. ἥν τινα Ἴφιδα, καὶ Ἰφιγένειαν τὴν στεφηφόρον βοῦν, ῥαίσει καὶ φθείρει ἐν τῷ πελταστῷ φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος καὶ Ὠρίωνος, ὁ δεινὸς δράκων ἤτοι ὁ Διομήδης, ἢ τὶς ἱερεὺς, τοῖς λύκοις καὶ τοῖς Ἕλλησι χάσας καὶ καταβαλὼν καὶ θύσας τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον. ἢ ταῦτα πρὸς τὸ σὲ δὲ συλληπτέον, ἥν τινα σὲ εἰς βαθεῖαν, λείπει τὸ τάφρον, ὡς Ποιμανδρίαν καὶ Βοιωτίαν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει καὶ φθείρει, ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ βιδεσπότῳ φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος καὶ τοῦ Ἄρεος· ὃν εἴπομεν. ὁ Ἴφιδος λέγεται ὁ δεινὸς ἀρτάμος δράκων. τὸ δὲ πρωτόσφακτον, οὐ τὸ πρώτως σφαγὲν, ἀλλὰ τὸ εὐγενές. καὶ ταῦτα μὲν τῆς ἐννοίας ταυτά. τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὕτως. Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης, καὶ δι' αὐτὴν ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ, μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν, ἐπέστατο καθ' ὕπνους τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων, σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν αὐτῆς. ἣν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου τοῦ παιδὸς ἐκείνου σφαγιάζουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ φησίν. ὁ δὲ Φλαβίος Φιλόστρατος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας, ἔτι μὴ πορθηθείσης, καὶ ἀποσφάξαι αὐτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος, καὶ δικαίως λογιζομένην, ὡς οὐχ ἑτέρου τοιούτου ἀμοιρήσει νυμφίου. ἶφιν, τὴν Ἰφιγένειαν λέγει τις, καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἀφ' ἑνὸς ἐκκόπτων ὀνόματος, πῶς ἂν ἑνωθείη τοῖς πράγμασι. Ποιμανδρία.] πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τανάγρα καλουμένη. ἔνθα ἄριστοι βόες. στεφηφόρον.) στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἔπαττον τοὺς θυομένους. πελταστῷ.] ἐπὶ μὲν Ὠρίωνος, ὃν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ καλοῦσιν. οὗτος Τελεὺς Κολονίαν ἔχων γυναῖκα, ἄπαις ἐτύγχανε. παρὰ γοῦν Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων τῷ Τελεῖ αὐτῷ ἐπιξενωθεῖσαν, καὶ ὃς βοῦν θύσας αὐτοὺς ὑπεδέξατο. οἱ δ' ἔφασαν αἰτεῖν αὐτὸν ὃ βούλοιτο. ὡς δὲ παιδίον αὐτοὺς ᾐτήσατο, οἱ τρεῖς τῇ τοῦ σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Ὠρίων ἐγένετο, Ὠρίων κληθεὶς, ὡς ἐκ τῶν οὔρων τεχθείς. ὅθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ. τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχε. ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμου πελταστῷ φασγάνῳ, τῷ τριδεσπότῳ λέγει. Ἥφαιστος γὰρ Πηλεῖ τοῦτο πρότερον ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ, Ἀχιλλέως δὲ τοῦτο Νεοπτόλεμος διεδέξατο. Κανδάονος, νῦν λέγει τοῦ Ἄρεος.

Λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον χάσας.
Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην αἰχμάλωτον ἠιόνα
Πρέσβυν Δολόγκων δημόλευστον ὠλένῃ
Ἐπισβόλοις ἀραῖσιν ἠρεθισμένην
Κρύψει κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρία,
Μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξῃς δέμας.

Primum lupis iciens sacrificale iusiurandum.
Te denique vetulam circa cauum Thracum
Litus captiuam populi brachio lapidatam
Conuiciosis maledictis irritato,
Occultabit quoddam tegmen lapidum diluuie.
Quando Mæræ fuscum corpus permutaris.

Πρωτόσφακτον.] ἐπὶ Ἰφιγενείας, ὅτι ἐν Αὐλίδι περὶ τὸν Εὔριπον τοὺς πρώτους ὅρκους ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες ἀνεῖλον αὐτήν. καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι. πρῶτοι γὰρ ὅρκοι τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγόνασιν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων οὕτως εἶπε. δεύτεροι δὲ ἦσαν ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα ἰδόντες ὅρκον τὸ δευτερόδοχον ἄψαντες, ζυγὸν δὲ στερρὸν παρζευξάντισαι ὠλέναις πλάτην. ἐπὶ δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται, κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς παρ' ὅσον προεσφάγη αὐτῆς Ἀχιλλεύς, καὶ εἰς ὅρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσί. καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποί. ἐγὼ δ' ἐπ' ἀμφοτέρων πρωτόσφακτον ὅρκιον, τὸ ἐκ πρώτης καὶ ἀγεννοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων φημί. σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην.] σὲ δὲ τὴν πρέσβειραν Ἑκάβην, ἢ δὲ σὲ ὦ πρέσβυ Ἑκάβη, λοιδοροῦσαν καὶ καταρωμένην τῶν Ἑλλήνων, αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν, ἐν τῇ τοῦ δήμου αἰλέσει λιθωθεῖσαν, κρύψει κοπάς τις, καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τῶν χερμάδων, ἤτοι λιθασθήσῃ, καὶ οἷον περιβληθήσῃ τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ, ἵνα ἀλλάξῃ δόμον, καὶ δέμας φαιὸν μαίρας καὶ κυνὸς περὶ τὴν κοίλην ἠϊόνα τῶν Δολόγκων καὶ τῶν Θρᾳκῶν. τὰ δὲ περὶ τῆς καταλιθώσεως τῆς Ἑκάβης εἴπον. ἠϊόνα καὶ ἠόνα, ὥσπερ ἐθέλης γράφε. ἀπλανὲς γάρ ἐστιν ὁ στίχος. μαίρας.] νῦν ὁ κύων, ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὠρίωνος Μαίρας καλουμένης. κυρίως δὲ μαίρα λέγεται, ἡ λευκομέλαινα αἶξ.

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τ' Ἀγαμέμνονος δαμεὶς
Κρηπῖδα πηδῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ
Ὁ πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας,
Ὠνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολὼν
Τὸ πρὶν δ' ἀμυδρὸν οὔνομ' αἰστώσας σκότῳ.
Ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν,
Ἀπεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονὸς
Φλέξας τὸν ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον
Ἀναψαλάξῃ γαστρὸς ἑλκύσας ζυγά,
Τῆς Σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
Λάμψῃ κακὸν φρυκτωρὸν αὐτανέψιος.

At ille iuxta Agamemnonis aram domitus,
Solum cana verret cæsarie:
Qui flammeo sororis miser
Redemtus, combustam rediit in patriam,
Antiquo nomine obscuro tenebris deleto:
Quando chelydrus horripilus, venditor
Altricis terræ, face accensa
Graui, grauidum terribili cohorte
Pertundet, ventris extrahens compages,
Et Sisyphiæ vulpeculæ astutæ
Consobrinus malam lucebit tedam

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ.) ὁ δὲ τάλας, ἤγουν Πρίαμος ὁ μολὼν ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὸν κεκαυμένην πάτραν ὑφ' Ἡρακλέους. ὠνητὸς δὲ περὶ τῆς καλύπτρας τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ἀϊστώ-

σας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. ποδάρκης γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο. τῷ δὲ καλύπτρᾳ ἐξωνηθεὶς, Πρίαμος μετεκλήθη. τοῦ ἀμφὶ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος Διὸς, ἤτοι τοῦ Ἑρκείου Διὸς δαμασθεὶς, τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ νεὼ, ἐν πηγῷ καὶ λευκῷ πλόκῳ καλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ. ὁ Πρίαμος γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἑρκείου Διὸς ναῷ καταφυγὼν, ὑπὸ Νεοπτολέμου ἀνῃρέθη, ὅτι καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ ἀνῃρέθη. Ἀγαμέμνων δὲ Ζεὺς ἐν Λακεδαίμονι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν Τροίᾳ ἐτιμᾶτο. πηγῷ] τῷ μέλανι καὶ ἄλλως τραχεῖ ἀλλαχοῦ. νῦν δὲ τῷ λευκῷ.

ὁ προσκαλύπτρης.] Ἡσιόνη, ὥς ἔφην καὶ πρώην, ὑφ᾽ Ἡρακλέους πορθηθείσης τῆς Τροίας, ἤγετο αἰχμάλωτος σὺν τῷ αὐτῆς ἀδελφῷ Πριάμῳ, Ποδάρκει τότε καλουμένῳ. δοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν ἑαυτῆς καλύπτραν, ἐπρίατο τοῦτον, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ, νομίσασα ἐξωνηθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὅπερ καὶ γέγονεν. αὕτη δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ᾽ Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ ἐδόθη τῷ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη. αἰθαλωτόν.] ἀντὶ τοῦ αἰθαλωτὴν πάτραν. γινώσκεις ἀκριβῶς, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ᾽ Ἡρακλέους ἐκαύθη. τὸ πρὶν ἀμυδρόν.] ὁ στίχος οὗτος ἰαμβικὸς τραγικός ἐστιν, ἐν τῷ δ᾽ ἀνάπαιστον ἔχων. ὅταν χέλυδρος.] φασὶ τὸν Ἀντήνορα προδοῦναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπὶ μισθῷ τῆς μετὰ ταῦτα βασιλείας. ὅθεν καὶ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσαντες, καὶ τοὺς ἀριστεῖς αὐτῶν ἐμβαλόντες, προσποιούμενοι φυγὴν, ἦλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσδοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ παρὰ θεῶν σταλῆναι, κελεύουσιν αὐτὸν ἑλκυσθῆναι. καὶ ἑλκύσαντες αὐτὸν, ἄγουσιν εἴσοδον τῆς Τροίας. Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάψας τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὰ ὑπογάστρια τοῦ ἵππου ἀνοίξας, καὶ οἱ ἀριστεῖς οἱ ἐν τῷ ἵππῳ, ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς τῆς Τροίας πύλας, εἴσοδον εἰσάγουσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ Τροία κρατεῖται. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ὅταν ὁ Ἀντήνωρ ὁ προδότης τῆς πατρίδος, βαρὸν πυρσὸν ἀνάψας, εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι τὸν Δούρειον ἵππον ἀνοίξῃ· τὸν ὠδίνοντα καὶ γεννῶντα τὸν φοβερὸν λόχον, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας, τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν θύραν ἀνοίξας. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ὁ δὲ Πρίαμος ἀναιρεθήσεται), ὅταν ὁ χέλυδρος, ἤτοι ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ τὸ καὶ τὸ ποιῇ. χέλυδρος δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη. ὡς παχύδερμον δὲ, διὰ τὸ γῆρας. χέλυδρον καὶ τὸν Ἀντήνορα λέγει. σύγγαμβρος δὲ ἦν ὁ τοῦ Πριάμου, ἔχων γυναῖκα τῆς Ἑκάβης ἀδελφὴν Θεανώ. τῆς Σισυφείας.] ὁ Ὀδυσσεὺς υἱὸς λέγεται εἶναι Σισύφου. Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ Ἀμφιθέας Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διεπαρθενεύθη οὕτω. ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε. κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει, καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος· πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν, ἀΐδελα πάντα τίθεσκε. Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς, ἐπεγίνωσκεν. Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τούτου ζώων τινὰ, τὰς σφραγῖδας μετεποίει. ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε τὸν Σίσυφον, φίλον αὐτὸν ποιεῖται. ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ, ἐγκυμονῆσαι ποιεῖ τὸν Ὀδυσσέα. ὕστερον δὲ αὐτὴν ἔγημεν ὁ Λαέρτης. Αἴσιμος δὲ ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς, Σίνωνα γεννᾷ, ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ Δουρείου ἵππου ἐκάθητο. οἱ δὲ Ἕλληνες, ὥς φησι Τρυφιόδωρος, Πῦρ ἴδιον πλεκτοῖσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες, πρὸς Τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, οὔσας περὶ τὴν Τροίαν· ἀφ᾽ ὧν νήσων δύο δράκοντες διανοιξάμενοι, Πόρκης τε καὶ Χαρίβοια, τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόωντος ἀνεῖλον, μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν Δούρειον ἵππον ἐτόλμησε. καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων, καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος, καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν, καὶ μέθῃ καὶ χαρᾷ καὶ ὕπνῳ συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτοῖς συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησὶν, ἡνίκα νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ᾽ ἐπέτελλε σελήνη, προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν, καὶ οὕτως εἷλον αὐτήν. λαμπουρίδος.] λαμπουρὶς εἶδος ἀλώπεκος, ἐχούσης λευκὴν οὐράν. νῦν τὸν Ὀδυσσέα λέγει, διὰ τὸ πανοῦργον. ὁ γὰρ Σίνων ἀνεψιὸς, ἤτοι ἐξάδελφος ἦν τοῦ Ὀδυσσέως. καὶ γὰρ Αἰσίμου ἦν υἱὸς, Αἴσιμος δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοὶ, παῖδες Αὐτολύκου.

Τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι,
Καὶ παιδοβρῶτος πόρκεως νήσους διπλᾶς.
Ἐγὼ δὲ τλήμων, ἣ γάμους ἀρνουμένη,
Ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι
Ἄνις περγάμων εἰς ἀνώροφον στέγην
Εἱρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας·
Ἡ τὸν Θοραῖον Πτῶον Ὡρείτην θεόν,

Ad anguſtam aduectis Leucophryn,
Et pueriuori ſerpentis inſulas duas.
Ego verò miſera, quæ recuſatis nuptiis
In thalami ſaxei ſtructuris
Carens cenaculis in expertem tecti domum
Carceris obſcuri corpus immerſi:
Quæque Genitalem Ptoum Horarium deum,

Στενήν.] λέγει τὴν Τένεδον. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο. στενὴ· ἢ διότι τοῖς στενοῖς μέρεσι τοῦ Ἑλλησπόντου κεῖται. παιδοβρῶτος πόρκεως νήσους.] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσας ὁ πόρκης ὄφις καὶ ἡ Χαρίβοια, τοὺς Λαοκόωντος παῖδας ἀνεῖλον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ. ὁ δὲ Λαοκόων Ποσειδῶνος ἦν ἱερεὺς, υἱὸς δὲ Ἀντήνορος. τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως.

Ἐγὼ δὲ ἡ τλήμων.] ἡ ἀρνησαμένη τὴν Ἀπόλλωνος συνουσίαν, ὡς ποθοῦσα ἔχειν τὴν παρθενίαν ἄφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Ἀθηνᾶς τῆς θεᾶς δὲ, ἐπὶ τῆς φυλακῆς τῆς σκοτεινῆς συγκρύψασα τὸ δέμας, ὅτε βιαίως ἡ φάσσα ἐγὼ, ἡ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἑλκυσθήσομαι, ὡς μὲν φάσσα ὑπὸ γόργου, ἤτοι [illegible] συνουσίαν. ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος, γαμφαῖσι καὶ σαγόσι δρέπαις, ἤγουν δρεπανικαῖς, ἢ ἅρπης καὶ δρεπάνης.

παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι.] τυκίσμασι, κατασκευάσμασι. τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πλεκῶσι καὶ ἀποξέουσι. ἄνις.] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς ὁ ἐστερημένος. ἄνις περγάμων.] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν. ὁ γὰρ Πρίαμος λίθινον οἶκον πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι, ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ εἶναι μὴ αἰσχύνεσθαι ὡς παρακύπτουσαν. ὅθεν ἐστερημένην περγάμων εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ οὖσαν ξυλόστεγα, ἐναντίως φάσκων Ὅμηρος. ἐκεῖνος γὰρ μᾶλλον στεγέας καὶ ἀστεγεῖς καὶ ἀνωρόφους θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει, γράφων ταυτί· δώδεκ᾽ ἔσαν θάλαμοι τέγεοι ξεστοῖο λίθοιο. καὶ ταῦθ᾽ ὁ φρονῶν ὁμοίως Ὁμήρῳ τοῦτο φησίν.

ἀλιβδύσασα.] κυρίως λέγεται τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι, κατὰ τρόπον τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, ἤτοι ἁλὶ δῦσαι. καὶ Καλλίμαχος, αἱ νῆας ἀλιβδύουσι. καταχρηστικῶς, καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι. λυγαίας, σκοτεινῆς, λύγη γὰρ ἡ νύξ. θοραῖον.] τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικόν. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ καὶ τρέφει καὶ αὔξει. ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησὶ, τὴν πάντα γαῖαν βόσκουσαν ἡλίου φλόγα.

Πτῷον.) ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως τῆς χειρός. σείριον αὐτὸν, ἥλιον, ἔαρ, θέρος, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι' αὐτοῦ ἀποπληροῦνται. ταῦτα δὲ πάντα μυθικῶς λέγει, τὸ τρίτον δὲ Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα.

Λέκτρον τ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων,
Ὡς δὴ κορείας ἄφθιτον πεπαμένη
Παρθ' ἐς γῆρας ἄχρον, Παλλάδος ζηλώμασι
Τῆς μισονύμφου Λαφρίας Πυλαίτιδος.

Cubilium cupidum lectis excussi,
Tanquam virginitatem sortita æternam
Ad summam vsque senectutem, exemplo Palladis
Innuptæ Laphriæ Ianitricis:

Λέκτρον.] ἐπιθυμουμένων. ἀλέκτρων.) ἤγουν δεμνίων λέγουσιν. ἐκλαμβάνοντες τὴν ἀρχαίαν. ἡ δὲ ἱστορία, ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι δηλαδή. τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, μηνίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ, ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει κάτω· πίστιν γὰρ ἡμῶν Λοξίας ἐνόσφισε.

πεπαμένη.] πῶ, τὸ κτῶμαι. πάσω, πέπακα, πεπαμένη, ὅθεν ἓν μ̄ γραπτέον. κἂν οἱ μεταγραφεῖς οὐκ οἶδ' ὅτι παθόντες, δύο μμ γράφουσι.

Παλλάδος ζηλώμασι.] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, ἢ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα· πολεμικὴ γάρ, καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν Διονύσου καρδίαν ἀνενεγκεῖν τῷ Διΐ. Διόνυσον γάρ, τὸν καὶ Ζαγρέα καλούμενον, υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα, μεληδὸν οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν. οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ τῆς μάχης καὶ τῶν θεῶν Πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀνεῖλεν. ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα, καὶ βιαζόμενον ταύτην, ὡς θέλοντα συγγενέσθαι· ἢ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα περιεβάλλετο, καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἰτωνίου μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰοδάμας δὲ ἀδελφήν, ἣν Ἰοδάμαν ἀντιπολεμοῦσαν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος. Πηλιάδες κορυφῆσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι, Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά. Φερεκύδης δὲ Παλλάδια λέγει, τὰ ἀχειροποίητα μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν πεμπόμενον. καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτον ἦν, τρίπηχυ ξύλινον ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν ἐν Πεσσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος καὶ Δίων τὸν τόπον κληθῆναί φασιν. ἕτερος δέ τις ἱστορικός, οὕτω λέγει τὸν τόπον κληθῆναι, ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους ἐμάχοντο, Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους, καὶ Ἶλος ὁ ἀδελφός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἄσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν τοῦτο ποιῆσαι ὡροσκοπίᾳ καλλίστῃ, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα ἂν τοῦτο μένει πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον. χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. τὰς δὲ ἀλληγορίας καὶ τὸ ἔτι ἐπικτῆναι τὴν ἱστορίαν, ἐατέον. ταῦτα γάρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς γράφει. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἶλον τὴν Ἴλιον, τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα εὔξασθαι ἰδεῖν σῆμα, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει. τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχει, λαιᾷ δὲ ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. φασὶ γὰρ Ἀθηνᾶν παρὰ τῷ Τρίτωνος τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς. ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονικίαν ἐλθεῖν. μελλούσης δὲ πλήσσειν τῆς Παλλάδος, φοβηθεὶς ὁ Ζεύς, ἀνέτεινε τὴν αἰγίδα, Παλλὰς δὲ ἀναβλέψασα πρὸς τὴν αἰγίδα τρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς πίπτει. Ἀθηνᾶ δὲ περίλυπος ἐπ' αὐτῇ γενομένη, ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασα, περιέθηκε τοῖς στέρνοις, ὃ λέγουσιν Αἰγίδα, καὶ ἔστησε ἱδρυσαμένη παρὰ

τῷ Διΐ. ὕστερον δ' Ἠλέκτρα τοῦτο προσθιγγάνουσα, ἔρριψε πρὸς τὴν Ἴλιον. μισονύμφου.] τοῦτο δηλονότι ἡ τιμῶσα παρθενίας, τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. διαφέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη καὶ νεᾶνις λεγομένη, πρὸς νύμφην, γυναῖκα καὶ χήραν. παρθένος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρός. νύμφη δὲ, ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα. γυνὴ δὲ, ἡ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα. χήρα δὲ, ἡ διαφθαρεῖσα τὸ τίκτειν. λαφρία.] ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἤτοι λαφυρεία, ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ τοῦ πολέμου λάφυρα, καὶ συγκοπῇ, λαφρία. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ ἀγελεία, ἡ ἄγουσα λείαν. πυλαίτιδος.] καὶ τοῦτο συμβολικῶς ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔχαφον τῶν πόλεων καὶ οἰκιῶν, ὡς ἐν προστατείοις τὸν Ἄρεα, συμβολικώτερον ὑποτιθέμενοι, ὡς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς οἰκίαις τὴν Ἀθηνᾶν χρὴ συμβουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς ἐκτὸς δὲ ὑπὲρ τούτων ὁμιλεῖσθαι τοῖς πολεμίοις. τὸ δὲ φάσσα καὶ πέργος οἰνὰς καὶ ἅρπη, ἐρρέθη.

Τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργου λέχος
Γαμφαῖσιν ἅρπαις οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι,
Ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν Αἴθυιαν κόρην,
Ἀρωγὸν αὐδάξασα τάρροθον γάμων.

Tunc violenter palumba ad accipitris lectum,
Faucibus harpes columba raptabor,
Multum Budæam Fulicam virginem
Vindicem inuocans depultricem nuptiarum.

Ἡ πολλὰ αὐδάξασα.] καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν τάρροθον καὶ βοηθὸν τῶν γάμων, τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος ἐμῶν βιαίων γάμων ἀποδιώκτειραν τὴν κόρην, ἤτοι παρθένον Ἀθηνᾶν, τὴν Βούδειαν καὶ Αἴθυιαν. μυθικὴν δέ τινα δοκοῦντες οὔτι τὴν Ἀθηνᾶν, ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν. ἡ δὲ φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκτηται. Βούδεια γὰρ ἡ φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει, καὶ τέμνει τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ φρόνησις κατεσκεύασε, καὶ δίκλεω Αἴθυιαν ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῆς, διαπραϋνομένους τὴν θάλασσαν. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρον, ἀφροῦ ἀλισκόμενον. οἱ γὰρ παῖδες τῶν ἁλιέων ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες, πόρρω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν, ὅτε ἐγγὺς καὶ ἐγγύτερον ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας, ἀχθεύουσιν.

Ἡ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης,
Γλήνας ἄνω στρέψασα χώσεται στρατῷ,
Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διός
Ἄνακτι πάππῳ κτῆμα τιμαλφέστατον.
Ἑνὸς δὲ λώβης ἀντὶ, μυρίων τέκνων

Illa verò in tecta lignis compactæ domus
Suspiciens, irascetur exercitui,
E cælo delapsa, Iouisque solio,
Auo regi res preciosissima.
Vnius autem ob peccatum, infinitorum liberorum

Ἡ δ' εἰς τέρεμνα.] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸ τέρεμνα, ἤτοι εἰς τὴν στέγην ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ, ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ πάππῳ μου Τρωῒ πεσοῦσα. οὕτως μὲν μυθικῶς λέγει, ὡς Ἄσιος μαθηματικὸς φιλόσοφος τοῦτο ποιήσας ὡροσκοπίᾳ καλλίστῃ, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα τοῦτο πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον εἴη. χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτον Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἴλιον τὸν Ἶλον, τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα, εὔξασθαι ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει· τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαιᾷ δ' ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. καὶ πάλιν, οὕτως μὲν μυθικῶς λέγεται, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην, καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ. Ὅμηρος δὲ Ἀθηνᾶν ὀργισθῆναί φησι, τὴν αἰθέρα καλεῖ. ἐναντίων γὰρ πνευσάντων ἀνέμων, ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος ἐφθάρη. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσαν.] οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασὶν, ὅτι Τρωὸς ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως φημὶ, ὡς καὶ προείποντο. Ἄσιός τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὡροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς, τοῦτο κατεσκεύασεν, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν. ὅθεν διὰ τὴν ὡροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα, ἐμυθεύσαντο, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν. ἑνὸς δὲ λώβης αὕτη.] αὕτη δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ, ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει, θρηνοῦσα τὰ ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤτοι αὐτοὺς τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας, οὐκ ἐν τάφοις κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν. οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθειμένην, ὡς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας θνησκόντων νεκρῶν, ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν, καὶ ψευδοταφίων ἐπιγραφὰς, βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους αὐτοὺς, θερμοῖς δακρύοις πατέρων, παίδων, καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν τῶν τεθνηκότων δηλονότι θρήνοις. λώβης.] τίς ἡ λώβη; φασὶν ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς ἐχομένην, ἀπέσπασε, καὶ αὐτόθι συνεγένετο. ὀργισθεῖσα δὲ τούτῳ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσεν· οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. καταφυγοῦσαν αὐτὴν ἀπέσπασε τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσχηκε λείαν αὐτὴν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται, ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἁρπάξαι. ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς Ἀγαμέμνων, (ὡς Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦ). ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. συνέβη γοῦν ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπ' Ἀγαμέμνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν Αἴαντα ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. εἰς νοῦν δὲ θέμενος τὴν Ἀχιλλέως πρότερον ὕβριν, πῶς ἀφῃρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα, ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, καὶ φοβηθεὶς μή πως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐμβὰς τῆς νεὼς ἐν ἀποφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων, ναυαγεῖ περὶ Τῆνον καὶ Μύκονον, ἢ Ἄνδρον καὶ Τῆνον, καὶ τῆς νεὼς περὶ τὰς πέτρας λυθείσης, μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος, περὶ τὰς Γυραίας πέτρας ἐσώθη. μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως, σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπείσης, περὶ τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς, ἀπεπνίγη. μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβὰν, ἐπὶ χρόνον ὅλον μελανηφοροῦσα τὸν ἄνδρα ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν, καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα τῇ ὁλκάδι, ἐξάπτουσα τὸ μέλαν ἱστίον αὐχένων χοεῖς, ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος, κατακαίεσθαι θυσίαν τῷ ἥρωϊ.

Ἑλλὰς στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
Οὐκ ὀστοθήκας, χοιράδων δ' ἐφημένους;
Οὐδ' ἐσχάτην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφραν,
Κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ὡς φθιτῶν θέμις,
Ἀλλ' οὔνομ' οἰκτρὸν καὶ κενηρίων γραφὰς
Θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας,

Παίδων τε καὶ θρηνοῦσι τοὺς ὁμευνίδων,
Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,
Σπῖλοί τε καὶ Τρύχαντα καὶ τραχὺς Νέδων,
Καὶ πάντα Διρφωσσοῦ καὶ Διακρίων
Γωλφὰ, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον.

Honoraria gemet omnis Græcia ſepulcra,
Non vrnis ſed ſcopulis inſidentia,
Nec extremum tegentia ex igne cinerem
Hydriis conditum, vt mortalium mos eſt,
Sed nomen miſerandum, & cenotaphiorum inſcriptiones,
Calidis parentum ac filiorum lacrymis
Perfuſas, & lamentis vxorum.
O Ophelta, & petrarum cuſtos Zarax,
Scopulique & Trychanta, & aſper Nedon,
Omnéſque Dirphoſsi & Diacriorum
Gurgites, Phorcique domicilium,

Χοιράδων.] χοιράδες, σπίλοι, μύρμηκες, τήγανοι, ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. ἐπειδὰν ἔθος ἦν τοῖς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν χρυσοῖς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφιφορεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ ῃ τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ. φησὶν οὖν ὁ Λυκόφρων, ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμβάλλοντες ἀποκομίσουσιν εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας, ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις. καὶ ὡς τάφοι αὐταὶ αὐτοῖς γενήσονται. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους, καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια. ὦ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοιράδων.] ἤτοι φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν. αὐτὸ δὲ εἰπεῖν, ὦ Ζάραξ ἔχων κοίλας πέτρας. ὁ Ὀφέλτα δὲ καὶ Ζάραξ ὄρη Εὐβοίας. ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου τοῦ Ἀρχεμόρου κληθεὶς, ὃς υἱὸς ἦν Λυκούργου, ἱερέως τοῦ Νεμείου Διός. Ζάραξ δὲ, ἀπὸ Ζάρακος τοῦ υἱοῦ Καρύστου. ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ καὶ Φάλαριν καὶ ἕτεροι Καφηρεὺς λέγεται. νῦν δὲ ὁ Καφηρεὺς ἰδιωτικῶς πρὸς Ξυλοφάγος καλεῖται. Τρύχαντα καὶ Νέδων καὶ Διρφωσσός] ὄρη Εὐβοίας εἰσί. τὸ δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Δίρφυν καλεῖ. Δίρφυν αἰγὰ βηχεῖαν ὑπ' Εὐβοία κικόνισο. Διάκρια δὲ ὄρη Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκρίθησαν, Ἥφαιστος, Ἀθηνᾶ, καὶ Ἑρμῆς. Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος. Ἑρμῆς δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία. Ἀθηνᾶ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. ταῦτα φασὶν οἱ μῦθοι. Γωλφὰ δὲ αἱ πρὸς τὸ θάλασσαν καταδύσεις. Φόρκυνος οἰκητήριον] ἡ θάλασσα.

Ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
Σὺν ἡμιθνῆσι ἰχθύσιν ἰκρίοις ἀκούσεται.
Ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας αἰεὶ κβάτου
Δίναις παλιρροίαισιν ἕλκοντος σάλου.
Ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων ῥαφὰς
Γρὸς τηγάνοισι κρατὸς, ὧν καταιβάτης
Σκηπτὸς κατ' ὄρφνην γλύψεται δινουμένων.

Quot ſuſpiria mortuorum cum ſemifractis
Tabulatis eiectorum audietis:
Quótque ſtrepitus inacceſsibilis ſali
Vorticibus refluis ſcopulos trahentis:
Quótque thunnos ſuturas capitis
Contra cautes ſulcatos, quos præceps
Fulmen vaſtatos per noctem guſtabit:

Ὅσων δὲ θύνων.] θύνας καλεῖ τοὺς κινδυνεύσαντας Ἕλληνας. τὸ δὲ ἑξῆς, ὅσων δὲ θύνων ἠλοκισμένων καὶ κατακοπέντων τὰς ῥαφὰς τῆς κρατὸς ἐν ταῖς τραχείαις καὶ πλατείαις πέτραις. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμὸν ἀκούσεται. ὧν καταιβάτης.] οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλέοντες, γνοφώδεις αὐτοῖς τοῦ ἀέρος καὶ πνευμάτων καὶ κεραυνῶν γεγενημένων, ἀπώλοντο, ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρῳάσιν, ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, λέγει·

Καὶ Ζεὺς μὲν, ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει, γνοφώδη τ᾽ αἰθέρος φυσήματα.
Ἐμοὶ δὲ δώσειν πῦρ κεραύνιον λέγει,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.

Καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει,

Ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς,
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,
Σκῦρός τε, Λῆμνός θ᾽ αἱ Καφήρειοι τ᾽ ἄκραι,
Πολλῶν θανόντων σώματ᾽ ἕξουσι νεκρῶν.

Καταιβάτης ὁ σκηπτὸς, ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. εἴδη δὲ κεραυνῶν πέντε· πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις καλούμενος, ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος, καὶ ἐκπυρωθῆναι καὶ λεπτυνθῆναι γίνεται. σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, ὃς γίνεται παχυνθῆναι τοῦ πυρώδους πνεύματος. ἀργὴς, ὃς δὴ τὴν πάνυ λεπτοτάτην οὐ φλέγει, μελαίνει δέ. ψολόεις, ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύων. ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν, διὰ μέσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος αἰτωθούμενος.

Ὅταν καρηβαροῦντας ἐκ μέθης ἄγων,
Λαμπτῆρα φαίνῃ τὸν ποδηγέτην σκότους
Σίντης ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ,
Τὸν δ᾽ οἷα δύπτην κηρύλον διὰ στενοῦ
Αὐλῶνος οἴσει κῦμα γυμνίτην φάγρον,
Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.

Quando caput ex crapula grauatos ducens,
Facem lucebit tenebrarum ducem
Noxius, vigili incumbens fraudi:
Illum ſanè velut vrinatorem halcyonem per anguſtum
Canalem auferet fluctus nudum phagrum,
Inter duos iactatum ſcopulos.

Ὅταν καρηβαροῦντας.] ὅταν ὁ Σίντης, ἤτοι ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ, φαίνῃ περὶ τὸν Καφηρέα τὸ ἀκρωτήριον Εὐβοίας, λαμπτῆρα καὶ φανὸν ποδηγέτην σκότους, ἀγρυπνῶν, καὶ καρηβαροῦντας ἐκ μέθης ἄγων τοὺς Ἕλληνας, οὐ ἔπειτα τὸ ὡς, ἵν᾽ ᾖ ὡς καρηβαροῦντας, ἀλλὰ καλῶς οὕτως ἔχει. καὶ γὰρ Ὅμηρος οὕτως ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν, οἱ δ᾽ ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Ὀδυσσεὺς μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν, τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός· ζευγνὺς ποίνιον ἵππον καὶ βοῦν, ἠροτρία. τινὲς δὲ Παλαμή-

ὅης ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης τῆς Κατρέως, σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων ἤλεγξε. Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως τέθηκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. αὐτοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἄρμα, ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ, ἠλέγχθη. συνέπλευσεν οὖν ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμήδης τε καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ Ὀδυσσέως καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς, κατηγορηθεὶς ὡς προδιδοὺς τῷ Πριάμῳ τοὺς Ἕλληνας. Πεισθέντες οὖν οἱ Ἕλληνες ἐλιθοβόλησαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἀναιρεῖται. γέγονε δὲ ὕστερον ἐν λεπτύμνῳ ὄρει Μηθύμνης ἱερὸν τοῦ ἀνδρός. ὅτι δὲ μαθὼν τὴν τούτου ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος, ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν. ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, ὡς πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεύς, περιπλέων λοιπὸν τὰς χώρας τὰς Ἑλληνίδας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους Σθενέλῳ. Μήδειαν δὲ τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκωνος. ἣν καὶ ἀνεῖλε Λεύκων, καὶ Κλεισιθύραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς, ἐν τῷ ναῷ καταφυγοῦσαν, καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως, καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας, ἐτυράννησε καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγονε σκευαῖς. ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἄνοδον ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἧψε φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον καλούμενον, ὅπου προσπλεύσαντες οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δεινῷ λιμένι διεφθάρησαν. τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν δράματι Παλαμήδει φησίν,

Ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
Τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα μουσᾶν.

λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους.) τὸν Φρυκτὸν λέγει, ὃς κατήξει αὐτοὺς εἰς ᾅδην. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία. τὸν δ' οἷα δύπτην.) τὸν δὲ γυμνίτην καὶ ὁπλίτην φάγρον. λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα, ἢ τὸν φάγρον γυμνίτην καὶ γυμνόν, κομάσει τὸ κῦμα, διὰ τοῦ στενοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους, ὥσπερ ἀνακόλυμβον ἄρρενα ἀλκυόνα μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον. ἐν ταῖς γυραίαις δὲ πέτραις σταθεὶς, καὶ στεγανὰ ποιῶν τὰ πτερὰ, διάβροχα ὄντα τῇ θαλάσσῃ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῇ τριμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλεύσεται ταῖς φαλλαίναις καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν. ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἡ Θέτις θάψει περὶ τὸν Τρέμοντα, χωρίον τῆς Δήλου. κηρύλος.] ὁ ἄρσην ἀλκύων, παροξυτόνως διὰ τοῦ η, καὶ ἔστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου καὶ προπαροξύτονον, Ἀττικῶς, ὥς φησιν Εὐφρόνιος. σὺ δὲ τὸ κηρύλος ἐπίσης γίνωσκε γράφειν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ Δωριέας, τοὺς δὲ Αἰολέας διφθόγγῳ. ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς καὶ Νηλεὺς, καὶ τὰ ὅμοια, Πείλευς καὶ Νείλευς λέγουσι, καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν, ὡς οἱ Δωριεῖς τὸ πλῆον καὶ μῆον, καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ἦτα γράφουσιν. ἀλλὰ περὶ τῶν κηρύλων, καὶ ἅ φησιν Ἀντίγονος λεκτέον. γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄρρενες τελευτῶσι. τὴν δὲ λῆρον καὶ μυθικὴν τοῦ κήυκος ἱστορίαν καὶ τῶν ἀλκυόνων ἐῶ. διπλῶν μεταξὺ χοιράδων.) Μυκόνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς καλουμένας πέτρας. καὶ Ὅμηρος· Γυρῇσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν.

Ἡ δὲ Τῆνος καὶ Μύκονος, νῆσοι εἰσὶ τῶν Κυκλάδων. τὸν δὲ στενὸν τόπον, αὐλῶνα καλεῖ. γυραῖαι δὲ κυρίως ἐλέγοντο αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο.

Γυραῖσι δ' ἐν πέτρῃσι τερσαίνων πτερά,
Στάζοντα πόντου, δευτέραν ἅλμην ἀπώσει,
Βληθεὶς ἀφ' ὄχθων τῷ τελωνύχῳ δορί,
Ὧν ἡ κολαστὴς δῖος οὐτάσας λάβρεις,

Αναγκάσει φάλλαισι κοινωνεῖν δρόμου
Κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στόμβους.

In Gyris autem saxis pennas siccans
Mari stillantes, alteram trahet salsuginem,
Tricuspide à scopulis hasta deiectus,
Qua illum vindex horrendus vulnerans mercenarius,
Coget vnà cum balænis currere
Cuculum iactantem vanas minas.

Τελωνύχῳ δορί.] τῇ τριαίνῃ. κολαστὴς γὰρ ὁ Ποσειδῶν, ἤγουν ἡ θάλασσα, ὅτι αὐτῆς ἐστιν ὁ κολάζων, καὶ τιμωρῶν, καὶ σείων τὴν γῆν. λατρεὺς.] ὅτι τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει, Ἤματι τῷ ὅτε τεῖχος Εὐδμήτοιο πόληος Ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων. μυθικῶς. κόκκυγα.) κόκκυξ, ὄρνεον δηλὸν, ὅμοιον ἱέρακι. ἔστι δὲ λάλον, ὃ διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. ἔστι δὲ καὶ δύσφορον, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κούκολος καλεῖται. ἢ οὖν διὰ τὸ μόνιον τὸν Αἴαντα παρεικάσει κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ φλυαρόν. φησὶ γὰρ Ὅμηρος, φῆ ῥα ἔκπτ θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης. ἢ διὰ τὸ μάτην φθέγγεσθαι. καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. στόμβους) λοιδορίας. ἐγὼ δὲ στόμβους φημὶ τὰς διὰ στόματος ὕβρεις, χλευασίας καὶ στωμυλίας.

Ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν
Δελφῖνος, ἀκτὶς Σειρία καταυανεῖ,
Τάριχον ἐν μνίοις δὲ καὶ βρύοις σαθρὸν
Κρύψει κασιγνήτη σὺ Νησαίας κάσις,

Tum frigidum ad litus expulsum cadauer
Delphini, radius arefaciet Sirij.
Salsamentum demum putridum in algis & musco
Sepeliet Nesææ soror miserta,

Νέκυν δελφῖνος.) τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος, διὰ τὸ ἐκβεβρασθῆναι εἰς γῆν. ὁ γὰρ δελφὶς γνοὺς αὐτὸν πλεύσαντα, εἰς γῆν ἐξέρχεται. ὡς ὁ Οππιανὸς λέγει. ἀκτὶς Σειρία.) ἡ στερεὰ, ἡ ἡλιακὴ, ἢ τοῦ ἡλίου καταχρηστικῶς. σείριος δὲ κύων ἀστὴρ ἐστὶν εἷς ὑπὸ τὸ ἡμίσειον καίμενος τοῦ ἄστρου κυνὸς, ὃν οἱ ἰδιῶται τοῦ ὅλου κυνὸς ὄνομα κύναστρον προσαγορεύουσι. περὶ δὲ τοῦ Σειρίου τούτου ἀστέρος, ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἄρατος λέγει· Ὀξέα σειριάει. λάμπει, ἢ ξηραίνει, καὶ μιν καλέουσ' ἄνθρωποι σείριον. καταυανεῖ.) καὶ καθαυανεῖ. αὔω γὰρ τὸ ξηραίνω, φλογίζω. καθαυανεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ. αὔω γὰρ τὸ λάμπω διασυρίζεται, ὅθεν καὶ φαύω λέγομεν. τὸ δὲ καθαυανεῖ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ, τὸ σχῆμα χαριεντισμὸς καὶ ἀστεϊσμὸς λέγεται. τὸ γὰρ εἰπεῖν λαμπρυνεῖ τὸν νεκρὸν, χαριέν ἐστιν. ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη. τὸν δὲ Αἴαντα ἐκβεβρασμένον τῆς θαλάσσης, ὁ ἥλιος ξηρανεῖ, ὡς σῶμα δελφῖνος. λείπει δὲ τὸ ὡς. ὡς ταριχευμένον δὲ καὶ σαθρὸν καταχρύψει οἰκτήσασα ἡ Νησαίας κάσις, ἤγουν ἡ Θέτις, ἡ βοηθὸς τοῦ μεγίστου δίσκου, ἤγουν Διός. βοηθὸς δὲ τοῦ Διὸς ἡ Θέτις, ὡς ὁ Ὅμηρος.

Ἀλλὰ σύ πέρ γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν. μνίον.) τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις πέτραις, ἢ ἑλῶδες, ἢ βοτανῶδες. βρύον δὲ, τὸ ἐκκοπὲν καὶ πλέον ἐν ὕδασι σαθρὸν, νῦν τὸ σεσημμένον. κυρίως δὲ σαθρὸς ὁ ἀσθενὴς, καὶ σεσημμένα τὰ ἄρθρα ἔχων. Νησαίας κάσις.] ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηίδων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. κάσις δὲ Νησαίας νῦν ἡ Θέτις. ἐκ δὲ τοῦ ἐπιφερομένου δὲ νοεῖται. φησὶ γὰρ, δίσκου μεγίστου ταρροθος. οὐκ ἄλλη δὲ τῶν Νηρηίδων τοῦ δίσκου, ἤτοι τοῦ λίθου, δηλονότι τοῦ Διὸς γέγονε βοηθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τὸν Δία λέγει, διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας σπαργανωθέντα, καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τὴν Ὀρφέως ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν. ταῦτα δὲ ὁ τε λίθος καὶ ἡ κατάποσις, ἀλληγορίας φυσικὰς ἔχοντα. καὶ ἡ τοῦ Διὸς βοήθεια, ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς ταῦτα γράφει.

Δίσκου μεγίστου ταρροθος Κυναιθέως.
Τύμβος δὲ γείτων ὄρτυγος πετρουμένης
Τρέμων, φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλὸς,
Τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεὸν,
Λυπρὸς παρ' ᾅδην δεννάσει κακορροθῶν,
Ἡ μὶν παλεύσει δυσλύτοις οἴστρου βρόχοις
Ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' ἐριννύων

Lapidis maximi adiutrix Cynæthei.
Sepulcrum verò vicinum alatæ coturnici
Tremens, cauebit Aegæi maris strepitum.
Castniam autem & Melinæam deam
Tristis apud inferos vituperabit conuicians,
Quæ illum inexplicitis captabit œstri laqueis,
Amores nec amores, sed furiarum

Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται. ἀγρευτικοὶ γὰρ καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ ἐν ταῖς κυνηλασίαις καὶ θύσει τῶν κυνῶν ἐτίμων αὐτόν. ταρροθος δὲ, βοηθὸς ἡ Θέτις τοῦ Διός. τύμβος δὲ γείτων.) ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία φεύγουσα τὴν τοῦ Διὸς μίξιν, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς Ὀρτυγία καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου Λητοῖ, καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον, ἔμελλε γεννῆσαι Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. ζήλῳ δὲ Ἥρας μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένη τῇ Λητοῖ πρὸς ἀπότεξιν, κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀναδίδωσι ταύτην τὴν νῆσον, τὴν Ὀρτυγίαν καὶ Ἀστερίαν λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς κύμασι, ἔτι δὲ καὶ ὑποτρέμουσαν τῷ φόβῳ, ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασεν. ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος πρότερον ἐκεῖ φανέντων ἀψαμένη, τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ. ἡ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα. καὶ Ἄρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατέσχεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν κατῆλθεν. ὄρτυγα γοῦν πετρουμένην, τὴν Δῆλον εἶπε. δι' ἃ, εἴπομεν περὶ τῆς Ἀστερίας. γείτων δέ ἐστιν ἡ Μύκων νῆσος τῆς Δήλου, ἔνθα Αἴας τέθαπται. τρέμων δὲ ὀνομαστικῶς οὕτω καλεῖ χωρίον παρὰ τῇ Δήλῳ, ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. εἰκότως δὲ οὕτως κέκληται, διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον. ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη·

ὁ δὲ Τρέμων ὄνομα χωρίου, ὁ τύμβος δηλονότι τοῦ Αἴαντος, ὁ γείτων τῆς Ὀρτυγίας τῆς πτερουμένης, ἤτοι τῆς Δήλου, φυλάξει τὸν ῥόχθον καὶ ἦχον τῆς Αἰγαίας ἁλός. τουτέστιν ἀποθανὼν ὁ Αἴας, ἐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται. καὶ τοῦτο χαριεντισμός ἐστιν. ἐν τῷ Τρέμωνι γὰρ χωρίῳ Δήλου ὁ Αἴας ὁ Λοκρὸς κεῖται. πλησίον Τήνου καὶ Μυκόνου, αἵ τινες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον δὲ λέγεται, διὰ τὸ εἰκῆν αἰγὸς κυματοῦσθαι. Κασνίαν.) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν μοιχίαν. Κασνίαν δὲ τὴν ἀδελφοποιόν. τοὺς γὰρ ξένους ἀδελφοὺς καὶ φίλους, τὰ ἐρωτικὰ ποιοῦσιν. οἱ γὰρ ἐρῶντες φανερωθῆναι λέγουσιν, ἀδελφός μου, ἢ συγγενής μου ἐστίν. μελιταίαν δὲ τὴν αὐτὴν, διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας. λυπρὸς παρ᾽ ἅδην.) ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν ἅδην δεσπόσει καὶ ὄψεται. καὶ τοῦτο χαριεντισμός ἐστι τὸ σχῆμα. ἣ μὲν παλθίσει.) ἡ τὰς Ἀφροδίτης, ἤγουν αὐτὸς ὁ ἔρως, μὲν καὶ αὐτὸν ἀχθίσει. ἐν βρόχοις καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς ἀκρασίας, ὑφ᾽ ἧς ὡς ἠκροβάτει ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρα ἐμίγη. οἶστρος δὲ ζωΰφιόν ἐστιν σμικρότατον, ὃ ἐγγινόμενον ταῖς μασχάλαις τῶν βοῶν, ἢ τοῖς ὠσὶν, ἐκμαίνει αὐτοὺς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρὸς, εἰ τύχοι. καὶ τοῖς ἰχθύσι δὲ οἶστρος γινόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν. ἐριννύων.] αἱ ἐριννύες, μυθικῶς τρεῖς εἰσι δαίμονες τιμωρητικοί, ὧν τὰ ὀνόματα, Τισιφόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτώ. καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον, καὶ λοιποὺς, ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐγένοντο. κατὰ δὲ Αἰσχύλον, Ἐριννύες Νυκτὸς Αἰανῆς τέκνα. καὶ Ἐπιμενίδης, ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι, λέγων. Ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῆ Ἀφροδίτη, Μοῖραί τ᾽ ἀθάνατοι, καὶ Ἐριννύες αἰολόδωροι. ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες, αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ ἤτοι γῇ ναίειν, ἢ παρὰ τὸ ταῖς ἀραῖς αἰνύειν. Τισιφόνη δὲ, παρὰ τὸ θύειν τοὺς φονέας. Μέγαιρα, παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς. Ἀληκτὼ δὲ, παρὰ τὸ μὴ λήγειν τοῦ τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες, διὰ τὸ ἀφανὲς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς ταύτας δυνάμεις ἀπέρχεσθαι.

Πικραὶ ἀποψήλασα κηρουλκὸν πάγην,
Ἅπασα δ᾽ ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,
Ὅσην Ἄραιθος ἐντὸς ἠδὲ δύσβατοι
Λειβήθριαι σφίγγουσι Δωτίου πύλαι.
Οἷς οὐμὸς ἔσται κἀχερουσίαν πάρα
Ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.
Πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται

Acerbas intendens damnosas pedicas.
Omnis porrò dolores excipiet luctuum,
Quamcunque Aræthus atque inuiæ
Libethriæ Dotij cohibent portæ:
Quibus etiam iuxta litus Acherusium
Meæ lugebuntur diu nuptiæ.
In visceribus etenim balænarum sepelietur

Ἅπασα δ᾽ ἄλγη.) συνεπτικῶς φησὶν, ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει διὰ τὴν ἐμὴν βίαν τὴν ἐν γάμοις. πολὺ δὲ πλῆθος Ἑλλήνων τὸ μόρτα- ναγῆσαι βρωθήσεται κήτεσι θαλασσίοις. οἱ δὲ τοῖς αἵμασιν εἰς ξένην γῆν ἐξωθέντες, ἐκεῖ θανοῦνται. Ἄραιθος.) ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλί-

καὶ Καλλίμαχος μέμνηται, λέγων οὕτωσί· αἱ δὲ Βουνεφόροιο περ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου. Λείβηθρα πόλις Μακεδονίας, ὅθεν ἦν Ὀρφεὺς, ὥς φησι, Νῦν δ' ἄγαμοι κούρη Λειβηθρίας ἔνιε πυθέσθαι. Δώτιον.] ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνεγγίον τοῖς Λειβήθροις. πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν λήγει τὸ Δώτιον, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν. λέγει δὲ, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Κραῖθος ποταμὸς, καὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον. ἔχουσι δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καθὸ τὸ μὲν Δώτιον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Κραῖθος ἐν Ἠπείρῳ. σχεδὸν δὲ τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι εἰσὶν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Αἶνον. οὗτοι οἱ τόποι θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους. οἷς οὑμός.] οἷς τισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχρι ᾅδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους. Ἀχερουσία δὲ λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται Σωναύτης. μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία καὶ Ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς ᾅδου, παρὰ τὸ ἄχη καὶ λύπας ῥέειν τοῖς τῶν τεθνηκότων συγγενέσι. πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσονται.

Βρωθεὶς πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις
Νήλιθμος ἐσμὸς, οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι,
Πάσιν ἔρημοι δεξιώσονται τάφοις.
Τὸν μὲν γὰρ Ἠὼν Στρυμόνος Βισαλτία
Ἀψυνθίων ἄγχουρος ἠδὲ Βιστόνων,
Κουροτρόφον πάγουρον Ἠδωνῶν πέλας
Κρύψει, πρινὴ Τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας.

Multifidis deuoratus maxillis
Infinitus numerus: alij peregrè peregrini
Cognatis orbi intrabunt ſepulcra.
Vnum quidem Eon Strymonis Biſaltica,
Abſinthiis & Biſtonibus contermina,
Nutricium phagrum prope Edonos
Abſcondet, antequam Tymphreſtum ſpectauerit collem:

Νήλιθμος.] καὶ ἀμέτρητος ἑσμὸς βρωθεὶς ἐν πολυστοίχοισι γνάθοις, ἀντὶ τοῦ καταβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν. κάμπη γὰρ τὸ κῆτος. τὸν μὲν γὰρ Ἠιών.] τὸν μὲν γὰρ κουροτρόφον πάγουρον. λέγει δὲ τὸν φοίνικα, τὸν παρὰ Πηλέως ἐστυγημένον, καὶ μισηθέντα ὑπὸ τῶν βροτῶν, ὅς τις ὁ πατὴρ μὲν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ἄκληρον καὶ τυφλὸν, ὁπότε ἠνάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τριήρωνος, ἤτοι ὅτι ἐμίγη τῇ τοῦ παιδὸς παλλακῇ. τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν ἡ Χρυσόπολις ἡ Ἀμφίπολις πόλεις τοῦ Στρύμονος, ἡ Βισαλτία καὶ Θρᾴκη, ἡ ἄγχουρος καὶ γείτων τῶν Ἀψυνθίων καὶ Βιστόνων, οἵτινες εἰσὶν ἔθνη Θρᾳκικὰ, πέλας Ἠδωνῶν καὶ τῶν Μακεδόνων. κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον. Ἠιὼν πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα πλευτήσαντα ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. περὶ δὲ τὴν ἠϊόνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν. καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι, Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους, καὶ ἐπέγραψαν· Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων Παισὶν ἐπ' ἠϊόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοὰς, Λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα, Π... δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην. ... δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ... μέμνηται. Στρυμόνος.] Στρυμ... ποταμὸς Θρᾴκης. Βισάλται δὲ ... Ἀψύνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρᾳκῶν.

ὅθεν Ἀπολλώνιος περὶ Ὀρφέως λέγει, Βιστονίῃ φόρμιγγι καλῆς ἐξῆρχεν ἀοιδῆς. Βίστονες δὲ ἀπὸ υἱοῦ Ἄρεος Βιστόνου, ἢ υἱοῦ Τερψιχόρης. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἠδωνοί, ἔθνος Θρᾴκης. πάγουρον δὲ τὸ γηραιὸν καὶ σκληρόδερμον, τὸν Φοίνικα λέγει. κουροτρόφον δέ, ὅτι παῖδα ὄντα Ἀχιλλέα ἀνέτρεφε. κουροτρόφον δὲ εἶπε πάγουρον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πιννοτρόφου παγούρου. ἔστι δὲ πάγουρος μικρός, ὃς τὴν θαλασσίαν πίνναν τρέφει, καθά φησιν ὁ Ὀππιανός. Ἠδωνοὶ καὶ Ἤδωνες Θρᾳκικὰ ἔθνη. ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες περὶ θάλασσαν οἰκοῦσιν, Ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσόγαιαν. Τυμφρηστός.] πόλις καὶ ὄρος Τραχῖνος, ἀπὸ τοῦ Τυμφρηστοῦ τινὸς βασιλέως, ἢ Τυμφρήστου υἱοῦ Ἡρακλέος. λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς. ὡς Εὐφορίων, βουκολέων τρυχνίδα Τυμφρηστοῖο αἰπῆς.

Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν,
Ὅμηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνους,
Ὅτ' εἰς νόθον τρήρωνος ηὐνάσθη λέχος.
Τρεισοὺς δὲ ταρχύσουσι Κερκάφου νάπαι
Καύηκας οὐκ ἄπωθεν ἀλέντα ποτῶν.

Patri maximè omnium inuisum,
Qui eum perforatis lucernis excæcauit,
Quando in adulterino columbæ cubuerat lecto.
Tres verò ſepelient Cercaphi ſaltus
Laros non procul ab Alente fluuio:

Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν.) Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος, ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ Κλυτίᾳ, ἢ Φθίᾳ κατά τινας, ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς Πηλέα, καὶ ὃς ἀπαγαγὼν αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, ἔπεισεν ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μιχθέντα τῇ παλλακῇ γνοὺς αὐτὸν ὁ πατήρ, κατηράσατο μὴ ποιεῖν παῖδας, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει. ὁ δὲ φυγὼν, ἦλθε πρὸς τὸν Πηλέα, καὶ ὃς ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Χείρωνος, ἔδειξεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον, καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ εἰπών, ἴδε καὶ παῖς, σὺ ἄγαγε υἱὸν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ, καὶ παίδευε ὥσπερ χρὴ πατέρα φίλον ἀνάγειν υἱόν. καὶ τοῦτο χάριν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν ὁ Πηλεὺς αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. καὶ ὁ Ὀππιανὸς δέ φησι, τὰ τέκνα φάεος φίλτερα καὶ βιότοιο λέγει. ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος, διὰ τὸ ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ φασὶ πραγματικῶς, καὶ Ὅμηρος φησὶν ἐμοὶ συνάδειν, ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος λέγει πρὸς Ἀχιλλέα, Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο, Ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο. Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων, Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα· Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς, Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς, Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς, Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια. καίτοι τοσοῦτόν φησιν, Ἀλλά σε παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ Ποιεύμην, ἵνα μή ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς. Τελαοὺς δ.] τοὺς δὲ τρεῖς καύηκας καὶ λάρους, ἤτοι γεραιούς, ἤτοι Κάλχαντα, Ἰδομενέα, καὶ Σθένελον, ταρχύσουσι καὶ θάψουσιν αἱ νάπαι καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι τοῦ Κερκάφου. ὁ δὲ Κέρκαφος ὄρος Κολοφώνιος ἐστὶν, οὐκ ἄπωθεν δὲ καὶ οὐ μακρό-

θεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῆς πόλεως καὶ ὑδάτων τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ Κολοφῶνος. Ἀλέντα δὲ καὶ ἐκ Ἄλεντος Δωρικῶς εἶπε. Καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε, διὰ τὸ γέρους, καὶ λευκοὺς εἶναι ὡς τοὺς λάρους, καύης δὲ ὁ λάρος, κατὰ Αἰνιᾶνας, ὡς φησι καὶ Ἱππῶναξ· κίκων δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύης. ἄποθεν, τὸ το μικρὸν γράφε. οὗτοι δὲ ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον, μέγα τοῦτο γράφουσι. σὺ δὲ γίνωσκε, ὅτι τὸ δασὺ ἐκπίπτειν δύναται, ὅτε βούλεται ὁ στιχιστής, ἴσως τοῖς διπλοῖς, ὡς καὶ πρότερον ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα παραγαγών, τὸ, Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. εἰ δὲ μείουρον τοῦτον νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ τοὺς μιμητὰς ζωγράφων, χωλῶν ἰάμβων Ἱππωνακτείων στίχων· μυὸς κατωμόχανε μυκάπι γράψης, ὄφιν τελήρβυς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ ἀπεμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην. αὕτη γάρ ἐστιν συμφορά τε καὶ κληδών· νικύρτα καὶ σάβαυνι τῷ κυβερνήτῃ, ἣν αὐτὸν ὄφις τ' ἀντικνήμιον δάκῃ. ἰδοὺ ὄφις τὸ ο μικρόν ἐστιν ἐκταθὲν ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. οὕτω καὶ τὸ ἄποθεν μικρὸν ὄν, μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ θ ἐπιτάσει. οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι, καὶ οὐδὲ ἴσασιν ὅθεν μέγα ἐστίν. σὺ δὲ εἰ μέγα τοῦτο γράφεις, κἂν λέγε, ὅτι ἐπιτάσει Ἀττικῇ μέγα τοῦτο γράφω, ὡς τὸ δότης, πότης, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸν μὲν Μολοσσοῦ Κυπέως κοίτου κύκνον
Συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
Ὅτ' εἰς ὀλυνθῶν δῆριν ἑλκύσας σοφὴν,
Τὸν αἰθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
Σφαλεὶς, ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον.
Τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως
Αἴθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς.
Τρίτον δὲ τοῦ μόσσυνας Ἐκτηνῶν ποτὲ

Primum quidem Molossi Cypei cubicularis cygnum,
Suis feminæ qui aberrauerit à partubus,
Cum in grossorum certamen callidum trahendo
Aemulum, ipse lapsus, fatalem
Ex vaticiniis dormiet somnum:
Alterum, nepotum Erechthei quartum,
Aethonis germanum in historiis fictis:
Tertium, filium eius, qui Ectenorum quondam

Τοῦ μὲν Μολοσσοῦ.) εἶπον τρεῖς αὐτῶν. νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον, καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως, καὶ Κοίτου, ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. Μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τοῦ δίκην ἱματίου ἐνδύοντος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστιν τῷ ἡλίῳ. Κυπαὶς δὲ τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου, ὅτι σπερμογόνος ὁ Ἥλιος, καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς ζωογόνος. Κύκνον τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ γηραιὸν καὶ μαντικόν. καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν, καὶ λιγυρώτατον τότε ᾄδουσι μέλος, ὡς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος λέγων, κύκνου δίκην τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο, ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐστιν. Συὸς παραπλαγχθέντα.) Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας. ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται, ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχῃ μάντει. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν αὐτὸς ὁ Κάλχας, καὶ ἕτεροι, Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, Ποδαλείρης, Πολυ-

ποίητης, ἐν Ἰλίῳ λιπόντης τὰς ναῦς αὐτῶν, εἰς Κολοφῶνα πεζῇ πορευθέντες), κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα. ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ μάντει υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικήσαντος, διὰ μαντείας συκῆς ἀγρίας ἑστώσης, ἤρετο Κάλχας τὸν Μόψον, πόσους ὀλύνθους ἡ συκῆ φέρει. ὁ δὲ Μόψος, μυρίους ἔφη, καὶ μέδιμνον, καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσόν. καὶ εὑρέθη οὕτως. Μόψος δὲ ἠρώτησεν Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπὶ τόκου ἑστώσης, πόσα κατὰ γαστρὸς ἔχει, καὶ πότε τέξει. τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε, δέκα χοίρους ἔχει. ὧν ὁ εἷς ἄρρην, τέξεται δὲ αὔριον. ὧν γενομένων, καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνιείς, ἀθυμήσας τελευτᾷ. ἄλλοι δὲ φασίν, ὅτι ἑκὼν αὑτὸν ἀνεῖλεν. φῆληξ, ὄλυνθος, σῦκον, καὶ ἰσχὰς, διαφέρουσι. φῆληξ γὰρ τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται. ὄλυνθος, τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δέ. σῦκον, τὸ ὡραῖον. ἰσχὰς δὲ, τὸ ξηρανθέν. Τὸν δ᾽ αὖ τέταρτον.) δεύτερον ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; καλῶς ἔχει τὰ τῆς γραφῆς, καὶ σκόπει. αἴθωνα γὰρ εἶπε, τοὺς τρεῖς δὲ θάπτουσιν αἱ νάπαι τοῦ Κερκάφου, τὸν Κάλχαντα προεῖπε, δι᾽ ἃ εἴπομεν. αὖ δὲ, ἤτοι δεύτερον δέ, τὸν τετάρτην γενεὰν ἕλκοντας ἀπὸ τοῦ Διός, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα. Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης, Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς καὶ Φοῖνιξ. τοῦ Μίνωος καὶ Πασιφάης τοῦ Ἡλίου, Δευκαλίων. Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτρας, Ἰδομενεύς. ψεύδεται περὶ Ἰδομενέως, λέγων αὐτὸν ἀπὸ τῆς λοιποῖς πλανηθῆναι. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ λέγει, πάντας δ᾽ Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ᾽ ἑταίρους, Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔ τιν᾽ ἀπηύρα. ἐν Κρήτῃ δὲ κατῴκησε ὑπὸ Λεύκου ἢ Αμύκλου τοῦ Τάλω στασιασάντων, καὶ δέκα πόλεις πορθησάντων, τῆς Κρήτης ἐκβάλλεται. Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται, ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι καὶ δοῦναι τὴν Ῥέαν τῷ Κρόνῳ λίθον ἀντὶ Διός, ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ· δι᾽ αὐτοῦ γὰρ οἱ σεισμοί. Αἴθωνος αὐτάδελφον] τὸν Ἰδομενέα. αἴθωνος δέ τινες τοῦ Ὀδυσσέως λέγουσιν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ἀλλ᾽ οὕτω λέγει τοῦ ἐν πλάσμασι αἴθωνος. φλυαρεῖ δὲ καὶ τὸ γραφαῖς. οὐ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεὺς, ἀλλ᾽ ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἰθάκην, ἄγνωστος ἔλεγεν πλάττων, ὅτι αἴθων καλοῦμαι. εἰ μὴ δὲ ἐκ Κρήτης ἀδελφὴ Ἰδομενέως. τρίτον δὲ τοῦ μάντυνας εἰπὼν αἴθωνα πρότερον καὶ δεύτερον οὓς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον ὅς ἐστιν ὁ Σθένελος, καὶ τοῦτο πάλιν ψεῦδος. ὁ γὰρ Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Σθένελος. ἡνίοχος γὰρ ἦν αὐτοῦ. περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος αὐτῶν ἐλεύσεως ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγει. ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναιρεθῆναι ὑπ᾽ Αἰγιαλείας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, φεύγει εἰς Δαυνίαν, ἥτις καὶ Καλαβρία λέγεται. μάστευνες κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ τείχη τῶν Ἐκτηνῶν καὶ Θηβαίων λέγει. οὐκ οἶδα δὲ ὅθεν καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἔκτηνας, εἰ μήπως οὕτως φησὶ τοὺς ἐκ κτηνῶν. τοῦτο γὰρ διεβάλλοντο γὰρ οἱ Θηβαῖοι, ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς. ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος πρὸς τὸν χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν φησίν, ἄγε σὺ νῦν τε ἴσσον τόδε καὶ τόδε, εἰ φεύγομεν ἀρχαῖον ὄνειδος Βοιωτίαν ὗν. ἄλλος δέ τις ἱστορικός φησιν, Ὕαντες ἔθνος βάρβαρον τὰς Θήβας παρῴκησαν. οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὕας Βοιωτοὺς, ὗς Βοιωτοὺς λέγοντες. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ τραγικός, ἐν δράματι Πλευρωνίαις, λέγων· κραιπνὸς πτ᾽ εἰς γῆν τὴν δ᾽ ἐπιστρέφει ποδὶ Ὕαντος, ὃς γῆν ναίει ἀρχαῖος λεώς, παιδὸς τὰς τούτου καὶ περίχηπον πλάκα, οἰκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίσατο γνάθοις. γόνος δὲ τοῦ Καπανέως τοῦ κατασκάψαντος, ἢ τοῦ κατασκάψοντος καὶ μέλλοντος κατασκάψαι τὰ τείχη τῶν Θηβῶν, ὁ Σθένελος ὑπάρχει.

Σπιρρᾷ δικέλλῃ βουσκαφήσαντος γόνον,
Οἱ Γογγυλάτης εἷλε Βουλαῖος μυλεύς,
Ἀγλαΐτῳ μάστιγι συνθραύσας κάρα,
Ἥμας ξυναίμοις παῖδας αἱ νυκτὸς κόραι
Πρὸς αὐτοφόντην σφῶν ὥπλισαν μόρον.

Turres valido ſubruit ligone,
Quem Gongylates interfecit conſiliarius Piſtor,
Violento flagello caput confringens,
Quando patris germanos Noctis filiæ
Ad mutuæ cupidinem armarant mortis.

Ον Γογγυλάτης.) ὃν ἕνεκα Καπανέα εἷλε καὶ ἐφόνευσεν ὁ Ζεὺς ὁ Γογγυλάτης, δι' οὗ αἱ γογγύλαι καὶ αἱ συνεστριμμέναι χεῖρες κινοῦνται. ὁ βουλαῖος, δι' οὗ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν. ὁ μυλεὺς, δι' οὗ ἄνθρωποι καὶ τὰς μύλας καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν, ἢ ὁ ἀρπεδότης ἀπὸ τῆς μύλης. ἀγηλάτῳ μάστιγι.] τῷ κεραυνῷ, ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον. ἢ τῷ τοὺς ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντας, ὅθεν δασυντέον. ὅτι δὲ ἀγὴς ὁ μυσαρὸς, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἄγιος ὁ μυσαρὸς, Ἱππῶναξ φησὶν, ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ βουπόλῳ κατηρῶντο. περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως, καὶ τῆς αὐτοῦ κεραυνώσεως, Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις φησί· Καπανεὺς δέ πως εἴποιμ' ἄν, ὡς ἐμαίνετο. μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε· μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διὸς, τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων Περγάμων ἑλεῖν πόλιν. καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος, ἀνεῖρπ' αὐτὴν ὑπ' ἀσπίδ' ἑλίξας δέμας, ἤδη ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων, βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν, ἔκτυπε δὲ χθών. τὰ δὲ τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος, παῖδες Ἀντιόπης θυγατρὸς Ἀσωποῦ, ᾗ συμμιγεὶς ὁ Ζεὺς ἔτεκεν αὐτούς. τοῦ βουσκαφήσαντος τὰς Θήβας, ἢ τοῦ κεραυνωθέντος Καπανέως. πότε; ἡνίκα αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες ὥπλισαν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἑαυτῶν πατρός. λέγει δὲ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. πρὸς τί ὥπλισαν; πρὸς ἔριν καὶ ἐπιθυμίαν, αὐτοφόντην δὲ, τὸν ὑπ' ἀλλήλων μέλλοντα αὐτοὺς ἀνελεῖν. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε. Οἰδίπους ὁ Λαΐου παῖς, ἀνελὼν τὸν πατέρα ἀγνοίᾳ, ὁμοίως καὶ τὴν μητέρα Ἰοκάστην γήμας, ὥς φησιν Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ· ὃς ὃν πατέρα ἐξεναρίξας γῆμε. ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, καὶ Ἰσμήνην, καὶ Ἀντιγόνην. ὅθεν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, ἀδελφοὶ καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίποδος. ἀναγνωρισάσης δὲ τὴν μητέρα, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος· ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν, ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, περὶ τῆς βασιλείας μαχόμενοι, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. ὁ μὲν Ἐτεοκλῆς, Θηβαίων ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ Πολυνείκης, μετὰ τῶν Ἀργείων προσελθὼν αὐτοῖς. Ἄδραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχεν. μεθ' ὧν ἦν καὶ Καπανεὺς, ὃς ὡς μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ δ τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐν τῷ ζ.

Δοιοὶ δὲ ῥείθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς.
Αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Δηραίνου κύνες
Δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοισθίαν βοὴν
Πύργων ὑπὸ πλεύρῃσι Παμφύλου κόρης,
Αἰπὺς δ' ἀλίβρος ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ

Duo ad Pyrami fluentorum oſtia.
Mutuis mortui cædibus Deræni
Canes vltimo pugnabunt prælio

Sub Pamphyli filiæ turrium radicibus.
Altus autem exesúsque tumulus, Megarsus,

Δοιοὶ δὲ.] οἱ δὲ δύο μάντεις, Μόψος ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος, καὶ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου, καὶ ὁ Ἀλκμαίωνος, Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Ἐριφύλης τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου τοῦ βασιλέως. ἢ Ἀμφιάρεω τοῦ Μάντεως παιδὸς παῖς. οἱ κύνες] οἱ μάντεις, οἱ γνήσιοι. οἱ ἐπῳδοὶ τοῦ ἐν Δηραίνοις τόπου Ἀβδήρων, θεραπεύοντες Ἀπόλλωνα, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν παιᾶσιν, ἀνηκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ᾽ ἀλλήλων σφαγαῖς δμηθέντες, καὶ τεθνηκότες αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τὴν λοιδορίαν βοήν. τὸ δὲ χῶμα χαρμηπημονός. οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. ἔστι δὲ καὶ κακόπλαστον, κακότροπον, τὸ καὶ κακόζηλον. πόλεμον γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν πολεμήσουσιν, οὐ βοήν. πολεμήσουσι δὲ τοὺς ὑπὸ ταῖς πέτραις, καὶ τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τῆς Μεγάρσου. ἡ δὲ Μέγαρσος, κατὰ Δημήτριον περὶ τὸν Παμφυλιακὸν κόλπον, θυγάτηρ Παμφύλου, ἀφ᾽ ἧς ἡ πόλις Μέγαρσος ἐκλήθη. ἢ ταῦτα δὲ μετωνυμικῶς εἶπε, καὶ ἐμψύχως τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς ἡρωΐδος θυγατέρος Παμφύλου καλέσας. ὡς καὶ Ἡσίοδος τὸ ὄρνεον τὴν χελιδόνα, Πανδιονίδα εἰπών. ἡ δὲ Μέγαρσος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ. κύνας Ἀπόλλωνος τοὺς μάντεις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ φιλοδεσπότου τῶν κυνῶν, ἢ ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀλόγων μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει πρὸς τὰ ἀγάλματα. ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου τοιαύτη. μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς, βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρέθετο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἤτοι τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ, κελεύσας φυλάξαι μέχρι ἐνιαυτοῦ ἑνός. πληρωθέντος δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρεχώρει αὐτῷ ὁ Μόψος. διὸ περὶ τούτου πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι, ὑπ᾽ ἀλλήλων ἀνῃρέθησαν, οὓς θάψαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν, ὡς καὶ Εὐφορίων,

> Πύραμον ἠχήεντα πόλιν δ᾽ ἐκτίσσατο μᾶλλον,
> Ης περὶ δῆριν θέντε κακοφραδέες ἀλλήλοισι,
> Μόψος Ἀμφίλοχός τε, καὶ ἄγχια δῆριν θέντες,
> Μουνὰξ ἀλλήλοιο πύλας ἔβαν αἰδωνῆος.

καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασιν, ὅτι μετὰ Μόψου ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν μετὰ χειμῶνα, ἀπερρίφη πρὸς Μόψον. καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὡς δέ τινες φασίν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκησεν.

ἀλιβρός.] ὑπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος, ὅθεν ἐμοὶ μᾶλλον τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι.

Μέγαρσος ἀγνῶν ἠρίων σταθήσεται,
Ὡς μὴ βλέπωσι μηδὲ νερτέρων ἕδρας
Δυῶντες φόνῳ λουσθέντε τ᾽ ἀλλήλων τάφους.
Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν,
Καὶ Σάτραχον βλώξαντες Ὑλάτου τε γῆν,

In medio sacrorum stabit sepulcrorum,
Vt ne videant, nec inferorum sedes
Ingressi, cruore respersa alterutrius sepulcra.
Quinque in Spheceam Cerastiam
Et Satrachum venientes, terrámque Siluani,

Μέγαρσος] πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου. καὶ Μεγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἀγνῶν.] πῶς ἀγνῶν εἶπε, τῶν ἀλλήλους φονευσάντων τὰ ἱερά; οὐ πρὸς τὸ φονικὸν ἀποβλέψας εἶπεν, ἀλλ᾽ ὅτι μάντεις ἀμφότεροι. οἱ πέντε δέ.] ὁ δὲ Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ τε καὶ Ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεὺς καὶ Πράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλανηθέντες οἰκήσουσιν. ὁ μὲν Τεῦκρος ὁ ἐμὸς συγγενής, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ Αἴαντος θανάτῳ. ὁ Ἀγαπήνωρ δέ, ὁ υἱὸς δὲ καὶ υἱὸς δὲ ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον χαλκωρυχήσει, οὗ τὸν πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνεῖλε. τρίτος δὲ ὁ Ἀκάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας. οὗτινος Ἀκάμαντος πρεσβέως ἐλθόντος ποτὲ εἰς τὴν Τροίαν σὺν Διομήδει, ἐρασθεῖσα Λαοδίκη ἡ Πριάμου θυγάτηρ, ἐμίγη καὶ ἐγέννησε Μούνιτον. ὃν Μούνιτον Αἴθρα ἡ προμήτωρ Ἀκάμαντος, θήσει ἐν χερσὶ τούτου τῆς Τροίας πορθηθείσης, εἰποῦσα αὐτῷ ἰδοὺ ὁ παῖς σου. ὃν Μούνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θράκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι, ὄφις πλήξας ἀνεῖλε, καὶ θνήσκουσα αὐτὸν καὶ Λαοδίκη ἡ μήτηρ ἀποθανεῖται. ἣν ὁ Λυκόφρων τρωΐην εἶπε πρεσβυγενῆ τῆς Τροίας χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι. μέσῳ δὲ τούτων τίθεται ἐμπερίβολον περιβολήν, λέγων, ὅταν δώσει αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἴθρα. ἣν μόνην ἀπὸ πάντων τῶν Ἀττικῶν ἐδούλωσε Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ τοιοίδε καὶ τοιοίδε, οὕστινας Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, μὴ στείλῃς βοηθούς, ὦ σῶτερ Ζεῦ, τῇ δευτέρως ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ. μὴ δὲ τὸν Προπύλαιον στείλῃς, μηδὲ ἐξέλθοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων. μηδὲ ὁ Ἴδας καὶ ὁ Λυγκεύς. οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ τείχη τὰ Τρωϊκὰ τὸν πόλεμον τούτων ὑπενεγκεῖν, κἂν ἔχωσι πρόπυργον τὸν Ἕκτορα. εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα παρηγορεῖ, καὶ φησίν· ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεύς. ὃς φιλονεικίαν αὐτοῖς ἐμβάλῃ, ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον. οἳ καὶ ἀναιρεθήσονται ὑπ᾽ ἀλλήλων, διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι τῶν ἑαυτῶν ἀνεψιαδῶν, ἤτοι ἐξαδέλφων, Φοίβης καὶ Ἱλαείρας, πλὴν μόνου Πολυδεύκους. εἶτα καὶ ἄλλαις χρῆται περιβολαῖς· καὶ φησὶ καὶ τούτων μὲν ὁ θεὸς ἀνιάσει ἡμῖν τὸ δόρυ. ἄλλοι δέ, πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων κινήσει καὶ ἀγάγῃ. οὓς οὐδ᾽ ὁ ἀνθρώπινος κερδήσει σίτου οἴνου καὶ ἐλαίου. εἶτα φησὶ καὶ περὶ τῶν ἑτέρων δύο· ὁ Κηφεὺς δέ, καὶ ὁ Πράξανδρος οἱ πέμπτοι, ὅτι οἱ πρὸς ἀναπληροῦσι τῶν πέντε, ὧν εἶπε στρατηγῶν τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι. Σφήκειαν] ἡ Κύπρος πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχάς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὠνομάσθη. Σάτραχος.] πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον. Ὑλάτου δέ.] τοῦ Ἀπόλλωνος. ὕλη γάρ ἐστι περὶ τὸν Κάειον τόπον τῆς Κύπρου, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ᾽ ἧς Ὑλάτην τὸν θεὸν προσαγορεύουσιν.

Μορφὼ παρεικήσουσι τὴν Ζηρυνθίαν·
Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος,
Κυχρεῖος ἄντρων, Βωκάρου τε ναμάτων
Οὑμὸς ξυναιμὸς ὡς ὁ πατρῴου φονεὺς
Πώλου, νόθον φίτυμα συγγόνων βλάβη,
Τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν αἰχματηρίδα

Morphonem accolent Zerinthiam:
Primus quidem patris criminationibus expulsus
Antris Cychrei, Bocaróque fonte,
Meus cognatus, tanquam patrij occisor
Pulli, filius adulterinus, cognatorum damnum:
Qui rabiem in ouilia bellicosam

Μορφώ.] ταύτῃ τὸ ξόανον φασὶ πεποιῆσθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίου τινὸς νομοθέτου, αἰνιξαμένου τὸ μὴ ἀπαλλάττειν ταῖς παρθένοις, ἢ πεπεδῆσθαι ταύτῃ τῇ πέδῃ. οἱ δὲ Τυνδάρεων φασί, διὰ τὸ ἁμάρτημα τῆς Ἑλένης. τὴν Ζηρυνθίαν.] ἐν Θρᾴκῃ ἄντρον ἐστίν, ἐν ᾧ ἡ Ζηρυνθία Ἀφροδίτη τιμᾶται, ἢ ὅτι ἐν Τροιζῆνι ἱερὸν Ἀφροδίτης ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτι ἤρα Ἱππολύτου, τοῦ Θησέως καὶ Ἱππολύτης τῆς ἀμαζόνος παιδός. ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν.] ἐξελαθήσεται φησὶν ὁ Τεῦκρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος, διὰ τὸν Αἴαντα. φασὶ γάρ, ὅτι Τεῦκρος παραπλέων Σαλαμῖνι διωχθεὶς παρὰ Τελαμῶνος τοῦ πατρός, ὡς μὴ ἀμύνας Αἴαντα, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνα κτίσας, ᾤκησε, καὶ γήμας Εὔνην τὴν Κύπρου, Ἀστερίαν ἐγέννησε. Κυχρέως ἄντρων.] ὁ Κυχρεὺς ἢ Κυγχρεύς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπῆρχεν υἱός. ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὥς φησιν Εὐφορίων ἐν Ἱππομέδοντι· ποῖος γὰρ Κυχρῆος ἐνὶ ψαρῇ Σαλαμῖνι. ἐγὼ δὲ καὶ ἦτα γράφω τὸ χρεὺς, κἂν πάντες οὐκ οἶδ' ὅθεν δίφθογγον τοῦτο γράφουσιν. ἐγὼ γὰρ οὕτω λέγω, ὡς τὸ Πηλεὺς, Πηλῆος, οὕτω καὶ Κυχρῆος. τοῦτον δὲ τινὲς τὸν διφυῆ Κέκροπα φασίν· ἄλλοι δέ, ὅτι ὄφις ποτὲ ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον αὐτὴν ἐποίει, ὃν ὁ Κυχρεὺς ἀνεῖλεν. ὅθεν καὶ ἀνάξιφος ἐκλήθη. τὸ δὲ Κυγχρέως, γραμμική ἐστι κατὰ διάλεκτον. ὁ μὲν ξυναίμος.] ὁ ἐμὸς συγγενὴς Τεῦκρος. διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ Ἡσιόνης τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ' Ἡρακλέα δοθείσης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας, ὡς σὺν αὐτῷ πορθήσαντι τὴν Τροίαν. ὁ γαστρίου.] τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ. γράφουσι καὶ λέγουσι κακῶς φαῦλαι τὸν ποιητήν. ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ ἦσαν· ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Ἐριβοίας ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρός. Τεῦκρος δέ, Ἡσιόνης, ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω ταύτην τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγραφεῦσιν. ὁ παλαιοῦ γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου ὁ γαστρὶν ἔγραψαν. τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ, τὸ εἰπεῖν ὡς φονεὺς Αἴαντος. οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας ἐδιώχθη ὁ Τεῦκρος. Γώλυ.] τινὲς οὕτως συντάσσουσιν, ὡς φονέα τοῦ ὁ γαστρὶν πάλιν, ἤτοι Αἴαντος, ὃ ἐγὼ ὁ παλὶν γράφω. ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονέως στίζουσιν. ἄρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω, τὸ νόθον γέννημα τοῦ Πώλου, ἤτοι τοῦ Τελαμῶνος. ὅπερ ἐστὶν ἐπαίνου. Γῶλον δὲ αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ ὁρμητικὸν ἄγαν, καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀλκήν. συγγενῶν βλάβην.] τῶν Τρώων, διότι κατεπολέμει τοὺς Τρῶας συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας, διὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς.
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν.
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν.] ὡς φονέως τοῦ πατρῴου Αἴαντος, τοῦ μανέντος ἕνεκεν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἀνελόντος τὰ Ἑλληνικὰ ποίμνια. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Αἴας μανεὶς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως τῷ Ὀδυσσεῖ, τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλε. τῶν Ἑλλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὕστερον, καὶ αὐτὸν ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ ξίφους ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἕκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. καὶ Ὅμηρος·

δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

Χέαντος ὃν χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ
Χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ
Μίαν πρὸς ἄδην καὶ φθιτοῖς πεπαμμένον
Κέλευθον, ᾗ γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,
Ἦμος κατ' αἴθων θύσθλα Κωμύρῳ λέων
Σφῷ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτάς
Σκύμνον πρὸ ἀγκάλησιν ἀείτα βρέφος.

Effuderat: quem crudelis leonis pellis

In pugna

In pugna reddidit invulnerabilem,
Vnam ad Orcum atque manes viam
Sortitum, quam Corytus texit ...
Quando Comyroni sacrificia adolens leo,
Patri suo preces dixit impetrabiles,
Aquilæ catulum in vlnis quatiens.

Χάρωνος αὐλιστοῦ δορᾷ.] Χάρων ὁ λέων κατὰ Μακεδόνας. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. ἐν Νεμέᾳ χώρᾳ τοῦ Ἄργους, λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις, ὃν Ἡρακλῆς συνθλάσας ταῖς οἰκείαις χερσὶ, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπαιδι ὄντι, καὶ θύοντι ποτὲ τῷ Διὶ, διατρίβων ὁμοῦ ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ πατρὶ Διὶ, ὅπως ἑστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παιδίον ἄρρεν αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσίαν οἰνοδόχον φιάλην, ἔθυσε, καὶ ηὔξατο οὕτως. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη αἰετός. καὶ φησί· Τελαμὼν, ἔσται σοι παῖς, ὃν καὶ κάλεσον αἰετὸν, κατὰ τὸ σημεῖον. καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα, αἰετὸν ἐκάλεσαν. εἶτα Αἴαντος αὐξηθέντος, τῇ λεοντῇ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐσκέπασε, καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο, ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς ληροῦσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου κατά τινας τοῦ σκεπομένου περόνῃ ὑπὸ τοῦ Γωρυτοῦ, ὅτι ταύτην ἐφόρει Ἡρακλῆς. ὅπη δὲ Αἴας, ὑπὸ τοῦ σάκους. ἄλλοι δέ φασιν, ὑπὸ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Αἴαντα. ταῦτα δὲ λῆρος. οὕτω δὲ ἔχει τὸ ἀληθές. περιδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους, οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν, καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς ὤσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτους τοὺς τόπους μόνους εἶχε τρωτούς. Γωρυτὸς Σκύθης] ὁ τοῦ Τευτάρου, ὃν πρὶν [illegible] εἶπεν Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τεχνικήν. ἐγὼ γὰρ ἔφην, ὅτι ἄλλοι φασὶν, Εὔρυτον, ἢ Ῥαδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατρῷον αὐτοῦ γενόμενον. σκύμνον περ ἀγκάλαισιν.] Ἡρακλῆς φιλῶν τὸν Αἴαντα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν ἐν ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις, καὶ τέλειας ηὔξατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διί.

Οὐ γάρ τι πείσει φίτυν ὡς ὁ Λήμνιος
Πρηστὴρ Ἐνυοῦς οὔποτ' ἐς φύζαν τραπεὶς
Ταῦρος βαρύφρων, δυσμενεστάτου ξένων
Ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον, ἀρνεύσας λυγρὸν
Πήδημα πρὸς κνώδοντος αὐτουργεῖς σφαγάς.
Ἐλᾷ δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν,
Ὃν ἡ ξυνόμαιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται,

Nec enim persuadebit patri, Lemnium
Fulmen Bellonæ, numquam in fugam versum
Taurum iracundum, inimicissimi hospitis
Dono pectus percussisse, tristi insilientem
Saltu in spontaneas gladij cædes:
Sed expellet procul è patria Trambeli fratrem,
Quem soror patris genuit,

Οὐ γάρ τι πτήσσει.] οὐ γὰρ πτήσσει φησὶν ὁ Τεῦκρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπὼν, ὅτι ὁ Λήμνιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν [illegible] ...ωρον ἐποιήσατο. ὁ φρηγὸς, ὡς [illegible] ὁ σφοδρὸς αἵμος τῆς Ἐνυοῦς καὶ τοῦ Πολέμου. Ἐνυὼ γὰρ ἐπίθετον Ἥρας. ὁ οὔποτ' ἐς φυγὴν ἐλθὼν στρατιὸς, ταῦρος βαρύφρων, ὡς καὶ Ὅμηρος.

Ἀνδρὶ δ' ἔχ' ἴκελος ἔξεε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Δυσμενεστάτου ξένων, δώρῳ.] μονομαχήσας γὰρ τῷ Ἕκτορι, καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γενομένης, φιλιοῦνται, καὶ ἀλλήλοις δίδωσι δῶρα·

Αἴας μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

μεθ' οὗ καὶ ἀναιρεθεὶς Ἕκτωρ, καὶ ὑπ' Ἀχιλλέως δεθεὶς ἐκ τοῦ ἅρματος ἐσύρετο. Αἴας δὲ τὴν σπάθην ἀφ' Ἕκτορος λαβὼν, μετ' αὐτῆς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, ὡς φησι Σοφοκλῆς· Κτησικλείδης δὲ ὑπὸ Γαίσιδος φησὶ πεξευθέντα ἀποθανεῖν.

Τραμβήλου κάσιν.] [illegible] γενομένην τῆς Τροίας ἅλωσιν, Τελαμὼν Θεαίειρας, τῆς καὶ Ἡσιόνης, γέρας ὡς ἐξαίρετον ἔλαβεν, ὡς Ἴστρος ἐν συμμίκτοις φησίν. αὕτη δ' ἐκ Τελαμῶνος ἔγκυος γενομένη, ἀπέδρασε τῆς νεὼς, καὶ νηξαμένη ἦλθεν εἰς Μίλητον, διανηξαμένη τὴν μεταξὺ θάλασσαν. ἐγὼ δὲ ἀνηθεῖσα φημὶ παρὰ Πελάμυ βασιλεύοντος τῆς Μιλήτου Ἀρίονος, ὃς αὐτὴν ἐν ὕλῃ κεκρυμμένην εὑρὼν διέσωσε, καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Τράμβηλον κληθέντα ἀνέθρεψεν, ὡς ἴδιον παῖδα. τῆς δ' ἐπὶ Ἴλιον στρατείας γενομένης, Ἀχιλλεὺς εἰς Μίλητον παραγένετο, καὶ τὸν Τράμβηλον ἀντιστάντα ἀνεῖλεν. εἶτα τῆς ἀνδρείας τοῦτον θαυμάσας, καὶ Τελαμῶνα μαθὼν εἶναι, ἔθαψεν αὐτὸν, δακρύσας ὡς συγγενῆ.

Δοθεῖσα πρεσφαίγμα τῷ πυργοσκάφῳ·
Ἣν δή ποτ' ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς
Γλαυκῷ κελαινὸν δόρπον ὀτρύνει κυνὶ
Σπεῖλαι τριπλᾶς θυγατέρας ὁ σπείρας βάβαξ,
Τῷ πᾶσαν ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα,
Ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων
Λαύρως σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον.
Ὁ δ' ἀντὶ πιποὺς σκορπίον λαιμῷ σπάσας
Φόρκῳ, κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσε βάρος.
Χρήζων πυθέσθαι πημάτων συμβουλίαν.
Ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρέτης μολὼν,

Prædæ data euersori turrium:
Quam aliquando stans in foro popularium
Cæsio diram hortatus est cenam cani.
Mittere trium sator filiarum orator,
Totam salsugine cœnum reddenti terram,
Quando fluctus è buccis eructaret,
Violenter omne concutiens immensa procella solum.
At ille pro pipone scorpium gutture glutiens
Cano, mali partus luxit onus.
Secundus autem ad insulam agrestis accedens,
Sciscitari volens cladium remedium,

Τῷ πυργοσκάφῳ.] τῷ Τελαμῶνι. ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλανικος, ὅτι μετὰ τὸ Ἡρακλέα εἰσελθεῖν ἐν τῇ Τροίᾳ, ὁ Τελαμὼν μέρος τοῦ τείχους καταβαλὼν εἰσῆλθε. σπωμένου δὲ ἐπ' αὐτὸν Ἡρακλέους τὸ ξίφος, ὁ Τελαμὼν παρατηρήσας τοῦτο ἕνεκα δυσχεράναντα τὸν Ἡρακλέα, λίθους περὶ αὐτὸν ἐσώρευεν. τοῦ δὲ φαμένου, τί τοῦτο; Τελαμὼν ἔφη· ἐγείρειν μέλλω βωμὸν Ἡρακλέος ἀλεξικάκου. καὶ οὕτως τῆς ὀργῆς Ἡρακλῆς παύεται, καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ἡσιόνην, τὴν καὶ Θεάνειραν, δωρεῖται. στίλαι τελπλαὶ θυγατρας ὁ σπείρας.] Φοινοδάμας τρεῖς ἔχων θυγατέρας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῷ κήτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἐδημηγόρησεν, δεῖν τὸν Λαομέδοντα τὸν αἴτιον τοῦ κακοῦ, ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα Ἡσιόνην· καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας. διὸ καὶ ἐξετέθη πρὸς βορὰν τῷ κήτει. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. τούτου δὲ ἕνεκα μηνιῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι, τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγατέρας ναύταις ἔδωκε, ἐλθόντας εἰς τὴν ἔρημον τῆς Λιβύης ἐάσαι αὐτὰς θηροβρώτους γενέσθαι· ὧν μιᾷ μιγεὶς ὁ Κριμισὸς ποταμός, ἐν εἴδει κυνός, γεννᾷ τὸν Αἰγέσταν. ὃς ἐκτίσε τρεῖς ἐκεῖ πόλεις, Αἰγέσταν, Ἔντελλαν, Ἔρυκα. Γλαυκῷ κυνί.] τῷ κήτει λέγει. βάβαξ.] ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω. τιτώ.] τιτὼ ὄρνεον ἐστὶ θαλάσσιον ἁρπακτικὸν, καὶ ἀειδές. νῦν δὲ τὴν Ἡσιόνην οὕτω καλεῖ. σκορπίον δὲ νῦν τὸν Ἡρακλέα λέγει, διὰ τὸ φονικόν. ὁ δ' εὔπορος.] Ἀγαπήνωρ. ἀχερδης.] ἀχερδίτης, παρ' ὅσον Ἀρκὰς ἦν τὸ γένος. οἱ δὲ ἠπειρῶται καὶ ἀχερδυταί. ἢ ὁ ἄχειος, παρ' ὅσον ἀχείᾳ τροφῇ ἐχρῶντο οἱ Ἀρκάδες, ἤτοι βαλανεῖς, ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χρησμός·

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

Χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐκ γόνων δρυὸς
Λυκαινομόρφων, Νυκτίμου κρεανόμων.

Terrigena conuiua nepotum quercus
Lupiformium, Nyctimi sectorum,

Χερσαῖος.] ὁ τὴν μεσόγειαν τῆς Πελοποννήσου Ἀρκαδίαν οἰκῶν, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνων μὴ ἔχειν ναῦς αὐτούς, διὰ τὸ πόρρω εἶναι τῆς θαλάσσης, οὕτωσί λέγει·

Αὐτὸς γάρ σφι δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρείδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

ἐκ γόνων δρυός.] Ἀρκὰς ὁ Διός, ἢ Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρός, ὥς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνός, κυνηγῶν ἐνέτυχε τινὶ τῶν Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, κινδυνευούσῃ καὶ μελλούσῃ φθαρῆναι ὑπὸ χειμάρρου τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ δρυΐ, ἐν ᾗ γεγονυῖα ἦν ἡ νύμφη, καὶ ἀπέτρεψε τὸν ποταμόν, καὶ τὴν γῆν χώματι ὠχύρωσεν. ἡ δὲ νύμφη Χρυσοπέλεια τὴν κλῆσιν, κατ' Εὔμηλον, συνελθοῦσα αὐτῷ γεννᾷ Ἔλατον καὶ Ἀφείδαντα, ἐξ ὧν εἰσιν οἱ Ἀρκάδες, ὡς φησι καὶ Ἀπολλώνιος, τοῦτο ὡς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ Ἀρκάδος παῖδας ἑοῖο τίνεσκεν ἀμφι-
Ἀμπλακίῃσι. ὁ γὰρ ἦλθος ἐν οὔρει δένδρεα τέμνων,
Δὴ ποτ' ἀμαδρυάδος νύμφης ἀθέριζε λιτάων,
Ἡ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο θυμῷ.

ἢ ὅτι Ἀγαπήνωρ ἀπὸ Δρύοπος εἶχε τὸ γένος. ὁ γὰρ Δρύοψ, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος. ταύτῃ γὰρ συνελθὼν Ἀπόλλων, ἔγκυον ἐποίησεν. ἡ τεκοῦσα τὸ βρέφος, ἔκρυψεν εἰς δρυὸς στέλεχος, ὅθεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη. καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες, οἱ περὶ Παρνασσόν, ὥς φησιν Ἥλιος· δίκη Θειοδάμαντος ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε. λυκαινομόρφων.] κακῶς ἔφη. λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν. οὐ γὰρ λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, κατὰ τοῦτον. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Πελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης. ᾧ καὶ Λυκάων παῖς, ἐκ Μελιβοίης κόρης, εἴτε Κυλλήνης, ὥς φασιν ἄλλοι πάλαι. οὗτος κατασταθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἀρκάδων, πολλοῖς γάμοις δίδεκα πεντήκοντα παῖδας. ἀλλ' ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ. ὧν ἦν Μαίναλος, Θεσπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ, Καύκων, Λύκος, Φθῖός τε καὶ Τηλεβόας, Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφηλος τε, καὶ Κλείτωρ, Ὀρχόμενός τε, καὶ ἕτεροι. οἱ πάντες, ὡς ἔφην, ἐνίκων ἀσεβείᾳ καὶ

ἀνθρωποφαγία. Ζεὺς δ' εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ, παραγίνεται αὐτοῖς. οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν ἐπὶ ξενία, σφάζουσιν ἕνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων, οὗ τὰ σπλάγχνα συμμίξαντες, παρέθηκαν τῇ τραπέζῃ. Ζεὺς δὲ μυσαχθεὶς, τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ὅθεν νῦν ὁ τόπος Τραπεζοῦς ἐν Ἀρκαδίᾳ καλεῖται. Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς κεραυνοῖ, πλὴν Νυκτίμου τοῦ νεωτέρου. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος γίνεται κατακλυσμὸς διὰ τὴν τοῦ Λυκάονος παίδων ἀσέβειαν. ἄλλως. Ὁ Ζεὺς ἐπιξενωθεὶς τῷ Λυκάονι, ἐπειρᾶτο. οἱ δὲ τούτου υἱοὶ ἀπόπειραν ποιούμενοι εἰ θεός ἐστιν, κρεανομήσαντες Νύκτιμον, καὶ τὰ τούτου κρέατα συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέθησαν τῷ Διΐ. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ὅθεν καὶ Τραπεζοῦσα πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ. τοὺς δὲ Λυκάονος παῖδας ἀνεῖλε κεραυνῷ, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνωσεν, ἕως ἡ γῆ παρακαλοῦσα τὸν Δία, τὴν χεῖρα ἐξέτεινε. διό φασι πρώτως ἐν Ἀρκάσι ἐκεχειρίαν γενέσθαι. ἐνίους δὲ τῶν Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν, οὓς ὁ Λυκόφρων νῦν οὐδὲ πῶς ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι. εἰ μήπως εἶδος ἀντὶ εἴδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρκτομόρφων. Καλλιστὼ γὰρ, ὡς λέγουσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, συνθήρος οὖσα τῇ Ἀρτέμιδι, ᾗ Ζεὺς ἐρασθεὶς συνευνάζεται· ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ, διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν, ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. ἐκ ταύτης δὲ τῆς σπορᾶς κατάγεται καὶ ὁ Ἀγαπήνωρ. Νυκτίμου κρεανόμων.) καὶ τοῦτο λῆρος τῶν Λυκόφρονος λόγων· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν, ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, καὶ ἕτεροι.

Τῶν πρὸ σελήνης φηγίνων πύρνων ὀχὴν
Σπληδῷ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρὸς
Χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει
Βῶλον, δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γύθος,
Οὗ φίτυν ὤλεξεν Οἰταῖος σίνυξ,

Fagineorum ante Lunam panum cibum
In cinere per hyemem summam fouentium,
Aes effodiet, ac glebam euellet
Ex fouea, ligone specum omnem scrutans.
Cuius patrem occidit dens Oetæus,

Τῶν πρὸ σελήνης.) πρὸ τοῦ τόπου σκόπου, ὅτι καὶ τὰ ἐπιρρήματα τὸ ν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, φωνήεντος ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ οὐκ ἔτι, ὥσπερ κἀγὼ γράφω. καὶ τούτου ἕνεκα πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασυρόμενος, τὸ αὐτῶν ἀρρώστημα προσαπτόντων ἐμοί. πρὸ σελήνης, φηγίνων πύρνων] ἐπεὶ προσέληνοι οἱ Ἀρκάδες. ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς Σελήνης, περὶ σπηλαίοις ταῖς βαλάνοις. ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταὶ λέγονται. προσελεῖν γὰρ τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντας ἀρχαίους (εἶναι), καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. τὸ δ' ἀληθέστερον ἐστιν οὕτως. ἀστρολόγος γὰρ καὶ ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα Λυκάδων βασιλεὺς, ἢ Ἄτλας Λίβυς εὗρεν, ἀπὸ Σελήνης συλλογισάμενος· ὕστερον Θαλῆς. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες θυσίας θεοῖς κατέδειξαν, πρὸ τοῦ μὲν δευτέρου ἵππον λευκὸν, τρίτον δρυὸς φύλλα. ὅθεν ἡ Πυθία, πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι. χαλκωρυχήσει.) ἐπειδὴ χαλκοῦ πολλοῦ μέταλλα ἐστὶν ἐν Κύπρῳ. λέγει οὖν, ὅτι παραγενόμενος ἐξ Ἀρκαδίας ὁ Ἀγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται, ἐγὼ δέ φημι, ὅτι παραγενήσεται εἰς Κύπρον, ὅπου χαλκώρυχοι εἰσίν. ἀφαιρετικὸς γὰρ ὁ ποιητὴς, στρατηγὸν γενέσθαι χαλκώρυχον. τὸ δὲ χεῖμα φημὶ

κατὰ σύλληψιν, ἢ χαριεντισμόν. Ἀγαπήνορος πατὴρ ἦν Ἀγκαῖος. οὗτος ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελθὼν, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας Ὅμηρος φησὶ, καὶ Σωτήριχος ἐν τοῖς Καλυδωνιακοῖς λέγων. ὁ δὲ Καλυδώνιος σῦς, πρότερον περὶ τὴν Οἴτην διατρίβων, ὕστερον ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος μήνιδι, ὅτι οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ ὁ Οἰνεύς. ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας. Οἰταῖος οὖν διὰ τοῦτο.

Βουβῶνος ἐν τόρμῃσι θρυλλίξας δέμας.
Ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
Ὡς πολλὰ χείλευς καὶ δεπαστραίων ποτῶν
Μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν.
Ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ
Σπόρθυγξ δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' ἠμύνατο,
Πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρόν.
Τρίτος δὲ τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας

Inguinis in vertibulis lacerans corpus.
Cognouit verò miser cum damno discens,
Multa inter labrum & poculentas potiones
Gubernatricem voluere Parcam mortalium.
Candido namque tota candicans tabo
Setosa bestia moribunda interfecturum est vlta,
Certò feriens extremam saltatoris plantam.
Tertius verò, sumentis ex caua petra

Βουβώνος τόρμαισι.) ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος συντρίψας τὸ σῶμα. βουβὼν δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος. ὃν δὲ φησὶν ὁ σοφώτατος οὗτος βουβῶνα, οὐκ οἶμαι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμοῦ ἀμαθαίνοντος. νῦν μὲν γὰρ ἐν τῷ βουβῶνι φησὶ τὸν Ἀγκαῖον πληγῆναι, εἶτα μετὰ μικρὸν φησὶ, πλήξας ἀφύκτως σφυρόν. ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν, τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος. βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ τὸν σοφώτατον τοῦτον, καὶ ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας λέγοντα, καὶ ἑαυτῷ καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις πολλάκις ἐναντιούμενον, ὡς ἔοικεν ἀμαθαίνω. ἔγνω δ' ὁ τλήμων.) λῆρος ἐστὶν καὶ τόδε. τῶν Σαμίων ἐν αἰγιαλῷ στεφηφόρῳ, ἐξῆλθε χρησμὸς μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου. ὁ γὰρ Ἀγκαῖος οὗτος υἱὸς ὢν Ποσειδῶνος, καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος, ἐφύτευσεν ἄμπελον κατὰ Α- ελσοπίλη τὸν τοῖς πίθοις συντάξαντα. μάντις δὲ εἶπεν αὐτῷ τῷ Ἀγκαίῳ, ὡς οὐ πίοι οἶνον ἐκ ταύτης. οἰνοχόας δὲ τῆς ἀμπέλου καρπὸν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σταφυλὴν εἰς κύλικα, ὡς πιόμενος. καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνύων τὴν κύλικα· ὁ δ' ἔφη, πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. βοῆς δὲ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ ἀνῃρέθη. οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ Ἀγαπήνορος παιδὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Ἄκτορος καὶ Εὐρυθέμιδος τῆς Ἀκάστου, περὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τοῦτο ἔδειξεν. φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάντην ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός. δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' ἠμύνατο.) εἰ μὲν κτανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτως συντακτέον· δεδουπὼς καὶ ὑποφερόμενος τὸν κτανοῦντα τὸ

μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐτιμώρησεν, πλήξας ἀφύκτως τὸ κατὰ τὸν βουβωνόσφυρον ἐκεῖνο. τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου. Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσεν. Μελέαγρος δὲ τὸν συοκτόνον δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ᾽ αὐτῷ, ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος τὸν πέλεκυν, ὡς πλῆξαι αὐτὸν, ἀνῃρέθη πληγεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ. καὶ οὕτω μὲν ἐπ᾽ Ἀγκαίου συντακτέον. ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὃ βαθύτατόν ἐστι καὶ ἐμὸν ἐνθύμημα. ὁ δ᾽ αὐτὸς σόρθυγξ, καὶ ὀδοὺς, ἤγουν ὁ χοῖρος ὀδοντωτὸς, τινὸν καὶ κτανθεὶς, τὸν κτανόντα, ἤγουν τὸν Μελέαγρον ἠμύνατο. πλήξας ἀφύκτως.) ἄκρον σφυρὸν, ἤγουν τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ τραχυτάτου πολεμιστοῦ. οὐχ᾽ ὅτι δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας, τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτα φησὶν, ὅτι ἠμύνατο αὐτὸν δεσμήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως. ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ Ἀταλάντῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς καὶ τὸ δέρας ἀκροθίνιον χαρίζεται. περιλύπους δὲ γενομένους τούτου ἕνεκα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. Ἀλθαία δὲ ἡ τούτου μήτηρ λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν μοιρῶν δᾶδα κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συναπτικὴν οὖσαν τῆς Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. τινὲς δὲ, φυλλάδα ἐλαίας ἤγουν, οὐ δᾶδα φασὶν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τὸν Μελέαγρον ἐν τῇ ἐκτίξει συντέτοκε, καὶ ἐφύλαττεν ἀκριβῶς ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς εἰς τ᾽ ἂν φυλάττοιτο ἡ φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται. εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. ταύτην οὖν διὰ τὰ πάθη τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰσῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συνέκτεινε ἑαυτήν. οὕτως ἐγώ φημι συντάσσειν τὸ κτανόντα. Τρίτος δὲ.) Αἰγεὺς ὁ Πανδίονος υἱὸς, ἢ Σκυρίου, ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα Φημίου, ὁ καὶ υἱοποιηθεὶς τῷ Πανδίονι, βασιλεὺς Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρότερον Μῆταν τὴν Ὁπλῆτος. δεύτερον Χαλκιόπην, τὴν Ῥηξήνορος. ὡς δ᾽ ἀλλαχοῦ εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα αὐτόχθην τὴν Περσέως. ὡς δ᾽ οὐκ ἐγένετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς Πάλλαντος Νῖσον καὶ Λύκον τοὺς ἀδελφοὺς, ἔρχεται εἰς Πυθὼ περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη τούτῳ χρησμός·

Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα πόδα, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσῃς, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

ἀπορῶν δὲ διὰ τὸν χρησμὸν, παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολύτην, καὶ ὃς μεθύσας αὐτὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης, ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν ἔθετο ξίφος καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος, καὶ Καλλίμαχος λέγων·

Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ,
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι.

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας. τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, ὅτε αὐτῷ ἐφαρμόσωσι, καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος, πέμψαι εἰς Ἀθήνας ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός.

Κέλωρ γίγαντος ὅπλα, τόν ποτ᾽ εἰς λέχος
Λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρτις

Gigantis arma filius, cuius olim in lectum
Furtiuum voluntaria Idæa iuuenca

Κέλωρ.) υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα δηλονότι τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. ἢ ὁ Κέλωρ, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ μάρψαντος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ γίγαντος, ἤγουν τοῦ Αἰγέως ὅπερ βέλτιον. ὁ γὰρ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος καὶ γηγενὴς ἀπὸ Ἐρεχθέως. τινὲς δὲ καὶ ἕνα τούτων λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος τοῦ ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Α-

δρεπάνων. τέταρτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ακάμαντα, τὸν τοῦ Θησέως παῖδα ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ακάμας. φασὶ δέ τινες, οὐ μόνον Ακάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον. τὸν ποτ' εἰς λέχος.] αὐτόπλωτος, οὗ ποτ' εἰς λέχος λαθραῖον ἵξεται, τοῦ Ακάμαντος δηλονότι. ἡ Ιδαία πόρρις καὶ δάμαλις, ἤτοι ἡ Λαοδίκη. Διομήδης γὰρ καὶ Ακάμας ὁ Θησέως, περὶ τοῦ ναυστολῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ τὴν Ελένην. ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη ἡ τοῦ Πριάμου θυγάτηρ Ακάμαντος, ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτικεν υἱὸν Μούνιτον κληθέντα. φοβουμένη δὲ δέδωκε τὸ βρέφος Αἴθρᾳ τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ, ἤτοι τῇ μάμμῃ τοῦ Ακάμαντος, ἀνατρέφειν αὐτό. συνῆν γὰρ τῇ Ελένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Αἴθρα ἐξ Αθηνῶν, ἁρπαγεῖσα παρὰ τῶν Διοσκούρων, δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν. πάλιν δὲ ἁρπαγείσης τῆς Ελένης ὑπ' Αλεξάνδρου, ἑκουσία συνείπετο καὶ αὐτή. μᾶλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὐτὴ ἔπεισε τὴν Ελένην Αλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἡ Λαοδίκη. ἡ δὲ γνοῦσα τοῦ υἱωνοῦ αὐτῆς Ακάμαντος τὸ παιδίον λαβοῦσα ἀνέθρεψεν. ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας ἀναγνωρισθεῖσα Ακάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ, κομίζουσα καὶ τὸν Μούνιτον. περὶ Θρᾴκην παραγενομένων, καὶ κυνηγετούντων, ὄφις δακὼν τὸν Μούνιτον ἀνεῖλεν, ὡς φησιν Εὐφορίων·

Η οἱ Μούνιτον υἷα τέκε πλημμύρῳ ἐνὶ ὥρῳ.
Αλλά ἑ σιθονίῃ τε, καὶ ἐν κνήμησιν ὀλωύθου.
Αγρώσσοντ' ἅμα πατρὶ, πελώριος ἔκτανεν ὕδρος.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη. τῶν πέντε ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τέταρτος ἀπελεύσεται ὁ Ακάμας, ὁ τοῦ Θησέως παῖς, τοῦ τὰ ὅπλα λαβόντος τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας. ὁ γὰρ Ακάμας ὀλίγαις ναυσὶ προσέσχε Θρᾳξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλὶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ βασιλέως. καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τῇ βασιλείᾳ. Ακάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς περὶ Φυλλίδος καὶ τῶν ἐκείνης ὀμόσας, ἀναστρέψειν ἐξέρχεται. καὶ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλουμένων ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν τῆς μητρὸς Ρέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσοι τὴν πρὸς αὐτὴν ἄνοδον. ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκει. καὶ χρόνου διελθόντος ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη, καὶ τὸ Ακάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ακάμας δὲ τὸ καὶ βώτιον ἀνοίξας, φάσματι κρατηθεὶς, ἀνέσιον ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τούτον ἐλαύνων ἀτάκτως ἀπόλλυται. τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν ὄπισθεν μερῶν κατενεχθεὶς, τῷ αὐτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει. οἱ δὲ ὑπ' αὐτὸν, κατῴκησαν ἐν Κύπρῳ. πόρρις, πόρτις, ἡ δάμαλις, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ προσθήσει τοῦ ρ, πόρρις. καὶ ἔστιν ὁ στίχος χωλίαμβος, ὃ πάθος ἐστὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. οἱ δὲ μεταγραφεῖς, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς Λυκόφρων, δι' ἑνὸς ρ γράφοντες, ἀμαθεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον τάττεται. κρεῖττον δὲ χωλεύειν καὶ σκάζειν τὸν πόδα, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. πόρριν δὲ καὶ δάμαλιν λέγει τὴν Λαοδίκην, ἀλληγορικῶς.

Η ζῶσ' ἐς ἅδην ἵξεται καταιβάτις
Θρῄσσοισιν ἐντακεῖσα Μουνίτου τοκάς,
Ον δή ποτ' ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχις,
Κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει,
Οταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χέρας
Η παππομήτωρ τὸν δνόφῳ τεθραμμένον
Βάλῃ νεογνὸν σκύμνον ἡ μόνη ζυγὸν
Δούλειον ἀμφήρασα Ακταίων λύκοις,

Veniet, ad inferos viua descendens.
Lacrymis tabefacta mater Muniti,
Quem aliquando venantem Thracia vipera
Occidet, aspero feriens calcem spiculo:
Quando parentis in manus captiua
Auia nutritum in tenebris
Catulum iniecerit recentem: cui soli iugum
Seruile impresserunt Atheniensium prædones,

Η ζῶσ᾽ ἐς ἅδην.] ὤ πῶς Λύκοφρον ἀνακόλουθα γράφεις.

Ἐναντία σύμπαντα, καὶ σαυτοῦ πλέον,
Ἄνω γὰρ εἰπὼν ταῖς γραφαῖς μεταστρέπεις,
Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις,
Κευθμῷ χανοῦσα κεύσεται διασφάγος
Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,
Ἤγουν χαράδρα συμπεσεῖται καὶ θάνῃ,
Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον,
Ἑλλήνων στρατὸς πέρσειεν ἀθηνῇ κράτει.
Ταῦτα πρὶν εἰπών, νῦν ἐναντίως λέγεις.
Τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν πεσοῦσαν χαράδρα,
Αὖθις ἀνιστᾷς, καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν,
Θνήσκουσαν ὡς φὴς συμφοραῖς τοῦ Μυνίτου,
Θρήσσης ἐχίδνης προσβολῇ τεθνηκότος.

Κρηστώνη.] ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ τῆς Κρηστώνης, Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρός. δνόφῳ.] ἀντὶ τοῦ γνόφῳ, Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ γ, δ τιθέασιν. ἣ μόνη ζυγόν.] Πειρίθους καὶ Θησεύς, ὁ μὲν Διὸς ὤν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο Διὸς θυγατέρα. ἁρπάσαντες γοῦν τὴν Ἑλένην, παρακατέθεντο ἐν Ἀθήναις τῆς Ἀττικῆς Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρί, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης οἱ Διοσκορίδαι, οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοί, πορθήσαντες τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης, Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην αὐτοῦ. ἣ καὶ τῆς ἁρπαγείσης πάλιν τῆς Ἑλένης ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου, συναπῆρεν αὐτῇ καὶ ἡ Αἴθρα ἐπὶ Τροίαν. καὶ Ὅμηρος.

Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

Ὅθεν αὐτὴν καὶ αἰχμαλώτων εἶπεν. ὡς καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων, εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης. ὁ δὲ νοῦς οὕτως, ὅτι ἡ Αἴθρα μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῆς Ἰλίου τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι Μούνιτον δῷ, τότε ὁ Μούνιτος ἐν Θρᾴκῃ ἀποθανεῖται.

Ἀκταίων λύκοι.] οἱ τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες καὶ πορθηταί· λέγει δὲ τοὺς Διοσκόρους. ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική, ἢ ἀπ᾽ Ἀκταίωνος βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτή, ὅ ἐστι παραθαλάσσιόν ἐστιν.

Τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα Θυάδος·
Ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος,
Κόρσην σκεπάσει, ῥῦμα φοινίου δορός·
Τὰ δ᾽ ἄλλα θριπόβρωτος ἄψαυστος δόμων

Raptæ vltionem Bacchæ:
Quorum caput oualis testæ hemisphærium
Operiet, hastæ cruentæ propugnaculum.
Reliqua porrò vermiculatum non tangens ædes

Ὧν ὀστράκου

Ἐν ὀστράκου στρόβιλος.] ἐῤῥέθη πάλαι, ὅπως ὁ Ζεὺς κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ᾠοῦ, ὡς ληροῦσι, τούτους γεννᾷ· ὧν ἑκάτερος τὸ ἥμισυ τοῦ ὀστράκου τοῦ ᾠοῦ περικεφαλαίαν ἔχειν. στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον τοῦ ᾠοῦ. κόρσην.) κόρσης κυρίως ἡ μήνιγξ λέγεται. νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φασὶν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ φυσικοῖς, ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν. τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτα.] θρὶψ ὁ σκώληξ, ὃς ἐγγίνεται τοῖς ξύλοις. πρὶν γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σφραγῖδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκάμπτα εἶναι. οἱ δὲ νοῦς, μόνην τὴν Αἴθραν δουλώσαντες καὶ αἰχμαλωτίσαντες αὐτὴν τιτθὴν τῆς Ἑλένης, ἀλλ' ὅλην Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσφραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγῖδι περιδραμοῦνται. οἱ γὰρ Διόσκουροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἕνεκεν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, πλὴν μόνης τῆς Αἴθρας. διὸ καὶ θαυμάσαντες αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, ἄνακτας, ἤτοι θεοὺς καὶ σωτῆρας ἐκάλεσαν.

Σφραγὶς δοκεύσει, θάμβος ἐγχώροις μέγα·
Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον
Τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις.

Sigillum seruabit, magnum incolis miraculum:
Id quod ad astrorum gradus muniet viam
Semideis geminis Lapersiis:

Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας.] ἃ ἦτα ἀργιτήματα, ἃ περὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Διόσκουροι ἐνεδείξαντο, ἀποθεώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταριθμήσουσι τοῖς ἄστροις. οἱ γὰρ δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων κατηστερίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέστῃ δι' Ἑλένης.

Ἡ δ' ἔστιν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
Σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, χ' ὑπὸ φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πάτρος.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Ἐγὼ δ' Ἑλένην Διὸς μελάθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ θ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ,
Σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς
Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

Τοῖς ἡμιθνήτοις.] ἡμιθνὴς καὶ ἡμίθεος διαφέρει. ἡμιθνὴς γὰρ λέγεται, ὁ ψυχοῤῥαγῶν, καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. ἡμίθεος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος. ἢ ὁ ἡμέραν ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε.. Ὑακίνθου ἀδελφὸς Κυνόρτης, Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης· οὗ καὶ Γοργοφόνης τῆς Περσέως κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀφαρεὺς, καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἀρήνης τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα. Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας νηίδος, υἱοὶ πέντε, καὶ Ὀδυσσέως γυνὴ Πηνελόπη. Τυνδάρεω καὶ Λήδας, Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα κατά τινας καὶ Ἑλένη σὺν Κάστορι καὶ Πολυδεύκη. καθ' ἑτέρους δὲ, οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἳ καὶ Φοίβην καὶ Ἱλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως, ἢ Μνησίνοος, καὶ Ἀσίνεος. Κάστορος δὲ καὶ Ἱλαείρας, Ἀνώγων, ἢ Ἄναξις καὶ Αὐλοθός. ταύτας δὲ οἱ Διόσκουροι οὗτοι ἀπὸ Μεσσήνης ἁρπάσαντες ἔγημαν. ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικὰς, μερίζειν ἐπιτρέπουσι τῷ Ἴδᾳ, ὃς τεμὼν βοῦν εἰς δ΄ μέρη, τοῦ πρώτως ἐπιφάγοντος τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι τὸ ἥμισυ τῶν βοῶν, τὸ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπὸν τῆς ἀγέλης. αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὴν ἰδίαν μερίδα κατέφαγε, εἶτα καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τὰς βόας ἤλασεν εἰς Μεσσήνην. στρατεύσαντες δὲ οἱ Διόσκουροι, καὶ

τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλά, κἀκείνους ἐλέγχων. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυός. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδᾳ. ὁ δὲ κτείνει αὐτόν. Πολυδεύκης δὲ διώκων αὐτούς, τὸν δὲ Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου βληθείς, τὴν κεφαλὴν δὲ σκοτωθείς, πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ. Πολυδεύκην δὲ ἀθάνατον ἔμελλε ποιεῖν. ὁ δέ, αἱρεῖται θνήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν, ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ κατὰ τὸ ὁλοκληρεῖν εἶναι ἀθάνατος. καὶ ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ἄλλοτε μὲν ζώουσ᾽ ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Τεθνᾶσι, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.

Τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς γράφει· αἶψα δὲ Λυγκεὺς Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς. Ἀκρότατον δ᾽ ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν, Τανταλίδου Πέλοπος. τάχα δ᾽ εἴσιδε κύδιμος ἥρως, Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης, Κάστορά θ᾽ ἱππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα. διπλύχοις.) ἔφην περὶ τὴν ἱστορίαν, ὅτι κατά τινας ἐκ τοῦ ὠοῦ τρίδυμοι ἐγεννήθησαν. Ἑλένη, καὶ Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης. κατά τινας δέ, οὐκ ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς. καθ᾽ ἑτέρους δέ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν, Κάστωρ μόνος καὶ Πολυδεύκης ἐν ἀστέρος μορφῇ, μιγέντος αὐτῇ τοῦ Διός. ὅθεν διπλύχους αὐτοὺς λέγει. ὕστερον δὲ τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν, ἐκ τοῦ ὠοῦ γεννηθῆναι. Λαπερσίοις.) παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικῆς. ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαούς, ἤτοι πολεμικούς.

Οὓς μή ποτ᾽ ὦ Ζεῦ σῶτερ ἐς πάτραν ἐμὴν
Στείλαις, ἀρωγοὺς τῇ δισαρπάγῳ κρεκί·
Μηδὲ πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας.
Πρύμνης ἀπ᾽ ἄκρας γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα
Εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρίαν·
Μηδ᾽ οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι.
Ἀλκὴν ἄμικτοι τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,
Καὶ δῖ᾽ Ἐνυώ, καὶ Τειλφόνιος θεά.

Quos nunquam, ô Iupiter Seruator, in meam patriam
Miseris, vindices bis raptæ crecis:
Neque illi alatas armantes naues,
E summa puppi nudum pedem celerem
In Bebrycum proiiciant litus.
Quin nec leonibus istis fortiores,
Bello intractabiles: quos Mars amat,
Diuáque Bellona, ac Tritonia dea

Δισαρπάγῳ.] δεύτερον γὰρ ἡρπάγη. ὑπὸ Θησέως πρότερον ἐπλαστῆς, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. Δοθεῖσαν δὲ ἀποδοθῆναι αὐτὴν φησί, τεκοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ἐπάνω εἶπεν πλατυτέρως. καὶ πρότερον μὲν αὐτῆς ἅρπαξ Θησεύς, δεύτερος δὲ Ἀλέξανδρος. κρεκί.] κρὲξ ὄρνεον ἐστὶ θαλάσσιον, Ἴβιδι ἐοικός (ἔστι δὲ ἡ Ἶβις περὶ τὴν Αἴγυπτον) ῥυπαροφάγον. Καλλίμαχος δ᾽ ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων φησί, τοῖς γαμοῦσι δυσοιώνιστον εἶναι. καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ· ποικίλον οὐδὲ μέλανθρον, ὀρχίλος ὅπῃ κύζικος, ὅν δ᾽ ἤνεσι κακὸν γάμον ἐχθόδοπος κρέξ. κρεκὶ δὲ τὴν Ἑλένην

παρεσκεύαζε, διὰ τὸ δύσγαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι. εἰς Βεβρύκων.) τὴν Τροίαν ποτὲ Βέβρυκες ᾤκησαν· ὅθεν καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσι, καὶ τὸ σῶζον παλαιαὶ Βεβρύκων παρακληείας. τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵν᾽ ᾖ ὡς εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρείαν, ὡς πρότερον συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις, ὅτι Ἄμυκον τὸν Βεβρύκων βασιλέα κατεπόκτευσαν. Δίων δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων οὕτω, τὴν παλαιὰν μὲν Βεβρύκων, νῦν δὲ Ναρβωνησίων, ἐπὶ τὸ Πυρηναῖον ὄρος. τὸ δὲ ὄρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γαλατίαν. ἐκβακτηρείαν.] ἔκβασιν, αἰγιαλόν. μηδ᾽ οἱ λεόντων.] τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει, Ἴδαν καὶ Λυγκέα. λέοντας δέ, τοὺς Διοσκούρους. ἡ ἔννοια ὄπισθεν ἐρρέθη πλατυτέρως. Βρυνώ, ἐπίθετον Ἥρας, παρὰ τὸ αὔειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμία Αὐνὼ καὶ Βρυνώ. καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως. ἀλληγορικῶς δέ, ἡ πάντα αὔουσα καὶ τρέφουσα καὶ πλεκοῦσα. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ ἀκράτῳ αἰθέρι. τριγεννήτιδος.] ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι ποταμῷ Λιβύας ἐγεννήθη, ὡς Ὅμηρος φησί· κἂν οὐ μυθικῶς.

Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια.

καὶ Αἰσχύλος μυθικῶς.

Εἶτ᾽ ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
Τρίτωνος ἐν τόποις Λιβυστικοῖς.

ἢ ὅτι κατὰ Καλλισθένην, τρίτῃ δὴ τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη· διὸ παρ᾽ Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐγεννήθη· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς ἡ κεφαλή. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ ἡ ψυχή. ἔχει γὰρ θυμικόν, ἐπιθυμητικόν, καὶ λογικόν. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ αἰθέρι. τρίτον δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, καὶ μεταστρέπεται ἔαρι, θέρει, χειμῶνι. τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ φρονήσει. γεννηθεῖσα δὲ ἐκ τῆς τρίτης καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς, τρίτον παρέχει τοῖς ἐναντίοις. ἢ ὅτι κατὰ Δημόκριτον, τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

Βοαρμία Λογγάτις Ὁμολωῒς βία,
Οὐκ αἱ τὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοῖ
Δρύμας τε καὶ Πρόφαντος ὁ Κρώμνης ἄναξ
Ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,
Εἰς ἦμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
Στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν,
Καίπερ περὶ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν,
Ἐγχώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλὸν
Ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον ἐν στόχῳ βολῇ,
Μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα·
Οὐ δήποτ᾽ αἴθων πρῶτα χηνίσει δόρυ,
Κίρκος θρασὺς πήδημα λαιψηρὸν δικών,

Iuga Longatis Homolois Potens.
Nec enim quæ opifices mercenarij gemini,
Drymius,& Prophantus,Cromnæ rex,
Extruxerunt regi periuro,
Vnum diem sufficiant populatoribus lupis
Ad sustinendam grauem irruptionem vastatricem,

Quamuis ante turres magnum Canastræum
Indigenam habeant gigantem, hostium obicem,
Quique primum certo iactu
Pecorum vastatorem gestiet ferire:
Cuius quondam initio commouebit hastam
Accipiter audax, saltu prosiliens veloci,

Βοαρμία.] παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ εἰς ἀροτρεύειν βόας. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ φρονήσει. οὕτω δὲ τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς καὶ Λογγάτις ὁμοίως. Λογγάτις γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις, ἀπὸ Ὁμολωΐδος τῆς Νιόβης θυγατρός. Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν. βία γάρ, ἡ δυνατή. χερώνακτες.] οἱ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενοι, οἱ κτίσαντες τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου μυθικῶς. λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. ἡ δὲ ἱστορία δήλη· τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρήστους, ἐν τῷ παρόντι ἐατέον. διπλοῖ.) περιεκτικόν. διπλοῦς γὰρ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοῖ ὀξύνεται. δρόμας.) ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις. πετραῖος δὲ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Θυείου. Κρώμνα δὲ χωρίον Κορίνθου, ἐξ οὗ οἱ σκαπανεύσαντες φασὶν οἱ περὶ Ἴδαν. ἐπεὶ αἱ θήξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὸ τεῖχος, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν. ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρώμνη πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν. Ἡρόδοτος δὲ ταῖς ἀληθείαις οὔ φησι κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτοῦ ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν. κοιράνῳ ψευδωμότῃ.] τῷ Λαομέδοντι, παρὰ τὸ ὀμόσαι δοῦναι Ἡρακλεῖ τοὺς ἀθανάτους ἵππους, ἤτοι τοὺς ἀρίστους καὶ ἐναργεστάτους, καὶ μὴ δοῦναι σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ κήτους. καλῶς εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ. κοίρανος γὰρ ὁ διαπράκτωρ λέγεται· τύραννος δὲ ὁ βίαιος μονάρχης· βασιλεὺς δὲ ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς τὴν τούτων διαφοράν, οὕτωσὶ λέγων ἐν ταῖς δωδεκαετηρίσιν· ἔσται δ' αὖτις ἀνὴρ ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος, Ἢ βασιλεύς, ὃς τῆμος ὅς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν. καίαστρα.) ἀκρωτήριον, μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. λέγει δὲ νῦν τὸν ἐκπρεπῆ διὰ τὸ γιγαντεῖον, διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπε. δυσμενῶν μοχλόν.] τὸ κατὰ δυσμενῶν ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα. καὶ τὸν πρῶτον, τὸν Πρωτεσίλαον. Πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλόν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος. μαιμῶντα.] αἱμῶντα, ἢ αἵματος διψῶντα. καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκῃ τοῦ μ, μαιμῶντα. αἴθωνα Κίρκον λέγει, τὸν Πρωτεσίλαον. φησὶ δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν, ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Ὁμοίως δὲ καὶ Δημόκριτος ὁ Σκύθιος καὶ παρ' Ὁμήρου γράφει· τὸν δ' ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ, Νηὸς ἀποθρῴσκοντα. ἔστι δὲ ὑπερβατὸν οὕτως· ὃ δή ποτε κίρκος θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ τὸ δῆμα λεψηρὸν δικών, ἀντὶ τοῦ ἐκβολὰς πρῶτον καὶ κινήσας·

Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλαι τεύχει τάφους
Ἀκτὴ Δολόγκων εὐπρεπὴς κεκμηκότι
Μαζουσία προὔχουσα χερσαίου κέρας.
Ἀλλ' ἔστι γάρ τις ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα
Ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενὴς ὁ Δρύμνιος
Δαίμων, Περμαθεὺς Αἰθίοψ Γυράψιος·

Græcorum præstantissimus, cui iampridem sepulcrum parat
Defuncto pulcrum Thracum litus
Vbe rosum prominens, Cherronesi cornu.

Sed est profectò quidam, etiam præter spem,
Nobis adiutor propitius, Drymnius
Deus Promantheus Aethiops Gyrapsius:

Γραικῶν ἄρειος.] ὁ Πρωτεσίλαος. Γραικοὶ γὰρ πρότερον, οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο. ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος ἐκλήθησαν Ἕλληνες. ὦ πάλαι, ὦ πάνυ, ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἐποιμάσω τοὺς τάφους ἡ ἀναρετὴς καὶ εὔθετος ἀκτὴ, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης αἰγιαλὸς, τῶν Δολόγκων. Δόλογκοι δὲ ἔθνος Θρᾳκικὸν, ἢ ἀπὸ Δολόγκου τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. ἔστι δὲ Χεῤῥόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις τιμᾶται. ποιμνίων ἀλάστορα.) ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ. ποίμνια δὲ, τὸν ὑπ' αὐτὸν λαόν. γράφεται δὲ καὶ ποινίων, αἴτιον τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτῖσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα, ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσι, ἤγουν τὸν πορθήσοντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια. χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος. μαζουσία.] οἱ μὲν ἄλλοι ἡ μαζουσία λέγουσι μετὰ τοῦ ἄρθρου, καὶ φασὶν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος. ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ ἡ μαστοειδής, ἤτοι ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη. χερσαίῳ κέρας.) τὸ ἀκρωτήριον. λέγει δὲ αὐτὴν τῆς χεῤῥονήσου. ὁ Δρύμνιος δαίμων.] ὁ Ζεὺς, Δρύμνιος παρὰ Παμφυλίοις. Προμανθεὺς, παρὰ Θουρίοις. Αἰθίοψ καὶ Γυράψιος, παρὰ Χίοις.

Ὃς τὸν πλανήτην ὀρθάγην ὅταν δόμοις
Σίνιν καταῤῥακτῆρα δέξωνται πικρόν
Οἳ δεινὰ κἀπόπτυστα πείσεσθαί ποτε
Μέλλοντες, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις
Λοιβαῖσι μειλίσσωσιν ἀστεργῆ Κράγον,
Θήσει βαρὺν κολῳὸν ἐν λέσχαις μέσον,
Καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους δάξ
Βρύξουσι κηκασμοῖσιν ὠχριωμένοι,
Αὖθις δ' ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι.

Qui, cum erronem conuiuam hospitio
Noxium vastatorem acceperint,
Qui grauia sunt & reiicienda passuri,
Atque in epulo ac Cerealibus
Libaminibus morosum placabunt Cragum,
Graue efficiet in mediis confabulationibus iurgium.
Ac primum quidem verbis inter se mordicus
Mordebunt, conuiciis exasperati:
Pòst verò pugnabunt consobrini,

Ος τὸν πλανήτην.) ὅστις Ζεὺς θήσει βαρὺν κολῳὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις, καὶ ταῖς πρὸς ἀλλήλους συντυχίαις, ὅταν οἱ τοῖς δόμοις δέξωνται τὸν πλανητὴν καὶ πλανώμενον ὀρθάγην καὶ ξένον. λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν σίνιν καὶ βλαπτικὸν καταῤῥακτῆρα καὶ αἰτὸν,

διὰ τὸ ἁρπακτικὸν τὸν πικρὸν, οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες. οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθεστα μέλλοντες παθεῖν. πότε; ὅταν δέξονται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον, μειλίσσουσί τε καὶ καταπραΰνουσι τὸν ἀστεργῆ κράγον τὸν Δία, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις λοιβαῖς. ὁ λοιπὸν δὲ ὅπερ φησὶ, τοῦτ' ἔστιν. ὅτι ὅταν τὸν Ἀλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότ' ἀναστήσεται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας, τῷ Ἴδᾳ καὶ Λυγκεῖ τοῖς Διοσκούροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας, Φοίβην τε καὶ Ἱλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκούροις, ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, εἰς μάχην κατέστησαν, ὅτι Ἀλέξανδρον ξενίσουσιν οἱ Διόσκουροι. ὁ δὲ ἁρπάζει τὴν Ἑλένην. οἱ δὲ οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον. ὀρθάγην.] τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον. ἔστι δὲ καὶ ὀρθάγης δαίμων Πριαπώδης παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ. τὸν ὀρθάγην, τὸν Ἀλέξανδρον, ἤτοι τὸν ἅρπαγα. ἢ τὸν καταφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθοῦν. οἱ δεινὰ κἀπόθεστα.] οἱ Ἀφαρέως παῖδες, καὶ οἱ Διόσκουροι. ὅτι γὰρ ἐξένιζον Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινήθη ἡ στάσις αὐτοῖς κατὰ τὸν Λυκόφρονα, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἕνεκα βοῶν. οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν, Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὡς οὗτος ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾤχετο εἰς Τροίαν. ἀστεργῆ κράγον.] τὸν Δία λέγει, ὅτι οὐκ ἔστερξε τὴν θυσίαν αὐτῶν, ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτοῦ, ὅθεν αὐτοὺς εἰς στάσεις καὶ φιλονεικίας ἐνέβαλε. κράγον δὲ τὸν Δία, τιμῶσιν ἐν Λυκίᾳ. ἴδας.] κυρίως μὲν τοῖς ὀδοῦσι, νῦν δὲ τοῖς στόμασι λέγει. αὐτανέψιοι καὶ ἀνεψιοὶ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες. καλοῦνται καὶ ἐξάδελφοι οἱ Διόσκουροι, Ἴδας τε καὶ Λυγκεὺς, οὕτως· Τυνδάρεως καὶ Ἀφαρεὺς, Λεύκιππός τε καὶ Ἴκαρος, ἀδελφοὶ υἱοὶ οἱ βασιλεῖς. καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύσει δὲ Διὸς οἱ Διόσκουροι, ἤγουν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης. Ἀφαρέως δὲ Ἴδας καὶ Λυγκεύς. Λευκίππου δὲ Φοίβη καὶ Ἱλάειρα. ἡ σύνταξις αὐτῆς δὲ καὶ εἰς τοὐπίσω, ἢ αὖθις καὶ πάλιν, μετὰ τὰς λοιδορίας οἱ αὐτανέψιοι, ἤτοι οἱ παῖδες τοῦ Ἀφαρέως, αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τοὺς βιαιοκλῶπας, τοὺς ἅρπαγας τῶν συγγόνων, ἤτοι τοὺς Διοσκούρους. διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; χρήζοντες χραισμῆσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνεψιαῖς ὄρνισιν εἰς τοὺς γάμους, διὰ δίκην τῆς ἀλφῆς καὶ ψηλαφήσεως τῆς αὐτῶν ἕδνων καὶ προγαμιαίων δώρων. ὁ γὰρ Λυκόφρων οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν γεγονέναι. ὀνειδισθῆναι φησὶ τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Ἀφαρέως παίδων, ὡς μὴ δεδωκότας ἕδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων. τοὺς δὲ ἐλάσαι βοῦς τοῦ Ἀφαρέως, καὶ δοῦναι τῷ Λευκίππῳ. ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. ληρεῖ δέ. ἔστι δὲ ἡ ἱστορία ὡς ὄπισθεν εἶπον. τότε γὰρ οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας εἶχον ἐκ τῶν Λευκιππίδων οὓς εἶπον. καὶ τοῦτο κακόζηλον ὀνειδίζεσθαι αὐτοὺς μετὰ τοσοῦτον χρόνον περὶ ἕδνων. ἀλλὰ πάντως ὡς νεωστὶ τῶν κορῶν ἁρπαγεισῶν αὐτῶν ἕδνων τοῦτο φησὶ, καὶ ἔστι ληρώδης ὁ λόγος. ἔδειξα γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διόσκουροι.

Ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμοις
Βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγόνων
Χρήζοντες ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην.
Ἡ πολλὰ δὴ βέλεμνα κηκείου πόρος
Ῥιφθέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,
Ἄπιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.
Ὁ μὲν, κρανείῳ κοῖλον οὐτάσας στύπος
Φηγοῦ κελαινῆς, διπτύχων ἕνα φθερεῖ
Λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν.
Ὁ δ' αὖ σιγύνῳ πλευρ' ἀναρρήξας βοὸς

Κλινεῖ πρὸς οὖδας, τῷ δὲ δευτέρῳ ἔπι
Πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται,
Ἄγαλμα πήλας τῆς Ἀμυκλαίων τάφων.

A ſobrinis auibus propulſare nuptias
Violentas rapináſque cognatorum
Volentes in raptus indotati ſupplicium.
Multa certè iacula Cnecei fluentum
Aquilarum iacta videbit audacia,
Incredibilia & ſtupenda Pheræis auditu.
Alter quidem cauum cornu feriens truncum
Quercus nigræ, geminorum perdet alterum,
Leonem cum tauro prælium committentem.
Alter autem venabulo latera rumpens bouis,
In ſolum proſternet: in hunc verò ſecundum
Intrepidus ictum aries incutiet,
Columnam vibrans Amyclæi ſepulcri:

Κνηκείων.] ποταμὸς Λακωνικῆς, ὃς ὕστερον ἐκλήθη Γνοῦς· περὶ ὃν ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οὓς αἰετοὺς καλεῖ. Φηραίοις.] Λάκωσι. Φηραὶ γὰρ πόλις Μεσσηνίας, ἤτοι Ἀρκαδίας. ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων· ἀφ᾽ ἧς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ τὸν Λυγκέα. ἄπιστα,] εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι αὐτοὺς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους. ὁ μὲν κεραίῳ.] ὁ μὲν Ἴδας κεραΐνῳ δόρατι τὸ κοῖλον στέλεχος τῆς δρυὸς ὑπάσσας, τὸν διπλόχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων. Δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο, ἕνα φθερεῖ, καὶ ἀνελεῖ. λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα λέγει· ταῦρον δὲ τὸν Λυγκέα, διὰ τὸ ὀξυδερκές. φασὶ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε. τοῦτο δὲ περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς ἔφασαν τοῦ Λυγκέως, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετάλλων. ἰσ᾽ αὐστηχέμενῳ.] ὁ δὲ Πολυδεύκης σιγύμνῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ ῥήξας τοῦ βοός, ἤγουν τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς οὖδας, ἤτοι ἀνελεῖ. κριὸς ἐγκορύψεται.] ἀπὸ κοινοῦ δεῖ λαβεῖν τὸ ὡς, ἵν᾽ ᾖ ὡς κριὸς ἐγκορύψεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν. εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασιν ἀλλήλους πλήττειν. τοῦτο δ᾽ ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος· φυλάσσου μή σε κορύψῃ.

Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραύνιοι βολαὶ
Ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἀλκὴν ἑνός,
Οὐδ᾽ ὁ Σκιαστὴς Ὀρχιεὺς Τελφούσιος
Ἐμέμψατ᾽, ἐν χέρμασι ῥαιβώσας κέρας.
Καὶ τοὺς μὲν ᾅδης, τοὺς δ᾽ Ὀλύμπιοι πλάκες,
Παρ᾽ ἦμαρ αἰεὶ δεξιώσονται ξένους
Φιλαυθομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς.
Καὶ τὴν μὲν ἡμῖν θυνάσει δαίμων δόρυ,

Βαιόν τι μόχθων ἐν κακοῖς δωρούμενος.
Ἄλλων δ᾽ ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,
Ὧν οὐδ᾽ ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις εὐνάζων μένος
Σχήσει, τὸ ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον

Simul autem ferrum & ictus fulminei
Tauros conterent, quorum vnius vires
Ne Sciastes quidem Orchieus Telphusius
Contemsit, in pugna curuato cornu.
Et hos quidem infernus, illos verò cælestes regiones
Alternis diebus hospites excipient,
Fratrem amantes, mortalésque & immortales.
Ac horum quidem nobis hastam Iupiter sopiet,
Paruum quoddam præstans in malis solatium:
Aliorum autem intractabilem mouebit nubem,
Quorum neque Rhœonis filius mitigans impetum
Cohibebit, nouennale in insula tempus

Ὁμοῦ δὲ χαλκός.] Πολυδεύκης καὶ Κάστωρ, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἐκρύβησαν ἐν κούφῳ κρημνῷ δρυός. Ἴδας δὲ βαλὼν, ἀνεῖλε τὸν Κάστορα, εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλε Λυγκέα. Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, πρότερον τοῦ Ἴδας ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀφαρέως στήλην, ἤτοι λίθον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πολυδεύκους ῥίψαντος, καὶ σκοτίσαντος αὐτόν. ὧν ἄλλην ἑνός.] Μάρπησσαν τὴν Εὐήνου θυγατέρα καταγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἐρασθεὶς αὐτῆς Ἀπόλλων καὶ ἁρπάσας, εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη. λέγουσιν οὖν ἀμφοτέρους ἐρίσαντας, ἐν τῇ πυξικῇ ἴσους γενέσθαι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευσεν ὃν ἂν ἡ Μάρπησσα προκρίνῃ, λαβεῖν. ἡ δὲ, ἐρωτηθεῖσα τίνα ἂν αἱροῖτο, τὸν Ἴδαν τοῦ Ἀπόλλωνος προκρίνει, φοβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων ἐάσῃ. λέγει οὖν, ὅτι οὐδ᾽ ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο, ἐν μάχῃ κλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ κυκλοτερὲς ποιήσας, ἤτοι πολεμήσας. ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ἴδας θ᾽ ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν,
Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον,
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

Σκιαστὴς ὀρχιεὺς, περὶ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων, Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς. καὶ τῶν μὲν ἡ μετὰ τῶν Ἀφαρητιάδων καὶ Διοσκούρων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντες οὐκ ἐπιπλεύσονται τῇ Τροίᾳ. ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ὣς φάτο, τοὺς δ᾽ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα,
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Ὧν οὐδ᾽ ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις.] Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ, ᾗ ἐμίγη Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐκλυθοῦσα τῆς λάρνακος παρά τι ἄντρον γεννᾷ παῖδα, καὶ Ἄνιον καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι δι᾽ αὐτόν. τοῦτον Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον. ὃς Δωρίππην γήμας, γεννᾷ τὰς οἰνοτρόπους, Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα. αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν, κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις. Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν, αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα ἔτη. δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει ναυσιπλῆσαι ἐπὶ τὴν Ἴλιον.

τὴν Ἴλιον καὶ πορθῆσαι αὐτήν. χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι τῷ δεκάτῳ χρόνῳ. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, καὶ ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τρέφεσθαι. μέμνηται τούτων καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος. ὧν χρὴ ὁ Ῥοιοῦς.] ὧν τινων τὸ μέρος, οὐδ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς ἶνις χέει, τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἀνάζων, ὦ περαύνων, αἰώναν, καὶ κελεύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ Δήλῳ πεπεισμένους, καὶ πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις, κελεύων μίμνειν, ἴσκων τε καὶ λέγων τὰς τευτλύχους καὶ τρεῖς αὐτῆς κόρας παρέξειν ἀμεμφῆ τροφὴν πᾶσι δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν. ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες, ἱλάσκουσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν σκοπὴν καὶ ἐξοχήν, πέλας καὶ πλησίον τοῦ Ἰνωποῦ ποταμοῦ. θέλεις εἰπεῖν, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον, ἤτοι τοῦ Νείλου, ὅν τινα Τρίτωνα λέγει.

Μίμνειν ἀνώγων θεσφάτοις πεπεισμένους,
Τροφὴν τ' ἀμεμφῆ πᾶσι τευτλύχοις κόρας
Ἴσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν
Μίμνοντες ἠλάσκουσιν Ἰνωποῦ πέλας,
Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἕλκοντες ποτόν·
Ἃς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς
Μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας,

Manere iubens, oraculis perſuaſos,
Annonámque omnibus abundantem tres puellas
Dicens præbituras, quicunque Cynthiam ſpeculam
Manentes pererrabunt Inopum iuxta,
Ægyptium Nili trahentem liquorem:
Quas Problaſtus audax docuit,
Molitæ alimoniæ concinnatrices,

Τὸ ἴσκων.] Ὅμηρος μὲν, ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν. Λυκόφρων δὲ, ἐπὶ τοῦ λέγειν. Κύνθος.] ὄρος Δήλου, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται. Ἰνωπός.] ποταμὸς Δήλου, ὃς πληροῦται ὅταν καὶ ὁ Νεῖλος ἀρδεύῃ τὴν Αἴγυπτον· ὅθεν ἔφασαν καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι διά τινων ἀδήλων πόρων. Τρίτωνος.] τοῦ Νείλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι. πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος, καὶ τρίτον Νεῖλος, ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ. Πρόβλαστος.] ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, θύουσιν αὐτῷ. ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτειν τὰς βλάστας, ἢ ὅταν μέλλωσι κλᾶν καὶ κλαδεύειν ταύτας. θρασύς.] ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες. μυληφάτου.] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ.

Ἔρπιν τε ῥέζειν, ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος
Οἰνοτρόποις ζάρηκος ἐκγόνοις φάβας·
Αἳ καὶ στρατοῦ βούπειναν ὀθνείων κυνῶν
Τρύχουσαν ἀλθανοῦσιν ἐλθοῦσαί ποτε
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον.
Καὶ ταῦτα μὲν μέτοισι χαλκέων πάλαι,

Στρόμβων ἐπιρροιζοῦσι γηραιαὶ κόραι.
Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος οὐ ναυκληρίας
Λαῶν ἄνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραὶ
Πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
Γόλγων ἀνάσσης· ὧν ὁ μὲν Λάκων' ὄχλον
Ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένου,
Δύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ.

Vinúmque facere,& vnctoriam pinguedinem,
Viniferas aues, Zarecis neptes:
Quæ & exercitus canum immodicam famem
Confectricem curabunt aliquando,
Ad Sithoniæ prolis accedentes sepulcrum.
Atque hæc quidem iamdiu staminibus durorum
Voluunt senes puellæ turbinum.
Cepheus autem & Praxander, non militaris
Classis ductores, verùm ignobiles genere,
Quinti quarti venient in terram deæ
Golgorum reginæ: alter quidem Laconicam turbam
Ducens à Therapne, alter verò ab Oleno.
Et Dyma Buræi ductor exercitus.

Ἕρπιν.] χάλις καὶ ἕρπις, ὁ οἶνος. χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἶνα· ἕρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ Αἰγύπτιοι ἕρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον. Ἱππωνάκτειοι δέ εἰσιν αἱ λέξεις. φησὶ γάρ· ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες· ἀλλαχοῦ πάλιν.

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τελείσι μάρτυσι,
Ὅπου τὴν ἕρπιν ὁ σκότης καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρον τὴν στέγην ὀφέλλοντα.

Ζάρηκος.] Ζάρηξ υἱὸς Καρύστου, ἢ Καρύκου τοῦ Χείρωνος. ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ῥοιὼ, τὴν Σταφύλου, μετὰ τὸ μιγῆναι Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, ὥσπερ καὶ τὸν Θησέα λέγει Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, καίτοι ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένοις ἐκ τοῦ Διὸς γενέσθαι· οὕτως καὶ τὸν Ἄνιον φασὶν υἱὸν Ζάρηκος, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει. φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρηκος, οὔσας Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ. ἔκγονον δὲ οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν, μετὰ τοῦ κ γράφουσι, τὸ δὲ ἔγγονον μετὰ τοῦ γ. ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἔγγονον, ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου, γόνον, κ γράφω. τὸν δὲ υἱὸν ἔγγονον, ὡς ἐγγεννηθέντα. φάβας.] φάψ εἶδος ὀρνέου. νῦν δὲ τὰς οἰνοτρόπους λέγει. αἳ καὶ στρατοῦ.] Ἀγαμέμνων τῶν Ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο τὰς οἰνοτρόπους διὰ τοῦ Παλαμήδους. καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον, ἔτρεφον αὐτούς. ὀθνείων κυνῶν.] λέγει δὲ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξένοι ὄντες, ἀναιδεῖς ἐτύγχανον. ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας. Σιθῶνος εἰς θυγατρός.] Σιθῶνος τοῦ υἱοῦ Ἄρεος καὶ Ἀχρόης τοῦ Νείλου θυγατρός· ἢ Πρωτέως, κατά τινας θυγάτηρ Ῥοιτεία, ἀφ' ἧς τὸ Ῥοίτειον τόπος Τροίας ὠνομάσθη. ὑπέσχετο οὖν ὁ Ἄνιος τοῖς Ἕλλησι, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον. ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τῆς Τροίας. τοῦ-

τα μὲν αἱ μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσι. στρόμβων.] ἀτράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι. χαλκῶν δέ.] τῶν σιδηρῶν. γήραιαι κόραι.] αἱ μοῖραι. ἐπιρροιζοῦσι δέ.] ἀντὶ τοῦ νήθουσι. Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος.] ἑξῆς τὸ τέταρτον μέλλει ἀποπλεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἰπὼν περὶ τῶν βιῶν, νῦν μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν δύο. καί φησιν, ὅτι ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι, ἤτοι οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὧν εἶπον πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι ἵξονται εἰς Κύπρον. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας. εἶτα οὗτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἵξονται· ἀναπληροῦντες, ὡς ἔφην, τὸν τῶν πέντε ἀριθμόν. ζητοῦσι δέ τινες, διὰ τί δὲ οὐ συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ λύκους ἢ παρδάλεις καὶ δράκοντας, ἢ ἄλλην κλῆσιν τοιαύτην· ἢ γὰρ ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν τούτων ἐδήλωσε. τούτους δὲ φανερῶς ἐσαφήνισε, καὶ ῥητέον, διὰ τὸ ἀνωνύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς ἠναγκάσθη εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν. ἐν γὰρ τῷ καταλόγῳ τοῦ Ὁμήρου οὐ φέρονται. ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας. καὶ οὗτοι παραγενόμενοι εἰς Κύπρον, ὥς φησι Φιλοστέφανος. Γόλγων.] Γόλγος, τόπος ἔνθα Κύπρου ναὸς τῆς Ἀφροδίτης. ἀφ' ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει, ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης. ἡ δὲ Θεράπνη πόλις Λακωνική. θάτερος δέ, ἤτοι ὁ ἕτερος ὁ Κηφεύς, ἀπὸ τοῦ Ὠλένου τῆς Δύμης τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει τοῦ στρατοῦ.

τοῖς Βουρίοισι] ἀντὶ τοῦ, τῶν Βουραίων. περὶ δὲ ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι τὴν Θεράπναν, ἥτις ἐστὶ πόλις Λακωνική, καὶ τὸ Ὤλενον πόλις Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην πόλιν ἢ χώραν Ἀχαΐας. καὶ πρότερον συνέστη νέφος πολύ, ὅτε γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός, καὶ ὕστερον ἀπὸ σεισμοῦ καταποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης φησί. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος λέγων· Βοῦρά τε δεξαμένοιο Κύθηρα τε οἰκιάδαο. καὶ Ἀντίμαχος ἐν Θηβαΐδι· ὡς ἐπανελήλυθεν ὥσπερ κάχρυνίδα δύμην, ἐπερρέθην παίδευσι Ἐπειῶν ἀρχθέντες. τὸ δὲ θάτερος ἀπὸ τοῦ ἅτερος γέγονεν· εἶτα ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, θ' ὕτερος αὖ ἦν.

Ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν
Παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται,
Πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένων ἰδών,
Οἰωνόμικτον μοῖραν, οἳ θαλασσίαν
Δίαιταν αἰνήσουσι πορκέων δίκην,
Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δομήν,
Ῥάμφεσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,
Φερώνυμον νησῖδα ναάσονται πρόμου,
Θεατρομόρφῳ πρὸς κλιτεῖ γεωλόφῳ
Αγγοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομῆς
Πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.

Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem
Iuxta Phylamum Ausoniam extruet,
Amaram sociorum conspicatus alatorum
Auibus mistam sortem, qui marinam
Laudabunt vitam piscatorum more,

Oloribus aſsimilati pulcroculis.
Roſtris autem venantes piſcium ſpumas,
Cognominem principis habitabunt inſulam,
Theatriformem iuxta collem editum
Certis compingentes ſectionibus
Denſos nidos, imitatione Zethi.

Οἱ δ' ἀργυρίππαν.) ὁ δὲ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελαθεὶς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν. μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον, δομήσεται, καὶ κτίσει παγκληρίαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαυρῶν, παρὰ τὴν Αὐσονίτην καὶ Ἰταλικήν, ἢ παρὰ τὴν Αὐσονίτην φυλαμόν, ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικράν, ὀρνεόμικτον ἐπτερωμένην, τουτέστιν ἰδὼν τοὺς αὐτοῦ φίλους εἰς ὄρνις ἐρωδιοὺς ἀλλαγέντας. τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστον ἐστίν. ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι. πῶς οὖν φησίν, ἰδών; καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοποποιημένον. οἱ θαλασσίαν δίαιταν.] οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἐρωδιοί, ἢ λάροι γενόμενοι αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγήν, δίκην, καὶ τρόπον τῶν πορκέων τε ἁλιέων· ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομήν, καὶ τὸ δέμας κατὰ μεταπλασμὸν κύκνοις ἀγλαώποις καὶ λευκοφθάλμοις. ῥάμφος, καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ἐν δὲ ταῖς ῥάμφεσι, καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς ῥισὶν ἀχνάσοντες καὶ ἀχθύοντες τοὺς θορούς, ἤτοι τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθῦς, ναίσονται καὶ κατοικήσουσι τὴν φερώνυμον νησίδα τοῦ πολέμου καὶ πρόμαχου αὐτῶν, ἤτοι τὴν Διομήδειον νῆσον πρὸς τῷ κλίτει, ἤτοι πλησίον τοῦ κλίτεος καὶ τῆς ἐξοχῆς τοῦ γεωλόφου καὶ ὑψηλοῦ τῆς θεάτρῳ ὁμοίας. ἀγυιοπλαστήσαντες.] καὶ κτίσαντες ἐν ταῖς ἐμπέδοις τε στερεαῖς σχισμαῖς πυκνὰς καλιὰς Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.] κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχισε.

Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπην
Νύκτωρ στελοῦνται, πάντα φύγοντες βροτῶν
Κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ Γραικίταις πέπλοις
Κόλπων ἰαυθμοὺς ἠθάδας διζήμενοι·
Καὶ κρίμνα χειρῶν κἀπιδόρπιον τρύφος
Μάζης σπάσονται, προσφιλὲς κνυζούμενοι·
Τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.

Simul porrò ad venationem & nocturnum ſaltum
Noctu proficiſcentur, omnem fugientes
Barbaram turbam, ſed in Græcis veſtibus
Sinuum dormitoria ſolita quærentes:
Polentámque & de prandio fruſtum panis
Ex manibus capient, amabiliter ganniendo.
Prioris victus miſeri memores.

Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν.] αὕτη ἡ ἔννοια καὶ ἡ σύνταξις σαφεστάτη ἐστί. τὴν δὲ περὶ Διομήδους

ἱστορίας λεκτέον. Διομήδης μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν σώζεται. ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο εἰς τὸ Δαύνιον ἔθνος βάρβαρον, οὗ ἐβασίλευσε Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεήθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος δοῦναι αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν, ἢ Ἵππιον Ἄργος. ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου εἰ βούλοιτο, ἢ ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν· κριτὴς δὲ τούτων γέγονεν Ἀλθαίνος, νόθος ἀδελφὸς Διομήδους, ἐρῶν Εὐίππης τῆς Δαύνου θυγατρός, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν. ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, μηδὲ σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπόν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρει τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἢ συμπολιτῶν, καὶ μετακινῆσαι τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δύνασθαι. ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τοῦ Δαύνου ἀνῃρέθη. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτόν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει. φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τροφάς, καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. οἰκεῖ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ νήσῳ. οἰκοδομοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες, ὥσπερ πόλιν. κατὰ γὰρ τὸν ὄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄχρας περιΐενται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ διαιροῦσιν ἀλλήλοις. κεῖται δὲ ἡ Διομήδεια νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν Ἀδρίαν. οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. Ἀπούλων δὲ ἔθνος κατὰ τὸν Δίωνα Πευκέτιοι, καὶ Δίκουλοι καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνων Διομήδους πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσαπύγη καὶ Ἰαπύγη ὕστερον Σαλαπία, εἶτα Καλαβεία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀργυρίππα πόλις τοῦ Διομήδους μετεκλήθη Ἀπουλίας Ἄρπους. ὃ δέ φησιν ὁ Λυκόφρων ἐμυθεύθη, ὅτι ἀκαρπούσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τῆς ἀρᾶς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντες ζῶντας εἰς γῆν, ἐποίησαν καρποῦν τὴν γῆν, λῆρός ἐστιν. ἔστι Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βερρουκόσου, ὅτι Ἀκροχερδονιάδους, οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος Ἕλληνα καὶ Γαλάτην καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ. καὶ κρίμνα χειρῶν) κρίμνα εἶδος κριθῆς, νῦν δὲ τὸ ἀπόστομα τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος, καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποπτάζοντες ἔραζε.

Τροιζηνίας δὲ τραῦμα, φοιτάδος πλάνης
Ἔσται κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
Ὅταν θρασεῖα θουρὰς οἰστρήσῃ κύων,
Πρὸς λέκτρα, τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρου
Ὁπλοσμίας σφραγαῖσιν ηὐτρεπισμένον,
Κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων
Σταθεὶς, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι,
Τοῦ τειχοποιοῦ λαπίδων ἀμοιβέως.

Trœzeniæ autem vulnus erit vagi
Erroris causa, tristiúmque cladium,
Quando audax lasciua canis stimulabitur

Ad concubitum, templúmque illum Hoplosmiæ
A morte seruabit, neci paratum.
Columniscensor autem in Italorum territorio
Stans, membra fulciet in saxis,
Solo architecti Amœbei,

Τροιζηνίας δὲ τραῦμα.] ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ Ἱππολύτου ἔρωτι. Εὐριπίδης φησίν· Ἱππολύτῳ δ' ἔπι τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρῦσθαι θεάν. ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα, παρεσκεύασε τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχεῖς, συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ Ἱππολύτῳ καὶ Κομήτῃ τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται ὑπ' αὐτῆς. τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις. καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν. ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη· τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ὅπερ αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων, ὅταν ἡ θεραπαία θυγὰς καὶ ἡ ὁρμητικὴ κύων, ἤτοι ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια οἰστρήσῃ καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα, καὶ τὰς μίξεις. ἐκσώσει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ηὐτρεπισμένον καὶ ἑτοιμασθέντα ταῖς σφαγαῖς. τύμβος.) τύμβον καλεῖ τὸν τάφον· ὡς τὸ, ἐλθ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς. καὶ Δοῦρις φησὶν ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων, τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι. κολοσσοβάμων) ἁλούσης τῆς Τροίας Διομήδης ἀντὶ βάρους, λίθους ἐκ τοῦ τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἔβαλε. παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. εὑρὼν δὲ τηνικαῦτα τὸν Κολχικὸν δράκοντα, λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἔκτεινε τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσῆν ἀσπίδα κατέχων· ἀνόμενοι γὰρ ὁ δράκων τὸ χρυσοῦν ἦν δέρας τοῦ κριοῦ. τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνεβάλετο τότε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τούτους κατὰ τὸ ἐκεῖ πεδίον. ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος αὐτὸν, ἔρριψεν αὐτὸν καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν. ὧν τινες δὲ αἰρόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Τίμαιος ὁ Σικελὸς, καὶ Λύκος ἐν τρίτῳ. καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει, κολοσσοβάμων δὲ σταθεὶς, ἤτοι ἀνδριαντόγλυφος. κολοσσὸς γὰρ ὁ ἀνδριάς. σταθεὶς δὲ ποῦ; ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων, ἐρείσει καὶ ἑδραιώσει τὰ κῶλα αὐτοῦ, ἤτοι τὰ ὀστᾶ, ἤτοι γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς ἐπὶ τῶν χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων τῶν γηπέδων καὶ θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ. αὐτὸς δὲ σὺν Ἀπόλλωνι τὴν Τροίαν ἐπύργωσε. πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς, ὁ Διομήδης ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ δηλονότι τὸν πέτρον, καὶ τὸν λίθον ἑρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου. ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθον, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. ἄλλως. ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον. Αὔσονας δὲ κακῶς εἶπεν οὗτος ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας καὶ Δαυνίους. Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην, οἱ Αὔρουγκοι λέγονται, μέσοι Καμπανῶν κείμενοι καὶ Οὐόλκων. ἔνιοι δὲ καὶ μέχρι Λατίου Αὐσονίαν ἐνόμισαν εἶναι, ὥς τε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν φασίν. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων οὐκ οἶδα ποίᾳ ἀδείᾳ τοὺς Φαίακας καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβρούς, Αὔσονας καλεῖ. τὸ δὲ τῶν παρόντων ἐπίσταμαι, διὰ ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ καὶ ἡμᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας Αὔσονας λέγουσι. τειχοποιός.] ὁ Ποσειδῶν. ἐπειδὴ παρά τι λέγεται ἐπὶ τὴν Τροίαν σὺν Ἀπόλλωνι ἐπυργώσατο. ἀμοιβέα. τὸν Ποσειδῶνα λέγει, διὰ ἐν Δελφοῖς οὕτω τιμᾶται, ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαυρείαν, ὁ δ' Ἀπόλλων Δελφούς.

Τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.
Κείσῃ δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλεὶς,
Εὐχὰς ἀρούραις ἀμφετητύμοις βαλεῖ,
Δηοῦς ἀεῖναι μήποτ' ὄμπνιον στάχυν
Γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διὸς,
Ἢν μή τις αὐτῷ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας,
Χέρσον λαχαίνῃ βουσὶν αὔλακας τεμών.
Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον,
Ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
Μετοχλίσας ὀλίζον. ἦ γὰρ ἀπτέρως
Αὐταὶ παλιμπόρευτον ἵξονται βάσιν
Ἀνδρὸς ἀπέζοις ἴχνεσι δατούμεναι.

Saburratoribus expoſitis è naui lapidibus.
At Alæni iudicio fratris deceptus,
Veras immittet aruis preces,
Vt nunquam Cereris almam emittant ariſtam,
Arua nutricante imbribus Ioue.
Niſi quis Aetolus, ab ipſo trahens originem,
Terram fodiat, bubus proſcindens ſulcos.
Columnis autem immotis terram continebit,
Quas nemo per vim gloriabitur
Vel parum dimouiſſe. etenim citò
Ipſæ reducem ibunt greſſum,
Mancis terentes litora veſtigiis.

Κείσῃ δ' Ἀλαίνου.] ἐρρήθη, ὅτι ὁ Ἄλαινος νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν Εὐίππης τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδην ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν. Δηοῦς ἀεῖναι.] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δαΐω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσιν. ἀεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι καὶ αὐξῆσαι. ὄμπνιον στάχυν.] ὄμπνιοι κυρίως πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι. νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπε. ἢ ὄμπνιος στάχυς, ὁ πολὺν ὄνεαρ, ἤτοι ὠφέλιμον διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ὑπὸ τοῦ αἵμου τρεφομένου, καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανομένη. γύας.) τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει. τιθαιβώσσοντος.] ἐπιμελείας ἀξιώσαντος. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βῶσιν. καὶ Ὅμηρος.
Ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
ἀκινήτοις.] τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον, διὰ τὸ ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥστε καταποντισθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἔστησαν. ἄπεζα.) κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν. νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει.

δαπανώμεναι δέ, αἳ τὸ κάπλουσαι, καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα, ἐν ἀπίζοις ἴχνεσι, τοῖς μὴ ἔχουσι πέ- ζας, ὅθεν πόδας. μαρμαίρουσι γὰρ ἦσαν αἱ πέ- λαι.

Θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται
Οσοι παρ' Ιοῦς χῶρον οἰκουῦται πέδον,
Δράκοντα τὸν Φθείροντα Φαίακας κτανών.
Οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνασίας
Σισυρνοδῦται καρκῖνοι τε πεπλωκότες,
Αχλαινοι ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον
Τριπλαῖς διχώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι
Ων αἱ τεκοῦσαι τὴν ἑκηβόλον τέχνην,
Αδορπα παιδεύσουσι νηπίους γόνους.

Magnus verò à multis deus appellabitur
Iuxta cauum Ionis habitantibus solum,
Dracone perdente Phæacas occiso.
Alij ad mari cincta saxa Gymnesia
Vestibus induti villosis cancri nauigantes,
Nudam trahent discalceatam vitam,
Tribus bifunibus instructi fundis:
Quorum matres iaculandi artem
Docebunt infantes ante cenam filios.

Θεὸς δὲ πολλοῖς.] οἱ Φαίακες σέβονται τὸν Διομήδη, οἵ τινες εἰσὶ περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρως. τινὲς δὲ λῃστὴν φασὶν εἶναι τὸν δράκοντα. ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστίν. ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ιοῦς ἐκλήθη· φησὶ γὰρ καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ· χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός, σαφῶς ἐπίστασ' Ἰόνιος κεκλήσεται, τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. πρότερον γὰρ Κρόνιος καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος ὕστερον ἐκλήθη. ἐκ γὰρ Δωδώνης ἐκεῖ ἀνεπέρασεν. ἐν δὲ Κανώβῳ ἔμφρων ἐγένετο. ἔνθα ἐκ τῆς Διὸς ἐπαφῆς Ἔπαφον γεννᾷ, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Αὐτόθεν δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί φασιν ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου. τὸ περὶ τὴν τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν τὴν λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν ἕτεροι φασὶν ὑπὸ Διονυσίου τοῦ πρότερον τυράννου Σικελίας κτισθῆναι. τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη. οἱ δ' ἀμφικλύστους.) ἕτεροι δὲ, ἤτοι οἱ Βοιωτοὶ, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς γυμνησίας, διάξουσι γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι, τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπου αἱ μητέρες τὴν σφενδονητικὴν τοῖς νηπίοις παισὶ διδάσκουσιν. οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων τῶν ἐκεῖ γεύσεται ἄρτου, εἰ μὴ καταβάλῃ αὐτὸν διὰ τῆς σφενδονητικῆς, ἐπὶ σκοπῷ κείμενον ὑπὲρ σανίδος. αἱ δὲ γυμνήσιοι αὗται νῆσοι, περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσί. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Τίμαιος δέ φησιν εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινας τῶν Βοιωτῶν, ἃς νήσους Χοιράδας εἶπε. Φιλτίας δὲ

ἐν τρίτῳ

ἐν τρίτῳ Ναξιακῶν, Βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες, ἀκοντι. σφενδονῆται. αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν τὸν ἄρτον. ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι περὶ γυμνησίων νήσων. Δίων δὲ ὁ Κοκκειανὸς, ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, πλησίον τῶν Εὐρωπαίων Ἡρακλείων στηλῶν, ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς γυμνησίας φασίν. Ἴβηρες δὲ Βαλεαρίας, ἤτοι ὑγιεινάς. ἕτεροι δὲ γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ προσενεχθέντες τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖσε γυμνοὶ ἐξηνέχθησαν, καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν, οὕτω καὶ τὰς παῖδας καὶ τὰς νήσους ἐκάλεσαν. σισυρνοδῦται.] διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. σίσυς μὲν γὰρ λέγεται τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον. σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἔντριχον. ὃ τινὲς καὶ γοῦναν καλοῦσιν, ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου ἱματίου. σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον. τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες. καρκίνοι.) διὰ τὸ σκληρυνθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης τὰς σάρκας, ἢ δίκην καρκίνων πλεύσαντες. ἄμπρεος γὰρ καλεῖται κυρίως τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τὰς βόας· ἢ τὸ ξύλον, τὸ ἐπικείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

Οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
Πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ,
Ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λέπρας
Ἰβηροβόσκους ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι,
Γραίας ποθοῦντες καὶ Λεοντάρνης πάγους,
Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν, Ὀγχηστοῦ θ' ἕδος
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυστικὰς πλάκας,
Στενήν τε πορθμοῦσιν δρομὴν Τυρσηνικοῦ,

Nullus enim illorum maxillis panem mandet,
Antequam eum certo assequatur lapide,
Super ligno scopi signum positum.
Atque illi quidem ripasc onscendent asperas
Iberiferas,iuxta Tartesi portam,
Arnes vetustæ soboles,Temmicum duces,
Græam desiderantes & Leontarnes colles,
Scolúmque & Tegyram,Onchestíque sedem,
Ac Thermodontis fluentum Hypsarníque aquam.
Alios circa Syrtin & Libyæ æquora,
Angustúmque freti Tyrrheni concursum,

Νασός.) κυρίως ἄρτος συζυμωθεὶς μετὰ μέ- λιτος, καὶ σεμιδάλεως, καὶ ἑτέρων εἰδῶν. νῦν δὲ ἁπλῶς

τὸν δρῦν εἶπε. τράφηκες.] τράφηξ κυρίως ἡ ὑπόπλατος σανὶς, ἐν ᾗ τοὺς δρῦς περὶ τοὺς κλιβαίους ἀπάγουσι. νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. τράφηξ καλεῖται καὶ τὸ τοῦ πλοίου χεῖλος, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ ἐντίθενται. τράφηξ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων. ἰβηροβόσκους.] αἱ γὰρ γυμνησίαι, πλησίον Ἰβήρων. ἡ δὲ Ἰβηρία καὶ Ἱσπανία καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Ταρτησὸς δὲ νῆσος καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν, ζήσας ἔτη ρκ΄. ἀφ' ὧν ἐβασίλευσεν π΄, ὥς φησιν ὁ Ἡρόδοτος. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ταρτησὸς ἔξω πλησίον τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε, διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς στόμα δι' οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν ὠκεανόν. Ἄρνης.) Ἄρνη πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ, ὅτε Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα, ἐξηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρότερον Σινόεσσα λεγομένη, ὥς φησι Θησεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθίων. Κράτων δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τὴν κῶν ὁ αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι, παρὰ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν Καρῶν. κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρες φασίν. Τεμμίκων.) τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκου. γραῖαν.] τὴν νῦν Τανάγραν, καὶ πόλιν Βοιωτίας. Λεοντάρνη.) πόλις Βοιωτίας. ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστου ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν τεθυσόμενον ἄρνα.

Σκῶλος καὶ Τέγυρα.] πόλεις Βοιωτίας.

Ογχηστὸς ἄλσος.] ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ὅμηρος.

Ογχηστόν θ' ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

Θερμώδων.) ἔστι μὲν ἕτερος ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπου, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες. ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων καὶ Ὑψάρνος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοί, ὡς Καλλίμαχος. ἀψ ἐπὶ Θερμώδοντος ἐδίωξεν. τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν.) τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει. περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες ἐπλανῶντο. δύο δὲ εἰσὶ Σύρτεις ἐν Λιβύῃ. ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρά. Σύρτις ἡ Χάρυβδις. ἔστι δὲ ὄνομα τόπου θαλάσσης περὶ Μεσσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυῤῥηνὸς αἰθρίᾳ συμβάλλων δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀνδρίας δὲ καὶ Σένων, ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον. γράφεται δὲ καὶ Λιγυστικάς. οἰκοῦσι δὲ οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τὴν Τυρσηνίδα. στενὴν δὲ πορθμοῦ στενόδρομον λέγει, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους· τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος. τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος, μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης κεῖται. τὸ δ' ἑξῆς οὕτως. τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύην καὶ τὸν πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πανδέκτης ᾅδης κατάσχῃ. Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν, τὸ αὐτό ἐστι. Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται, ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου θυγατρός. Λιγυστικὸν δὲ, ἀπὸ Λίγυος τοῦ Ἀλεξίωνος ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κακνύων ἀπερχόμενον ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀνῃρέθη. Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς σταδίων ἑπτά, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡρακλέους δύο ἵστανται στῆλαι, Ἀλύβη καὶ Ἄβιλα λεγόμεναι. ἐκεῖ δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος κοτίνουσα ἐλέγετο. ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτης, ἔνθα αἱ ἡμέραι ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον πίπτουσι, δίκην ἀστραπῆς. καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ τὸ τῆς Εὐρώπης κεῖται τέρμα. μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον αἳ ἔχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος δὲ τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας, τοῦ Βριάρεω Ἡρακλέος εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δεύτερον Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος ὁ Ἕλλην.

Καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπὰς,
Τῆς πρὶν θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως
Τοῦ στερφοπέπλου σκαπανέως βοαγίδα
Ἀρπυιογούνων κλῶμακάς τ' ἀηδόνων

Et semiferæ naufragas speculas,
Prius interfectæ manibus Mecistei
Leoninam induti Fossoris Bubulci,
Et auiformium scopulos lusciniarum

Μιξόθηρος.] τῆς Σκύλλης, ἥ τις κατ' ἐμὲ θυγάτηρ ἦν Νίσου τοῦ μεγάλου. τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν ἐργασαμένη. ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμψών. ἀναιρεθῆναι δὲ ἐπείσθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προὔδωκε τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρύμνης τῆς ἐκείνου νεὼς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος οἶμαι τοῦ πελάγους ἐκλήθη. ἄλλοι δέ φασι, γυναῖκα ταύτην τινὰ ἐν Τρινακρίᾳ τινι, ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι, γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ ἐφ' ἧς εἰώθει ἡ Σκύλλα λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον, ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνὸς, λέοντος, γοργόνης, φαλαίνης, ἀνθρώπου, ιβ' πόδας. καὶ ταῦτα μὲν λῆρα, καὶ μυθικά. ὅπως δὲ αὐτὴν ἠλληγόρησα. σκοπάς.] λέγει τοὺς σκοπέλους. καὶ Ὅμηρος.

αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλε. ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυς, καὶ καύσας αὐτὴν πάλιν ἀνέστησε. Μηκιστεὺς.) ὁ Ἡρακλῆς, τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. στερφοπέπλου δὲ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου. στέρφος γὰρ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα. ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου. Σκαπανέως ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχιον τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγείου τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας ἐκεῖσε περὶ τὴν Βουπρασίαν ποταμοὺς β', τόν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, τὴν ἀμέτρητον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει βραχίᾳ ῥοπῇ, ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο ποιῆς διδαχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους. Βοαγίδα.] ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἦγεν ἐξ Ἐρυθείας τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὥς φησι καὶ ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς·

αὐτῷ ἐπ' Ὠκεανῷ δηρήσατο Γηρυονῆϊ.

καὶ Ἡσίοδος οἶμαι ἐν Θεογονίᾳ·

Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα.

ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν περὶ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα. ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος παῖς, καὶ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ Καλλιρόης. δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἑστῶτα, καταλείβεται αἵματι. ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος καὶ τρίσωμος ὁ Γηρυόνης. ἁρπυιογούνων.] ἀπὸ μέρους ὀρνιθογόνων. λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἳ τινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης μούσης, καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τῆς καὶ Ἀμβρακίας. νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ τὸν Ὀκταούϊον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον. ἅρπη δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμονίων. ἁρπυιογόνους δὲ λέγει τὰς Σειρῆνας, οἷον ὀρνιθογόνους. πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, ἃς αἱ μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίας τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν. ὅθεν ὡς ζωγραφοῦνται αἱ μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρήνων. περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασι, ὅθεν καὶ πόλις Ἄπτερα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας. ἦσαν δὲ, ὡς ἔφημεν, αἱ Σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρσηνίαν. ὡς ἡ Σκύλλα ἓξ κεφαλὰς εἶχεν, ἃς εἴπομεν, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου, περὶ τὸ Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας. ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις, περὶ Μεσσήνην. ὥσπερ καὶ αἱ Γοργόναι ἐν Ταρτησσῷ τῆς Ἰβηρίας, κἄν τινες ἐν Ταρσῷ ταύτας λέγωσι, πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. ὡς αἱ ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορῶν ἔχουσαι. καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφις. ὡς καὶ Ὄρθος ὁ Γηρυόνου κύων ἐν Ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. καὶ ἀστέριος, ὁ καὶ μινόταυρος, ἐν Κρήτῃ βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ἀνδρός. ταῦτα παρεκβατικῶς εἰρήκαμεν περὶ τῶν τετραμόρφων ζώων. ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα, τερατώδεις ἦσαν, ἀλληγορικώτερον δὲ Σειρῆνες εἰσὶν αἱ ἡδοναί. ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος, ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, καταχέουσας αἱμυλίαις τοὺς παραπλέοντας. εἰσὶ δὲ Σειρῆνες καὶ ζωΰφια μικρὰ μελίσσαις παρόμοια. κλώμακας.) τραχεῖς τόπους, ἀκρωτήρια. ἀηδόνων.] τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν.

Πλασθέντας, ὠμόσιτα δαιταλωμένους,

Vagatos, crudeliter laceratos

Ἐσπαραγμένους.) ὠμὰ ἐσθίοντας. ληρεῖ δὲ ἰ. τοῦτο γάρ φησι περὶ τῶν ὄντων ἐν τῇ τοῦ ἡλίου νήσῳ γενομένων, ἡνίκα ὤν ἰχθῦς ἐν ἀγκίστροις, καὶ ὑπὸ διψῶν. ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ ὠμοὺς ὦ Λυκόφρον τούτους ἤσθιον. ἢ ἐσπαραγμένους, ὡς σπαραχθέντας ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ὠμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων.

Γερόπλανας ᾅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,
Λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
Ενα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
Δελφινόσημον κλῶπα Φοινίκης θεᾶς·
Ος ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
Χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον
Χεροὶ προτείνων τοὐπιδόρπιον ποτόν.
Επόψεται δὲ λείψανον πεζευμάτων
Τοῦ χηραμιώτου πευκέως Παλαίμονος.
Οἳ πάντα θραύξαντες εὐτόρνῳ σκάφει
Σχοίνῳ κακὴν πείσουσι κεστρέων ἄγραν.
Αλλος δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
Τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
Ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;
Ποία δ᾽ ἐρινὺς μιξοπάρθενος κύων;
Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα Κενταυροκτόνος
Αἰτωλὶς, ἢ κουρῆτις αἰόλῳ μέλει.

Orcus omnes capax capiet,
Cladibus omnigenis excruciatos,
Vnum ex perditis relinquens amicis nuncium
Delphini signum gerentem, Punicæ furem deæ:
Qui videbit primum vnoculi tecta
Leonis, vini carniuoro scyphum
Manu porrigens, cenæ potum:
Videbit deinde sagittarum reliquias
Alexicaci Tediferi Palæmonis,
Qui rotundo ligone conterentes omnia,
Iunco malam perforabunt piscium prædam.
Alius verò post alium miser manebit labor,

Priore semper multo perniciosior.
Quæ non Charybdis vorabit cadauera?
Quæ've furia, semiuirgo canis?
Quæ non luscinia sterilis Centauricida,
Aetolica vel Acarnania, cantu molli

Δελφινόσημον.] Στησίχορος φησὶν, Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον. καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται. κλῶπα.] τὸν Ὀδυσσέα φησὶν, ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τοῦ Ἀντήνορος. Θεανὼ γὰρ ἡ Ἀντήνορος γυνὴ, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια. χρησμὸς γὰρ ἦν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ Παλλάδιον τὸ ἐν Τροίᾳ κλαπῇ. φοινίκη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμᾶται. ὃς ὄψεται μὲν.] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον υἱοῦ Ποσειδῶνος, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοιούτῳ. ἓξ γὰρ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεὺς,

Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,

Ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει.

μεθυσθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις ἐν δοκῷ πεπυρωμένῳ αὐτὸν τυφλοῖ. ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, δεθέντες ἐν λύγοις ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν προβάτων. λείψανον τεξθυμάτων.) τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει. τούτους γὰρ Ἡρακλῆς κατηνέξθυσεν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ἐπιχειροῦντας αὐτῷ πολεμεῖν. λείψανον δὲ λέγει τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἀναιρεθέντων. Λαιστρυγόνες δὲ εἰσὶν, οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι. κρεανομώτης δὲ ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰς κῆρας διώκων. ἀλεξίκακος γάρ. Παλαίμων δὲ ὁ αὐτὸς, διὰ τὸ παλαῖσαι τῷ Διῒ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελώῳ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης δέ φησι, μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, τὸν Ποσειδῶνος ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ καταπάξαι, οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη, ὡς μὴ ἀπιστοῖτο, ἐμίγη τῇ τοῦ ῥηθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ, καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα φυτεῦσαι Παλαίμονα. τεσσάρων δὲ πηχέων ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνὸς, καθάπερ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδωρος ἱστορεῖ. Μενεκράτης δὲ ὁ περὶ Νικαίας συγγεγραφὼς, Ἀλκαῖον φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγενημένους ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας ἀνεῖλεν, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος. χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων, τοὺς Μεγαρά οἱ τέκε Κρεοντιὰς υἱούς. ὅκποτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη. ὁ δὲ χρησμὸς οὕτω πως ἔχει· οὐκ ἔτι Παλαίμων κληθήσῃ. Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. Ἥρᾳ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. τὸν δὲ χρησμὸν τοῦτον οὐκ οὐδὲ γινώσκω, ἐ προσπάλιν ἱστορικοὶ λέγουσιν. οἱ πάντα θραύξαντες.) οἱ τῶν Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως θραύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ ἀπείρῳ καὶ περιφερεῖ καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμένι. ἢ κατὰ τὰς μεταφορὰς, οἵτινες πάντα τὰ πλοῖα, δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θραύξαντες καὶ συντρίψαντες, ἐν τῷ ἀπείρῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων. περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους. ἐν ᾧ κεῖνῳ πρήσουσι καὶ πρυμνήσουσι τὴν κακὴν ἄγραν τῶν κεστρέων, καὶ τῶν γομφαρίων. γόμφοις δὲ ἰχθύσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνηρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρίας, ἤτοι τὰ γομφάρια ὑπὸ πρῶτης σχοίνῳ περιέχουσι καὶ ὀνοῦνται καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. σχοῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὰ βροῦλα, μεθ' ὧν πλέκουσι τὰς σπυρίδας. μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικὸν, ἰχθῦς δ' ὣς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο. ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ.) ἡ δὲ ἐπερχομένη αὐτῆς συμφορὰ πολὺ ὀλεθριωτέρως τῆς παρελθούσης ἐστίν. χάρυβδις.] τοῦ ὕδατος ἀναῤῥοιβδήσεις. μιξοπάρθενος κύων.] ἡ Σκύλλα, ὅτι ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα. τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα.] στείρας λέγει τὰς σειρῆνας, διὰ τὸ παρθένους εἶναι. ἐγὼ δὲ

καὶ ὅτι οἱ κατακούσαντες αὐτῶν σεῖροι καὶ ἄπτερυδες ἐγένοντο. ἐπλεύτων τόρ. ἄλλως: ἀπέβαινας τὰς σειρῆνας διὰ τὸ θελκτικόν. σείρας δέ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὁ ἰσθμὸς ὁπεὶ ἀπέθνησκε, μὴ τίκτων. κενταυροκτόνος.] ἐπειδὴ καὶ οἱ κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὰς τῶν σειρήνων νήσους παρεγένοντο, καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη Φόλῳ τῷ κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος αὐτῷ οἶνον κάλλιστον ἐκίρνα, τὸν δὲ κοινὸν τῶν κενταύρων πίθον ἀνοίξας. ἐπελθόντες δὲ οἱ κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβών, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν οἶμαι, περὶ τὸ γόνυ. τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν. οἱ φυγόντες, ὡς εἴρηται, περὶ τὴν τῶν σειρήνων νῆσον, ἀπώλοντο. Αἰτωλίς, ἢ κουρῆτις.] Τερψιχόρης τῆς μούσης καὶ Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρας εἴρηκε τὰς σειρῆνας. ὁ δὲ Ἀχελῷος ὁ γλυκύτατος τῶν ἁπανταχοῦ ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρήτιδος, τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει. ὅθεν τοῦτο εἶπεν, ὡς ἀμφιβαλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῷος. φασὶ δέ τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρότερον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῷος δὲ καλεῖται, ἀπὸ Ἀχελώου τινὸς πνιγέντος αὐτῷ. ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι, καὶ ταῖς ὠδῖσιν ὠφέλιμόν ἐστιν. Ἀχελῷος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

Πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνοις βορᾶς·
Ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐσόψεται
Δράκαιναν ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
Καὶ κῆρα κνωπόμορφον. οἱ δὲ δύσμοροι
Στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες,
Γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγός,
Καὶ στέμφυλα βρώξουσιν· ἀλλά νιν βλάβης

Suadebit carnes expertes pabuli tabefieri?
Quam ferarum formatricem non videbit
Serpentem, farinæ venena miscentem,
Noxámque monstriformem? infelices autem
Gementes in haris infortunia sues,
Acinos vuarum cibo permistos
Et cortices comedent, ipsum verò à clade

Θηρόπλαστον.] τὴν κίρκην, τὴν χοίρους ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους Ὀδυσσέως. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ Φιλάλιος ὁ Κορίνθιος. καὶ ἡμεῖς καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα, ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρᾶς Λυκοφρόνειοι σάκκον ἀλληγορικῶν μὴ λύσῃς. ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν. εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τις πάντως ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπάς. καὶ λοιπὸν, μεῖζον μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὡς τὸ τὴν πᾶσαν Ὀδυσσείαν ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς ἑτέρας ἱστορίας. ὅθεν ἐατέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς. τινὰ δὲ ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν ἐροῦμεν. θηρόπλαστον, τὴν θηροπλαστοῦσαν, καὶ θῆρας ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. δράκαιναν δὲ διὰ τὸ ἄγριον τὴν κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα. ἄλευρα κυρίως τὰ ἐκ σίτου, ἄλφιτα δὲ τὰ ἐκ κριθῶν ἄλευρα. νῦν δὲ ἄλφιτα τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγει. ἐγκυκῶσαν, ἀντὶ τοῦ συνταράσσουσαν. ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, τυρὸν,

ἄλφιτα, μέλι, οἶνον συνεκέρασε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον, καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς μετεμόρφωσε. καὶ κνῆρα κνωπόμορφον.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκῶσα. κνῶπες δὲ τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος·

Ἵνα κνῶπες τραφερὴν βόσκονται ὕλην.

κινώπετα δὲ καὶ κνώπετα καὶ κνῶπες, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πίτῳ καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ τὰ θαλάσσια κνώδαλα λέγεται, παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δι' ἁλός, ἤτοι ἐν τῇ ἁλί. λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ἑρπετοφα, παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς καὶ δασέσι τόποις.

γίγαρτα.] τρυγὸς καὶ σταφυλὰς καὶ στέμφυλα βρύξουσι, καὶ φάγονται συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ καὶ τῇ τροφῇ. γίγαρτα δὲ λέγεται, τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. τρὺξ δὲ ὁ νέος οἶνος. στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. νεαρῶς δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν χαρὴν λέγει. ἐκεῖ γὰρ παράκυλον φησὶν αὐτοῖς βαλεῖν, πρὸς τὴν τροφὴν, τὴν κίρκην. οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας εἶπεν.

Μῶλυ σαώσει ῥίζα καὶ Κτάρος φανεὶς
Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός.
Ἥξει δ' ἐρυμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν,
Καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται
Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας.
Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσσαίνας βόθρῳ,
Καὶ φασγάνου πρόβλημα νερτέροις φόβον

Moly ſeruabit radix,& Ctarus apparens
Nonacriates Triceps Pulcer deus.
Ibit hinc in mortuorum nigrum campum,
Maniúmque vatem ſenem quæret;
Muliebris & virilis gnarum coitus,
Vmbris calidum aſpergens in fouea ſanguinem,
Et enſis obicem,inferorum terrorem,

Μῶλυ σαώσει.] ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα, ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤτοι τοῦ γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ σώσει. τὸ δὲ μῶλυ ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα, καὶ ἄλλος τις σώσει, καὶ ὁ κτάρος καὶ ὁ Ἑρμῆς φανείς. ἐπώνυμον δὲ, τὸ κτάρος Ἑρμοῦ.

Νωνακριάτης, ὁ Ἀρκάδιος. Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς. τρικέφαλος.] ὅτι ὁ Ἑρμῆς, οὐράνιος, θαλάσσιος, καὶ ἐπίγειος· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν. ἢ ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἐγέννησεν αὐτῆς θυγατέρας. φαιδρὸς δὲ μεταληπτικῶς, ἀντὶ τοῦ λευκός. καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς λευκὸς τιμᾶται. πολεμούμενοι γὰρ Ταναγραῖοι, ὑπὸ Ἐρετριέων, ἐσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμὸν, κἀντεῦθεν ἱδρύσαντο λευκὸν Ἑρμῆν. ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀνελθεῖν πρὸς τὴν Κίρκην, συναντήσας δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥς τε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης φαρμάκων. μῶλυ δέ ἐστι κατὰ τοὺς ἰατροὺς τὸ ἄγριον πήγανον. ἀλληγορικωτέρως δὲ, εἶπον, καὶ οὐ δεῖ λέγειν. μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ καὶ ζῶα λίθοι, ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τοῖς ἔργοις. ἀλίπεδον, τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὸν, καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κυκλεῖται καὶ περιρρεῖται. πέμπελον.] τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς ᾅδην. νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδή φασιν αὐτὸν

Σπέρμβων ἐπιρροιζοῦσι γηραιαὶ κόραι.
Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος οὐ ναυκληρείας
Λαῶν ἄνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραὶ
Πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
Γόλγων ἀνάσσης· ὧν ὁ μὲν Λάκων' ὄχλον
Ἄγων Θεράπνης, θἄτερος δ' ἀπ' Ὠλένου,
Δύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ.

Vinúmque facere, & vnctoriam pinguedinem,
Viniferas aues, Zarecis neptes:
Quæ & exercitus canum immodicam famem
Confectricem curabunt aliquando,
Ad Sithoniæ prolis accedentes sepulcrum.
Atque hæc quidem iamdiu staminibus durorum
Voluunt senes puellæ turbinum.
Cepheus autem & Praxander, non militaris
Classis ductores, verùm ignobiles genere,
Quinti quarti venient in terram deæ
Golgorum reginæ: alter quidem Laconicam turbam
Ducens à Therapne, alter verò ab Oleno.
Et Dyma Buræi ductor exercitus.

Ἔρπιν.] χάλις καὶ ἕρπις, ὁ οἶνος. χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἶνα· ἕρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ Αἰγύπτιοι ἕρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον. Ἱππωνάκτειοι δέ εἰσιν αἱ λέξεις. φησὶ γάρ· ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες· ἀλλαχοῦ πάλιν.

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν πελίσι μάρτυσι,
Ὅπου τὴν ἕρπιν ὁ σκόπης καπηλεύει,
Ἀνθρωπον εὗρων τὴν στέγην ὀφείλοντα.

Ζάρηκος.] Ζάρηξ υἱὸς Καρύστου, ἢ Καρύκου τοῦ Χείρωνος. ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ῥοιὼ, τὴν Σταφύλου, μετὰ τὸ μιγῆναι Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, ὥσπερ καὶ τὸν Θησέα λέγει Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, καίτοι ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένοις ἐκ τοῦ Διὸς γενέσθαι· οὕτως καὶ τὸν Ἄνιον φασὶν υἱὸν Ζάρηκος, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει. φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρυκος, οὔσας Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ. ἔκγονον δὲ οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν, μετὰ τοῦ κ γράφουσι, τὸ δὲ ἔγγονον μετὰ τοῦ γ. ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἔγγονον, ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου, γόνον, κ γράφω. τὸν δὲ υἱὸν ἔγγονον, ὡς ἐγγεγεννημένον. φάβας.] φαττὸς εἶδος ὀρνέου. νῦν δὲ τὰς οἰνοτρόπους λέγει. αἳ καὶ στρατοῦ.] Ἀγαμέμνων τῶν Ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο τὰς οἰνοτρόπους διὰ τοῦ Παλαμήδους. καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον, ἔτρεφον αὐτούς. ὀθνείων κυνῶν.] λέγει δὲ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξένοι ὄντες, ἀναιδεῖς ἐτύγχανον. ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς.] Σιθῶνος τοῦ υἱοῦ Ἄρεος καὶ Ἀχρόης τῆς Νείλου θυγατρός· ἢ Πρωτέως, κατά τινας θυγάτηρ Ῥοιτεία, ἀφ' ἧς τὸ Ῥοίτειον τόπος Τροίας ὠνομάσθη. ὑπέσχετο οὖν ὁ Ἄνιος τοῖς Ἕλλησι, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον. ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τῆς Τροίας. ταῦτα

τα μὲν αἱ μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀπράκτων κλώθουσι. στρόμβων.] ἀπράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι. χαλκῶν δέ.] τῶν στερρῶν. γήραιαι κόραι.] αἱ μοῖραι. ἐπιρροιζοῦσι δέ.] ἀντὶ τοῦ νήθουσι. Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος.] ἐπεὶ τι προειπὼν μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἰπὼν περὶ τῶν βίων, νῦν μετέβη καὶ ἐπὶ τοὺς δύο. καὶ φησιν, ὅτι ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι, ἤτοι οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὧν εἶπον πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι ἥξονται εἰς Κύπρον. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας. εἶτα οὗτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἥξονται· ἀναπληροῦντες, ὡς ἔφην, τὸν τῶν πέντε ἀριθμόν. ζητοῦσι δέ τινες, διὰ τί δὴ οὐ συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ λύκους ἢ παρδάλεις καὶ δράκοντας, ἢ ἄλλην κλῆσιν τοιαύτην· ἢ γὰρ ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν τούτων ἐδήλωσε. τούτους δὲ φανερῶς ἐσαφήνισε, καὶ ῥητέον, διὰ τὸ ἀνωνύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς ἔνα, κἀκεῖθεν εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν. ἐν γὰρ τῷ καταλόγῳ τοῦ Ὁμήρου οὐ φέρονται. ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας. καὶ οὗτοι παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὥς φησι Φιλοστέφανος. Γόλγων.] Γόλγος, τόπος ἔνθα Κύπρου ναὸς τῆς Ἀφροδίτης. ἀφ' ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει, ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης. ἡ δὲ Θεράπνη πόλις Λακωνική. θάτερος δέ, ἤτοι ὁ ἕτερος ὁ Κηφεύς, ἀπὸ τοῦ Ὠλενίου τῆς Δύμης τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει τοῦ στρατοῦ.

τῆς Βορείοισιν] ἀντὶ τοῦ, τῶν Βουραίων. περὶ δὲ ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι τὴν Θεράπναν, ἥ τις ἐστὶ πόλις Λακωνική, καὶ τὸ Ὤλενον πόλις Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην πόλιν ἢ χώραν Ἀχαΐας. καὶ πρότερον συνέστη νέφος πολύ, ὃ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός, καὶ ὕστερον ἀπὸ σεισμοῦ καταποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης φησί. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος λέγων· Βοῦρά τε δεξαμένοιο κύστασιν οἰκιάδαο. καὶ Ἀντίμαχος ἐν Θηβαΐδι· ὡς ἐπανεπλήτην ὥσπερ κακονίδα δύμην, ἐπεραθῆτην παίδευσιν Ἐπειῶν ἀρχθίοντες. τὸ δὲ θάτερος ἀπὸ τοῦ ἄτερος γέγονεν· ἀλλ' ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, θάτερος αὖ ἦν.

Ὁ δ' Ἀργύριππαν Δαυνίων παγκληρείαν
Παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν δομήσεται,
Πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένων ἰδών,
Οἰωνόμικτον μοῖραν, οἳ θαλασσίαν
Δίαιταν αἰνήσουσι πορκέων δίκην,
Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δέμας,
Ῥάμφεσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,
Φερώνυμον νησῖδα ναίουσιν πρόμου,
Θεατρόμορφον πρὸς κλιτὺν γεωλόφου
Ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
Πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.

Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem
Iuxta Phylamum Ausoniam extruet,
Amaram sociorum conspicatus alatorum
Auibus mistam sortem, qui marinam
Laudabunt vitam piscatorum more,

Oloribus aſsimilati pulcroculis.
Roſtris autem venantes piſcium ſpumas,
Cognominem principis habitabunt inſulam,
Theatriformem iuxta collem editum
Certis compingentes ſectionibus
Denſos nidos, imitatione Zethi.

Ὁι ἀργυείππαν.) ὁ δὲ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελαθεὶς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν, μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον, δειμάσεται, καὶ κτίσει παγκληρείαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαυρῶν, περὶ τὴν Αὐσονίτην ἢ Ἰταλικήν, ἢ περὶ τὴν Αὐσονίτην φυλαμόν, ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικράν, ὀρνεόμικτον ἐπτερωμένην, τουτέστιν ἰδὼν τοὺς αὐτοῦ φίλους εἰς ὄρνις ἐρωδιοὺς ἀλλαχθέντας. τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστόν ἐστι. ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι. πῶς οὖν φησιν, ἰδών; καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοποποιημένον. οἳ θαλασσίαν δίαιταν.] οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἐρωδιοί, ἢ λάροι γενόμενοι αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγήν, δίκην, καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων· ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομήν. καὶ τὸ δέμας κατὰ μεταπλασμὸν κύκνοισιν ἀγλαώποις καὶ εὐοφθάλμοις. ῥάμφος, καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ἐν δὲ ταῖς ῥάμφεσι, καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς ῥισὶν ἀγχώσοντες καὶ ἀγρεύοντες τοὺς θορούς, ἤτοι τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθῦς, νάσσονται καὶ κατοικήσουσι τὴν φερώνυμον νησῖδα τοῦ πρόμου καὶ προμάχου αὐτῶν, ἤτοι τὴν Διομήδειον νῆσον πρὸς τῷ κλίτει, ἤτοι πλευρᾷ τοῦ κλίτεος καὶ τῆς ἐξοχῆς τοῦ γεωλόφου καὶ ὑψηλοῦ τῆς θεάτρῳ ὁμοίας. ἀγυιοπλαστήσαντες.] καὶ κτίσαντες ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς σχισμαῖς πυκνὰς καλιὰς Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.] κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχισε.

Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπην
Νύκτωρ στελοῦνται πάντα φεύγοντες βροτῶν
Κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ Γραικίταις πέπλοις
Κόλπων ἰαυθμοὺς ἠθάδας διζήμενοι·
Καὶ κρίμνα χειρῶν κἀπιδόρπιον τρύφος
Μάζης σπάσονται, προσφιλὲς κνυζούμενοι
Τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.

Simul porrò ad venationem & nocturnum ſaltum
Noctu proficiſcentur, omnem fugientes
Barbaram turbam, ſed in Græcis veſtibus
Sinuum dormitoria ſolita quærentes:
Polentámque & de prandio fruſtum panis
Ex manibus capient, amabiliter ganniendo,
Prioris victus miſeri memores.

Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν.] αὕτη ἡ ἔννοια καὶ ἡ σύνταξις σαφεστάτη ἐστί, τὴν δὲ περὶ Διομήδους

ἱστορίας λεκτέον. Διομήδης μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν σώζεται. ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο εἰς τὸ Δαύνιον ἔθνος βάρβαρον, οὗ ἐβασίλευσε Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεήθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος δοῦναι αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν, ἤτοι Ἵππιον Ἄργος. ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου εἰ βούλοιτο, ἢ ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν· κριτὴς δὲ τούτων γέγονεν Ἀλθαίνος, νόθος ἀδελφὸς Διομήδους, ἐρῶν Εὐίππης τῆς Δαύνου θυγατρὸς, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν. ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, μηδὲ σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρει τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἢ συμπολιτῶν, καὶ μετακινῆσαι τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δύνασθαι. ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τοῦ Δαύνου ἀνῃρέθη. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει. φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τροφὰς, καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. εἰκῇ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ νήσῳ. οἰκοδομοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες, ὡς περὶ πόλιν. κατὰ γὰρ τὸν ὄμβρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγγαν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ διαιροῦσιν ἀλλήλοις. κεῖται δὲ ἡ Διομήδεια νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν Ἀδρίαν. οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. Ἀπουλίων δὲ ἔθνος κατὰ τὸ Δίωνα Γαλκίποι, ποῦ Δίκουλοι καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνων Διομήδους πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσσαπύγη καὶ Ἰαπύγη ὕστερον Σαλαπία, εἶτα Καλαβρεία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀργυρίππα πόλις τοῦ Διομήδου μετεκλήθη Ἄπουλις Ἄρπους. ὃ δέ φησιν ὁ Λυκόφρων ἐμ[illegible]θεν, ὅτι ἀκαρπούσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τὰς ἀρὰς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντες ζῶντας εἰς γῆν, ἐποίησαν καρποῦν τὴν γῆν, λῆρος ἐστίν. ἐπὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βερρουκόσου, ἤτοι Ἀκροχορδονώδους, οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος Ἕλληνα καὶ Γαλάτην καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ. καὶ κρίμνα χειρῶν) κρίμνα εἶδος κριθῆς, νῦν δὲ τὸ ἀπόσωμα τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος, καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποστάζοντος ἔραζε.

Τροιζηνίας δὲ τραῦμα, φοιτάδος πλάνης
Ἔσται κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
Ὅταν θρασεῖα θουρὰς οἰστρήσῃ κύων,
Πρὸς λέκτρα, τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρου
Ὁπλοσμίας σφραγαῖσιν ἠὐτρεπισμένον,
Κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων
Σταθεὶς, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι,
Τοῦ τειχοποιοῦ δαπέδων ἀμοιβέως.

Trœzeniæ autem vulnus erit vagi
Erroris causa, tristiúmque cladium,
Quando audax lasciua canis stimulabitur

Ad concubitum, templúmque illum Hoplosmiæ
A morte seruabit, neci paratum.
Columniscensor autem in Italorum territorio
Stans, membra fulciet in saxis,
Solo architecti Amœbei,

Τροιζηνίας δὲ τραῦμα.] ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ Ἱππολύτου ἔρωτι. Εὐριπίδης φησίν· Ἱππολύτῳ δ' ἐπὶ τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρῦσθαι θεάν. ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα, παρεσκεύασεν τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχεῖς, συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ Ἱππολύτῳ καὶ Κομήτῃ τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται ὑπ' αὐτῆς. τῷ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις. καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν. ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη· τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ἐστὶν αὐτοῦ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων, ὅταν ἡ θρασεῖα θυρεὰς καὶ ἡ ὁρμητικὴ κύων, ἤτοι ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια οἰστροίη καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα, καὶ τὰς μίξεις. ἐκσώσει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ηὐτρεπισμένον καὶ ἑτοιμασθέντα ταῖς σφαγαῖς. τύμβος.) τύμβον καλεῖ τὸν βωμόν· ὡς τὸ, οἱ δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς. καὶ Δοῦρις φησὶν ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων, τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι. κολοσσοβάμων) ἁλούσης τῆς Τροίας Διομήδης αἰτίᾳ βάρους, λίθους ἐκ τοῦ τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἔβαλε. παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παραγίνεται εἰς Ἰταλίαν. εὑρὼν δὲ τηνικαῦτα τὸν Κολχικὸν δράκοντα, λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἔκτεινε τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσῆν ἀσπίδα κατέχων· ὠνόμαστο γὰρ ὁ δράκων τὸ χρυσοῦν ἐστι δέρας τοῦ κριοῦ. τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνεβάλετο ποτὲ εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τούτους κατὰ τὸ ἐκεῖ πεδίον. ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος αὐτὸν, ἔρριψεν αὐτὸν καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν. οὗτοι δὲ αἰερ-χόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Τίμαιος ὁ Σικελὸς, καὶ Λύκος ἐν τρίτῳ. καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει, κολοσσοβάμων δὲ σταθεὶς, ἤτοι ἀνδριαντογλυφος. κολοσσὸς γὰρ ὁ ἀνδριάς. σταθεὶς δὲ ποῦ; ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων, ἐρείσει καὶ ἑδραιώσει τὰ κῶλα αὐτοῦ, ἤτοι τὰ ὀστᾶ, ἤγουν γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς ἐπὶ τῶν χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων τῶν γηπέδων καὶ θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ. αὐτὸς δὲ σὺν Ἀπόλλωνι τὴν Τροίαν ἐπύργωσε. πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς, ὁ Διομήδης ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ δηλονότι τὸν πέτρον, καὶ τὸν λίθον ἑρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου. ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθον, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. ἄλλως. ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον. Αὔσονας δὲ κακῶς εἶπεν οὗτος ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας καὶ Δαυνίους. Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην, οἱ Αὔρουγκοι λέγονται, μέσον Καμπανῶν κείμενοι καὶ Οὐόλσκων. ἔνιοι δὲ καὶ μέχρι Λατίου Αὐσονίαν ἐνόμισαν εἶναι, ὥς τι ἐκ τούτου πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν φασίν. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων οὐκ οἶδα ποίᾳ ἀδείᾳ τοὺς Φαίακας καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς, Αὔσονας καλεῖ. τὸ δὲ τῶν παλαιῶν τούτων ἐπίσταμαι, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ καὶ ἡμᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας Αὔσονας λέγουσι. τειχοποιός.] ὁ Ποσειδῶν. ἐπειδὴ διὰ τί λέγεται· ὅτι τὴν Τροίαν σὺν Ἀπόλλωνι ἐπυργώσατο. ἀμοιβέα. τὸν Ποσειδῶνα λέγει, ὅτι ἐν Δελφοῖς οὕτω τιμᾶται, ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαυρείαν, ὁ δ' Ἀπόλλων Δελφούς.

Τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.
Κείσει δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλεὶς,
Εὐχὰς ἀρούραις ἀμφετητύμους βαλεῖν,
Δηοῦς ἀνεῖναι μήποτ' ὄμπνιον στάχυν
Γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διὸς,
Ἢν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας,
Χέρσον λαχήνῃ βουσὶν αὔλακας τεμών.
Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον,
Ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
Μετοχλίσας ὀλίζον. ἦ γὰρ ἀψόρρως
Αὐταὶ παλιμπόρευτον ἵξονται βάσιν
Ἄνδηρ' ἀπέζοις ἴχνεσι δατούμεναι.

Saburratoribus expositis è naui lapidibus.
At Alæni iudicio fratris deceptus,
Veras immittet aruis preces,
Vt nunquam Cereris almam emittant ariſtam,
Arua nutricante imbribus Ioue.
Nisi quis Aetolus, ab ipſo trahens originem,
Terram fodiat, bubus proſcindens ſulcos.
Columnis autem immotis terram continebit,
Quas nemo per vim gloriabitur
Vel paruum dimouiſſe. etenim citò
Ipſæ reducem ibunt greſſum,
Mancis terentes litora veſtigiis.

Κείσει δ' Ἀλαίνου.] ἐρρέθη, ὅτι ὁ Ἀλαινος νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν Εὐίππης τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδην ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν. Δηοῦς ἀνεῖναι.] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δαΐω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσι. ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι καὶ αὐξῆσαι. ὄμπνιον στάχυν.] ὄμπνιοι κυρίως πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι. νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν στάχυν εἶπε. ἢ ὄμπνιος στάχυς, ὁ πολὺν ὄνεαρ, ἤτοι ὠφέλιμον διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ὑπὸ τοῦ αἵμου πνεομένου, καὶ εἰς ὄγκον αὐξανομένου. γύας.) τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει. τιθαιβώσσοντος.] ἐπιμελείας ἀξιώσαντος. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βῶσιν. καὶ Ὅμηρος.

Ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

ἀκινήτοις.] τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον, διὰ τὸ ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥιπτεῖσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥς τε καταποντωθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἔστησαν. ἄνδηρα.) κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν. νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει.

διαπνόμεναι δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ κόλπου οὖσαι, ἢ διερχόμεναι τὰ κύματα, ἐν ἀπίζοις ἴχνεσι, τοῖς μὴ ἔχουσι πέζας, ὅ ἐστι πόδας. μαρμάρειοι γὰρ ἦσαν αἱ πύλαι.

Θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται
Ὅσοι παρ' Ἰοῦς χεῶνον οἰκοῦνται πέδον,
Δράκοντα τὸν φθείροντα Φαίακας κτανών.
Οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνασίας
Σισυρνοδῦται καρκῖνοι τε πεπλωκότες,
Ἄχλαινοι ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον
Τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι
Ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἑκηβόλον τέχνην,
Ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γόνους.

Magnus verò à multis deus appellabitur
Iuxta cauum Ionis habitantibus ſolum,
Dracone perdente Phæacas occiſo.
Alij ad mari cincta ſaxa Gymneſia
Veſtibus induti villoſis cancri nauigantes,
Nudam trahent diſcalceatam vitam,
Tribus bifunibus inſtructi fundis:
Quorum matres iaculandi artem
Docebunt infantes ante cenam filios.

Θεὸς δὲ πολλοῖς.] οἱ Φαίακες σέβονται τὸν Διομήδη, οἵ τινες εἰσὶ περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν ὃν Κόλχοι ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρως. τινὲς δὲ λῃστὴν φασὶν εἶναι τὸν δράκοντα. ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστίν. ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἐκλήθη· φησὶ γὰρ καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ· χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς, σαφῶς ἐπίστασ' Ἰόνιος κεκλήσεται, τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. πρότερον γὰρ Κρόνιος καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος ὕστερον ἐκλήθη. ἐκ γὰρ Δωδώνης ἐκεῖ αὐτὴ πέραν. ἐν δὲ Κανώβῳ ἔμφρων ἐγένετο. ἔνθα ἐκ τῆς Διὸς ἐπαφῆς Ἔπαφον γεννᾷ, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Ἀντίοχος δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ φασὶν ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου, τοῦ περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν τὴν λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν ἕτεροι φασὶν ὑπὸ Διονυσίου τοῦ πρότερον τυράννου Σικελίας κτισθῆναι. τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη. οἱ δ' ἀμφικλύστους.) ἕτεροι δὲ, ἤτοι οἱ Βοιωτοὶ, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς γυμνησίας, διάξουσι γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι, τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπου αἱ μητέρες τὴν σφενδονητικὴν τοῖς νηπίοις παισὶ διδάσκουσιν. οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων τῶν ἐκεῖ γεύσεται ἄρτου, εἰ μὴ καταβάλῃ αὐτὸν ἐπίσχα σφενδονητικὸν, ἐν σκοπῷ κείμενον ὑπὲρ σανίδος. αἱ δὲ γυμνήσιοι αὗται νῆσοι, περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσί. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Τίμαιος δέ φησιν εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, αἱ νήσους Χοιράδας εἶπε. Φιλτέας δὲ ἐν τρίτῳ

ἐν τρίτῳ Ναξιακῶν, Βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες, ἄριστοι σφενδονῆται. αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν τὸν ἄρτον. ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι περὶ γυμνασίων νήσων. Δίων δὲ ὁ Κοκκειανὸς, ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, πλησίον τῶν Εὐρωπαίων Ἡρακλείων στηλῶν, ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς γυμνησίας φασίν. Ἴβηρες δὲ Βαλιαρίας, ἤτοι ὑγιεινάς. ἕτεροι δὲ γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ πελασθέντες τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖσε γυμνοὶ ἐξηνέχθησαν, καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν, οὕτω καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς νήσους ἐκάλεσαν. σισυρνοδῖται.] διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. σίσυς μὲν γὰρ λέγεται πᾶν ἁπλοῦν ἱμάτιον. σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἔντριχον. ὅπερ καὶ γοῦναι καλοῦσιν, ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου ἱματίου. σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον. τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες. καρκῖνοι.) διὰ τὸ σκληρυνθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης τὰς σάρκας, ἢ δίκην καρκίνων πλωΐσαντες. ἄμπρευς γὰρ καλεῖται κυρίως τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας· ἢ τὸ ξύλον, τὸ ἐπικείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

Οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
Πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ,
Ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λέπρας
Ἰβηροβόσκους ἄγχι Ταρτησσοῦ πύλης
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι,
Γραῖαν ποθοῦντες καὶ Λεοντάρνης πάγους,
Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν, Ὀγχηστοῦ δ' ἕδος
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυστικὰς πλάκας,
Στενήν τε πορθμοῦ δρομὴν Τυρσηνικοῦ,

Nullus enim illorum maxillis panem mandet,
Antequam eum certo assequatur lapide,
Super ligno scopi signum positum.
Atque illi quidem ripas conscendent asperas
Iberiferas, iuxta Tartesi portam,
Arnes vetustæ soboles, Temmicum duces,
Græam desiderantes & Leontarnes colles,
Scolúmque & Tegyram, Onchestíque sedem,
Ac Thermodontis fluentum Hypsarníque aquam.
Alios circa Syrtin & Libyæ æquora,
Angustúmque freti Tyrrheni concursum,

Ναστός.) κυρίως ἄρτος συζυμωθεὶς μετὰ μέ- λιτος, καὶ σταφίδων, καὶ ἑτέρων εἰδῶν. νῦν δὲ ἁπλῶς

τὸν δρῦπον εἶπε. τράφηκες.] τράφηξ κυρίως ἡ ὑπόπλατος σανίς, ἐν ᾗ τοὺς δρῦπας περὶ τοὺς κλιβαίους ἀπάγουσι. νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. τράφηξ καλεῖται καὶ τὸ τοῦ πλοίου χεῖλος, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ ἐντίθενται. τράφηξ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων. ἰβηροβόσκους.] αἱ γὰρ γυμνησίαι, πλησίον Ἰβήρων. ἡ δὲ Ἰβηρία καὶ Ἱσπανία καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Ταρτησὸς δὲ νῆσος καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν, ζήσας ἔτη ρκ. ἀφ' ὧν ἐβασίλευσε π', ὥς φησιν ὁ Ἡρόδοτος. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ταρτησὸς ἔξω πλησίον τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε, διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς στόμα δι' οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν ὠκεανόν. Ἀρνης.) Ἄρνη πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνους τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ, ὅτε Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα, ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρότερον Σινόεσσα λεγομένη, ὥς φησι Θησεὺς ἐν τρίτη Κορινθίων. Κράτων δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τὴν κώνην αὐτῆς οὕτω φησὶ κληθῆναι, παρὰ τῶν οἰκούντων αὐτὴν Καρῶν. κώνην γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρες φασίν. Τεμμίκων.) τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκου. γραῖαν.] τὴν νῦν Τανάγραν, καὶ πόλιν Βοιωτίας. Λεοντάρνη.) πόλις Βοιωτίας. ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστου ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν τεθυσόμενον ἄρνα.

Σκῶλος καὶ Τέγγυρα.] πόλεις Βοιωτίας.

Ογχηστὸς ἄλσος.] ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ὅμηρος.

Ογχηστὸν θ' ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

Θερμώδων.) ἐστὶν μὲν ἕτερος ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπου, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες. ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων καὶ Ὑψαρνος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοί, ὡς Καλλίμαχος· ἀλλ' ἐπὶ Θερμώδοντος ἐδείσατο. πῆ δ' ἀμφὶ Σύρτιν.) περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει. περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ὀκταετίας ἐπλανᾶτο. δύο δὲ εἰσὶ Σύρτεις ἐν Λιβύῃ. ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρὰ Σύρτις ἡ Χάρυβδις. ἔστι δὲ ὄνομα τόπου θαλάσσης περὶ Μεσσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυῤῥηνὸς αἴθρια συμβάλλων δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀνδρίας δὲ καὶ Σένων, ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον. γράφεται δὲ καὶ Λιγυστικάς. οἰκοῦσι δὲ οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τὴν Τυρσηνίδα. στενὴν δὲ πορθμοῦ συνδρομὴν λέγει, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους· τοῦ μὲν λήγοντος, τοῦ δὲ ἀρχομένου. τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος, μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης κεῖται. τὸ δ' ἑξῆς οὕτως. τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύην καὶ τὸν πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πανδέκτης ᾅδης κατάσχῃ. Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν, τὸ αὐτό ἐστι. Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται, ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου θυγατρός. Λιγυστικὸν δὲ, ἀπὸ Λίγυος τοῦ Ἀλεξίωνος ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀντεχόμενον ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀνῃρέθη. Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς σταδίων ἑπτά, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡρακλέες δύο ἵστανται στῆλαι, Ἀλύβη καὶ Ἄβιλα λεγόμεναι. ἐκεῖ δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος κοτίνουσα ἐλέγετο. ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτης, ἔνθα αἱ ἡμέραι ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον πίπτουσι, δίκην ἀστραπῆς. καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ τὸ τῆς Εὐρώπης κεῖται τέρμα. μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τοῦ Λιβυκοῦ τέρματος, πρὸς τὸ ἀοίκητον αἰ ἔχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος δὲ τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας, τοῦ Βελάρεω Ἡρακλέους εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δεύτερον Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος ὁ Ἕλλην.

Καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπὰς,
Τῆς πρὶν θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως
Τοῦ στερφοπέπλου σκαπανέως βοαγίδα.
Ἁρπυιογούνων κλῶμακάς τ' ἀηδόνων

Et semiferæ naufragas speculas,
Prius interfectæ manibus Mecistei
Leoninam induti Fossoris Bubulci,
Et auiformium scopulos lusciniarum

Μιξόθηρος.] τῆς Σκύλλης, ἣ ἦν κατ' ἐμὲ θυγάτηρ τοῦ Νίσου τοῦ μεγάλου. τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν ἐργασαμένη. ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμψών. ἀναιρεθεῖσα δὲ ἐπλήσθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προὔδωκε τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρύμνης τῆς ἐκείνου νεώς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος οἶμαι τοῦ πελάγους ἐκλήθη. ἄλλοι δέ φασι, γυναῖκα ταύτην εἶναι εὐπρεπῆ, ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι, γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ ἐφ' ἧς εἰώθει ἡ Σκύλλα λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον, ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνός, λέοντος, γοργόνης, φαλαίνης, ἀνθρώπου, ιβ' πόδας. καὶ ταῦτα μὲν λῆρα, καὶ μυθικά. ὕστερον δὲ αὐτὰς ἠλληγόρησα. σκοπάς.] λέγει τοὺς σκοπέλους. καὶ Ὅμηρος.

αὐτοῦ δ' ἰχθύας σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλε. ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυς, καὶ καύσας αὐτὴν πάλιν ἀνέστησε. Μηκιστεύς.) ὁ Ἡρακλῆς, τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. στερφοπέπλου δὲ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου. στέρφος γάρ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα. ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου. Σκαπανέως ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχιον τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγείου τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμοὺς β', τόν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειόν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει βραχείᾳ ῥοπῇ, ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο πῶς διδαχθείς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους. βοαγίδα.] ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἤγαγεν ἐξ Ἐρυθείας τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὥς φησι καὶ ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς· αὐτῷ ἐπ' Ὠκεανῷ δηρήσατο Γηρυονῆϊ.

καὶ Ἡσίοδος οἶμαι ἐν Θεογονίᾳ·

Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα.

ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν περὶ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα. ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος παῖς, καὶ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ Καλλιρόης. δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἑστῶτα, καταλείβεται αἵματι. ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος καὶ τρίσωμος ὁ Γηρυόνης. ἁρπυιογούνων.] ἀπὸ μέρους ὀρνιθογόνων. λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἳ ἦσαν θυγατέρες οὖσαι Τερψιχόρης μούσης, καὶ Ἀχελῴου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τῆς καὶ Ἀμβρακίας. νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ τὸν Ὀκταούϊον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον. ἅρπη δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. ἁρπυιογόνους δὲ λέγει τὰς σειρῆνας, οἷον ὀρνιθογόνους. πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, ἃς αἱ μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίας τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν. ὅθεν ὡς ζωγραφοῦνται αἱ μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερά, πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν σειρήνων. περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἄπτερα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς σειρῆνας. ἦσαν δέ, ὡς ἔφημεν, αἱ σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρρηνίαν. ὡς ἡ Σκύλλα ἓξ κεφαλὰς εἶχεν, ὡς εἴπομεν, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου, περὶ τὸ Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας. ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις, περὶ Μεσσήνην. ὥσπερ καὶ αἱ Γοργόναι ἐν Ταρτησσῷ τῆς Ἰβηρίας, κἄν τινες ἐν Ταρσῷ ταύτας λέγωσι, πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. ὡς αἱ ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, στόματα γυπῶν, περιστερῶν ἔχουσαι. καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφις. ὡς καὶ Ὄρθος ὁ Γηρυόνου κύων ἐν Ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. καὶ ἀστέριος, ὁ καὶ μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ἀνδρός. ταῦτα παρεκβατικῶς εἰρήκαμεν περὶ ποικιλομόρφων ζώων. ἐπεὶ καὶ αἱ σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα, τερατώδεις ἦσαν, ἀλληγορικώτερον δὲ σειρῆνές εἰσιν αἱ ἡδοναί. ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος, ἑταιρίδας ταύτας φησί, κατηχούσας αἱμυλίαις τοὺς παραπλέοντας. εἰσὶ δὲ σειρῆνες καὶ ζωΰφια μικρὰ μελίσσαις παρόμοια, κλώμακας.) τραχεῖς τόπους, ἀκρωτήρια. ἀηδόνων.] τῶν σειρήνων, διὰ τὸ θηλυκόν.

Πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δαιταλωμένους,

Vagatos, crudeliter laceratos

Ζυώσπα δαιδαλωμένους.) ὠμὰ ἐσθίοντας. ληρῶ δὲ ι. ποῖ γάρ φησι περὶ τῶ ὅπου ἐν τῇ τῶ ἡλίου νήσῳ γενόμενοι, ἡλιεῦον ἰχθῦς ἐν ἀγκίστροις, καὶ ὑπὸ διέζων. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠμὰς τῶ Λυκόφρον τοῦτος ἔπαθον. ἢ δαιταλωμένους, ὡς περιαγομένους ὑπὸ τῶ Κύκλωπος ὠμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων.

Γερόπαντας ἅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,
Λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
Ενα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
Δελφινόσημον κλῶπα φοινίκης θεᾶς·
Ος ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
Χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον
Χεροῖ προτείνων τοὐπιδόρπιον ποτόν.
Επόψεται δ' ἢ λείψανον πεξθυμάτων
Τοῦ κηραμύντου πευκέως Παλαίμονος.
Οἳ πάντα θραύξαντες εὐτόρνῳ σκάφῃ
Σχοίνῳ κακὴν τενοῦσι κεστρέων ἄγραν.
Αλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
Τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
Ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;
Ποία δ' ἐρινὺς μιξοπάρθενος κύων;
Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα Κενταυροκτόνος
Αἰτωλὶς, ἢ κουρῆτις αἰόλῳ μέλει.

Orcus omnes capax capiet,
Cladibus omnigenis excruciatos,
Vnum ex perditis relinquens amicis nuncium
Delphini signum gerentem, Punicæ furem deæ:
Qui videbit primum vnoculi tecta
Leonis, vini carniuoro scyphum
Manu porrigens, cenæ potum:
Videbit deinde sagittarum reliquias
Alexicaci Tediferi Palæmonis,
Qui rotundo ligone conterentes omnia,
Iunco malam perforabunt piscium prædam.
Alius verò post alium miser manebit labor,

Priore semper multo perniciosior.
Quæ non Charybdis vorabit cadauera?
Quæ'ue furia, semiuirgo canis?
Quæ non luscinia sterilis Centauricida,
Aetolica vel Acarnania, cantu molli

Δελφινόσημον.] Στησίχορός φησιν, Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον. καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται. κλῶπα.] τὸν Ὀδυσσέα φησὶν, ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τοῦ Ἀντήνορος. Θεανὼ γὰρ ἡ Ἀντήνορος γυνὴ, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια. χρησμὸς γὰρ ἦν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ Παλλάδιον τὸ ἐν Τροίᾳ κλαπῇ. φοινίκη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμᾶται. ὃς ὄψεται μέν.] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον υἱοῦ Ποσειδῶνος, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοιούτῳ. τῶν γὰρ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεὺς,

Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,

Ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει.

μεθυσθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις ἐν δοκῷ πεπυρωμένῳ αὐτὸν τυφλοῖ. ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, δεθέντες ἐν λύγοις ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν προβάτων. λείψανον τεθυμμάτων.) τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει. τούτους γὰρ Ἡρακλῆς κατέθυσεν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ἐπιχειροῦντας αὐτῷ πολεμεῖν. λείψανον δὲ λέγει τοὺς ὑπολείπους τῶν ἀναιρεθέντων. Λαιστρυγόνες δὲ εἰσὶν, οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι. κεραμεύτης δὲ ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰς κῆρας διώκων. ἀλεξίκακος γάρ. Παλαίμων δὲ ὁ αὐτὸς, διὰ τὸ παλαῖσαι τῷ Διὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελώῳ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης δέ φησι, μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, τὸν Ποσειδῶνα ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ καταπάξαι, οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη, ὡς μὴ ἀπιστοῖτο, ἐμίγη τῇ τοῦ ῥηθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ, καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα. τεσσάρων δὲ πηχῶν ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνὸς, καθάπερ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδωρος ἱστορεῖ. Μενεκράτης δὲ ὁ περὶ Νικαίας συγγεγραφὼς, Ἀλκαῖον φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγενημένους ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας ἀνεῖλεν, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος. χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων, τοὺς Μεγάρας οἵτινες Κρεοντιάδαι υἱούς. ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη. ὁ δὲ χρησμὸς οὕτω πως ἔχει· οὐκ ἔτι Παλαίμων κληθήσῃ. Ἡρακλῆν δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. τὸν δὲ χρησμὸν τοῦτον ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἐπιπρόσθεν πάλιν ἱστορικοὶ λέγουσιν. οἱ πάντα θραύξαντες.) οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως θραύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ ἀπόρῳ καὶ περιφερεῖ καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμένι. ἢ κατὰ τοὺς μεταφραστὰς, οἵτινες πάντα τὰ πλοῖα, δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θραύξαντες καὶ συντρίψαντες, ἐν τῷ ἀπόρῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων. περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους. ἐν χείνῳ πρήσουσι καὶ πρυτανεύουσι τὴν κακὴν ἄγραν τῶν κεστρέων, καὶ τῶν γομφαρίων. γόμφοις δὲ ἰχθύσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνῃρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον εἰ ἁλιεῖς τοὺς κεστρίας, ἤγουν τὰ γομφάρια ὑπὸ τοῦ σχοίνῳ περιπείρουσι καὶ ὀνοῦνται καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. σχοῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ, ἤγουν τὰ βροῦλα, μεθ' ὧν πλέκουσι τὰς σπυρίδας. μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικὸν, ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο. ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ.) ἡ δὲ ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὀλεθριωτέρως τῆς παρελθούσης ἐστίν. χάρυβδις.] τοῦ ὕδατος ἀναρροιβδήσεως. μιξοπάρθενος κύων.] ἡ Σκύλλα, ἐπεὶ ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα. τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα.] στείρας λέγει τὰς σειρῆνας, διὰ τὸ παρθένους εἶναι. ἐγὼ δὲ,

καὶ ὅτι οἱ κατακούσαντες αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες ἐγένοντο. ἐπελθόντων τῶν. ἄλλως. αἰνοῦντας τὰς σειρῆνας διὰ τὸ θελκτικόν. στείρας δέ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὁ ἰσχόμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε, μὴ τίκτων. κενταυροκτόνος.] ἐπειδὴ καὶ οἱ κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὰς τῶν σειρήνων νήσους παρεγένοντο, καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη Φόλῳ τῷ κενταύρῳ. καὶ ὁ Φόλος αὐτῷ οἶνον κάλλιστον ἐκίρνα, τὸν δὲ κοινὸν τῶν κενταύρων πίθον ἀνοίξας. ἐπελθόντες δὲ οἱ κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβών, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν οἶμαι, περὶ τὸ γόνυ. τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν. οἱ φυγόντες, ὡς ἔφημεν, περὶ τὴν τῶν σειρήνων νῆσον, ἀπώλοντο. Αἰτωλίς, ἡ κουρῆτις.] Τερψιχόρης τῆς μούσης καὶ Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρας ἔφημεν τὰς σειρῆνας. ὁ δὲ Ἀχελῶος ὁ γλυκύτατος τῶν ἁπανταχοῦ ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρήτιδος, τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει. ὅθεν τοῦτο εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῶος. φασὶ δέ τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρότερον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῶος δὲ καλεῖται, ἀπὸ Ἀχελώου τινὸς πηγάσαντος αὐτόν. ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι, καὶ ταῖς ὠδῖσιν ὠφέλιμόν ἐστι. Ἀχελῶος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

Πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνοις βορᾶς;
Ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐσόψεται
Δράκαιναν ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
Καὶ κῆρα κνωπόμορφον. οἱ δὲ δύσμοροι
Στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες,
Γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγός,
Καὶ στέμφυλα βρώξουσιν. ἀλλά νιν βλάβης

Suadebit carnes expertes pabuli tabefieri?
Quam ferarum formatricem non videbit
Serpentem, farinæ venena miscentem,
Noxámque monstriformem? infelices autem
Gementes in haris infortunia sues,
Acinos vuarum cibo permistos
Et cortices comedent. ipsum verò à clade

Θηρόπλαστον.] τὴν Κίρκην, τὴν χοίρους ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους Ὀδυσσέως. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ Φιλάλιος ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐδείξαμεν, ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρὰν Λυκοφρόνειος στίχος ἀλληγορικῶν μὴ λύσεις. ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν. εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τις πάντως ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπάς. τὸ λοιπὸν, μεῖζον μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὡς τὴν πᾶσαν Ὀδυσσείαν ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς ἑτέρας ἱστορίας. ὅθεν ἰστέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς. τινὰ δὲ ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν ἐροῦμεν. θηρόπλαστον, τὴν θηροπλαστοῦσαν, καὶ θῆρας ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. δράκαιναν δὲ διὰ τὸ ἄγριον τὴν Κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα. ἄλευρα κυρίως τὰ ἐκ σίτου, ἄλφιτα δὲ τὰ ἐκ κριθῶν ἄλευρα. νῦν δὲ ἄλφιτα τὸν ἄρτον καὶ τὸ ὄψον λέγει. ἐγκυκῶσαν, ἀντὶ τοῦ συνταράσσουσαν. ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, τυρόν,

ἄλφιτα, μέλι, οἶνον, συνεπέραξε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον, καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς μετεμόρφωσε. καὶ κῆρες κνωπόμορφοι.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκῶσαι. κνῶπες δὲ τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος·

Ἵνα κνῶπες τραφερὴν βόσκονται ὕλην.

κινώπετα δὲ καὶ κνώπετα καὶ κνῶπες, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πέτρῳ καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ τὰ θαλάσσια κνῶδα λέγεται, παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δι' ἁλός, ἤτοι ἐν τῇ ἁλί. λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ἑρπετὰ, παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς καὶ δασέσι τόποις.

γίγαρτα.] τρυγὸς καὶ σταφυλὰ καὶ στέμφυλα βρύξουσι, καὶ φάγονται συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ καὶ τῇ τροφῇ. γίγαρτα δὲ λέγεται, τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. τρὺξ δὲ ὁ νέος οἶνος. στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. ἱκανῶς δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν γραφὴν λέγει. ἐκεῖ γὰρ παράκυλον φησὶν αὐτοῖς βαλεῖν, πρὸς τὴν τροφὴν, τὴν κέρχην. οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας εἶπεν.

Μῶλυ σαώσει ῥίζα καὶ Κτάρος φανεὶς
Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός.
Ἥξει δ' ἐρυμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν,
Καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται
Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας.
Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσσείνας βόθρῳ,
Καὶ φασγάνου πρόβλημα νερτέροις φόβον

Moly ſeruabit radix,& Ctarus apparens
Nonacriates Triceps Pulcer deus.
Ibit hinc in mortuorum nigrum campum,
Maniúmque vatem ſenem quæret,
Muliebris & virilis gnarum coitus,
Vmbris calidum aſpergens in fouea ſanguinem,
Et enſis obicem,inferorum terrorem,

Μῶλυ σαώσει.] ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα, ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤτοι τοῦ γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ σώσει. τὸ δὲ μῶλυ ἐφερμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα, καὶ ἄλλος τὶς σώσει, καὶ ὁ κτάρος καὶ ὁ Ἑρμῆς φανείς. ἐπώνυμον δὲ, τὸ κτάρος ἑρμοῦ.

Νωνακριάτης, ὁ Ἀρκάδιος. Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς. τρικέφαλος.] ὅτι ὁ Ἑρμῆς, οὐράνιος, θαλάσσιος, καὶ ἐπίγειος· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν. ἢ ἐπειδὴ πλησιασθεὶς τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἐγέννησεν αὐτῆς θυγατέρας. φαιδρὸς δὲ μεταληπτικῶς, ἀντὶ τοῦ λευκός. καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς λευκὸς τιμᾶται. πολεμούμενοι γὰρ Ταναγραῖοι, ὑπὸ Ἐρετριέων, ἐσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμὸν, κἀντεῦθεν ἱδρύσαντο λευκὸν Ἑρμῆν. ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Κίρκην, συναντήσας δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης φαρμάκων. μῶλυ δέ ἐστι κατὰ τοὺς ἰατροὺς τὸ ἄγριον πήγανον. ἀλληγορικωτέρως δὲ, εἶπεν, καὶ οὐ δεῖ λέγειν. μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ καὶ ζῶα λίθοι, ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις. ἀλίπεδον, τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὸν, καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κυκλεῖται καὶ περιρρεῖται. πέμπελον.] τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς ᾅδην. τοῦτο δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει. ἐπειδή φασιν αὐτὸν

ζ γενεὰς ζῆσαι. ἄλλοι δὲ θ´. ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἕως, καὶ κατώτερον Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας ποίησις. παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

> Ζεῦ πάτερ εἴθ' ἐμοὶ εἴθ' ἥσσονα μ' αἰῶνα βίοιο,
> Ὤφελλες δοῦναι καὶ ἰσα μήδεα ἴδμεν,
> Θνητοῖς ἀνθρώποις. νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
> Ὃς με μακρόν γε ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
> Ἑπτά μ' ἐπὶ ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων,

ἀνδρῶν γυναικῶν.] φασὶν ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι εὑρὼν, ἀνεῖλε τὴν θήλειαν, καὶ γέγονε γυνή. εἶτα τὸν ἄρρενα, καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν, γυνὴ γέγονε. ἐριζόντων δέ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν, καὶ λέγοντος πλείονα πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ τὰς γυναῖκας ἢ περὶ τοὺς ἄνδρας, φασὶ κριτὴν αὐτὸν καταστῆναι τὸν Τειρεσίαν. κριτοῦ δὲ γεγονότος αὐτοῦ, ὡς καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ φαμένου, ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν. ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὴν μαντικὴν δοῦναι ἑ, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον. ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ ᾅδῃ τούτῳ χαρίζεται, μόνῳ φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν περὶ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας περὶ Τειρεσίου, ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως. καὶ ὁ τῆς Μελαμπόδου ποιητὴς, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου φησίν·

> Ἴσην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
> Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα.] αἷμα γὰρ χέας Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον, καὶ τὸ ξίφος αὐτοῦ κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα ἑκάστην τίς εἴη. ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς ᾅδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τῆς νόστου αὐτοῦ. προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅτε ἀπέλθῃ ἐκεῖ

> Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα.
> Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι.
> Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
> Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι. ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
> Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
> Ἧσθαι. μηδ' ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
> Αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

Γῆλας, ἀκούσῃ κεῖθι πεμφίδων ὄπα
Λεπτὴν, ἀμαυρᾶς μάστακος προσφθέγμασι,
Ὅθεν γιγάντων νῆσος ἡ μετάφρενον
Θλάσασα, καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας
Φλογμῷ ζέουσα, δέξεται μονόστολον·
Ἐν ᾗ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
Δύσμορφον εἰς χλευασμὸν ᾤκισεν πόσον
Οἱ Μῶλον ὤρθυναν ἐκγόνοις Κρόνου.
Βαιοῦ δ' ἀμείψας τοῦ κυβερνήτου τάφον,

Vibrans, audiet illic animarum vocem
Tenuem, oris euanidi alloquiis.
Vnde gigantum dorsum insula
Collidens, corpúsque Typhonis efferi,
Flamma feruens recipiet vna cum naue:
In qua simiarum genus deorum rex

Deforme

Deforme collocauit in illorum opprobrium,
Qui tantum bellum Saturni concitarant posteris.
Baij porrò transiens nautæ sepulcrum,

Πεμφίδων.] ψυχῶν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι. ἀποπέμπονται γάρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀεροειδεῖς αἱ ψυχαί. ἀμαυρᾶς μάστακος.] ἀμυδροῦ καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιᾶς. ἔδη γιγάντων νῆσος.] ὁ μὲν Καισαρεὺς Πρινόττης τὴν Δαμασκὸν φησὶ Διὸς ὑπάρχειν κατὰ γιγάντων, ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν τυφῶνα κεραυνοῦ, ὡς καὶ Ἡσίοδος.

Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος αἰτίαστο τοῦ ἄνακτος,

Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀιδνῆς παιπαλοέσσης. ἕτεροι δὲ γιγάντων νήσους τὰς Πιθηκούσας ἤκουσαν, αἵ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχύλος ἐν ἑβδόμῳ Εφιάλτες. ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ γίγαντες. ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χαρισάμενος αὐτοῖς, κατ' αὐτῶν ἐπαναστάντας, ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε πιθήκους, ἤτοι μιμὼ οὖσαν. τοὺς δὲ σατύρους καὶ ἀρχοΐζιανοὺς περὶ ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν γιγάντων. ἡ θάλασσα νῆσος, τὸ μεταφρενον, καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ τυφῶνος ἡ Σικελία ἐστίν. κἂν ληρῶσιν οἱ πολλοί, ἡ τις φλογμῷ ζέει, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης περὶ τὴν Κατάνην. δέξεται μονόστολον.] ὑποδέξεται δὲ αὐτὴ ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι ἓν πλοῖον ἔχοντα. ἐν ᾗ πιθήκων.] ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν θεῶν ᾤκισεν. ἡ δὲ λέξις τὸ πάλμυς ἐστὶν Ἰώνων, καὶ κέχρηται ταύτῃ Ἱππῶναξ λέγων· ὦ Ζεῦ πάτερ θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ, τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου πάλμυν. ᾤκισε δέ, τὸ σπ μακρόν, ὡς κοινὴ συλλαβή. μῶλος, ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι. πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται. Βαιοῦ δ' ἀμείψας.] ὁ Βαῖος οὗτος κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσέως, ὃς πλανηθεὶς ἐτάφη περὶ Σικελίαν. ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαιὰς τὰς νήσους καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαιοῦ λιμένα, παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν ἄορνιν.

Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα κ' Ἀχερουσίας
Ῥόχθοισι κυμαίνουσαν οἴδματος χύσιν,
Ὄσσαν τε καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν
Χωστάς, ὀβριμοῦς τ' ἄλσος οὐδαίας κόρης,
Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον, ἔνθα δύσβατος
Τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα Πολυδέγμων λόφος.
Ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
Πηγαὶ κατ' Αὐσονῖτιν ἕλκονται χθόνα,
Λιπὼν δὲ Ληθαίωνος ὑψηλὸν κλέτας,

Et Cimmeriorum domicilia, Acherusiámque
Procellis fluctuantem vndæ scaturiginem,
Ossámque, & leonis vias boum
Aggestas, Proserpinæque nemus infernæ puellæ,
Et Pyrphlegethontem fluuium, vbi inuius
Tollit in cælum verticem capax collis,

Ex quo cuncti fluuij, cunctique specuum
Fontes per Italicam fluunt terram:
Relinquénsque Lethæonis montem altum,

Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα.] τὰς ἐπαύλεις. τὸ δὲ σχῆμα μετάπλασμος. οἱ Κιμμέριοι δὲ κατὰ μὲν Ὅμηρον περὶ τὸν δυτικὸν Ὠκεανὸν κεῖνται· κατὰ δὲ τὸν περιηγητὴν Διονύσιον, Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου. Κἀχερουσίαν.] μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν ᾅδου. ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστι Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην. καλεῖται δὲ Σωναύτης. οὐκ οἶδα δὲ ποῦ ὁ Λυκόφρων ἐνταῦθα λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα. Κύμη καὶ Ὄσσα ὄρος Ἰταλίας μέγιστον, ὥς φησι Μητρόδωρος. καὶ Ὅμηρος φησὶ περὶ τῶν Ἀλωαίου παίδων, Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου·

Ὄσσαν ἐπ' οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἄμβατος εἴη.

Λεοντῆς.] Ἡρακλῆς, ἢ διὰ τὴν λεοντὴν, ἢ διὰ τὴν ἀλκήν. ὅς Ἡρακλῆς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνων, ὡς περὶ Ὄσσαν καὶ Κύμην ἐγένετο, εὗρε δὲ τὸν πλησιάζοντα τὸν Ὀρόντην ποταμὸν φερόμενον ἐπὶ Μηλίβοιαν τὴν πηγὴν, ὡς οὐκ ἦν δυνατὸν αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν, ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀνέχωσεν αὐτὸν, καὶ οὕτως διῆλθε σὺν ταῖς βουσίν. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος.] Βριμὼ καὶ Ὀβριμὼ ἡ Περσεφόνη, ὅτι τοῦ Ἑρμοῦ βιάζοντος αὐτὴν ἐν Κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐκεῖνος ἐπαύθη ἐγχειρήματος. τινὲς γὰρ ὀμβρίμους παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ. οὐκ οἶδα ὅπου φησὶν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα ἐστί που ἀπόνοις τῶν ὀνείρων, καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος πολιτεία. Πολυδέγμων.] τοῦτο τὸ ὄρος ἐστὶ τῆς Ἰταλίας, λίαν ὂν ὑψηλότατον· ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς. Αὐσονίτιν χθόνα.] εἶπον πολλάκις, ὡς Αὔσονες οἱ Αὔρουγκοι μόνοι κυρίως λεγόμενοι, μέρος Καμπανῶν καὶ Οὐόλσκων παρὰ θάλασσαν κεῖνται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας Ἰταλοὺς Αὔσονας καλοῦσι. καταχρηστικώτερον δὲ καὶ ἡμᾶς, καὶ τοὺς Ἑλλήνων γένους πεφυκότας. Αὔσονες δὲ λέγονται κατά τινας μὲν, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός. κατ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λευκαρίας υἱοῦ. ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου φασίν. Πυριφλεγέθων, ποταμός ἐστιν ἐν τῷ ᾅδῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

Κωκυτός τι, ὅπου λέγουσιν εἶναι λόφον διέξατον, ὃν εἴ τις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς. ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τοῦ ᾅδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλάς. καὶ λέγουσιν, ὅτι τοὺς εἰσερχομένους μετὰ κολακείας προσδέχεται, τοὺς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ. εἰ δέ τις βιάσειε τοῦ ταχέως αὐτὸ λαθέσθαι, καταδαπανᾷ τοῦτον. Αἴθραν, τὸν αἰθέρα λέγει, ἢ τὸν ἀέρα, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω, καὶ λάμπω, καὶ ῥέω, ἤτοι ὁ ῥέων, τὸ φῶς ἐστὶ τῆς γῆς. Λεθαίων, ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας. κλίτας δὲ, κλιτὺς, ἀκρώρεια.

Λίμνην τ' ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότῳ
Στυγὸς κελαινῆς νασμὸν, ἔνθα Τερμιεὺς

Paludémque auernam laqueo circumductam,
Et Cocyti fluuium tenebris absorptum,
Nigræ Stygis riuum, vbi Terminalis

Λίμνην τ' Ἄορνον.] Ἄορνος καὶ Ἄορνις λίμνη περὶ Κύμην. περιφέρει δὲ δίκην βρόχου περιωρισμένη. ἔχει δὲ, ὥς φασί τινες, αὐτὴ τὸ ὕδωρ κυάνεον, ἐκλήθη δὲ Ἄορνις, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν ὑπερπτῆναι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην· καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων.

λίμνην λέγει τὴν Ἄορνον, καὶ ἕτεροι τινὲς περὶ τὴν Ἠριδανὸν λίμνην θερμὴν ὀζώδη φασὶν, ἧς οὐδὲν ζῶον γεύεται. πλὴν τᾶ σρό. ἐκεῖ δὲ λέγουσι γεγενῆσθαι τὰ κατὰ τὸν Φαέθοντα. ἐπεὶ καὶ αἱ αἴγειροι ἱστάνται καταλείβουσαι ἤλεκτρον. οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι, πέτραν φασὶν ὑψηλὴν ιέ σταδίων τὸ ὕψος (ἢ) τὴν Ἄορνον. Ἄορνος δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν ψύξιν, αὐτὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται. ὁ δ' Ἀλέξανδρος καὶ ταύτην ἐπόρθησεν. ἄλλοι δὲ τὴν Ἄορνον. Σωσίων τε καὶ Ἀγαθοσθένης, καὶ Δίων, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν, οὐ λίμνην, οὐδὲ πέτραν φασί, στόμιον δέ τι περὶ τὴν Βαβυλῶνα, ὃ στόμιον, ὄρνεον ὑπερπετασθῆναι οὐ δύναται, ἀπὸ τῆς ἐκεῖθεν ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως, πλὴν τᾶ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. ἡ Βαβυλωνία δὲ χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶν, καὶ τῆς περὶ Νῖνον Συρίας. ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τοῦτο τὸ Ἄορνον στόμιον, καὶ ἡ Κτησιφῶν πόλις, καὶ ἡ ἀσφαλτῖτις λίμνη. ἄσφαλτος δέ ἐστιν ἡ νάφθα. περὶ δὲ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης, Ἰώσηππος λέγει περὶ Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχοῦντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄγονον τῇ κουφότητι. ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ ἀσφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα ἄνω φέρεσθαι, καὶ ἀνθρώπους δὲ ὀπισθάγκωνα δῆσαι φησὶν Οὐεσπασιανὸν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀναχθῆναι μόνους μὴ ἐπισταμένους νήχεσθαι. καὶ Ξενοφῶν καὶ ἕτεροι μυρίοι περί τε τοῦ Ἀόρνου στομίου, καὶ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἱστόρησαν. καὶ χεῦμα Κωκυτοῦ.] παρὰ τὸ Ὁμηρικόν,

Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

ἡ δὲ Στὺξ βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διΐ, ὅτε οἱ λοιποὶ θεοὶ ἠβουλήθησαν αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ῥίψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὀμνύειν εἰς αὐτὴν τοὺς θεούς. καὶ Ὅμηρος·

Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν.

ὁ δὲ Κωκυτὸς ποταμὸς ἐν ᾅδῃ, μυθικῶς. ἀλληγορικώτερον δὲ, Κωκυτὸς ὁ θρῆνος, καὶ Ἀχέρων ἡ ῥεῦσις, καὶ ἡ χύσις τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων τῶν διὰ τοὺς τεθνηκότας. καὶ Αἰακὸς δὲ πυλωρὸς, παρὰ τὸ αἰ αἰ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις, καὶ οἱονεὶ προπυλαίοις τοῦ ᾅδου. καὶ Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς, παρὰ τὸ μένειν τοὺς ἐκεῖ κατερχομένους, καὶ παρὰ τὸ ῥᾳδίως μινύθεσθαι καὶ φθείρεσθαι. ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρηγορῶ. Στυγὸς κελαινῆς.] καὶ ἡ Στὺξ λίμνη τοῦ ᾅδου, παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων. τερμιεύς.] ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τέρμα πάντων.

Ὁρκωμότους ἔτευξεν ἀφθίτοις ἕδρας,
Λοιβάς τ' ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,
Μέλλων γίγαντας κἀπὶ Τιτᾶνας περᾶν
Θήσει δαείρᾳ καὶ ξυνευνέτῃ δάμος,
Πήληκα κόρσῃ χιόνος προσαρμόσας.
Κτενεῖ δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς
Οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας
Αὐτοχθόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς
Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυσπλοούσας πτεροῖς,
Ὅπου λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρά.

Iurisiurandi constituit diis sedes,

Contra Gigantes atque Titanes transiturus:
Et aquæ libamina situlis hauriens aureis,
Offeret Proserpinæ & marito munus,
Galeam columnæ capiti appendens.
Tres autem occidet Tethyis neptes virgines,
Canoræ matris cantus exprimentes,
Spontaneis iactibus ex alta specula
In vndam Tyrrhenam pennis vrinantes,
Quo lanificum trahet acerbum stamen.

Ὁρκωμότης.) ὅρκον γὰρ τὸν θεῶν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα, ἢ λοιβὰς, ἤτοι θυσίας, ἀφυσσάμενος χρυσοῖς πρυμνείοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε πράσσειν πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ διὰ τοῦτο φησὶ τὸν Δία ὅρκον θεῶν ποιῆσαι τὴν Στύγα, ὅτι πρώτη τῶν λοιπῶν θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διΐ. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως. λαβὼν δὲ Ληθαίωνος ὑψηλὸν κλέπας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα, τίνι; τῇ δειρᾷ καὶ κολπικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἤτοι τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ συνευνέτῃ ταύτης ᾅδῃ, μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ἀπὸ τοῦ ᾅδου. τὸ δάνος θήσει, τὴν πήληκα καὶ περικεφαλαίαν τῇ κόρσῃ, καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος, προσαρμόσας καὶ θεὶς τὴν πήληκα. ἱστορεῖται γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ ᾅδου, ἀνήγειρε κίονα τῷ Ἅδῃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ· ἐφ' ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαίαν αὐτῇ ἀνέθηκε. Περσεφόνη δὲ καὶ Ἶσις, ἡ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πανδώρα, καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται. κόρσῃ.) ἡ μήνιγξ, καὶ ἡ κεφαλὴ, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς·

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

Κηρεῖ δὲ κούρας.) τὰς Σειρῆνας λέγει. Παρθενόπην, Λευκωσίαν, καὶ Λίγειαν. τινὲς δὲ τέσσαρας ταύτας φασίν. ἦσαν δὲ θυγατέρες Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης· ὁ δὲ Ἀχελῷος υἱὸς ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. αἱ Σειρῆνες γὰρ μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ Ὀδυσσέως ἧτταν, ἑαυτὰς κατεθαλάττωσαν. διέτριβον δὲ αἱ Σειρῆνες κατὰ μὲν τινας ἐν Πελωρίδι. κατὰ δὲ ἄλλους ἐν ταῖς Σειρηνούσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας. ἄλλοι δὲ ἄλλως καλοῦσι ταύτας· Πεισινόην, Ἀγλαόπην, Θελξιέπειαν. τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριζεν, ἡ δὲ ᾖδεν, ἡ δὲ ηὔλει. καὶ διὰ τούτων, καταμένειν ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας.

Δάειρα.] δάειρα δὲ παρὰ τὸ δᾷδα, δᾳδοῦχος γὰρ ἡ θεός. διπλούσας πτεροῖς.) πλεούσας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον· τὰ δὲ κάτω ὄρνιθες ἦσαν πτερὰ ἔχουσαι. ὅπου λινεργής.) ὅπου ὁ τῆς μοίρας λίνος ὁ πικρὸς, τουτέστι τὸ πεπρωμένον, ἀποθανεῖν αὐτὰς ἐπικλώσατο.

Τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην
Γλάνις τε ῥείθροις δέξεται τέγγων χθόνα,
Οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
Λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν
Ἔτια κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεάν.
Ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως
Λευκωσία ῥιφεῖσα τὴν ἐπώνυμον
Πέτραις ὀχήσει δαρόν, ἔνθα λάβρος Ἴς,

Γείτων θ' ὁ Λᾶρις ἐξερεύξονται ποτά.
Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται,
Κλύδωνα χελλύουσα. τὴν δὲ ναυβάται,

Vnam quidem Phaleri arx expulsam,
Glanísque terram humectans excipiet:
Vbi templum indigenæ extruentes puellæ,
Libaminibus Parthenopen,& sacrificiis boum
Quotannis honorabunt, volucrem deam:
In ripam autem eminentem Enipei
Eiecta Leucosia, cognominem diu
Occupabit insulam, vbi violentus Is,
Vicinúsque Laris eructant latices.
Ligea denique in Terinam exponetur,
Vndam crispans: quam nautæ

Τὴν μὲν Φαλήρου.] Φάληρος τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, τοὺς ἐπιξενιζομένους πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. λέγει οὖν τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς, καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους κτισθῆναι. καὶ φησὶν ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς, νέον πέδον Ἡρακλῆος, αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων. μέμνηται τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος λέγων, τὴν ἐκεῖνος Φάληρος πρὸς ξιν ἀπεπλάσατο. τύρσις.) τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτοι ἐφεῦρον τὴν τειχοποιΐαν. Γλανίς.) ποταμὸς Ἰταλίας καὶ Κύμης, ἔνθα καὶ ὁμώνυμος αὐτῷ ἰχθὺς, ὥς φασι, γίνεται, οὗ ἡ χολὴ λίαν ὠφέλιμος, ἂν ἀμόνη τοῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς Ἰταλίας Γλανίς, καὶ ἄλλος Ἰβηρίας. δαιμόσαντες, τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης γράφει, πᾶσαι δὲ αἱ ἀντίγραφαι μακρόν. καὶ φησὶν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή. τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνει, ὅτε ὁ μετρικὸς βούλεται. εἰ δὲ μέγα φησί τις τοῦτο γράφεσθαι, γινωσκέτω λέγειν, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει τοῦτο γέγονεν, καὶ μὴ κτηνωδῶς καὶ ἀναιδῶς γράφεται. οἰωνὸν θεάν.) διὰ τὸ ὀρνεόμορφοις εἶναι τὰς Σειρῆνας, οἰωνοὺς καλεῖ. θεὰς δὲ, διὰ τὸ τοιαύτην ἔχειν δύναμιν θελκτικὴν, ὥστε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ἀκούοντας τοῦ μέλους αὐτῶν. ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν.) Ἐνιπεὺς ὁ Ποσειδῶν παρὰ Μιλησίοις τιμᾶται. εἰς δὲ τὸ Ποσειδώνιον τίθεται ἐκριφεῖσα ἡ Λευκωσία, ἡ Σειρήν. προὔχουσαν, τὴν προσκειμένην εἰς θάλασσαν. λέγει δὲ τὸ Ποσειδώνιον ἄκρον. πέτραν δὲ νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρῆνος Λευκωσίας ἐκλήθη. ὁ ἰστός.] ὁ ποταμὸς ἐστίν. νῦν δὲ τὸ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον. ἐκναυσθλώσεται.) ναυσθλώσεσθαι ἐστὶν κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεῦσαι. νῦν δὲ τὸ ἐκριφῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων. Χελλύουσα.) ἓν λάμβδα γράφων ὁ Τζέτζης φησὶ, μὴ εἶναι τὸν στίχον ἐπλασμένον. κοινὴν γὰρ λέγει ταύτην συλλαβήν. ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ε ὑπὸ τοῦ λ ἀμεταβόλου ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν ἔφην. καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθείη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δύο λ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. χελλύουσα γὰρ, ἡ διαπλέουσα καὶ νηχομένη. καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ. τὸ δὲ θέμα χελλύω.

Κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις
Ὠκινάρου δίναισιν ἀγχιτέρμονα.

Λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς Ἄρης
Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.
Πρώτη δὲ καί ποτ' αὖθις συγγόνων θεᾷ
Κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον,
Χρησμοῖς πιθήσας. ὅν ποτ' αὐξήσει λεὼς,
Νεαπολιτῶν, οἳ παρ' ἄκλυστον σκέπας
Ὅρμων Μισηνοῦ στύφλα νάσσονται κλίτη.
Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς

In arena sepelient litorali,
Ocinari vorticibus conterminam.
Abluet autem sepulchrum Corniger fortis,
Semiauis extergens aquis monumentum.
Primæ porrò quondam sororum deæ
Imperator totius Atticæ classis
Vectoribus lampadiferum instituet cursum,
Oraculis obtemperans: quem augebit populus
Neapolita, qui prope tranquillum tegmen
Miseni portuum saxosa habitabit promontoria.
Ventis autem in vtre conclusis bubulo,

Ὠκινάρου δίναισιν.) Ὠκίναρος ποταμὸς περὶ Τέρειναν, ἄρης ἤτοι ἰσχυρὸς λεγόμενος, καὶ βούκερως διὰ τὸ ἠχητικὸν, ὅτι τοὺς ποταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους ἐποίουν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον καὶ ὀχῶδες καὶ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων. Ἄρης γὰρ οὐκ ἔστι ποταμὸς περὶ Τέρειναν. ἔρως δὲ, ὁ θεὸς ἐπιθυμητικῶς αὐτὴν ἐδέξατο ἐπὶ τοῦ Ὠκινάρου. ὀρνιθόπαιδος.) τῆς ὀρνιθοφυοῦς. τὸ δὲ ὀρνιθόπαις καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, διπλῶς νοοῦνται. ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν. ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται, καὶ ὁ ὄρνιθος παῖς. καὶ ὁ ὀρνιθοφυὴς παῖς, ὡς νῦν δὲ νοοῦμεν. καλλίπαις δὲ, ὁ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ὁ καλὸς παῖς. ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου παῖς. καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ νοεῖν ταῦτα, ἡ ἔννοια. ἴσμα.] ἵδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἵζω ῥῆμα. φοιβάζων δὲ, πλύνων, καθαίρων τοῖς ὕδασιν. ὅθεν φοίβη τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ καθαρόν. πρώτη δὲ καί ποτ' αὖθις.] Τίμαιος ὁ Σικελικὸς φησὶ, Διότιμον τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθένῳ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικὸν, ὃν ἀπὸ [illegible] λαμπαδικὸν ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ νεαπολῖται ἐτησίως ἐπιτελοῦσι. Μοψοπία δὲ πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἀπό τινος Μόψοπος. Διότιμος δὲ ἐς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτι στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς. ἄκλυστον.] περίκλυστον, ἢ ἀκύμαντον. Μισηνὸς δὲ ὅρμος, ἤτοι λιμὴν Νεαπολιτῶν. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμὴν. λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτος, καὶ ὁ κόλπος, ὅπου καταίρουσιν αἱ ὁλκάδες. ὅρμος δὲ ἡ στάσις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Μισηνὸς δὲ.] ὄρος Νεαπολιτῶν. στύφλα κλίτη.) τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἢ ἀκρωτήρια. βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ.] Αἴολος ὁ Ἱππότου ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν βασιλεὺς ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος, ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων χάριν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προέλεγεν ὡς τυχὸν εἰ ἐν ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσωσιν. μέχρι τοῦδε ζέφυρος αὐτοῖς ἔσται πνέων ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει τοῦ κυνὸς [illegible], καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος. καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυ-

θύσαντα αὐτὸν δεσπότην εἶναι ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Αμακλείδην καὶ Πρωτοκλῆ, καὶ Πρωτοκρέοντα, ὥς φησιν Ορφεύς. οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς καὶ δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δέειν ἀσκοῖς, ὃν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ᾽ ἄλλους ἐᾷν πνεῖν. οὕτω γοῦν φασὶ, καὶ τοῦτον τὸν Αἴολον τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ καταδήσαντα δοῦναι τῷ Οδυσσεῖ, Ζέφυρον δὲ μόνον ἐᾶσαι, ὡς αὐτῷ χρειωδέστατον καὶ φορόν. καὶ Ομηρος·

Δῶκε μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ενθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ημὲν παυέμεναι, ἠδ᾽ ὀρνύμεν ὅν κ᾽ ἐθέλῃσιν.

ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι. φασὶ γὰρ οἱ μηχανικοί, καὶ οἱ τὰ ἀρρητουργικὰ γράφοντες, ὡς ἐάν τις δελφῖνος ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν, καὶ ἔχῃ παρ᾽ ἑαυτῷ, ποιήσει πνεῖν ὃν ἂν βούλοιτο ἄνεμον. καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἴολος ἦν ἀνεμαγκόλαπτης. τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς ἦν Ιόκαστος, ὃς τὸ Ρήγιον ἔκτισεν, ὥς φησι Καλλίμαχος.

Ρήγιον ἄστυ λιπὼν Ιοκάστου Αἰολίδαο,

Παλιντροβήτοις. Οδυσσεὺς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ, μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος τῷ Ζεφύρῳ, ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας, τῷ δεκάτῳ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα καὶ πυρπολοῦντας τινὰς θεασάμενος, κοπιάσας ὡς ἀεὶ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων ἐκάθευδεν. οἱ φίλοι δὲ τοῦτον λύουσι τὸν ἀσκὸν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέντων δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ αἰφνιδίως ταραξάντων τὸ πέλαγος, πάλιν εἰς τὴν Αἰολίαν ὑπέστρεψαν ἄκοντες τοῖς ἀνέμοις φερόμενοι. ὁ δὲ Αἴολος δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων·

Ερρ᾽ ἐκ νήσου θᾶσσον ἐλέγχιστε ζωόντων,
Ερρ᾽ ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος ὅδ᾽ ἱκάνεις.

Παλινστροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,
Κεραυνίῃ μάστιγι συμφλεχθήσεται,
Καύηξ ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδῳ,
Ως μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν ῥόθοις κλύδων,
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας βυθῷ.

Retrogradis errans damnis,
Fulmineo flagellabitur flagello
Larus, caprifici insidens ramo,
Ne ipsum deuoret æstus inter fluctus,
Charybdin è gurgitibus efflantem trahens.

Κεραυνίῃ μάστιγι.] Οδυσσεὺς μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ καταπλεύσας ἐπὶ τὴν Θρινακίαν νῆσον, ὅπου οἱ τοῦ ἡλίου βόες ἐνέμοντο· ὁ ἥλιος δὲ μαθὼν τοῦτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διὶ ἀπαγγέλλει, λέγων·

Ζεῦ πάτερ, ἠδ᾽ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τίσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Οδυσσῆος.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ᾽ ἀμοιβὴν,
Δύσομαι εἰς ἀίδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

Ο δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτοῦ ἐκεραύνωσεν. κακῶς καὶ συγκεχυμένως καὶ ἀδιαρθρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Οδυσσέως ἱστορίαν λέγει. οὐ γὰρ τῇ πρώτῃ στροφῇ τὸ τοῦ Οδυσσέως πλοῖον ἐκεραυνώθη. οὐδὲ αὐτὸς ὁ Οδυσσεὺς ὁ κατ᾽ αὐτὸν φαινόμενος, κεραυνωθεὶς καύηξ καὶ λάρος, καὶ καθήμενος μετὰ τὸ κεραυνῶσαι, ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρύβδεως, ἀλλὰ τότε ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων ὑπεστράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ περὶ τῆς ἐκεῖ ἀπεκρεμάσθη συκῆς, μετὰ τὸ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ ἡλίου κατέφαγον βόας. Καύηξ.] οὕτω μὲν καύηξ φησίν. ὁ δὲ Ιππῶναξ καύης λέγει οὕτως·

Κίκων δ᾽ ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύης,
Καύης δ᾽ ὁ λάρος κατ᾽ αὐτίαν ἐστίν.

Ερινοῦ.] ἐρινεοῦ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινοῦ. ἐρινεὸν

ἢ οἱ πολλοί φασιν ἐκ τῆς ἀγρίας συκῆς. ἔστι δὲ ἔστι, ἀλλ' ὁ ἐρινεὸς εἶδος ἐστὶ συκῆς, ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς. ἔστι γὰρ πόλις ἐστὶν ἡ Δωρίς, ἧς μία πόλις ὁ Ἐρινεός, ἐν ᾗ εἰσὶ συκαῖ λεγόμεναι ἐρινεοί, ὡς δαμασκηναί, ἀσκαλωνικαί, καὶ κυδώνια μῆλα. πάλιν τὴν Ὀδυσσέως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἐρῶ, κατὰ τὴν λέξιν τὴν τοῦ Λυκόφρονος ῥητὴν, τὰ περὶ τούτου τοῦ Ὀδυσσέως λεγόμενα.

Χάρυβδις.] ἡ τῆς θαλάσσης ἀναρρόφησις, ἢ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρὶς ἀναπίνει τὸ ὕδωρ, καὶ πάλιν ἀνίει.

Βαιὸν δὲ τερφθεὶς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις
Ἀναυλόχητον αὐτοκάνδαλον σκάφος
Βῆναι ταλάσσει καὶ κυβερνήσει τάλας
Αὐτουργότευκτον βᾶριν εἰς μέσην τρόπιν
Εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην·
Ης οἷα τυτθὸν Ἀμφίβαιος ἐκβράσας,
Τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτῆνα σπόρον,

Paulisper deinde nuptiis Atlantidis delectatus,
Naualibus carens ac tumultuarium nauigium
Conscendere audebit,& gubernabit miser
A se factam ratem,in carina media
Temerè clauis deuinctam:
Ex qua illum Neptunus eiiciens
Tanquam paruum halcedinis implumem partum,

Βαιὸν δὲ τερφθείς.) πῶς φησὶ βαιόν; ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. ῥητέον οὖν, ὅτι βαιὸν εἶπεν, ὡς πρὸς τὴν βούλησιν ἐκείνης. καὶ ξ΄ γὰρ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν ἐκείνοις. αὕτη γὰρ διόλου ἠθέλησεν συνεῖναι αὐτὸν αὐτῇ, καὶ ἀγήραον θήσειν καὶ ἀθάνατον ἤματα πάντα.

ἀναυλόχητον.) τὴν μικρὰν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὠχεῖτο. οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἤτοι αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδὲ τῶν ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγομένων. ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς ὑποδεδεγμένους, ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχῶντας. αὐτοκάνδαλον.) αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε γεγονός. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. αὐτοκάνδαλα γὰρ λέγεται κυρίως, τὰ ὡς ἔτυχε φυραθέντα ἄλευρα. αὐτουργότευκτον βᾶριν.) αὐτοσχέδιον πλοῖον. βᾶρις δὲ ναῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ θρόνους, πύργους, αὐλὰς, στοὰς, καὶ τοίχους. προστεταργανωμένην.) συμπεπλεγμένην. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν ταργάνη, ἤτοι τὸ πλεῖδιον, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται. καὶ τὸ συμπλέκεσθαι, ταργανοῦσθαι. κηρύλος.) ὁ ἄρσην ἀλκυὼν, δάμαρ δὲ τούτου, ἡ θήλεια αὐτοῦ. ἀπτῆνα σπόρον.) ὁ ἄπτερος νεοσσός. εἴωθε γὰρ ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς διαφθείρειν. διὸ φασὶν ἑπτὰ ἡμέραις γαληνιάζει τὴν θάλασσαν, ἡνίκα ὠοτοκοῦσι. διὸ καλοῦνται αἱ ἡμέραι αὗται ἀλκυονίδες. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἀφ' ἧς τινος σχεδίας, ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν, ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσέα οἷα τυτθὸν ἀπτῆνα σπόρον, ἤτοι μικρὸν ἄπτερον νεοσσὸν, τῆς δάμαρτος καὶ τῆς θήλεος τοῦ κηρύλου καὶ ἄρρενος ἀλκυόνος, βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸ δύσπλουν, ἤτοι αὐτὸν τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσέα ἐμπεπλεγμένον κάλοις. βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις καὶ τοῖς ἰκρίοις. ἢ οὕτως, ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς ἐκταράττειν, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσέα. μεσόδμαι λέγονται τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τῶν πλοίων· ἰκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ

κατεστρώματα. ἀστῷ συνοίκῳ.] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος ἦν ἁλιεύς. ἐμμανὴς δὲ γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἰχθῦς γὰρ ἁλιεύσας, καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γῆν, εἶδε προσπηδήσαντα βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντα. φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως. καὶ ἥλατο, ὥσπερ ἔφην, εἰς θάλασσαν. μαρτύρεται δὲ ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Γραστις, καὶ παρὰ Πινδάρῳ Τείτων τοῖς Ἀργοναύταις. τὴν δὲ βοτάνην ἣς ἐγεύσατο, φασί τινες ἀείζωον εἶναι. ἡ δὲ Ἀνθηδὼν πόλις Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες. ὁ δὲ Ἰώσηππος καὶ τὴν νῦν λεγομένην Ἀχισπάδα, Ἀνθηδόνα φησὶ πρότερον καλεῖσθαι. συνοίκους δὲ τοῦ Γλαύκου λέγουσι γενέσθαι τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ ῥιφῆναι ἀπὸ τῆς σχεδίας εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς περ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἥλατο, φαγὼν τὴν βοτάνην.

Αὐταῖς μεσόδμαις καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ
Πρὸς κῦμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
Πόντου δ' ἄυπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς
Ἀστῷ σύνοικος Θρακίας Ἀνθηδόνος.
Ἔσται. παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον
Βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρώσκων πνοαῖς.
Μόλις δὲ βωὼς ἐκ παλιρροίας κακῆς
Ἄμπυξ σαώσει στέρνα δεδρυφαγμένον

Cum antemnis & medianis iaciet
In mare vrinatorem rudentibus innexum.
In marinis autem ſpecubus iactatus inſomnis,
Anthedonis Threſſæ ciui contubernalis
Erit, alio poſt alium, ceu pinus corticem,
Suber, vento iactante, inſultante flatibus.
Vix tandem Leucotheæ ex refluuio graui
Reticulum ſeruabit, pectora munitum

Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος.] Λεωνίδης ἐν τῇ περὶ Ἰταλίας φησὶν, ὄρος εἶναι, ἐν ᾧ πεύκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις. ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς φελλοὺς, οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων φελλεῖς. περιφραστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἴρηκε τὸν φελλόν. Ὅμηρος δὲ οὐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φυλλίαν τὸ δένδρον καὶ τὸν φελλόν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς, στροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν. τὸ δὲ σχῆμα ἐστὶν ἑρμηνευτικόν.

μόλις δὲ βωὼς.) τὸ ἑξῆς βωὼς καὶ τῆς Ἰνοῦς τῆς καὶ Λευκοθέας, ἡ ἄμπυξ σώσει. ἔστι δὲ κεφαλόδεσμον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε, ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην. μόλις δὲ βωὼς, ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς Καλυψὼ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἡ δὲ πεισθεῖσα τῷ Ὀδυσσεῖ προστάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐκπέμπει μετὰ ἐσθῆτος καὶ ἄλλων πολλῶν καμήλων, ιζʹ μὲν ἤματα πλέων, τῇ ιηʹ δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ. ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θυέλλας ἤγαγε. διὸ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε, καὶ ἀπέρριψε κατάξας αὐτήν. ἡ Λευκοθέα δὲ δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διέσωσε. δεδρυφαγμένον.] ὠχυρωμένον, ἀσφαλισμένον.

Καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγρέπτους πέτρας
Μάρπτων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται
Στόρθυγξι, νῆσον δ᾽ εἰς Κρόνῳ στυγουμένην
Ἅρπην περάσας μεζέων κρεανόμον,
Ἄχλαινος ἱκέτης πημάτων λυγρῶν κόπις,
Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
Ἀρὰς τετικὼς τοῦ τυφλωθέντος δάκους.
Οὔπω μάλ᾽ οὔπω, μὴ τόσος δ᾽ ὕπνος λάβοι
Λήθης, Μέλανθον ἐγκλιθένθ᾽ ἱππηγέτην.
Ἥξει γὰρ ἥξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας,
Καὶ Νηρίτου πρηῶνας. ὄψεται δὲ πᾶν
Μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον,
Μύκλοις γυναικόκλωψιν. ἡ δὲ βασσάρα
Σεμνῶς κασωρεύουσα κοιλανεῖ δόμους
Θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος.

Manúſque extremas, quibus carniſcribas ſcopulos
Apprehendens, ab exeſis cruentabitur.
Cacuminibus. tum in inſulam Saturno inuiſam
Drepanum traiiciens, teſticulorum laniatricem,
Supplex nudus ærumnarum triſtium narrator,
Fabuloſum recenſebit luctum,
Imprecationibus abſolutis excæcati monſtri:
Nondum ſanè, nondum: nec talis capiat obliuionis
Somnus Melanthum Equeſtrem inclinatum.
Veniet enim, veniet ad naualem Rithri portum,
Et Neriti cacumina, videbitque totam
Domum penitus à fundamentis euerſam
Scortatoribus adulteris: quando meretrix
Honeſtè ſcortans ædes excauabit,
Epulis effundens miſeri diuitias.

Κρεαγρέπτους, τὰς κρεαγραπτούσας, τραχείας. τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε κατὰ διάλεκτον Αἰολικήν, αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει. καὶ ἔστιν ἡ ἀδεῖα ἡ κρεάγρεπτος. στόρθυγξι, ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησι. πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, στόρθυγξ καλεῖται. ἅρπην περάσας.] τὴν Φαιακίαν νῆσον τὴν Κέρκυραν. ἐν ᾗ ἦν κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτε-

μὲν, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκειτο τὸ δρέπανον, ὃ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου τέμνειν τοὺς στάχυς. καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα δρέπανον λέγεται. ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ Κρόνος ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα. κόπις, ῥήτωρ καὶ ἔμπειρος. ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπτω, κόπις. τὸν μυθοπλάστην.) τὴν μυθικὴν αὐτοῦ συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, τὸν τῶν Φαιάκων, ἤτοι Κερκυραίων βασιλέα. ἀρὰς πικρὰς.) ἀποδοὺς τὰς κατάρας τοῦ τυφλωθέντος θηρίου. λέγει δὲ τοῦ Κύκλωπος. ηὔξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, ἵνα οὕτω τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς. συντακτέον δὲ οὕτως, αἷς κραταιλέποις πέτρας μάρπτων ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται στόρθυγξιν, ἀρὰς πικρὰς καὶ ἀποδοὺς τοῦ τυφλωθέντος δάκους. εἶτα τὰ λοιπά. νῆσον δ' εἰς Κρόνου συγγενομένην τοιάνδε καὶ τοιάνδε τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον. οὔπω μάλ' οὔπω.] οὐ μέχρι τούτου τιμωρηθήσεται ὁ Ὀδυσσεύς, μὴ τοιάσδε καὶ τοσάσδε, ἢ μὴ τοιάνδε καὶ τοσαύτην, ὕπνος λαθήσεως λάβῃ τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσέως. εἴποι καὶ ὅτι ἐνθεν, ὅτι Ποσειδῶν τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι μιγεὶς, τὸν Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος Σκύφιος ἐξῆλθεν, ὁ καὶ ἀκειρωνίτης λεγόμενος. ἱππηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις. μιγεὶς γὰρ τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι, Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος Σκάφιος ἐξῆλθεν, ὁ καὶ Σκυρωνίτης λεγόμενος. ναύλοχον σκέπας.) τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης, ὃς καὶ Ῥεῖθρος καλεῖται. ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται. αὐτὸ δὲ τὸ εἰπεῖν ἥξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἶπεν, ἥξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης. καὶ εἰς τὰς πρηῶνας, καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ Νηρίτου. τὸ δὲ Νήριτον ὄρος Ἰθάκης. μυκλοῖς γυναικοκλώψιν.) μύκλος καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ τῶν βοῶν ὑποδήλωσις, μύκλας δὲ νῦν τοὺς μοιχοὺς λέγει, διὰ τὸ ἀεὶ θηράζειν καὶ καταφερὲς εἰς λαγνείαν. ὡς καὶ Καλλίμαχος.

Ἔστι μοι μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

καὶ μύκλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς, καταφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μαχλότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου. εἴρηται οὖν ἀπ' ἐκείνου. κασσαύρα καὶ βασσάρα, ὁ λαὸς καὶ τὸ ὑλῆεν καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ βάκχη. νῦν δὲ ἡ πόρνη ἡ βασσάρα. λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην. κασσαυρεύουσα.) ἀντὶ τοῦ πορνεύουσα. Δοῦρις γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ Ἀγαθοκλέους, φησὶ τὴν Πηνελόπην συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τὸν Πᾶνα. φλυαρεῖ δὲ περὶ τοῦ Πανός. ὁ Πὰν γὰρ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης. ἄλλως, καὶ ἕτερος δὲ Πὰν Διὸς καὶ Ὕβρεως.

Αὐτὸς δὲ πλείους τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους
Ἰδὼν μολοβρὸς, τλήσεται μὲν οἰκετῶν
Στυγνὰς ἀπειλὰς δουλόφῳ νώτῳ φέρων
Δέννοις κολασθείς· τλήσεται δὲ καὶ χερῶν
Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.
Οὐ γὰρ ξέναι μάστιγες, ἀλλὰ δαψιλὴς
Σφραγὶς μένει Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι,
Λύγροισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν
Ἐπεγκολάψεν ἀστένακτος αἰνέσει,
Ἑκουσίαισι μώλωψι προσμάσσων δομήν,
Ὅπως παλεύσῃ δυσμενεῖς κατασκόποις
Λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον.

At ipſe plures ad Scæas exhauſtis ærumnas
Intuitus mendicus, ſuſtinebit quidem famulorum
Triſtes minas muſculoſo ferre dorſo,
Conuiciis punitus: ſuſtinebit etiam pugnorum
Ictibus ac teſtarum cedere iactibus.
Nec enim inſueta flagella, ſed amplum
Thoantis ſigillum manebit etiam in lateribus,
Viminibus impreſſum, quæ pernicioſus
Inſculpi laudabit hilaris,
Voluntarias atterens corpori vibices,
Vt hoſtes decipiat, ſpeculatoriis
Damnis & fletibus regem ludificando:

Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς.) Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ ἃς μέγας πόλεμος συνέστη περὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Ὀδυσσέως φησὶν· ὅτε πλεῖστα μοι χαλκήρεα δοῦρα Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι. μολοβρὸς, ἀρτοζήτης, ἀπὸ τοῦ μολεῖν, καὶ παραγίνεσθαι πρὸς βορὰν καὶ τροφήν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πένητα, ὅπως μὴ γνωσθεὶς δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας. Μελάνθιος δὲ ὁ τούτου οἰκέτης, συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ τῷ Εὐμαίῳ τῷ συφορβῷ, φησὶ πρὸς τὸν Εὔμαιον· πῆ δὲ τὸν μολοβρὸν ἄγεις ἀμέγαρτε συβῶτα; καὶ ἅμα κολαφίζει, καὶ τραχηλίζει αὐτόν. γελοῖον δὲ τοῦτο καὶ κακόζηλον ὑπάρχει, τὸ τοῦ Λυκόφρονος ῥητὸν, τὸ στυγνὰς ἀπειλὰς ὀλόφῳ νώτῳ φέρειν. καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ. δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος καὶ ἡ κεφαλή. ἐνταῦθα δὲ ὀλόφον πῶς φησὶ τὴν ῥάχιν. τρίτον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ, ἤτοι τῇ ῥάχει ἐδέξατο παρὰ Μελανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ. δέννοις κολασθείς.] λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθεὶς, διὰ τὸν Ἀντίνοον καὶ Εὐρύμαχον καὶ Κτήσιππον φησὶν ὑβρίσαντας αὐτοὺς αὐτόν. πληγαῖς ὑπείκειν καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.] παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται ὅτι τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ. οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ γὰρ φέρει) ὁ Ὀδυσσεὺς βοὸς πόδα πληγεὶς ὑπὸ Κτησίππου, ὑποπόδιον δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντινόου. σφραγὶς μενεῖ Θόαντος.] ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ φοβούμενος μὴ γνωσθεὶς ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος μαστίξαι βιαίως αὐτὸν, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν,

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας.

φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἀήθεις τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ πληγαί. ἔτι δὲ τὸ ἐγχάραγμα τῶν γεγονυιῶν αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος παραμενεῖ. καὶ ἔστιν ἐν ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς, λύγοις καὶ ῥάβδοις τὸ πρὶν θλιβεῖσα ἢ τρυπηθεῖσα κλείως, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα. δομῇ, τῷ σώματι. τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ οὐδετέρου εἰς θηλυκόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομή. (παλεύσας) ἀπατήσει τοὺς δυσμενεῖς, ἤτοι τοὺς Τρῶας, ταῖς κατασκοπεύσεσιν. παλεύτριαι δὲ λέγονται αἱ [illegible], καὶ οἷον εἰπεῖν αἱ δραπετίσκεραι περιστεραί. φηλώσας.) ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγάς. τὸ φηλώσας, ἀπὸ τοῦ φηλέω τὸ φηλῶ καὶ φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ἀπὸ τῶν φηλήκων, ἤτοι τῶν ἀγρίων σύκων ἐλέχθη, ἅτινα ὠμὰ καὶ ἄχρηστα ὄντα τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται.

Ὃν Βομβυλίας κλιτὺς ἡ Τεμμικία
Ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε,
Μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας,
Λοισθοῖς δὲ κηὺξ, ὡς τις κυμάτων δρομεύς,

Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβεὶς,
Κτῆσιν τε θοίναις Πρωνίων λαφυσσίαν
Πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτου κιχὼν
Σύφαρ θανεῖται, πόντιον φυγὼν σκέπας,

Quem Bombylium promontorium Temmicium
Maximum nobis damnum olim genuit,
Solum nautarum ad ædes saluum delatum.
Tandem ficut larus ambulator fluctuum,
Et concha mari vndique circumtrita,
Fortunásque Proniorum epulis deuoratas
A Lacæna grauiter bacchante offendens
Decrepitus morietur, marino elapsus tegmini

Βομβυλίας.) βομβυλιός ἐστι ζωΰφιον ὅμοιον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροιᾷ, ἐκ πηλοῦ κηροπλαστικῶν. λέγεται δὲ βομβυλιός, παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πετόμενον κουρβούβιον, ἢ ῥόμβα, ἢ στρόμβα, βομβυλιὸς, καὶ βόμβιξ καλεῖται. Βομβυλία καὶ Βομβύλιον πόλις καὶ ὄρος Βοιωτίας, ὅπερ νῦν λέγεται. γράφεται δὲ ἰῶτα. οἱ δὲ οἴκησις Βομβυλεία κλειτὰ καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν δὲ, τότε διφθόγγῳ γράφονται. ἡ Βομβυλία τῆς Βομβυλίας, ἰῶτα. ἡ Βομβύλεια δὲ τῆς Βομβυλείας δίφθογγος. τιμᾶται δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ Βομβυλεία. καὶ ἡ Τεμμικία δὲ ὄρος, ὁμοίως Βοιωτίας. λέγει οὖν, ὅτι ὅντινα ἡμῖν ἡ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψε. λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα. ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ φασὶ τὴν Ἀντίκλειαν τὴν Αὐτολύκου θυγατέρα γεννῆσαι τὸν Ὀδυσσέα. Σειληνὸς δὲ ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ μυθικῶν ἱστοριῶν, δύο δὲ γέγραφε βιβλία, φησὶν Ἀντίκλειαν τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἐγκύμονα διοδεύουσαν τὸ Νήριτον τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς ὑπ᾽ ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως Ὀδυσσέως ψεύδεται. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέως πάππον Αὐτόλυκον λέγοντα τὸν παῖδα κληθῆναι Ὀδυσσέα. πολλοὶ γάρ μοι ὀδύσαντο, ἤτοι ὠργίσθησαν. περὶ δὲ τοῦ εἶπε ἐν Βοιωτίᾳ κατὰ Λυκόφρονα ἐγεννήθη, ἔπει κατὰ Σειληνὸν ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος λέγει·

Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς ὑπὸ ἑούσης.

— ὁ βουλόμενος πολυπραγμονείτω. μόνος πρὸς οἴκους.) ἀπὸ γὰρ τῶν ἐστρατευμένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποστρέφων ἐσώθη. λοῖσθον δὲ κηύξ.) ὕστερον δὲ ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τὸ περιτριβεὶς παντόθεν τῇ θαλάσσῃ, τὴν κτῆσιν τε καὶ περιουσίαν αὐτοῦ κιχὼν καὶ καταλαβὼν λαφυσσίαν καὶ ἐξαντλουμένην παρὰ τῆς Λακεδαιμονίας, ἤγουν τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἔρωτας δηλονότι, σύφαρ καὶ γηραιὸς γέρων θανεῖται, σὺν ὅπλοις, ἤτοι πολέμου. πίλας τὸ Νηρίτου τὸ πόντιον σκέπας, καὶ τὴν Ἰθάκην φυγών. θοίναις Πρωνίων.) Θουκυδίδης εἰς τέσσαρα φῦλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν, Πρωνίους, Σαμίους, Παλεῖς, καὶ Κρανίους. Προνίων δὲ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους. πρὸς τῆς Λακαίνης.) τῆς Πηνελόπης. Τυνδάρεως γὰρ καὶ Ἰκάριος ἀδελφοί, οὗ Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας, ἡ ῥηθεῖσα Πηνελόπη. πρότερον γὰρ Ἀρναία λεγομένη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη ἐκλήθη, ῥιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν, ὑπὸ πηνελόπων ὀρνέων ἐξηνέχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο. σύφαρ καὶ λεβηρίς.) τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα. νῦν δὲ σύφαρ αὐτὸν τὸν γέροντα εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ὄφεως δέρματος. γηράσκει γὰρ ὁ ὄφις, καὶ πρὸς ὀπὴν εἰσελθὼν, ἀποδύεται τὸ δέρμα. πόντιον σκέπας φυγών.) τὴν Ἰθάκην. Πόντιον δὲ σκέπας εἶπεν, ὅτι νῆσος, ἢ τὸν ναόν, ἢ τὸν λιμένα. σῶντα γὰρ δέχεται καὶ ἀμύνει τὴν θάλασσαν.

Κόραξ σὺν ὅπλοις Νηρίτων δρυμῶν πέλας.
Κτενεῖ δέ τύψας πλευρὰ λοίγιος σόνυξ
Κέντρῳ δυσαλγὴς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς,
Κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,

Coruus, cum armis, Neritios prope saltus.
Occidet autem feriens latera cuspis acerba
Insanabilis aculeo piscis Sardonici.
Filius verò patris erit interfector,

Κόραξ σὺν ὅπλοις.] κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον. ἐννέα γὰρ ἐκτοῦ ζῇ γενεάς, καθ' Ἡσίοδον, ὁ κόραξ. ὑπεργήρως δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμοῦντι ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ὀππιανὸς εἰς τὰ περὶ τρυγόνος, λέγων οὕτω πως·

Ὃς δή ποτε μοῦνος ἀέθλων πάντα πατρὸς ἔσω,
Τρυγόνι δὲ βεβρυχομένου τε πεσεῖ.
Τῷ τὸν μαστὸν κακὸν ἐνεσπαρμένον ἔχοντα.

ἔλλοψ ὁ ἰχθύς, παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ φωνῆς. Νηρίτων δρυμῶν πέλας.] ἐγγὺς τῶν δρυμῶν τοῦ Νηρίτου. δυσαλγής.] δυσίατος, ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τῆς τρυγόνος τοῦ κέντρου.

σαρδωνικῆς.] ὁ Τζέτζης τὸ δω μικρὸν γράφει, καὶ λέγει μακρὸν εἶναι ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ν ἀμεταβόλου. ὁ σαρδωνικῆς λέγει χαρακτῆρι. μέγα γὰρ ὠ δόλιως τοῦτο δέχεται. οὐδὲ γὰρ τοὺς Ἀττικοὺς φησι τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ ο τις, οἷον οἰνοπότης, αἱματοπότης, καὶ τὰ πλευταῖα μέρη τῶν λόγων, οἷον δῦο, ἄπο, δεῦρο, καὶ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ὀκτὼ μερῶν. ἡ δὲ Σαρδώ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλέας στήλας. ταύτης ἄποικοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδοῖ βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι, σπασμῷ κατεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτως τελευτῶσι. Τίμαιος δέ φησιν, ὅτι ἐπειδὰν ὑπὲρ ὁ ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν, θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς τοῖς ξύλοις, καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς καταθοῦντες· ὅθεν ὁ Σαρδώνιος γέλως ἐλέχθη. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ θνῄσκοντες γέροντες, μειδιῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδώνιος γέλως. ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου τῆς Σαρδοῦς πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπου ἦν ἡ Κίρκη, ἧς περιέθηκε κέντρον τρυγόνος τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου.

ἄρταμος.] σφαγεύς· ἀρτάμους τίς ὢν, ὁ ἐν ἄρει καὶ ξίφει τέμνων. ἢ ἄρταμος ὁ μάγειρος καὶ ἀρτημὸς, ὅθεν Ἀχιλλέως δάμαρτος. ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμιν φασίν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτανέψιος,
Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτᾶν στέψει λεώς,
Ὅτ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον·
Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
Τυμφαῖος ἐν θοίναισιν Αἰθίκων πρόμος,
Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σποράς
Καὶ Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων.

Vxoris Achilleæ conſobrinus.
Vaticinans autem cadauer Eurytanus coronabit populus,
Quíque altas habitat ſedes Trampyæ,
In qua Herculem quondam Tymphæus perdet
Inter epulas Draco Æthicum dux,
AEacidem & Perſidem genere,
Nec remotum à Temenica conſanguinitate.

Ἀχιλλέως δάμαρτος.] δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ Τζέτζης τὸ Ἀχιλλεὺς δι' ἑνὸς λ γράφει. φησὶ γὰρ ὅτι ὅτι ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιῆσαι τοῖς Ἰλιεῦσιν, ἐτυμολογεῖται δὲ οὕτως. ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν. ἢ παρὰ χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός. καὶ πάντα δι' ἑνὸς λ γράφεται. εἰ δέ τις διὰ δύο λ τοῦτο γράφει, κελεύει τοῦτον μὴ κενεαυχῶς οὕτω γράφειν, χωρὶς ἐπισήμου τε εἰδήσεως. λέγει γὰρ ποτὲ, ὅτι Αἰολικόν ἐστιν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιοῦσι τὰ σύμφωνα. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως δάμαρτος ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη. Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς ληροῦσιν, ἔγημε Μηδείαν τὴν Αἰήτου θυγατέρα. Αἰήτης δὲ καὶ Κίρκη καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ. καὶ Αἰήτου μὲν παῖδες τε Εἰδυίας, Μήδεια καὶ Ἄψυρτος. Κίρκης δὲ καὶ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος καὶ Κασσιφόνη. Πασιφάης δὲ καὶ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαίδρα, τε Γλαῦκος. ὃν ὕπνος Γλαύκωνα φησίν. ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδεια εἰσὶν αὐτανέψιοι, οὓς ἡμεῖς λέξομεν ἐξαδέλφους. μάντιν δὲ νεκρόν.] Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Νίκανδρος φησὶν ἐν Αἰτωλοῖς. Εὐρυταὶ, ὡς τὸ παλαι.

Τράμπυια.] πόλις Ἠπείρου. ἔνθα μετὰ νόστον Ὀδυσσέως ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος γράφει·

Εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.

ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπυίᾳ Ὀδυσσεύς. ἐν ᾗ ποτ' αὖθις] ἐν ᾗ ποτε Τραμπυίᾳ ποτὲ αὖθις αἰπὺ πόλει. οὐ γὰρ καὶ ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη. φθίσει καὶ φθίρει, ἐν θοίνῃ καὶ εὐωχίαις, ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ ἠπειρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ πρόμαχος, τῶν Αἰθίκων καὶ ἠπειρωτῶν. τίνα φθίσει; τὸν Ἡρακλῆ, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημένου. Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ Μαρσίνης τῆς Περσίδος, υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίκων βασιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ. Τυμφαῖος ἠπειρωτικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται λέγων· τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε. δράκων δὲ καὶ ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν φαρμάκων. τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σποραῖ.] τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον, ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι τῆς σπορᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κατὰ μὲν πατέρα εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος, κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν.

Τημενείων.] ὁ Τήμενος οὗτος ἔγγονος ἦν Ἡρακλέους. Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας, Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης τῆς Εὐρύτου Κλεόδαιος, Ἀρίστομαχος, καὶ Κῆυξ. Κλεοδαίου καὶ Πελεδίας, ὁ Τήμενος οὗτος, καὶ ἕτεροι.

Πέργη δέ μιν θανόντα Τυρσηνῶν ὄρος,
Ἐν Γορτυνίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,
Ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον,
Παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις

Αὐτὸς πρὸς ἅδην δευτέραν ὁδὸν περᾷ,

Σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος δέρην,

Perge demum, Tyrrhenus mons, mortuum,
In Gortynia combustum excipiet:
Quando vitam expirarit deplorans miserias
Filij & vxoris, quam occidens maritus,
Secundum ad inferos ibit iter,
Sororis cæde, Glauconis Absyrtique

Πέργη δέ μιν.] Πέργη, ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα φασὶ τὸν Ὀδυσσέα κεῖσθαι κατέναι ἐν Γορτυνίᾳ. πῶς οὖν ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ἠπείρου καὶ Τυρσηνίας κεῖται; καὶ ὁ μὲν Τζέτζης κακοπλάστως αὐτὸν φησὶ τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ. ὥσπερ καὶ ἐνταῦθοῖ, καὶ ἐν τῷ κατώτερον στίχῳ τῷ λέγοντι, ὅταν στενάζων τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης ἀποθάνῃ. καὶ φησὶ πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα. ἓν μὲν, ὅτι θανὼν πρότερον ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. δεύτερον καὶ ἀνακόλουθον τοῦτο, φησὶν, ὦ Λυκόφρον, ζῶντος Ὀδυσσέως ἢ τεθνηκότος ἐπιγαμία γέγονε Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κασσιφόνης τῆς Κίρκης παιδός. εἰ μὲν ζῶντος, πάντως οὐ παρανεῖλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος ὡς ἄγνωστον, ἐγίνωσκε γὰρ αὐτὸν τοῦτον ἰδὼν ἐν τοῖς τοῦ παιδὸς γάμοις. εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν, πάλιν ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωωθεὶς ὑπὸ σοῦ παρεισάγεται, τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηνῶν καὶ Τηλέμαχον; ἐμοὶ μὲν ἀνακόλουθα ταῦτα φαίνεται, οὐ μόνα τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν προειρημένων συμμαχεῖν σοι. φασὶ γάρ τινες, ὅτι θανόντα τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Τηλεγόνου Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἢ προαναιρεθεῖσα Τηλεμάχου, καὶ ἐκεῖ αὐτὴν ἔγειρας δυνασθῇ. καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ πεπλήρωται, ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύεις. ἢ ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου, καὶ αὕτη τῷ Ὀδυσσεῖ τεθνηκυῖα χάριτας παρέχει. ταῦτα φησὶν ὁ Τζέτζης. ἄλλοι δέ φασι περὶ μὲν τοῦ προτέρου λόγου, ὅτι ἴσως μετετέθη ἀπὸ Βρυτανέων καὶ ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν. καὶ τοῦτο μὲν ὦ Τζέτζη, ὡς ἐχόμενον πιθανότητος, οὐ πάντα ἀπόβλητα φαίνεται. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀναιρεθεὶς Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τῆς Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἔγημε τὴν Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ. Πηνελόπην δ' ἐν μακάρων νήσοις ἔγημε τὴν Τηλεγόνῳ. ἐν Γορτυνίᾳ.] Θεόπομπος φησὶν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἐγνωκὼς, ἀπῆρεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ᾤκησεν εἰς Γορτυναίαν, ἔνθα καὶ τελευτᾷ. παιδός τε καὶ δάμαρτος.] Τηλέμαχος ἔγημε Κασσιφόνην θυγατέρα Κίρκης. καὶ Κίρκην μὲν ἀναιρεῖ Τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα. ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιφόνης, τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἐκδικούσης Κίρκην τὴν μητέρα. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκην ἀναιρουμένην ὑπὸ Τηλεμάχου, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης.

Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τ' αὐτανεψίας,

Χ' ὦ μὲν τοσούτων σῖνα πημάτων ἰδὼν

Ἀστεμφὲς ἄλγος δύσεται τὸ δεύτερον,

Γαληνὸν ἦμαρ οὔποτ' ἐν ζωῇ δρακών.

Ὦ σχέτλι', ὥς σοι κρεῖσσον ἦν μίμνειν πάτρᾳ

Βοηλατοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύχλον

Καίθων'

Κάνθων' ὑπὸ ζεύγλαισι μεσσαβοῦν ἔτι

Consobrinæ, collum amputatus.
Atque ille quidem tantum conspicatus malorum aceruum,
Immutabilem secundò subibit Orcum,
Lætum nunquam in vita diem adeptus.
O infelix, quàm tibi præstabat in patria manere
Bubulco, & laboriosum asinum
Curuum sub iugo ad aratrum adhuc iungere,

Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τε.] εἶπον τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν, ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ. τὸν Γλαῦκον Γλαύκωνα εἶπε. Γλαῦκος δὲ καὶ Ἄψυρτος καὶ Κασσιφόνη, καὶ οἱ λοιποὶ οὓς εἶπον, αὐτανέψιοι, ἤτοι ἐξάδελφοι. ἀδελφῶν γὰρ, ὡς ἔφην, ἦσαν παῖδες. Πασιφάης ὁ Γλαῦκος. Αἰήτου ὁ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνη. ὁ δὲ Γλαῦκος, ἔτι παῖς ὤν, διώκων μῦν, πεσὼν εἰς πίθον μέλιτος γέμοντα, ἀπεπνίγη. ἀνεζωώθη δὲ, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ μάντεως Πολυείδου, τοῦ υἱοῦ Κοιράνου, τοῦ καὶ εὑρόντος ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον. ψηλαφῶν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μίνως, ὡς οὐχ εὕρισκεν, ἐδόθη τούτῳ χρησμὸς, ἐκεῖνον εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς ποῦ αὐτὸν εὑρήσει. ἔτι δὲ καὶ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὃς εἴπῃ τίνι ὅμοιος ἐστὶν ὁ τρίχρωμος τοῦ Μίνως βοῦς ὁ ἐν ταῖς ἀγέλαις. Πολύειδος δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁμοίαν εἶναι βάτου καρπῷ. καὶ ὁ Μίνως κατηνάγκαζεν αὐτὸν εἰπεῖν, ποῦ ἐστὶν ὁ Γλαῦκος. ὁ δ' ὑπὸ τῆς μαντικῆς εἶπεν αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ εἶναι, ἐν τῷ πίθῳ πεπνιγμένον. εὑρεθέντος δὲ αὐτοῦ νεκροῦ, συναπεκλείσθη αὐτῷ ἔν τινι οἰκήματι, ὥς τι ζωώσαι αὐτόν. ἰδὼν δὲ δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων ἀγχιῶσαι τὸν δράκοντα, ὅπως μὴ ἀναιρεθῇ ὑπ' αὐτοῦ, βαλὼν τυχαίως ἀνεῖλεν αὐτόν. ἕτερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνην ἐπιθεὶς τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτόν. ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν Πολύειδος, καὶ ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν αὐτόν. Μίνως δὲ οὐδὲ οὕτως τὸν Πολύειδον εἴα εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα τὸ Ἄργος ἀπελθεῖν, πρὶν τῷ Γλαύκῳ διδάξαι τὴν μαντικήν. καὶ ὃς διδάσκει αὐτόν. ἀποδημῶν δὲ κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύσαι. καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος, πάλιν τῆς μαντικῆς ἐπελάθετο.

Ἄστρεπτον ᾅδην.] ἐπὶ θανόντι, ὡς Λυκόφρων, ὑπὸ Κίρκης αἰτίᾳ ἀποθανών. ἐγὼ δὲ φημὶ, ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς ᾅδην διὰ τὸν Τειρεσίαν, καὶ ἀνῆλθε πάλιν, ὃ καὶ ἀλληγορεῖται, ὅτι νεκυομαντείαν ἐποίησε, καὶ τὴν Τειρεσίου ψυχὴν ἠρώτησε. τούτου χάριν φησὶν, ὅτι ἄστρεπτον ᾅδην ὑπεισέλθοι, καὶ οὐ τοιοῦτον οἷον ὅτε κατῆλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν τοῦ Τειρεσίου, καὶ πάλιν ἀνῆλθεν. μεσσαβῶν.] ἐν σ' γράφεται. λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἕτερα ζῶα. μέσσαβα δὲ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαὶ, ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν δέδενται, ὡς Καλλίμαχος. μεσσάβοις ὑποδύς. ὁ δὲ Λυκόφρων αἰτίᾳ στιχουργίας, τοῦ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, τοῦ δὲ ἀφαιρεῖται τὰς διπλόας, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν παντοίαν τὴν ἀλήθειαν συγχέει καὶ ἰκελῶν ψεύδει, καὶ βαρβάρων διαφθοραῖς καὶ τόποις καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκοταῖς χρησάμενος, ἀν ἐνεποιήθη πρὸς στιχουργίαν. μέσσαβα δὲ καὶ μεσσαβοῦν διὰ δύο σ γράφουσί τινες, Αἰολικῆς διαλέκτου τοῦτο λεγόντων, κἂν ὁ Λυκόφρων ἐστὶ Χαλκιδεὺς, ὅτι Αἰολικός ἐστιν.

Πλαστοῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ,
Ἢ τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν.

Fictis insaniæ technis incitato,
Quàm tantorum sustinere malorum experientiam.

Πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς.] φασὶν ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡνίκα οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι, προσποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία. Παλαμήδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγξεν Ἕλλησιν. Τηλέμαχον γὰρ τὸν Ὀδυσσέως παῖδα λαβὼν, τίθησι πρὸ τοῦ ἀρότρου. Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον ἐπέσχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλαστῶς ἐμαίνετο. ἀλλὰ τὴν Ὀδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, εἶθ' οὕτως τῶν καθεξῆς ἀψόμεθα. μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσσεὺς ὠσθεὶς ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν. τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὴν ἀθροισθέντες, πανημερίως ἐμάχοντο. περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβ, ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἄνδρας ς'. ιβ'. γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς. οὕτω δὲ ἡττηθέντες ἀκουσίως ἀπέπλεον, ἀνέμοις συσχεθέντες δεινοῖς. καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν, τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς τὰς πατρίδας. ἀπὸ δὲ Μαλέου ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου ἐξωσθέντες, θ' νυχθημέροις δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἤτοι τῶν Καμαρηναίων προσπελάζουσιν. ὑδρευσάμενοι δὲ δειπνοῦσι παρὰ ταῖς ναυσὶν, εἶτα ἔπεμψεν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν. οἱ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. δήσας δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλει, καὶ ἦλθον νυκτὸς οὐκ εἰδότες εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν. ὧν τῇ ἐπαύριον ρκη' θηρεύσαντες, ἐσιτοῦντο πανημερίως. περὶ δὲ ἑσπέραν, καὶ πῦρ ἔβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρῶς ἤκουον. τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ια' ναῦς Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ, ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κατὰ πλησίαν χρησάμενος. καὶ περί τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν ταύτην ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις. αὐτὸς δὲ ιβ' μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, καὶ οἴνου Μαρωνείτου ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἔκρυψεν περὶ γωνίαν τῶν προβάτων ἠσχολημένου. ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτησε ποῦ τὶ ἡ ναῦς αὐτοῦ ἐστὶν, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο. ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὔτιν καλεῖσθαι. ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν. εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομήν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα ἀποτεμόντες ξύλον ἀπωξυμμένον, ὑπὸ πυρκαϊὰν ἔθηκαν, ὥστε ξηρανθὲν στερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν. ἐλθόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κιρνῶσιν αὐτῷ καὶ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλοῦσιν αὐτόν. τοῦ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες. ἀκούσαντες δὲ βοῶντος αὐτοῦ, Οὔτις με ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ὑπεχώρησαν. ὁ δὲ τῇ πρωΐᾳ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου καθεσθεὶς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς εὑρὼν ἀνέλῃ. οἱ δὲ προεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον. βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔστρεψεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν. ὡς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ηὔξατο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας. καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. εἶτα λοιπὸν ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν. εὗρον δὲ δακρύοντας τοὺς ἑταίρους. καὶ τότε μὲν εὐωχηθέντες κοιμῶνται. τῇ ἐπαύριον δὲ κάπαξ πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν. καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντες Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον ζεφύρου θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις. τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνθρώπους καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἔβλεπον, κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν. καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἁρπάσας αὐτοὺς ὁ κλύδων, πάλιν στρέφει πρὸς Αἴολον. ὁ δὲ Αἴολος αὐτοὺς ἱκετεύοντας ἀποπέμ-

πει, ὡς θεοῖς ἐχθρούς. οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἓξ ἡμέρας πλέοντες, ζ΄ περὶ Λαιστρυγονίαν ἦλθον. καταπλεύσαντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ια΄ ναῦς αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι. μόνος δὲ Ὀδυσσεύς, ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἔφυγε. κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίαν νῆσον τῆς Κίρκης, ἥ τις ἐθηριοποίει τοὺς ἀνθρώπους. καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειντο θρηνοῦντες. τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς δύο ἔστησαν. ἐν μὲν τῷ ἑνὶ Εὐρύλοχος, καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεύς, καὶ ἕτεροι κβ΄ ἑταῖροι. καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀνελθεῖν τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην. εἰσελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς οὐραῖς. εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη. κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ, δοῦσα πιεῖν αὐτοῖς, οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα, καὶ τοὺς λοιπούς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, τῶν ὀφθαλμῶν δὲ ἀστακτὶ καταρρέων τὰ δάκρυα. μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονώς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται. καὶ Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι. ὡς δὲ οὐκ ἐπείθετο, μόνος Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγείαις. καὶ οὕτως πρὸς Κίρκην ἐλθὼν οὐ μόνον οὐκ ἐθηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ᾽ αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. κατελθὼν δὲ Ὀδυσσεύς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ τοὺς μετ᾽ Εὐρυλόχου, καὶ χρόνον περὶ τῇ Κίρκῃ διέτριψαν, συγκαθεύδοντος Ὀδυσσέως τῇ Κίρκῃ. μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως (ἢ) αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσι πρὸς ᾅδην, καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς. καὶ δὴ δι᾽ ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ Κιμμερίου Ὠκεανοῦ, καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ ὄιν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσε χοὰς τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα. Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βούλοιτο. καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχή, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο. δευτέρα δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσσέως. εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο. μετὰ ταῦτα πάντες οἱ ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῷ ὁ καθένα τίς εἴη, καὶ ὅσα τι ἔπαθε. εἶτα φοβηθέντες μὴ ἡ Γοργὼ ἐξέλθοι, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον πρὸς αὐγὰς κειμένην ἀπέπλευσαν. καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα, ἀποπλέουσι, παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες· καὶ τὸ Ὀδυσσέως μαθόντες παρ᾽ αὐτῆς, ὅσα καὶ παρὰ Τειρεσίου, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτάς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς. κηρῷ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὤν, καὶ ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὦτα. παρελάσαντες γοῦν τὸν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ᾽ ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ. ἔπειτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν, καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον (αὗται καὶ Κυάνεαι λέγονται) κεῖνται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καθ᾽ Ὅμηρον, καὶ τινὰς ἑτέρους, ἦλθον διὰ Χαρύβδεως καὶ Σκύλλης, πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης. ἀφαρπασθέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῆς νηὸς ἀνδρῶν ϛ΄, οἱ λοιποὶ συντονώτερον τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον. περὶ δὲ νύκτα τῇ ἡλίου νήσῳ Θρινακίᾳ προσπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν ἐκέλευεν. οἱ δὲ μὴ πεισθέντες ἐξῆλθον. καὶ πρῶτον μὲν θηρεύσει καὶ ἀγκιστρείᾳ διέζων. ὡς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου εὔξασθαι, καὶ κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ᾽ Εὐρυλόχου βόας τοῦ, καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλαις ἡμέραις. τῇ ζ΄ δὲ παυσαμένου τοῦ δεινοῦ ἀνέμου ἐμβάντες, ὥστε πλεῖν, ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συνθραύονται, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος τὴν τρόπιν κατέχων, ἐλονυχίως ἐφέρετο. ἀνατείλαντος δὲ ἡλίου, νότῳ φερόμενος, ἦλθε περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους ἑστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτήν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. ὀψὲ δὲ ἀναδυέντων αὐτῶν καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων. καὶ τὰς μὲν οὕτως ἡμέρας ἐνήχετο. δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν

Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ζ΄ χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγεν. τῷ δὲ ὀγδόῳ, ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ἐγκελεύσαντος τῇ Καλυψοῖ. καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς ιζ΄ ἡμέρας ἔπλεεν. ἰδὼν δὲ τὴν Φαιακίαν, ἥτις τὴν Κέρκυραν ἔλεγεν. αἰφνίδιον δὲ ἐξ οἰκείων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία. δύο δὲ ὅλαις ἡμέραις ἐνήχετο. τρίτῃ δὲ, ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ ἐκάθευδε. τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας, μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι καὶ προσθεῖναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν πρὸς ἀλλήλας βοῆς γινομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν. ἡ δὲ τροφὴν καὶ ἱμάτια δοῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἑαυτῆς πατρὸς, καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι, ὅπερ καὶ βούλοιτο. ἐκεῖσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτᾶται περὶ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν μὲν εὔφημον διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἑσπέρας μὲν ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐκ τῆς Φαιακίας. περὶ δὲ ἑωσφόρου προφανέντος ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πτωχὸς πρὸς τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας. ἀναγνωρίζεται δὲ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο. τῷ ἐπαύριον δὲ πρωΐᾳ ἔξεισι πρὸς τὸν ἀγρόν. οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς, μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες θάπτουσι τοὺς νεκρούς. ἔπειτα δὲ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες. Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιοῦνται, καὶ τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας ἔθνος Ἠπείρου κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα. καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποσκαφεὶς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ.

Ὁ δ' αἰνόλεκτρος ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης,
Πλάτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,
Ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν εἰς αἴθραν φυγὸν,
Ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς,
Ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών;
Ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπάς,

Alius infaustam maritus vxorem
Raptam quærens, rumoribus auditis,
Requirénsque simulacrum alatum, quod in cælum aufugerat,
Quos non angulos maris scrutabitur
Quam non terram inuestigatum ibit?
Videbit primùm Typhonis scopulos,

Ὁ δ' αἰνόλεκτρος.) ὁ δὲ Μενέλαος ὁ εὐνέτης καὶ ἀνὴρ, ματεύων καὶ ψηλαφῶν τὴν ἁρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον πλάτιν καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μίγνυσθαι. λέγει δὲ τὴν Ἑλένην, ματεύων δὲ αὐτὴν τοὺς ἀπὸ κληδόνων καὶ φημῶν πεπυσμένος καὶ μαθὼν, ποθῶν δὲ τὸ φάσμα, τὸ πτηνὸν, τὸ φυγὸν εἰς αἴθραν, καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς· ὁ Λυκόφρων ἀκολουθῶν Ἡροδότῳ, τὴν Ἑλένην φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ' ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεὺς ἀφείλετο αὐτὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. πορθηθείσης δὲ τῆς Τροίας, καὶ μὴ εὑρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἐλα-

βε τὴν γυναῖκα. πεθῶν δὲ φάσμα.) τινές φασὶν ἐνταῦθα περὶ τοῦ εἰδώλου λέγειν τῆς Ἑλένης, τοῦ δοθέντος παρὰ τοῦ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς. ἐγὼ φημὶ οὐ καλῶς αὐτοὺς λέγειν. οὐ γὰρ τὸ εἴδωλον τὸ παρὰ Πρωτέως δοθὲν, πέφευγεν εἰς τὸν αἰθέρα, ἀλλὰ περὶ τοῦ συμβάντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ φησὶν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ διδάσκει. κρατηθεῖσα γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ὀρέστου τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ μέλλουσα σφαγιασθῆναι διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτοῖς τὸν Μενέλαον, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀτυχίᾳ, ἁρπάξας αὐτὴν Ἀπόλλων, ἀνάγει παρὰ τῷ Διΐ, καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέστῃ εἰδωλοειδῶς δεικνύων αὐτήν. ἡ δὲ ἔννοια οὕτως. ὁ δὲ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε ποιῶν, πεθῶν δὲ δηλονότι ὕστερον τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθὲν εἰς οὐρανὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος, τοὺς θαλάσσης ἐκ ἐρβυννοῖσι μυχούς. καὶ ἐν τούτῳ ὁ Λυκόφρων ἀσάφειαν ἐργάζεται, τὰ ὕστερα τοῖς προτέροις μιγνὺς, καὶ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις. ἐπόψεται μὲν πρῶτα.] θεάσεται πρῶτον τὰ Ἄριμα ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος καὶ Ὅμηρος φασὶν εἶναι τὸν Τυφῶνα.

Καὶ πέμπελον γραῖν μαρμαρουμένην δέμας,
Καὶ τὰς Ἐρεμβῶν ναυάταις ἠγρημένας
Προβλῆτας ἀκτάς. ὄψεται δὲ τλήμονος
Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους
Ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος.
Καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον,

Et anum capularem factam marmoream,
Et Ereemborum nautis piſcata
Prominentia litora. videbit deinde miſeræ
Myrrhæ munitam vrbem, cuius puerperas
Aegritudines exoluit arboreus cortex:
Et Gauantis ſepulcrum à Muſis perditi,

Καὶ πέμπελον γραῖν.] καὶ τὴν πάγγηρων, γραῖν τὴν ἀπολιθωθεῖσαν. ἀπὸ δὲ μέρους καὶ τοῦ περικεχυμένου τὴν Κύπρον ἐσήμανε. φέρεται γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα τοῖς θεοῖς, διότι φασὶ διὰ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἄρεϊ συνευναζομένην, ὑπεχώρησε περὶ Κύπρον, κἀκεῖ διέτριβε περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. οἱ δὲ θεοὶ ἐρευνῶντες αὐτὴν, οὐκ εὗρον αὐτήν, γραὸς ὑποδειξάσης τὸν τόπον ἔνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης περὶ τῶν θεῶν εἰ οἶδε ποῦ ἐστιν Ἀφροδίτη. ἣν Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα, ἐμαρμάρωσε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκεῖσε. καὶ τὰς ἐρεμβῶν.) Ἑλλάνικος φησὶ, τοὺς Ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν. γένος δὲ Ἀράβων εἰσὶν οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ καὶ Τρωγλοδύται καὶ Ἰχθυοφάγοι καλούμενοι· ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος γράφει. ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι τῇ γῇ βαίνουσιν· ὑπὸ γὰρ γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσιν. Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ.] τὴν Βίβλον λέγει, ἥτις ἐστὶν πόλις τῆς Φοινίκης. Μύρρα δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰδουμένη τὸν τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤτοι μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων. ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλε, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρραν, ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται. μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν μύρραν μυρρίνην, ἤτοι μυρσίνην νομίσῃς. οὕτω μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύρραν, ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαρραγείσης τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ αὐ-

ἀρωθέντα ἑταίραν ἔσχηκεν. Γαύαντος.] ὁ Ἄδωνις Γαύας παρὰ Κυπρίοις καλεῖται. Ἄδωνις γὰρ ὁ Κύπριος, κατά τινας, Κινύρου παῖς ἦν τοῦ Κυπρίων βασιλέως, ἢ οὐ Θείαντος. ἐξ οὗ Ἀφροδίτη γεννᾷ Πείσατον, δυσειδῆ, καὶ βαθυαίδιον. καὶ γὰρ Ἡρακλῆς ἔδωκεν ὅπως αὐτὴν, μεμαστιγωμένην χεῖρα ἀφαιρῶν, ἐποίησε τοῦτον γεννῆσαι. καὶ τὸν διὰ κλαυθέντα.) αἱ μοῦσαι τὸ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτας κινήσειεν, ἐποίησεν ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν, οἷον Καλλιόπην ἐξ Οἰάγρου τεκεῖν Ὀρφέα καὶ Κυμόθοα, Τερψιχόρην ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον, Κλειὼ δ' ἐκ Μάγνητος Λῖνον, τὸν ἐρώμενον αὐτῆς Ἄδωνιν ἀπέκτειναν. μῦθος γὰρ κυνηγεσίας ἦν ἐπὶ πρᾶττον, καὶ τὸν ἑταῖρον Ἀφροδίτης Ἄδωνιν ἀκούσαντα, ποιήσασαι χαμωθῆναι, ὥρμησεν ἐπὶ κυνηγέσιον. Ἄρης δὲ ὁ θεὸς ἀντεραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, ἔπειτα μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς χοίρου μορφὴν, ἔπειτα πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν Ἄδωνιν ἐναντίος ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ. καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταρρεῦσαν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο. περὶ γὰρ ἀνεμώνην τὸν Ἄδωνιν πεσεῖν ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν ὠλοφύρετο. ἀκάνθαις δὲ καὶ αὐτὴ ῥοδωνιαῖς ἐμπεσοῦσα, τῷ καταρρεύσαντι αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.

Σχοινίδι μουσόφθαρτον Ἀρέντα, ξένη,
Κεραντῆρι λευκῷ τόν ποτ' ἔκτανε πέλας.
Ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφηΐδας,
Καὶ Λαφρίου λακτίσμαθ' Ἑρμαίου ποδός.

Schœnidi defletum deæ Arentæ Hospitæ,
Quem dente quondam albo aper occidit.
Videbit quoque turres Cephei,
Et Laphrij calcitratus Mercurialis pedis,

Σχοινίς, ἀρέντα, καὶ ξένη.] Ἀφροδίτης ἐπίθετα. ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη μασωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει. κινεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀφροδίσια. ἀρέντα δὲ λέγεται, ὅτι δύο ξένους ἁρμόζει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν. ξένη δὲ, ὅτι φιλοξενεῖ. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως. ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τάδε καὶ τάδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μουσόφθαρτον, περιφραστικῶς τὸν Ἄδωνιν, τὸν κλαυθέντα καὶ θρηνηθέντα τῇ Ἀφροδίτῃ πιάδι καὶ ὠιάδι. ὃν ξένα ποτὲ Ἄδωνιν ἔκτανεν ὁ πέλας καὶ ὁ κάπρος, ἐν κεραντῆρι καὶ ὀδόντι λευκῷ. ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐπόψεται τάφον Ἀδώνιδος, ἢ τὴν Βύβλον, ἢ τὴν Κύπρον. καὶ ἐν τῇ Βύβλῳ γὰρ ἦν Ἄδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος Ἄδωνις ὁ Κινύρου. ἀλλὰ ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς υἱούς, πῶς οἱ μὲν γινώσκοντες τὴν Μύρραν, Ἄδωνιν Βίβλιον εἶναι, τὸν δ' ὃν ἔσπειρεν Κύπριον, νῆσον Ἀδώνιδος τὴν Κύπρον φασίν.

Ἐπόψεται δέ.] θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν. τύρσιας γὰρ κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις λέγουσι τοῦ Κηφέως. ὁ δὲ Κηφεὺς ὁ τῆς Ἀνδρομέδης πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων. πρόσεχε δὲ, μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ πολλοί. Ἡρόδοτος Κηφῆνας καὶ Ἀρταίους ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει. οὐκ Αἰθιόπων λέγοντες Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι, ἀλλὰ Κηφηΐδας. τύρσεις. ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς κηφέως Κηφείδης, καὶ ἐκτάσει Κηφηΐδης, ὡς Χρυσηΐδης.

Καὶ Λαφρίου.) λάφριος ὁ φιλόξενος. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. Ἑρμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ἰὼ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ, διψήσας ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος πέτρα Ἑρμοῦ καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός.

Ἑρμαίου.) οἱ μὲν πολλοί τὸ μακρὸν δίφθογγον γράφουσι, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν. ἐγὼ

δὲ ἑρμᾶ. ἕρμαιον τὸ εὕρημα, καὶ ἡ θηλυκὴ ἑρμαίου τοῦ εὑρέματος. ἑρμὰς δὲ παρὰ τοῦ ἑρμαικοῦ, ψιλὸν, ἐπεὶ ἐκθλίψει τοῦ ἰῶτα γέγονεν.

Διοσσάς τε πέτρας κέπφος αἷς προσήλατο
Δαιτὸς χατίζων, ἀντὶ θηλείας δ᾽ ἔβη
Τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις
Τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν᾽ ἀρβυλόπτερον.

Gemináque ſaxa, ad quæ cepphus aſsiliit
Dapis egens: pro virgine autem aquilam
Aurigenam maxillis rapiens diſceſsit
Iecinorum diſſectricem maſculam pennipedem.

Διοσσάς τε πέτρας.] Κηφέως τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως καὶ Κασσιεπείας, γίνεται παῖς Ἀνδρομέδα. ἐριζούσης δὲ τῆς Κασσιεπείας περὶ κάλλους τῇ Ἥρᾳ, ἢ καθ᾽ ἑτέρους ταῖς Νηρηίσιν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν παρακλήσει ἔπεμψε κῆτος, ὃ τὴν Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο. χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκκειμένην τῷ κήτει, καὶ περὶ πόλιν Αἰθιοπίας Ἰόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν παρά τινας πέτρας. Περσεὺς δὲ τότε καρατομήσας τὴν Γοργόνην, περὶ τούσδε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει. καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λοχοδρέπανον, ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον, ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κόρην ῥυσάμενος ἔγημεν. ὅτι δὲ περὶ Ἰόπην τὰ κατ᾽ Ἀνδρομέδαν γέγονε, Ἀριστείδης τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος, καὶ Προκόπιος, καὶ Ἰώσηππος. καί τις ἀπ᾽ αὐτῶν οὑτωσὶ λέγει, πόλις Ἰόπη τῆς Ἀνδρομέδας τὸ δεσμωτήριον. ἄλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ἰὼ τὸν Ἄργον νικήσασα, ἄνθρωπος γέγονεν. τὸν χρυσόπατρον.] τὸν Περσέα. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ἀκρισίου τοῦ Ἀργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης τῆς Εὐρώτεως θυγατρὸς, γίνεται θυγάτηρ Δανάη. ταύτην Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ μείνῃ παρθένος. ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος. Ζεὺς δὲ, ὡς ληροῦσιν, εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὑτὸν, χυθεὶς διά τινος ὀπῆς ἐμίγη αὐτῇ. ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε τὸν Περσέα. ὅπερ γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ, ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν. τεκοῦσαν δὲ σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν αὐτὴν λάρνακι ξυλίνῳ, εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν. ἥτις πρὸς Σέριφον νῆσον ἐξηνέχθη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Πολυδέκτης υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεβίας, ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν, ὃς Δίκτυς ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβίαζε τὴν Δανάην. μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττεται ὡς ἔδνων χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου. καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ. Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, ἀποτεμοῦντα τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη. τοῦτο δὲ ἐπραγματεύετο, ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς τῇ Δανάῃ συγγίνοιτο. ταῦτα δὲ λῆρος. Πολυδέκτης γὰρ τρεῖς ἦν γυναῖκας πρότερον Ἱπποδαμείας. τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. πῶς μυθικώτερον, ἀλληγορικωτέρως δὲ εἶπον κατ᾽ ἀρχὰς, ὅτι μὲν ἐβίαζε Πολυδέκτης Δανάην, ἤδη καὶ ὁ Περσεύς. ἐπεὶ δὲ ἡ Μέδουσα γυνὴ οὖσα Πεισίδου, τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς κάλλος ἀντήριζεν, Ἀθηνᾶ τὸν Περ-

σία κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τούτῳ ἐν ζωγραφίαις τὴν Γοργόνην, περὶ πόλιν τῆς Σάμου, Δεικτήριον κληθεῖσαν, ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι ταῦτα αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας, Πεμφρηδὼ τήν τε Γεφρεδὼ, καὶ τὴν Ἐνυὼ, τὰς ἐκ γενετῆς γραῖας, ἀδελφὰς δὲ τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβήν. καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν πρὸς νύμφας. καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν νυμφῶν πέδιλα, κίβισιν, ἤτοι πήραν ἢ κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέαν τοῦ ᾅδου, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην ἔχων, καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας, ἐπ' Ὠκεανὸν οὔσας τὸν περὶ πόλιν Ἰβηρίας τὴν Ταρτησσὸν, αἵτινες δρακοντοφολίδας εἶχον κεφαλὰς, συῶν ὀδόντας μεγάλων, χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας αἷς ἐπέτοντο. οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, οὐ πρὸς αὐτήν. ἔμελλε γὰρ ἀπολιθωθῆναι ταύτην ἰδών. αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μέγαν ἐκίνουν, ἐκ τῶν πολλῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν ἐκπέμπουσαι συριγμὸν, ἐξ ὧν παρ' Ἀθηνᾶ κατὰ Πίνδαρον, τὸν αὐλητικὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ ἐπὶ τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς, καὶ κατὰ νώτου φέρων αὐτὴν, ἐπορεύετο. ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐρρύσατο, καὶ λαβὼν γυναῖκα ἔσχε παῖδα Πέρσην ἐξ αὐτῆς, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ. τὸν δὲ Κηφέως ἀδελφὸν Φινέα προμνηστευσάμενον Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα, ἀπελίθωσε δείξας τὴν Γοργόνην. αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέριφον παραγίνεται. εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος προσφυγοῦσαν ἐν τῷ ναῷ διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Πολυδέκτου, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν εὑρὼν, δείξας τὴν Γοργόνην πάντας ἐλίθωσε. τὴν δὲ βασιλείαν Δίκτυϊ δίδωσιν. τὰ δὲ τῶν νυμφῶν πέδιλα καὶ τὴν ᾅδου κυνῆν, Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβὼν, ταῖς ἰδίαις δεσποίναις ἀπέδωκε. τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ. ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν. ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνειον ἐκλήθη. Περσεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἐλθεῖν πρὸς θέαν Ἀκρισίου. Ἀκρίσιος δὲ τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν ἐχώρησεν. Τευταμίδου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ, καὶ πενθήσας ἔθαψεν αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως. πρὸς δὲ Μεγαπένθην τὸν Προίτου ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν ἰδίαν βασιλείαν, τὴν τοῦ Ἄργους ἀρχήν. αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατέσχε τὴν ἐκείνου βασιλείαν. προσέκτισε δὲ Μίδειαν καὶ Μυκήνας, ἔνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γεννᾷ, Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἕλειον, Μήστορα, Ἠλεκτρύωνα, καὶ Γοργοφόνην, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος, ὡς εἴπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ, παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ. ἁρπάσας γνάθοις.) ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων τί γράφει, ὡς καὶ τὸ ἡπατουργόν. οὐ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κῆτος κατέπιεν, ὥσπερ Ἡρακλέα. ὡς ἔοικε δὲ, οἰνοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαίου τρυφῶν καὶ δωρημάτων, τὴν ἱστορίαν Ἡρακλέους, κατὰ τὴν Ἡσιόνην κήτους, ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν. ἀρβυλόπτερον.) ἐρρέθη, ὅτι πτερωτὰ ὑποδήματα τῶν νυμφῶν εἶχεν. ἀρβύλη δὲ εἶδος ὑποδήματος. Περσεὺς κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἄβαντος. Ἄβαντος γὰρ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, Ἀκρισίου Δανάη, Δανάης καὶ Διὸς Περσεὺς, Περσέως Ἀλκαῖος, καὶ οἱ λοιποί, Ἀλκαίου Ἀμφιτρύων, Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη. Ἀλκμήνης Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος.

Γεφήσεται δὲ τοῦ πελαστῆρος ξυρῷ,
Φάλαινα δυσμίσητος ὀξινωμένη,
Ἱπποβρότους ὠδῖνας οἴξαντος τόκων
Τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς·

Ος ζωο-

Ὃς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς
Ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων,
Λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
Ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότους γύας,

Interficietur autem nouacula messoris
Balæna inuisa eneruata,
Equihominis qui aperuit parituras
Ex collo parientis mustelæ saxificæ:
Qui effingens homines ab extrema calce
In statuas conuertendo saxis inuoluet,
Lucernalis fur triuagæ deductionis.
Videbit etiam æstate irrigata arua,

Θεριστῆρος ξυρῷ.) ἐῤῥέθη. Ἱπποβρότους ὠδῖνας.] καρατομηθείσης τῆς Γοργόνος παρὰ Περσέως, ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐξῆλθεν ἄνθρωπος μὲν ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήγασος. Λιθοπαίδος γαλῆς] τῆς γαλῆς τῆς παιδούσης, καὶ παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τραχήλου. ἡ γὰρ θαλασσία γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ. νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε Γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν, ὡς εἴπομεν, Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον. μαρμαρώπιδα δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθοῦν τοὺς ὁρῶντας αὐτήν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. τὸ δὲ ἐνταῦθα σύμπαν χωρίον οὕτως ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, εἰ μή τι μικρὸν αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληρώσομεν. σκοπείτω πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως ἔχει ἐνταῦθα κακῶς ἡ γραφή. φησὶ περὶ Μενελάου, ἐπόψεται δὲ τὰς Κηφηίδας, καὶ τὰ Ἑρμοῦ λακτίσματα, καὶ τὰς διπλᾶς πέτρας, ὅπου ὁ θαλάσσιος κύων ἐξῆλθε, χρήζων φαγεῖν Ἀνδρομέδαν. ἀντὶ δὲ τῆς Ἀνδρομέδας ὑπεχώρησεν, λαβὼν τὸν Περσέα τὸν ὑπαπυργὸν, τὸν ἀρβυλόπτερον. καὶ μέχρι τῶνδε καλῶς πως ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ, κἂν καὶ ἐνταῦθα ψεύδεται παραφθείρας τὴν ἱστορίαν. ἀπὸ δὲ τοῦ τεφρώσεται μέχρι δ' στίχου τοῦ λέγοντος, ἐπόψεται δὲ καὶ θερειπότους γύας, ταύτῃ σφαλερὰ καὶ ἀσύνετος ἐστὶν ἡ γραφή. καὶ πρόσχες. ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα ἁρπάσαι τὸ κῆτος ἔδει ποτέ. τεφρώσεται δὲ καὶ φοινιχθήσεται νῦν τῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως, καὶ τὸ παράπαν ὁ ζωοπλαστῶν ἄνδρας. ὁρᾷς πῶς ἔχει τὸ ἀσύνετον. φέρε δὲ ἡμεῖς, ὡς δυνατὸν ἀνακάθαρμα τὴν βάσανον τῆς γραφικῆς, καὶ ἄχρηστον, καὶ ὡς οἰονεὶ ζωμαλισμένον, οὕτω ταῦτα εἰς συνταττέτω. ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε ἁρπάσας, ὁ κάπφος τὸ κῆτος ἔβη. τεφρώσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ τεφρήσαντο, καὶ ἐφοινίχθη ἡ φάλλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λοχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρότους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς λιθοπαίδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον, ὃς καὶ ὅς τις Περσεὺς ὁ λαμπτηροκλέπτης τῆς τριπλανοῦς ποδηγίας, ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ ζώων τοὺς ἄνδρας, ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους ἀγαλματώσας, ἀντὶ τοῦ ἐγαλμάτου, ἤτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῇ ἀμφελυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πέτρων. λαμπτηροκλέπτης.] ὁ μὲν Λυκόφρων φησὶ τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα. λέγει δὲ, ὅτι ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας. ὁ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὄπισθεν ἐκράτησε τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος. ἐγὼ δὲ εἶπον, ὅτι τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων. περιπλανώμεναι γὰρ αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας ἐναλλὰξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν.

τριπλανοῦς πεδήγας.) ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ κατὰ πλεῖστον καὶ περιφορὰν ταῖς λοιπαῖς ἐπεδίδου. Θρεπτοῦς γραίας.] ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται, τοὺς γραίας καὶ τὰς γραίας. καὶ μετὰ προσγεγραμμένης ἄπλαστον ὑπὸ τὸ μέτρον. κοινὴ γὰρ συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηνός. καὶ χωλίαμβος δὲ εἰ ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἰαμβικῷ. γραίας δὲ καὶ χέρας θηριωτόπους λέγει, τὴν Αἴγυπτον. ὁ Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν. ἐπεὶ δίεισι τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης. τινὲς δὲ φασὶν ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, ὡς Δοῦρις. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀληθές.

Ἀσβύσται δὲ, ἔθνος Λιβυστικὸν, ὡς λέγει Διονύσιος ἐν τῇ περιηγήσει.

Καὶ ῥεῖθρον Ἀσβύσταο καὶ χαμευνάδας
Εὐνὰς, δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος.
Καὶ πάντα τλήσεθ' εἵνεκ' Ἀργείας κυνὸς
Τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης
Ἥξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατὸν,
Καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ,
Ταμάσιον κρατῆρα, καὶ βοάγριον,

Et Asbystæ fluuium,& humi stratorum
Cubilia,fœtentibus balænis condormiens:
Omniáque feretArgiuæ canis gratia,
Mulierperæ triconiugis puellæ.
Tum veniet ad Iapygum erro exercitum,
Ac dona virgini suspendet Spoliatrici,
Aeneum craterem,& clypeum bubulum,

Καὶ χαμευνάδας.] Μενέλαος ἐξωσθεὶς περὶ Αἴγυπτον, πολλῷ χρόνῳ ἐκεῖσε διατρίβων, ἠδημόνει περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως. ὃν ἰδοῦσα Εἰδοθέα ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτὸν, Μενέλαε, εἴπερ βούλει μαθεῖν τὰ περὶ σοῦ, ἔστι μοι πατὴρ ὁ θαλάσσιος Πρωτεύς. ἐπεὶ περὶ δείλην ἐκβαίνων ἐκ τῆς θαλάσσης, συγκοιτάζεται ταῖς φώκαις. λαβὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ δέρματα φωκῶν νεοδάρτων, ἐπενδύσαι καὶ σὺ καὶ οἱ νεώτεροι τῶν σῶν ἑταίρων, καὶ συγκαταλέχθητε ταῖς λοιπαῖς φώκαις. ἐλθόντα δὲ τὸν Πρωτέα κατάσχετε, καὶ μηδὲν πλανηθέντος, πρὸς πάντα τὰ ἐρωτήματα μεταστρεπόμενον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα, ἀλλὰ κατέχοντες ἐρωτήσατε, καὶ ὃς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πάντων σαφέστατα. συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ Πρωτέως περὶ τοῦ ἀπόπλου, καὶ πάντων ὧν ἔχρῃζον. διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς φώκης, οὕτως εἶπε τὸ δυσόδμοις, ἢ δυσόδμοις θηρσίν. τλήσεθ' εἵνεκα.) καὶ τλήσετ' εἵνεκα. τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα, Ἀττικόν. δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς. τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα, ψιλοῦται, Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν, ὡς τὸ ἀβύκητος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δασέως ἐκφέρονται, ἀφύκητος καὶ ἀφηλιώτης. τῆς θηλύπαιδος.) τῆς Ἑλένης, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν, Ἑλένην μὲν τεκεῖν υἱὸν, ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην. κατὰ δὲ Δοῦριν καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. ἄλλοι δὲ φασὶ καὶ Νικόστρατον τεκεῖν καὶ Ἐφιάλτην καὶ Μενέλαον. ἐκ δ' Ἀλεξάνδρου οἱ πλείονες φασὶ, τέσσαρας τετοκέναι, Βούνικον, Κόρυθον, Ἀγανὸν, καὶ.

ἔδαφον. κόρης.) κόρη κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ παρθένος. κατὰ δὲ Μολοσσοὺς καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ. οὐ γὰρ τὴν θηλύπαιδα καὶ πολύανδρον παρθένον λέγει, ἀλλ' εὔμορφον αὐτὴν καλεῖ. ἥξει δὲ ἀλήτης.) περιαγυρνήσεται δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἤτοι Καλαβρῶν. ἡ γὰρ Μεσσαπυγία καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Βαλεντία. εἶτα Βαλέντη ἐκλήθη, καθά φησιν ὁ ἱστορικὸς Δίων, ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συντάξας. κεῖται δὲ ἡ Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν Ἀδρίαν. καὶ δῶρ' ἀνάψει.] καὶ τῇ Ἰαπυγίᾳ, ἤτοι τῇ Καλαυρίδι σκυλαπτικῇ καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ καθιερώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦν ἀπό τι μέσης πόλεως Καλαυρίδος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ θυρεόν, ἤτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς Ἑλένης ἀπόδηλα ὑποδήματα. Ταμάσσην.) Τάμασος πόλις Καλαυρὶς ἀριστόχαλκος, περὶ ἧς φησιν Ὅμηρος,

Ἐς Ταμέσην μετὰ χαλκόν. ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ταύτην δέ, καὶ οἱ βάρβαροι Καλαυροί τε καὶ ἕτεροι Τέμεσαν ἐπικαλοῦσιν. ὥσπερ αἰδούμενοι μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τοῦ Ὁμήρου φωνήν. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐκ αἰδεσθεὶς τὴν ποιητικὴν ἐκείνην φωνήν, οὐδὲ τὴν περὶ τὸν ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανείς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς περὶ τὰ τροφεῖα διδοὺς Τάμασσαν, τὴν Τέμεσαν ἐκάλεσεν. βοάγριον.] ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν.

Καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρείδας.
Ἥξει δὲ Σῖριν καὶ Λακινίου μυχούς,
Ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ
Ὁπλοσμίᾳ φυτοῖσιν ἐξησκημένον.
Γυναιξὶ δ' ἔσται θεσμὸς ἐγχώροις ἀεί,
Πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον
Καὶ Δωρίδος, πρηστῆρα δαΐου μάχης.

Atque vxoris crepidas suæ.
Adibit etiam Sirin & Lacinij sinus,
Vbi iuuenca hortum deæ faciet
Hoplosmiæ plantis exornatum.
Mulieribus autem indigenis mos erit semper
Lugere nouemcubitalem, ab Aeaco tertium
Et Doride, bellicæ fulmen pugnæ.

Ἀσκέρας εὐμαρείδας.) ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα καλῶς λέγει. εὐμαρείδας δέ, τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας περὶ τοὺς πόδας. ἀσκέραι δὲ κυρίως, τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πίλια, ἤτοι τὰ ἐρεᾶ λέγονται, ὡς καὶ Ἱππῶναξ. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας, οὔτε χλαῖναν δασεῖαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγους, οὔτ' ἀσκέραισι τοὺς πόδας δασείῃσιν ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα γίγνηται. ἔγνως ὅτι διὰ τοῦ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ἐρεᾶ φησίν. εἰ δὲ χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον· ὦ φίλ' Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλλήνιε. καὶ μετά τινα φησί· δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι, καὶ κυπασσίσκον, καὶ σαμβαλίσκα, κἀσκερίσκα, καὶ χρυσοῦ στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου. ἔγνως πάντως νῦν, ὅτι ἀσκερίσκα τὰ ἐρεᾶ πάντως λέγονται. ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπών, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.

ἥξει δὲ Σῖριν.] Σῖρις ποταμὸς Ἰταλίας,

καὶ πόλις. ἡ δὲ πόλις Σίρις, νῦν Σίριον λέγεται, ἀπὸ πόλεως Κασίως ἐμπόρου. λακινίου μυχοῖς.) τὸ Λακίνιον ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ φησὶ καὶ Θεόκριτος, καὶ ποτ' αἰῶνα τὸ λακίνιον, οὕπερ ὁ πύκτας Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας. Λακίνιον δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ Λακινίου Κροτωνιάτου. ἐν οἷσι πόρτις.] ἐν οἷς τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀναθήσει. αἱ δὲ γυναῖκες καὶ ἐγχώριοι ἐκ νόμου ἀεὶ ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι, καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα δακρύουσαι. οὗτινος ἕνεκα ἡ θεὸς Θέτις τῇ θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται καὶ ἀναπήθησι τὸν μέγαν στόρθυγγα τῆς χέρσου, ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον. ὄρχατον.] στίχον, τάξιν. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς ὄρχατον, δηλοῖ τὸν κῆπον. ὁπλοσμία.] Ἥρας ἐπίθετον, τιμωμένης ἐν Ἤλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τελφύλου. τεθμός.] ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τίθημαι, τέθεισαι, τεθμός. ἐννεάπηχυν.] ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα. Αἰακοῦ τρίτον καὶ Δωρίδος.] τὸν ἔκγονον Αἰακοῦ καὶ τρίτον Δωρίδος. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ενδηΐδος Πηλεύς. Πηλέως καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς. καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος δὲ Πηλέως Ἀχιλλεύς. πρηστῆρα μάχης) τὸν σφόδρα καὶ διάπυρον ἄνεμον τοῦ πολέμου. ῥέθος.] κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἔθη δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν. γίνωσκε ὦ Λυκόφρων, ὅτι τινάς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτεις, ἐξ Ἱππώνακτος δὲ πλεῖον. ἐπιλήσομαι δὲ ὤν, ἢ μὴ νοῶν ταύτας ἀλλήλως ἄλλως τίθης: ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητήν. ἵνα οἶσθα ὦ Λυκόφρων, ὅτι ὅτι σὺ τὴν Ἱππώνακτος κατέχεις βίβλον, κατόπιν σου ἑστηκὼς ἐγὼ, ἐφωρεύω σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον, ὡς καὶ ἐνταῦθα ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα λέγεις, καὶ τὰς σημαινούσας τιλία, ἤτοι ὀρταίεια.

Καὶ μήτι χρυσῷ Φαιδρὰ καλλυνεῖν ῥέθη,
Μήθ' ἁβροπήνοις ἀμφιβάλλεσθαι πέπλοις
Κάλχῃ φορυκτοὺς, οὕνεκα θεᾷ θεὸς
Χέρσου μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι.
Ἥξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
Πάλης κονίστρας, ὃν τε κωλῶτις τεκνοῖ
Ἀλεντία, κρείουσα Λογγούρου μυχῶν,
Ἅρπης Κρόνου πήδημα, Κογχείας θ' ὕδωρ
Κάμψας, Γονουσάν τ' ἠδὲ Σικανῶν πλάκας.

Nec vel auro nitida decorare corpora,
Vel molles veſtes circumdare
Purpura tinctas: quoniam Deæ Dea
Magnum terræ cacumen dabit habitandum.
Adibit deinde tauri gymnaſticas inhoſpitas
Luctæ palæſtras, quem Colotis genuit
Alentia regina ſpecuum Longuri:
Falcis Saturniæ ſaltum, & aquam Concheæ
Ambiens, Gonuſamque, & arua Sicanorum,

Κάλχῃ φορυκτούς.] πορφύρᾳ βεβαμμένους κυρίως. νῦν δὲ τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ τὸ πολλῶν

βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους καὶ πλουμάρια οἷα λέγει. κάλχη δὲ ἡ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος καὶ ἡ κογχύλη εὑρέθη. Πόρθυγγα.) ἀκρωτήριον τοῦ Κρότωνος. λέγει δὲ τὸ Λακίνιον. ἥξει δὲ Ταύρους.) παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος, καὶ περὶ τὴν Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ἔρυκος τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος· ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος Ἔρυξ ἐκλήθη. παλαιστὴν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ἡρακλῆς διερχόμενος καὶ περιλαβὼν αὐτὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμνισε, καὶ οὕτως ἀνεῖλεν αὐτόν. Ἔρυξ δὲ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον δὲ τὸν Ἔρυκα φησὶ, διὰ τὸ θυμικὸν καὶ γενναῖον. Κωλώτης.) ἡ Ἀφροδίτη. Κωλώτης δὲ ἐκλήθη, ὅτι τις νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ τυράννου κατασχεθεὶς ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι ἐκ τῶν ἀκρομερείων τῶν χειρῶν ἐδέθη· ἡ δὲ θυγάτηρ, ἡ τοῦ ἀρχιλῃστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτὸν, μηνύσασα τοῦτο. ὁ δὲ, Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐρρύσατο. κωλὶς δὲ λέγεται, καὶ ἡ ὄρνις γῆ.

Ἀλεντία.) ἡ ἐν Ἀλέντῃ ποταμῷ Κολοφῶνος τιμωμένη. ἐκεῖσε γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστιν.

Ἄρπης.] ἅρπη, ἤτοι δρέπανον, καὶ ἡ Φαιακία, Κέρκυρα καὶ ἡ Σικελία λέγεται. ἡ μὲν Κέρκυρα, ὅτι ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν. ἢ τὸ δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ ἔλαβεν παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυς. δρέπανον δὲ ἡ Σικελία, ὅτι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ τὸν οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε. κἀν τῷ ὁ Λυκόφρων φαίνεται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. τὸ δὲ δρέπανον παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον καλεῖται. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ αἰτίων. Γονοῦσσαν.) ἔστι μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος.

Καὶ θηροχλαίνου σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου,
Ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας σκάφος
Ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.
Κρόκαι δὲ Μινυῶν εὐλιπῆ στελγίσματα
Τηροῦσιν ἅλμης, οὐδὲ φοιβάζει κλύδων.

Et ferinam induti lupi crudelis templum,
Quod Crethei nepos appulsa naue
Cum quinquaginta nauium fabris extruxit.
Litora verò pinguia Minyarum ſtrigmenta
Seruant, nec vel maris expurgat æſtus,

Καὶ θηροχλαίνου σηκόν.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας. ἤτοι παρελθὼν ὁ Μενέλαος, καὶ τὸν σηκὸν, καὶ τὸν ναὸν τοῦ θηροχλαίνου Ἡρακλέος, ἤγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν. τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης Ἰάσων ἐδείματο, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιπλεῦσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε. εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν ἐμπεσόντες, διὰ τὸ εἶναι ἄβατον τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτὴν, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὴν Ἀργὼ, δώδεκα ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος. τῇ δωδεκάτῃ δὲ πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀποξυσάμενοι καὶ λουσάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν, ναὸν ἔκτισαν ὃν εἶπον τῷ Ἡρακλεῖ, ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυθεὶς ἱδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν, ἐν τοῖς ψάμμοις μέχρι νῦν δίκην ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρόμενος. Ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας.] ὅν τινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος ἔδειμε, καὶ ἔκτισε σὺν τοῖς ν' Ἀργοναύταις, ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε, δηλονότι τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ. ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως ὁ Ἰάσων, ἐπεὶ Σαλμωνέως καὶ

Ἀλκιδίκης θυγατρὸς Τυρώ· Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος Πελίας καὶ Νηλεύς, Τυροῦς δὲ τῆς αὐτῆς καὶ Κρηθέως Αἴσων. Ἀμαθάων δὲ Φέρης, Αἴσονος καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου, ἢ κατά τινας Ἄρνης, ἢ Σκάρφης, Ἰάσων. τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν ἱστορίαν πλατέως λίαν ὄπισθεν εἶπον.

Λόγγουρος.] λίμνη Σικελίας, Γονοῦσα δὲ ἔστι μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας. κρόκαι, οἱ αἰγιαλοί, παρὰ τὸ κρύος κύειν. ψυχροὶ γάρ, ὑπὸ ὁ βυθός. κρόκαι δὲ Μινυῶν.] οὕτως συντακτέον, ὅν τινα ναὸν σὺν τοῖς τ' ἐδείμαν. αἱ κρόκαι δὲ καὶ αἱ ψάμμοι, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖ, τηροῦσι καὶ φυλάσσουσι τὰ ἁλιπῆ καὶ λιπαρὰ στλεγγίσματα, καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν· οὐδὲ φοιβάζει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, οὐδ' ἡ ὀμβρία σταγὼν σμήχουσα καὶ καθαίρουσα διηνεκὴς καὶ πολὺν χρόνον. Μινυῶν, τῶν Ἀργοναυτῶν. ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου ἦσαν. δύο δὲ Ὀρχομενοί, ὁ ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ δὲ τοῦτο Ὀρχομενὸς Μινύειος ἐστι, ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος παιδός, καὶ Καλλιρόης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός, εἴτε Μινύου καὶ Τριτογενείας τῆς Αἰόλου οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. ἄριστοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένιοι· Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, φόρῳ ὑποτελεῖς εἶχεν, Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν. ἁλιπῆ στλεγγίσματα.] οἱ λιπαροὶ ἱδρῶτες. ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα· στλεγγίδες γὰρ τὰ ξύστρα, οἷς ἐν τοῖς βαλανείοις χρώμενοι τὸν ῥύπον ἐξαίρομεν. πολλὰ εἰπὼν ὁ Λυκόφρων περὶ Μενελάου, περὶ τῶν Ἀντήνορος υἱῶν νῦν ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ Ἐρυμάνθου, οἳ μετὰ τοῦ Μενελάου πλέοντες, ὡς ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ τὴν Κρήτην, καὶ ὑπ' ἐπιθῆσαι ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ' ᾤκησαν ἐν Κρήτῃ τὸν ἀπ' αὐτῶν Ἀντηνοριδῶν λόφον κληθέντα. σύμμαχος δὲ ἐν πέμπτῳ τῶν νόστων οὕτω πῶς λέγει· Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ Ἀντηνορίδαι παρ' Ἀμμάνει βασιλεία Λιβύων ᾤκησαν, μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, οἱ μὲν ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης καὶ θαλάσσης Ἀντηνοριδῶν λόφον ἔκτισαν, καὶ ᾤκησαν.

Οὐδ' ὀμβρία σμήχουσα διηναιὲς νιφάς.
Ἄλλους δὲ Τίνες οἵ τε Ταυχείρων πέλας
Μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους,
Ἔρημον εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον
Θρυμμάτων δέρτροισι προσεστεγμένους,
Μόψον Τιταιρώνιον ἔνθα ναυβάται
Θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὕπερ
Κρηπῖδ' ἀνεστήλωσαν Ἀργῴου δορός

Vel pluuia diu nix extergens.
Alios litora ſaxáque iuxta
Teuchira lugebunt, in Atlantis
Deſertum eiectos diuerſorium,
Fragmentorum punčturis corrugatos:
Vbi Mopſum nautæ Titæronium
Mortuum ſepelierunt, & ſupra ſepulcralem
Crepidinem erexerunt Argoæ nauis

Ἄλλοις δὲ Σύρτεις.] περὶ τῶν θαλασσίων φησὶ Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοὺς ἄλλους δὲ αἰάζουσι καὶ θρηνήσουσιν αἱ Σύρτεις καὶ οἱ αἰγιαλοί, οἵ τε μύρμηκες, καὶ παραθαλάσσιαι πέτραι. αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥ τις ἐστὶ πόλις Λιβύης. θρηνήσουσι δὲ αὐτοὺς τὸ παθόντας, ἐκβεβρασμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης, εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην. ἐκρεφέντας δὲ, πολλαποὺς· περισπειρότας καὶ διεχισμένους δέρτροις καὶ σώμασι θρυλιγμάτων. καὶ συντριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θρυλίγμασι καὶ συντρίμμασι. δέρτρων καὶ σωμάτων ἀντιστρόφως εἶπε. Μόψον Τιταιρώνιον, ἔνθα πρὶν ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον τὸν ἀπὸ Τιταιρῶνος πόλεως, ταρχύσαντες οἱ Ἀργοναῦται, ἀνεστήλωσαν τε καὶ δίκην στήλης ἔστησαν τυμβείαν κρηπῖδα καὶ βάσιν καὶ σῆμα ἀπὸ τοῦ ἀργῴου δορὸς καὶ τοῦ τῆς Ἀργοῦς ξύλου, τὸ πίτυρον καὶ σανίδα κλασθὲν, ἤτοι κώπην τεθραυσμένην. ἀνεστήλωσαν δὲ αὐτό, κειμήλιον καὶ δώρημα νεκρῶν. ποῦ δὲ ἀνεστήλωσαν; περὶ τὴν Αὔσιγδα πόλιν Λιβύης, ἥν τινα Αὔσιγδα περιρρεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ οὕτως σύνταξον. ἔνθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν, ἡ δὲ Κολχὶς Μήδεια τῷ Νηρέως υἱῷ Τρίτωνι παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ. τίνος δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὸν πλοῦν, καὶ ὅπου διὰ τῶν τεναγῶν ὁ Τῖφυς κυβερνήτης ὢν τῆς Ἀργοῦς, ἄθραυστον αὐτὴν διαβιβάσει. πυκνάκις δὲ καὶ τότε αὐδάξει, καὶ εἶπε ὁ θαλασσόπαις δίμορφος θεὸς, ἤγουν ὁ Τρίτων τοῖς Ἕλλησιν ὡς τὰ κράτη λαβεῖν τῆς χώρας, ἤτοι κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ἀγρέτης Λιβυκὸς λαὸς παλίντιτον καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον ὀρέξῃ καὶ παράσχῃ Ἕλλησι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος, ἤτοι τῆς Λιβύης. ταῦτα δὲ ἀκούσαντες, ἤτοι τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψαντες τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς ἄφαντον. ἐν ᾗ κυφαίων, ἐν ᾗ τινι γῇ Λιβυκῇ, Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον, ὁ Βορρᾶς πνέων ἐνέβρασε σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. Ἄτλαντος οἰκητήριον.] τὴν Λιβύην λέγει. Ἄτλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνήρ, ὃς εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἀνερχόμενος, περὶ ἀκριβεστέρας κατασκοπὴν τῶν ἀστέρων, καὶ ποτὲ παρασφαλεὶς, κατέπεσεν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, καὶ ἀνῃρέθη, ὅθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ τό, τε ὄρος καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλήθη. Πολύειδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς τὸν Ἄτλαντα ποιμένα Λίβυν φησίν, οὐ μαθηματικόν. ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνην, διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ᾽ ἐρωτᾶν αὐτὸν τίς εἴη. τούτου καὶ ὁ Ἄτλαντος υἱὸς Ἕσπερος κατὰ τοὺς λοιπούς, οὐ κατὰ τὸν Πολύειδον. Μόψον Τιταιρώνιον.] ὁ Μόψος οὗτος εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν ἦν, υἱὸς Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος τῆς Ὀρχομενοῦ. ὁ δὲ Ἄμπυκος υἱὸς Τιταίρωνος, ἀφ᾽ οὗ καὶ πόλις, ὡς καὶ Ἡσίοδος. Μόψον τ᾽ Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος. οὗτος ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ. ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῦται οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ, ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην, ἢ σανίδα ἐκ τῆς Ἀργοῦς. καὶ ὁ μὲν Μόψος οὗτος ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἷς ὢν τῶν Ἀργοναυτῶν. ὁ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς τῆς θυγατρὸς Τειρεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας. τινὲς δέ φασιν, ἐν Κιλικίᾳ. Ἀργῴου δορός.] Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσονος ναῦς. ἢ ὅτι κατὰ Ἀπολλώνιον, Ἄργος αὐτὴν ἐναυπήγησεν. ὁ Ἕστρος ἢ Ἀλέξανδρος υἱός. ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος.

Κλασθὲν πίτυρον, νερτέρων κειμήλιον,
Αὔσιγδα, Κίνυφος ἣν τέγγει ῥόος
Νασμοῖς λιπαίνει. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ,
Τρίτωνι, Κολχὶς ὤπασεν δῶρον γυνή,
Χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,

Fractam tabulam, inferorum donarium,

Apud Ausigda, quam Cinnyphius humectans fluuius
Aquis fecundat: Nereique filio
Tritoni donum Colchica dedit mulier,
Ex auro latam pateram conflatam,

Αὔσιγδα.] πόλις Λιβύης, ἣν παραῤῥεῖ Κίνυφος ποταμός. φασὶν ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἡ Ἀργὼ εἰς τὴν Σύρτιν ἐνέπεσεν. ἀποροῦσι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ ἔκπλου, Τρίτων ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος ἐπιφανεὶς, ὡδήγησεν αὐτοὺς, ᾧ ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν πατρὸς λαφύρων. Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι.] Ἀκέσανδρος φησὶν, Εὐρύπυλον καὶ Τρίτωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος γήμας Στερόπην τοῦ Ἡλίου, Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ Λύκαονα καὶ Λεύκιππον. ὃς Εὐρύπυλος καὶ βασιλεὺς ἦν Κυρήνης. ὁ δὲ Τρίτων τὰ μὲν ἄνω μέχρι λαγόνων, ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖρας τε ἔχων, καὶ τὰ λοιπά. τὰ δ' ἐκ λαγόνων κάτω δελφὶς, ἔχων δύο μόνους ἐμπροσθίους πόδας ἵππου, Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς κατ' ἐμὲ καὶ τοὺς λοιπούς. ἔστι δὲ καὶ Τρίτων ποταμὸς Λιβύης. οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, καθὰ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος ἱστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε τοῖς Ἀργοναύταις, ἣν Εὔφημος ὁ πρωρεὺς τῆς Ἀργοῦς ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης, ἢ Ὠρείδος τῆς Εὐρώπου θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ θυγατρί. ὃν Εὔφημον Ἀσκληπιάδης φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνι, τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς προβαίνειν. ὡς γοῦν ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἔξω θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, διὰ τοῦ Φάσιδος δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον ιβ΄ περίπου ἡμέρας ἔξω τοῦ Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὼ, διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης, ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο τὴν βῶλον περὶ τοῦ Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος. ἐρρύη δὲ ἡ βῶλος περὶ Θήραν βραχεῖα ἐν τῷ πλοίῳ. μαντεύεται ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τὸν ἐπ' Εὐφήμου ἑπτακαιδέκατον γενεὰ στελεῖν ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς Θήρας. ἡ δὲ Θήρα Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο, ὃ καὶ γέγονεν. Εὔφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ Λαμάχῃ μιγεὶς, Λευκοφάνη γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται καὶ Βάττος ὁ κτίστωρ Κυρήνης. ὁ δὲ στάσει ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λιβύην μεταστὰς, καὶ οὕτως κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μενεκλῆς. Βάττον δὲ οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ, διὰ τὸ βατταρίζειν καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνὴν, Ἀριστοτέλη καλούμενον. ἄλλοι φασὶν, ὅτι τὸ Βάττος Λιβυακῶς βασιλεὺς λέγεται. οὕτω μὲν Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος υἱὸν λέγουσι. καὶ δοῦναι βῶλον γῆς τῶν Ἀργοναύτων, ἐξ ἧς αὐτοὺς ἐμαντεύσατο μηδὲν ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν. ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν λέγει, ἴσως περὶ τὴν τάξιν, τὸν αὐτὸν λέγει εἶναι τῷ Ποσειδῶνι, καὶ λαλεῖ περὶ Μηδείας μᾶλλον χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς λαφύρων, ὧν ὑπέδειξε τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις, ἀποροῦσι περὶ τοῦ ἔκπλου. καὶ τοῦτον φασὶ μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε διασώσουσιν Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρα τις Λίβυς πάλιν Ἕλληνι ἀνδρὶ παράσχῃ. διὸ φοβηθέντας λέγει τοὺς Λίβυας, ὀρύγματι τῆς γῆς κρύψαι τὸν κρατῆρα. οἱ δὲ φασὶν οὕτως, ὅτι φαρμακουργὸς οὖσα ἡ Μήδεια, ταύτην φαρμακεύσασα, τὴν ναῦν διέσωσεν, ὑδατώσασα τὸν τόπον, ὡς ὃν ξηρότατα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρότερον. Κολχίς.] ἡ Μήδεια. οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λαζοὶ λεγόμενοι, Αἰγυπτίων ἄποικοί εἰσι, πλησίον οἰκοῦντες τῶν Ἀβασγῶν, τῶν Μασαγετῶν λεγομένων. λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι καὶ Σκύθαι, Ἀσιανοὶ καὶ Λευκόσυροι. οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, περὶ Φᾶσιν ποταμόν. ἡ δὲ Εὐρωπαία Σκυθία ἐστὶ περὶ Μαιῶτιν καὶ Τάναϊν. Ἰώσηπος δὲ ὁ Ἑβραῖος τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαίων Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκοῦντας περὶ τὴν αὐτὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Τάναϊν, κατὰ τὴν τῶν Ὑρκανίων πάροδον, καὶ Κασπίων, ὃν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις κλειστὴν ἐποίησε.

Δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ᾗ διὰ στενῶν
Μύρμων ἐνήσει Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.
Γραικοὺς δὲ χώρας τοὐπάκις λαβεῖν κράτη,
Θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός,

Cum nauigabilem monstrasset viam, qua per angustos
Scopulos illæsam Tiphys immitteret ratem.
Græcos porrò tunc regionis accepturos imperium
Maris filius biformis prædicet deus,

Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.] κακῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς τὸν Τῖφυν, ὃς ἦν υἱὸς Ἀγνίου. τότε γὰρ τελευτήσας ἦν ὁ Τῖφυς. μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ, Ἐγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν Ἀργώ, ὃν ἔδει εἰπεῖν. ἦν δ' ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς Λυκούργου, ἢ κατά τινας Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀθηναῖος ἱστορικός. Πίνδαρος δὲ πολλῷ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὔφημον, ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρώρας τῆς Ἀργοῦς δέξασθαι τὸν βῶλον. εἴτε δὲ πρωρεὺς ἦν ὁ Εὔφημος, κατά τινας, εἴτε κυβερνήτης, οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές. πλὴν οὕτως πῶς φησὶ Πίνδαρος·

Εὔφημος πρώρᾳ καταβαὶς δέξατο βώλακα δαιμονίαν.

θαλασσόπαις.] ὁ Τρίτων. δίμορφος δέ, παρόσον τὰ μὲν ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος.

Ὅταν παλίμπουν δῶρον ἄγραυλος λεὼς
Ἕλλην' ὀρέξῃ, νοσφίσας πάτρας Λίβυς,
Εὐχαῖς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσται κτέαρ
Κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νεάτοις μυχοῖς,
Ἐν ᾗ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην,
Ναύτας συνεκβράσουσι Βορραῖαι πνοαί.
Τόν τ' ἐκ Παλαυθρῶν ἔκγονον Τενθρηδόνος,
Ἀφρουσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων,
Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
Ἀπολλοδώρου, καὶ πάγων Τυμφρηστίων,
Ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν
Ποθοῦντες, ἠδ' Ἐχῖνον ἠδὲ Τίταρον,

Quando retrogradum donum rusticus populus
Libycus patria priuans, Græco dederit.
Quas comminationes metuentes Asbystæ, donum
Abscondent obscurum in cauis terræ sinubus:
In quam Cyphæorum infelicem ducem

Cum nautis expuent Borei flatus,
Et Palythrium Tenthredonis filium,
Amphrysiorum regem & Euryampiorum,
Ac dominum lupi in lapidem conuersi
Doniuori, montiúmque Tymphresti.
Quorum alij Ægoneam miseri patriam
Desiderantes, alij Echinum, Titarum,

Λίβυς.] Λιβύη ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφεως θυγατρὸς. καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί φασιν. Ἄνδρων δ' ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, Ὠκεανόν φησι γῆμαι δύο γυναῖκας, Ὀμφαλίδην καὶ Παρθενόπην. ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννᾷ, τὴν μὲν Ἀσίαν καὶ Λιβύην, ἑτέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θράκην. ἀφ' ὧν λέγεται κληθῆναι τὰς χώρας. Ἀσβύσται δέ εἰσιν ἔθνος Λιβυκόν. ἐν ἡ Κυφαίων.] Κύφος πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουνεύς. καὶ Ὅμηρος·

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας.

ἔκγονον τὸν υἱὸν, κατὰ πάντας γράφουσι. τὸν δὲ υἱοῦ υἱὸν, γ. ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως, τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω. μᾶλλον δὲ τὰ β διὰ τοῦ κ ἐκφέρω. ἔγγονον δὲ ἰχθυὸν, τὴν γονὴν ἔχοντα, καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα. ἔχοντα ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυνάμενον γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ γράφω. ἔκγονον δὲ Τενθρηδόνος, ἤτοι υἱὸν τὸν Πρόθοον λέγει. ὡς καὶ Ὅμηρος·

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός.

μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, Γουνεὺς καὶ Πρόθοος καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην ἦλθον, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς. Ἀφρυσίων.] Μαγνήτων. Ἀφρυσσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας.

Εὐρυαμπίων.] τῶν Μαγνήτων, ἀπὸ πόλεως Εὐρυάμπης λεγομένης. καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου·] τὸν Εὐρύπυλον λέγει, ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐν Θετταλίᾳ τόπων, ἀνεκαθεν πεδίον λύκου καλούμενον, τὸ νῦν λεγόμενον λυκοστόμιον. ἐκλήθη δὲ λύκου πεδίον οὕτως. Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνεῖλεν Ἄκαστον τοῦ Ἀκάστου υἱόν. ἔπεμψε δὲ Ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ φόνου τοῦ παιδὸς, βόας καὶ πρόβατα, ἃ λύκος διέφθειρεν. ὃν ἡ Θέμις ἀπελίθωσεν ἐν οἷς εἴπομεν τόποις. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, ὡς καὶ κατ' ἀρχὰς εἴπον τοῦ βιβλίου, τὸν αὐτῶν ἀδελφὸν Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης τῆς Νηρηΐδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον. ἡ γοῦν Ψαμάθη, περὶ οὓς ἔφαμεν τόπους ἔπεμψε τοῖς βουσὶ τοῦ Πηλέως, καὶ τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο. Θέτιδος δὲ καὶ δεηθείσης, ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν ἡ Ψαμάθη. ζήτει δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, καὶ εὑρήσεις πλατυτέρως. ἀποινοδόρπου.] τοῦ λύκου, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, ὡς εἴπομεν, ἢ τοῦ διδόντος ἄποινα ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτῶν τὸ ἀπολιθωθῆναι. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ, οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν ἐλθὼν κατῴκησεν, ὡς καὶ οὗτος φησί. Μάγνης δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα, σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ζ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν. Τυμφρηστός.] ὄρος Μηλιέων. Αἰγώνεια.] πόλις Μηλιέων. Ἐχῖνος καὶ Ἴτων, πόλεις Θεσσαλίας.

Ἰρόν τε καὶ Τρηχῖνα καὶ Περραιβικὴν
Γόννον, Φάλαννόν τ' ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας,
Καὶ Κασταναίας ἀκτίσειστον ἐν πέτραις
Αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι.

Ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεὸς,
Λυγρὰν πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος.
Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα καὶ βραχύπτολις,

Irum, Trachina, Perrhæbicam
Gonum, Phalanum, Oloſſonum arua:
Caſtanæam, inſepultam in ſcopulis
Lugebunt ætatem lacerati.
Aliam verò poſt aliam Deus perniciem excitabit,
Difficiles ante reditum clades concilians.
Alium AEſari fluuius, & vrbs parua

Τραχῖνα.] Τραχὶν, πόλις Θεσσαλίας. Γόνον.] Γόνος, ἡ λεγομένη Γονοῦσα, πόλις Περραιβίας. οἱ δὲ Περραιβοὶ, ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

Φάλαννος καὶ Ὀλοοσσὼν, πόλεις Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. ἡ δὲ Ὀλοοσσὼν νῦν Ἐλασσὼν λέγεται. γύας.] χώρας, ἀγρούς. τὸ γῦ δὲ, καὶ μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφόμενον, ἄπλαστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστίν. καὶ Καστάναια.] πόλις Μαγνησίας τῆς Θετταλικῆς. τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα.]

τὸν δὲ Φιλοκτήτην τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου δέξονται τὰ ῥεῖθρα τοῦ Αἰσάρου ποταμοῦ τοῦ Κρότωνος. καὶ ἡ Κρίμισσα ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας καὶ Ἰταλικῆς γῆς. μετακληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα, ὑπὸ Μαχάονος ἰᾶται τὴν ὀφιόπληκτον πτέρναν. κατὰ δὲ ἑτέρους καὶ Διονύσιον, ὕπνον αὐτῷ ἐμβάλλει Ἀπόλλων ἀπολουσαμένῳ, καὶ ὑποτεμὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, καὶ θεὶς βοτάνην ἰάσατο. ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ περιόδῳ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου, τοῦ καὶ χελύδρου λεγομένου, ὅτε ἐκάθαιρεν ἐν Χρύσῃ τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δέ φασιν, ὅτι Χρύση νύμφη τις ἠράσθη ἐκεῖ τοῦ Φιλοκτήτου, μὴ πεισθέντος αὐτοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ὕδρου ἐδήχθη. Ἑλένου δὲ τοῦ Πριάμου παιδὸς μάντεως ὄντος, καὶ ἢ μόνου αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, καθά φησιν Ὀρφεύς τε καὶ Τρυφιόδωρος, ἢ ὥς φησι Σοφοκλῆς ἐνεδρευθέντος καὶ καταχθέντος ὑπ' Ὀδυσσέως. καὶ εἰπόντος μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας πορθῆσαι τὸ Ἴλιον, εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον, καὶ τέταρτον τὸν Φιλοκτήτην, ἤγαγον ἅπαντας. οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης αἰτήσαντα αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας πρῶτον μὲν κατὰ τῆς λαιᾶς χειρὸς, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ἐκβαλὼν ὀφθαλμὸν, καὶ τρίτον τοὺς πόδας βαλὼν, ἀνεῖλεν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Μενεσθεὺς Φείδιππός τε, καὶ Ἄντιφος, καὶ οἱ Ἐλεφήνορος, καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν. εἶτα Μενεσθεὺς μὲν εἰς Μῆλον ἐλθὼν, βασιλεύει τοῦ ἐκεῖ βασιλέως Πολυάνακτος τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ ὁ Θεσσαλοῦ εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν, χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε. Φείδιππος δὲ μετὰ Κῴων ἐξωσθεὶς περὶ τὴν Ἀδρίαν, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκησεν. Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἰόνιον, Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ, καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσίσχουσι Κρήτῃ. εἶτα ὑπ' ἀνέμων ὠσθέντες περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν. ἐν δὲ Πινδάρου ἱστορίαις εὗρον, ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτοῦ πατρίδα. καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζώη μεγάλως δακρύσασα, ἀγῶνας ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ ἔθετο, καὶ παῖδες ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λευκοῖς φύλλοις ἐστέφοντο, οἱ δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπερρίφησαν, πλησίον πεδίου Καναστροῦ. Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς, καὶ πολεμήσας Λευκανοὺς πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίων, Κρίμισσαν κατοικεῖ. καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης, Ἀλαίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει. οὗ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθετο, ὥς φησιν Εὐφορίων. οὕτω δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται. πρὸ γὰρ τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον ἐκ

Πηλλήνης Ἀχαϊκῆς πόλεως τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης Ἀχαϊκοὺς, οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται.

Οἰνωτρείας γῆς κιγχρείνη βεβρωμένον
Κείμαιρα φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον.
Αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν, εὐθυνεῖ χεροῖν
Σάλπιγξ ἀποψάλλουσα μαιώτην πλόκον,
Δύρα παρ' ὄχθαις, ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
Λέοντα, ῥαιβῷ χεῖρας ὥπλισε σκύθῃ,
Δράκοντ' ἀφύκτων γομφίων λυροκτύπον.

Oenotriæ terræ Crimissa, ab hydro
Morsum recipiet, facis occisorem.
Ipsa namque extremam sagittam diriget manu
Tubicina, Mæotium intendens nexum:
Qui apud ripas Duræ quondam comburens audacem
Leonem, curuo manus armauit Scythico
Dracone, ineuitabilium molarium lyricine.

Οἰνωτρείας γῆς.) ἔνθα νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶν χωρίον τὴν πρότερον λεγόμενον Οἰνωτρεία. ὅπου ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησεν, μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος, καὶ Δίων, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ γράψαντες, ἱστοροῦσιν. κιγχρείνη βεβρωμένον.) τὸν Φιλοκτήτην. τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσῃ καὶ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως Λημνίου. οὐ γὰρ κιγχρείνη αὐτὸν ἔδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλε. εἶδος δὲ ὄφεως εἶπεν αὐτὴν εἴδους. καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κιγχρῖνος ὁμοίως. ὃν ἐνταῦθα Λυκόφρων κιγχρείνην ἐκάλεσεν. ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεων εἰσὶ, Νίκανδρος λέγει·

Ὕδρον μιν καλέουσι, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κιγχρείνου·

Δήεις κιγχρίνεω δολιχὴν πέρας ὃν πλέοντα
Αἰόλον αὐδάξαντο περίστικτον φολίδεσσι.

φιτροῦ μιαιφόνον.) τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου. φιτρὸν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ. αὐτὴ γάρ.) αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ σάλπιγξ, ἡ πολεμικὴ τὴν ἄρδιν. καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, δηλονότι ἐν χεροῖν ἀποψάλλουσα, καὶ κινοῦσα, καὶ ἕλκουσα τὸν μαιώτην πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου. ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο κατὰ τὸν Λυκόφρονα, διδάξας αὐτὸν καὶ τὴν τοξικήν. ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. τὴν δὲ περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατέως εἴπον.

δύρα παρ' ὄχθαις.] οὕτω συντακτέον, ὅς τις Φιλοκτήτης περὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα, καὶ Ἡρακλῆς τὸν λυρόκτυπον, ἢ τοξικὸν, τὸν δίκην λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ τῷ ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν. οὐ γὰρ ἠστόχει ποτέ. ἢ δίχα τοῦ ν λυροκτύπῳ συντάσσεται λέγων, ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκύθῃ, δράκοντι τῷ λυροκτύπῳ, τῷ δράκοντι

τῶν ἀμφύκτων γομφίων. ῥαιβὸν λέγει, διὰ τὸ ἑλκυλον τοῦ πήχου. δράκοντα δὲ, τὸν συριγμὸν τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰὸν γεμόντων. γομφίοι κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι. νῦν δὲ τὰ βέλη φησὶ, διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς πτερωθομένους. λυρόκτυπον, ἢ διὰ τὸ εἶναι ὡς ὄρχιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι τὸ τόξον, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ τὸν μετὰ ῥυθμοῦ κτύπον ἐμποιοῦντα. τῷ δὲ λυροκτύπῳ, εἰ μὲν δοτικὴ πρὸς τὸ δράκοντι, εἰ δὲ αἰτιατικὴ πρὸς τὸν λέοντα, ἤγουν τὸν Ἡρακλῆ.

Κρᾶθις δὲ τύμβους ὄψεται δεδουπότος,
Εὐρὰξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων,
Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.
Κτενοῦσι δ' αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι
Βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις,
Οὓς τῆλε Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὀρῶν
Πλαίνητας αἴθων Θρασκίας πέμψει κύων
Ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν χθόνα.
Ἐν δ' αὖ Μακέλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν

Crathis verò sepulcra mortui videbit,
E regione templorum Alæi Patarei,
Vbi Nauæthus effundit vndas.
Occident autem illum Ausones Pellenij
Auxiliantem Lindiorum ducibus,
Quos longè à Thermydri Carpathique montibus
Errones feruidus mittet Thrascias canis,
Peregrinam habituros alienam terram.
Macellis denique templum indigenæ magnum

Παταρέως.] καὶ πατρίως, τὸ αὐτό ἐστιν. ἐν Παταροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο. τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴν, Αἰολικόν ἐστι. καὶ Παταρέως δὲ ἐκ Γατρέως χαράσσομεν. οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται. ὁ Ναύαιθος.) ποταμός ἐστιν Ἰταλίας. ἐκλήθη δὲ οὕτω κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον, καὶ λοιπούς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκεῖσε γενόμεναι τῆς Ἰταλίας, ἀλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες ναυπρήστιδες. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος δὲ Ῥώμην εἶναι αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς, καῦσαι τὰς Ἑλλήνων ὁλκάδας. ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτω Κίτειαν εἶναι ταύτην φησί, βοηδρομοῦντα Λινδίοις, συμμαχοῦντα ὡς εἰπεῖν τοῖς Ῥοδίοις. Λίνδος γὰρ καὶ Ἰηλυσὸς καὶ Κάμειρος, πόλεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐγγόνων Ἡλίου καὶ Ῥόδης καὶ Ποσειδῶνος. πλαίνητας.) ἐνταῦθα δεῖ γράφειν, καὶ οὐ πλάνητας. πλανήτας γὰρ τὸ τα μακρόν ἐστιν. δέχεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχὺ κατὰ κοινὴν συλλαβήν. αἴθων.) Θρασκίας κύων, ὁ διάπυρος Θρακικὸς κύων. λέγει δὲ τὸν Βορρᾶν, ἐπεὶ καθ' Ὅμηρ-

ρον ἐκ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν τῆς Θρᾴκης πνεῖ. φησὶ γάρ·

Βορέης καὶ Ζέφυρος τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον. ὁ δὲ περιηγητὴς Διονύσιος, καὶ τὸν τόπον τῆς Θρᾴκης φησὶν, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ, τὴν ἰσμαρικὴν, ἤτοι τὴν Μαρώνειαν αὐτὴν λέγων. λέγει γάρ·

Ἰσμαρικοῦ ποιμένες ἐλαυνόμενοι βορέαο,

Ὀρθὸν φυσόωντος, ὅτι καταντικρὺ κεῖται. Μάκαλλα.] πόλις Ἰταλίας, ὅπου τάφος καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου, ἀγιστευομένου παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν δεχομένου, ὥσπερ εἰ θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. ἡ σύνταξις οὕτως· οἱ δὲ ἐν Μακάλλαις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτόν. ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς θεὸν ἐν θυσίαις.

Ὑπὲρ τάφων δείμαντες, αἰανῆ θεὸν
Λοιβαῖσι κυδανοῦσι, καὶ θύσθλοις βοῶν.
Ὁ δ᾽ ἱπποτέκτων Λαγαρείας ἐν ἀγκάλαις,

Super sepulcrum extruentes, æternum deum
Libationibus honorabunt & boum sacrificiis.
Equi fabricator in Langariæ sinu,

Ὁ δ᾽ ἱπποτέκτων.) ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· ὁ δὲ Ἐπειὸς ὁ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν, εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου, ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα, τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος. ὁ τόδε καὶ τόδε τίσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δηλονότι τόνδε τὸν Ἐπειὸν, πύκτην δὲ ἄριστον καὶ μηχανικὸν, οὗτος ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, τὴν Λαγαρείαν Ἰταλικὴν πόλιν οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ. τὰ δ᾽ ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ἱερῷ τῆς Ἰταλικῆς Ἀθηνᾶς, ἐκεῖ ἃ τὰ ἐργαλεῖα μεθ᾽ ὧν κατασκευάσας τὸν Δούρειον ἵππον, ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ τείσει βλάβην. ἡ Κασσάνδρα γάρ, ἢ ὁ ποιητὴς, ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας τοῦτο φησίν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὁ δ᾽ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, καὶ οὗτος ἀμφὶ Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου τὸ ὕδωρ καὶ γαίας ἔπηλυς καὶ ξένος, ναίσεται καὶ κατοικήσει οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ Φωκίδος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγαρείας, ἤτοι ἐν τῇ Λαγαρείᾳ πόλει. τὰ δ᾽ ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας, ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς. ποῖα ἐργαλεῖα; ἐν οἷς ποτὲ ἐτεύξε τοῖς ἐγχωρίοις ἡμῶν Τρωσὶ μέσσαυρον βλάβην. τί ποιήσας; τορνεύσας καὶ τρυπήσας, καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας, καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν Δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειός. ὁ ποδαπός; ὁ τρεσήμων καὶ φοβούμενος τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν. διὰ τί δὲ τρεσήμων, καὶ δειλιάσας τοῦτο ὑπῆρχεν; ἐκ τίνων; ἢ ἀποδιδοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, ὃν ἦν ὅρκον ὁ τάλας ἐπιορκήσας ἐψεύσατο εἰς τὴν ἀλοίτην Κυδωνίαν θεὰν τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κρηστώνης θεὸν Ἄρεα, τὸν τόδε καὶ τόδε. ἢ ἀμφὶ τὰς πάλας τῶν δορυκτήτων μήλων. ποίων μήλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικοίνων τοῦ στρατοῦ. γινομένων δὲ τῶν προβάτων ἐπὶ κοινῶν τοῦ στρατοῦ; ὅτε ἀπαιδήτων ἕνεκα τῶν συμφθαρμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος τῶν στρεβλουμένων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην. ἔτλη δὲ ὀρκωμοτῆσαι. τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κρῖσον ἀντιπληκτίσας χερσὶ, πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον. τοιγὰρ καὶ διὰ τὸ ἐπιορκωμοτῆσαι, οἱ θεοὶ ἀμφότεροι καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἐπειὸν λιπόνοσον καὶ ἄνδρα ἐποίησαν, ῥίψασπιν καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμάχον ἐσθλόν. πλὴν καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστον ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. ἔχεις γοῦν τὴν σύνταξιν. λεκτέον καὶ τὴν ἱστορίαν. ἱπποτέκτων ὁ Πανοπέως υἱὸς Ἐπειὸς, ἐποίησε τὸν Δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πο-

τήκοντα, ἢ τρισχίλιοι, ἢ κατ' ἐμὲ κγ΄ ἄνδρες εἰσελθόντες Ἕλληνες ἐκάθηντο. ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες, καὶ τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι, τὸ Ἴλιον πρήθουσι.

Ἔγχος τε φρικὼς καὶ φάλαγγα θουρίαν
Πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον,
Ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δορυκτήτων Τάλας
Πύργων Κομαιθοῦς συμπεφυρμένων στρατῷ
Σπερχεξυνευνῶν οὕνεκα νυμφευμάτων,
Ἀλοῖτιν ἔτλη τὴν Κυδωνίαν θρασὺ
Ὁρκωμοτῆσαι, τόν τε Κρηστώνης θεόν,

Hastam horrens & cateruam bellicam,
Paternum luendo iusiurandum periurum,
Quod de ouibus captiuis miser,
Turribus Comæthonis exercitu vastatis
Vxoria propter connubia,
Ausus est per Aloëtin Cydoniam Audacem,

Πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων. ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. φασὶ γὰρ Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ Ἱπποθόη. ταύτης καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς τηλε βὰς τῆς πατρίδος τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις, Τηλεβόας καὶ Ταφίους ὠνόμασε. Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερέλαος, ὃν ἀθάνατον καὶ ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἕως τι αὐ ἐν τῇ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ χρυσῆ θρὶξ παραμένῃ, καὶ οὐ τμηθῇ, ἣν αὐτῷ ἐχαρίσατο. τούτου τοῦ Πτερελάου θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαιθώ, καὶ ἄρρενες παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης. Ἠλεκτρύωνος βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκηνῶν, ὧν παῖδες, Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ Στρατοβάτης, Γοργοφόνος, Φιλόνομος, Κελαινεὺς, καὶ ἕτεροι, καὶ Λικύμνιος νόθος ἀπὸ Μηδείας Φρυγιακῆς· ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα, εἰς Μυκήνας, Τάφιος καὶ οἱ Πτερελάου παῖδες, ἀπαιτοῦντες τὴν βασιλέα Μυκηνῶν. Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς, ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ ἀπήρχοντο. συμβαλόντων δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις, πάντες ἀνῃρέθησαν, σωθέντες ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικυμνίου, ἐκ δὲ τοῦ Πτερελάου Εὐήρους. οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βόας ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἠλείων παρέθεντο βασιλεῖ. Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν, ἦγεν εἰς Μυκήνας. Ἠλεκτρύων δὲ θέλων ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶν, παραδοὺς Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν, στρατεύειν ἔμελλε Τηλεβόαις. ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βοῦς, μιᾶς πλανηθείσης, ἀφεὶς ἐπ' αὐτὴν ῥόπαλον Ἀμφιτρύων, ἀνεῖλεν αὐτὸν, ἀποκρουσθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ ῥοπάλου καὶ πλήξαντος αὐτόν. ὅθεν ὁ Σθένελος Μυκηνῶν διώξας αὐτὸν τὸν Ἀμφιτρύωνα, βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται. καθαρθεὶς δὲ, σὺν Κρέοντι καὶ Κεφάλῳ καὶ Πανοπεῖ, κατὰ Λυκόφρονα, καὶ σὺν ἑταίροις τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν, ἑλεῖν οὐκ ἐδύνατο, ἕως ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρύωνος ἡ Κεφάλου Κομαιθώ,

ἡ Πτερελάου θυγάτηρ, ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς Πτερελάου χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. χώραν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσι. ὃς οἰκήσας ἐν ταύταις, Κεφαλληνίας αὐτὰς ἐκάλεσεν. ἐν γοῦν τῇ πρὸς Ταφίους μάχῃ, περὶ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, φησὶν ὁ Λυκόφρων, ἐπ' ὅρκωσιν ἅπαντας Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν μηδὲν ἀποκρύψειν τῶν λαφύρων. μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεὺς, καὶ κρύψας τι τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα τὸν Ἐπειὸν ἐγέννησεν. ἀμφὶ μήλων.] ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος, μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος. Κομαιθοῦς.) Κομαιθὼ θυγάτηρ Πτερελάου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου, πρὸς τὴν μετ' Ἀμφιτρύωνος προὔδωκε τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις. τοῦτο φησὶ στρογγυλωθέντων ἕνεκα συμφωνημάτων. ἢ ἐκληπτέον οὕτως περὶ τὸν γάμον Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης. καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης, ἐκινήθη ὁ πόλεμος. ἀλοίτης.) Κυδωνία, καὶ Θρασσὼ, ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. ὡς καὶ Ἀρτέμιδος Δίκτυννα παρὰ Κρησίν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξίν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Λακωνικοῦ. Κρηστώνη.) ἡ Θρᾴκης, ἀπὸ μιᾶς πόλεως οὕτω καλουμένης. θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾷκες.

Κάνδαον ἢ Μάμερτον ὁπλίτην λύκον,
Ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος συγγενῆ μάχην
Στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν,
Οὔπω τὸ Τιτοῦς λαμπρὸν αὐγάζων φάος,
Οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινὰς τόκων.
Τοιγὰρ πόποι φύξηλιν ἐνδρώσαντο σπόρον,
Πύκτην μὲν ἐσθλὸν, πτῶκα δ' ἐν κλόνῳ δορὸς,
Καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατὸν,
Ὃς ἀμφὶ Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου γάνος
Ἔπηλυς οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας.

Thraciæque deum Candaum Mauortem
Armatum lupum iurare,
Qui in matris vtero pugnam tristem
Peregerat manuum pulsibus aduersus fratrem,
Cùm nondum Solis claram vidisset lucem,
Nec effugisset laboriosi dolores partus.
Quapropter dij timidum crearunt fetum,
Pugilem bonum, timidum autem in hastæ strepitu,
Et arte plurimum exercitui vtilem:
Qui iuxta Cirin & Cylistarni latices
Aduena procul à patria deget.

Κάνδαον.] ἐπίθετον Ἄρεως, παρὰ τὸ δαίειν καὶ καίειν. Μάμερτος.) ὁ Ἄρης ἐστί. ἡ δὲ λέξις Ῥωμαϊκή. ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος, ἐκ δράματος τοῖς λοιποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει. Ῥωμαῖοι γὰρ

τοὺς πολεμικοὺς μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ που ὁ Διώδωρος, ἢ Δίων. οὐ γὰρ ἀκριβῶς μέμνηται. γράφει γὰρ οὑτωσίπως· Μεσσηνίους κατακόψαντας τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέχειν Μεσσήνην, καὶ Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὀνόμασαν, τουτέστι πολεμικούς. Μαμερτὸς γὰρ ὁ ἄρης παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται. καὶ Κυρῖνος δὲ παρ' αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος. ὁ μητρὸς αὐτός.] ὁ Γαλεωτὴς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας, συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ κρίσσωνι. οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Αστεροδίας ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ Φαρὲς, καὶ ὁ Ζαρὲς, καὶ Προῖτος καὶ Ακρίσιος οἱ Αβαντες. Τιτοῦς] τῆς ἡμέρας, ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος.

Τόφρα δ' ἀίξουσι βοαῖς λόφον ἔχεν Τιτώ.

πόποι.] οἱ θεοὶ, ὅθεν καὶ πολλάκις, ὦ πόποι, παρ' Ομήρου, ἀντὶ τοῦ ὦ θεοὶ ἤκουσεν. ἡ δὲ λέξις Δρυόπων. τὸ δὲ ἵδρωσαν, οὐ τὸ ἄνδρασιν ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν Κῖρις καὶ Κυλίσαρνος, ποταμοί εἰσι Ιταλίας.

Τὰ δ' ἐργαλεῖα τοῖσι τετρήνας βρέτας
Τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μέρμερον βλάβην,
Καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις.
Αλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
Πλαγκτοὶ μολόντες, ἔνθα Λαομέδων τριπλᾶς
Ναύταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας,
Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
Τηλοῦ προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν,
Μολόντας εἰς γῆν ἕσπερον Λαιστρυγόνων,
Οπου συνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία.
Αἱ δ' αὖ παλαιοῦ μητρὸς Ζηρυνθίας,
Σηκὸν μέγαν δείμαντο δωτίνην θεᾷ,
Μόρον φυγοῦσαι καὶ μονοικήτους ἕδρας.
Ων δὴ μίαν Κριμισὸς ἰνδαλθεὶς κυνὶ,
Εζευξε λέκτροις ποταμός. ἡ δὲ, δαίμονι

Instrumenta verò, quibus fabricando statuam
Dabit olim indigenis vafram noxam,
Myndiæ templo dedicabit.
Alij Siculorum inhabitabunt terram,
Errones eò delati, vbi tres Laomedon
Nautis dedit Phœnodamantis filias,
Balænam pascentibus stimulatus cladibus,
Procul exponendas feris crudelibus,

Progreſsis in occidentalem Læſtrygonum terram,
Vbi larga viſitur ſolitudo.
Illæ porrò matri Luctatoris, Zerinthiæ
Templum extruxêre magnum, donum deæ,
Mortem cùm effugiſſent, & ſedes ſolitarias.
Harum vnam Crimiſſus aſsimilatus cani
Lecto iunxit fluuius, cui illa

Βρέτας.] τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκὼν, παρὰ τὸ τῷ βροτῷ ὅμοιον εἶναι. οὕτως δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν Δούρειον ἵππον φησί.

Σικανούς.] οὕτως τοὺς Σικελίους ἐδέξαντο πάντας. ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν φασὶ, πόλιν οὖσαν περὶ Ἀκραγαντίνους κειμένην. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων οἶδε τοῦτο λέγων, κάμψας Γουνοῦσαν. τὸ δὲ Σικανῶν πλάκας, καὶ θηροχλαίνου σκηνόν. ἀπαριθμούμενοι γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας, καὶ τοὺς τόπους, φέρουσι καὶ τὴν Σικανίαν. Φοινοδάμαντος κόρας.) Φοινοδάμας τις Τρὼς, περὶ οὗ κατ' ἀρχὰς εἴρηται, συνεβούλευσε τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἡσιόνην τῷ κήτει, εὐλαβούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. τῶν τριῶν, μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι. καὶ ἔπεισε τοῦτο πεποιηκέναι. ὁ δὲ Λαομέδων μισῶν τὸν Φοινοδάμαντα, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις ἐν Σικελίᾳ θηρίοις βορὰν. οὗ γενομένου, κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν. ὧν τῇ μιᾷ κυνὶ ὁμοιωθεὶς, ὁ Κριμισὸς ποταμὸς ἐμίγη. καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέστην, καὶ Ἔρυκα, καὶ Ἔντελλαν, ἢ Ἀζέλλαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἣν ἔγημε. Στύλλα γὰρ ὀνομάζεται ἡ τούτου γυνή. τὰς κακοδόρποις συμφοραῖς.) τῆς ἕνεκα τοῦ μέλλειν δίδοσθαι τὴν Ἡσιόνην δόρπον καὶ δεῖπνον τῷ κήτει. εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, ἀλλ' οὖν ἐξετέθη. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν ἀνελὼν τὸ κῆτος. Λαιστρυγόνες.] οἱ νῦν Λεοντῖνοι. εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς ληροῦσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι, διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους. οὐ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέχεσθαι. παλαιστής.) ὁ Ἔρυξ, ὡς εἴπομεν, υἱὸς ὢν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, παλαιστὴς καὶ πένταθλος, τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως. αἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος Ἀφροδίτης, τῷ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους, ναὸν ἔκτισαν δωρεὰν τῇ θεῷ, φυγοῦσαι τὸν θάνατον. καὶ μονοικοίτους ἕδρας.] καὶ τὰς καθέδρας, καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμοις, ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον ἢ ἐν ᾗ μονήκοιτον, τὸ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν, εἶχον τὴν κοίτην, καὶ τὴν εὐνήν.

Τῷ θηρομίκτῳ σκύλακι γυναῖον τέκνοι
Τελαστῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων
Ὃς δὴ ποδηγῶν τὸν ὄρθον Ἀγχίσου νόθον
Ἄξει τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίας.
Τὸν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
Αἰγέστα τλῆμον· σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς
Πένθος μέγιστον, καὶ δι' αἰῶνος πάτρας
Ἔσται, πυρὸς ῥιπαῖσιν ἠθαλωμένης.
Μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς,
Νήπαυστον αἰάζουσα καὶ γοωμένη
Δαρὸν στενάξεις. πᾶς δὲ λυγαίαις λεὼς

Ἐσθῆτα πρὸς τὸ ἔμπαιον ἐγχλαινωμένος,
Αὐχμῷ πινώδης λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον.
Κρατὸς δ᾽ ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη,
Μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ᾽ ὀδυρμάτων.
Πολλοὶ δὲ Σῖριν ἀμφὶ καὶ Λευταρνίδην
Ἀρούραν οἰκήσουσιν· ἔνθα δύσμορος

Semifero generoſum parit catulum,
Trium fundatorem & conditorem locorum:
Qui germen Anchiſæ manu ducens ſpurium,
In inſulam deducet tricollem margineam,
Dardaniis ex locis naui aduectum.
O miſera Segeſta,cui deorum decretis
Luctus erit maximus & perpetuus
Ob patriam ignis iactibus combuſtam.
Sola ſanè turrium ſubuerſiones infelices
Inceſſanter deplorans ac lugens,
Diu gemes:omníſque populus nigram
Veſtem piacularem indutus,
Situ ſqualidus mœſtam exantlabit vitam:
Capitíſque intonſa coma tergum decorabit,
Memoriam veterum nutriens lamentorum.
Multi etiam circa Sirin & Leutarniam
Agrum habitabunt,vbi infelix

Τελωστῶν συνοικιστῆρα.] τρεῖς γὰρ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, Αἰγέσταν, Ἔρυκα, καὶ Ἀνταλλαν, ὡς προεῖπον ἔφην. ὅς δὴ ποδηγῶν.) ὅστις Αἰγέστης ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίσου παῖδα Ἔλυμον καλούμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν. ἄξει τρίδειρον νῆσον.] νῆσον τρίδειρον τὴν Σικελίαν λέγει, ἣν καὶ Τρινακρίαν καὶ Τριακρείαν καλοῦσι. τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, Λιλύβαιον, Πάχυνον, καὶ Πελωριάδα. εἰς Ἀνκτηρίαν.) Ἀνκτηρίαν δὲ εἶπεν, ὅτι νῆσος ἡ Σικελία. αἱ νῆσοι γὰρ ὑπὸ θαλάσσης περιέχονται, καὶ λέγειν δοκοῦσιν ὑπ᾽ αὐτῆς περιεχόμεναι. τῆσδε πάτρας.] δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος τῆς Τροίας. Αἰγέστα τλῆμον.) ἡ Αἰγέστα πόλις Σικελίας, ἡ κατά τινας Ἀκέστας καλουμένη, ἥτις διηνεκῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς Τροίας, μόνη ὑπὲρ τὰς ἐκεῖ λοιπὰς πόλεις. πρὸς αὐτὴν γὰρ τὴν Αἰγέσταν πάλιν ἀποστρέφει τὸν λόγον. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία, δεύτερον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων. ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἁλώσεως, πάλιν ᾤκησε τὴν Τροίαν. ἐλθοῦσαι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, πάλιν ἔσκαψαν ταύτην. ἄκουροι.] ἄκουροι γὰρ ἦσαν, καὶ ἀκόμοι, ἅτε ἐν λύπαις ὄντες. μνήμην παλαιῶν] τρέφουσα καὶ αὔξουσα τὴν μνήμην παλαιωθησομένων τῷ χρόνῳ τῆς Τροίας ὀδυρμάτων. πολλοὶ δὲ Σῖριν.) Σῖρις καὶ Λευταρνία πόλεις Ἰταλίας, ἔνθα οἱ καταλοιποὶ τῶν ἐξ Ἰλίου φυγόντων ᾤκησαν, καὶ πάντα κατὰ μίμησιν Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ. ἣ πρῶτα μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον, εἶτα Ἡράκλειον, εἶτα Σῖρις. ἔνθα τὶς Κάλχας, οὐχ ὁ Θέστορος, ἀλλ᾽ ὁμώνυμος αὐτῷ μάντις ὑφ᾽ Ἡρακλέους ἀνῃρέθη. ἐπὶ μέρους δὲ αὐτοῦ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται.

Κάλχας ὀλύνθων Σισυφεὺς ἀνηρίθμων
Κεῖται, κάρα μάστιγι γογγύλῃ τυπείς,
Ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται Σῖνις
Ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.
Πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
Δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην
Σάλπιγγα, δηώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς,
Τοὺς πρόσθ' ἕδεθλον Ξουθίδας ᾠκηκότας.
Γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει
Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην
Λεῦσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων,
Ὅταν θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ
Πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἱμάξει βρότῳ.
Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Τυλλησίους,
Λίνου θ' ἁλισμίκτοιο δειραίαν ἄκραν,

Calchas, grossorum Sisyphius multarum,
Iacet, caput flagello percussus rotundo:
Vbi celer strepit Sinis,
Profundam irrigans Choniæ regionem.
Vrbem verò similem Ilio miseri
Condentes, dolore afficient Laphriam virginem
Tubicinam, perdentes in Deæ templo
Xuthidas, qui sedes prius tenuerant.
Tum statua pupillis incruentis conniuebit,
Diram Achiuorum in Ionas cladem
Videns, cædémque gentilem luporum agrestium,
Quando mortuus flamen, sacerdotis catulus,
Primus nigro cruentabit aram sanguine.
Alij montes inuios Tullesios,
Linique maritimi iugosum promontorium,

Σισυφεύς.] ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σοφὸς καὶ πανουργότατος. διαφορεῖν ὀλύνθων, φηλήκων. σύκων, ἢ ἰσχάδων, ὅπερ ἂν εἴπῃ. Κάλχας ὀλύνθων.] πάλιν ἀνακόλουθα ληρωδεῖ χαίρων. εἶπε γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει ὁ Μόψος ἦλθεν, υἱὸς Ἀπόλλωνος ἢ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου. ἔχει ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. ἕτερος οὖν ὁ Μόψος, ὃν λέγει Ἀπόλλωνος υἱὸς ἢ

Μαντεῖς, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει, ἢ κατά τινας ἐν Κιλικίᾳ, οὐ μὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτος φησίν, ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου πατρίδος οὐ διαμάχομαι. ὅτι δὲ ἀνακολούθως, καὶ ἐναντίως φησίν, οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ, οὐ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι τῆς χάριν περιεργίας. πρὶν μὲν γὰρ εἶπε τὸν Θέστορα Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ, καὶ ἀποθανεῖν, ὡς πάντες φασί. μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρθησιν. Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, πεζῇ πορεύονται εἰς Κιλικίαν καὶ Κολοφῶνα, καὶ καταντῶσι παρὰ πύργῳ τῷ Μόψῳ. ἔνθα καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν. ἐρινεοῦ γὰρ ἑστώσης, Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, πόσους ὀλύνθους ἔχει, ὁ δὲ, ὥσπερ εἶχε τὸ ἀληθὲς εἶπε, μυρίους ὀλύνθους ἔχει καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὄλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ ὑαίνης ἐπιτόκου ἑστώσης, ἠρώτα πόσους χοίρους ἔχει κατὰ γαστρός, καὶ πότε τέξεται· Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκριναμένου, αὐτὸς πάλιν ὁ Μόψος εἶπε, δέκα χοίρους ἔχειν, ὧν ὁ εἷς ἄρρεν. τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον. οὗ γενομένου, Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ. Πολυποίτης δὲ καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτόν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν. ὕστερον δὲ τὸ Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος, ἀπὸ Χμῆδα βωθεὶς κατά τινας, ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα πρὸς τοὺς τόπους, οὓς νῦν οὗτος ὁ Μόψος, ἀπερρίφη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὡς φησι, μονομαχήσαντες, καὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ' ἑκάτερα μέρη τῆς Μεγάρσου πόλεως. ἔστι δὲ καὶ Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνανίας κατῴκισε. ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τόπου, ὅτι νῦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρθησιν, καὶ αἴτιος τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι. αὐτὸς δὲ μονομαχήσας Ἀμφιλόχῳ ἀνῃρέθη. νῦν δὲ ὑφ' Ἡρακλέους φησὶν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεὶς, πάλιν ζωοῦται, καὶ αἴτιος γίνεται Κάλχαντος τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συναναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ τῷ Ἀλκμαίωνος παιδί; ταῦτα πάντως ἐναντία. πρὸ γὰρ τῆς στρατείας Ἀγαμέμνονος, πολλῷ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς. ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μηδόλως τῆς ἀληθείας, ἢ τοῦ πιθανοῦ πεφροντικὼς, οὕτως φησὶ τὴν ἱστορίαν. Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον, ἤτοι τὸν Μόψον, ὑπό τινα ἐρινεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι πόσους ὀλύνθους ἔχει ὁ ἐρινεός. τὸν δὲ εἰπεῖν, δέκα μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτεθέμενον τῷ μεδίμνῳ. τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περισσὸν ὄλυνθον ἐπιτεθῆναι τῷ μεδίμνῳ καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα. ἐν τοῦ πατάξας κονδύλῳ, ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε περὶ τὸν ἐρινεόν. ἐρινεὸς δὲ καταχρηστικῶς ὁ λόχος ἡ ἀγρία συκῆ, ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς φαῦλα σῦκα ἐχούσης. ἡ γὰρ Δωρὶς, ἓξ πόλεις ἔχει, Κάπτον, Βοῖον, Λίλαιον, Κάρφαιαν, Δρυόπην, καὶ τὴν Ἐρινεόν, ἀφ' ἧς ἡ κλῆσις ταῖς φαύλαις συκαῖς. περὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλύνθων ὅπερ ἂν εἶπον. κἂν ψελλοχάφοι τινές, μὴ εἰδότες δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτούς.

μάστιγι γογγύλῃ.) τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι. λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ τῷ γρόνθῳ, ὃς συνεστραμμένων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς δίδοται. τοὺς πρὸς τὸ ἔδεθλον.] Ἴωνες, ἤγουν Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησαν περὶ Σῖριν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν φυγόντων καὶ Τρώων εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιᾶται, οὓς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει, βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσί, στρατεύουσι μετ' αὐτῶν κατὰ τῆς Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συνανεῖλον καὶ τὸν τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς παῖδα ὀνόματι Ληΐταρχον, γυναικεῖα ἐνδεδυμένον. διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα ἔμυσεν, τοῦ μὴ βλέπειν. Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵ τινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσί, καὶ ἀνεῖλον τοὺς περὶ τὸν κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ὁμοφύλους εἶπεν. ἐπειδὴ οἵ τε Ἴωνες καὶ Κροτωνιᾶται ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν. οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τοὺς Κροτωνιάτας, ἐχρήσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνεῖλον αὐτούς. Ληΐταρχος.] ὁ δημόσιος ἱερεύς. λήϊτον γὰρ τὸ δημόσιον λέγεται, ἢ ὄνομα κύριον. Τολήσιον.) ὄρος καὶ πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον,
Δούλης γυναικὸς ζεύγλην ἐνδεδεγμένοι.

Ἣν χαλκομίτρου θῆσσαν ὀτρηροῦς κόρης
Πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα,
Ἧς ἐκπνεούσης λοίσθιον ὀφθαλμὸς τυπεὶς
Πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθίσει
Τεύξει, στράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ.

Amazonis hæreditariam terram conſcendent,
Seruæ mulieris excipientes iugum,
Quam baltheo cinctæ æneo famulam impigræ puellæ
Erroneam ducet vnda in externam terram:
Cuius vltimum expirantis perfoſſus oculus
Mortem ſimiformi pernicioſam AEtolo
Adferet, haſtá cruenta ſecto.

Ἀμαζόνος σύγκληρον πέδον.] κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥ τις πόλις ὁμωνύμως τῇ κτισάσῃ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἐκλήθη. ἡ δὲ Κλήτη ἡ Ἀμαζὼν τροφὸς ἦν Πενθεσιλείας, ἥ τις μαθοῦσα, ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἔπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς· ἐξωσθεῖσα δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν· καὶ ταύτην κτίσασα πόλιν, ἐβασίλευσε τῶν τόπων· ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκεῖσε βασιλεύουσαι, Κλῆται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη. μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιᾶται, ἀνεῖλον τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην ὑστέραν. οὐδὲ γὰρ τὴν πόλιν κτίσασαν, καὶ τὴν πόλιν ἠρείπωσαν. ἣν χαλκομίτρου θῆσσαν.] ἣν τινα Κλήτην τὴν θεράπαιναν πλανῆτιν, ἄξει κῦμα πρὸς ξένην γῆν, θῆσσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρηρῆς, ἤτοι τῆς Πενθεσιλείας, τῆς χαλκομίτρου καὶ πολεμικῆς, ἧς τινος Πενθεσιλείας, λοίσθιον καὶ ἔσχατον πνεούσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγεὶς, τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ μιμοῦ μορφὴν ἔχοντι. τὸ τεύξει· πότμον φθόρον, ἤτοι πλῶσιν φθαρτικὴν, ἢ θάνατον φθαρτικὸν, τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι δηλονότι τῷ Θερσίτῃ ἐν στράφηκι καὶ σκεύει τινὶ φονικῷ, ἢ ἐν στράφηκι τετμημένῳ, καὶ κοπέντι ἐπὶ φόνῳ. στράφηξ δὲ ἐστὶ κυρίως, ἡ πλατεῖα σανὶς, ἔνθα τοὺς νεοζύμους ἄρτους τιθέασι. νῦν δὲ τὸ δόρυ. ὀτρηρὸν δὲ λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τοῦ φρονήματος καὶ ἀδεῖλον. ἢ διὰ τὸ ἄφοβον τῆς γνώμης. δικαία γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δίκαιον ἄνδρα πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρει αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἄδικον εἶναι καὶ οὐ φρόνιμον. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους.

ἧς ἐκπνεούσης λοίσθιον.] οἱ μὲν εἰδότες φασὶν, Ἀχιλλέα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαθὼν ἐξώρυξεν. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὸν, κατὰ τοῦτο μὲν πλήξας δόρατι· κατ᾽ ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς λοιποὺς, κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ. μηδὲ διὰ τὸ ἐξορύξαι ὀφθαλμοὺς, ἀλλ᾽ ὅτι αἰσχροὺς λόγους κατ᾽ Ἀχιλλέως ἐπέρριπτεν, ὡς δῆθεν ἐρῶντος συγγενέσθαι νεκρᾷ τῇ Πενθεσιλείᾳ. ἀντιμαχεσάμενος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ᾽ αὐτῆς ἡττηθεὶς, μόλις δέ ποτε περιγενόμενος καὶ ἀνελὼν αὐτὴν, θαυμάζων ἐκείνης τὴν ῥώμην ὁμοῦ, καὶ τὸ κάλλος, καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε, καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει ταφῆς ἀξιοῦν τὴν νεανίδα. ἐφ᾽ οἷς Θερσίτης συμπλάττων, καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ᾽ αὐτοῦ πληγεὶς ἀναιρεῖται. Διομήδης δὲ ὁ ἀνεψιαδοῦς ὑπάρχων Θερσίτου, χολωθεὶς ἕνεκα τούτου, ἐκ τοῦ ποδὸς ἑλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς τὸν Σκάμανδρον ἔρριψεν. πιθηκομόρφῳ.] τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ. πίθηκος γὰρ ὁ μιμῶν, καὶ ὁ λεγόμενος παρ᾽ ἰδιώταις ἀρκούζαμος.

Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ πέρσουσίν ποτε,
Ἀμαζόνος φθέρσαντες ἄτρομον κόρην,
Κλήτην ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
Πολλοὶ δὲ πρόσθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὀδὰξ
Δάψουσι πρηνιχθέντες, οὐδ' ἄτερ πόνων,
Πύργους διαῤῥαίσουσι Λαυρήτης γόνοι.
Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς
Ὠκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ
Ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ.
Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων
Λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν
Στρατηλάτην σῦν καρτερὸν Γόργης τόκον,
Πῆ μὲν Λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ,
Θρῇσσαι, ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις,
Πῆ δ' ἐκ Λιβύσσης αὖθις ἐμπίπτων νότος,

At Crotoniatæ vrbem populabuntur quondam
Amazonis, intrepida interfecta virgine
Clete patriæ cognominis regina.
Multi tamen prius terram ab illa mordicus
Mordebunt præcipitati, neque impunè
Turres vastabunt Laures filij.
Alij rursum Terinam, vbi humectat aqua
Terram Ocinarus, puram euomens vndam,
Incolent, errore graui fatigati.
Secundas verò pulcritudinis partes
Ferentem, & ex Lycormæis ortum fluentis
Ducem aprum, robustum Gorges filium,
Nunc in arenam Libycam ducent flatus
Thracij, pedaris inuecti velis,
Nunc ex Libya contrà ingruens Auster,

Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ,] εἴπομεν ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει, ταύτην πορθοῦσι, καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην ἀνεῖλον, τὴν ὑστέραν.

Ἀμαζόνος.] κόρην λέγει τὴν Κλήτην, οὐχὶ τὴν πρὸς Γενθιάλειαν, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς. πολλοὶ δὲ πρόσθεν.] πολλοὶ δὲ πρόσθε καὶ πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδοῦσι δάκνουσι. τουτέστιν, ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν ἐκείνης. καὶ ὑπ' ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκο-

πέντας καὶ ἀναιρεθέντας. οὐδ' ἄπερ πύργων.] οὐδὲ χωρὶς κόπου διαῤῥαίσουσι, καὶ πορθήσουσι τοὺς πύργους δηλονότι τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης, ἤτοι οἱ Κροτωνιάται. Λαύρη γὰρ πόλις Κρότωνος, ἀπὸ Λαύρου θυγατρὸς Λακινίου, ἀφ' οὗ Λακινίου τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ τοῦ Κρότωνος ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρότων, καὶ Κροτωνιᾶται. τὸν δ' αὖ Τέρειναν.] ἕτεροι τὴν Τέρειναν πόλιν Ἰταλίας κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ. πικρᾷ, ταλαιπωρούμενοι, ἔνθα περὶ τὴν Τέρειναν μυδαίνει καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος ποταμὸς, ὀκβεράστων καὶ ῥέων ὕδωρ φοῖβον καὶ καθαρόν.

τὸν δ' αὖ τὰ δ' ἀντιπρεῖα.] τὸν δὲ Νιρέα τὸν Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας, ὡς δεύτερον ἄξια, πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τὸν Θόαντα τὸν Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης τῆς Οἰνέως θυγατρὸς παῖδα, τὸν ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου τοῦ καὶ Εὐήνου ποταμοῦ Αἰτωλίας ὑπάρχοντα. τοῦτο μὲν ὁ Βορρᾶς πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἄξει. δὲ λιβὸς πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος, ἄξει τὸ Ἀργυρίνους καὶ εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι, πρὸς τὸ Λακμώνιον ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν. ὁ Κρᾶθις δὲ ὁ γείτων τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρος ὁ γείτων τοῖς ὅροις καὶ ὁροθεσίοις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις. καὶ ὑπὸ τίνων Κόλχων; οὓς φυλακτὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως τῆς Κορίνθου τε, ὁ Αἰήτης ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας. Εἰδυῖα γὰρ ἦν μήτηρ Μηδείας. τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργὼ θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν. οἵ τινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζήρου ποταμοῦ παραῤῥέοντος τὰς πόλεις.

τὸ δ' ἀντιπρεῖα καλλιστευμάτων.] ὅτι ἀειδὴς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος λέγει

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς δὲ κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

Λιβυστὰν ψάμμον.] εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς. ἀμμώδης γὰρ ἡ Λιβύη καὶ ἐκκεκαυμένη θάλπει ἡλίου, ὅτι γὰρ ψάμμος καὶ ἄμμος δι' ἑνὸς μ καλεῖται. Αἰολικῶς δὲ διὰ δύο. πεδωτὶς.] τοῖς τοῦ ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσι.

Εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας,
Ἄξει, βαρὺς πρηστῆρι κυμαίνων ἅλα,
Ἔνθα πλανῆτιν λυγρὸν ὄψονται βίον
Λακμώνιον πίνοντες Αἴαντος ῥοάς.
Κρᾶθις δὲ γείτων, ἡ δὲ Μυλάκων ὅροις
Χῶρος, συνοίκους δέξεται Κόλχων πόλεις,
Μαστῆρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς
Αἴας, Κορίνθου τ' ἀρχὸς Εἰδυίας πόσις,
Τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν,
Οἳ πρὸς βαθὺ ναίουσι Διζήρου πόρῳ.

Ad Argyrinos & Ceraunios saltus
Aget, graui vento agitans mare:
Vbi erraticam degent miseram vitam,
Lacmonij bibentes AEantis aquam.
Crâthis verò vicinus, & Mylacum finibus

Ager,

Ager, accolas excipiet Colchorum Polis,
Quos filiæ misit inquisitores durus
AEæ Corinthique princeps, Eidyæ maritus,
Sponsiferam inuestigans nauem:
Qui iuxta profundum Dizeri fluentum habitarunt.

Εἰς Ἀργυρίνους.] ὁ μὲν ποιητὴς οὕτως, καὶ οἱ σχολιασταὶ σφάλλονται. ὁ μὲν, τοὺς Ἀργυρρίνους Ἀργυρίνους λέγων, διὰ τὸ συνθλῖψαι τὰ μέτρα. οἱ δὲ, Ἠπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν, οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργύρριον πολίχνη Σικελίας ἐστὶν, ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος. εἰ μή που οὐδ' αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐγίνωσκεν, ὅπως καλεῖται. τὰ δὲ Κεραύνια ὄρη τῆς Σικελίας. τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας εἶναί φασιν.

Λακμωνία.] καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα, ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται. σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποταμὸς Αἴας. Κρᾶθις.] ποταμὸς Ἰταλίας, τῶν λουομένων τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πυρσαίνων τὰς χαίτας, καθά τι Ἡσίγονος ὁ ἱστορικός φησι, Σωτίων τε καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι, καὶ Εὐελπίδης ὁ τραγικὸς οὑτωσὶ λέγων· αὖ ὑγραίνει καλλιστεύων ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων Κρᾶθις.

Μυλακων ὄρεις.] Μύλακες ἔθνος Ἰλλυρικὸν, ὥς φασί τινες. ἡ δὲ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα Λακμώνη καλεῖται, ἀφ' ἧς ποταμοὶ πολλοὶ κατέρχονται, ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται.

Κόλχων Πόλαις.] Πόλαι, πόλεις εἰσὶν ἠπείρου ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσαι, τῶν καταδιωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα κατοικησάντων, καὶ κτισάντων τὴν πόλιν, ἥ τις Κολχίδι φωνῇ Πόλαι καλεῖται. τὸ δὲ πόλαι Κολχικοὺς φυγάδας σημαίνει, ὥς φησι Καλλίμαχος. τὸ ἑξῆς οὕτως, ὁ Κρᾶθις δὲ χῶρος δέξεται αὐτοὺς συνοίκους, ὁ γείτων ταῖς πόλαις τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὄρεις.

μαστῆρας.] διώκτας, ἀπὸ τοῦ ματεύω. Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχός.) Αἶα πόλις Κολχίδος. Κόρινθος δὲ πόλις Πελοποννήσου. ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην, ὥσπερ καὶ μυλλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Ἀλωεῖ τοῖς παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο. καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείας, ἦλθεν εἰς Κολχίδα. τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βούνῳ Ἑρμοῦ υἱῷ παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τὶς ἔλθοι ἐν Κορίνθῳ. ἡ σύνταξις. οὓς τινας τοὺς Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μήδειαν διώξαντας. Εἰδυίας) Εἰδυῖα γυνὴ Αἰήτου, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ, ἐκ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Ἄψυρτος. νυμφαγωγὸν ἔστιν.) ἔστιν λέγει τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται, ὡς καὶ στερεώτερον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα. νῦν δὲ ἔστιν τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Ἀργὼ λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. νυμφαγωγὸν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην οὖσαν τὴν Μήδειαν σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμιζεν εἰς Ἰωλκόν. Διζηροῦ πόρῳ.) Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον πολλῶν πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης.

Ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας
Πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν πέριξ κλύδων
Ἐμπλὴν Γαχόνου Σικανὸς προσμάσσεται,
Τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν
Ἐπώνυμον ποθ' ὑστέρῳ χρόνῳ γράφων,
Κλεινόν θ' ἵδρυμα Παρθένου Λογγάτιδος
Ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.

Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν οἰκήσει λύκος
Τηλοῦ πατρῷα ῥεῖθρα Κοσκύνθου ποθῶν.

Alij Melitem insulam iuxta Othronum
Errones occupabunt, quam vndique fluctus
Siculus prope Pachynum rigat,
Sisyphij filij iugosum promontorium
Cognomento quondam futurum radens,
Inclytúmque templum virginis Longatidis,
Vbi frigidam Helorus eiicit aquam.
Aui occisor lupus Othronum tenebit,
Procul Coscynthum patrium desiderans fluuium:

Μελίτην νῆσον, Ὀθρωνοῦ πέλας.) Ὀθρωνὸς νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας. ταύτῃ δὲ τῇ νήσῳ παράκειται Μελίτη, ἣ προσβέβληται τῷ Παχύνῳ ἀκρωτηρίῳ τῆς Σικελίας. ἡ δὲ Ὀθρωνὸς, πρὸς τῷ στόματι τοῦ Ἀδρίου. Σισυφείου παιδός.) εἶπον τὴν ἱστορίαν τὴν τοῦ Σισύφου. παῖδα δὲ γενεαλογοῦσι τὸν Ὀδυσσέα τινὲς τοῦ Σισύφου. περὶ δὲ τὸ λεγόμενον Ὀδυσσέως ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας λεκτέον, ἀνθ' ὧν Ὀδυσσεὺς ἐν Χερρονήσῳ πρῶτος ἀπήρξατο βάλλειν λίθοις τὴν Ἑκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος, καθ' ὕπνους ἰδὼν δείματα τοῦτο, ἀνθ' οὗ ἱερὸν Ἑκάτης ἱδρύσατο καὶ κενοτάφιον Ἑκάβης, ὅτι ἡ Ἑκάτη φαντασμάτων αἰτία φοβερὰ χαλκόπους οὖσα, καὶ ὀφιώδης καὶ ταυρώδης, τὸ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀκρωτήριον Ὀδυσσείας ἄκραν ἐκάλεσεν, Κάκραν καλουμένην πρὶν, ὅπερ ἐστὶ πλησίον Παχύνου. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· τοῦ Ὀδυσσέως τὴν ἄκραν τὴν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδύσσειαν. τὸ δὲ χαράσσων, ἀντὶ τοῦ περιχαράσσων καὶ περιορίζων.

παπποκτόνος.) Ἐλεφήνωρ ὁ Χαλκώδοντος παῖς καὶ Μελανίππης, Ἄβαντα τὸν ἑαυτοῦ πάππον, οὗ γυνὴ Ἀγλαΐα, ἰδὼν ἀμελῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰκέτου, ἀφεὶς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀπέκτεινεν τὸν πάππον αὐτοῦ ἄκων, καὶ διὰ τοῦτο φυγῇ κατεδικάσθη. ἐν καιρῷ δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν στρατείας, ἦλθε, καὶ ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Εὐβοίας, ὄντι τοῦ Εὐρίπου στὰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε τὸν λαόν. οὐ γὰρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν φόνον ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. οὕτω γοῦν συγκαλεσάμενος τὸν στρατὸν, καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος. μετὰ δὲ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν, οἱ τοῦ Ἐλεφήνορος περὶ τὸν Ἰόνιον ἐκριφέντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἠπείρου.

Οὗτος δ' ἀϊστωθεὶς τεθνηκότας λόγοις,
Γράφοντ' Ὀθρωνοῖς, καὶ μετοικήσας πάλιν,
Φόβῳ δρακόντων εἰς Ἀμαντίαν πάλιν.

φησὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἦλθεν εἰς Ὀθρωνὸν, καὶ κατοικήσας ἐκεῖσε, πάλιν μετανάστευσεν εἰς Ἀμαντίαν. ὄφεις γὰρ δρακοντώδεις αὐτὸν ἠνάγκασαν μεταναστεῦσαι, καὶ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου. καὶ ταῦτα μὲν φησὶ Λυκόφρων. Ὅμηρος δέ φησιν ἐν τῷ δ' τῆς Ἰλιάδος, ἀναιρεθῆναι τὸν Ἐλεφήνορα ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν Τροίᾳ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐλεφήνορα, περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκριφέντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν Ἠπείρου.

Ὃς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβὼς ἔπι
Ῥήτρας πολίταις ταῖς στρατοπλώτοις ἐρεῖ.
Χέρσου πατρῴας, οὐ γὰρ αἱ φονῇ, ποσὶ
Ψαῦσαι μέγαν πλήθωνα μὴ πεφυζότα,
Δίκης ἐάσει τάρροθος Τελφουσία,
Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ.

Ὅθεν πεφυγὼς ἑρπετῶν δεινὴν μάχην
Δρακοντομόρφων, εἰς Ἀβαντίαν πόλιν
Πλώσει. πέλας δὲ γῆς Ἀτιντάνων μολών,

Qui ſcopulos in mari conſcendens,
Comitia ciuibus indicet claſſem imperantia.
Nec enim homicidam pedibus terram patriam
Contingere, niſi integro anno exularit,
Vindex iuſticiæ ſinet Telphuſia
Ladonis habitans circa flumen canis.
Vnde, fugiens grauem ſerpentum pugnam
Draconiformium, ad Abantiam vrbem
Nauigabit, & ad Atintanum terram accedens,

Ῥήτρας πολίταις.] λόγους ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χώρου τῆς πατρικῆς, ἤγουν τοῖς Εὐβοεῦσι. λόγους πολεμικοὺς στρατοπλάταις καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν στρατὸν, πρὸς τὴν Τροίαν.

οὐ γὰρ αὖ φονῆ.] τὸν φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν. οὐ γὰρ αὖ ἐάσει τὸν φονέα ἡ πάρεδρος καὶ ἔκδικος τῆς δίκης σκύλαξ, ἡ Τελφουσία καὶ Ἀρκαδική, ἤγουν ἡ Ἐριννύς, ἡ ναίουσα ἀμφὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ, οὐκ ἐάσει τὸν φονέα τοῖς ποσὶ ψαῦσαι τῆς χώρου τῆς πατρῴας, μὴ προφυγόντα τὸν μάκρον πλειῶνα καὶ χρόνιον. ἢ τὸ χώρου πατρῴας συντακτέον, ὡς εἶπον πρότερον τοῖς πολίταις, τῆς χώρου τῆς πατρῴας, καὶ ἀπὸ κοινοῦ ποσὶ, καὶ εἰς τὸ ψαῦσαι ποσὶ τῆς χώρου τῆς πατρίδος.

μάκρον πλειῶνα.] μόνος γὰρ ἦν τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν, ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος. Τελφουσία.] πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα ἡ Ἐριννὺς τιμᾶται.

σκύλαξ.] ἡ παρακτή. ὅθεν προφυγώς.] ὅθεν ἀπὸ Ὀθρωνοῦ φυγὼν τοὺς ὄφεις καὶ πόντον ὁ πρὶν θανὼν Ἐλεφήνωρ, κατ' ἐμὲ δὲ νεκρῶν, ὡς ζῶν ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμαντίαν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν. ὅθεν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀντὶ τῶν Ἀβάντων, Ἀμαντες μετωνομάσθησαν. Ἀβαντία δὲ, πόλις Ἠπείρου. Ἀτιντᾶνοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

Γραικὴν πρὸς αὐτὴν, αἰπὺ ναάσσεται λέπας,
Τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.
Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι Κάλχαντος τάφων
Δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος ψευδηρίων
Ξένοις ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν.
Δορᾶς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις
Χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῆ φάτιν,
Νόσων τ' ἀκέστης Δαυνίοις κληθήσεται,
Ὅταν καλικμήνοντες Ἀλθαίνου ῥοαῖς,

Apud litus altum habitabit promontorium,
Chaonici fluxionem Polyanthis decerpens.

Alius iuxta Italica Calchantis ſepulcra
Honoraria, duorum fratrum alter,
Peregrinum ſuper oſſa puluerem aggeret:
Et in ouillis ſuper Heroum cubantibus
Reddet in ſomnis vera cunctis oracula,
Morborúmque curator à Dauniis vocabitur,
Quando ſe humectantes aquis Althæni,

Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι.] Περὶ Ποδαλειρίου τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ φησὶν, ὅτι τεθνήξεται ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος, τοῦ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθέντος κονδύλῳ. τέθαπται γοῦν ὁ Κάλχας ἐν Ἄργει. κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ. ἐνταῦθα οὖν τὸν Ποδαλείριον λέγει τεθάφθαι. ψεύδεται δὲ ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ πολυπλανήτου τούτου Κάλχαντος, ὃν πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὸν Σειρινὸν τεθάφθαι. νῦν δὲ φησὶ ψευδοτάφιον εἶναι τὴν Σειρινὸν, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἄργει. ἵνα τοὺς μυρίους θανάτους τούτου τοῦ Κάλχαντος, οὓς ἀπέθανεν, ὑπὸ τούτου τοῦ Λυκόφρονος ἐάσω. οὕτω γοῦν ὁ Λυκόφρων ψεύδεται, καὶ περὶ Ποδαλειρίου λέγων, αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. ὡς δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον, Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος ὁ Ποδαλείριος. θάψαντες δὴ ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα τὸν Θέστορος ὑπὸ τούτου τοῦ Μόψου ἀνῃρημένον, ᾧ προείπομεν τρόπῳ, Πολυποίτης καὶ Λεοντεὺς, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσώθησαν. Ἀμφίλοχος δὲ κατά τινας συναναιρεῖται τῷ Μόψῳ τούτῳ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχήσας. κατὰ τινὰς δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποστραφεὶς, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἔκτισεν. ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποστραφεὶς, ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς ποῦ κατοικήσει. χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, οὗ περιέχοντος οὐρανοῦ οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τῆς Καρικῆς χερρονήσου, τὴν πέριξ οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον ᾤκησε. δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος.) τῶν δύο ἀδελφῶν, ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει. ὁ μὲν γὰρ Μαχάων κατὰ Κόϊντον, ἀνῄρηται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ υἱοῦ Τηλέφου. ὁ δὲ παλαιὸς Ὀρφεὺς καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου, ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. ὁ δὲ Ποδαλείριος κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ τελευτᾷ. κατ' ἐμὲ δὲ, τὴν Καρικὴν χερρόνησον ᾤκησε. δοραῖς δὲ μήλων.] εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαβροί, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ. εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ Ἀλθαίνῳ ἀπολούεσθαι, καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι. ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων κατὰ Τίμαιον, καὶ θεραπεύων ἁπάντων τῶν λουομένων ζώων τὰ νοσήματα. ὡς κατὰ Μεθόδιον τὸν ἰατρὸν, Ἀλφειὸς ὁ Ἀρκαδίας ποταμὸς, ἰᾶται τοὺς ἀλφούς. καὶ κατὰ Βιχίδιον δὲ, τοὺς ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

Ἀρωγὸν αὐδήσωσιν ἠπίου γόνον
Ἀστοῖσι καὶ ποίμναισι πρευμενῆ μολεῖν.
Ἔσται ποτὲ πρέσβιστον Αἰτωλῶν φάος,
Ἐκεῖ γεηρὸν καὶ πολύμοχθον φανέν,
Ὅταν Σαλαγγῶν γαῖαν, Ἀγκαίων θ' ἕδη,
Μολόντες αἰχμῇ ζῶσι χοιραίου γύας,
Ἐσθλῆς ἀρούρης πῖαρ ἔγκληρον χθονός.
Τοὺς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον

Κρύψουσι κοίλοις ἐν μυχοῖς διασφάγος.
Τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα Δαυνῖται νεκρῶν
Στήσουσι χωστῷ ἐξ ἀλῷ κατηρεφές,
Χώραν διδόντες, ἣν περ ἐξῄτουν λαβεῖν

Adiutorem inuocabunt Aeſculapij filium,
Vt ciuibus veniat & gregibus propitius.
Illic olim legatis Aetolorum
Lux luctuoſa & inuiſa illuceſcet,
Cùm ad Salangorum & Angæſorum terram
Delati, domini petierint iugera
Bonæ telluris, vber ſoli hæreditarium.
At illos in nigrum viuos ſepulcrum crudeles
Abſcondent in cauis hiatus angulis:
Ipsíſque carens exequiis Daunij monumentum
Statuent, aggeſto lapidum cumulo contectum,
Regionem dantes, quam volebant,

Ἠπίου γόνον.] ὁ Ἀσκληπιὸς πρὶν ἤπιος διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἥσυχον ἐκαλεῖτο. θεραπεύσας δὲ Αἴγλην τὴν ἐπὶ Δαύνου τύραννον ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη. ἢ ὡς σκελοποιός τις ὤν, ὁ μὴ ἐῶν σκέλλεσθαι, καὶ ξυραίνεσθαι, καὶ νεκροῦσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ νόσου. σκέλλω τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκὸς σῶμα τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινί, καὶ καταπονηθέν, καὶ κατεργασθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ συντόνῳ περιεχόμενον. ἴσαι ποτὲ.) εἶπον πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδους καὶ Δαύνου, καὶ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ περὶ τῶν συγχωσθέντων δύο ἀνδρογυνῶν ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Φαβίου τοῦ ἀκροχειροδακτύλους. κἂν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι Καλαβρίᾳ, λέγει ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας, μηνυθέντας ὑπὸ Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὸν Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς. διὰ αὐτὴν γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει Διομήδους καταρασαμένου τῆς τῶν Δαυνίων χώρας, μὴ καρποφορῆσαι ποτέ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐργάζοιτο. οἱ Δαύνιοι περαιωσάμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκήρυξαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ τῆς Διομήδους μέρος γῆς. ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν τῶν Δαυνίων χώραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι λαβόντες αὐτούς, ζῶντας κατέχωσαν λέγοντες, ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν ᾐτεῖτε. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην. Σάλαγγοι, καὶ Ἀγγαισοὶ ἔθνη Ἰταλίας. αἰτίζωσι.] παραγωγή, Ἀττικὸν τὸ ῥῆμα. αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σπαράσσω σπαραγίζω. τοῖς δ' ἀκτέριστον.] οὐ γὰρ ἐκπερίεθηκεν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ ζῶντας τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς ἀτρέστου κάπρου.
Τῶν ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσαν ἐκγόνων
Ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα λαμπέτης
Ἱππωνίου πρηῶνος εἰς Τηθὺν κέρας

Σκληρὸν νένευκεν, ἀντὶ δὲ Κρίσσης ὅρων
Κροτωνιᾶτιν ἀντίπορθμον αὔλακα
Βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὁλκαίῳ πτερῷ
Πάτραν Λίλαιαν καὶ Ἀνεμωρείας πέδον
Ποθοῦντες, Ἀμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.
Σήταια τλῆμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος

Filij apri intrepidi cerebriuori.
Nauboli posterorum nautæ
Temessam venient, vbi Lampetes,
Hipponij montis asperum cornu,
In mare vergit: & pro Crisses terminis
Crotoniam oppositam terram
Sulcatrice boum arabunt penna,
Patriam Lilæam & Anemoreæ arua
Desiderantes, Amphisamque & celebres Abas.
Tibi verò, misera Setæa, mors ad petras

Τοῦ κρατοβρῶτος παιδός.) τοῦ Τυδέως, ἤγουν Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς, οὕτως λέγεται. ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου τοῦ Ἀστακοῦ παιδὸς ἐτρώθη, ὑφ᾽ ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέως, Ἀμφιάραος ὁ μάντις ἀνῃρηκὼς τὸν Μελάνιππον, ἐνέγκας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὡς κακείνου δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διαρρήξας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν ἀπερρόφησε τὸν ἐγκέφαλον, ὅθεν λέγουσι καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ. ἀτρέστου κάπρου.) τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ ἀθηκτὲς, καὶ διά τι χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τοῦ Καλυδωνίου συὸς δέρματι. τῶν ναυβολείων δ᾽ εἰς Τέμεσσαν.) Ναυβόλου παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν Τροίᾳ. μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν, οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἐξώσθησαν, καὶ ᾤκησαν τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δὲ πόλις Καλαβρίας, διὰ τὸ χαλκὸν ἔχουσα, ἥ τις νῦν Τέμψα καλεῖται. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐκ οἶδεν ὅτι πρὶν Τάμασσαν, ὅτι δὲ Τέμεσσαν καλεῖ. Λαμπέτης.) Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν. Ἱππώνιον, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἔνθα Λαμπέτης Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν νένευκε. κέρας δὲ, τὸ ἀκρωτήριον.

Κρίσσα.) πόλις Φωκίδος, κτισθεῖσα παρὰ Κρίσσου τοῦ Πανοπέως ἀδελφοῦ, ἔστιν ἀντίπορθμον Κρότωνος. ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα, ὥς φασιν, ἀνατολική. οὐ γὰρ εἶδον αὐτήν. ἡ δὲ Κρότων, δυτική. ὁλκαίῳ πτερῷ.) τὸ ἄροτρόν φησι, τῷ ἀροτρεύειν τῇ ὕνει, παρὰ τὸ ἑλκεσθαι. Λίλαια καὶ Ἀνεμώρεια καὶ Ἀμφισσα καὶ Ἄβας, πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δὲ, ἀπὸ Φώκου τινὸς βασιλέως, ἢ διὰ τὸ εἶναι φώκας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ αὐτῆς θαλάσσῃ. Ἀμφισσα δὲ, ἢ ἀμφίβιός τις οὖσα, ἔχουσα τὴν τροφὴν, καὶ ἐπαρκουμένη ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι πολύπους περιώδευεν ἐξελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης. βασιλεὺς δὲ περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πολύπουν, ἔκτισε πόλιν, Ἀμφισσαν αὐτὴν προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἄβας δὲ, ἢ ὑπὸ Ἄβαντός τινος, ἢ διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

Σήταια τλήμον.) αὕτη ἡ Σήταια μία τῶν Τρωάδων ἦν, ἥτις αἰχμάλωτος ἀγομένη, ὡς ἐγένετο περὶ Σύβαριν, συνεβούλευσε ταῖς λοιπαῖς Τρωάσι καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν, ὑποθεμένη αὐταῖς τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβήσεσθαι αὐταῖς κακά. καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτὴν, ἀνεσταύρωσαν, καὶ προσήλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει ταύτην συμβουλεῦσαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας, Αἴθυλλαν, Ἀστυόχην, καὶ Μεδεσικάστην. ὁ δὲ Πλούταρχος, Ῥώμην τινὰ μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' ἧς φασὶ κατά τινας, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι. αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησὶν κληθῆναι.

Μίμνει δυσαίων, ἔνθα γυιούχοις πέδαις
Οἴκτιστα χαλκείῃσιν ὀργυιωμένη
Θανῇ, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,
Ἐκβλητον αἰάζουσα Κραθίδος πέλας,
Τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας.
Σπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης
Πόντον προσαυγάζουσα φημισθήσεται.
Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοάς,
Νῆσόν τε Κερνεᾶτιν ἐκπεπλωκότες
Ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμητίαις
Δίναισιν οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας.
Καὶ τοὺς μὲν ἄλγη, ποικίλαι τε συμφοραὶ
Ἄνοστον ἀΐζοντας ἕξουσι τύχην
Ἐμῶν ἕκατι δυσγάμων ῥυσαγμάτων.
Οἱ δ' ἐν χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμους,
Εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,
Χάριν τίνοντες Κερδύλᾳ Λαρυνθίῳ.
Τοιαῖς δ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθόρων,

Infelix impendet, vbi tenacibus compedibus
Aeneis deligata miserrimè
Morieris, combusta dominorum classe,
Expositum lugens prope Crathidem
Corpus, vulturibus cruentis suspensum,
Scopulus quoque ille, mare spectans,
Tuæ cognominis fortunæ nuncupabitur.
Alij denique Pelasgi circa Membletis vada,

Et insulam Corsicam enauigantes,
Vltra mare Tyrrhenum in Lametiis
Vorticibus Lucanorum tenebunt arua.
Atque illos quidem labores & calamitates variæ
Habebunt, irreducem lugentes fortunam
Infelicium nostrarum raptionum causa.
Sed nec qui tandem domum venerint lubentes,
Votiuum lucebunt sacrificiorum iubar,
Gratiam persoluentes Cerdylæ Larynthio.
Talibus echinus fraudibus domos perdens

Γυιούχοις παῖδες.) τοὺς τὰ γυῖα συνεχούσαις, ὅτι τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας. γυῖα γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

Μέμβλης.) ποταμὸς Ἰταλίας πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας. Κερνεᾶτιν.] τὴν Κέρνου νῆσον, παράγωγον αὐτὴ τοῦ πρωτοτύπου κερνεᾶτιν εἶπεν. ὁ δὲ λάμπης.] ὥς φησι Φιλοστέφανος, Ἰταλίας πόλις. οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες.) εἰπὼν τοὺς ἐπὶ ξένης τεθνηκότας, καὶ ἐπιλογισάμενος καὶ ἀποδοὺς τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν, μεταβαίνει νῦν ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας, καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἀναιρεθέντας. καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος λέγει. Κερδύλᾳ δὲ Λαρυνθίῳ, ἐπώνυμα τοῦ Διός. τοιαῖς δ' ἐχῖνος.] ὁ ἐχῖνος ζῶον ἐστὶ πανοῦργον, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλλοντας πνεῖν ἀνέμους, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸν μέλλοντα πνεῖν μέρος τῆς καλιᾶς αὐτοῦ. ἀνοίγει δὲ τὸ ἕτερον. ἀνερχόμενος, καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους κατασείει τὰς ῥᾶγας, καὶ καταπλαδῶν κυλίεται περὶ τὰς ῥᾶγας. καὶ ἐμπείρων ταύτας ταῖς ἀκάνθαις αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἰδίαν ἀπάγει καλιάν· καὶ τῷ ὄφει δὲ ἀντιπράττεται, καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον. εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ἐστὶ, συναναιροῦνται ἀμφότεροι. βλέπων γὰρ ὄφις τοῦτον βαδίζοντα, σύρεται ὡς καταφάγῃ τοῦτον λαβών. ὁ δὲ γνοὺς, ἑλίσσεται δίκην σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν ὄφιν ἀναιρῶν σώζεται. εἰ δὲ μέγας ἐστὶν ὁ ὄφις, κἂν νεκρωθῇ, παρεὶς ταῖς ἀκάνθαις συναναιρεῖ, καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν, μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας. καὶ τ' ἄλλα δὲ πανοῦργος ὁ ἐχῖνος ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησί·

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Ὅθεν τὸν Παλαμήδου πατέρα Ναύπλιον, διὰ τὸ πανοῦργον ἐχῖνον καλεῖ. Παλαμήδης γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι, σοφίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσέως διεβλήθη. ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνῃρέθη. ὅθεν Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοὺς Ἕλληνας ἀμυνῶν, ἐν Ἑλλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ, Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ τῷ Σθενέλου, ἐν Ἰθάκῃ τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασεν, ἐν Κρήτῃ Λεῦκον τὸν τοῦ Τάλω ἔπεισεν ἐπάρας καὶ ἀνελεῖν καὶ τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· καὶ περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φρυκτὸν, ὑποστρέφοντας δὲ αὐτοὺς ἀπώλεσε.

Παραιολίξει τοὺς ἀλεκτόρων πικρὰς
Στυγνουμένους ὄρνιθας, οὐδὲ ναυφάγοι
Λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαι
Πόρθου διαρραισθέντος, ὃν νεοσκαφὲς
Κρύψει ποτ' ἐν κρηπῖσι Μηθύμνης στέγος.

Ὁ μὲν

Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους
Ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου
Εἰ ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος
Τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κρωσσωτοὺς ῥαφάς.
Θερμὴν δ᾽ ἐπισταὶ λουτρὸν ἀρνεύων στέγην
Τίβην τε, καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,
Τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον ἀνθήκτῳ μέσον.
Οἰκτρὰ δὲ τύμφιξ Ταίναρον πτερύξεται,
Λυγραῖς λεαίνης εἰσιδοῦσ᾽ οἰκουρίαν.
Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη,
Ἐπεί με πεύκης πρέμνον, ἢ στύπος δρυὸς,
Ὅπως τις ὑλοκουρὸς ἐργάτης ὀρεὺς,
Ῥήξει πλατὺν τένοντα, καὶ μετάφρενον,

Transuersas aget acerbas gallorum
Tectiuoras gallinas: neque nauiuoræ
A luctu cessabunt inimicæ faces,
Interfecto ramo, quem recens effossum
Teget quondam in agris Methymnæ tectum.
Vnus quidem in lauacris inobseruabiles
Laquei collaris quærens vias,
Implicitus in euerriculo
Cæcis inuestigabit manibus fimbriatas suturas.
Calidum porrò balnei subiens operimentum,
Cortinam & operculum irrigabit cerebro,
Percussus acuta securi summum caput medium.
Tum anima misera Tænarum volitabit,
Acerbum leænæ experta ministerium.
Ego autem iuxta labrum in solo iacebo
Chalybico vulnerata ense:
Siquidem mihi, ceu pinus truncum, quercúsve stipitem
Frondator aliquis, montanus opifex,
Latas rumpet ceruices atque dorsum:

Αλεκτρων.] ὁμολέκτρων, συζύγων. ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ελληνας, μεταφορικῶς. ὄρνιθας.) ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ελλήνων γαμετάς. στεγανόμους δὲ, τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς τοὺς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειρούσας. πόρθου διαρραισθέντος.) τὸν Παλαμήδην πόρθον, διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ. ἐν Λεπετύμνῳ δὲ ὄρει τῆς Μηθύμνης, ὁ Παλαμήδης τέθαπται. ἡ δὲ Μήθυμνα, μία πόλις ἐστὶ τῶν πέντε πόλεων Λέσβου. ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις, Πύρραν, Μήθυμναν, Ερεσὸν, Μιτυλήνην, καὶ Αντισσαν. ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα.] ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, μήτε χεῖρας, μήτε τραχήλους. θερμῶν στέγην.] φησὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών. ζητῶν δὲ.) τὸν τρίποδα. κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. λουτρῶνος δὲ, τοῦ πυέλου. σκέπαρνον δὲ, τὸν πέλεκυν. κόγχον δὲ, ὀστοῦν, τὸν ἐγκέφαλον, κογχοειδές. ἐγκάρῳ.] τῷ ἐγκεφάλῳ. τημοιξ.) ψυχή. Ταίναρον.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἔνθα φησὶ κάθοδον εἶναι ᾅδου.

ἐγὼ δὲ δροίτης.) δροίτη κυρίως ἡ ξύλινος πύελος, ἤτοι σκάφη· νῦν δὲ ἡ πύελος, ἡ δεξαμένη. ἐγὼ δὲ φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Αγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι, ἀλλ' ὅπως μετ' αὐτοῦ ἐν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις, ἐν Λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Αγαμέμνονα. Ομηρος δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου παρ' εὐωχίαν κληθέντα. χαλυβδικῷ.] Χάλυβες Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστὶ σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ εἶπεν Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ἔχον, ὄγχον φασὶ, καὶ τὸ χαλυβικὸν, χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα. κνώδοντι.] νῦν πελέκει. κυρίως δὲ, παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ λήγειν, ὥσπερ τὸ πρὸς κνήμην ὀδόντι. ἐγὼ δὲ δροίτης.] ἡ σύνταξις οὕτως. ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει τῷ πελέκει. ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ δράκαινα ἡ διψὰς Κλυταιμνήστρα ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ. ὅπως καὶ ὥσπερ τις ὑλοτόμος ἐργάτης, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει καὶ κόπτει πύκνης πρέμνον, ἤ τινος δρυός, καὶ ἐπὶ πλήσει καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτοῦ γέμοντα ἀγρίας χολῆς. πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸ βάχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα τὰ ἀστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον, καὶ μοιχὸν, καὶ ἡ αἰχμάλωτη. καὶ πᾶν λακίζουσα φασὶν, ἤγουν ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.

Καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
Δράκαινα διψάς, κἀπιβᾶσ' ἐπ' αὐχένα,
Πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,
Ὡς κλεψίνυμφον κοὐδορύκτητων γέρας
Δύσζηλος ἀστένακτα τιμωρουμένη.
Βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν,
Θεύσω κατ' ἴχνος ἠνεμωμένη πτεροῖς.
Σκύμνος δὲ πατρὸς χῆρα μαστεύων φόνου,
Εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
Κοινὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῷ.

Totumque lacerans cædibus corpus frigidum
Vipera dipsas, pedémque collo imponens,
Explebit animum crudeli plenum ira,
Tanquam adulteri, nec belli præmium:

Aemula ſine gemitu vlciſcens.
Vocans autem non audientem dominum maritum,
Curram poſt tergum alis ſublata.
Pòſt catulus paternam noxam cædis perſequens,
In viperæ inteſtinis manu ſua tinget enſem,
Malum piaculum gentile malo expians.

Δεάκαινα διψάς.) αὐτὴ ἡ ἔχιδνα. λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. εἴδους δὲ αὐτὴ εἴδους εἶπε δράκαινα καὶ διψάδα, αὐτὴ ἐχίδνης. ὡς γὰρ ἡ ἔχιδνα μετὰ τὸ μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα ἐκπόνωμοι, οὕτως καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. περὶ δὲ ἐχιδνῶν Νίκανδρος φησὶν οὑτωσί·

Θουρὸς δ᾽ ἀμύξ ἐμφῦσα κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου.
Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετακίαθον αὐτίκα τυτθοί,
Γινόμενοι ἐχίδνης ἐπεὶ διὰ μητρὸς ἀραιὸν
Γαστέρ᾽ ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο.

καὶ ἡ διψὰς ὄφις ἐστίν. τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ᾽ αὐτῆς, δίψος ἄρρητον ἐγγίνεται. ὡς πίνοντι διαρρήγνυσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ὄφις οὕτως ἐκλήθη διψάς. σκύμνος δὲ πατρὸς.) ἡ ἱστορία δηλονότι, καὶ νῦν ἐρρέθη. κῆρα φόνου.) περιφραστικῶς τὸν θάνατον λέγει. κακὸν μίασμ᾽ ἔμφυλον.] κατὰ τὴν παροιμίαν, κακῷ τὸ κακὸν ἰώμενος, Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθεν καὶ ἐμάνη.

Ἐμὸς δ᾽ ἀκοίτης δμωΐδος νύμφης ἄναξ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις κληθήσεται,
Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών.
Οὐ μὴν ἐμὸν νώνυμον ἀνθρώποις σέβας
Ἔσται μαραντὸν αὖθι ληθαίῳ σκότῳ.
Ναὸν δέ μοι τεύξουσι Δαυνίων ἄκροι,
Σάλπης παρ᾽ ὄχθαις, οἵ τε Δάρδανον πόλιν
Ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν.
Κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγόν,
Ὅταν θέλωσι νυμφίους ἀρνούμεναι,
Τοὺς ἐκτορείαις ἠγλαϊσμένους κόμαις
Μορφῆς ἔχοντας σίμφλον, ἢ μῶμον γένους,
Ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,

Meus deinde maritus, captiuæ dominus ſponſæ,
Iupiter à Spartanis argutis vocabitur,
Summos honores ab Oebali poſteris conſequens.
Iam nec mea inter homines obſcura gloria
Erit, obliterata obliuionis tenebris:
Sed mihi templum ædificabunt apud Salpes ripas

Dauniorum principes, Dardanique oppidi
Incolæ paluſtribus aquis affines.
Virgines autem cùm nuptiale declinare iugum
Voluerint, ſponſos recuſantes
Hectorea ſuperbos coma,
Formæ præditos turpitudine, vel generis macula,
Meam vlnis amplectentur ſtatuam,

Ἐμὸς δ᾽ ἀκοίτης.) τὸ σχῆμα ἀπόδοσις. οἰκείως γὰρ τὸ μὲν ἀκοίτης, πρὸς τὸ νύμφας ἀποδίδοται. τὸ δὲ ἄναξ, πρὸς τὸ δμωίδος. Ζεὺς Σπαρτιάτης.) οἱ Λακεδαιμόνιοι ἱδρυσαντες Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν ταῖς τιμαῖς τοῦ ἥρωος. Οἰβάλου δὲ τέκνα τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη. ὡς καὶ Ἡσίοδος, χαίρετε Λυγκέος γενεή, ὡς ἂν εἴ τις τυχὸν εἴποι Ἀλεξάνδρου παῖδας τοὺς Ἀλεξανδρεῖς. Οἰβάλου γὰρ κατά τινας Τυνδάρεως καὶ λοιποί, οἵτινες προεῖχον τῶν Λυκαόνων. κατὰ δὲ ἑτέρους Κυνόρτου καὶ Γοργοφόνης ὑπῆρχε Τυνδάρεως, καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί. αἱμύλους τοὺς Λάκωνας φησίν, ὡς ψεύστας καὶ δολίους, ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης, Σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλευτήρια. ναὸν δέμνην.] Κασσάνδρας ἱερὸν ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ ἱδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς. ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης καὶ Δάρδανος κατά τινας πόλις Ἰταλίας. ἐγὼ δὲ τοὺς Δαρδανίους ἔθνος εὑρών, οἰκοῦν ὑπὲρ τὸ Ἰλλυρικὸν καὶ Μακεδόνων, ᾗ ἡ Δάρδανος πόλις ἐκεῖ ἐστίν. κοῦραι δὲ παρθένοι.] αἱ κόραι φησὶ τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θέλωσι γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσαι εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος, τῷ χεῖσθαι τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φαρμάκῳ, καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξασαι ταῖς χερσὶν τὸ ἐμὸν βρέτας, ἤτοι τὸ ξόανον, οὕτω παρθένοι διαμένουσι. βρέτας δὲ κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἴδωλον. καταχρηστικῶς δέ, καὶ τὸ οἱονδήποτε εἴδωλον. Ἑκτορείοις κόμαις.] Ἑκτόρειος κόμη, ἡ τὸ ὄπισθεν καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων ἐνταῦθα. Πλούταρχος δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς ἡβήσας εἰς Δελφοὺς ἐλθών, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἔμπροσθεν μόνην καρείς, τὴν δὲ ὄπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον ἐάσας. καὶ τῆς κουρᾶς τὸ εἶδος ταύτης, πρῶτοι Ἄβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ τούτων φησί·

> Τῷ δ᾽ ἅμ᾽ Ἄβαντες ἕποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες.

ἐνταῦθα δὲ ὁ Λυκόφρων, ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰσάγει ποθοῦσαν τοῦ Ἕκτορος τὴν τοιαύτην κόμην Ἑκτορείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τοῦ Ἕκτορος οὕτω κομῶντος. μῶμαρ.) ὁ μῶμος. ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἶλαρ.

Ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,
Ἐριννύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
Πεπαμέναι θρέπτοισι φαρμακτηρίοις.
Κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἄφθιτος θεὰ
Ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι.
Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
Τεύξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην
Ἀθεσμόλεκτρον Κύπριδος ληστὴν θεᾶς
Δαρὸν στένουσαι, κλῆροι εἰς ἀνάρσιον
Πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων.

Remedium nuptiarum habituræ maximum,
Furiarum vestem & faciei tincturam
Coloribus adeptæ medicatis.
Ab illis ego virgiferis mulieribus
Immortalis dea diu vocabor.
Luctum contrà multis mulieribus egenis
Virginum rursus præbebo, quæ ducem
Incestum, Cypriæ prædonem deæ,
Diu gementes, in crudelem sortem
Mittent puellas nuptiarum expertes.

Ἐριννύων ἐσθῆτα.) τρεῖς εἰσὶν ἐριννύες, Τισιφόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτώ, τιμωρητικαὶ τῇ δυνάμει, μέλαιναι δὲ τὴν θέαν, ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆτας ἐριννύων φασίν. αἱ δὲ τῶν Δαυνίων γυναῖκες, μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι, καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος, ταινίαις τε πλατείαις εἰσὶν ὑπεζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον κατέχουσαι. θρόνοις δέ, τοῖς κάπηροις. τὰ γὰρ βάμματα φαρμακικά. πένθος δὲ πολλαῖς.) Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυρέας ναυαγήσαντος, καὶ ταφέντος ἐν Τρέμενι χωρίῳ τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες, ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα. φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα, διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιτον μῖξιν Αἴαντος. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς ἱλάσκεσθαι Ἀθηναῖ τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπὶ ἔτη χίλια, δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει. τιμωμένας δὲ αὐτὰς προσυπαντήσαντες οἱ Τρῶες εἰ κατέσχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀπὸ Τραρῶνος ὄρους τῆς Τροίας τὴν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔῤῥιπτον. καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἔστελλον. εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν ἀνελθοῦσαι λάθρα, εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν, ἱέρειαι ἐγίνοντο. ἔσαιρον γὰρ αὐτό, καὶ ἔρραινον, τῇ δὲ θεῷ οὐ προσήρχοντο, οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδετοι. πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. καὶ πρῶτα μὲν τὰς παρθένους, εἶτα βρέφη ἐνιαύσια μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροί. χιλίων δὲ ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός. μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος.

Λάρυμνα καὶ Σπερχειὲ καὶ Βοάγριε
Καὶ Κῦνε, καὶ Σκάρφεια καὶ Φαλωρειάς,
Καὶ Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες
Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ Πυραῖθοι νάπαι,
Καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέος δόμος,
Ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι δυσσεβῶν γάμων,
Ποινὰς Γυγαίᾳ τίσετ' Ἀγρίσκᾳ θεᾷ,
Τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
Πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας,
Αἷς ἀκτέριστος ἐν ξένῃ ξέναις τάφος
Ψάμμῳ κλύδωνος λυπρὸς ἐκκλυσθήσεται,

Οτ᾽ ἂν ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς
Ἥφαιστος εἰς θάλασσαν ἐκβρασῇ σποδὸν,
Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμένης.
Ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται γύας,

O Larymna, Sperchee, Boagrie,
Cyne, Scarphea, Phalorias,
Vrbs Narycea, Thronitides
Locrenses vici, Pyranthij saltus,
Totáque Hodœdocea Oilei domus:
Vos mearum causa nuptiarum impiarum
Pœnas Gygææ dabitis Agresti deæ,
Millenario innuptas tempore
Sortis constitutionibus educantes virgines,
Quarum exequiis carens peregrinum peregrè sepulcrum
Triste maris æstu dissipabitur,
Qando sterilibus membra sarmentis comburens
Vulcanus, excutiet in mare cinerem
Perditæ ex collibus Traronis.
At aliæ nocte morituris pares
In Sithoniæ filiæ regiones peruenient,

Λάρυμνα.] πόλις Θεσσαλίας. τὴν Λάρυμνασαν κακῶς λέγει Λάρυμναν. Σπερχειὸς ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν Σαλαμβεία καλεῖται. Βοάγριος ποταμὸς Λοκρίδος. παράκειται τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς. αἷς ἀκτέριστος.] ἐρρέθη, ὅτι φονευόμεναι παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες, ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐρρίπτετο. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· αἷς ξέναις Λοκρίσιν ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἀκτέριστος καὶ ἄταφος λυπηρὸς τάφος ἐκλυσθήσεται, ἤτοι ἐκκλυσθήσεται ὑπὸ τοῦ κλύδωνος. ὅταν ἀκάρποις.] ἐρρέθη. τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος.] συνέβη μιᾷ τῶν Λοκρίδων στελλομένῃ διαφθαρῆναι ἐπί τινος λόφου τῆς Τροίας, καλουμένου Τράρωνος. εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θεὰν ἱλάσασθαι, παῦσαι δὲ, καὶ μηκέτι πέμπειν τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον. ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχε χρόνον ὡρισμένον, ἀλλ᾽ αὐτῇ τῆς ἀδικίας τῆς Κασσάνδρας ἐδήλου πέμπειν δύο κόρας. ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θείας καταχούσης πάλιν τὴν Λοκρίδα, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντα τὴν ἐμμέλειαν. ἴσαι.] καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ λεχθὲν, οὐ λυμαίνεται τὸν στίχον. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς γύας.] εἰς τὸ Ῥύτιον. ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥυτίου τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσεν. Σιθῶνος γὰρ τοῦ Θρακῶν βασιλέως καὶ Ἀγχιρόης τῆς Νείλου, θυγατέρες Παλλήνη καὶ Ῥυτία. ἀφ᾽ ὧν ἡ Παλλήνη πόλις Θράκης, καὶ τὸ Ῥοίτειον τόπος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ Σιθὼν υἱὸς ἦν Ἄρεος.

Λαθραῖα κακκέλευθα παπταλώμεναι,
Ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμοις
Λιταῖς Σθένιαν ἱκέτιδες γουνούμεναι,

Θεᾶς δ' ἐφελκυσθῶσι κοσμοῦσαι πέδον,
Δρόσῳ τε φοιβάσωσιν, ἀστεργῆ χόλον
Ἀστῶν φυγοῦσαι. πᾶς γὰρ Ἰλιεὺς ἀνὴρ
Κόρας δοκεύσει πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων,
Ἢ φάσγανον κελαινὸν, ἢ ταυροκτόνον,
Στιρρὰν κύβηλιν, ἢ Φαλακραῖον κλάδον,
Μαιμῶν κορέσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.

Per occultas speculantes semitas,
Donec ad Amphiræ confugiant ædem,
Precibus Robustam supplices adorantes:
Deæque verrent ornando templum,
Aquisque purgabunt, implacidæ iræ
Ciuium clapsæ. quiuis enim Troianorum
Puellas obseruabit, saxum in manu tenens,
Vel ensem nigrum, vel tauricidam
Validam securim, vel Phalacræum baculum,
Gestiens manum sitibundam cæde satiare.

Λαθραῖα κακκίλβωσα.) κατακρύφους ὁδοὺς παραβλέπουσαι. ἰσχύλιον γὰρ, ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ Τρώων. ἐπιτέτραπτο γὰρ τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἡνίκα ἴδοντο παραγινομένας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντες καὶ ξίφη ἐπεξιέναι αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. τὸ δὲ πεπαλωμέναι ἀδείᾳ Λυκοφρονείᾳ ἐλέχθη. Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ παραβλέπουσαι. ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι τὸ ἰδεῖν λέγει, οὐ παπταλῆσαι, ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος. περὶ δὲ τὸ τέλος μικρὸν ἐρεῖ, κόρη κεφαίας ἄγχι παμφαλώμενος. τοιαύτῃ γοῦν ἀδείᾳ χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ βούλοιτο μαντικῶς γράψοι; ἐφελκυσθῶσι.) σαρώσωσι. σαρὸν γὰρ καὶ ὄφελτρον καὶ ὄφελα καὶ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα λέγεται. καὶ τοῦτο Ἱππώναξ φησὶν, ὅτι αὐτὰ ἐλθὼν σὺν τελοῖσι μάρτυσιν, ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει, ἄνθρωπον εὗρον τὴν στέγην ὀφέλλοντα. οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα πυθμένι στοιβῆς. πέτρον ἔχων.) ἢ τόδε, ἢ τόδε. τοῦτο γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσιν. νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν, ἐπαινεῖν τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας. εἰ δέ τις ἔθαψεν αὐτὰς, ἐζημιοῦτο μεγάλως. στιρρὰν κύβηλιν.) ὁ Ἱππώναξ κύβηλιν τὴν ἀξίνην λέγει, παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλᾳ πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι. ἔστι δὲ τὸν πέλεκυν.

φαλακραῖον κλάδον.) ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας. τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἴδης, Πέργαμος, Λεκτὸν, Γάργαρον, καὶ Φαλάκρα, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες. μαιμῶν.) κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μ, μαιμῶν. κορέσαι.) δύο βραχέα εἰς δί-πραν χώραν, ποίας ἀδείας ἐστὶν οὐκ οἶδα. ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτὸ κατὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸ ἐκτείνοντα αὐτὸ, δύο σσ ἔγραψα, ὡς ἐπὶ τὸ ἡρωϊκὸν, ἰωνικὸν ἢ Αἰολικόν.

Δῆμος δ' ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει
Τεθμῷ χαράξας τοὐπιλώβητον γένος.

Ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
Ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος
Βριμὼ Τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα
Κλαγγαῖσι ταρβήσουσαν ἐννύχοις βροτούς,
Ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας
Δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις
Θύσθλοις Φεραίαν ἐξακεύμενοι θεάν.
Ψαυδήρειον δὲ νησιωτικὸς στόνυξ

Populus autem impunè homicidam laudabit,
Lege proſcribens pernicioſam gentem.
O mater, infelix mater, ne tuum quidem nomen
Erit ignobile. nam Perſei filia
Brimo Triformis te faciet canem,
Clangoribus territuram nocturnis homines,
Quicunque Strymonis reginæ Zerinthiæ
Statuam non colunt lampadum geſtationibus,
Sacrificiis Pheræam placantes deam.
Cenotaphium verò ſcopulus inſularis

Δῆμος δ' ἀνατεί.] ἡ σύνταξις· ὁ δὲ δῆμος τῶν Τρώων, δηλονότι τὸν κτείνοντα τὸ ἐπιλώβητον γένος τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει ἀνατεὶ ἐν τεθμῷ καὶ νόμῳ τῷ ψηφίσματι, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινά, καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τινὰ εἰς αὐτόν. Περσέως δὲ παρθένος.] ἡ Ἑκάτη. καὶ τοῦτο τῆς ἀδείας ἐστὶ τοῦ Λυκόφρονος, τὸν Πέρσην Περσέα καλεῖν, ὅπως ἀπαρτίζοιτο τὰ μέτρα. ὁ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Ἑκάτην Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα. οὐ Περσέως, οὐδὲ τὴν Πέρσου τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου παλαιοῦ, ὃς ἦν παῖς Εὐρυβίας καὶ Κρειοῦ τοῦ Οὐρανοῦ παιδός. ἡ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία, παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης. ὁ Κοῖος δὲ, καὶ ἡ Φοίβη, Οὐρανοῦ παῖδες. Βριμώ, ἡ αὐτὴ ἡ Ἑκάτη, ὅτι Ἑρμῆν ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντα αὐτὴν, ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐπαύθη. καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται. δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη. τρίμορφος, τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον μετέχει οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ᾅδου. ἐπωπίς, δασέως μὲν ἡ ἀκόλουθος καὶ δμωίς· ψιλῶς δὲ, ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ βλέπουσα τοὺς σοὺς ὦπας. ἐπωπίδα δὲ ἀκόλουθον τῆς Ἑκάτης φησὶ τὴν Ἑκάβην, ὅτι κατὰ θάνατον ληρῶσαν, ἡ Ἑκάβη κύων γένοιτο, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι. καὶ τῇ Ἑκάτῃ δέ φασι κύνας μελαίνας φοβερούς ἕπεσθαι. μεδούσης Στρυμόνος Φεραίαν.] Ἑκάτη ἑτέρα Φεραίας τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, κἀκ τοῦ Διὸς τεχθεῖσα, ἐν τριόδοις ἐρρίφη. βουκόλοι δὲ Φέρητος φεραίας εὑρόντες αὐτὴν, ἀνέθρεψαν. ὅθεν ἐν ταῖς τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦν. Φεραίαν δὲ, τὴν ἐν Φεραῖς τιμωμένην. Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φέρας, ἣ τις νῦν Σάλερα καλεῖται. καὶ Καλλίμαχος περὶ τῆς Ἀρτέμιδος φησίν·

Ἄρτεμι μουνυχίη λιμένος σκοπὲ χαῖρε φεραία.

ἡ αὐτὴ δὲ ἐστιν Ἄρτεμις καὶ ἡ Ἑκάτη.
Δείκηλα.] εἰκόνας, ἀγάλματα. κυρίως δὲ τὰ τῷ Διὶ ἴκελα, δεικήλια τινὰ ὄντα, καὶ δείκηλα.

νησιωτικὸς

Νησαῖος ὄνυξ.] ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστίν. καλεῖται δὲ Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον Ὀδυσσεὺς ἱδρύσατο τῇ Ἑκάβῃ, δειματούμενος ὑπ' αὐτῆς ἐν ταῖς νυξὶ, διὰ τὸ πρῶτον κατάρξαι αὐτὸν τοῦ καταλιθώσματος τοῦ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγονότος. τρία δὲ ἀκρωτήρια Σικελίας, Πάχυνος, Πελωρὶς, καὶ Λιλύβαιον.

Πάχυνος ἕξει σεμνὸν ἐξ ὀνειράτων,
Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον.
Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν ἐκπεισμένης.
Ὃς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονος ῥανεῖ χοὰς
Τριαύχενος μήνιμα δειμαίνων θεᾶς
Λευστῆρα πρῶτον οὕνεκα ῥίψας πέτρον
Ἅδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.
Σὺ δ' ὦ ξυναίμων πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς
Στερχθεὶς, μέλαθρον ἕρμα καὶ πάτρας ὅλης,
Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ
Ταύρων, ἄνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων
Πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος.

Pachyni venerandum habebit, è somniis
Aggestum herilibus manibus:
Qui iuxta ripas miseræ fundet libamina,
Ante fluenta Helori sepultæ,
Triceruicis iram formidans deæ,
Quoniam primum lapidatorem proiiciens lapidem,
Nigra Plutoni auspicabitur sacra.
Iam tu, frater, plurimum ex animo mihi
Dilecte, fulcrum ædium, totiúsque patriæ,
Non frustrà solum cæde cruentabis
Taurorum, regi thronorum Ophionis
Plurimas offerens victimarum primitias:

Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν.) πλησίον τοῦ Ἑλώρου τῶν ῥείθρων ποταμοῦ Σικελίας, τῇ τλήμονι Ἑκάβῃ ῥανεῖ χοὰς Ὀδυσσεύς. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ Ἕλωρος ἔσχε τὸ ὄνομα ἀπό τινος βασιλέως Ἑλώρου, κλείσαντος γέφυραν ἐν αὐτῷ μεγάλην. ἢ Ἑλωροί τινες ἐπρεσβεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περᾶσαι τὸν αἰώνυμον ποταμόν. οἱ δὲ ἀλογήσαντες τοῦ χρησμοῦ, ἀπήρχοντο. προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ἔπλεον μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄφνω ὑπὸ ὕδατος ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔσχε ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν. ἐξ ὀνειράτων.] οὔτε ἀπὸ τῆς ὄναρ εὐθείας εἶπεν, οὔτε ἀπὸ τῆς ὄνειρον, ἢ ὄνειρος εἶπεν. ὀνειράτων γὰρ ἦν ἡ γενικὴ, ἢ ὀνείρων. ἀλλ' ἀπὸ εὐθείας τῆς λεγούσης τὸ ὀνείρατι, ὡς τὸ προσώπατι, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρου ἔχει·

Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασιν.
ἀπὸ γοῦν τῆς τοιαύτης εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων καὶ ὀνειράτων. Δεσποτείαις ὠλέναις.] ταῖς τοῦ Ὀδυσσέως χερσίν. Ἑκάβης γὰρ

διαπότης Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς Εὐελπίδης φησὶν ἐν Τρωάσιν·

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχεν ἄνακ δούλην σ' ἔχειν.

τριαύχενος.] τῆς Ἑκάτης, ἣν αὐτὸ τρίμορφον λέγει. ἐπὶ εἰς κενὸν κρηπῖδα.] οὐ μάτην αἱμάξεις τὴν κρηπῖδα, καὶ τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ ἐν τῷ αἵματι τῶν θυσιῶν, δηλονότι ταύρων καὶ παμμελανῶν θυμάτων πλείστας ἀπαρχὰς δωρουμένης τῷ Διΐ, τῷ ἄνακτι καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων. περὶ γὰρ Κρόνου καὶ Ῥέας Ὀφίων, καὶ Εὐρυνόμη ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ τῶν θεῶν ἐβασίλευον, οὓς Τιτᾶνας καλοῦσι. Κρόνος δὲ τὸν Ὀφίωνα καταβαλὼν, Ῥέα δὲ τὴν Εὐρυνόμην καταπαλαίσασα, καὶ ἐμβαλοῦσα τῷ Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐβασίλευσαν. οὓς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔσχε τὸ κράτος. ὁ πρότερον μὲν Κρόνος αὐτὸς εἶχε, καὶ Ῥέα. πρὸ αὐτῶν δὲ, Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη. ὅθεν ἄνακτα τὸν Δία φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίωνος καὶ Εὐρυνόμης.

Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα,
Τὴν ἐξόχως γραικοῖσιν ἐξυμνουμένην,
Ὅπου σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος,
Τὴν πρόσθ' ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ,
Ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
Τὰς παιδοβρῶτας ἐκφυγοῦσ' ὁμευνέτου
Θοίνας ἀσέπτους. οὐδ' ἐπῄνεσεν βορᾷ
Νηδὺν, πετραῖον ἀντίποινον ἐκλαφύξας πέτρον,
Ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνοις εἰλιγμένον,
Τύμβος γενηᾶς κένταυρος ὠμόφρων σποραῖς.
Νήσοις μακάρων δ' ἐγκατοικήσεις μέγας

Sed in natalem te ducet terram,
Eximiè Græcis celebratam:
Vbi mater ipsum luctæ perita,
Priorem reginam iniiciens Tartaro,
Dolores exoluit occulti partus,
Pueriuoras effugiens coniugis
Epulas impias: nec satiauit cibo
Ventrem, vicarium deglutiens lapidem,
Fasciis membra vincientibus inuolutum,
Sepulcrum factus prolis centaurus crudelis.
In beatorum igitur insulis habitabis, magnus

Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα.] φασὶν ὅτι λοιμοῦ κατασχόντος τὴν Ἑλλάδα, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ κείμενα ἐν Ὀφρυνείῳ τόπῳ τῆς Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπί τινα πόλιν Ἑλληνίδα ἐν τιμῇ μὴ μετασχοῦσαν τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας. οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρόντες τὰς ἐν Βοιωτίας Θήβαις μὴ στρατευσαμένας ἐπὶ Ἴλιον, ἐνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔθηκαν περὶ τὴν Οἰδιποδίαν κρήνην ἐν Θήβαις. γενεθλίαν δὲ πλάκα τὰς Θήβας λέγει, ὅτι κατά τινας ὁ Ζεὺς ἐν

Θήβαις ἐτέχθη. καὶ τὰς μακάρων νήσους ἐν Θήβαις φασὶν εἶναι, καὶ τὴν μὲν Διὸς γέννησιν, οἱ μὴ εἰδότες τίς ἐστιν ὁ Ζεύς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ, οἱ δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ Λυκόφρων ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας φησίν, ἔνθα καὶ ἐπιγέγραπται τάδε· αἳ δή εἰσι μακάρων νῆσοι, τόθι περ τὸν ἄριστον Ζῆνα θεῶν βασιλῆα Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ. τοῖς δὲ εἰδόσιν, ὅτι δῖοι πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, οὐ καινὸν δόξει, καὶ ἐν Κρήτῃ, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν Θήβαις, καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ἐπιγράμματα. τοῦ δὲ οὐρανοῦ Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ νοὸς Διὸς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. οὕτως ὁ εἰδὼς τοὺς βασιλεῖς πάντας δίας καὶ θεοὺς καλουμένους οὐ ξενιασθήσεται, τούτων πολλὰς πατρίδας εὑρίσκων καὶ ἐπιγράμματα. ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι τυφών ἐστι πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις, οὐ ξενιασθήσεται, παρὰ ποτὲ μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Σικελίᾳ τύφεσθαι, παρὰ ποτὲ δὲ ἐν Σικελίᾳ καὶ τοῖς Λειβήθροις ὄρεσι. παρρύγοις δὲ ἀλλαχοῦ. εἰ δὲ θυμικόν τινα δαίμονα τοῦτον δοκήσει, ξενιασθήσεται πάντως ἐν διαφόροις τόποις τοῦτον ἀκούων τυφόμενον· ὥσπερ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὑρίσκων οὕτως. Μακάρων δὲ νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπιγραμματογράφος ἐκάλεσε, κολακικῶς εἰκάζων τὰς Θήβας νήσοις Μακάρων. αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσος οὐκ εἰσί. θεῶν δὲ βασιλέα ἐκεῖνον εἶπε, τουτέστι βασιλέων βασιλέα. θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἔφημεν, λέγονται. αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, περὶ ὧν μετὰ μικρὸν ἐρῶ.

ὅπου σφε μήτηρ.] αἱ μὲν ἱστορίαι ἐλέχθησαν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὅπου σφὲ καὶ αὐτὸν τὸν Δία ἡ μήτηρ Ῥέα ἡ πάλης, ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν πρὸς θ' ἄνασσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. τὸ δὲ σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτόν, αἰτιατικῶς ἐστιν. πάλης ἔμπειρος, ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Εὐρυνόμην καὶ ταρταρῶσαι. τὰ δὲ τῆς παιδοφαγίας τοῦ Κρόνου, καὶ ἡ κρυφία γονὴ τοῦ Διός, καὶ ὁ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνου ἀντ' αὐτοῦ λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταις.

οὐδ' ἐπίανε βορᾷ.) οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκόρεσε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βορᾷ, ὁ ὠμόφρων κένταυρος, ἤγουν ὁ Κρόνος, ὁ γεραιὸς καὶ γηρώμενος· τύμβος τῆς σπορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ. πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν, ἐκλάψας καὶ καταπιών; κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυνῶν, τὸ καταπιὼν τὸν ἀντίποινα τοῦ Διὸς πέτρον, εἰλημένον καὶ ἐνπτολιγμένον ἐν σπαργανίοις γυιοκάλλοις, ἤτοι τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη. τὰ γὰρ σπάργανα, καὶ γυιοκαλλεῖ, καὶ σφίγγει τὰ τῶν βρεφῶν μέλη, τύμβον καὶ τάφον σπορᾶς καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνον λέγει, ὅτι τοὺς ἰδίους παῖδας ἤσθιε, μαθὼν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ γῆς, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ τοῦ ἰδίου πατρός, ὅτι ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ παίδων τῆς βασιλείας ἐκριφήσεται. κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθείς, ἐμίγη Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρί, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν κένταυρον. μόνος γὰρ τῶν κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδές εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης. νήσοις δὲ μακάρων. ἐπεὶ τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς ἐξ οὗ εἴπομεν ἐπιγράμματος. εἶπον δὲ ἀνωτέρω, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας, οἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους μακάρων. κολακικῶς δὲ τοῦτό φησιν. αἱ γὰρ μακάρων νῆσοι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην, κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον, Εὐριπίδην, Πλούταρχον, Δίωνα, Προκόπιον, Φιλόστρατον, καὶ λοιπούς. περὶ γὰρ τὸν Ὠκεανόν ἐστιν ἡ Βρεττανία νῆσος, μεταξὺ τῆς τε ἐν δύσει κειμένης Βρεττανίας, καὶ Θούλης τῆς πρὸς ἀνατολήν. λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι. παρὰ γὰρ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ὠκεανοῦ τοῦ παρὰ τὴν Βρεττανίαν ταύτην νῆσον, ἰχθυοθῆραι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν, ὑπήκοοι μὲν Φράγγοις, φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς διὰ τὸ παραπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχάς, ὥς φασιν. οὗτοι γὰρ ἀπελθόντες ἐν ταῖς τῶν αὐτῶν οἰκείαις περὶ ἑσπέραν καθεύδουσιν. ἀφυπνιζόμενοι δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον καλούσης αὐτούς. ἀναστάντες δὲ πρὸς τὸν αἰγιαλὸν βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες ποία ἄγει τύχης ἀνάγκη. ὁρῶσι δὲ ἀκάτους παρεσκευασμένας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μὲν τῶν ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες κωπηλατοῦσι, καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν, οὐδένα δὲ ὁρῶσι. ῥοπῇ δὲ μιᾷ κατάγουσιν εἰς τὴν Βρεττανίαν νῆσον, μόλις ὅτε χωρῶν τῷ ἰδίαις ναυσὶ νυχθημέρῳ καταίρειν δυνάμενοι. καταίραντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν οὐδένα ὁρῶσι. φωνῆς δὲ ἀκούουσι, τῶν δηλονότι ὑποδεχομένων τοὺς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαριθμούντων αὐτούς, καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας καὶ τέχνης καὶ ὀνόματος τὸν καθ' ἕνα καλούντων.

οἱ δὲ τούτων δίχα ἀποφορτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς οἰκείας αὐτὴν ὑποστρέφουσιν. ἐκ τούτου πολλοῖς ἔδοξεν, ὅτι τὰς μακάρων νήσους ἐκεῖσε, καὶ τοὺς ἀποβεβιωκότας ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι.

Ἥρως ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων,
Ὅπου σε πεισθεὶς Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς,
Χρησμοῖς Ἰαόνος Λεψίου Ταρμινθέως
Ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνειρύσας,
Ἄξει Καλύδνου τύρσιν Ἀόνων τε γῆν
Σωτῆρ', ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ,
Πέρθοντι χώραν, Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.
Κλέος δὲ σὸν μέγιστον ἐκ τιμῶν ποιμοὶ
Λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.

Heros, pestiferarum vindex sagittarum:
Quò te fatus Ogygi populus, obtemperans
Oraculis Medici Lepsij Terminthei,
Ex Ophryneis ablatum sepulcris
Feret, Calydni ad mœnia, terrámque Aonum,
Seruatórem, cùm infestabuntur armato exercitu,
Populante regionem, Tenerique oracula.
Tuum denique nomen maximum, diis æquale,
Sacrificiis venerabuntur Thebanorum duces.

Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς.] Ὤγυγος ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις. ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον Ὠγύγιον φασὶ, διὰ τὸ πάλαι αὐτὸν γενέσθαι, ἀρχαιότατον. ὁ δὲ Ὤγυγος, υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀλίστρας. Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν ἱστορεῖ, μετὰ τὸν κατὰ Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμᾳ τῇ Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφικτύωνος, γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, ἀφ' οὗ Ὠγυγίη ἡ Θήβη. ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς λέγει, ὡς Ζεὺς Θήβῃ μιγεὶς Αἰγύπτιον γεννᾷ, οὗ θυγάτηρ Κάρχη, ἀφ' ὧν ἥ τε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θήβη ἐκλήθη, καὶ ἡ Καρχηδὼν νῆσος. καὶ ὁ Ὤγυγος, Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦν βασιλεὺς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπάρχων, ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπύλας ἔκτισε, καὶ Ὠγυγίους πύλας ἐκάλεσε, ταῦτα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς σφαγιασθείσης ὑπὸ τοῦ Κάδμου βοός φασι Θήβην τὴν ἑπτάπυλον κληθῆναι. Θήβη γὰρ ἡ βοῦς κατὰ Σύρους. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ περιηγητὴς, τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας καλεῖσθαι. φησὶ γὰρ οὕτως· Θήβην Ὠγυγίην ἑκατόμπυλον, ἔνθα γεγωνὼς Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται Ἠῶ. οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπύλους αἰγνῶν Ὠγυγίας καλεῖ. σπαρτὸς λεώς.) εἰσὶν οἱ Θηβαῖοι. Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν Ἄρεος δράκοντα, φύλακα τῶν τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα, ὅτι Σέρφον ἀνεῖλε καὶ Δηϊλέοντα φίλους τοῦ Κάδμου, ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν ὥς φασιν οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. ἀλλὰ ταῦ—

τὰ μυθικά. Παλαίφατος δὲ ὁ Στωϊκὸς, ψυχρῶς μὲν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὀδόντας ἔχειν ἐλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει, ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους διαπιπράσκοντα συμμαχίαν ἀγείρειν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ανδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὸς μετὰ Σπαρτῶν τινῶν φησὶ τὸν Κάδμον εἰς Θήβας ἐλθεῖν. ἐγὼ δέ φημι τὸν δράκοντα τοῦτον λῃστὴν εἶναι, ἢ τοπάρχην. ἐπιθέσθαι δὲ ἐλθόντι τῷ Κάδμῳ, καὶ ἀνελεῖν τινας τῶν φίλων αὐτοῦ. ὕστερον δὲ ὁ Κάδμος παρασκευασάμενος, αὐτόν τε κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν σὺν αὐτῷ. οὓς καὶ ὀδόντας καλεῖ, διὰ τὸ δηκτικοὺς εἶναι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ διεσκόρπισεν, ὧν τινας καὶ αἰχμαλώτους καὶ γαμβροὺς ἐποιήσατο. Ωγύγου ἀνακτ. τὸ λεώς. ἡ σύνταξις· ὅπου σε Εκτορα ἄξει ὁ Σπαρτὸς λεὼς τοῦ Ωγύγου, εἰς τὰς Θήβας, τὴν Τύρσιν, καὶ τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, τὴν γῆν τε τῶν Αόνων. ἄξει δὲ τὰ Ἑκτόρεια ὀστέα. πότε; ὅταν κάμνωσι πολεμικῷ στρατῷ, πορθούμενοι τῇδε καὶ τῇδε. ἄξει δὲ πόθεν; ἀνερρύσαντες καὶ ἑλκύσαντές σε ἐκ τοῦ Ὀφρυνείου τόπου Τροίας. ἄξει δὲ, πεισθεὶς χρησμοῖς ἰατροῦ Λεψίου Τερμινθέως, ἤγουν τοῦ Απόλλωνος. ἐκ.

Οφρυνείων πεδίων.] Οφρυνὸς τόπος Τροίας, ὅπου ἔκειτο τὰ τοῦ Εκτορος ὀστᾶ, ὅθεν οἱ Ελληνες χρησμῷ μετακομίσαντες αὐτὰ, ἔθαψαν ἐν Θήβαις ἐπὶ τῆς Οἰδιποδίας κρήνης καλουμένης. Καλύδνου τύρσιν.) τύρσις τὸ τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν ἤρξαντο. Καλύδνου δὲ τὴν τύρσιν τὰς Θήβας λέγει. Κάλυδνος γάρ τις ἐβασίλευσε πρῶτος τῶν Θηβῶν, μεθ᾽ ὃν Ωγύγος, ὅν τινα Κάλυδνον καὶ πυργῶσαι τινές φασι τὰς Θήβας τὰς ἑπταπύλας. ὡς μηδὲ τὸν Ομηρον ἀγνοηκότος, ὅτι Ζῆθος καὶ Αμφίων αὐτὴν ἐτείχισαν. ὁπλίτῃ στρατῷ.] πολέμῳ γὰρ καὶ λοιμῷ Θηβαῖοι πιεζόμενοι, χρησμῷ τὰ τοῦ Εκτορος ὀστᾶ ἐν Θήβαις ἀποκομίσαντες, ἔθαψαν. Τηνέρου τ᾽ ἀνάκτορα.] τὰ τοῦ Τηνέρου μαντεῖα καὶ βασίλεια. ὁ δὲ Τήνερος υἱὸς τοῦ Απόλλωνος καὶ Μελίας, τῆς Ωκεανοῦ μὲν θυγατρὸς, Ισμηνοῦ δὲ ἀδελφῆς. αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπ᾽ Απόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον τίκτει γεννᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Απόλλων χαρίζεται· ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ περὶ τὸν Ισμηνὸν Θηβῶν ποταμόν.

Ἥξει δὲ Κνωσσὸν κἀπὶ Γόρτυνος δόμους
Τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ᾽ ἀνάστατος
Ἔσται στρατηγῶν οἶκος· οὐ γὰρ ἥσυχος
Πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἐλᾷ,
Λεῦκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
Ψυδραῖσι τ᾽ ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων,
Ὃς οὔτε τέκνων φείσετ᾽, οὔτε συζύγου
Μήδας δάμαρτος ἠγριωμένος φρένας,
Οὐ Κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἧς πατὴρ λέχος
Θρεπτῷ δράκοντι συγκατῄνεσε πικρόν.
Πάντας δ᾽ ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῷ κτενεῖ
Λώβαισιν αἰκισθέντας ὀγκαίου βόθρου.

Veniet etiam Gnosum & Gortynæ ad ædes
Mea miseræ clades, totáque vastabitur
Principum domus. inquietus enim
Piscator biremem aget nauigans ratem,

Leucum agitaturus, regni custodem,
Fallacibúsque odium dolis conciliaturus:
Qui neque liberis parcet, neque coniugi
Medæ vxori, exacerbatus animum,
Neque Clisitheræ filiæ, cuius pater torum
Alumno draconi spondebit acerbum:
Sed omnes impiis manibus in Oncææ foueæ
Templo occidet, contumeliis affectos.

Ἥξει δὲ Κνωσσόν.] δυστυχήσουσι, φησί, καὶ οἱ Κρῆτες δι᾽ ἐμέ. Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης, ὅθεν ἦν ὁ Ταῦρος ὁ στρατηγός, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας, ὁ Κνώσσιος. Γορτύνης δόμους.] καὶ ἡ Γόρτυνα πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὅμηρος φησίν, οἳ Κνωσσόν τ᾽ εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν. καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης τὰς ἑκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ᾽ ὄνομα λέγει. πᾶς δ᾽ αἰάσταις.] διὰ τὸ συμβὰν ὑπὸ Λεύκου ἐν τοῖς οἴκοις Ἰδομενέως συλληπτικῶς εἶπε, πᾶς δ᾽ αἰάσταις ἔσται στρατηγῶν οἶκος. πορκεὺς, ὁ ἁλιεύς. νῦν δὲ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ εἰς ἁλιευτικὸν σκάφος ἐμβὰς ἔπλει, πλανῶν ὡς πρὶν ἔφημεν εἰς τὰ ἀλεκτόρων στερνόμενας ὄρνιθας, τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. ἢ οὕτως καθ᾽ ὥσπερ ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, οὕτως καὶ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας ἀγρεύσας, διὰ δόλου ἐποίησε μοιχευθῆναι. διά τι καλῶς αὐτὸν παρείκασε πορκεῖ. Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω τοῦ Κρητὸς ἦν υἱός, ᾧ τινι Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ἰδομενέως, ὃς τὴν γυναῖκα Ἰδομενέως ἀνεῖλε, Μῆδαν καλουμένην, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ. ἀνεῖλε δὲ καὶ δύο παῖδας αὐτῆς, Ἴφικλον καὶ Λύκον. ἐπανελθὼν δ᾽ Ἰδομενεὺς ἐκ Τροίας, ἐκτύφλωσεν αὐτὸν τὸν ἀποστάτην Λεῦκον. ἦν δὲ ὁ Λεῦκος παῖς ὢν ἐξετέθη. ὃν λαβὼν Ἰδομενεὺς, ἔθρεψε καθ᾽ ἑαυτόν. διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ. οὐ Κλεισιθήρας.) συνέθετο γὰρ Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανέλθοι τῆς Τροίας, δοῦναι πρὸς γάμον Κλεισιθήραν τὴν θυγατέρα. ὀγκαίου βόθρου.] τοῦ ἱερατικοῦ, ἤτοι τῆς Δήμητρος. ἱερεὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ, ἐν Ὄγκαις πόλει τῆς Ἀρκαδίας τιμᾶται, ὡς καὶ Καλλίμαχος, τὴν μὲν ὄγκ᾽ ἐμπρημονεῖν ἐρινύι τιλφωσσαίῃ. εἰσὶ καὶ Ὄγκαι κῶμαι Θηβῶν, οὗ Κάδμος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο.

Γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος
Μέγιστον αὐξήσουσιν ἀμναμοί ποτε,
Αἰχμαῖς τὸ πρωτόπλαστον ἄραντες στέφος,
Γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
Λαβόντες. οὐδ᾽ ἄμνηστον ἀθλία πατρὶς
Κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψεις ζόφῳ,
Τοιούς δ᾽ ἐμός τις σύγγονος λείψει διπλοῦς
Σκύμνους λέοντας, ἔξοχον Ῥώμης γένος,

Gloriam porrò generis maiorum meorum
Maximam rursus augebunt olim posteri,

Hastis erecta primarum corona partium,
Terræ marísque sceptrum & imperium
Adepti: neque obscuram, infelix patria,
Gloriam marcescentem tenebris occultabis.
Tales meus quidam consanguineus relinquet duos
Leunculos, eximiam Romæ stirpem,

Γένους δὲ πάππων.) περὶ Ῥωμαίων ἐνταῦθα διαλαμβάνει. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ χελώνη γελοῖα. φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, οὐ τοῦ γράψαντος τὴν Τραγῳδίαν. συνήθης γὰρ ὢν τῷ Φιλαδέλφῳ, πῶς ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. ἐγὼ δὲ οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό. οὕτως γὰρ ὤφειλον εἰπεῖν, οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γραφέως αὐτὸ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου. καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας φασί, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πριάμου γεννηθῆναι, λέγοντες πολλαῖς πάνυ γενεαῖς ὑστέρους γενομένους, ὡς γράφων ἀκριβέστερον περὶ τούτων δείξω. καὶ μία μὲν αὕτη φλυαρία. δευτέρα δέ, ὅτι μετὰ τὸν Ἕκτορος παῖδων Ἀστυάνακτος, τοῦ ἀνῃρημένου ἐν Τροίᾳ, καὶ Σαπφνίν, τὴν Ῥώμην ἔκτισαν. ἄμναμοι δὲ οἱ ἀπόγονοι. Κυρηναϊκῶς. καὶ γὰρ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. ἡ σύνταξις· οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τοῦ γένους μου αὐξήσουσι ποτὲ αὖθις, καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ προγονικόν μου. τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ πρωτόπλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα, καὶ μοναρχίαν. οὐδ' ἀμνήμονευτον.] τὴν δόξαν του καταχρύψεις μαρανθεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία. τις γὰρ ἐμὸς συγγενής.] ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστνίας τῆς χοιράδος τε, ἤτοι τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους λέγει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ. τοιούς δ' ἐμός τις σύγγονος.] ὁ Αἰνείας. Τρὼς ὢν γὰρ γεννᾷ Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην, ὃν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφαρπάζει. Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα. Λαομέδων δέ, Πρίαμον. Πρίαμος, Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν, καὶ λοιπούς. Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν, Κάπυς δὲ Ἀγχίσην, Ἀγχίσης Αἰνείαν, οὕτως ἦν Αἰνείας συγγενὴς Κασσάνδρας. ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ἑαυτῆς ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον. ὕστερον δέ, ἢ τῆς Τροίας προδοθείσης ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθείς, οἰκεῖ πρῶτος τὰ περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν πόλεις Μακεδονίας, πλησίον Κισσοῦ ὄρους κειμένας. τὸ δὲ Ῥαίκηλον, ἀπό τινος Αἴνος ἐκλήθη. αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθε εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἀργεστα ἐκαλεῖτο, εἶτα Σατουρνία ἀπὸ τοῦ Κρόνου. Σατοῦρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις. εἶτα ἀπό τινος Αὔσονος, Αὐσονία, εἶτα Τυρσηνία. εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ, ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων παρὰ Ἡρακλέους, καὶ ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, εἰς πεδίον Ἔρυκος, ἐλυμήνατο βασιλείαν, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη. Ἰταλὸν γὰρ Τυρρηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη. ἧς πρῶτος Πῖκος ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ Ἡρακλῆς ἐκεῖνος μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικός, ὃς ἐβασίλευσε τοῦ ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι οἱ πάντες ἐκλήθησαν. πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει ἀφ' Ἡρακλέους ὕστερος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς εἴρηται, καὶ Λατίνῳ παραγίνεται. παρὰ Λαύρεντον δὲ προσῴκησε, τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, παρὰ Κίον ποταμόν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάνιον, ἢ Ἶλον, ὅτε φαγόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας, σεληνίνας οὔσας, ἤγουν ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας) ἔτι δὲ καὶ χοίρου λευκῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ ἀποσκιρτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς Ἀλβανὸν ὄρος, καὶ τριάκοντα τεκούσης, ἅπερ ἐδήλουν, ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἕξουσιν· ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ἐκ χρησμοῦ ὅτι προσακηκοώς. θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρασκευάζεται κτίζειν πόλιν-

ὁ δὲ Λατῖνος τοῦτον ἐκ νίκα. ἡττηθεὶς δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνείᾳ πρὸς γάμον Λαβινίαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβινίαν ὠνόμασε. Λατίνου δὲ καὶ Τύρνου τοῦ Ῥουτούλων βασιλέως, πολέμῳ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰνείας ἐβασίλευσεν. ἀνῃρημένου δὲ καὶ Αἰνείου ἐν Λαβρέντῳ πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥουτούλων καὶ Μεζεντίου τοῦ Τυρρηνοῦ, ἐγγύου οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαβινίας τὸν Σίλβιον Ἀσκάνιος ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν Μεζέντιον πολέμῳ συμβαλόντα νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τοῦ Λατίνου πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι, ἐπεὶ καὶ τὸ λ΄ ἔτος αὔξη, τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα, Λαβινίας μὲν ὑπερεφρόνησαν. Ἄλβαν δὲ καὶ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν, ἀπὸ τῆς χοίρου, τουτέστι λευκὴν μακράν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν ἐκάλεσαν ὁμοίως. τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ Λαβίνιον ὑπεστράφησαν. μετὰ δὲ Ἀσκανίου τελευτήν, οὐχ ὁ Ἀσκανίου παῖς Ἴουλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος, ἢ κατά τινας Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος. Σιλβίου πάλιν ἄλλος Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, οὗ Κάπης. Κάπητος δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος, μέχρι τούτου τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν. τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐνταῦθα. Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον. βασιλεύοντα δὲ μὲν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην τὸν Νομήτορος υἱὸν ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ. τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου ἢ θυγατέρα τοῦ προρρηθέντος Νομήτορος Σιλουΐαν, ἢ Ῥέαν Ἰλίαν, ἱέρειαν τῆς θεᾶς Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ. ἐδεδίει γὰρ τινα χρησμόν, λέγοντα ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. διὰ τοῦτο τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε. τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ. ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη, ἔγκυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥώμυλον καὶ Ῥέμον. καὶ τὴν μὲν ἐξαιτεῖται μὴ ἀποθανεῖν, ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ. τὰ δὲ βρέφη Φαιστύλῳ ποιμένι Λαβρεντίας ἀνδρὶ ἔδωκε ῥῖψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμόν, ἃ ἡ τούτου γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν. ἔτυχε γὰρ αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν. αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τοὺς Ἀμουλίου ἀγρούς. ἀνελόντας δὲ τινας τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων, ἐπετηρουν. καταχεθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῷ Φαιστύλῳ λέγει, καὶ ὃς δραμών, τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται. τέλος ἔγνω Νομήτωρ, τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδας ὄντας αὐτούς. οἱ δὲ συναθροισμένων πολλῶν, ἀναιροῦσι τὸν Ἀμούλιον. τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παρασχόντες, αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο, ιη΄ ἔτη τῆς Ῥωμύλου ἡλικίας. περὶ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης, ἣν ἔκτισε Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαιστύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ, τετράγωνος ἐκλήθη Ῥώμη, παρὰ Ῥώμου, ἢ Ῥώμης παλαιοτέρου τούτων.

Ὁ Καστνίας τε τῆς τε Χειράδος γόνος
Βουλαῖς ἄριστος, οὐδ' ὀνοστὸς ἐν μάχαις.
Ὃς πρῶτα μὲν Ῥαίκηλον οἰκήσει μολὼν
Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα καὶ Λαφυστίας
Κερασφόρους γυναῖκας, ἐκ δ' Ἀλμωνίας
Πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία
Λυγκεύς τε θερμὸν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν.
Καὶ Πῖσ' Ἀγύλλης θ' αἱ πολύρρηνοι νάπαι.
Σὺν δέ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατὸν
Ὅρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γουνασμάτων,

Ναῖος πλάναισι πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν

Castniæ filius & Chœradis,
Consilio optimus, nec ineptus bello:
Qui primum Rhæcelum veniens habitabit
Apud altum Cissi montem,& Laphystias
Cornigeras mulieres.ex Halmopia verò
Rursus erronem excipiet Tyrrhenia,
Lynceúsque calidum eiiciens laticum flumen,
Et Pisa,saltúsque Agyllæ pecorosi.
Cum illo deinde iunget amicum inimicus exercitum,
Iuramentis adigens & precibus geniculatis,
Nanus erroribus omnes perscrutatus angulos

Ραίκηλον.) καὶ τὰ λοιπὰ, πλατέως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγχάρη. Ραίκηλος δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κίσσος δὲ, ὄρος Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ᾤκησε καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Αἶνον προσηγόρευσε. Αλμώπιον δὲ, πόλις Μακεδονίας. ἀπὸ δὲ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυστίου ὄρους Βοιωτίας. ὅθεν Λαφυστίαι λέγονται, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλλόνες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον. κερατοφοροῦσι γὰρ καὶ αὗται, κατὰ μίμησιν Διονύσου. ταυροκέφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται, ὡς καὶ Εὐριπίδης·

Καὶ σὺ κέρατα κερατὰ πρὸς πεφυκέναι.

κερατοφόρους δὲ αὐτὰς δεῖν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος πολὺς, τὰς ἀνδρας ἐκμαίνει πρὸς τὰς ἑτέρων γυναῖκας εἰσέρχεσθαι. τὰς δὲ γυναῖκας τὰς φιλοίνους, οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὰν ὕβριν κορεσθείσας, συνεῖναι μετ' αὐτῶν. ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται, καὶ φαντάζεται, ὁ κερατοφόρος, ὅτι τοῖς φιλοίνοις ἡ ἀλογία προσῆκται δίκην ζώων τετραπόδων. Τυρσηνία δὲ ἡ Ιταλία, ἀπὸ Τυρσηνοῦ τοῦ Τηλέφου υἱοῦ. Λυγκεὺς δὲ ποταμὸς Ιταλίας θερμὰ ὕδατα ἔχων. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ὀμματοῦσιν, ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Λυγκεὺς ἐν τῷ ῥεέθρῳ αὐτοῦ ἐπνίγη. Πίσσα καὶ Αγύλλα πόλεις Τυρσηνίας. Πολυρρήνοιο, πολυάρνου. πολυθρέμμων γὰρ ἡ Ιταλία. Ναῖος, ὁ Οδυσσεὺς παρὰ Τυρσηνοῖς καλεῖται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν πλανήτην. ἐγὼ δὲ εὗρον, ὅτι πρότερον ὁ Οδυσσεὺς Ναῖος ἐκαλεῖτο, εἶτα ἐκλήθη Οδυσσεύς. ὥσπερ ὁ Αχιλλεὺς πρότερον Λιγύρων καὶ Πυρίσσοος, καὶ ἕτεροι ἑτέρως ἐκαλοῦντο. μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατόν.) Οδυσσέα φασὶν ἐν Ιταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὢν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδὰς, ὅρκοις καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς αὐτὸς δὴ φυγὰς ὤν. σὺν αὐτῷ δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς, οἰκήσουσι παρὰ τὴν χώραν τὴν ἀπὸ Τυρσηνοῦ κληθεῖσαν Τυρσηνίαν. οἰκουρός.] ὁ Διόνυσος, ὅτι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχοντο αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ. τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἰκοι ἔμενον, καὶ οἰκούρουν.

Αλὸς τε καὶ γῆς. σὺν δ' ὁ δίζυγοι τόκοι,
Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ' οἰχυρὸς δόρυ
Γνάμψει θοίνης, γυῖα συνδήσας λύγοις.
Τάρχων τε καὶ Τυρσηνὸς αἴθωνες λύκοι

Τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων,
Ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼν
Τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,
Μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων.
Κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων
Ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ᾠκισμένην,
Πύργους τριάκοντ' ἐξαριθμήσας γονὰς

Maris terræque: simul quoque gemini filij
Myſorum regis (cuius aliquando latitans haſtam
Curuabit vini deus, crura viticibus colligans)
Tarchon & Tyrrhenus, lupi feruidi,
Herculeo prognati ſanguine:
Vbi menſam cibis plenam offendens,
Quam poſtea comederant ſocij,
In memoriam veterum redibit oraculorum,
Condétque in regione Aboriginum,
Vltra Latinos Dauniósque habitata,
Turres triginta, partus enumerans.

Θέοινος.] ὁ Διόνυσος, ὡς θεὸς οἴνου εὑρετής. ὡς καὶ Αἰσχύλος φησί, πάτερ θέοινε μαινάδων ζευκτήριε. καὶ Διονύσιος φησὶν ὁ Σκυθιναῖος· μὰ τὰς θεοίνου τὰς κορωνίδας κόρας.

Γυῖα συνδήσας.] εἴρηται ὄπισθεν. Ἡρακλείων αἱμάτων.] Ἡρακλέους, καὶ Αὔγης τῆς θυγατρὸς Ἀλέου, παῖς Τήλεφος, Τηλέφου καὶ Ἱέρας, Τάρχων καὶ Τυρσηνός. ἔνθα τράπεζαν.] εἶπον τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατέως, ὅπως ἔκτισεν Αἰνείας τὴν Λαβινίαν. κἂν οὔπω μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασίν. ὅρα γὰρ ὅπως φασὶ τὴν ἱστορίαν. χρησμὸν ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν τραπέζας, ἐκεῖ κτίσειν πόλιν. ἐλθὼν οὖν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν ἐχρήσαντο, καὶ τέλος ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἤτοι τοὺς ἄρτους. συνεὶς οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμόν, ἔκτισε τὴν Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε, κἂν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασί.

Κτίσει δὲ χώραν.) κτίσει γὰρ εἰς τὴν χώραν. οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις. Βορειγόνων.] ταῦτα τὰ ἀμφίβολα βατὰ καὶ χαλεπὰ τοῦ Λυκόφρονος. οἱ Ἰταλοὶ πρότερον Ἀβοριγῖνες ἐκαλοῦντο, καὶ ἕτερα μυρία ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὰ ἐθνῶν. οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει, τοὺς Ἀβοριγόνους. ὑπὲρ Λατίνους.) φλυαρεῖ καί τις ποτε. αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβορίγινες, ἀπὸ Λατίνου τοῦ Φαύνου, ἢ Ἡρακλέους υἱοῦ, Λατῖνοι ἐκλήθησαν. πύργους τριάκοντα) καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ. οὐ τριάκοντα γὰρ πόλεις ἔκτισεν Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοστῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάνιος, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἔκτισε τὴν Ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρου, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβεν, κἂν καὶ ταύτην μέλαιναν οὗτος λέγει.

Συὸς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰδαίων λόφων
Καὶ Δαρδανίων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται
Ἰσαρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων.
Ἧς καὶ πόλει δείκηλον ἀνθήσει μιᾷ.

Χαλκῷ τυπώσας, καὶ τέκνων γλαγοτρόφων.
Δείμας δὲ σηκὸν Μυνδίᾳ Παλληνίδι
Πατρῷ' ἀγάλματ' ἐγκατοικιεῖ θεῶν,
Ἃ δὴ παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα,
Καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
Σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται
Πέπλοις περισχὼν, ἦμος αἰχμηταὶ κύνες,
Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ.

Suis nigræ, quam ab Idæis collibus
Et ſedibus Dardaniis naui vehet,
Totidem porcellorum in partu nutricem:
Cuius etiam in vrbe vna ſimulacrum conſecrabit
Aere ſculptum, & porculorum lactentium.
Extructo autem templo Myndiæ Pallenidi,
Penatum deorum intus collocabit ſimulacra,
Quæ ſanè contemnens & vxorem & liberos,
Et poſſeſſionem aliam theſaurorum opimam,
Cum ſene patre pluris faciet,
Veſtibúſque inuoluet, quando bellicoſi canes
Omnem patriam ſimul diripientes ſorte,

Ισαρίθμων.] καὶ τοῦτο καλῶς ἔχει, καὶ πρὸς τὴν ψευδῆ τούτου ἱστορίαν· οὐ γὰρ τοσοῦτοι ἐκτίσθησαν, ἃς λέγει πόλεις, καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἰπεῖν τινὰ κατὰ πρὸς αὐτῆς ἰσαρίθμους τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὐναντίον. ἃ δὴ παρώσας.) ἐν ὑπερβατῷ ἡ σύνταξις· ἅ τινα δὴ ἀγάλματα πρεσβιώσεται καὶ τιμήσει, σὺν τῷ γεραίῳ πατρὶ περισχὼν, καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις, ἱμάτια παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων, ἤτοι τὸν πλοῦτον. ἦμος οἱ αἰχμηταὶ κύνες τὸ καὶ τὸ ποιήσωσι. φασὶ γὰρ, ὅτι ὁ Λυκόφρων, καὶ λοιποί τινες, ὅτι πορθουμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνος ἠλευθερώθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως ὃ βούλεται. παρεάσας δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, προέκρινε τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. ἀπῆλθεν εἰς τὸν Ἄθω, καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυρὰν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν. ἔνθα ἔτυχεν τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγχίσην τελευτῆσαι. καὶ πολυτελῶς αὐτὸν καύσας, τὸν χοῦν αὐτοῦ ἐν χρυσῇ λάρνακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς ἀπ' αὐτῆς ἀπῆρε. ἔλαβε δὲ καὶ σῦν, ἣ τέτοκε λ' τέκνα, ἧς καὶ ἄγαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνέστησεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. ταῦτα μὲν οὗτοι φασί. Λέσχης δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ εἰς Φαρσαλίαν τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα. φασὶ δὲ οὑτωσί·

Αὐτὰρ Ἀχιλλέως μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς,
Ἑκτορέην ἄλοχον κατάγει κοίλας ἐπὶ νῆας.
Παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
Ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου. τὸν δὲ πεσόντα

Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην ἠΰζωνον παράκοιτιν,
Ἕκτορος, ἥν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Δῶκαν ἔχειν ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρὶ,
Αὐτόν τ' Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο,
Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
Ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
Λαβεῖν ὃ χρῄζει, κἀπενέγκασθαι δάνος.
Τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεὶς,
Τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
Ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται,
Τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας,
Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον Αἰήτην μέγαν,
Λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ,
Τιτώνιόν τε χεῦμα τοῦ κατὰ χθονὸς
Δύοντος εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθη.
Ζωστηρίου τε κλιτὺν, ἔνθα παρθένου
Στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,
Γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης.
Τοσαῦτα μὲν δύστλητα πείσονται κακὰ
Οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες αἰστώσειν πάτραν.

Huic soli dabunt optionem ex ædibus
Sumendi quod velit,& auferendi pro præmio.
Quapropter & ab inimicis iudicatus pietatis plenissimus,
Plurimum celebratam in bellis patriam
Per posteros ædificabit,felicem
Arcem,altas iuxta Circæi syluas,
Portúmque Argonis inclytum,Æeten magnum,
Phorcésque,Marsicæ paludis,latices,
Titonísque aquam sub terram
Subeuntis in obscuras hiatus profunditates,
Et Zosterij promontorium,vbi virginis
Horrendum est Sibyllæ domicilium,
Cauo antri barathro contectum.
Ac tot quidem intoleranda patientur mala,
Qui meam vastaturi sunt patriam.

Ἐν ὀψιτέκνοις.] Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμύλος οἱ τούτου ἀπόγονοι ταύτην ἔκτισαν. μικρὸν χαραττόμενον, ἐκπίνεται ὑπὸ τοῦ μ̄, καὶ δέχεται αὐτὸ μακροῦ καὶ μικροῦ ὄν. Ἀττικῶς δὲ μέγα χαράττεται. Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον Αἰήτην.] Αἰήτης λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν ὁρμισθῆναι τὴν Ἀργὼ, καὶ καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν. Φόρκη δὲ, λίμνη σταδίους φ̄ ἀπέχουσα τῆς Ῥώμης. Μαρσοὶ δὲ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ ταύτην τὴν λίμνην οἰκοῦντες. Τιτώνιόν τε χεῦμα.) Τίτων ποταμὸς Ἰταλίας, ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον, ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται. ὁ δὲ Τίτων οὗτος, ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται· ὥς φησι καὶ Φιλοστέφανος. Ζωστηρίου τε κλιτύν.] Ζωστὴρ ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. φησὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα Κυμαία. ἣν καὶ Ἀπόλλωνος φασὶν ἀδελφὴν, Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή. ὥσπερ καὶ τρεῖς Βάκιδες χρησμολόγοι, ὁ ἐξ Ἐλαιῶνος τῆς Βοιωτίας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ Ἀρκάς. περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει Κυμαία ἦν, ἣ ὡς πιθηκεν ἐν χρόνῳ Ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφάνου, βίβλους προφητικὰς αὐτῆς τρεῖς, ἢ τὸ καταλιποῦσα, ὧν ἢ μίαν, ἢ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς τὰς λοιπὰς τῆς ἐκείνης θεραπείας ἀναλωσάσης πυρὶ, ὅτι μὴ ἐδίδουν ἐκείνῃ ὅσον ἐζήτει χρυσόν. οἱ ὕστερον πεισθέντες, ἐξωνήσαντο, ἢ μίαν τὴν καταλειφθεῖσαν, ἢ τρεῖς. καὶ ἔδοντο Μάρκῳ Ἀκιλίῳ φυλάσσειν. ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς δέρμα βοὸς ἐμβαλόντες, [illegible], ὅτι περὶ μεταχαρίσειν ἔδοτο, τὴν δὲ βίβλον, ἢ τὰς βίβλους ὀρύξαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν.

χρόνῳ δὲ, τῷ κοίλῳ. βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ.

Τί γὰρ παλαιῇ μητρὶ τῇ Προμηθέως
Ξυνὸν πέφυκε, καὶ τροφῷ Σαρπηδόνος;
Ἃς πόντος Ἕλλης καὶ πέτραι Συμπληγάδες,
Καὶ Σαλμυδισσός, καὶ κακόξεινος κλύδων
Σκύθαισι γείτων, καρτεροῖς εἴργει πάγοις,

Quid enim miseræ Promethei matri
Et Sarpedonis genitrici commune fuit?
Quas Hellespontus,& Symplegadum saxa,
Et Salmydissus,atque inhospitalis fluctus,
Scythis vicinus,firmis arcet rupibus,

Τί γὰρ παλαιῇ μητρὶ τοῦ Προμηθέως.) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς. οὗ Προμηθέως, καὶ Ἡσιόνης, ἢ Ἀξιοθέας, παῖς Δευκαλίων. ἀπὸ γοῦν ταύτης τῆς Προμηθέως μητρὸς Ἀσίας, ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι, ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ἣ ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν. ἕτεροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν, ἀπὸ Ἀσίου φασὶ κληθῆναι. τὴν δὲ Εὐρώπην, ἀπό τινος Εὐρώπης, υἱοῦ Ἰμέρου. Ἄνδρων δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεύς, Ὠκεανὸν ἱστορεῖ γῆμαι δύο γυναῖκας, Παμφολύγην, καὶ Παρθενόπην. ἐκ μὲν οὖν Παμφολύγης φησὶ γεννῆσαι αὐτὸν, Ἀσίαν καὶ Λιβύην. ἐκ δὲ Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην. ἀφ' ὧν αἱ χῶραι τὴν κλῆσιν ἐσχήκασιν. Ἃς πόντος Ἕλλης.] ἃς ἠπείρους Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ τὰ καὶ τά. ὅθεν δὲ ἐκλήθη Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. τοῦτο δὲ ἰστέον, ὅτι Ἑλλήσποντός ἐστιν ὁ ἀπὸ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου τόπος, ὃν ὁ Ξέρξης τῇ γεφύρᾳ ἔζευξεν, μέχρι τοῦ Θρᾳκικοῦ ἢ μετὰ τοῦ Βοσπόρου, ὃν Βόσπορον Δαρεῖος ὁ Ξέρξου πατὴρ ἐγεφύρωσε, περὶ τοῦ γεφυρῶσαι Ξέρξην τὸν Ἑλλήσποντον. πέτραι συμπληγάδες.] ἃς Ὅμηρος πλαγκτὰς καλεῖ. τινὲς δέ φησιν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίας. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης συνορμάδας καλεῖ. κεκρυμμένως δὲ καὶ λεληθότως,

περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον φησίν, ἤτοι περὶ τὸ στενόν. Απολλώνιος δὲ, καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων, Συμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. ἀλλ᾽ ὁ μὲν Λυκόφρων οὗτος φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων Καλχηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὅς ἐστι τὸ λεγόμενον παρ᾽ ἰδιώταις Βαρβάροις ῥεῦμα. ὁ δ᾽ Απολλώνιος ποτὲ μὲν φαίνεται, περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον, ἤτοι τὴν τοῦ στενοῦ κλεῖδα λέγων αὐτάς, ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι γράφων·

Πληγάδας ἀξίνους, καὶ ὅπου φοινίκια δόρπα.

ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὡς ληροῦσι, πέτραι δύο, συγκρούουσαι πρὸς ἀλλήλας, καὶ συναράσσουσαι τὰ πλοῖα. ἐπεὶ δὲ παρέπλευσε ταύτας ἡ Αργὼ, ἐρριζώθησαν, καὶ ἐπαύσαντο τῆς κινήσεως. ὡς λέγουσι δὲ, ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ ἦν πρὸς τῷ Βυζαντίῳ. ἡ δὲ ἐν Ασίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι. Συμπληγάδες.] αἱ συμπλέουσαι, καὶ προσκρούουσαι ἀλλήλαις. πλακταὶ δὲ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἀκτάς. Σαλμυδησσός.] τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Θερμώδοντος πέλαγος, ἀπὸ Σαλμυδησσοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ.

καὶ κακόξεινος κλύδων.] ὁ Εὔξεινος τὸ στενόν. κατ᾽ ἀντιφρασμὸν δὲ ἐλέγετο Εὔξεινος, διὰ τὸν σκολιὸν πλοῦν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας λῃστάς, οὓς Ηρακλῆς ἀνεῖλε. καλῶς δὲ νῦν ὁ Λυκόφρων ἔφη κακόξεινον ὕδωρ, Αἰσχύλῳ ἀκολουθῶν. Αἰσχύλος γὰρ περὶ τῆς θαλάσσης ταύτης, οὕτω λέγει·

Εχθρόξενος ναύταισι μητρυιὰ νεῶν.

Σκύθαισι γείτων.] μετὰ γὰρ τὸ στενὸν πέλαγος, καὶ τὸ ἱερὸν, ἔστιν ἡ Σκυθία.

Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀκραιφνὴς μέσην,
Ῥείθροις ὁρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
Χίμετλα μαιώταισι θρηνοῦσι ποδῶν.
Ὀλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες.
Οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην,
Λέρνης ἀνηρείψαντο φορτηγοὶ λύκοι,

Paludémque dirimens rapidus Tanais mediam,
Fluentis distinet, hominibus iucundissimam
Mæotiis, perniones pedum lugentibus.
Pereant nautæ primum Carnitæ canes,
Qui bouis præditam facie tauri virginem puellam
A Lerna asportarunt, mercatores lupi,

Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς.] ὁ Τάναϊς ποταμὸς Σκυθίας, διαιρεῖ Ασίαν καὶ Εὐρώπην ἐς ἀλλήλων, εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὥς φησι Διονύσιος·

Εὐρώπην δ᾽ Ασίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει,
Ὃς ῥά θ᾽ ἑλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων,
Σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιῶτιδα λίμνην.

χίμετλα.] τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύγματα τῶν ἄκρων καὶ ποδῶν. τοσοῦτον γάρ ἐστι ψυχρὸν ἡ περὶ Μαιῶτιν Σκυθία, ὡς χίμετλα, ἤτοι ἀποκαύματα γίνεσθαι ἐν τοῖς οἰκοῦσι τὴν χώραν. ἴαμα δὲ χιμέτλων, καθά φησι Νίκανδρος, ἀμφισβαίνης ὄφεως δέρμα, καὶ παλιούρου ῥίζης ζωμὸς περικλυζόμενος αὐτοῖς. ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται.] Καρνὴ πόλις φοινίκης. Φοίνικες δὲ ἔμποροι ὄντες, ἦλθον εἰς Αργος, καὶ ἁρπάσαντες Ιὼ τὴν Ινάχου θυγατέρα, ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι, ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτος φησὶ καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ Ηρόδοτος αὐτὴν λέγει τὴν Ιὼ, περὶ τὸ πλοῖον τῶν Φοινίκων κα-

προχειμένην μίγνυσθαι τῷ ναυκλήρῳ. ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξέπλευσε αὐτῷ φόβῳ τοῦ πατρὸς ἀπελθοῦσα εἰς Αἴγυπτον. βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι μυθικῶς ὥς φασιν ὁ Ζεὺς ἐμίγνυτο αὐτῇ, ὃ γνοῦσα ἡ Ἥρα βοῦν αὐτὴν ἐποίησεν. ἡ δ' ἀλήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπ' ἔρωτος δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο. ταυροπάρθενον.] σόλοικον φαίνεται. εἰ μὴ οὕτως εἴποι τις, τὴν ἐποχουμένην τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ ταυρομόρφῳ πλοίῳ. οὐ γὰρ ἀρρενόθηλυς ἦν, ὥς τι λέγει αὐτὴν ταυροπάρθενον. οὐ γὰρ ταῦρος ἐγένετο, ἀλλὰ βοῦς.

Πλάτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμῳ,
Ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς.
Αὖθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἁρπαγῆς
Κούρητες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι
Ζητοῦντες, αἰχμάλωτον ἤμπρευσαν πόριν
Ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυμπώματι
Σαραπτίαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον
Δάμαρτα Κρήτης ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.
Οὐδ' οἵγ' ἀπηρκέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα
Λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν

Coniugem deducendam infelicem Memphitum duci:
Odiique facem duabus extulêre continentibus.
Rursus enim iniuriam grauem raptus
Mutuam Curetes Idæi apri
Persequentes, captiuam traxerunt iuuencam
In tauriformi nauigij vase
Sarapeam Dictæam in palatium,
Vxorem stellato Cretæ imperatori.
Nec illi contenti fuerunt pro paribus paria
Accepisse: sed raptorem exercitum cum Teucro,

Πλάτιν.] πλάτιδας καὶ πλάτωνας λίνας, δαγίδας τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἕτεροι. Μεμφίτῃ.] τῷ Ὀσίριδι, ὥς τινές φασι. Μέμφις πόλις Αἰγύπτου. κῆρα δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι ἀρχὴ πολέμου γέγονε Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ, ταῖς δυσὶν ἠπείροις. Κούρητες.) οἱ τὸν Δία θρέψαντες δαίμονες ἐν Κρήτῃ, ἀφ' ὧν νῦν Λίβας τοὺς Κρῆτας λέγει. ἀντίποινον.] εἰς ἀντέκτισιν ἀντίσωσμα Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἁρπάσαντας, ἀντὶ τῆς Ἰοῦς. ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος.] καλλίστως τοῦτο γράφει ὁ Λυκόφρων, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ ἐκ Φοινίκης οἱ Κρῆτες τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαντες, ᾤχοντο. ληροῦσι γὰρ οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς ταῦρος γενόμενος, αὐτὴν ἥρπαξεν. ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ νῦν μῦθος. ταῦρος ὁ Κνώσιος στρατηγὸς παρὰ Ἀστερίου, τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπαξεν αὐτὴν ἐκ Σαραπτίας πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης. πόριν.] δάμαλιν. ἔφην δὲ πολλάκις, ὅτι δύο ρρ χρὴ γράφειν. πόρτις γὰρ ἦν. ἐπεὶ οὖν γέγονε πόρρις, αὐτὸ τὸ τ ὀφείλει τεθῆναι ρ. οὕτως δὲ ἀεὶ Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει, οὐκ εἰδὼς, ὡς

ἔοικεν, ὅτι χωλὸν πάθος ἐστὶ τοῦ ἰάμβου, καὶ τίθεται καὶ σπονδεῖος καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ ἰαμβικοῦ. δικταῖον.] Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη κρητικά. ἔστι δὲ καὶ Ἴδη ὄρος Τροίας, ὡς καὶ Ἀρατης φησὶ περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἴδης.

Δίκτῳ ἐν ἀλώδει ὄρεος σχεδὸν ἰδαίοις.

Κρήτης ἀστέρων στρατηλάτης.] ὁ Ἀστέριος δηλονότι, ὁ καὶ Μινώταυρος. εἶχε δὲ, ὥς φασι, ταύρου πρόσωπον. ἦν δὲ Πασιφάης υἱὸς, γεννηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρου, ὃν ὁ Δαίδαλος ἐποίησεν. ἢ τὸ ἀληθὲς, ὑπὸ Ταύρου τοῦ στρατηγοῦ, ᾧ καὶ ὅμοιος ὢν, ἐμυθεύθη ταύρου πρόσωπον ἔχειν. δηλονότι δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀστέριον Δία λέγει πατέρα εἶναι τοῦ Σαρπηδόνος Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος. οὐδ' οἵγ' ἀπηρκέσθησαν.] οὐδὲ οἱ Κρῆτες Ἕλληνες ὄντες, ἠρκέσθησαν τιμωρησάμενοι τοὺς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰοῦς τὴν Εὐρώπην ἁρπάξαντες, ἔστειλαν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροίαν Τεῦκρον καὶ Σκάμανδρον, οὗ Σκαμάνδρου θυγατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τοὺς ἐμοὺς προγόνους. πῶς οὖν ἐπεὶ μᾶλλον τούτων συγγενῆ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, τὸ οὐ παρ' αὐτῶν ἀφῃρέθη, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων·

Οὐδ' οἵγ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἔστειλαν στρατόν.

πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ Λυκόφρων εἶπε, πρὸς τὸ ἔτι περὶ Τροίαν ἀπελθόντας ἀποικίαν ἐστείλαντο, καὶ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον. τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἐκοινὴ ἐποιήσαντο. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Τεῦκρος υἱὸς ὢν Σκαμάνδρου τοῦ Κρητὸς, τούτῳ ἐδόθη χρησμὸς, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἔνθα γηγενεῖς ἐπιθῶνται αὐτοῖς. περὶ δὲ τὸ τῆς Ἰλίου μέρος γενόμενοι, βρωθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν τῶν ὀχέων, τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθίου Ἀπόλλωνος. οἱ γὰρ μῦες παρὰ Κρησὶ σμίνθοι καλοῦνται. κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεῦκρος· ἀφ' οὗ καὶ Τεῦκροι οἱ ἥρωες, ὡς καὶ Καλλίμαχος·

Τεῦκρον ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἀστακίδην.

Καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ φυτοσπόρῳ
Εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον,
Σμίνθοισι δηρίσοντας, ὧν ἀπὸ σπορᾶς
Ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,
Γήμας Ἀρίσβαν Κρῆσσαν εὐγενῆ κόρην.
Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν ἅρπαγας λύκους,
Ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην
Δρακοντοφρούρεις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς,
Ὃς εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυστικὴν μολὼν,
Καὶ τὸν τετράπτηνον ὕδρον ἀνάσσας θρόνοις,
Καὶ γυρὰ ταύρων βασδάσας πυριπνόων

Et cum genitore, Scamandro Cretensi,
In Bebrycum regionem dimiserunt
Cum muribus pugnaturos: ex quorum origine
Meos maiores procreauit Dardanus,
Ducta Arisba Cressa nobili puella.
Quin etiam secundos miserunt rapaces lupos,
Regi vnum induto calceum furaturos vellus

Draconis

Draconis custodibus munitum excubiis:
Qui Cytæam veniens Ligusticam,
Et quadrinarem draconem sopiens pharmacis,
Curuáque taurorum regens igniuomorum

Δραυκίῳ.] Κρητικῷ. Δραύκη γὰρ πόλις Κρήτης. εἰς Βεβρύκων.] τῶν Τρώων. Βέβρυκες γὰρ γενῶ, οἱ Μυσοὶ, ἀνδόπροι Βιθυνῶν ἔοντες, ὧν ὄρος Ὀλυμπος. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Βέβρυκες ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πυρήνης καὶ Κεραυνίων ὀρῶν καὶ Ἰβηρίας κείμενον, οἱ καλοῦνται Ναρβωνήσιοι. ὧν ἀπὸ σπορᾶς.] Ἀρίσβην, ἥ κατά τινας Βάτιεια θυγάτηρ Τεύκρου γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Ἐριχθόνιον, Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος, Τρὼς δὲ Ἶλον Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην, Ἶλος γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πρίαμον, Πρίαμος τὴν Κασσάνδραν αὐτὴν καὶ τοὺς αὐτῆς ἀδελφούς. ᾗ δ' ὑστέροις ἔπεμψαν.] ὅπισθεν ζήτει, ὅπου περὶ πάντων κατὰ λεπτὸν ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα οὐδὲ πεντήκοντα Ἀπολλώνιοι. τὴν Λιγυστικήν.] ἡ Κύταια πόλις Κολχίδος ἐστίν. ἐν δὲ Κόλχῳ ἔθνος ἐστὶν Λαζικὸν, οὓς ἔφην ὄπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Ἀβασγῶν κείμενοι. ἡ δὲ Λιβύη, καὶ τὸ Λιγυστικὸν κλίμα, ὃ ἐκλήθη ἀπὸ Λίγυος τοῦ Ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ, τῆς Κορβύνης καὶ Καρχηδόνος καὶ Ἀλεξανδρείας ἐστίν. ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως καινοπρεπῶς τὰ πολλὰ, καὶ τὴν Κολχικὴν Λιγυστικὴν καλεῖ. ὁ δὲ Λίγυς οὗτος κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. καὶ κατὰ μὲν τοὺς μὴ εἰδότας διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκοῦντας Λιβυστικὴν καὶ Λιγυστικὴν, οὕτως ὡς εἴπομεν ἔχει. κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν, Λιβυστικὰ μέρη εἰσὶν, ἅπερ εἴπομεν. οἱ δὲ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος μέχρι τῶν Ἄλπεων καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὥς φησι Δίων, καὶ ἕτεροι ἀκριβέστατοι ἱστορικοὶ, συγγραφεῖς τε καὶ γεωγράφοι. τετράπτιλον ὕδρον.] δικέφαλον δράκοντα, ἤτοι δύο ῥῖνας ἔχοντα. αἱ γὰρ δύο ῥῖνες, δ' πτοὰς ἔχουσιν. ὕδρον δὲ τὸν δράκοντα εἶπεν, εἶδος λαβὼν ἀντὶ εἴδους. θρόνοις.] φαρμάκοις τῆς Μηδείας, παρὰ τὸ θορεῖν, θέρμονα καὶ θρόνα.

Ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας,
Οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐρράου σκύτος,
Ἀλλ' αὐτόκλητον ἔσπασε χερνῆτιδα,
Τὴν γονοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρμάτιξατο,
Φθογγὴν ἐδωλίων Χαονιτικῶν ἄπο
Βροτησίαν ἱεῖσαν ἔμπαιον δρόμον.
Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας
Καὶ φασγάνου ζωστῆρα καὶ ξίφος πατρὸς,
Ὁ Φημίου παῖς, Σκῦρος ᾧ λυγροὺς τάφους
Κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζουμένῳ
Πάλαι δικεῖ τοὺς ἀταρχύτους ῥιφάς,

Aratra, & in lebete corpus excoctus,
Non impunè cepit arietis vellus,

Sed voluntariam rapiens ouem
Fratricidam, filiorúmque perditricem,
In loquacem imposuit picam,
Vocem è transtris Chaonicis
Humanam emittentem, cursus peritam.
Rursum qui è saxo calceos extraxerat,
Ensísque cingulum, & gladium patris,
Phemij nepos, cui Scyrus sepulcrum triste
Ardua sub præcipitiis deturbato
Iampridem seruat, insepultos iactus,

Καὶ λέβητα διψάδος δέμας.] φασὶν ὅτι ἡ Μήδεια τὸν Ἰάσονα ἑψήσασα, νέον ἐποίησεν.

ἐρραίου.] τοῦ κριοῦ. ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει τοῦ κάπρου, παρὰ τὸ ἐρούω, τὸ ὁρμῶ. αὐτόκλητον.] ηὐτομόλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ἰάσονα. κερκίδα.] τὴν Μήδειαν τοῦ. κερκὶς γὰρ ὄρνεον μικρότατον, καταφερὲς πρὸς συνουσίαν. κερκίδα δὲ ταύτην λέγει, παρ' ὅσον κατέπηξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τῆς ἐπιγάμου Ἰάσονος. τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα.] τὴν ἀνελοῦσαν καὶ φονεύσασαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον. ἡ γὰρ Μήδεια φεύγουσα, καὶ διωκομένη παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ἀψύρτου, τοῦτον λαβοῦσα ἑαυτῆς καταλαβόντος ἀνεῖλεν. ὕστερον δ' ἐν Κορίνθῳ, καὶ τοὺς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητα, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ζηλοτυπίαν, ὅτι ἀπολιπὼν αὐτὴν, ἔγημε Γλαύκην τὴν θυγατέρα Κρέοντος τοῦ βασιλέως τῶν Κορινθίων.

εἰς τὴν λάληθρον Κίσσαν.) τὴν Ἀργὼ λέγει, ὅτι ἡ τρόπις αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος. κίσσαν δὲ αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον ἡ Κίσσα μιμητικόν ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἡ Ἀργώ. πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας.) τὴν περὶ Θησέως τοῦ ξίφους, καὶ τῶν ὑποδημάτων τῶν ὑπὸ τὴν κολουραίαν πέτραν πάλιν ἀναλαμβάνει. κολουραίαν γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλεῖ

Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι κολυραίῃ ὑπὸ πέτρῃ,
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν.

ἀσκέρας. εἶπον ὄπισθεν, ὅτι τὰ περὶ τοὺς πόδας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρβίκελα λέγεται. ὁ δὲ Λυκόφρων τὰ ὑποδήματα λέγει. ὁ Φημίου παῖς.) ἀντὶ τοῦ Φημιάδης. κατὰ τοῦτον γὰρ ὁ Φημιάδου παῖς. Θησεύς φησι, τὸν Αἰγέα Φημίου εἶναι παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. καὶ ὅτι μὲν Αἰγέως καὶ Αἴθρας υἱὸς ὁ Θησεὺς, ἀληθές. ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου.

Σκῦρος.) νῆσός ἐστιν ἡ Σκῦρος μία τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Λυκομήδης, Δολόπων τὴν νῆσον οἰκούντων. ἐν γοῦν τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεὺς, ἣν ἀρχαίαν ἔχων κατὰ Πλούταρχον, καὶ φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην, καὶ φοβηθεὶς διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκστρατείαν τῶν Διοσκούρων, ἦλθε πρὸς Λυκομήδην, καὶ διέτριβε περὶ τὴν νῆσον. ἢ κατά τινας, ὅτι ὑπόνοιαν παρέσχε, ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις. ἢ καθ' ἑτέρους, ὅτι ὑπὸ Λύκου τοῦ Αἰγέως ἀδελφοῦ, ἢ διὰ τὸν φόβον τῶν Παναιτιδῶν, ἢ διὰ τὴν Ἱππολύτου ἀναίρεσιν, ἐξώσθη τῶν Ἀθηνῶν. καὶ οὕτως φυγὰς ἦλθεν εἰς Σκῦρον. κἀκεῖ δὲ νεωτερίζόμενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν ἰδών. καὶ δελεάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀναγαγὼν ἐπί τινα λόφον, ἐκεῖθεν ὡς ἀποδεικνὺς κατακρημνίσας ἀνεῖλεν αὐτόν.

Σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δηΐας
Μύστῃ Ἑσπαίας μασὸν εὔθηλον θεᾶς

Cum leone veniens initiato, qui bellicæ

Suxerat vberem Trophęæ mammam deæ,

Σὴν περὶ βλώξας.] πάλιν ὁ Θησεὺς σὺν τῷ Ἡρακλεῖ ἐλθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας διπλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, καὶ Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεὺς ἔσχεν Ἱππόλυτον. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀδμήτη ἡ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπεθύμησε τὸν Ἱππολύτης κτήσασθαι ζωστῆρα, καὶ δὴ ἐνὶ πλοίῳ Ἡρακλῆς μετά τε Θησέως, καὶ ἑτέρων, εἰς Θεμισκύρας λιμένα ἦλθον, καὶ Ἱππολύτης τὸν ζωστῆρα τούτῳ ὑπέσχετο δοῦναι. Ἥρα δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικί, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν, ἁρπάζειν τοὺς ξένους τὴν Ἱππολύτην. ἐνόπλων δὲ αὐτῶν, ὡς πρὸς μάχην κατελθουσῶν, Ἡρακλῆς ὑποπτεύσας κτείνει τὴν Ἱππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆρα λαβὼν, Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκομίζει. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναί φασιν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην. Ἀπολλώνιος δὲ οὕτω φησί·

Γνάμψαν ἀμαζονίδων ἔκαθεν λεμβήοχον ἄκρην,
Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν ἀρητιάδαν Μελανίππην,
Ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο, καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν,
Αὐτοκασιγνήτην, ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.

ἕτερος δέ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησί·

Τελαμὼν ἀκόρητος ἀϋτῆς,
Ἡμετέροις ἑτάροισι φόως προφόπισος ἔθηκε,
Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμαιμάκετον Μελανίππην.
Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνης ἀνάσσης.

δαίας.] τῆς Ἥρας. πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλεῖ.

τροπαίας τῆς Ἥρας.] παρ' ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὥσπερ τῷ Διῒ, τρόπαιον ἀνετίθεντο.

ἀνασπάσασα.] μεταλαβόντα, θηλάσαντα. ἐθήλασε γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Ἥραν παῖς ὢν Ἀθηνᾶς ἀναβαλούσης αὐτὸν, καὶ πεισάσης τὴν Ἥραν θηλάσαι αὐτὸν, διὸ καὶ ἀπηθανατίσθη. μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίεσθαι. μαστὸς δὲ ὁ γυναικεῖος, ὁ μαστὸς ὢν γάλακτος. μύστη.) τῷ Ἡρακλεῖ, ὅτι ἐμυήθη ἐν Ἐλευσῖνι τὰ δι' αὐτὸν λεγόμενα μικρὰ μυστήρια. Εὔμολπος γὰρ ὁ Θρᾷξ κατ' Ἴστρον, ἀλλ' ὁ θεὶς τὰ μυστήρια, ἐκέλευσε ξένους μὴ μυεῖσθαι. ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ θέλοντος μυεῖσθαι, τὸν μὲν τοῦ Εὐμόλπου νόμον φυλάττοντες, θέλοντες δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα θεραπεῦσαι, οἱ Ἐλευσίνιοι ἐπ' αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποιήσαντο μυστήρια. οἱ δὲ μυούμενοι μυρσίνῃ ἐστέφοντο.

Ζωστηροκλέπτης, ἦχος ὤρινεν διπλοῦν
Στέρνων τ' ἀμέρσας καὶ Θεμισκύρας ἄπο
Τὴν τοξόδαμνον νοσφίσας Ὀρθωσίας.
Ἧς αἱ ξυναίμοι παρθένοι Νεπτουνίδες,
Εειν λιποῦσαι Λάγμον, ἠδὲ Τήλαμον,
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ἀκταῖόν τ' ὄρος,
Ποινὰς ἀθέλκτους ἁρπαγῆς διζήμεναι,
Ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας
Ἵπποις, ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν

Fur balthei, rixam excitauit duplicem,

Tum zonam auferens,tum ex Themiſcyra
Sagittariam rapiens Orthoſiam:
Cuius ſorores,puellæ Neptunides,
Erin relinquentes,Lagmum, Telamum,
Et fluuium Thermodontis, Actæúmque montem,
Pœnas implacabiles rapinæ quærendo,
Vltra nigrum Iſtrum Scythicas egerunt
Equas,bellicam emittentes vocem

Ζωστηροκλέπτης.) τὸν Θησέα φησὶ λαβεῖν τὸ ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης, καὶ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ. αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ἱππολύτην κατὰ τοῦτον τὸν Λυκόφρονα, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ἱππόλυτον. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς, ἔλαβε Φαίδραν, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Ἱππολύτου καὶ μὴ ἰσχύσασα φέρειν τοῦτον, ἱδρυσαμένη ναὸν τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐρωτικὸν αὐτὸν καλέσασα. εἶτα διὰ τὸ πλείω ἔρωτα ἔχειν αὐτήν, εἰς νόσον ἐνέπεσε, καὶ τῆς τροφοῦ αὐτῆς οὐ μικρῶς ἀναγκασάσης αὐτὴν εἰπεῖν, μετὰ πολὺν χρόνον ἀπήγγειλεν. ἡ δὲ φαρμακοῖς βουλομένη λῦσαι τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυνηθεῖσα, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἱππόλυτον. κἀκεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὰ ταύτης ῥήματα, ἀπεδίωξε μετ' ὀργῆς. ἡ δὲ Φαίδρα γνοῦσα, ἑαυτὴν ἀπέπνιξε. τινὲς ἡμεῖς δὲ τοῦτον λέγομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Ἀντιόπης τὸν Ἱππόλυτον ἔσχεν, οὐχὶ ἐξ Ἱππολύτης. ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ἀπήχθη, λαβόντος Ἡρακλέους τὸν ζωστῆρα παρὰ Μελανίππης τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς. ἡ Ἱππολύτη μὲν ἀνῃρέθη παρ' Ἡρακλέους, Μελανίππη δὲ παρὰ τοῦ Τελαμῶνος. Θεμίσκυρα πόλις Παφλαγονίας καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι αἱ Ἀμαζόνες λέγονται. τὴν τοξόδαμνον.] οἱ μὲν ἄλλοι ταύτης προπαροξύτονον τοξόδαμνον γράφουσιν. ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. τὸ γὰρ προπαροξύτονον πάθος δηλοῖ. οἷον τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξου. τοξοδάμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν τόξοις. λέγει δὲ τὴν Ἱππολύτην. Ὀρθωσίαν. Ὀρθωσία ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδικοῦ, ὡς τιμωμένη ἐκεῖσε, ἢ ὅτι ἐπορθοῦ τὰς τικτούσας. μαιεύτρια γὰρ ἡ θεός. φημὶ γοῦν οὕτως ἐγὼ τὴν τοξικὴν Ἀντιόπην, ἢ κατὰ τοῦτον τὴν Ἱππολύτην, στερήσας τὴν Ὀρθωσίαν Ἄρτεμιν, ὡς φιλουμένην ὑπ' αὐτῆς, ἔτι τοξικήν. τινὲς δὲ τὴν Ὀρθωσίαν, αὐτὴν τῆς Ἱππολύτης ὁμώνυμον φασίν. ἧς αἱ ξυναίμονες.] Ποσειδωνὶς ἡ Ἀμαζὼν αὕτη ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀμαζόνες Ποσειδωνίδες καλοῦνται. ἐπιστρατεῦσαι δὲ αὗται τῇ Ἀττικῇ, καὶ νικηθεῖσαι ὑπεστρέψαν εἰς Ἰταλίαν. καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστῆρα φησὶν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῦσαι. Ἑλλάνικος δὲ ὁ Λέσβιός φησιν, ὅτι παγέντος τοῦ Κιμμερικοῦ Βοσπόρου διέβησαν αὐτόν. καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικήν, καὶ τέτρασι μησὶ πολεμήσασαι ὑπέστρεψαν. οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ πρώτας φησὶν αὐτὰς ἁπάντων ἀνθρώπων τολμῆσαι ἵππων ἐπιβῆναι. τῆς ἀνδρείας αὐτῶν πειρώμεναι πολλοὺς κατέδραμον τόπους. ἐλθοῦσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, μόλις μὲν ἡττήθησαν. Ἡρόδωρος δὲ ὁ Ποντικὸς, τόπι φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἢ μαχομένην μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ Μολπαδίου τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσαν καὶ πεσοῦσαν, ἢ πρέσβιν εἰρήνης τῆς εἰς Ἀθήνας μετὰ ξενίων ἐλθοῦσαν.

Γεραιχθεῖσιν ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως:
Καὶ πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί,
Τὰς μονοπώλους αἰθαλώσασαι γύας.
Πάππος δὲ Θρῄκης οὑμὸς αἰστώσας πλάκα,
Χέρσον τ' Ἐορδῶν καὶ Γαλαδραῖον πέδον,

Ὅροις ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς,
Στερρᾷ τραχήλῳ ζεύγλαις ἀμφιθεὶς πέδαις,
Ἀλκῇ νέανδρος εὐπρεπέστατος γόνοις.
Ἡ δ' αὖτε τούτων τἀρρόθον βοηλάτην
Τὸν ἑξάπρυμνον στέρφος ἐγχλαινούμενον
Στείλασα, λίστροις αἰπὺ ἤρειψεν πάγον,

Græcis,& Erechthei nepotibus:
Ac totam bello perdiderunt Atticam,
Mopſopias inflammantes regiones.
Pòſt auus meus Thraciæ vaſtans aruum,
Agrúmque Eordorum & Galadræum ſolum,
Terminos fixit circa Penei fluenta,
Fortè collo iugum circumdans vinculis,
Viribus adoleſcens,nobiliſſimus generis.
At illa pro iſtis vindicem bubulcum
Sex habentem puppes,leonina chlamydatum
Mittens,altam ligonibus arcem eruit:

Γύαις.) χώραις. τὸ δὲ γῦ, καὶ μετὰ προσγεγραμμένης, καὶ δίχα προσγεγραμμένης, οὐ λυμαίνεται τὸ μέτρον τοῦ στίχου. πάππος δὲ, ὁ Ἶλος. τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντα φασίν. ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας τῶν πόλεων, ἃς ὁ Λυκόφρων ἀπαριθμεῖται, ἔκτισε τὴν Τροίαν ἄχρι τοῦ Γρανικοῦ. πρότερον γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνιον ἦν. ἀλκῇ νέανδρος.) νέος, ἀνδρεῖος. μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον. τὸν ὃν γὰρ ἀνδρόπαιδα φησὶν Αἰσχύλος, οὗτος Νέανδρον, ὡς παραφράζων λέγει. ἡ δ' αὖτε τούτων.) ἡ Εὐρώπη δὲ, ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων τούτων, τὸν Ἡρακλέα τὸν λεοντῆν ἐνδεδυμένον σὺν ἓξ ναυσὶ στείλασα, ἀξίναις καὶ δικέλλαις κατασκάψαι τὴν Ἴλιον. ἑξάπρυμνον δέ φησι τὸν Ἡρακλέα, ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων εἰς τὴν Τροίαν ἦλθε, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

αἰπὺ δὲ πάγον, τὴν Ἴλιον, ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα. καὶ Ὅμηρος·

Ἤτι ἐγὼ εἶμι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

Τὸν ἡ παλίμφρων Γοργὰς ἐν κλήροισι θεῶν
Καθιερώσει πημάτων ἀρχηγέτιν.
Αὖθις δὲ Κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες,
Κίμψον τε, καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτά,
Καὶ νᾶμα λίμνης, ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ
Κευθμῶνος αἰνόλεκτρον εὐδάνει μυχόν,

Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασαν,
Δεινὴν Λιγυστίνοισι, τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
Ῥίζαν γιγάντων Σιθόνων κεκτημένοις,
Λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην,
Εἷλον δὲ Πίσαν, καὶ δορύκτητον χθόνα,
Πᾶσαν κατειργάσαντο, τὴν Ὀμβρων πέλας,

Quem Gorgas in deorum concilio mutata sententia
Consecrabit, cladium princeps.
Deinde accipitres Tmolum deserentes,
Cimpsúmque, & auriflua Pactoli fluenta,
Ac fluxionem paludis, in qua Typhonis vxor
Cauernæ infausto incubat angulo:
In Agyllam Italicam irruerunt,
Grauem cum Ligustinis, & à sanguine
Gigantum Sithoniorum stirpem ducentibus,
Belli conflictu miscentes pugnam.
Ceperunt autem Pisam, captiuámque terram
Omnem subegerunt prope Vmbros sitam,

Τὸν ἢ παλίμφρων.) οἱ μὲν τὴν Ἥραν ἀκούουσιν. αὕτη δὲ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε. πρότερον γὰρ αὐτὸν μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποίησε. Γοργάδα.] τὴν ἐμποιοῦσαν φόβον περὶ τὴν γοργότητα. καθιερώσει δὲ, αὐτὴ τῶν θεῶν τινός. πημάτων δὲ ἀρχηγέτης, ἐπειδὴ παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἐγένετο. ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι. καὶ παλίμφρονα μὲν τὴν συνετὴν, γοργάδα δὲ, τὴν ἐπὶ τῷ στήθει περιέχουσαν τὸ γοργόν. πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι συνήργει τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ. καθιερώσει δὲ θεοποιήσει ἡ Ἥρα, οἱ μὲν ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβῃ τῇ θυγατρί. Σώτας δ' ὁ Βυζάντιος ἐν Θεῶν λόγοις, θεὸν γενέσθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα τὸν Γρόνομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα πρὸς γάμον βίας. αὖθις δὲ κίρκοι.) Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἄτυος παῖδες ἦσαν, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. λιμοῦ δὲ κατασχόντος τὴν Λυδίαν, πρότερον παιδιαῖς ἐπειρῶντο παρηγορεῖν ἑαυτοὺς, ἐφευρόντες σφαίρας καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. ὡς δὲ περιγενέσθαι τοῦ κακοῦ παιδιαῖς οὐκ ἠδυνήθησαν, διαιρεθέντες εἰς δύο, κρίσει τοῦ παιδὸς κληρουμένου, ὥστε τοὺς μὲν μένειν εἰς Λυδίαν, τοὺς δὲ ἑτέρους ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν. πεσόντος ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτὸν ἀπαίρει πρὸς Ἰταλίαν. καὶ καταπολεμήσας πάντας τοὺς ἐκεῖσε, καὶ περιγενόμενος, καὶ νικήσας βασιλεύει τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ταύτην ἐκάλεσε. Κίμψος.) κώμη Λυδίας. Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας χρυσοῦν ῥεῖθρον ἔχων, νῦν δὲ ὕδωρ. λίμνην.] τὴν Γυγαίαν λέγει, ἢ τὴν Ἀπαιίαν. πλησίον δὲ Λυδίας τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου φησὶν Ἡσίοδος κεῖσθαι τὴν Ἔχιδναν. ταύτῃ δὲ συνεμίγη ὁ Τύφων, καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς ἑτέρους ἔχιδνας μεγάλας. δεινὴν Λιγυστίνοισιν.) ἡ σύνταξις οὕτως. δεινὴν μίξαντες λόγχης πάλην ἐν ὑσμίναις. τοῖς Λιγυστίνοις, τοῖς κεκτημένοις ῥίζαν καὶ γονὰς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθώνων, καὶ Θρᾳκικῶν γιγάντων, ἢ δηλονότι ῥίζαν Γιγάντων. δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας

τοὺς Τυρρηνοὺς καὶ Ἰταλούς. λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρακικῶν Γιγάντων. οἱ γὰρ γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γεγονότες περὶ Τυρρηνίαν καὶ Ἰταλίαν ἐν ταῖς Πιθηκούσαις νήσοις ᾤκησαν. διὰ δὲ τὸ ταῦτα λέγειν, πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυρρηνοῦ Λυδούς, καὶ πολεμήσαντας τοὺς λεγομένους εἶναι γηγενεῖς τῶν Σιθωνικῶν γιγάντων. Σιθὼν δὲ βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης. ὄμβρων.) ὄμβρα γηγενεῖς Γαλατῶν καὶ Σαλπίων.

Καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.
Λοῖσθος δ' ἐγείρει γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριν,
Πῦρ εὕδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
Ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδακοῦ ποτῶν
Κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος.
Ἡ δ' αὖτις οἰστρήσασα τιμωρουμένη,
Τριπλᾶς τε τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
Πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ἠόνα.
Πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ
Ὁμώνυμος Ζεύς, ὃς καταιβάτης μολὼν
Σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά,
Σὺν ᾧ θανοῦμαι, κἀν νεκροῖς στρωφωμένη
Τὰ λοιπ' ἀκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.
Ὁ δεύτερος δὲ τοῦ πεφασμένου χέλωρ·

Et Alpium collocatam super turgidos colles.
Vltimus autem excitat antiquam torris litem,
Ignem iam sopitum flamma redaccendens,
Postquam Pelasgos vidit Rhyndaci fluminum
Laticem peregrinis tingentes vrnis.
Tum illa œstro percita rursus vlciscens,
Tripla quadrupla rependet damna,
Vastans oppositum regionis litus.
Primus quidem veniet Iouis Lapersij
Cognominis Iupiter: qui accedens Descensor,
Cuncta fulmine inflammabit hostium stabula:
Quocum moriar, & apud inferos versans,
Reliqua audiam hæc, quæ nunc sum dictura.
Secundus, occisi in retibus,

Καὶ Σαλπίων.) οὐ Σάλπια, ἀλλὰ Ἄλπια ὄρη Εὐρωπαῖα μεγάλα τῆς Ἰταλίας. ἓν μὲν ἀφ' οὗ ῥέει ὁ Ἴστρος, ἄλλο δὲ ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ τὰ ὄρη ἐκλήθησαν, ἀπό τινος Ἄλπιδος ἀπὸ τοὺς τόπους οἰκηρικυίας. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ.) Λαπέρσαι δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα Διὸς Ἀγαμέμνονος ἐστὶν ἱερόν. ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διὶ Ἀγαμέμνων, ὃς ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν. ὁ δεύτερος δὲ.)

Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπὸ Ἐριννύων, φθάνει πρὸς Ἀθήνας ἐν τῇ τῶν ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἢ μετὰ Ἐριννύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ Ἠριγόνης τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός. ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων, ἀπελύθη. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομίσει. οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρα Σκυθῶν. παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱερείαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε, μεθ' ἧς καὶ τὸ ἄγαλμα πως φεύγουσι. χειμασθέντες δὲ ἐξώκειλαν περὶ τὰ τῆς Σελευκείας νῦν λεγομένης μέρη, καὶ περὶ Ἀντιόχειαν, καὶ τὸ Μελαίπον ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ παυθῆναι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μανίας, Ἀμανὸν ἐκλήθη. ὕστερον δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν ζευγνύει. αὐτὸς δὲ μετὰ τὸ ἀνελεῖν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. ἢ κατά τινας Ἠριγόνην γήμας τὴν Αἰγίσθου, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς ἀναιρεῖται. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας, παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν ἐνιαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας, ὡς Εὐριπίδης φησί, χρησμὸν ἔλαβε στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν, ὃς συναθροίσας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαούς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. καὶ αὐτὸς μὲν ταχὺ ἀποθανών, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη. ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς, μετὰ ἑκατὸν ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτισε. Κίλλωρ δὲ ἦν ὁ ἀπόγονος Γρᾶς ἐρρέθη. τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου, Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Αἰολικῶν.

Ἐν ἀμφιβλήστροις ἔλλοπος μεμυκότος δίκην.
Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν μολών,
Χρησμοῖς Ἰατροῦ τοῦ πολυγλώσσου στρατῷ.
Τρίτος δ' ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος
Τὴν πυχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν
Παραιολίξας βῶλον ἐμπεφυρμένην
Νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,
Σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,

Muti piſcis ritu filius,
Comburet externam regionem, vbi venerit,
Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Tertius, regis lignatoris filius,
Figulam virginem Mileſiam
Inducens ad glebam maceratam
Aqua præbendum indigenti dono,
Ad imprimendum chartæ manus ſigillum

Ἐν ἀμφιβλήστροις) παρόσον δίκην ἰχθύος ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων, ἀνῄρηται. ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα τούτου βαρυθυμοῦσα, ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα. καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος, προθύμως ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασα, τοῦτον ἀνῄρηκεν, ὥσπερ

ὠνὰ ἰχθύων. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φησὶν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου, καὶ τῶν ἑταίρων σφαζομένων λοιπῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτοῦ. καὶ φησίν· ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τὸν Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν, καὶ τὴν μητέρα. ἔλλοπος δὲ, τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα. χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός ἐστιν ὁ σκάρος. τρίτος δ' ἄνακτος.] τρίτον φησὶ Νηλέα τὸν Κόδρου εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι. δρυηκόπον δὲ λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων Λακεδαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου σκευὴν, καὶ ἀποκτείνας τινὰ Λακεδαιμόνιον ἐπίτηδες, ὡς φρυγανιζόμενος καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη. μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. γράφει τοῦτο Δοῦρις. Διόδωρος δὲ καὶ Δίων, ὅτι Σαμνιτῶν, Τυρρηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων συστράτηγος ὢν Ταρκουάτου, οὕτως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων χιλιάδες ἑκατὸν, αὐθημερόν. Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεὺς οἱ τούτου παῖδες, ἤριζον περὶ βασιλείας. ἐχρήσθη γοῦν αὐτοῖς, τὸν δὲ πρῶτον θύοντα, ἔνθα ὁ σάλος τὸν σάλον τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ὁ Μέδων γοῦν θεασάμενος δύο ἐλαίας κινουμένας, καὶ τριβούσας ἀλλήλαις, καὶ πρίσμα πιπτούσας, θύσας ἐκεῖ, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς.

Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησμὸν λαβὼν, ἤκουσε.
Νηλεῦ φράζευ ὅπως ἀδίκως Καρῶν γένος ἀνδρῶν.

λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλαθέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε Μιλήτης καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις, ὥς φησιν Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ καὶ ἄλλοι τῶν ἱστορικῶν. ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελφικὸν, στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας. δείξειν δὲ αὐτοῦ τὴν θυγατέρα. παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς πιπλούσης τὸ ἐπίστιον καὶ λεγούσης, δίζεο σὺ μάλα δὴ θαλερὸν πόσιν, ἢ ἐς Ἀθήνας, ἢ εἰς Μίλητον κατ' ἔξω πήματα καρῶν. τὴν πυγοπλάστιν.] τὴν τοῦ κεραμέως θυγατέρα. Βραγχιάδαν δὲ τὴν Καρικὴν, ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει, ὁκ ἐν οἰκεῖν, ἔνθα αὐτῷ παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον, παρεκάλεσε τὴν τοῦ κεραμέως θυγατέρα, δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγίδα. τῆς δὲ προθύμως διδούσης, Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις.

Φθειρῶν ὀρείαν στήσεται μοναρχίαν,
Τὸν πρωτόμισθον Κᾶρα δηώσας στρατὸν,
Ὅτ' ἢν κόρη κασωρὶς εἰς ἐπείσιον
Χλεύην ὑλακτήσασα κηκάσῃ γάμοις
Νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβανῶν τελεῖν.
Οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαντίου σπορᾶς,
Λακμώνιοί τε καὶ Κυνιταῖοι Κόδροι,
Οἳ Θίγρον οἰκήσουσι, Σάτνιόν τ' ὄρος,

Montanum Phthirorum condet imperium,
Primo mercenario Care destructo exercitu:
Quando puella meretrix in pudendum
Probra latrans, studebit nuptias

In sponsalibus barbarorum lupanaribus celebrare.
Quarti demum ex stirpe Dymantea,
Lacmonij, Cytinæi, Codrij:
Qui Thingrum incolent, Satniúmque montem,

Φθειρῶν ὀρείαν.] οἱ μὲν φασιν, ὅτι Φθεὶρ υἱὸς ἦν Ἐνδυμίωνος, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὠνομάσθη. καὶ τὸ ὄρος. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι Φθεῖρες ὄρος Καρίας ἐστὶ, διὰ τὸ πολλοὺς φθεῖρας ἔχειν. φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων, ἤτοι τὰ λεγόμενα στρόβιλα τὰ ἐοικότα φθειρσίν. ἐν γὰρ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλαί. προστίμιον Κᾶρα.] πρόστιμον Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤγουν ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν. ὅταν νέον κασωρείς.] κασωρεὶς ἡ πόρνη. δοκεῖ δὲ ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν βαρβάρων διαφθαρῆναι. τοῦ δὲ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ ἀναπυνθανομένου ποῦ δεῖ κτίζειν, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα αὐτῷ δείξειν αὐτά. ἀποβὰς δὲ εἶδεν αὐτὴν ἀναπειρωμένην τοὺς μηρούς, καὶ λέγουσαν, τίς μοι θέλει συνουσιάσαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατῴκισε. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ τὸ ἔνουρον τὸ αἰδοῖον χλιδιάσῃ τοῖς νυμφίοις, πρὸς τὰ τῶν βαρβάρων κηλωστά, τουτέστιν εἰς τοὺς περὶ τῆς πορνείας κοινοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ἑταιρίδες διατρίβουσιν. κηλωστὰ γὰρ ἐκάλουν τὸ πορνεῖον. οἱ δ' αὖ Τύμφρης.] Δύμας βασιλεὺς Δωριέων. Δυμάντειοι δὲ ἀπ' αὐτοῦ λέγει τοὺς Δωριεῖς, ἀπὸ τούτου. ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν τῆς εἰς Κνίδον Ἱππότας ὁ Ἀλήτης. Λακμὼν δὲ ὄρος Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν Δωριεῖς, Κυτῖνον δὲ, πόλις Δωριέων. σημαίνει δὲ κατ' ἀμφοτέρους Δωριεῖς. λείπει δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος, ἵνα ᾖ καὶ Κόδρου. δηλοῖ δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Ἀθηνῶν. μετέσχον γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν.

Καὶ χερσόνησον τὴν πάλαι Λακτηείαν.
Θεᾷ Κυρίτᾳ πάμπαν ἐστυγημένου,
Τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
Τοκῆος, ἥ τ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
Βουπείνας ἄλθαιν' ἔσχεν ἀκμαίαν πατρὸς
Ὠθεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος πέδα.
Ὁ Φρὺξ δ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρούμενος,
Πάλιν πεδεινῶν ἀντιπορθήσει φόνα
Τοὺς νεκροτάγους τὰς ἀθωπεύτους δίκας

Et margineam peninsulam eius, qui olim
Deæ Curitæ omnino fuit inuisus,
Omniformis meretricis vulpeculæ
Pater, quæ quæstibus quotidianis
Immensam fouebat genitoris famem,
Externas arantis Aethonis extremitates.
Phryx autem sororis persequens cædem,

Nutricem rursum perdet, vicissim terram A
Mortuorum præsidis, incorrupta iura

Τῆς παντομόρφου.) Ἐρυσίχθων τις Θετταλὸς ὁ καὶ Αἴθων καλούμενος, υἱὸς ὑπάρχων Τριόπα, ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος. ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ μὴ κορέννυσθαι. εἶχε δὲ οὗτος θυγατέρα Μήστραν φαρμακίδα, τὴν μεταβαλλομένην εἰς πᾶν εἶδος ζώου, ἣν πιπράσκων ὁ πατὴρ καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο· ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, φεύγουσα πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε, καὶ ταῦτα εἶχε μισθὸν τοῦ λιμοῦ. ἡ δ' ἀλληγορία οὕτως ἔχει. ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν ἐκτίμων, ἤτοι πωλῶν, ἐλιμώττεν. ἡ δὲ τούτου θυγάτηρ πορνευομένη, καὶ ποτὲ μὲν τὸν βοῦν, ποτὲ δὲ τὸ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφε καὶ ἑαυτὴν καὶ τὸν γέροντα, ὅθεν ἐμυθεύσαντο ταῦτα. αἴθωνος.) Αἴθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὡς φησιν Ἡσίοδος διὰ τὸν λιμόν. πτερὰ δὲ, τῶν τὰ ἔχοντα. ὁ Φρὺξ δ' ἀδελφοῦς.] περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅς τις πολλάκι μέρη κατέδραμε, ὕστερον ἐπόρθησε τῆς Θρᾴκης. πίνων τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας ἠμαυρούμενος, τῆς Εὐρώπης τὸ ζοφὸν τοῦ ἡγουμένου καὶ ἐξάρχοντος τῶν νεκρῶν, καὶ δικάζοντος αὐτοῦ Μίνωος προθήσει.

Φθιτοῖσι ῥιπτεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ.
Ὃς δή ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
Φθέρσας κύφελλα καλλωεῖ παρωτίδας,
Δάπλαις τι τύσκων αἱμοπώτην φόβον.
Τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται,
Θερμβουσία τε δειράς, ἥ τ' ἐπάκτιος
Στρέψυξ, Τίτωνος, αἵ τε Σιθώνων πλάκες,
Παλλωνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως
Βρύχων λιπαίνει γηθύων ὑπηρέτης,
Πολλῶν δ' ὁ λαὸς ἐξ πημάτων ἀπάρξεται
Κανδαῖος ἢ Μαμερτὸς ἢ τί χρὴ καλεῖν
Τὸν αἱμοφόρτοις ἐστομωμένον μάχαις.
Οὐ μὴν ὑπείξει γ' ἡ Γιμηθέως τοκάς,
Ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἕνα σπορᾶς
Στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
Πεζῷ ποτ' ἔσται, γῆ δὲ ναυθλωθήσεται
Ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
Οἶκοι Μαμέρσας ἠθαλωμένοι φλογί,
Σὺν κακλίνοισι τειχέων προσβλήμασι.
Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης

Vmbris dicentis seueris moribus:
Qui olim asini à summis ansis

Abſcindens aures,decorabit tempora,
Muſcis incutiendo ſanguiſorbis metum:
Cui tota Phlegrææ terra ſubiugabitur,
Thrambuſiúſque vertex,& litorale
Cacumen Titonis,& Sithonum campi,
Aruúmque Pallenium,quod corniger
Bruchon fecundat,gigantum miniſter.
Multas porrò viciſsim clades auſpicabitur
Candæus vel Mauors,aut quodcunque decet
Appellare cruentis paſtum prælijs.
Nec tamen cedet Epimethei mater,
Sed pro cunctis quendam de Perſei progenie
Mittet gigantem,cui mare quidem peruium
Pediti erit,terra verò nauigabitur
Sulcanti remis agros.at Laphriæ
Aedes Mauortiæ flammis combuſtæ
Cum ligneis murorum propugnaculis,
Vatem accuſabunt damni,

Ος δή ποτ' ἀμφώδοντος.) ὅς τις δή ποτε Μίδας ὑπὸ τοῦ Ἀμφώδοντος καὶ ξίφους κατ' ἐμὲ, φθείρουσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα, καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλυνεῖ τοὺς παρωτίδας. ἢ κατὰ τοὺς λοιποὺς, ὅς τις τοῦ Ἀμφώδοντος, καὶ τοῦ ὄνου πμῶν τὴν κύφελλαν, καλλυνεῖ παρωτίδας, λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτά. οἱ δέ φασιν, ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν. λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης, τὸν ὄνον πολλὰ ἀκούειν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, πολλοὺς ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔστιν. λέγονται ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους καλουμένους ὄνου ὦτα, ἀφ' ὧν ὁ Μίδας κρατήσας, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λῃστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύθη ἔχειν ὄνου ὦτα.

πολλῶν δ' ἐναλλαξ.] πολλοί φασι πολέμοι, ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἔσονται. Κανδαῖος καὶ Μάμερτος ὁ Ἄρης. τὸ χρεὼν ... πέξει γ' ἡ Προμηθέως [illegible], ἡ Ἀσία. Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς. ὅς τις Ἐπιμηθεὺς μετὰ τὸ παθεῖν τὰ κακὰ [illegible] φρόνιμος, ὥστε μετανοεῖν.

Περσέως.) ἐκ τοῦ Περσέως, τὸ ἀπὸ τῆς Δανάης τὸ γένος ἔχοντι, ἧς ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, τὸν Περσέα ἐποίησεν. τῷ [illegible] θάλασσα μὲν βατή.] ὁ Ξέρξης ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, ὅτι κατὰ τῆς Ἀθηναίων ἐστράτευσε, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσεν, ὥστε βατὴν γενέσθαι ἐποίησε. τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος κόψας, ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. καὶ τοὺς μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν χιλία γράψω. ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα τὰ περὶ Ξέρξου χιλίανδρια, πᾶσαν ποιοῦ τινὶ πορείαν πεπατημένως ἐρῶ. οἶκοι Μαμέρσας.] οἶκος τῆς Ἀθηνᾶς ἡ Ἀττική. Λαφρία δὲ καὶ Μάμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. τὸ δὲ ὅλον, οὕτω. οἱ οἶκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι κατακαέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται, καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμὸν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς.

τὸν χρησμολέσχην.] ὅτι ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε, τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς. ὅθεν Ἀθηναῖοι τινὲς χάλλως νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ [illegible] πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε στρατηγῶν, εἶπεν αὐτοῖς, τὸν χρησμὸν τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς λέγειν. διὸ πεισθέντες κατεναυμάχησαν, τὸν Ξέρξην, [illegible] ἡ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

Ψαίνυθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν.
Στρατῷ δ' ἀμίκτῳ, πᾶσα μὲν βρωθήσεται
Φλοιὸν τὴν ἐκδύνουσα δίπλακα σκέπην
Καρποτρόφος δρῦς, αἴγειρά τ' ὀρθαλής.
Ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται
Χανδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονουμένων.
Κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων
Ὑπὲρ κάρα στήσουσι, κιμμερὸς θ' ὅπως
Σκιὰ καλύψει πέρρας ἀμβλυνοῦσα σέλας.
Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,
Καὶ πάντα φλέξας, ὥς τε κάγκανον στάχυν,
Αὖθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
Μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίας

Falſa vaticinantem Plutonis famulum.
Exercitu autem intractabili omnis deuorabitur
Corticoſum exuens duplicem librum.
Fructifera arbos, & agreſtis in montibus virens:
Omnis quoque fluuiorum exareſcet vnda.
Affatim nigram ſitim humectantium:
Nubes etiam ſagittarum procul emiſſarum
Supra caput ſtabunt, ac tanquam caligo,
Vmbra Solem teget, hebetans lucem.
Paulùlum verò poſtquam floruerit, inſtar roſæ
Locrenſis,
Et omnia velut aridam ſpicam combuſſerit,
Poſterius renauigantem experietur fugam,
Turrim fagineam, ſicut crepuſculum

Πλούτωνος λάτριν.] φασὶν ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ χαῖος ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα, ὡς ὅτι τὰ ὅλου ἀπήρχοντο, ὁ Ἀπόλλων ἐσφάλλετο. δίπλακα σκέπην.] δίπλακα εἶπε. ἐπειδὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς. δύο γὰρ δέρματα ἔχει, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγὼ καρποῦ τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐδήλωσεν. οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ πάντα δένδρα ἐξέκοπτον. ἅπας δ' ἀναύρων.) ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὅτι πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν. μόνος γὰρ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἰλισσός, καὶ ὁ ἐν τῇ θαλασσίᾳ Ὀνόχωνος κελευόμενος, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ἀπεξηράνθησαν, καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὁ Μαίανδρος. Ἄναυρος δὲ κυρίως, ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός. κύφελλα.) τὰ νέφη εἶπεν ἀσαφέστερον. νεῦ δὲ τὰ νέφη φασί, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν

βελῶν. Κίμμερός δ' ὅπως.] Κιμμέριοι ἔθνος περὶ τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον. ὁ δὲ νοῦς, ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς σκότος ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα συγκρύψει τὸν ἥλιον. Λοκρὸν δ' ὁποῖα.) ὁ Ξέρξης φησὶ φοβηθεὶς, φθίξεται ὑπ' ὀλίγον χρόνον, αὐξήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται δι' ἀσθένειαν. μόσσυνα φιτύσει κἄνον.) σὺν τῇ ναῦν λέγει. εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι, καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους. ὁ δὲ νοῦς οὕτως. ὁ Ξέρξης φησὶ νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φθίξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτοιο φυγῆς γεύσεται, ναῦν αἰαζητῶν καὶ ψηλαφῶν, ὥσπερ κόρη αἰαζητῶν σκότους ἐρημίας, ὡς τι κρυβεῖσα ἐν αὐτῷ, ὅταν ὑπό τινος ξιφηφόρου πολέμου διώκηται. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· αὖθις καὶ εἰς τούπισω παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς ὁ Ξέρξης. ἢ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι παμφαλώμενος, καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν, μόσσυνα φιτύσει κἄνον, ἤτοι ναῦν, οὕτως καὶ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη διαματευθεῖσα χαλκηλάτῳ ξίφει, ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμφαλώμενος καὶ ψηλαφῶν, λυκοψίας κνεφαίας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ξέρξου ἱστορία ἔχει ὧδέ πως. Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. ἐλθὼν οὖν περὶ Πέρσας, πείθει Δαρεῖον στρατεύειν κατὰ Ἀθηνῶν. καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης φησίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις οὔσας ὑπὸ Δαρεῖον, καὶ ἑτέρας πολλάς, ὃ μαθὼν Δαρεῖος, ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ ἀποστέλλει κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ. ναυαγήσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθωνι, ὡς δυσμυρίους ὄγκους ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρακῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον, παραλύει μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῷ ἀπὸ τοῦδε, ἔπεμψεν Ἀθηναίοις πρέσβεις, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν. οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθους πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Μιῶν δέ τινα Σάμιον ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Πέρσου γράμματα, καθά τινες μὲν ἀνεῖλον, κατά τινας δὲ ἄτιμον ἐποίησαν. ὡς καὶ ἀριθμὸν τὸν Ζελείτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα προσδεξάμενον. Κυρσίλον δὲ τῆς βουλῆς ἕνα κατελίθωσαν οἱ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ. τῷ αὐτῷ ἔτει Ὀλυμπιάδι οβ, Δαρεῖος μετὰ τὸ ἐκπαῦσαι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δᾶτιν καὶ Ἀρταφέρνην ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ Νάξον εἷλον, καὶ Ἐρέτριαν Εὐβοίδα πόλιν. ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δᾶτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τάλαντα. ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, καὶ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηνῶν, καὶ Στησιλέω, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιέων συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται, καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν. ὅπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος αὐτὸς ἐσπούδαζε στρατεύεσθαι. ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς, στόλον τε συνεκρότει, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτοῦ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες τετρακόσιαι. πλοῖα δὲ, χίλια διακόσια ἑπτάκοντα· τριακόσια δὲ ἦν τὰ λοιπὰ ἡμερησία τροφὴ τοῦ στρατοῦ. στρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις. Βουβάρης δὲ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος προσεπιμφθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων, τὸ ὄρυγμα τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπεμελήθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. γενομένας δὲ τὰς γεφύρας, καὶ λυθείσας ὑπὸ χειμῶνος, δακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν οἷα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῶν προτέρας, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν, ναῦς πλαγίας κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν, ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς. ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων, δοκοὺς ὑπεστόρησαν, καὶ προσήλωσαν. εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς, καὶ ἐνέφραξαν ἐπί.

τὴν γῆν φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεροι δοκοὶ περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως ὀλισθήσας τις καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λίθινον ἕδραν αὐτῷ ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ὡς ἤδη ἐφιδρυνθεὶς ὕστερον, ὅτε παρεγεγόνει τὸ στράτευμα ἔβλεπε. πρὸ τοῦ δὲ περὶ Κελαινὰς πόλεις τῆς Φρυγίας ἐλθὼν, ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι, παρὰ Πύθιος τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. καὶ τῷ Ξέρξῃ δὲ τότε ἀργυρίου ἐχαρίζετο δισχίλια τάλαντα, καὶ υ΄ μυριάδας δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας. ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας, ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι τῆς Φρυγίας καὶ Λυδίας. παρὰ ξένα δὲ τότε ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ᾽ Ἡρόδοτον ἐχρύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. κατὰ δὲ ἑτέρους ξένας, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθεσθεὶς ὑπ᾽ αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. προϊόντος δὲ αὐτοῦ περαιτέρω, ὅτι [illegible] τῶν στρατιωτῶν πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. φθάσαντος δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο καὶ σημεῖα ἕτερα. ἑπτὰ μὲν ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις στρατὸς ἀδιαλείπτως τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. τέλος ἐφ᾽ ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος·

> Τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς,
> Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε κατονήσει.
> Μηδὲ σύγ᾽ ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα
> Πολλὸν ἀπ᾽ ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ᾽ ὑποχωρεῖν.

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας, καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο. πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθήναις εἴασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοῖς βαρβάροις κατεναυμάχησαν, σοα΄ πάντα τὰ τῶν συμμάχων, καὶ αὐτῶν ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεον ὄρος ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ καὶ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσεως ἐκρύβη ὁ ἥλιος. ὅτι τοῦτο μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν, εἶπε τοῖς στρατιώταις ἀριστοποιήσασθε ἄνδρες, ἵνα παρ᾽ ᾅδῃ δεῖπνον σω[illegible] μαχόμενοι. θερμότερον δὲ ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιᾷ δὲ βελῶν πολεμήσομεν. Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ΄ τὰς περὶ Ἀρτεμίσιον παρόδους κατείληφε. καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς μὲν ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελφοὺς τοῦ Ξέρξου. τοσοῦτον δὲ ἀντέστη γενναίως μαχόμενος, ὡς τὸν Ξέρξην ἀποβαλεῖν τὸ ἱππικὸν καὶ πεζῇ μαχεσθῆναι. τέλος συμπατηθέντες αὐτός τε ὁ Λεωνίδης, καὶ οἱ τριακόσιοι, διῆλθον διὰ τῶν σκηνώσεων αὐτῶν. λαβόντες δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν. τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἐπὶ περὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων καταναυμαχηθέντα, προσέτι ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, μέρος τι λαβόντα τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὑπεχώρει. καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον, χειμῶνι καὶ λιμῷ διεφθείροντο. αὐτὸς δὲ ὑπὸ Στρυμόνος νηὶ φοινικικῇ ἐμβὰς, καὶ δεινῇ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις εἰς τὴν πατρίδα δυστυχῶς ὑπέστρεψε. καὶ τὸν Μαρδόνιον δὲ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ Μασίστιον τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι᾽ ὃν ἀναιρούμενον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. ταῦτα μὲν οὕτως. Ξέρξης δὲ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τὴν ἧτταν ἐν Σάρδεσι παραγεγονὼς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστου ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, καὶ συνέχαιρεν, ὥσπερ νενικηκὼς, ὁ πάντα ἀπολωλεκὼς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ πάντες οἱ ἠλίθιοι διαπράττονται. τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πένθος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

Κόρη κνεφαίαν ἄγχι παμφαλώμενος,
Χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη.
Πολλοὶ δ' ἀγῶνες, καὶ φόνοι μεταίχμιοι
Λύσουσιν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
Δυναστῶν ὀργαῖς ἀμφιδηριωμένων,
Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός,
Ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον,
Ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς
Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαδραῖος λέων,
Πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
Ἀναγκάσει πτήξαντας Ἀργείων πρόμους,
Σᾶναι Χαράδρης τὸν στρατηλάτην λύκον,
Καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας.
Ὧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμός

Puella tenebrosum, territa
Ense æneo, propè speculans.
Multa denique certamina, cædésque mediæ
Dissoluent virorum luctas, partim in terra,
De grauibus imperiis contendentium,
Partim in dorsis aratis terræ:
Donec graue sopiet acer bellum
Ab Æaco Dardanóque progenitus,
Thesprotius simul & Chaladræus leo,
Præcipitémque cognatorum totam euertens domum,
Coget meticulosos Argiuos proceres.
Adulari Chaladræo duci lupo,
Et sceptra præbere antiqui imperij:
Cum quo post ætatem sextam consanguineorum meorum

Δυναστῶν ὀργαῖς.] ταῖς ὀργαῖς αὐταῖς, διαλογέτι τῆς θαλάσσης· παρὰ τὰς ὀργὰς τῆς ὕδατος. οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι.] ἀντὶ τοῦ τοῖς πεδίοις, ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν ἀρόσεως, ἤτοι τῆς δρομῆς ὑπὸ τῶν βοῶν. ἕως ἂν αἴθων.] ἕως ἂν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχήσας. ἡ γὰρ Ὀλυμπιὰς ἡ μήτηρ Ἀλεξάνδρου, εἰς Πύρρον τὸ Ἀχιλλέως ἀνάγει τὸ γένος, καὶ Ἕλενον τὸν Πριάμου, ὡς φησι Θεόπομπος, καὶ Πύρρος ἀνάγει δὲ τὸ γένος ὁ μὲν Πύρρος εἰς Αἰακόν, ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δάρδανον. Θεσπρωτός.] διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἠπειρῶτιν εἶναι. Χάλαδρα δὲ ἡ Καλάστρα πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀφ' ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησί. καὶ Ἀναδραῖος γράφεται, καὶ Χαλαδραῖος. καὶ γὰρ καζῶν φησι,

ζῶν φησὶ, χαλάδρης λύκον. πρὶν ὧν θ' ὁμαίμων] ὁμαίμων τῶν Περσῶν παρόντων ἀμφότεροι, ὅτι Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος. Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρυὼν καὶ Σθένελος. Ἠλεκτρυῶνος, Ἀλκμήνη. ἐκ Ἀλκμήνης δὲ, Ἡρακλῆς. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρακλέους καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος. οἱ δὲ Πέρσαι, ἀπὸ Περσέως. Ἀργείων πρόμοις.] ἢ Ἀκταίων πρόμοις Ἀργεῖοι καὶ Ἀκταῖοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι. ἀπῴκησαν δὲ μετὰ Μηδείας ἐπὶ Πέρσας τινὲς τῶν Ἀθηναίων. νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. ἀναγκάσει δέ φησι τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας, κολακεῦσαι αὐτὸν καὶ ὑποπτήξαι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι, καὶ δοῦναι αὐτῷ τὴν μονοκρατείαν.

ᾧ δὴ μεθ' ἕκτην.] ἀδελφός μου φησὶ μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι οὐκ πολλοῦ συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται. ὁ δὲ λόγος περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίου. ἔστι γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος περὶ ὑμῶν χιλιάσαντες, ἕκτος ὤν. ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον, εἶτα Νοῦμαν, Τῦλλον Ὁστίλιον τρίτον, τέταρτον Μάρκον, πέμπτον Ταρκύνιον, ϛ' Ταρπίνιον, ἕκτον Τύλλιον. εἶτα Ταρκυίνιον τὸν ὑπερήφανον, εἶτα Βροῦτον, καὶ ἑτέρους. ἐκεῖνοι δέ φασι Ῥωμύλος, εἶτα Πομπίλιος, Λίος. τρίτος Ὁστίλιος, Ἄγκος. τέταρτος Μάρκος, Καρπίνιος. πέμπτος, Πρίσκος Ὀρπίνιος. ἕκαστος δὲ αὐτῶν δισὶ καὶ πλείοσιν ἐχρῶντο τοῖς ὀνόμασιν. ἕκτος οὖν φασὶν ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρπίνιος. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τοῦτον νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκω ἀπὸ δεκάτου τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου δὲ. οὐχ οὕτω φημὶ ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ἕκτην γενεὰν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι, ὁ ἐμὸς αὐθόμαιμος Ταρπίνιος πολεμήσει. Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλοὶ, καὶ ἐν χέρσῳ, καὶ ἐν θαλάσσῃ πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν. ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα. καὶ πάλιν τὸν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενῆ τοῦ προτέρου ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποίησαν. οἱ μὲν Ῥωμαῖοι, ἀποδόντες τὸν νεκρόν. οἱ δὲ Μακεδόνες, τὸν ἐκείνων στρατηγόν. καὶ οὕτως εἰρήνευσαν. ἄλλως ὡς δὴ μεθ' ἕκτην ὁ Ταρπίνιος ἐμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου χαρακτῆρι. ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτὸν αὐτῷ ἐποίησεν, εἶτα λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν

Εἷς τις παλαιστὴς συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς,
Πόντου τε καὶ γῆς, κεἰς διάλλαγας μολὼν,
Πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
Σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορυκτήτους λαβών.
Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
Εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας δυσπλήτιδας
Βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον;
Πίστιν λόγοισι γὰρ Λεψιεὺς ἐνόσφισε,
Ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη,
Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρένα,
Λέκτρων στερηθεὶς, ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν,
Θήσει δ' ἀληθῆ. σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,
Ὅτ' οὐδὲν ἐστι μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,
Τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα.

ἢ μελαγκραίρας κόπις.) μελαγκραίρους, ὁ μελαίνας καὶ θηλῶν τὴν κραῖραν, καὶ τὴν κεφαλὴν, ἤτοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν σκοτεινοῖς λόγοις. μελαγκραίρα δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φρένα, καὶ τοὺς χρησμούς. κόπις δὲ, ὁ ῥήτωρ. παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις, κόπις, ἢ ὁ ἔμπειρος. θυγάτηρ δὲ Νησοῦς ἡ Σίβυλλα. φίκειον τέρας, ἡ σφίγξ. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ σφίγξ παρὰ τὸ ὄρος Θηβῶν, ὃ ἀπ' αὐτῆς Φίκειον ἐκλήθη. εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐκ Κλάρου, καὶ τῆς Σιβύλλης ἐπισήμου, καὶ τῇ σφιγγὶ, ὥς φησιν Εὐριπίδης, διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά.

Ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων ἄναξ,
Σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου Φοιβαστρίας.
Ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης,
Καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον
Ἐτητύμως ἄψορρον ὀτρυντὰς τρόχιν.
Δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν
Τεύξειεν, ὅσπερ σῶν προσκήδεται θρόνων,
Σώζων παλαιὰ Βεβρύκων παγκληρίας.

Cæterùm ego obliquum veni, Rex, hunc tibi
Annunciatum ſermonem virginis Phœbadis:
Nam ſtatuiſti me cuſtodem lapideæ domus,
Totóſque dicere ac recenſere ſermones
Euidenter reuerſum iuſsiſti nuncium.
Reſponſa verò Deus in melius verti
Velit, qui tua procurat ſolia,
Seruans vetuſtam hæreditatem Bebrycum.

Ἐγὼ δὲ λοξόν.) αἰνιγματῶδες, ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων. ἢ παρὰ τὸ λοξὴν ἰὰν καὶ φωνὴν πέμπειν· λοξοχρήσμων γὰρ ἦν. ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἱδρῦσθαι καὶ περιβεβλῆσθαι. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν ζῳδιακὸν κύκλον. ὅπως ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης, ἐξ ἀπαπλεύρων σφίγγεται κατεσδρόμων, καθά φησιν ὁ Πισίδης. τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελον φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. τινὲς δὲ κύκλον ὄνομα τόπου γράφουσιν, ἤτοι τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα.

ΤΕΛΟΣ.

IN LYCOPHRONIS CASSANDRAM ANNOTATIONES GVLIELMI CANTERI Vltraiectini.

DICAM *omnia clarè*.] Duæ introducuntur in hoc poëmate personæ: altera Nuncij narrantis: Priami regis auscultantis altera. Vt enim solent in dramatibus ea, quæ commodè nequeunt in scenam proferri, per nuncios, testes oculatos, exponi: ita hic nuncius Cassandræ in carcerem conclusæ appositus fingitur, qui eius verba subauscultaret, atque ad Priamum referret. Is nunc igitur, tanquam à Priamo de verbis à Cassandra prolatis interrogatus esset, vt ex fine libri liquet, attentione primùm & beneuolentia sibi comparata, oracula deinde Cassandræ per mimesin, oratione recta, quam vocant, enarrat. Quod autem ad prima hæc, *Dicam omnia*, &c. attinet, in iis imitatur Lycophron Homericum illud, *τοὶ γὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.*

ibid. *Modesta.*] siue modestè. simile habes infrà,

---- σὺ γὰρ ἥσυχος
τρηχὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἐλᾷς.

Ceterùm inter alia horum signa, qui numine sunt afflati, recensetur etiam illud, quòd magno cum clamore confusóque tumultuantur, vnde est illud Lucani de quadam, quæ enthusiasmum simulabat,

----sub pectore ficta quieto
verba refert, nullo confusæ murmure vocis
instinctam sacro mentem testata furore. & postea,
---- non rupta trementi
verba sono, nec vox antri complere capacis
sufficiens spacium.----

ibid. *Varium.*] propter oracula varia & obliqua, quæ ex ore prodibant.

2. *Laurivoro.*] fatidico. Lauri enim vis & proprietas multum putatur ad vaticinandum conducere. quo factum est, vt ea vates coronari vescíque consueuerint, quum erant oracula daturi, sicut & poetæ versus facturi caput coronabant. huc allusum est à Tibullo,

----sic usque sacras innoxia lauros
vescar.

cui consentaneum est, quod Euripides Cassandram dixit *χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κομηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ παντόσυνοι τὸ βίοιος ἀνάγκαι.* ac videtur hoc epitheton è Sophoclis Cassandra sumtum. de qua hunc versum citant grammatici,

δαφνοφάγον οἶδεν τρίβει στόμα.

Fabula Daphnes in laurum conuersæ, omnibus est nota. quare nos in his & similibus explicandis studio breuiores erimus.

Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασαν,
Δεινὴν Λιγυστίνοισι, τοῖς τ' ἀφαίματος
Ῥίζαν γιγάντων Σιθώνων κεκτημένοις,
Λόγχας ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην,
Εἷλον δὲ Πίσαν, καὶ δορύκτητον χθόνα,
Γᾶσαν κατειργάσαντο, τὴν Ὀμβρῶν πέλας,

Quem Gorgas in deorum concilio mutata sententia
Consecrabit, cladium princeps.
Deinde accipitres Tmolum deserentes,
Cimpsúmque, & auriflua Pactoli fluenta,
Ac fluxionem paludis, in qua Typhonis vxor
Cauernæ infausto incubat angulo:
In Agyllam Italicam irruerunt,
Grauem cum Ligustinis, & à sanguine
Gigantum Sithoniorum stirpem ducentibus,
Belli conflictu miscentes pugnam.
Ceperunt autem Pisam, captiuámque terram
Omnem subegerunt prope Vmbros sitam,

Τόν ἡ παλίμφρων.) οἱ μὲν τὴν Ἥραν ἀκούουσι. αὕτη δὲ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε. πρότερον γὰρ αὐτὸν μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποίησε. Γοργάδα.] τὴν ἐμποιοῦσαν φόβον διὰ τὴν γοργότητα. καθιερώσει δὲ, αἰτία τῆς θεῶν ποιήσεως. πημάτων δὲ ἀρχηγέτις, ἐπειδὴ παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἐγένετο. ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι. καὶ παλίμφρονα μὲν τὴν συνετὴν, γοργάδα δὲ, τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχουσαν τὸ γοργόν. πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι συνηγορεῖ τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ. καθιερώσει δὲ θεοποιήσει ἡ Ἥρα, οἱ μὲν ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβῃ τῇ θυγατρί. Σώτας δ' ὁ Βυζάντιος ἐν Θεῶν λέγει, θεὸν γενέσθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα τὸν Πρόνομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα εἰς γάμον βίας. αὖθις δὲ κίρκοι.) Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἄτυος παῖδες ἦσαν, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. λιμοῦ δὲ κατασχόντος τὴν Λυδίαν, πρότερον παιδιαῖς ἐπινοοῦντο παρηγορεῖν ἑαυτοὺς, ἐφευρόντες σφαίρας καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. ὡς δὲ προσεχρήσαντο τῷ κακῷ παιδιαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς δύο, κρίσει τοῦ πάλου κληρουμένων, ὥστε τοὺς μὲν μένειν εἰς Λυδίαν, τοὺς δὲ ἑτέρους ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν. τούτους ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτὸν ἀπαίρει πρὸς Ἰταλίαν. καὶ καταπολεμήσας τοὺς ἐκεῖσε, καὶ προσαγορευόμενος, καὶ νικήσας βασιλεύει τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ταύτην ἐκάλεσε. Κίμψος.) κώμη Λυδίας. Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας χρυσοῦν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕδωρ. λίμνην.] τὴν Γυγαίαν λέγει, ἢ τὴν Ἀπασίαν. πλησίον δὲ Λυδίας τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου φησὶν Ἡσίοδος κεῖσθαι τὴν Ἔχιδναν. ταύτῃ δὲ συνεμίγη ὁ Τυφῶν, καὶ ἐγεννήθη ἐξ αὐτῆς ἑτέρα ἔχιδνα μεγάλη. δεινὴν Λιγυστίνοισι.) ἡ σύνταξις οὕτως. δεινὴν μίξαντες λόγχης πάλην ἐν ὑσμίναις. τουτέστι Λιγυστίνοις, τοῖς κεκτημένοις ῥίζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθώνων, καὶ Θρακικῶν γιγάντων, ἢ δηλονότι ῥίζαν γιγάντων. δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας

τοὺς Τυῤῥηνοὺς καὶ Ἰταλούς, λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρᾳκικῶν Γιγάντων. οἱ γὰρ γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γεγονότες περὶ Τυῤῥηνίαν καὶ Ἰταλίαν ἐν ταῖς Πιθηκούσαις νήσοις ᾤκησαν. διὰ δὲ τὸ ταῦτα λέγειν, πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυῤῥηνοῦ Λυδούς, καὶ πολεμήσαντας τοὺς λεγομένους εἶναι γένος τῶν Σιθωνικῶν γιγάντων. Σιθὼν δὲ βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης. ὄμβρων.) ὄμβρα γένος Γαλατῶν καὶ Σαλπίων.

Καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.
Λοῖσθος δ' ἐγείρει γρουνὸς ἀρχαίαν ἔριν,
Πῦρ εὕδον ἤδη τῷ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
Ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδακοῦ ποτῶν
Κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος.
Ἡ δ' αὖτις οἰστρήσασα τιμωρουμένη,
Τριπλᾶς τε τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
Πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ᾐόνα.
Πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ
Ὁμώνυμος Ζεύς, ὃς καταιβάτης μολὼν
Σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά,
Σὺν ᾧ θανοῦμαι, κἀν νεκροῖς στρωφωμένη
Τὰ λοιπ' ἀκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.
Ὁ δεύτερος δὲ τοῦ πεφασμένου χέλωρ·

Et Alpium collocatam super turgidos colles.
Vltimus autem excitat antiquam torris litem,
Ignem iam sopitum flamma redaccendens,
Postquam Pelasgos vidit Rhyndaci fluminum
Laticem peregrinis tingentes vrnis.
Tum illa œstro percita rursus vlciscens,
Tripla quadrupla rependet damna,
Vastans oppositum regionis litus.
Primus quidem veniet Iouis Lapersij
Cognominis Iupiter: qui accedens Descensor,
Cuncta fulmine inflammabit hostium stabula:
Quocum moriar, & apud inferos versans,
Reliqua audiam hæc, quæ nunc sum dictura.
Secundus, occisi in retibus,

Καὶ Σαλπίων.) οὐ Σάλπια, ἀλλὰ Ἄλπια ὄρη Εὐρωπαῖα μεγάλα τῆς Ἰταλίας. ἔνθεν μὲν ἀφ' οὗ ῥέει ὁ Ἴστρος, ἄλλοθεν δὲ ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ τὰ ὄρη ἐκλήθησαν, ἀπό τινος Ἄλπιδος ὑπὸ τοὺς τόπους αὐτῶν ῥηκυίας. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ.) Λαπέρσαι δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα Διὸς Ἀγαμέμνονος ἐστὶν ἱερόν. ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διὶ Ἀγαμέμνων, ὃς ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν. ὁ δεύτερος δὲ.)

Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπὸ Ἐριννύων, φεύγει πρὸς Ἀθηναίας ἐν τῇ τῶν ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἢ μετὰ Ἐριννύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ Ἠριγόνης τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός. ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων, ἀπελύθη. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομίσει. οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρα Σκυθῶν. παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε, μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι. χειμασθέντες δὲ ἐξώκειλαν περὶ τὰ τῆς Σελευκείας νῦν λεγομένης μέρη, καὶ περὶ Ἀντιόχειαν, καὶ τὸ Μελαίπον ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ παυθῆναι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μανίας, Ἀμανὸν ἐκλήθη. ὕστερον δὲ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν ζεύγνυσιν. αὐτὸς δὲ μετὰ τὴν ἀδελφοῦ φθορὰν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. ἢ κατά τινας Ἠριγόνην γήμας τὴν Αἰγίσθου, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς ἀναιρεῖται. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας, παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν Ἀρκᾶσιν ἐνιαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας, ὡς Εὐριπίδης φησί. χρησμὸν ἔλαβε στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν. ὃς συναθροίσας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαούς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. καὶ αὐτὸς μὲν ταχὺ ἀποθανών, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη. ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς, μετὰ ἑκατὸν ἔτη ἐπικυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτισε. κέλωρ δὲ καὶ ὁ ἀπόγονος Γρᾶς ἐρρέθη. τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου, Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Αἰολικῶν.

Ἐν ἀμφιβλήστροις ἔλλοπος μεμυκότος δίκην.
Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν μολών,
Χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.
Τρίτος δ' ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος
Τὴν πυγοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν
Παραιολίξας βῶλον ἐμπεφυρμένην
Νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,
Σφραγίδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,

Muti piscis ritu filius,
Comburet externam regionem, vbi venerit,
Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Tertius, regis lignatoris filius,
Figulam virginem Milesiam
Inducens ad glebam maceratam
Aqua præbendum indigenti dono,
Ad imprimendum chartæ manus sigillum

Ἐν ἀμφιβλήστροις) παρόσον δίκην ἰχθύος ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων, ἀνῄρηται. ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα ἐκ τοῦ λουτροῦ βαδίζοντος, ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα. καὶ ἐνδύντος Ἀγαμέμνονος, περιχαρῶς ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασα, τοῦτον ἀπέκτεινεν, ὥσπερ

ἰχθύν

ζεια ἰχθύων. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτόν φησιν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Αἰγίσθου, καὶ τῶν ἑταιρισθέντων λειπῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτοῦ. καὶ φησίν· ὥς τίνα κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τὸν Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχόν, καὶ τὴν μητέρα. ἔλλοπος δέ, τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα. χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός ἐστιν ὁ σκάρος. τρίτος δ' ἄνακτος.] τρίτον φησὶ Νηλέα τὸν Κόδρου εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι. δρυηκόπον δὲ λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων Λακεδαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου σκευήν, καὶ ἀποκτείνας τινὰ Λακεδαιμόνιον ἐπίτηδες, ὡς φρυγανιζόμενος καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη. μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. γράφει τοῦτο Δοῦρις. Διόδωρος δὲ καὶ Δίων, ὅτι Σαμνιτῶν, Τυρρηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων συστράτηγος ὢν Ταρκυνάτου, οὕτως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγήν, καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων χιλιάδες ἑκατὸν αὐθημερόν. Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεὺς οἱ τούτου παῖδες, ἤριζον περὶ βασιλείας. ἐχρήσθη γοῦν αὐτοῖς, τὸν δὲ πρῶτον θύσαντα, ἔνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ὁ Μέδων γοῦν θεασάμενος δύο ἐλαίας κινουμένας, καὶ τριβούσας ἀλλήλαις, καὶ πρίσμα πεμπούσας, θύσας ἐκεῖ, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς.

Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησμὸν λαβών, ἤκουσε.

Νηλεῦ φράζευ ὅπως ἀδινῶν Καρῶν γένος ἀνδρῶν.

λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλαθέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε Μιλήτου καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις, ὥς φησιν Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ καὶ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν. ἕτεροι δὲ πάλιν φασίν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελφικόν, στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας. δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα. παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς πλυνούσης τὸ ἐπίστιον, καὶ λεγούσης, δίζεσθαι μάλα δὴ θαλερὸν πόσιν, ἢ ἐς Ἀθήνας, ἢ εἰς Μίλητον κατ' ἔξω τήματα καροί. τὴν πυγοπλάστιν.] τὴν τοῦ κεραμέως θυγατέρα. Βραγχισίαν δὲ τὴν Καρικήν, ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει, ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον, παρεκάλεσε τοῦ κεραμέως θυγατέρα, δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγῖδα. τῆς δὲ προθύμως διδούσης, Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις.

Φθειρῶν ὀρείαν στήσεται μοναρχίαν,
Τὸν πρωτόμισθον Καρὸς ἀνδρώσας στρατόν,
Ὅταν κόρη κασωρὶς εἰς ἐπείσιον
Χλεύην ὑλακτήσασα κηκάσῃ γάμους
Νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ Καρβανῶν τελεῖν.
Οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαντίου σπορᾶς,
Λακμώνιοί τε καὶ Κυτιναῖοι Κόδροι,
Οἱ Θίγρον οἰκήσουσι, Σάτνιόν τ' ὄρος,

Montanum Phthirorum condet imperium,
Primo mercenario Care destructo exercitu:
Quando puella meretrix in pudendum
Probra latrans, studebit nuptias

In sponsalibus barbarorum lupanaribus celebrare.
Quarti demum ex stirpe Dymantea,
Lacmonij, Cytinæi, Codrij:
Qui Thingrum incolent, Satniúmque montem,

Φθιρῶν ὀρείαν.] οἱ μὲν φασιν, ὅτι Φθὶρ υἱὸς ἦν Ἐνδυμίωνος, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὠνομάσθη. καὶ τὸ ὄρος. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Φθῖρες ὄρος Καρίας ἐστὶ, διὰ τὸ πολλοὺς φθεῖρας ἔχειν. φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων, ἤτοι τὰ λεγόμενα στρόβιλα, τὰ ἐοικότα φθειρσίν. ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλαί. Γρωτόπιμον Κᾶρα.] Γρωτόπιοι Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤγουν ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν. ὅταν κύσιν κασσωρίς.] κασσωρὶς ἡ πόρνη. δοκεῖ δὲ ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν βαρβάρων διαφθαρῆναι. τοῦ δὲ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευομένου περὶ τοῦ κτίζειν, ὁ θεὸς εἶπε, τὴν θυγατέρα αὐτὸν δείξειν αὐτῷ. ἀποβὰς δὲ εἶδεν αὐτὴν ἀναστρεφομένην τοῖς μηροῖς, καὶ λέγουσαν, τίς μοι θέλει συνουσιάσαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατῴκισε. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ τιτθεύουσα τὸ αἰδοῖον χλιδάσῃ τὰ νυμφεῖα, πρὸς τὰ τῶν βαρβάρων κηλωστὰ, τουτέστιν εἰς τοὺς πρὸς τῇ πόρνῃ κοινοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ἑταιρίδες διατρίβουσιν. κηλωστὰ γὰρ ἐκάλουν τὸ πορνεῖον. οἱ δ' αὖ τέταρτοι.] Δύμας βασιλεὺς Δωριέων. Δυμάντειοι δὲ ἀπ' ἐκείνου λέγει τοὺς Δωριεῖς, ἀπὸ τούτου. ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν τῆς εἰς Κνίδον Ἱππότας ὁ Ἀλήτης. Λακμὼν δὲ ὄρος Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν Δωριεῖς, Κύτινον δὲ πόλις Δωριέων. σημαίνει δὲ κατ' ἄμφω τοὺς Δωριεῖς. λείπει δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος, ἵνα ᾖ καὶ Κόδρειοι. δηλοῖ δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Ἀθηνῶν. μετέσχον γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν.

Καὶ χερσόνησον τὴν πάλαι λακτηρείαν.
Θεᾷ Κυρίτᾳ πάμπαν ἐστυγημένου;
Τῆς πολυμόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
Τοκῆος, ἥ τ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
Βουπείνας ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρὸς
Ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος πέδα:
Ὁ Φρὺξ δὲ ἀδελφῆς αἷμα τιμωρούμενος,
Πάλιν τιθηνὸν αἰπὺ πορθήσει χθόνα
Τοῦ νεκροτάγου τὰς ἀθωπεύτους δίκας

Et margineam peninsulam eius, qui olim
Deæ Curitæ omnino fuit inuisus,
Omniformis meretricis vulpeculæ
Pater, quæ quæstibus quotidianis
Immensam fouebat genitoris famem,
Externas arantis Aethonis extremitates.
Phryx autem sororis persequens cædem,

Nutricem rursum perdet, vicissim terram
Mortuorum præsidis, incorrupta iura

Τῆς παντομόρφου.) Ἐρυσίχθων τις Θετταλὸς ὁ καὶ Αἴθων καλούμενος, ὃς ὑπάρχων γείτων, ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος. ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ μὴ κορέννυσθαι. εἶχε δὲ οὗτος θυγατέρα Μήστραν φαρμακίδα, τὴν μεταβαλλομένην εἰς πᾶν εἶδος ζώου, ἣν πιπράσκων ὁ πατὴρ καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο· ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, φεύγουσα πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε, καὶ ταύτην εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ. ἡ δὲ ἀλληγορία οὕτως ἔχει. ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ διὰ χοῦς διὰ πενίαν ἐκπίπτων, ἤτοι πωλῶν, ἐλιμώττεν. ἡ δὲ, τούτου θυγάτηρ πορνευομένη, καὶ παρὰ μὲν τοῦ βοῦν, παρὰ τοῦ δὲ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφε καὶ ἑαυτὴν καὶ τὸν γέροντα, ὅθεν ἐμυθεύσαντο ταῦτα. αἴθωνος.) Αἴθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος διὰ τὸν λιμόν. πλευρὰ δὲ, νῶτα ἔσχατα. ὁ Φρὺξ δ' ἀδελφῆς.] περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅς τις πολλάκις μέρη κατέδραμε, ὕστερον ἐπόρθησε τῆς Θρᾴκης. πιὼν δὲ τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας ἡμαυρούμενος, τὸν Εὐρώπης τὸν τροφὸν τοῦ ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος τῶν νεκρῶν, καὶ δικάζοντος αὐτοῦ Μίνωος προδίδωσι.

Φθιτοῖσι ῥητεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ.
Ὃς δή ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
Φθέρσας κύφελλα καλλυνεῖ παρωτίδας,
Δάπταις τε τύσκων αἱμοπώτησιν φόβον.
Τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται,
Θερμοβουσία τε δειράς, ἥ τ' ἐπάκτιος
Στρύθυξ, Τίτωνος, αἵ τε Σιθόνων πλάκες,
Παλλωνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως
Βρύχων λιπαίνει γηπόνων ὑπηρέτης,
Πολλοὺς δ' ἐναλλὰξ πημάτων ἀπάρξεται
Κανδαῖος ἢ Μαμερτὸς, ἢ τί χρὴ καλεῖν
Τὸν αἱμοφόρτοις ἑστιώμενον μάχαις.
Οὐ μὴν ὑπείξει γ' ἡ Γιμηθέως τοκάς,
Ἀλλ' αὐτὴ πάντων Περσέως ἕνα σπορᾶς
Στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
Πεζῷ ποτ' ἔσται, γῆ δὲ ναυσθλωθήσεται
Ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
Οἶκοι Μαμέρσας ἠθαλωμένοι φλογὶ,
Σὺν καλλίνοισι τειχέων προβλήμασι
Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης

Vmbris dicentis seueris moribus:
Qui olim asini à summis ansis

Abſcindens aures,decorabit tempora,
Muſcis incutiendo ſanguiſorbis metum:
Cui tota Phlegræ terra ſubiugabitur,
Thraibuſiúſque vertex,& litorale
Cacumen Titonis,& Sithonum campi,
Aruúmque Pallenium,quod corniger
Bruchon fecundat,gigantum miniſter.
Multas porrò viciſsim clades auſpicabitur
Candæus vel Mauors,aut quodcunque decet
Appellare cruentis paſtum prælijs.
Nec tamen cedet Epimethei mater,
Sed pro cunctis quendam de Perſei progenie
Mittet gigantem,cui mare quidem peruium
Pediti erit,terra verò nauigabitur
Sulcanti remis agros.at Laphriæ
Aedes Mauortiæ flamma combuſtæ
Cum ligneis murorum propugnaculis,
Vatem accuſabunt damni,

Ος δή ποτ᾽ ἀμφώδοντος.) ὅς γε δή ποτε Μίδας ὑπὸ τοῦ Ἀμφώδοντος καὶ ξίφους κατ᾽ ἐμὲ θέρσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα, καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας. ἢ κατὰ τοὺς λοιποὺς, ὅς γε τοῦ Ἀμφώδοντος, καὶ τοῦ ὄνου τεμὼν τὰ κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας. λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτά. οἱ δέ φασιν, ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν. λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης, τὸν ὄνον πολλὰ ἀκούειν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, πολλοὺς ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν. τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἐστίν. λέγονται γὰρ ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους καλουμένους ὄνου ὦτα, ἅπερ ὁ Μίδας κρατήσας, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λῃστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύθη ἔχειν ὄνου ὦτα.

Πολλῶν δ᾽ ἐναλλαξ.] πολλοί φασι πολέμοι, ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ γενόμενοι. Κανδαῖος καὶ Μάμερτος ὁ Ἄρης. οὐ προσφυὴς ... ἔξει γ᾽ ἡ Προμηθέως τεκοῦσα, ἡ Ἀσία. Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς. ὅς γε Ἐπιμηθεὺς μετὰ τὸ πταῖσαι τὸ κακὸν ἐγένετο φρόνιμος, ὡς τὸ μετανοεῖν.

Περσέως.) ἐκ τοῦ Περσέως, τοῦ ἀπὸ τῆς Δανάης τὸ γένος ἔχοντι, ἣν ὁ Ζεὺς ἐγκάθισε, τὸν Περσέα ἐποίησε. τὴν θάλασσαν μὲν βατὴν.] ὁ Ξέρξης ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, ὅτι κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ἐστράτευσε, τὴν μὲν Ἑλλήσποντον ὀχυρώσας, πεζῇ βατὴν γῆν ἐποίησε. τὸν δὲ Ἄθω τὸ ὄρος κόψας, ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν χιλία γράψω. ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα τὰ περὶ Ξέρξου χελύδρια, πάσας ταύτης τῆς ἱστορίας πεπλατυσμένως ἐρῶ. οἶκοι μαρμάρους.] οἶκος τῆς Ἀθηνᾶς ἡ Ἀττική. Λαφρία δὲ καὶ Μάμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. τὸ δὲ ὅλον, οὕτως. οἱ οἶκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι κατακαέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται, καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμὸν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς.

Τὸν χρησμολέσχην.] ὅτι ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε, Τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῦτο μὴ καλῶς νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε στρατηγῶν, εἶπεν αὐτοῖς, τὸν χρησμὸν τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς λέγειν. διὸ πεισθέντες ἐναυμάχησαν, τὸν Ξέρξην ... ἡ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

Ψαίνυθα θεσπίζοντα Πλουτῶνος λάτριν.
Στρατῷ δ' ἀμίκτῳ, πᾶσα μὲν βρωθήσεται
Φλοιοῖσιν ἐκδύουσα δίπλακα σκέπην
Καρποτρόφος δρῦς, ἀγρία τ' ὀρειθαλής.
Ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται
Χλουδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονουμένων.
Κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων
Ὑπὲρ κάρα στήσουσι, κιμμερὸς θ' ὅπως
Σκιὰ καλύψει πέρραν ἀμβλύνων σέλας.
Λοκρὸν δ' ὁποῖα πάνδρον ἀνθήσας ῥόδον,
Καὶ πάντα φλέξας, ὥς τε κάγκανον στάχυν,
Αὖθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
Μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίας

Falſa vaticinantem Plutonis famulum.
Exercitu autem intractabili omnis deuorabitur
Corticoſum exuens duplicem librum
Fructifera arbos, & agreſtis in montibus virens:
Omnis quoque fluuiorum exareſcet v[illegible].
Affatim nigram ſitim humectantium:
Nubes etiam ſagittarum procul emiſſarum
Supra caput ſtabunt, ac tanquam caligo,
Vmbra Solem teget, hebetans lucem.
Paululum verò poſtquam floruerit, inſtar roſæ Locrenſis,
Et omnia velut aridam ſpicam combuſſerit,
Poſterius renauigantem experietur fugam,
Turrim fagineam, ſicut crepuſculum

Πλούτωνος λάτριν.] φασὶν ὅτι ἐν τῷ πείπεδι χάος ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα, ὡς ὅτι τὰ ἄδου ἀνήρχετο, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων ἐσοφίζετο. δίπλακα σκέπην.] διπλακα εἶπε. ἐπειδὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς. δύο γὰρ δέρματα ἔχει, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐλλήνισεν. οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ πάνδενδρον δρῦν ὀνομάζουσιν. ἅπας δ' ἀναύρων.) ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὅτι πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν. μόνος γὰρ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἰλισσός, καὶ ὁ ἐν τῇ θεσσαλίᾳ Ὀνόχωνος χειμάρρος, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ἀπεξηράνθησαν, καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὁ Μαίανδρος. Ἄναυρος δὲ κυρίως, ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός. κύφελλα.) τὰ νέφη εἶπεν αἰωνίρω. ναῦς δὲ τὰ νέφη φησί, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. λέγεται δὲ καὶ τὸ πύκνωμα.

βελῶν. Κίμμερίς θ' ὅπως.] Κιμμέριοι ἔθνος περὶ τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον. ὁ δὲ νοῦς, ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς σκότος ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη τιτρώσκοντα συγκρύψει τὸν ἥλιον. Λοκρὸν δ' ὁποῖα.) ὁ Ξέρξης φησὶ φοβηθεὶς, φθίξεται ὑπ' ὀλίγον χρόνον, αὐξήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται δι' ἀσθένειαν. μόσσυνα φηγότευκτον.) νῦν τὴν ναῦν λέγει. εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι, καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους. ὁ δὲ νοῦς οὕτως. ὁ Ξέρξης φησὶ νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φθίξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτου φυγῆς γεύσεται, ναῦν ἀΐσσοντων καὶ ψηλαφῶν, ὥσπερ κόρη ἀΐσσοντων σκότους ἐρυμνας, ὡς τι κρυβῆναι ἐν αὐτῷ, ὅταν ὑπό τινος ξιφηφόρου πολεμίου διώκηται. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· αὖθις καὶ εἰς τοὐπίσω παλιμπλώτου γεύσεται φυγῆς ὁ Ξέρξης, ἢ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι παμφαλώμενος, καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν, μόσσυνα φηγότευκτον, ἤτοι ναῦν, οὕτως καὶ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη δεῖματι πυκνῷ χαλκηλάτῳ ξίφει, ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμφαλώμενος καὶ ψηλαφῶν, λυκοψίας κνεφαίας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἡ δὲ περὶ τὸ Ξέρξου ἱστορία ἔχει ὧδέ πως. Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. ἐλθὼν οὖν περὶ Πέρσας, πείθει Δαρεῖον στρατεῦσαι κατὰ Ἀθηνῶν. καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης φησίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις οὔσας ὑπὸ Δαρεῖον, καὶ ἑτέρας πολλάς, ὁ μαθὼν Δαρεῖος, ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ ἀποστέλλει κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ. ναυαγήσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθωνι, ὡς δυσμυρίους ὑπὲρ ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον, παραλύει μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῷ ἀπὸ τοῦδε, ἔπεμψεν Ἀθηναίοις πρέσβεις γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν. οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθους ῥίπτοντες, τούτους κατέχωσαν. Μιλτιάδου δέ τινα Σάμιον ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Πέρσου γράμματα, καθά τινες μὲν αὐτὸν, κατά τινας δὲ ἄπιστον ἐποίησαν. ὡς καὶ ἀνέλεμιον τὸν Ζιλάπην ἀπίμωσαν, χείλιον βαρβαρικὸν αὐτῆς περὶ Δαρεῖον κομίσαντα πρεσβευόμενον. Κυρσίλον δὲ τῆς βουλῆς ἕνα καταλίθωσαν καὶ ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευσε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ. αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως καταλίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ. τῷ αὐτῷ ἔτει Ὀλυμπιάδι οα΄, Δαρεῖος μετὰ τὸ ἀκυρῶσαι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ Νάξον εἷλον, καὶ Ἐρέτριαν Εὐβοΐδα πόλιν. ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τάλαντα. ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, καὶ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηνῶν, καὶ Στησίλεω, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιέων συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται, καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν. ὅσπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρέπιζε στρατεῦσαι. ἐπεὶ σφεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς, στόλον τε ηὐτρέπιζε. καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτοῦ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες τετρακόσιαι. πλοῖα δὲ, χίλια διακόσια ἑβδομήκοντα. τριακόσια δ' ἦν τάλαντα ἡμερήσια τροφὴ τοῦ στρατοῦ. στρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις. Βουβάρης δὲ καὶ ὁ τετάρτης Ἀρταῖος προεπιμεληθέντες μετὰ πεντήκοντα μυριάδων, τὸ ὄρυγμα τοῦ Ἄθω ἐποιήσαντο, καὶ διέκοψαν αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττωσαν εἰς βάθος. ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπεμελήθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. γενομένας δὲ τῆς γεφύρας, καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, δακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν οἷα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, αὐτὸ τὸ πρότερον τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν, ναῦς πλαγίας κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπὸ μαγγάνοις εἵλκυσαν, ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς. ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων, δοκοὺς ὑπεστόρεσαν, καὶ συνεπίλωσαν. εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς, καὶ ἐπέβαλον ἐπί.

·1·

τὴν γῆν φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. ἐκαρτέρουν δὲ τῆς γεφύρας ἕως ἑπτὰ δοκεῖ περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως ὀλισθήσας τις καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λίθινον ἕδραν αὐτῷ ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ᾗ προκαθιδρυνθεὶς ὕστερον, ὅτε παρεγεγόνει, τὸ στράτευμα ἔβλεπε. πρὸ τοῦ δὲ περὶ Κελαινὰς πόλεις τῆς Φρυγίας ἐλθὼν, ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι, παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. καὶ τῷ Ξέρξῃ δὲ τότε δωρεῖσθαι ἐχαρίζετο δισχίλια τάλαντα, καὶ τὰς μυριάδας δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας. ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας, ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι τῆς Φρυγίας καὶ Λυδίας. παρὰ ταῦτα δὲ τόπῳ ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον ἐχρύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. κατὰ δὲ ἑτέρους ταῦτα, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθισθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. πορευομένου δὲ αὐτοῦ προστυχόντως, ἐπιλειψάντων τῶν ποταμῶν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θετταλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. πεφθακότες δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο καὶ σημεῖα ἕτερα, ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις στρατὸς ἀπερισκέπτως τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος·

Τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς,
Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει.
Μηδὲ σύγ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. τοῦτον χρησμὸν ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας, καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο. πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθήναις ἔνασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοῖς βαρβάροις κατεναυμάχησαν, σοα' πάντα τὰ τῶν συμμάχων, καὶ αὐτῶν ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεων ὄρος ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ καὶ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσεως ἐκρύβη ὁ ἥλιος. ὅτε τοῦτο μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν, εἶπε τοῖς στρατιώταις· ἀριστοποιήσασθε ἄνδρες, ἵνα παρ' ᾅδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. θαρρεῖτε δὲ ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιᾷ δὲ βελῶν πολεμήσομεν. Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ Ἀρτεμίσιον παρόδους κατείληφε. καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς μὲν ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελφοὺς τοῦ Ξέρξου. τοσοῦτον δ' ἀντέσχε γενναίως μαχόμενος, ὡς τὸν Ξέρξην ἀποβλέψαι τοῖς ἵπποις καὶ πεζῇ μάχεσθαι. τέλος συμπατήσαντες αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην, καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθον διὰ τῶν σκηνῶν τ' χ' αὐτῶν. λαβόντες δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν. τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων καταλουμένων, πρὸς δὲ ἀκούων, ὅτι καὶ τὰς γεφύρας λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, μέρος τι λαβόντα τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὑπεχώρει. καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον, χειμῶνι καὶ λιμῷ διαφθείρονται. αὐτὸς δ' ὑπὸ Στρυμόνος νηὶ Φοινίκῃ ἐμβὰς, καὶ διὰ τὴν τρικυμίαν περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις εἰς τὴν πατρίδα δυστυχῶς ὑπέστρεφε. καὶ τὸν Μαρδόνιον δὲ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ Μασίστιον τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀγωνιζόμενοι καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο· ταῦτα μὲν οὕτως. Ξέρξης δὲ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, κατὰ τὴν αὐτὴν ἦλθεν ἐν Σάρδεσι παραγεγονώς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστου ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνελθὼν, καὶ συνέχαιρεν, ὡς ἀφ[illegible]ῶς, ὁ πάντων ἀπολωλεκὼς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ πάντες οἱ ἡττημένοι διαπράττονται. τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα, τὸ τέλος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

Κόρη κνεφαίαν ἄγχι παμφαλωμένος,
Χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη.
Πολλοὶ δ' ἀγῶνες, καὶ φόνοι μεταίχμιοι
Λύσουσιν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
Δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,
Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός,
Ἕως αὖ αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον,
Ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς
Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαδραῖος λέων,
Πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
Ἀναγκάσῃ δὲ πτῆξαι Ἀργείων πρόμους,
Σῆναι Χαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον,
Καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας.
Ὧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμός

Puella tenebrosum, territa
Ense æneo, propè speculans.
Multa denique certamina, cædésque mediæ
Dissoluent virorum luctas, partim in terra,
De grauibus imperiis contendentium,
Partim in dorsis aratis terræ:
Donec graue sopiet acer bellum
Ab Æaco Dardanóque progenitus,
Thesprotius simul & Chaladræus leo,
Præcipitémque cognatorum totam euertens domum,
Coget meticulosos Argiuos proceres
Adulari Chaladræo duci lupo,
Et sceptra præbere antiqui imperij:
Cum quo post ætatem sextam consanguineorum meorum

Δειναῖσιν ἀρχαῖς.] ταῖς δειναῖς ἀνταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης; παρὰ τὰς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος. οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι.] αὐτὶ τοῦ τοῖς πεδίοις, ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν στρέψεως, ἤτοι τῆς ἀρομένης ὑπὸ τῶν βοῶν. ἕως αὖ αἴθων.] ἕως αὖ ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχήσας. ἡ γὰρ Ὀλυμπιὰς ἡ μήτηρ Ἀλεξάνδρου, εἰς Πύῤῥον τὸν Ἀχιλλέως ἀνάγει τὸ γένος, καὶ Ἑλένου τὸν Πριάμου, ὥς φησι Θεόπομπος, καὶ Πύῤῥου δ' ἐξ αἰάχοι δὲ τὸ γένος ὁ μὲν Πύῤῥος εἰς Αἰακὸν, ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δάρδανον. Θεσπρωτός.] διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἠπειρῶτιν εἶναι. Χάλαδρα δὲ ἡ Κάλαστρα πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀφ' ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησί. καὶ Χαλαδραῖος γράφεται, καὶ Χαλαστραῖος. καὶ γὰρ Καζὼν φησὶ,

γειῶν φησί, χαλάδρης λύκον. τρίων ἤδ' ὁμαίμων] ὁμαίμων τῶν Γερτῶν παρόντων ἀμφότεροι, ὅτι Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος. Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ηλεκτρυὼν καὶ Σθένελος. Ηλεκτρυόνος, Ἀλκμήνη. ἐξ Ἀλκμήνης δὲ, Ηρακλῆς. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ηρακλέους καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος. οἱ δὲ Πέρσαι, ἀπὸ Περσέως. Ἀργείων προδόμους.] ἢ Ἀκταίων πρόδομους Ἀργεῖοι καὶ Ἀκταῖοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι. ἀπῴκησαν δὲ μετὰ Μηδείας ἐπὶ Γέρσας τινὲς τῶν Ἀθηναίων. νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. ἀναγκάσει δέ φησι τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας, κολακεῦσαι αὐτὸν καὶ ὑποβαλεῖν αἰ, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι, καὶ δοῦναι αὐτῷ τὴν μοναρχίαν.

ᾧ δὴ μεθ' ἕκτην.] ἀδελφὸς μου φησὶ μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι οὐκ πολλοῦ συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται. ὁ δὲ λόγος περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίων. ἔστι γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος περιηγησάμενοι, ἕκτος ὤν. ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον, εἶτα Νουμᾶν, Τύλλον Ὁστίλιον τρίτον, τέταρτον Μάρκον, πέμπτον Ταρκύνιον, ὁ Ταρπίνιον, ἕκτον Τύλλιον. εἶτα Ταρκυίνιον τὸν ὑπερήφανον, εἶτα Βροῦτον, καὶ ἑτέρους. ἐκεῖνοι δέ φασι Ῥωμύλος, εἶτα Πομπήϊος, Αἶνς. τρίτος Ὁστίλιος, Ἄγκος. τέταρτος Μάρκος, Καρπίνιος. πέμπτος, Πρίσκος Ὀρπίνιος. ἕκαστος δὲ αὐτῶν δισὶ καὶ πλείοσιν ἐχρῶντο τοῖς ὀνόμασιν. ἕκτος οὖν φασὶν ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρπίνιος. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τινι νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. ἐγὼ δὲ ἐνδέκατον γινώσκω δωδέκατον τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου. καὶ οὐχ οὕτω φημὶ ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ἕκτην γενεὰν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι, ὁ ὁμὸς αἱμένης Ταρπίνιος πολεμήσει. Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλοί, καὶ ἐν χέρσῳ, καὶ ἐν θαλάσσῃ πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν. ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα. καὶ πάλιν τῶν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενῆ τῶν προδοθέντων ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατηθέντος, ἀμοιβὴν ἐποίησαν. οἱ μὲν Ῥωμαῖοι, ἀποδόντες τὸν νεκρόν. οἱ δὲ Μακεδόνες, τὸν ἐκείνων στρατηγόν. καὶ οὕτως εἰρήνευσαν. ἄλλως ὡς δὴ μεθ' ἕκτην ὁ Ταρπίνιος ἐμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου χαρ. τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτοῦ αὐτῷ ἐποίησεν, εἶτα λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν

Εἷς τις παλαιστὴς συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς,
Πόντου τε καὶ γῆς, κεὶς διαλλαγὰς μολὼν,
Πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
Σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορυκτήτους λαβών.
Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
Εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας δυσαλθήδας
Βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον;
Πίστιν λόγων γὰρ Λοξίας ἐνόσφισε,
Ψυδνηλοῖς φήμαισιν ἐξερείσας ἔπη,
Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρένιν,
Λέκτρων στερηθεὶς, ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν.
Θήσει δ' ἀληθῆ. σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,
Ὅτ' οὐδὲν ἔστι μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,
Τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα.

ἢ μελαγχαίτας κόπις) μελαγκραίρους. ὁ μελαίνων καὶ θηλῶν τὴν κραῖραν, καὶ τὴν κεφαλὴν, ἤτοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. μελαγκραίρα δὲ ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φρένα, καὶ τοὺς χρησμούς. κόπις δὲ, ὁ ῥήτωρ. παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις, κόπις, ἢ ὁ ἔμπειρος. θυγάτηρ δὲ Νησοῦς ἡ Σίβυλλα.

Φίκειον πέτρας, ἡ σφὶγξ. ἐκάθητο δὲ ἡ σφὶγξ παρὰ τὸ ὄρος Θηβῶν, ὃ ἀπ' αὐτῆς Φίκειον ἐκλήθη. εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐκ Κλάρου, καὶ τῆς Σιβύλλης ἐπισήμου, καὶ τῇ σφιγγὶ, ὥς φησιν Εὐελπίδης, διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά.

Ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων ἄναξ,
Σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου Φοιβαστρίας.
Ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης,
Καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον
Ἐτητύμως ἄψορρον ὀτρύνας ἄγχιν.
Δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν
Τεύξειεν, ὅσπερ σῶν προκήδεται θρόνων,
Σώζων παλαιὰ Βεβρύκων παγκληρείας.

Cæterùm ego obliquum veni, Rex, hunc tibi
Annunciatum ſermonem virginis Phœbadis:
Nam ſtatuiſti me cuſtodem lapideæ domus,
Totóſque dicere ac recenſere ſermones
Euidenter reuerſum iuſsiſti nuncium.
Reſponſa verò Deus in melius verti
Velit, qui tua procurat ſolia,
Seruans vetuſtam hæreditatem Bebrycum.

Ἐγὼ δὲ λοξόν.) αἰνιγματῶδες, ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων. ἢ παρὰ τὸ λοξὴν καὶ φωνὴν πέμπειν· λοξοχρήσμων γὰρ ἦν. ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι καὶ πορεύεσθαι. ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν ζωδιακὸν κύκλον. ὅπως ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης, ἐξαπλαθύρων σφίγγεται καταδρόμων, καθά φησιν ὁ Ἡσίοδος. ἄγχι δὲ τὸν ἄγγελον φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. τινὲς δὲ κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα.

ΤΕΛΟΣ.

IN LYCOPHRONIS CASSANDRAM ANNOTATIONES GVLIELMI CANTERI Vltraiectini.

DICAM *omnia clarè.*] Duæ introducuntur in hoc poëmate personæ: altera Nuncij narrantis: Priami regis auscultantis altera. Vt enim solent in dramatibus ea, quæ commodè nequeunt in scenam proferri, per nuncios, testes oculatos, exponi: ita hic nuncius Cassandræ in carcerem conclusæ appositus fingitur, qui eius verba subauscultaret, atque ad Priamum referret. Is nunc igitur, tanquam à Priamo de verbis à Cassandra prolatis interrogatus esset, vt ex fine libri liquet, attentione primùm & beneuolentia sibi comparata, oracula deinde Cassandræ per mimesin, oratione recta, quam vocant, enarrat. Quod autem ad prima hæc, *Dicam omnia*, &c. attinet, in iis imitatur Lycophron Homericum illud, *τί γὰρ ἐγώ τι ταῦτα μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύω.*

ibid. Modestè.] siue modestè. simile habes infrà,

—— *οὐ γὰρ ἥσυχος*
τρανῶς δίκαστον εἶλμα ναυστολῶν ἐλᾷ.

Ceterùm inter alia horum signa, qui numine sunt afflati, recensetur etiam illud, quòd magno cum clamore confusóque tumultuantur, vnde est illud Lucani de quadam, quæ enthusiasmum simulabat,

—— *sub pectore ficta quieto*
verba refert, nullo confusæ murmure vocis
instinctam sacro mentem testata furore. & postea,
—— *non rupta trementi*
verba sono, nec vox antri complere capacis
sufficiens spacium. ——

ibid. Varium.] propter oracula varia & obliqua, quæ ex ore prodibant.

2. *Laurivoro.*] fatidico. Lauri enim vis & proprietas multum putatur ad vaticinandum conducere. quo factum est, vt ea vates coronari vescíque consueuerint, quum erant oracula daturi, sicut & poetæ versus facturi caput coronabant. huc allusum est à Tibullo,

—— *sic usque sacras innoxia lauros*
vescar.

cui consentaneum est, quod Euripides Cassandram dixit *χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ μαντόσυνα πνεύσῃ ἀνάγκᾳ.* ac videtur hoc epitheton è Sophoclis Cassandra sumtum. de qua hunc versum citant grammatici,

δαφνηφάγον ὀδόντι πριέζε στόμα.

Fabula Daphnes in laurum conuersæ, omnibus est nota. quare nos in his & similibus explicandis studio breuiores erimus.

2. *Nigræ*) obſcuræ, idque propter ænigmata, quæ vulgata ſunt. Caſſandram autem obſcurè loquentem introducit Lycophron, vt decoro conſulat. alioqui tanta dictionis & vocum obſcuritas in bono poëta, quemadmodum declarat Ariſtoteles, vix ferri poſſet.

ib. Audias.] Sic Atticos ſolere coram viris magnis loqui, omiſſa imperandi ruſticitate, tradunt Græci.

ib. Reputans.) Sic Homerus.

—ἐ τινὰς ἰματα μύθους:

Tranſcurrendi verbum à curſu pedum ad mentis agitationem tráſlatum eſt.

3. *Itinere.* Iter facere hîc metaphoricè eſt auſcultare, & audita perpendere: quemadmodum & curſus pro narratione ponitur. ſic apud Eurip. Tireſias,

ἄκουε δὴ τοῦ θεσπάτων ὁδοῦ.

ib. Ego uerò.] A curſu ſtadiorũ tranſlatio. Funem vocat, quo carceres erant obducti, teſte Pauſania Eliac. 6. quem vide. *Obliqua uerba*, dicit obſcura Caſſandræ oracula.

ibid. Fagij.) montis, ad Oceanum orientalem ſiti, & à fagis dicti. ad eius radices eſt Cerne inſula, quam nonnulli Hiberniam putant, & ἰέρνην Strabonis. Hanno quoque in Itinerario ſuo κέρνην recenſet, νῆσον μικράν, κατ' ἀρχὰς κατοικουμένην. Iam Tithonus eſt Auroræ concubinus. idem vocatur paternus Priami frater, quòd Tithonum ex Rheone, Priamum ex Leucippe procreauit Laomedon. quíque hîc ἀμφιμήτριος, is alibi ἀμφιμήτωρ, & ἀμφίγυος ſeu ἀμφίγονος vocatur.

7. *Tranquillos*) ab effectu. Nautas dicit eos, qui cum Paride profecturi in Græciam erant.

ib. Virginidam Thetim. Per hoc, mare: per illud, Helleſpontiacum intellige, in quo Helle virgo periit. Nazianzenus Theologus alicubi παρθενικὸν πέλαγος dixit.

8. *Iulipedes.*) Iulus, qui & ὄνισκος. vermis eſt multipes: cum quo nauem Paridis comparat, quòd ea remis, vt ille pedibus, abundaret.

ib. Phalacrææ filiæ.) naues. nam ex arboribus Phalacræ, quod eſt vnum de quatuor Idæ promontoriis, fabricatæ erant. Simili venuſtate dixit Horatius,

Siluæ filia nobilis:

& Varro Marcipore,

Phrenetici Septentrionum filij:

quum de ventis loqueretur. Naues etiam *ciconipedes* vocat, quòd inſtar ciconiarum partim albæ ſint, ratione velorum: partim nigræ, ſi naues ipſas conſideres.

ib. Calydnas.) inſulas duas Troianas, de quibus lib. 13. Strabo. Albas alas dicit remos recens politos. Eſſe porrò alas nauium, remos, non, vt quidam putarunt, vela, docet Homerus Odyſſea,

οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

Simili quoque figura dixit Poëta remigium alarum: & Propertius,

—claſſis centenis remigat alis.

Admonet præterea Pollux, extremas remorum partes πτερὰ καὶ ταρσοὺς dici. Cur denique alæ nauium remi dicantur, nemo dubitabit, qui quidem remigationem ipſam æqualiter procedentem inſpexerit. tum namque ſublati & demiſſi remi, auium ſpeciem in aëre volantium, & alas eodem agitantium modo prorſus referunt.

ib. Septemtrionalibus.] Septemtrionis. phraſis eſt Homerica, vt quum ait,

πνοιῇ ὕπο Θρῃκὸς Βορέαο ... (Greek partly illegible)

nempe quum ἀπὸ κατάρκτου ἄνεμος ... ὡς ἔφη ... ſuntaxis, vt inquit Euſtathius.

9. *Ates uacciuagis collibus.*) Colles

Troianos intelligit. in quibus tutris erat Cassandræ carcer. Nominũ origo hinc profluxit. Quum Dardanus è Samothracia in oppositam continentem profectus, vrbem ibi vellet extruere, prohibit⁹ est oraculi voce, quę omnibus eum locũ habitaturis ἄτην.i. calamitatem & perniciem instarc prę monebat. itaque appellati sunt Ates colles, & ἀπολόφος vna voce, si Phauorino credimus. Postea Ilus oraculo accepto, vt vaccam sequutus, vbi illa ptimum procumberet, illic vrbem cõderet, ad Ates colles deuenit (qui hîc ideo vacciuagi vocantur, à vacca ad illos vsque euagata) & Ilium ibidem posuit.

10. *Nutrix.*] patria, nempe Troia. sic in epigrammatibus Chrestodorus,

Δαρδανίην ξύμπασαν ἐγηλώσαντο τιθήνην.

id est,

Dardaniam totam nutricem sunt populati.

Catullus patriam genitricem in Galliambo dixit.

ibid. Nauibus] Hercules ob denegatos equos, à Laomedonte sibi promissos, Troiam expugnauit. eum trinòctem vocat, quia, vt inquit Propertius,

Iuppiter Alcmenæ geminas requieuerat arctos.

ib. Tritonis.] Neptuni, cuius canem vocat cetum, qui à Neptuno in agrum Troianum erat immissus. Eum Hercules interfecturus, totus à bellua fuit absorptus: cuius intestina quum deinde in ventre dissecuisset, postea, mortuo ceto, viuus exiit, capillis tantùm amissis, quos nimius belluinistomachi calor decoxerat.

ib. Asper.) Canes enim, & pisces omnes carniuori asperos & serratos, nõ continuos, habent dentes: vnde & καρχαρόδοντες nuncupantur.

ib. Ambustus) calore ceti interno. Calidum campũ vocat ceti ventrem, quem etiam ollam appellat ignis expertem: siquidem interno calore fouetur. aliter Hesiodus ἄπυρον οἶκον dixit mare.

11. *Infanticida.*) Vide Senecam Hercule Furent. & alios, qui Herculis historiam exposuerunt latissimè, in his Diodorum Siculum. Alteram matrem dicit Iunonem, nouercam Herculis: quam ille, quum Neleo opem ferret, vulnerauit, quan quam diuinitas vulneribus non solet esse obnoxia. Historiam habet Homerus Iliad. ε.

ib. Patris Luctatoris.) Iouis, qui cum Hercule Olympi cum certamen instituente luctatus est, & ex eo Luctator dictus. Sequentia verba tria gestum exprimunt luctantium, qui sese mutuò comprehendere solent, & constringere. id vno verbo Græci dicũt ἀγκαλίζειν.

12. *Saturni collem.*) Olympum, qui antea Saturnius collis dicebatur. solebãt enim olim loca omnia sublimia Saturno dicari. Pindarus Olympiis de Hercule, καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο. Similiter in Bibliis qui dicantur montes Dei, non est obscurum.

ib. Ischenus. qui quum pro ciuibus suis se deuouisset, in stadio sepultus est ad metam. Quidam hîc malunt ὠλένιν legere. cuius viri meminit Pausanias, quum de Taraxippis loquitur. Ponitur autem per Synecdochen meta pro toto stadio.

ib. Equos turbans.] Hinc solent ea loca Taraxippi vocari, quòd eò venientes equi terreantur. ἔδοξεν οὖν τοῖς Ἠλείοις, inquit alicubi Dio, ὡς δαιμονίου τινὸς ὄντος, ἱδρύσασθαι βωμὸν ποιήσαντες. καὶ τὸ λοιπὸν φασὶν γεγονέναι τὸν τόπον ἀσφαλῆ.

ib. Italici.] Siculi, quod est prope Rhegium. nam & Eurip. ait,

——ἢ τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον.

Sæuam canem dicit Scyllam, Phorci filiam, quę quũ Herculi tauros Geryonios abstulisset, ab eo fuit occisa. eã de-

inde Phorcus cõbustã ritu veterũ, resuscitauit, vt fieret ἀθάνατον καλόν, purgata per ignem fæce terrestri: quale quiddam in Pelia & Hercule apud Ouid. in Achille apud Apollonium repræsentatur. Huc pertinet poëma Virgilij, Ciris.

13. *Supra scopulum*) Expressit Homericum carmen Odyss. μ.

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

id est,

Illic piscatur scopulos circum vndique rimans.

Proserpinam dicit fatum seu mortẽ, quam Scylla, quum immortalis esset, non timebat.

14. *Dolo inermi*) veneno, quo Nessus centaurus Herculi mortem procurauit. historiam totam elegantissimè Sophocles Trachiniis tractauit, vbi sic inter cetera Hercules ipse:

Ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
Πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
Ἀλλ' ὅστις ᾅδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει.

quæ nos raptim sic vertimus:

Nam Dius olim mi pater prædixerat,
Viuente dextra corruturum nullius,
Sed inferûm qui mortuus foret incola.

ibid. Salutato) Hoc vel de Nesso potest intelligi, si legas δεξιούμενος, qui iampridem erat mortuus, antequam ipsius opera Hercules periret: vel de Hercule ipso, si alteram sequare lectionem, qui iam antè ad inferos venerat, Cerberum ablaturus. Quam enim adfert interpretationem tertiam Scholiastes de Plutone ab Hercule vulnerato, & iaculis tanquam epulis excepto, ea nimis dura videtur.

15. *Aeacidinus*) Vocabulo sum vsus Plautino. Tria autem heic ponit Poeta, sine quibus in castra Græcorum aduectis non poterat, vt ferebant oracula, Troia capi: ossa Pelopis (quibus tamen quidam Rhesi equos substituunt) Neoptolemum Achillis F. & sagittas Herculis, quæ penes Philocteten erant. His ergo tribus (quanquam alia tria ponit Plautus Bacchidibus) Ilij perdendi causam tribuit. Per manus AEacidinas primùm Neoptolemum seu Pyrrhum intellige, AEaci pronepotem.

ibid. Pelopis) Filij Tantali, inquit Poeta. Ego *Pelopis*, quod idem valet, exposui, quo sensus esset facilior. Letrina est Elidis vrbs, absque diphthongo scribenda, vt patet ex versu paulo pòst sequente,

Ἐσθλ' Ἐριχθάδες ἐς Λετριναίας γύας.

Pausanias quoque Letrinos vocat.

ib. Deuorati) quum à patre Tantalo coctus, Diis ad epulandum propositus est. Reliquias ignis dicit ossa ex rogo seruata. de quibus quidem Palladium fertur extructum fuisse.

Elide solebat ostendi Pelopis costa, quã eburneam affirmabant:

Plin. lib. 28. cap. 4. eam in itinere submersam, quum Troiam deferretur, tradit Pausanias.

16. *Teutari*) Scythæ, qui fuit Amphitryonis bubulcus, Herculémque & iaculandi artem docuit, & sagittis donauit: quamuis hoc Homerus ac Theocritus Euryto tribuant. Iã phrasis hæc similis est ei, quæ præcessit in versu,

Ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αὔθοντος πνοαῖς.

ibid. Vxor) OEnone, quã Paris ante Helenam duxerat, vt patet ex Ouidij epistola OEnones ad Paridem. Eam Clemens Alexãdrinus lib. Stromatum primo inter vates recenset, his verbis: ἔλενος δὲ καὶ λαοκόων καὶ οἰνώνη ἡ Κεβρῆνος ἐν Ἰλίῳ. vbi sanè putarim legendum vno verbo κεβρῆνος. fuit enim OEnone Cebrenis F. Cæterùm quod heic adfert Scholiastes de Corynthο,

OEnones

OEnones F. qui Græcis dux fuerit Troiam nauigantibus, probare non possum, quum præsertim nullo nitatur testimonio. existimarim potiùs hæc de Heleno vate, Priami F. esse intelligēda: qui, vt ex Calabro constat, odio in Troianos & Alexandrū concepto, ad Græcos transfugit, vt scribunt Orpheus ac Tryphiodorus, illísque tum oracula de Troia capienda exposuit. quod testatur etiam Sophocles Philoctete, tum adiutor fuit vnà cum Antenore, vt Palladium furtim auferrent. in quibus quidem perpetrandis OEnones quoque operam intercessisse, fit verisimile. Heleno porrò ob hanc operam Græcis præstitam, libertatē primùm, deinde etiam Neoptolemi regnum ex parte obtigisse, docet Virgilius tertio.

ib. Nuptiarum,) Helenæ, quam Paris, Oenone relicta, pro vxore habebat.

ib. At ipsa,) Quum Paris à Philoctete vulneratus, ad OEnonem confugisset, quam sciebat medicinæ peritam esse (vt testatur etiam Ouidius) sanari tamen non potuit, quòd essent Herculis tela, quibus ipse vulneratus fuerat, letalia. Sic ergo mortuo Paride, OEnone mox, præ nimio mariti desiderio, mortē sibi consciuit, atq; è turri se in rogum Paridis præcipitauit.

ibid. Gigantiperdu) quibus olim Hercules gigātes Thraces cum Ioue belligerantes confecerat. Aduersarium dicit Philoctetem. Historiam tradit Calaber lib. 10.

17. *Sepulcra)* Multitudinis numerus pro singulari. Dardanum autem intelligit, ex Electra Atlantis F. & Ioue prognatum, cuius sepulcrum ad Troiam erat.

ibid. Natatoris) quia diluuij Deucalionei tempore, vt sequitur, è Samothracia in Phrygiam enatauit super vtres consutos, idque solus, instar apri Istrij, quem singularem & μόνιον vocant. Nam quod heic de porco nugatur Scholiastes, est prorsus ineptissimum. Simpliciter enim intelligendum est, Dardanum è Samothracia in Phrygiam enatasse more fulicæ, auis marinæ, & quidem solum, instar apri, qui singularis & soliuagus, non gregatim pasci solet. Porci autem vocabulum de apro antiquitus Græcè sumi, ex Varrone nos docuit Iosephus Scaliger, vir doctissimus. Est etiam heic notandum, quòd in Phrygiam dicitur venisse Dardanus diluuij tempore. Phrygia enim prima ex aquis post diluuium apparuit, vt his versibus docuit Sibylla:

> Ὦ Φρυγίη, πρώτη δ' ἀναδύσῃ ἀφ' ὕδατος ἄκρου,
> Πρώτη δ' αὖ θρέψεις γενεὴν ἑτέρην ἀνθρώπων.

18. *Rhithymnia.)* Cretica. est enim Rhithymna Cretæ vrbs: quę quia maritima est, fulicis, & aliis auibus marinis abundat.

ib. Antrum) in Samothracia situm, vt testātur etiam Aristophanis scholia. *Camuoram* deam vocat Hecaten, quia, vt inquit Ouidius,

Ex tu canis Hecate udi libare Sapæos.

Saus est Thraciæ promontorium, in quo erat antrum Hecates, siue Rheæ, quam Corybantes colebant. alij tamen Saonem ponunt insulam.

19. *Glandes autem.)* Simile est apud Horatium illud, (uid.

Piscium summa genus hæsit ulmo: & O-
—hic summa piscem deprēdit in ulmo.

ib. Quæ in humana) Phocas hominū amore capi tradit Scholiastes. quod an verū sit, viderint alij. Mihi potiùs hoc videtur innuere Poëta, in diluuio pisces omnia loca liberè peruagatos, etiam in ædes, hominúmque cubilia deuenisse, & illic fuisse cōmistos, vbi solebant homines somnum capere.

ibid. Grypem.) Paridem raptorem. Si quis χειμών malit, torrim exponet, & æquè de Paride intelliget, qui etiā infrà, vbi de Philoctete agit Caſſandra, φῶς ſeu torris vocatur, propter Hecubæ ſomnium, quo per torrim ac facem Paris indicabatur. Alatum vocat propter nauē, qua vehitur.

20. *Columbæ.*) Helenæ, quam propter libidinem columbam vocat: canem propter impudentiam. Notum eſt enim illud Homericum,

ἐμεῖο κυνὸς.

Vulturem deinde ſumit pro olore rapaci. nec eſt ignota fabula Iouis in cygnum cōuerſi, & oui Ledæ, ex quo Helena cum Dioſcuris prodiit.

ibid. Te ſanè) Apoſtrophe ad Paridem in Græciam nauigantem. Acheruſia via eſt iuxta Tænarum, qua Lacedæmonem itur. per fimum intelligit ſtabula. erat enim Paris paſtor & agricola, ritu antiquo.

21. *Formæ tribus iudicem.*] quum de trium dearum pulcritudine iudex datus eſſet. tunc enim in Ida eras prope ſtabula paterna. Iudicium Paridis elegantiſſimè deſcriptum qui volet videre, legat Coluthum Thebanū: ſed in ſomnis contigiſſe, quemadmodum rectè monet Dares, meminerit. ὠνητὴν ſeu venditor. heic æſtimatorem & iudicem notat.

ib. Stabulis.] Sic exponenda ſunt σταθμά, ex Heſychio. Scholiaſtes enim hoc loco, vt ſæpe alibi, egregiè hallucinatur. Malea Laconiæ eſt promontorium, Las verò vrbs, quam Homerus λᾶαν vocat. Terreſtrem remum dicit pedum paſtorale.

ibid. Pherecleі pedes.] naues, quæ à Phereclo conſtructæ erant, teſte Coluthо. vnde & Ouidius,

Hac duce Sigeo dubias à littore feci
Lōga Pherecleа per freta puppe uias.

ibid. Oſtia.] Laconiæ iuxta Tænarum. Strabo vocat Θείδας πετράρη. Gythium eſt nauale Spartæ, ſicut Piræus Athenarum.

22. *Nauis dentes.*] ancoras, quas apud Lucianum tumidus Lexiphanes, cuiúſque dictio cum Lycophronica ibidem comparatur, ναυσιπέδας vocat. Duas columbas dicit Iphigeniam & Hermionen. alij ſolam Hermionen ex Helena genitam aſſerunt.

ibid. Secunda.] Prius enim à Theſeo ſeptennis rapta fuit Helena, poſteriùs à Paride. Aucupem dicit Paridem. Quomodo pennis feræ capiantur, docet Gratius. quò pertinet illud Virg.

Ceruum puniceæ ſeptum formidine pennæ: & Lucani:
— dum pauidos formidine ceruos
Claudat odoratæ metuentes aëra pennæ: & Senecæ initio Hippolyti,
Picta rubenti linea penna
Vano claudat terrore feras,

Hanc pennam Oppianus λίμα πλάχον, appellat, & δήμαλιν μήρινθον.

ib. Bacchis] nymphis marinis, quibus Helena ſacrificabat, ſomnio quodā, vt nonnulli volunt, territa. tamen poteſt hoc etiam ad Iſthmium feſtum referri, de quo Statius ſexto,

—quoties animoſa reſumit
Leucothoë gemitus & amica ad litto-
Tempeſtate uenit. (ra feſta

Inoni quidem Megarenſes quotannis ſacrificabant, nec non celebrabant eius ferias Epidaurij Lacones.

ibid. Curres.] in Aegyptū, quò Paris cōfugit (vel ſaltem tempeſtate delatus eſt Herodoto teſte) quod à Spartanis ſibi metueret. Scandea Citherorum eſt nauale ſecūdum Pauſan. & Stephanū. Thucydidis interpres duas ait eſſe in Cytheris vrbes, alterā inſulæ cognominē, alteram Scādeam. AEgilus eſt Peloponneſi promontorium.

ibid. Draconis insulæ] Salamine, Atticæ vrbe, quam draco quondam infestauit à Cychreo pòst interfectus. Huc pertinere videtur Homeri carmen, (τῆ.

Νήσῳ δ' ἐν Κεχραίῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ ἀ-

heic enim Κεχραίῃ quidam pro Ἀτθίδι sumunt. Biformem dicit Erichthonium, qui è terra procreatus, serpentis habuit pedes, & Athenis regnauit. nam ab ipso Athenienses nuncupantur Erichthonij.

24. *Inane.*] Paridi enim, quum in Aegyptum venisset, Proteus Helenam ademit, vt sequitur, reddito eius simulacro, cum quo Troiam ille rediit. assentiuntur huic historiæ Stesichorus & Euripides: quanquam hic Iunoni hoc factum tribuit. de qua sic ait initio Helenæ:

Δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
Εἴδωλον ἔμπνουν, οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ὕπο,
Πριάμου τυράννου παιδί.—

ibid. Maritus.] Proteus.

ibid. Risu abstinet.] Proteus Aegyptius (Thracem Virgilius facere videtur) quum in Thraciam venisset, duos ex Torona procreauit filios, Tmolum & Telegonum. ij quum hospites omnes lucta victos occiderent, Proteus id ęgrè ferens, à Neptuno patre impetrauit, vt per subterraneam quandam cauernam in Aegyptū rediret. Postea vbi resciuit filios suos ab Hercule esse interfectos, nec gauisus est eorum obitu, quia filij: nec etiam doluit, quoniam improbi fuerant. Sic apud Euripidem Theseus, intellecto Hippolyti interitu,

Οὔθ' ἥδομαι τοῖς δ', οὔτ' ἀπάχθομαι κακοῖς.

Nec aliter apud Platonē Phædo moriente Socrate sibi accidisse refert.

25. *Terram*] AEgyptum, quam Nilus quotannis æstate superueniens fecundat. vnde infrà Τριτωνὶς γύαι vocantur. Nilum etiam Apollonius Tritonem vocat.

Καὶ ποταμὸς Τρίτων καλλίρροος, &c.

Nam, vt ex Hecatæo traditur, olim fuit nominatus Oceanus, AEgyptus (vt ab Homero) AEtos, Triton, ac demū Nilus, à Nilo quodam AEgypti rege. Palleniā dicit, quæ postea Phlegra est vocata, teste Herodot.

ibid. Guneus] Is quondam in Arabia iudex iustissimus fuit: coi nūc Proteum confert. Ichnæa vocatur Themis seu Nemesis, ab Ichnis, vrbe Macedoniæ, secundùm Straboneē & Stephanum, quibus heic assētior potiùs, quàm Scholiasti. Diodorus in Epigrammi.

Ἀδρήστειά τε δῖα καὶ Ἰχναίη σε φυλάσσοι
Παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη νέμεσις. id est,

Adrastea, precor, te diua, Ichnæáque virgo (dea.
Conseruet, multos fallere sueta

26. *Lyci & Chimærei.*) filiorū Promethei, quorum sepulcris in Troia sitis quum nondū essent iusta facta, fames autem Spartanos premeret, respondit Apollo, non eam antè cessaturā, quàm Spartanus aliquis Troiam profectus, ad hæc sepulcra sacrificaret. Itaque missus est Menelaus, & à Priamo Paridéque hospitio acceptus. Antheus fuit Antenoris F. quē quum amaret Paris, & inter ludendum imprudens interfecisset, ideóque sibi à patre metueret, cum Menelao in Gręciam discessit.

27. *Salem* Salis & mensæ consortio ius hospitij contrahi, notum est. Purū dicit salē, quomodo Horatius,

Concha salis puri.—

plura de hac re vide apud Plutarchū Sympos. Ab vrsa deinde comparationem ducit, vel quòd vrsę, dum lactāt, feroces sunt & crudeles: vel quia vrsa, secundum quosdam, Paridem expositum primùm lactauit.

27. *Frustrà.*) Prouerbium à citharœdis ductum, qui ingrati sunt auditoribus, nec mercedem speratam accipiunt. Frustrà, inquit, orabis Proteũ. vt Helenam tibi reddat. nihil enim proficies. Nisi quis malit hæc, vt sonant, accipi, quòd Paris verè citharœdus fuerit: quò faciũt etiã illa Horatij,

Nequicquam Veneris præsidio ferox
Pectes cæsariem, grataque feminis
Imbelli cithara carmina diuides.

Quin etiam Paridis lyram ad Alexandri Magni vsque ætatem extitisse tradit Plutarchus Alexandro. Cæterùm quemadmodum heic ait κιθαρὰς κτύπον, sic paulo pòst κερκίδος κρότων, & extremo libro μασχάλης κρότον vsurpabit.

ibid. *Quinquevira baccha*) Helenę, quæ quinque habuit viros, qui mox ordine recensebuntur. Eã vocat Pleuroniam à Pleurone, Peloponnesi oppido, vel, vt vult Paus. Thestij, qui Ledam procreauit, patre.

28. *Clauda*) Hoc epitheton Parcis tribuitur, propter inæqualitatem & dissimilitudinem fatorum, vt scribit Eustathius. quas autem heic maris facit filias, eas Orpheus & Hesiodus Nocte procreatas fingunt. Antiquum vocat mare secundùm eos, qui omnia ad aquæ principium referunt.

ibid. *Vt a neuit*) id est, in fatis fuit, vt Helena quinque viris nuberet. Dicunt autem Græci δαίσαι γάμον, & δαίσαι τάφον, de nuptiali aut funebri epulo loquentes.

29. *Duos.*) Theseum & Paridem. eos vocat cõiunctim triorchas aquilas, vt Phœbus Apollo dicitur.

ibid. *Alium*) Menelaum, ab iis oriundum, qui partim Afri erant (Plynus enim vrbs est Africæ, vt Caricus Laconiæ fluuius) partim Lacones. Atlas enim Afer, pater fuit Asteropes, quæ OEnomaum peperit, Hippodamiæ patrem, quæ ex Pelope, qui in Laconia habitauit, Atreum concepit, patrem Menelai & Agamemnonis. AErope etiam, Atrei vxor, Cretei, F. Minois, Cretensis regis fuit filia, quapropter Menelaus semicres dicitur. barbarus autẽ fuit ea de causa, quòd Pelops è Lydia secundùm Pindarum, vel è Paphlagonia vel Phrygia secundùm alios sit ortus: quæ quidẽ regiones barbaræ censentur. quin & Eleos apud Athenęum Stratonicus pro barbaris habet. Caricus fluuius à Caribus dictus videtur, qui quum maris obtinebant imperium, multas in omnem partem deduxerunt colonias, multáque à se denominarunt loca, vt patet è Thucydidis & Aristophan. scholiis.

ibid. *Eleum*) Pelops enim, Atrei pater, Hippodamiam ex Elide duxit, vbi qui nati erant, vocabantur olim Epei, à rege quodam Epeo, testibus Strabone & Stephano. Auum Menelai dicit Pelopem, quem Tantalus pater diis conuiuio exceptis proposuit.

30. *Ennaea.*) Ceres, ab Enna, Siciliæ vrbe, dicta. eadẽ dicitur Hercynna ab Hercynna Trophonij filiola, quæ cũ Proserpina ludere solebat, teste Pausan. Bœoticis. Erynnis Ceres ab Arcadibus colebatur, vt docẽt Callimachus & Pausan. Alij putant eandem apud veteres fuisse Cererem & Erinnym, atque ideo furiosos dictos ceritos. Furibunda vocatur à furore, quo quondam fuit correpta, quum filiam amisisset. Ensifera Ceres colitur à Bœotis. Per sepulcrum Cereris, ventrẽm intelligit, comedentis exprimens speciem. Plautus,

Cuius ego latus in latebras reddam
meis dentibus & manibus.

31. *Bis*) semel ex patre, iterum opera deorum, vt est in fabulis. Naumedon dicitur Neptunus, nauiũ dominus: qui Pelopis à diis resuscitati

amore captus est, eúmque rapuit, vt canit Pindarus.

32. *Erechtheus.*] Neptunus, ab Atheniensibus hoc nomine cultus. is equos alatos & currum Pelopi dedit, quibus Oenomaum antagonistam superaret. Letrinæi agri sunt Elei siue Olympici.

ibid. Molpidis lapidem.] statuam, id est, stadium Olympicum. ponitur enim pars pro toto. Molpis quondam in pluuiæ penuria Ioui se pro patria mactari passus est. qua re Iouis Pluuij templum fuit extructum, & in eo consecrata Molpidis statua. De Molpide videtur Ouidius loqui in Ibin,

vt qui post longum sacri monstrator iniqui
Elicuit pluuias victima cæsus aquas.

33. *Generi cidam*] dicit Oenomaum, qui filiæ procos omnes cursu victos occidebat.

ib. Dolis impiis.] quos Pindarus eleganter explicat. cæreos enim clauos ferreorum loco modiolis rotarum in Hippodamiæ curru inseruerat Myrtilus. Cadmilus vocatur Mercurius à Bœotis, quamuis alij à ministerio nomen deducunt: eius filius fuit Myrtilus, Oenomai auriga: quem apud se sepultum, Pheneatæ colunt, teste Pausan.

ib. vltimo.] Nam in mare proiectus à Pelope, submersus est, & Nereo seu mari nomen à se dedit, vt Myrtoum vocaretur. alij tamen à Myrrhone, muliere quadam, longo antè tempore sic dictu m malunt.

ib. Generi.) Hippodamiæ & Pelopidarum. Ex his enim diris (quarum meminit etiam Sophocles Electra, & Oreste Euripides) aiunt ortam esse, Mercurij opera, ouem auream, quæ Pelopidis perniciosa fuit. Posset tamen hoc carmen etiam sic verti,

Perniciosam inurens generi maculam:

vt dicatur Myrtili perfidia toti ipsius generi siue genti turpem inussisse maculam. Quartum deinde dicit Deiphobum, fratrem Paridis: quem, quòd Helenam rapuerit, accipitrem vocat.

ib Luctæ.) Deiphobus post Hectorem, qui princeps erat, secundam obtinuit inter omnes Priami filios fortitudinis laudem. Itaque cùm Helenæ coniugium post occisum Paridem fortissimo fratrum in præmium destinatum esset, facilè potuit eam Deiphobus consequi. Euripides tamen Troadibus aliam sequitur historiam. Alij per luctam intelligunt ipsam Helenā, quæ multis luctæ bellique causa fuerit. est enim propriè δυσεφάλπτ, id, quod in pugna labi aliquem cogit. quæ quidem interpretatio non malè huic loco conueniet, præsertim si legatur συγγόνου. Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit. equidem priorem malim expositionem.

34. *Quintum.*) Achillem, qui somniādo quondam cum Helena concubuit. Non abhorret hinc, quod ait de eo Euripides Helena,

μικρὸν πεθ' ἑλένης κλῆτ, ὡς ἀκούομεν.

Aptius etiam est, quod ait Pausanias Laconicis Crotoniatas referre, Helenam post mortem in Alba insula, de qua pòst, Achilli cohabitasse. Imaginosum dicit corpus, quod in somnis ab imaginatione, quę solet nobis dormientibus libera vagari, conceptum fuit.

ibid. Cytaica.] è Cyta, vrbe Scythiæ. Medeam autem intelligit, quæ Iasonem hospitem deperiit, & Achilli pòst in insulis beatorum nupsisse fertur. Alij malunt hæc ad Iphigeniam referri, quæ in Tauris Scythiæ hospites immolabat, & Achilli quondam desponsa fuit. Prior sententia, quam equidem sequi malim, suffragatores habet Ibycum & Simonidem.

35. *Oenone.*] quæ postea Aegina de Asopi filia dicta fuit. Ouidius tamen ait.

Oenopiam ueteres appellauere.

Pindarus quoque Isthm. 8. *νᾶσόν τ' ἐς Οἰνοπίαν ἐνεγκών.*] Ab hac insula Peleus exulabat, quòd Phocum fratrem casu in palæstra occidisset.

37. *Formicarum.*] Quum Peleus inopia virorum in Aegina laboraret, à Ioue impetrauit, vt formicæ in viros mutarentur, qui ea de causa Myrmidones dicti sunt. Alij, inter quos Ouidius, Aeaco patri hoc attribuunt. Typhonem Pelasgicum dicit Achillem Thessalicum seu Pharsalicum.

ib. E sepœm.) Thetis indignata, quòd mortali Peleo nupsisset, sex masculos, quos ex ipso genuerat, comburendos in ignem, tamquam se indignos, proiecit: vltimum verò Achillem quum itidem vellet comburere (id quod tamen ad diuinitatem illi conciliandam factum vult Apollonius) à patre superueniente prohibita fuit, quum tamen alterum labrum iam combustum esset, vnde pòst *ἄχιλλεὺς* dictus est. nam, vt inquit Agamestor,

—*ἄχιλλα*
πηλεὺς κικλήσκει χείλεος εἵνεκά μιν.

id est,

De labro Peleus nominat ipsum Achillem.

Achilles tamen contrà, vt & hoc obiter admoneam, de patre sic apud Homerum loquitur:

ἀλλ' ἵνα παῖδα πέλει πατρί.

vnicus, inquit, sum patri filius.

39. *Hic*] Paris, qui ex Aegypto Troiam rediit, irritatis in se & suos Græcis.

ib. Fumo qui suffit.) Solent enim, qui castrant aluearia, fumo priùs apes absterrere. Virg.

—*fumósque manu prætende sequaces.*

ib. Illi.) Græci, qui quum Aulide diu fuissent ob iram Dianæ detenti, tandem Iphigeniam, vt ventum nanciscerentur secundum, immolarunt. vide Euripid. Iphig. Ira verò Dianæ vnde sit orta, sic explicat in oratione quadam Libanius: *οὐχ οὗτός ἐστιν* (de Agamemnone loquitur Achilles) *τρέφων μὲν ἐν αὐλίδι τῆς ἀρτέμιδος ἀμαθῶς εἰς πλείστην καταγνούς, καὶ φήσας οὐδὲν ἔτι πρὸς αὐτὴν ἐκείνην ἀφεῖσθαι βελῶν: ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸν στόλον ἐπέσχεν ἡ θεὸς χαλεπήνασα.* Iam Iphigeniam vocat hic matrem eius, qui à bello denominatus est: id quod malè Scholiastes ad Paridem detorquet, quum nec Paris ab Iphigenia sit procreatus, nec *πόλεμος* peram, sed bellum significet: vnde suprà naues Herculis dixit *πολεμοφόρους*. Nos autem per bello cognominem intelligimus Neoptolemum, qui secundùm quosdam ex Iphigenia ab Achille susceptus est, & à bello nomen ducit. *πτόλεμος* enim, ex quo fit Neoptolemus, idem sonat quod *πόλεμος*. ac tali figura Theocritus elegantissimè Telemachum appellauit per *ἰσοδυναμίας Μακροπτόλεμον*. Hanc interpretationem nostram confirmat versus proximus,

Scyrij draconis grauidam puerperam.

Neoptolemum enim pater, mactata Iphigenia, in Scyrum ad Deidamiam educandum misit. atque ibi quidem Pyrrhus dictus est, vt à Phœnice Neoptolemus, quemadmodum ait poëta Cyprius. verùm de Paride nihil tale confingi potest.

40. *Sponsus.*] Achilles, cui Agamemnon Iphigeniam, quũ à matre arcesseret, despondisse se simularat. Itaque quum Achilles Iphigeniam ab aris abreptam, & in Scythiam delatam esse cognouisset, eò profectus est, ad illam quærendam per mare Salmyde-

sium, quod in Euxinum pontum influit. Postquam verò diu quæsitam nusquam potuit reperire, tandem in Alba, insula ponti Euxini, quæ pòst Achillea dicta est, habitauit, prope Celtum lacum, in Euxinum influentem. Quam hic φαλκειδῶσαν σπίλον dicit Lycophron, eam Pindarus φαεννὰν νᾶσον vocat. De hac insula videtur Neptunus apud Calabrum loqui ad Thetin,

Καὶ οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν
Σὸς παῖς.——

Quinetiam in hac insula narrat Max. Tyrius Achillem à multis post mortem & visum & auditum esse. alij quoque hoc pro miraculo referunt, eadem Achillis à nullis auibus infestari: qua dè re vide Arriani περίπλουν sub finem. Meminerunt huius Albæ Strabo & Stephanus. 41. *Decollatricē Græciæ*] vocat Iphigeniam, quòd hospites omnes, præcipuè Græcos, Dianæ mactaret.

ib. Latus.) Litus est in Scythia stadiorum circiter mille, quod quum Achilles in armis iuxta quadrigas currendo transiisset, dictus est postea Cursus Achilleus. βαθὺς autem fumo prolato, quoniam Apollonius hoc litus appellat δειρείας πλευροῖο κέλευθος, quæ postea δρόμος ἀχιλλέως sint nuncupatæ, vt ibidem ex Dionysio refert Scholiastes. Arrianus tamen insulæ quoque nomen hoc tribuit.

ibid. Clades.) suas, qui sit Iphigenia sponsa priuatus, & ad eam perquirendam frustrà nauigarit.

42. *Mutatam anum.*) ex puella in anum, vt vult Lycophron: vt alij, in ceruam: vt Hesiodus, in Hecaten. eam formam vocat inuisam cum Cicer. de Arusp. resp. quòd in eius conspectum venire Achilles nō potuerit.

ib. Plutonisque ollam.] in qua mortuorum carnem Iphigenia coquebat. ea Plutoni tribuitur, quòd is mortuorum sit præses. Alij malūt antrum hoc loco intelligi, quod fuerit in castris Græcorum, vbi sacra fierent: quasi verò Iphigeniæ transformatio non tam in Scythia, quàm Aulide perfici potuerit. Iam quod ebullientem è fundo flammas dicit, eius geminum est apud Virg.

fundóque exæstuat imo.

Exprimere enim voluit vterque ollam igne æstuantem. Nigram denique Iphigeniam intelligit, quæ infrà quoque sic vocatur,

μινθὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος.

Legendum hic deniq; est δαιδαλουργία, dandi casu, vt omnia sint cōcinniora.

42. *Illi verò*] Græci, qui quum Aulide Saturno (vel, vt alij volunt, Ioui Saturnio, quemadmodum & apud Aristoph. Ranis Darium pro Xerxe poni putarunt quidam) sacrificarent, serpēs in medium progressus est, & platano conscensa passeres octo cum matre deuorauit. quod ostēnium quum Calchas de annorum numero, quibus elapsis capienda Troia esset, interpretaretur (vt est apud Homerum & Ouidium) Græci secundò iurarunt, se non priùs à Troia discessuros, quàm vrbem deletam cernerent. De hoc iureiurando loquitur apud Virg. Dido,

Non ego cum Danaū Troianam excindere gentem
Aulide iuraui.——

Vatem hic vocat Saturnum, quòd capiendæ Troiæ tempus per ostentum Græcis prędixerit. vocat etiam carniuorum, poëtico more, quasi ipse in serpentem se verterit, & quod iuxta aram eius contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curarit. Nam Scholia-

stæ syntaxin hoc loco non possum sequi. Quid quòd similiter Horatius Genium memorem breuis æui dixit, quòd agricolæ, dum ad eius aram sacrificabant, vitæ breuitatem reuocabant in memoriam?

42. *Secundū.*) Priùs enim apud Tyndarum, Helenæ patrem, iurauerāt Græci communiter se vlturos, si quis Helenam, postquam nupsisset, raperet. quo quidem iureiurando obstricti, Troiam profecti sunt vt eam repeterent. vide initium Iphig. Aulid.

ibid. Priorum seruatorem.) Quum Græci in Mysiam delati essent, Telephus rex eos persequutus, grauiter afflixit, donec cum Achille congressus est, & ab eo, quum Bacchus ipsum vite supplantasset, vulneratus. tum enim impunè Græci per Mysiam discesserunt, quandoquidem iubebatur Telephus ex oraculo, vulneris remedium ab auctore petere. Propertius,

Mysus & Aemonia iuuenis qua cuspide vulnus
Senserat, hac ipsa cuspide sensit opem.

His igitur de causis Seruator & Supplantator dictus est Bacchus.

ib. In angulo) in intimo templi loco, vbi Agamemnon ex oraculo Baccho sacrificauit, quem hic Taurum seu Tauriformem vocat: quoniam talis colebatur ab Argiuis: nisi quis Taurum velit pro ipsa victima sumere. Delphinius & Lucrosus Apollinis sunt epitheta, qui Delphinius quidem vocatur ab occiso delphino, vel quòd in delphinum aliquando se conuerterit: Lucrosus verò propter oracula, quibus & aliorum & suæ vtilitati nonnunquam consulit. Apollo autem Delphis vnà cum Baccho colebatur. Lucanus quinto,

——cui numine musto
Delphica Thebanæ referunt trieterica Bacchæ.

ib. Milledux.) Agamemnon, cuius exercitum hac de causa Euripides χιλιόναυν στρατιὰν appellat. Propert.

Et Danaum Euboico littore mille rates.

quanquam hic numerus exactus non est. Enorches Bacchus celebratur apud Lesbios. idem & Figalei nomine in Arcadia colitur. sic enim cum Stephano malim legere, quàm φυγαλεὺς cum Scholiaste. quanquam potest etiam Fygaleus à Fygalis, oppido Peloponnesi, cognominari. Lucernalis denique vocatur Bacchus, quòd illi cum lucernis & facibus sacra fierent, teste Pausan.

44. *Leonem.*] Telephum. Quòd autem leoni aristas in cibum proponit Poëta, rectè subinnuit, vt existimat Eustathius, se leoni & sui Telephum comparare, sicut Euripides Medeam δίκην λεαίνης ζωρουμένην dixit. Pro *Sectore* potes etiam Secans vertere, si malis α quā ι, elidere. *Catenam* dicit classem Græcorum per mare aduentantem.

45. *Vtinam*) Apostrophe ad Prylin, Mercurij F. qui Græcis ad Lesbum delatis Troianorum consilia & rationem capiendæ per equum Troiæ aperuit. Cadmus est epitheton Mercurij, ex quo deducitur Cadmilus, quod suprà positum est. Ac videtur Mercurius à Bœotis Cadmus ea ratione dictus, qua Iupiter à Spartanis Agamemnon cognominatus est. qua de re aliquid dicemus infrà. Quidam contrà putant Cadmum per Syncopen ex Cadmilo deduci.

ib. Issa.) Lesbo, quæ à matre Prylis, Issa quondam fuit dicta. alia est Issa, Liburniæ insula, apud Apollonium.

ib. Quarum) Atlantis enim filia fuit Maia, mater Mercurij, qui Prylin procreauit. Cognatos vocat Troianos, propter Dardanum Electræ, filiæ Atlantis, filium.

ib. Optima)

ibid. Optima] Græcis: nisi quis malit pro facillimis sumere. Atque huc pertinet adagium, Lesbius Prylis: quod hactenus nemo satis intellexit. τμουροι erant ij propriè, qui oraculo Dodonæo præerant, à Tomuro monte vicino cognomen nacti. heic vatem simpliciter hoc vocabulum denotat.

46. *Nec ab AEsaci*] id est, nec oracula, quæ AEsacus super Hecubæ somnio edidit, contemsisset. AEsacus enim, Priami F. ex Arisba, vates fuit. is audito Hecubæ somnio de torre, respõdit, matrem vnà cum filio de medio tollendam esse. alioqui fore, vt filius matrem perderet. Priamus autem pater, horum loco Cillam Thymoetis vxorem cum filio sustulit, de qui bus infrà.

ib. Sed unà.] Ab his non discrepãt ea quæ in Andromacha Euripidis legũtur, ἢ δ' ὑφ' κεφαλᾶς ἔδαλεν κακὸν. ἄης πόλει ποτὲ πάελι, πρὶν ἰδαῖον κατοικῆσαι λέπας. ὑφ' κεφαλᾶς autem (vt ἐν παρόδῳ dicam) ita ponitur hoc loco, vt apud Theocr. Heraclisco: ὑφ' πδαμοῖο, & Virg. Pharmac.

Transque caput iace.

ineptiũt enim heic interpretes Grçci. Geminos porrò dicit Hecubã & Paridem. Lemnium ignem vocat, quòd in Lemno primùm sit inuectus, secundum Hellanicum: vel à Vulcano, Lemnii præside.

ibid. Portunus.) deus marinus, quem alij Melicertam vocant. is in Tenedo colebatur puerorum victimis, quòd ipse quondam puer periisset, vt est in fabulis. Mergos dicit naues Græcorũ. Oceani coniux est Tethys, quæ heic pro mari Tenedio accipitur. vocatur autem Oceanus ὠγύγιος seu antiquus, quòd à quibusdam rerum omnium statuatur principium.

ibid. Quin gemini. Sequitur historia quorundã, quos in expeditione Græci interemerunt. Geminos filios primùm dicit Tenum & Hemitheam, Cycni liberos: quos quum pater arcæ inclusos proiecisset in mare, ad Leucophryn insulam eiecti sunt, cuius incolę Teno creato rege, insulam ab eo Tenedum denominarunt. In eam vbi Achilles venit, Tenus quidem ab eo simul cum patre (quem tamen alij antè mortuum tradũt) interemptus est. Hemithea autem dum illius conspectum effugeret, à terra fuit absorpta. Sed hæc fabulosa sunt: veram historiam si quis requirat, apud Diodorũ Sic. extremo lib. 5. reperiet.

48. *Qui prius.*] Cycnus namque mortua Proclea, matre Teni, Phylonomen duxit: quæ quum Teni amore capta esset, nec eo posset potiri, apud patrem de vi sibi illata illum accusauit, vsa ad hoc Molpi tibicinis testimonio, à quo & Tenedij tibicinis prouerbium ductum est.

ibid. Mergu.] Quum Cycnum ex Neptuno mater peperisset, iuxta mare exposuit: quem deinde piscatores cycni aduolantis indicio inuentum educarunt, & Cycnum appellarunt. Hinc à Poëta dicitur à mergis, auibus marinis, nutritus, & piscatorũ captus retibus, aut etiam, piscium venator: præterea familiaris ostreis (Nicandro alibi κρῆθμος aut potiùs κεῖθμος cum Dioscoride, herbam significat) & neritis piscibus, de quibus Oppianus. alij tamen ostrea esse malunt.

ibid. Mnemon.] Hunc Achilli à matre vult attributum Scholiastes (consentiẽte Plutarcho Ελληνικοῖς, nisi quòd nomen subticet) vt eum submoneret, ne quem ex Apollinis filiis interimeret. Equidem de Mnemone nihil adhuc legere aliud memini, nisi quòd Eustathius μνήμονα vult officij nomen esse: multósque variis heroibus μνήμονας & submonitores, vt & genios, at-

tributos refert. Qui ex Mnemone faciunt Memnonem, vtuntur ij quidem Anagrammatilmo, sed qui lusibus iucundis potius quàm seriis interpretationibus conueniat.

ibid. *Myrina*] oppidulum iuxta Troiam in Lycia, à Myrina Amazone, quæ vrbem hanc extruxit, & in ea sepulta fuit, denominatum, testibus Strabone & Diodoro. Homerus,

τὴν ἤτοι ἄνδρες βατίειαν κικλήσκουσιν,

ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο μυρίνης.

In hac vrbe Troiani audito Græcorum aduentu, in aciem compositi sunt, vt idem narrat. Thessalicum saltum dicit Achillis Thessali, qui tanto cum impetu in terram prosiliit, vt fontem indidem excuteret. Euripides deinde Troianum vocat Andromacha.

49. *Incendit*] Hypotyposis ineuntis prælij AEschylus Persis,

σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.

Virgilius extremo dec.

Clamore incendunt cælum Troësque Latinique.

Saltator vocatur Mars, qualem describunt in Euripide Phœnissæ. Concha quoque veteres in bello vtebantur ante tubas à Tyrrhenis inuentas, vt & in aliis feriis. Theocritus Europa:

κόχλοισι γαμοῖς γάμιοι μέλος ἠπύοντες.

Vtebantur & facibus, quemadmodũ annotant Euripidis scholia Phœnissis.

50. *Lanceis coruscantia*] Campi, inquit, horrent hastis, velut aristis arua. Sic Virgilius,

—— *atráque latè*

Horrescit strictis seges ensibus.

Similiter Euripides dixit,

λόγχαι πεδίον ἀστάχυι πρέπουσα.

Nec debet quisquam mirari, si ἀσπιδοῦσα cum γῆ coniungatur. Talis enim Atticismus etiam apud alios reperitur, vt quum inquit Sophocles Trachiniis, ἐν δ' κοινὸς ἀρόων ἦν κρατέα. nec aliter dixit, χάλεν βέβαιον Thucydides &c. Si quis tamen malit legere ἀσπιδοῦσσης, non magnopere repugnabo.

ibid. *Personat*] Quod in visu est imago, id in auditu est echo. Eleganter igitur τὸ ἐκλάμπεται à visu ad auditum transtulit Poeta. Allusit deinde ad Homericum, αἰθὴρ κυρῶν. quod Aristophanes dixit εἰς νεφελὸν κράζειν. Vespis.

51. *Aquila*] Achilles Hectorem currui alligatum per castra raptans. Impressam orbitam dicit per Epexegesin. gressum intellige de vehiculo.

52. *Confusa*] more exultantium. Scholiastes eò refert, quòd solus semper Achilles pugnabat. Catissimum dicit Hectorem, quem nonnulli faciunt Apollinis filium. is Ptous vocatur ex Latonæ pauore, quem illa dum pareret Apollinem, sue conspecta, accepit. Alij montibus quibusdam Thebanis hanc originem tribuunt. sic enim Herodotus, τὸ ἐπὶ ἱρὸν (πτῶον Ἀπόλλωνος) κα λέεται μὲν πτῶον, ἔστι δὲ Θηβαίων. κέεται δ' ὑπὲρ τῆς κωπαΐδος λίμνης, &c. Stephanus montem ipsum à pauore denominatum vult, Pausanias vtrumque à Proo, Athamantis F.

ibid. *Accepto autem*] Achilles enim Hectoris cadauer Troianis noluit reddere, priusquam ipsi Priamus auri pōdus æquilibre pro eo appenderet, ὅπερ ἔλαβεν, πωλῶν τὸν Ἕκτορα, vt ait Diphilus. Similiter autem Achilles, quum in Apollinis Thymbræi templo sub specie contrahendi cum Polyxena matrimonij comprehensus, & à Paride transfixus esset, nō antè Græcis fuit redditus, quàm aurū pro Hectore datū (quod heic vocat Pactoliā

laminam, ad arenas Pactoli aureas alludens) eodem pondere rependeretur.

ibid. Vrnam Bacchi] quam Bacchus Thetidi remunerationis ergò donauerat. in ea Achillis, Patrocli & Antilochi fuerunt ossa reposita.

53. *Nymphis*] Musis. Homer. Od. ω.

μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
θρήνεον. — Calaber,

— Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
ὀρνύμεναι [illegible] ἑλικώπιδι νηρηΐνῃ.

Bephyrus est Macedoniæ fluuius, cuius meminit Archestratus apud Athenæum, quum ait, περὶ χεῦμα Βαφύρα. Pausanias quoque Heliconem amnem, postquam infra terram abditus denuò se ostendit, tum Baphyram vocari tradit. Iam proximum carmen, si λιβηθρίνης legas, ita vertes,

Pimpleúmque tumulum supra Libethrum.

Vtrumque enim, tum Libethrus, tum Pimplea, aliis fons est, aliis mons. Quin & vrbs est Pausaniæ Libethra.

54. *Cadauerum*] Hectoris. sed & viuos multos de Priami filiis vendiderat, vt conqueritur apud Homerum Priamus Iliad. χ. & Hecub. Iliad. ω.

ibid. Etiam fœmineam] Quum enim sciret Thetis, filium suum, si ad Troiam nauigaret, ibi moriturum esse, clàm illum veste muliebri tectum ad Lycomedem in conclaue virginum, vt lateret, abduxit: Statius Achilleide.

ibid. Et ultimus] Quoniam in fatis Græcorum erat, vt is, qui primus in terra hostili posuisset pedem, primus in prælio moreretur (id quod Protesilao contigit) Achilles postremus è nauibus egressus est.

55. *Etiam in somnis*] valdè. contrarium est καὶ ὀνείρῳ.

ibid. O Deus] Deplorat Hectoris mortem, qui non sine magno patriæ damno perierit.

ibid. Cum classe] Hectorem Græcos persequutum, eorum naues combussisse, ex Homero notum est. Fugitiuus Iupiter apud Thessalos colitur, διὰ τὴν τῶν κακῶν ἀπόφευξιν, vt inquit Diod.

ibid. Tunc nec fossa] Græci enim, quũ sibi à Troianis metuerent, fossas & muros castris suis prætenderant. Homerus Iliad. η.

— περὶ δ' αὐτῷ τεῖχος ἔδειμαν,
πύργους θ' ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας.
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

57. *Tuæ*] Hectorem fratrem alloquitur, qui Patroclum, Ascalaphum, & alios Græcorum proceres occidit.

ibid. Illam] qua tu ab Achille interficieris. Ista, inquit, erit maxima omnium calamitas, quæcunque mihi vllo tempore contingent. Lunæ quidem facit mentionem, quòd veteres tempus, quo vtebantur menstruo, ad Lunæ motum referebant. & quod heic tempori, id apud Theocrit. χάειν cælo tribuitur.

ibid. Catule] Apostrophe Cassandræ ad Troilum fratrem, quem quum Achilles amaret, nec ab eo redamaretur, in Apollinis Thymbræi, qui erat verus Troili pater, occidit. Alij, in his Calaber & Virgilius, in pugna superatum aiunt ab Achille Troilum. Epitaphium eius elegantissimum extát apud Theocritum, βωμοῦ nomine, quod quum à nemine antè intellectum fuisset, primus I. Auratus regius in Gallia linguæ Græcæ professor, diuino vir ingenio atque eru-

ditione singulari, dexterrimè, vt reliqua Theocriti omnia, & emendauit & exposuit. vide Nouas Lect. nostras.

ib. Draconem.] Achillē. per arcuū illecebrā, intellige arcum illecebrę, siue amorem Troili, quo captus Achilles erat. ἴυγξ enim pro illecebra sumitur. Cæterùm pro ὅς τάχειον lege ὅς ἄχειον.

58. *Non vulneratus.*] vulnere amoris. Achillem enim, qui te amabat, nō redamabas.

ibid. Heu mihi.] enumerantur deinceps quidā de familia regia, qui post captam Troiam miserrimè perierunt. Duæ lusciniæ sunt Cassandræ sorores duæ, Laodice & Polyxena. Canis dicitur Hecuba, quòd in canem conuersa fuerit.

ibid. vnam.] Laodicen, quæ quum capta Troia & hostium vim timeret, & alioqui ob excidium patriæ (quod heic vocat cladem gemituum, seu gemendam) magno cruciaretur dolore, vltrò se de rupe quadam præcipitem dedit. Eius sepulcrum dudum pòst à Maximo quodam, Asiæ prætore, instauratum fuit, addito epigrammate. quod quia ad historiam pertinet, ex epigrammat. Græcis huc transcribendum putaui:

Τῇ δέ ποτ' ἀκπρέϊστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
Λαοδίκην, δηΐων ὕβριν ἀλευομένην.
Σῆμα δ' ἀμαλδύναντες αἰώνιοι χρόνοιο,
Μάξιμος ἔκδηλον θῆκ' Ἀσίης ὕπατος,
Καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἔφράσατ' ἄλλη (κλωθ.
Κείμενον ἀκλειῶς, τῷ δ' ἐπέθηκε νύ.

quæ nos ita conati sumus vertere:

Laodicen quondam heic suscepit terra dehiscens,
Hostilem fugeret quum tremebunda manum.
Sed quod tempus edax consumpserat usque sepulcrum,
Splendorem huic prætor Maximus addidit:
Quǽque alibi sine honore puellæ stabat imago
Aerea, sic tumulo desuper imposuit.

59. *vbi saltus aui.*] Locū exprimit, vbi se præcipitauit Laodice: nēpe iuxta saltū seu nemus aui sui Trois, vel Ili sepulchrū, de quo Homer. vbi quōdā Cilla, quæ cū Priamo occultā aliquādo cōsuetudinē habuerat, simul cum filio necata est ipsius iussu, qui AEsaci oraculum super Hecubæ somnio (de quo suprà) de ipsis interpretabatur. Filius autem Cillæ quo nomine fuerit, non potest ex Lycophrone cognosci. verùm Scholiastes ait Munippum fuisse vocatum, ac reprehendit etiam Lycophronem. quasi Cillæ & Laodices historias confundat, vtrique tribuendo filium Munippum. Enimuero Laodices quidē filium vocat Munitum Lycophron, non Munippum: Cillę autem filij nomen nusquam, vt dixi, exprimit, ideóque non rectè sugillat eum Scholiastes.

ib. Antequam lactam mulgeret.] Puer enim, mox atque editus in lucem fuit, sublatus est vnà cum matre, sic vt nec lac maternum haurire, nec corpus aqua lauare, seu nutrici lauandum præbere potuerit.

ibid. Te.] Polyxenam. hæc enim ad Achillis tumulum mactata fuit ab Iphidis leone, seu Neoptolemo, Iphigeniæ F. matris suæ sacra, quibus illa in Tauris hospites Grecos mactabat, imitante.

60. *Quam.*] Iphigeniam. nam ad illam hęc malim, quàm ad Polyxenam, referre, ratione sequentium. μιμανδρία non est hoc loco nomen gentile, vt putauit Scholiastes, nec non Stephanus, qui hoc nomine dicit olim nuncupatam Tanagram: sed vas quoddam sacrum ad excipiendum sanguinem, quod aliter σφαγεῖον vocatur. cu-

ius me rei admonuit Iosephus Scaliger. ac simili compositione dicitur γεραίδρυον de ligno vetusto, apud Apoll. ἐς πιναιδρίαν porrò dicit, quemadmodum Virg. vlt.

In flammam iugulant pecudes. Draco Diomedē, vel quemuis aliuni sacerdotem Græcum significat.

ibid. Candaonu.] Si Candaon Bœotis Orionem sonat, & eius ensem habuit Diomedes: existimarim legendū τριπάτριον. notum est enim, Orioni tres fuisse patres. Candaon tamen infrà, duobus locis, de Marte dicitur.

ib. Lupu.] Græcis, qui hoc nomine etiam in Iphigen. Taurica insigniuntur. Vocat autem hoc iusiurandum πρωτόσφακτον, quòd in eo iciendo victima humana primùm fuerit adhibita: quæ quidem in priore iureiurando, quod in Tyndari domo conceptum fuisse antè diximus, omissa fuerat. aliter enim non video, quomodo sensus Poëtę cōstare possit. nec placet Scholiastis interpretatio, quæ relationis vocabulum ad qualitatē detorquet, vt logicè loquar. AEschylus hoc sacrificium πρωτέλεια ναῶν dixit, id est, ἀπαρχὰς καὶ προτέλεια. qua quidem ratione posset etiam heic, vt πρωτέλειον de præda, ita πρωτόσφακτον de sacrificio dictum videri.

ib. vetulam.] Hecubam, quæ quum in Thraciam captiua esset abducta, ibíq; præ nimio dolore atrociùs Græcis cōuiciaretur, lapidata fuit. & quia Græcos perpetuis conuiciis quasi allatrabat, finxerunt eam post mortem in canem mutatam. vide Ouid. Plautus quoque Menæchmis:

Omnia mala ingerebat, quemquem aspexerat,
Itaque adeo iure cœpta est appellari canis.

ibid. Mæræ f.c. permutaris.] in canem mutata fueris. Mæra mulier quia in canem olim fuit mutata, teste Ouid.

Et quos Mæra nouo latratu terruit agros.

61. *Ille.*] Priamus. is ad Iouis Hercei aram domi suæ confugiēs, à Neoptolemo trucidatus est. Agamemnonis nomē Ioui tribuitur, quòd, vt vult Eustathius, sicut Agamemnon ἀρυμπρέιων, sic Iupiter ἀρυμέδων dicatur. quæ duo epitheta quum idem significent, inde fieri, vt proprium Agamemnonis nomen Ioui pro adiecto tribuatur, sicut Antenoris nomen apud AEschylum de mortuorum reliquiis vsurpatur. Alij putāt Agamemnonem ea de causa Iouem dici, quòd, quum Iupiter sit æther, Agamemnon quoque æther dicatur. Colebatur autem hic Iupiter Spartæ.

ib. Qui flammeo.] Quum Hesione post captam ab Hercule Troiam captiua cum fratre abduceretur, redemptum flammeo suo Troiam eum remisit: vnde is Priamus dictus est, quū antè Podarces vocaretur. Lucianus Tragopodagra,

Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκλήζετο.

Sed hæc quia fabulosa sunt, adferam Diodori Siculi hac de re verba, quæ mihi vero magis consentanea videntur. Ἡρακλῆς τὴν πόλιν ἑλὼν, Πριάμῳ τὴν βασιλείαν ἀπέδωκε τῶν Ἰλιέων, διὰ τὴν δικαιοσύνην. οὗτος γὰρ μόνος τῶν υἱῶν τοῦ Λαομέδοντος ἐναντιούμενος τῷ πατρὶ, τοῖς ἵπποις συνεβούλευεν ἀποδοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας. Nec desunt, qui Priamum ab Hercule ipso à vicinis hostibus redemtum, in regno paterno collocatum asserant.

ibid. Chelydrus.] serpens aquatilis, quo nomine heic Antenorē insigniuit, qui secundum quosdam Troiam Græcis prodidit. quæ quidem opinio inde putatur orta, quòd, vt ait ille, suaderet belli præcidere causas, & pa-

cis auctor esset: tum etiam, quia capta Troia, ipsi ab hostibus parcitum fuit. Facem dicit eam, quam lucebat Græcis ex equo descēdentibus Sinon. Grauidus dicitur equus Durateus, quem Græcorum fortissimi quique conscenderant.

ibid. Sisyphiæ uulpeculæ] Vlyssis astuti, qui è Sisypho natus est, vt volunt nōnulli, & exprobrat ei apud Sophoclem Philoctetes. eius consobrinus erat Sinon (de quo Virgil.) natus ex AEsimo fratre Anticleæ, quæ fuit Vlyssis mater. Leucophrys insula postea Tenedus est à Teno rege dicta, vt suprà docuimus.

63. *Insulas duas*] Calydnas, iuxta Tenedum sitas: è quibus egressi serpentes, filios Laocoontis interemerunt. historiam habet Virgilius.

ibid. nuptiis] Apollinis: de quibus, vt & de carcere Cassandræ, diximus aliquid in Prolegomenis. Cenaculis carcere se dicit, quoniam turris ipsius habebat pyramidis figuram. Genitalis, Ptous, & Horatius dicitur Apollo: Genitalis quidem seu Genitor, cuius ara fuit in Delo: & Horatius, quòd sol motu suo tum producat omnia, tum anni tempora distinguat: Ptoi verò rationem antè redidimus.

64. *Innuptæ*] quæ & ἀπαίδευτος idcirco vocatur, ac proprio παρθένον cognomine Athenis colebatur. eadem & Laphria dicta est à Calydoniis & Messeniis, à Laphrio quodam erecta, teste Pausan. & Ianitrix, quod in ædium foribus, & oppidorum portis ponebatur.

65. *Raptabor*] ab Aiace. Coniunguntur heic εἰναὶ & φάσσα, quo modo suprà πελάργας & αἴτης. Budea dicitur Pallas à ciuitate quadam Thessaliæ vel Phrygiæ. eadem & Fulicæ cognomento coli solita est, quòd in mergū fuerit olim conuersa (vt Odyss. ε.) teste Hesychio.

ibid. Domus] templi sui, ex quo etiam abreptam Cassandram, non è carcere, sunt qui velint. Propertius:

Victor Oilide, rape nūc & dilige uatē,
Quam uetat auelli uestra Minerua sua.

Consentit & Virgilius. Huc etiam pertinet, quod inquit Strabo, Mineruam se, quum stuprabatur Cassandra, totam auertisse. Exercitum, intellige Græcorum.

ibid. E cælo) Palladium enim Ilo regi, signum postulanti, cælitus demissum fertur. vide Apollodorum. Idem Ilus, quum Palladium hoc quodam tempore è templo igne correpto vellet auferre, repentè excæcatus fuit, narrante Plutarcho.

ibid. Vnius] Aiacis. Virgilius:

Vnius ob noxam & furias Aiacis Oilei.

Minerua etenim propter Aiacis stuprum Græcis, quibus antea fauerat, irata, tempestates & procellas horrendas redeuntibus immisit.

Quum Pallas usto uertit iram ab Ilio
In impiam Aiacis ratem: Horatius.

67. *Mos est*] Solet enim peregrè mortuorum crematorum cinis, in vrnis conditus, domum referri. Expressit autem Homericum illud,

——ἥης δίκη ἐστὶ θανόντων.

ibid. O Ophelta] Alloquitur loca, & rupes eas, in quibus Græci naufragium fecerunt. Sunt autem omnes Eubœæ montes, nisi quòd Trychas vrbem Stephanus vult esse, quam Lycophron per Metaplasmū Trychanta appellarit. Phorcus deus est marinus.

68. *Refluus*] Scaliger παλιρροίδην hoc loco legit. ego potiùs δίναις πλημμύρουσι ita dictum à Poëta credo, vt πότμον φθόρον postea dicet, & Homer. ἶσα φρύμαλω vsurpat.

ibid. Thunnos] Græcos naufragos. Gustabit, siue feriet: qua figura dicuntur apud Homer. antagonistæ γεύσασθαι

ἀνῆλων. Virg. tāgēdi sensu vti maluit, *Ille fulminis afflauit uētis, & cōtigit igni.*

ibid. *Noxius*) Nauplius. is quum filium suum, Palamedem, à Græcis interemptū cognouisset, omnibus eos modis vlcisci conatus est, adeò vt & principum vxores in adulterium per certos homines pelliceret, & Græcis redeuntibus lucernam de Caphareo monte suspenderet, ad quam illi tanquam ad portum aut stationem nauigantes, facerēt omnes naufragium. Propertius,

Nauplius ultores sub noctem porrigit ignes,
Et natat exuuiis Græcia pressa suis.

Quod additur de crapula, sumptum est ex Homeri versu,

οἱ δ' ἤλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

ibid. *Illum sanè*] Ab hoc loco catalogum texit Græcorum, qui partim naufragio perierint, partim variis erroribus longo tempore circumacti fuerint. Primo loco ponitur Aiax, qui inter Myconum & Tenum, AEgæi maris insulas, naufragium ad scopulos fecit. Ad Gyras deinde, seu Gyrades petras fuit eiectus. Homerus,

γυρῇσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν.

Iactatum) Hoc pereleganter Euripides Hecuba expressit,

πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φερόμενος. ac vocat διαύλοι hic, quod alij παλιρροίαν.

70. *Alteram t. salsuginem*] iterum cadet in mare. Verbo trahendi etiam Horatius in hac notione est vsus,

Pocula Lethæos ut si ducentia somnos
Arente fauce traxerim.

Neptunū vocat mercenarium, quòd mœnia Troiana mercede conductus extruxerit. Cuculum deinde appellat Aiacem, quoniam erat garrulus & maledicus. nam vt Homerus inquit,

φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

ibid. *Delphini*) Aiacis, more Delphini, de quo videndus Oppianus, in litus expositi. alij delphinū heic de Sole dici malunt. Sirius deinde pro Sole capitur, vt & apud Archilochum citante Suida.

πολλοὺς μὲν αὐτῶν σείριος καθαυανεῖ,

& apud Hesiod. initio secundi, secundùm quosdam.

ibid. *Nesæa*) Nereidis apud Homer. Hesiod. & Virg. eius soror est Thetis. Lapidem dicit Iouem, pro quo lapis fuit Saturno propositus deuorandus. idē Cynæthei nomine in Arcadiæ vrbe Cynætha colitur, teste Strab. Quin etiā in Olympia signum Iouis Cynæthaenses posuerunt, auctore Pausan. Iouis porrò adiutrix fuit Thetis, quū eum reliqui dij ligare vellent. nota est fabula.

71. *Tremem*) Quoniam iuxta Delū Aiax in litore sepultus fuit, factum est vt aqua maris altior, Aiacis etiam sepulcrū subinde inundaret, ita vt illud sub aquis quasi tremere & fluctuare videretur. similiter dixit Horat. trementes verbere ripas. Dicitur quoq; poëticè sepulcrum cauere maris strepitum & fluctum, quasi metuat vndas alludentes, quemadmodum contrà turris alta, nec inūdationibus obnoxia, dicitur à poëtis interrita fluctibus. Quod .n. de Tremonte ait Scholiastes, minus placet. nostram quidem sententiam adiuuant verba Pausaniæ, qui in Atticis de quodā audisse se refert, ὅς οἱ πέμψειν τὰ πρὸς αἰγιαλὸν ἔφασκεν ἐπικλύσαι τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν ἰδεῖν πρὸς τὸ μνῆμα οὐ χαλεπὴν περῆσαι. Iam coturnicē alatam intellige Delū. Asteria enim, seu Latona, seu Latonæ soror, in coturnicē cōmutata, facta pòst est insula Ortygia, quæ deinde Delus fuit. vide Callimachum & Athenæum.

ibid. *Castniam*) Venerem hanc καστνιῆτιν appellauit Callimachus citante Strab. Nominis origo videtur à

Castnio, Pamphyliæ monte ducta, cuius ἐθνικὰ sunt, auctore Stephano, κάστνιος & καστνιῆτις. Scholiastis quidē commentum nimis est ineptum. Melinæa dicitur Venus à Melina, vrbe Argiua.

ibid. OE*stri.*] amoris, quo percitus, Cassandram compressit. Sequens in Poëta dicendi figura similem habet apud Musæum versu venustissimo:

· Μουσάων αἴγραις καὶ ἀτῇ ἀελλὸν ἐρώτων.

Euripides quoque eodem, quo Lycophron, sensu dixit,

Γάμος ἐ γάμος, ἀλλ' ἀλάστορές τις οἰζύς.

72. *Omnis.*] terra. siue Græcia, quæ tota ferè Aræthο Dotióque comprēhenditur. Aræthus, est Epiri fluuius: Dotium, Olympi promontorium.

Quibus.] Græciæ incolis. transitum facit à terra ad homines, more poëtis familiari.

73. *Vnum.*] Phœnicem, qui in Eone, vrbe Thraciæ, ad Strymonem sita (vnde vocatur ab historicis ἠϊὼν ἡ ἐπὶ στρυμόνι, vel αἰγιαλὸς ὁ ἐπὶ τῷ στρυμόνι) sepultus fuit. Absinthij, Bistones, Edoni, Thraciæ sunt populi. Nutricius vocatur, quòd Achillem educauerit, vt ipse longa oratione narrat Iliad. decimo.

ibid. collem.] patriū, Trachine. Phœnicis pater fuit Amyntor, qui illum cū pellice deprehensum visu priuauit, sanatum pòst à Chirone.

74. *Ceraphi.*] qui mons est Colophonis, cuius & fluuius est Alens vel Ales. Lari cognomen senectuti tribuitur.

75. *Primum.*] Calchantem. is enim quum post Ilium captū venisset Colophonem, quæsiuit è Mopso vate, quot grossos ficus quædam haberet. respondit ille, decies mille, modium, & vnam. id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quadam quæsiuit, quot illa porcellos ferret. ad quam quæstionem quum non posset Calchas respondere, posset verò Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicta, quum primùm in vatem se præstantiorem incidisset. de genere mortis infrà dicetur. Molossus, Cypeus, Cubicularis vocatur Apollo: Molossus à Molossis, Cypeus, quòd solis calor instar vestis (id enim valet κύπασσις) nos regat & foueat: Cubicularis, quòd rerum ortui præsit. vnde & Genitor quibusdam dictus est. cygnum denique pro vate ponit.

ibid. AE*mulum.*] Mopsum, quem tamen Clemens Calchante facit longè antiquiorem, vt Argonautam. verùm Scholiastes duos ponit Mopsos, alterum Apollinis F. vatem: alterum Ampyci F. Argonautam.

ibid. Alterum.] Idomeneum, quartum à Ioue. Minos enim, pater Deucalionis, qui genuit Idomeneum, filius fuit Iouis. Erechtheus Iupiter Athenis & in Arcadia colitur. Neque pugnat heic Lycophron cum Homero, apud quem Idomeneus in Cretam rediisse dicitur. nam rediit quidem, sed mox è regno fuit expulsus, vt infrà dicetur. & Colophonem venit.

ibid. AE*thonis germanum.*] Vlysses quum Ithacam tandem rediisset, nec agnosci primùm vellet, Cretensem se finxit, & AEthonem vocari: fratrem autem habere Idomeneum. sic enim ait Odyss. τ.

Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα.

& paulo pòst,

——ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
Ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.

Quin & apud Mineruam atque Eumæum, Cretensem patriam sibi asciscit.

ib. Tertium.]

ibid. *Tertium*] Sthenelum, Capanei F. is quum vel inuito Ioue in vrbem Thebanam se irrupturum iactasset, fulmine est interemtus. vide Aeschylum & Euripidem. Cæterùm Thebas dicitur subruisse, quomodo Melampus apud Propert. narratur,

Cognitus Iphicli subripuisse boues: id est, subripere voluisse. Ecteni populi primi Thebis habitarũt, teste Pausan. cuius hęc sunt in Bœoticis verba: γῆν δὲ τὴν Θηβαΐδα οἰκῆσαι πρῶτον λέγουσιν ἐκτῆνας. βασιλέα δὲ εἶναι τῶν ἐκτήνων ἄνδρα αὐτόχθονα ὤγυγον. ἐσοικίσασθαι δὲ μετὰ τοὺς ἐκτῆνας εἰς τὴν χώραν ὕαντας καὶ ἄονας. Nonnus quoque quinto Dionys. ἐκτηνῶν προμάχους vocat principes Thebanos. Quis igitur nõ admiretur hoc loco Scholiastis & aliorum ineptias, qui à bestiis etymon vocabuli repetunt. Gongylates dicitur Iupiter à torquendis fulminibus, & βουλαῖος, vt apud Hom. μυλήτης. eius simulacrum erat Athenis in curia Duirum. Pistor Iupiter ex Ouidio notus est. Germanos dicit Eteoclem & Polynicẽ. Noctis filiæ intelliguntur Furiæ.

77. *Duo.*] Mopsus & Amphilochus, qui quũ in Ciliciam simul venissent, Amphilochus, quia volebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotiũ suum in annum seruandum: quo elapso, quum nollet Mopsus depositum reddere, ventũ est ad arma, séque mutuò interfecerunt. Alij hanc pugnam è disceptatione de artis peritia ortam volũt. Vates hos vocat Apollinis canes, seu satellites Apollo enim Derænus siue Abderitanus ab incolis Abderæ colitur.

ibid. *Pyrami.*] fluuij Ciliciæ. Pamphyli filia vocabatur Megarsus, à qua deinde arx, siue vrbs editior nomen sumpsit, vt à patre Pamphylia. Sacra vocat sepulcra, quòd in illis vates, gens sacra, essent conditi.

78. *Sphecæam Cerastham.*] Cyprum, quæ olim Sphecea ab incolis, qui σφῆκες vocabantur, dicta fuit. Cerastia quoq; est appellata, quòd haberet multa cornua. i. montes & colles. Satrachus Cypri vrbs est. Syluan⁹ Apollo in Hyle, Cypri vrbe ac silua, & in Tembro oppido, atq; Amamasso colebatur. Venus deinde Morpho vocatur, & Zerinthia: Morpho, quòd formę præsit, & pulchritudini: Zerinthia à Zerintho, Thraciæ antro & vrbe. Morphonis templum in Laconicis prodidit Pausanias.

79. *Primus.*] Teucer is, quum in patriam rediisset, à patre Telamone fuit repulsus, quòd Aiacem fratrem nec moriturum adiuuisset, nec mortuum vltus esset. Salamine igitur fugatus, in Cyprum venit, vbi nouam condidit Salamina, vt eleganter ab Horatio describitur. Dido quoque apud Virg. sic de Teucro,

Atque equidem Teucrum memini Sidona venire,
Finibus expulsum patrijs, noua regna petentem
Auxilio Beli. genitor tũ Belus opimam
Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Itaque quod ait Seruius, Teucrum totam Cyprum occupasse, falsum videtur. Antrum Cychrei dicit Salaminem, cui Cychreus vel Cenchreus olim imperauit, occiso dracone (quanquam alij Cychreum ipsum serpentem fuisse velint) vnde & Cychrea dicta fuit, si Eustathio credimus. Bocarus etiam Salaminius est fluuius, de quo Strabo.

ibid. *Meus cognatus.*] erat enim filius Hesionę, quę fuit Priami soror: ac Telamoni, capta ab Hercule Troia, pro præmio donata, quòd muros primus conscenderat. Patrium pullum dicit Aiacem Telamonium, quoniam e

eodem, quo Teucer patre, sed matre alia natus erat. Cognatos intelligit Troianos, quorum plurimos Teucer telis transfixit, vt est apud Homerum videre.

79. *Qui rabiem.*] Notus est Aiacis furor ex Sophocle, Ouidio, aliis. Leonem dicit Nemeæũ, cuius pellem Aiaci dederat Hercules. Corytum vocat Scythicum, quòd eum à Teutaro Scytha Hercules primum acceperat, vt antè dictum est. is Herculi tegebat latus, vt Aiaci clypeus.

81. *Quando Comyroni.*] Quum Telamon quodam tempore pro liberis Ioui sacra faceret, Hercules casu illac transiens, hospitióque exceptus, sacris interfuit, pueiúmque Aiacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donauit, simul precatus Iouem patrem, vt infantem redderet inuulnerabilem. quod eius votum aquilæ præteruolantis omine comprobatum fuit, & inde puer Aiax dictus putatur. Meminit fabulæ Pindarus Isthm. 6. Comyro Iouis est apud Halicarnassenses cognomen. Pro αἰείπου lego αἴπου, vel αἰπου, vna dũtaxat mutata litera.

ibid. Patri.] Telamoni. Lemnium fulmen vocat Aiacem bellicosum, quòd Lemnij, secundum nonnullos, primi armorum fabricam inuenerint. Hospitem dicit Hectorem, à quo Aiax gladium dono accepit, reddito illi baltheo, vt Homerus tradit.

ibid. Trambelli fratrem.] Teucrum, quẽ postquam ex Telamone genuerat Hesiona, & rursum deinde grauida fuit facta, Miletum aufugit, vbi Trambelum peperit, qui postea Lelegum rex fuit, vt vult Athenæus. Sororem patris, Priami, dicit Hesionam, quam Telamon ab Hercule præmium accepit, vt diximus.

82. *Quam aliquando.*] Quum cetus à Neptuno immissus (de quo initio libri dictum est) humanis corporibus alendus esset, ideóque sorte quotidie ducerentur è Troianis, quos obiicerent ceto, cecidisset autem sors tandem in Phœnodamantem: ille, quum nollet filias suas ceto exponi, habita concione persuasit populo, vt Hesiona, filia Priami, propter cuius periurium cetus esset immissus, deuoranda belluæ proponeretur. quod quum factum esset, seruata tamen fuit ab Hercule puella. Pipo est auis marina, cui confert Hesionam, vt Herculẽ scorpio. Partum vocat Herculem, qui è ceti mortui ventre exiit, vt antè expositum est.

ibid. Secundus.] Agapenor. Versum proximum, qui hactenus priorem locum occupauit, transposuimus, ita re exigente. qualem loci mutationem etiam infrà necessariò duobus in versibus faciendam fuisse, apertè illic ostendemus.

83. *Terrigena conuiua.*] Sequentes quatuor versus patriam Agapenoris, Arcadiam, longa periphrasi explicant. Vocatur enim primùm terrigena, siue αὐτόχθων, propter Arcadum vetustatem: cõuiua deinde nepotum quercus, seu Arcadum, quoniam ex Hamadryade nympha, cum qua cubuit Arcas, nati sunt Arcades. Dicitur autem propriè αὐτόδαιτος, seu αὐτόδειπνος, siue etiam αὐτόσιτος is conuiua, qui symbolam suam secum defert, itáque de suo cenat. quale quidem conuiuium vocabant antiqui σύνδειπνον, & ἔρανον: alia verò εἰλαπίνας, quas Martialis rectas cenas nuncupat. Eosdẽ porrò Arcades vocat etiam lupiformes, quòd olim se transformare, stagno quodam traiecto, soliti sint, teste Plinio: nisi quis malit hoc ad Lycaonem referre. Nyctimi sectores deinde vocantur ob Lycaonem, qui Nyctimi filij carnem Ioui hospiti apposuit. Ar-

cades denique glandibus victitasse, & Luna se antiquiores dicere solitos, vnde *βαλανηφάγοι* & *προσέληνοι* sint appellati, notius est quàm vt referri debeat. Pater Agapenoris fuit Ancæus, qui ab apro Calydonio, ex Oeta in AEtoliam ingresso, fuit interemtus. Agapenorem denique, quum in Cyprum venisset, Paphum condidisse, & in ea Veneris templum, testatur etiam in Arcadicis Pausanias.

85. *Multa inter labrum.*] Adagium est, de quo Erasmus. Cæterùm nulla nos vrget necessitas, vt putemus adagij originem huic Ancæo à Lycophrone tribui, quamuis id existimet Scholiastes: quandoquidem multi possunt eiusdem rei dictique veritatem euentu suo comprobare.

ibid. Setosa bestia.] *σύρθυγξ* vt acuta omnia, quemadmodum & *σίνυξ*, ita etiam setam, quæ heic pro bestia setosa ponitur, significat. Interfecturum intelligo Ancæum, qui cum apro congressus erat. Scholiastis enim argutia nimis videtur hoc loco violenta.

ibid. Tertius.] Acamas, F. Thesei, qui gigantis AEgei arma abstulit. vide Plutarch. Theseo.

86. *Cuius olim.*] nempe quum Acamas legationẽ apud Troianos de Helena reddenda obiret. Tunc enim Laodice, amore capta, furtim cũ ipso concubuit, & postea Munitũ peperit.

88. *Viua descendens.*] Eodem sensu suprà dixit, ipsam de rupe se præcipitasse, conspecto patriæ excidio. Scholiastes heic nimis audacter Poëtam reprehendit, ipse meritò grauiter increpandus, qui doctissimi poëtæ doctissima carmina, quæ non intelligit, traducat. Non enim sic ait Lycophron, Laodicen in Thracia mortuã esse, postquam filium suum periisse cognouit; sed ita, Laodicen, quæ fuit Muniti mater, præ nimio dolore ex incendio Troiæ viuam se præcipitem dedisse: nec est horum verborum ista syntaxis, Matrem tabefactam lacrymis Muniti mortuam esse, vt putauit Scholiastes: sed ista, Matrem Muniti viuam periisse, idque lacrymis tabefactam. Hanc interpretationẽ nostram facilè defendet Calaber, cuius hi sunt versus extremo lib. 12.

Καὶ τότε που Πριάμοιο περικλυτοῖο θύ-
    γατρα
Λαοδίκην ὀΐομαι ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀ-
    ρέξαι
Εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα
    ἑ γαῖα
Ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δού-
    λια ἔργα.
Τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν
    ἔνερθεν
Ῥῆξεν ἀπειρεσίην.———

Iam quoniam in Poëta vtcumque intricatus est priorum verborum ordo, pro *ἡ ζῶσα* posset alicui *ἵζουσα* cum Aurato legendum videri. qua de re iudicet eruditus lector. Euripides quidẽ extrema Ione sic loquitur, *εἰς θρόνους ἵζει παλαιούς*. alioqui ita *καταιβάνης* erit sumendum, vt infrà *λαφυσίαν* ponitur.

ibid. Quem aliquando.] Munitus ab Acamante (secundum alios, Demophoonte) patre Miletum reductus vt fuit, in venatione periit. Acamantem tamen in Phrygiam, capta Troia, aberrasse, ibíque Synnada oppidum extruxisse, sunt qui tradant. At Demophoon AEpeam vrbẽ in Cypro condidit, quam postea Philocyprus rex à Solone Solos vocauit.

ibid. Quando.] Quum, inquit, AEthra, Acamantis auia (fuit enim Thesei mater) Munitum patri Acamanti tradet. AEthræ namque Laodice filiũ suum dederat educãdum. In tenebris nutritum puerum dicit, quem aliter *σκοτεινὸς* & *παρθένιος* Græci vocant.

88. *Cui soli.*] Quum Theseus Helenam rapuisset, apud Aethram matrem Athenis (secundum alios, Aphidnis) deposuit. Dioscuri deinde quũ ob Helenam repetẽdam Athenas expugnassent, Aethram solam, raptoris matrem, vnà cum Helena captiuam abduxerunt, sororis raptum hac ratione vlti. Postea, quũ secundò rapta est à Paride Helena, sequuta est vltro Aethra, & ita demum, excisa Troia, cum Acamante in Græciam rediit.

ibid. Quorum caput.] Quoniam ex ouo nati erant Dioscuri, ad eius rei memoriam galea vtebantur, quæ dimidiati oui figuram haberet.

ibid. Reliqua porrò] Dioscuri enim, vt cœpimus dicere, captis Athenis, Helenam solam cum Aethra abduxerunt, reliquis Atheniẽsium ædibus intactis relictis. Vermiculatum sigillum vsurpat, quia veteres olim lignis vermiculatis & à vermibus exesis vtebantur pro sigillis.

89. *Id quod.* Athenienses conspecta Dioscurorum æquitate, qui solos sontes puniuissent, eos admirati sunt, & inter deos retulerũt, ἄνακας dictos, ipsisque ferias ἀνάκεια instituerũt. Vocantur autem Dioscuri tum semidei, quòd alternis diebus cælo fruantur: tum Lapersij à Lapersa oppido, teste Didymo. Quod enim ait Stephanus, Lapersam à Dioscuris nomen duxisse, non fit mihi verisimile.

90. *Bis.*] à Theseo primùm, deinde à Paride. Si legas δυσαρπάγων, id infeliciter raptam sonabit. Crex est auis marina, nuptiis infausta. quare conuenit hoc nomen Helenæ. Bebryces olim Phrygiam habitarunt, Bebryciam à se denominatam.

ibid. Fortiores.] huc veniant, subaudi ἐπὶ κοινόν. Intelligit autem Apharei filios, Idam & Lynceum: quos quum ait à Marte & Bellona amari, bellicosos esse innuit. Tritonia dicitur Minerua, quòd è Iouis capite nata sit. nam ex τριτογένεια factum est à Poëta per Syncopen τριγένεια. Colitur & Iugæ nomine à Bœotis, quòd arationis auctor fuerit: eandẽmque puto esse, quam Panyasis vocauit ζυγίαν, citante Clemente, nisi hoc potiùs ad coniugij rationem pertineat. Longatis dicitur à loco quodam Bœotiæ: nisi potiùs λογχάτις, vt rectè quidam videntur sentire, legendum sit, vt ab hasta denominetur. Homolois denique Minerua colitur à Thebanis, apud quos erãt portæ Homoloides, in quibus Mineruæ Homoloidis statuã fuisse collocatam coniicio. Homoloides autem ab Homole Thessaliæ vrbe, qua capta, per has portas in patriã rediêre Thebani, nominatæ sunt. testis Pausanias.

91. *Gemini.* Neptunus & Apollo, qui muros Troianos extruxerunt. Apollo quidem Dirymius Milesiis colitur, Neptunus verò Prophantus Thuriis, qui & Cromnæ rex dicitur, quæ est vrbs in Paphlagonia, aliter Amastris, & alia in Peloponneso. Regem periurum vocat Laomedontem, qui equos Herculi sanctè promissos abnegauit.

ibid. Ad sustinendam.] Malim σῖξαι, quàm σῖρξαι. nam sic Aeschylus,

Πύργοι σῖξαι δ' ἐγχέων πολεμίων δόρυ.

Canastræum dicit Thracem, sed addit *indigenam*, vt intelligatur Canastræus per similitudinem tantùm Hector vocari. Pecorum vastatorẽ vocat Protesilaum, qui primus è nauibus ad agrum Troianum populandũ egressus, primus ab Hectore trucidatus est.

92. *Cuius.*] Hectoris. Accipiter est Protesilaus. Græcorum porrò nomen antiquius esse, quàm Ἑλλήνων, nemini mirum debet videri. nam & Γραικοὺς dixerunt Alcman & Sophocles Græ-

eorum matres. ac dicti sunt Græci à Græco, Thessali F.

ibid. Cherronesi.] in Thracia. Cornu vocauit promontorium, propter formæ similitudinē. Herodotus Calliope: ἐν ἐλαιοῦντι τῆς χερσονήσου δεῖ στεινοτάτω ἔφος καὶ πλῆθος περὶ αὐτήν. χερσαῖον autem pro χερσόνησον vel χέρσονησον dixit, quemadmodum χέρσονησον Apollonius.

93. *Sed est.*] Confirmat se tandem Cassandra spe certa venturi ab Ioue auxilij. is à Pamphylis Drymius vocatur, à Thuriis Promanrheus, à Chiis AEthiops & Gyropsius.

ibid. Erronem.] Paridem. Vastatoris cognomen heic aquilę tribuitur. quare licebat etiam sic vertere,

Noxiam aquilam acceperint.

Postquam igitur, inquit, Paris hospitio acceptus à Menelao (itáque etiam à Dioscuris & Apharidis vt Menelai cognatis) Helenam rapuerit, tum deinde grauis inter Dioscuros & Apharidas excitabitur contentio.

ibid. Passuri.] quia mutuis perituri cædibus, vt mox dicetur.

ibid. Morosum.] nec boni consulentem illorum sacrificia. Cragus Iupiter in Lycia colebatur. vbi Strabo montem Cragum ponit. Horatius,

——aut Erymanthi
Siluis aut viridis Cragi.

ibid. Iurgium.] inde ortū, quia Dioscuri filias Leucippi Apharidis despōsas, sibi rapuerant, non datis de more socero spōsalibus donis. quod quum illis exprobrassent Apharidæ, ipsi boues Apharei clàm ablatos ad Leucippum loco sponsalium attulerūt. Hac re cognita Apharidæ prœlium cum Dioscuris iniuêre, nolētes raptoribus consobrinas nubere. Alias cōtentionis huius causas habet Apollodorus.

ibid. Consobrini.] Apharidæ cū Dioscuris. Erant enim Tyndarus, Aphareus & Leucippus, tres fratres. Sobrinas dicit Leucippi filias duas, Phœben & Ilairam. Cognatos intellige Dioscuros.

95. *Cnecei*] Laconiæ fluuij, ad quem pugna commissa. Pheræos nominat Laconas, quamuis Pheræ sit Arcadiæ ciuitas. nam ex Arcadia profecti primùm dicuntur Lacones.

ibid. Alter quidem.] Idas. is enim Castorem cum Lynceo pugnantem occidit, feriens quercus truncum. quem ille sibi pro clypeo prætendebat. erat enim δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενος, vt canit Pindarus.

ibid. Alter autem] Pollux, qui Lynceum prosternit. Pollucem deinde Idas ictu secundo (nam primò Castorem petierat) aggreditur, arrepta de vicino patris tumulo columna. siquidem Amyclæum sepulchrū heic pro Laconico sumitur. erat autem Aphareus natione Lacon.

ibid. Columnam.] Elegantissimè Pindarus:

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ-
μ' ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύ-
κεος, ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν.

quos versus ita ludibundi exprimebamus,

Vnde correptum decus inferium, læuem petram,
pectus in Pollucis agere, tamen citra malum.

Theocritus quoque Dioscuris non minus venustè,

Ἡ δ' ὅγε στάλαν χαραρίου ἐξανέχουσαν
Τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως μοιραῖος ἴδας,
Μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σοῖο φονῆα.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
Μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.

Reliquam pugnæ seriem, non omnino cum nostra conuenientem, apud

illum, qui volet, videat.

96. *Simul autem.*] Iupiter conspecta Idæ impietate, qui paternum sepulcrum violaret, fulmine ipsum vnà cum fratre percussit, Polluce interim ferro rem agente. is enim superstes remanserat.

ibid. *Vnius.*] Idæ, qui cum Apolline de Marpessa, Eueni F. sagittis contendit, idque victoria dubia. Propertius.

> *Non Idæ & cupido quondam discordia Phœbo*
>
> *Eueni patrijs filia litoribus.*

Sciastes Apollo ab Arcadibus (est enim Scias Arcadiæ regio) Orchieus à Laconib. colitur, Telphusius à Bœotis: quanquam heic ἐλφούσιος malim secũdum Pausan. legere. illud etenim etiã Arcadibus conuenit, vt infrà dicetur.

ibid. *Et hos quidem infernus.*] hos, Apharidas.

ibid. *Illos uerò cæl.*] Illos, Dioscuros, qui alternis diebus in cælo, vt notum est, versantur.

ibid. *Aliorum autem intractabilem m.*] aliorum, Græcorum, qui magno numero ad Troiam venient.

ibid. *Rhœonis filius.*] Rhœonis filius fuit Anius, rex Deli, qui Græcos ad insulam suam appellentes detinere voluit, donec Troiæ capiendæ tempus à diis præstitutum, quod erat annorum decem, veniret: interim se vini, frumenti, oleique illis affatim suppeditaturum promittens. Dictys verò promissis istis etiam facta adiungit extremo secundo: *Cæterùm frumentũ, uinum, aliáque sibi necessaria Anius & eius filiæ præbuêre, quæ OEnotropæ & diuinæ religionis antistites memorabantur.*

97. *Quicunque Cynthiam speculam.*] Cynthiam, Deli. vnde & Apollo Cynthius dictus.

ibid. *Inopum iuxta.*] Inopus Deli fluuius seu fons est, qui vnà cum Nilo flantibus Etesiis incrementum accipit, vt & Clepsydra, fons arcis Atticæ: vnde creditus est occultam ab illo originem ducere.

Quas Problastus audax docuit.] Problastus dictus est Bacchus, cui ante vites germinantes fiebat sacrum. idem & audax vocatur de vini effectu. Cæterùm Bacchus, vt ad historiam veniamus, Anij, abnepotis, tribus filiabus (hæ OEno, Spermo, Elais vocabantur) hoc donum concesserat, vt quandocumque vellent, vinum, triticum & oleum suppeditare possent, singulæ singula, prout nominis ipsarum ferebat notatio. Totam historiam breuiter apud Ouidium libro decimotertio descriptam reperies.

98. *uiniferas aues.*] Phabs auis est de columbarum genere. Appellat Anij filias aues viniferas, sicut antea Phœnicem κουροτρόφον πάγουρον dixit: nisi quis putet ad OEnades columbas allusum esse. Stephanus quidem αἰανίου cuiusdam, τοῦ πατρὸς τῶν οἰνοτρόπων meminit: quod an ex ἀνίου corruptum affirmare debeam, nescio. Alius etiam grammaticus δαρίκτης, μητρὸς τῶν οἰνοτρόπων, & Anij vxoris mentionem facit. Iam Zarex quia Rhœonem post Anium ex Apolline & ipsa natum, in vxorem duxit, auus appellatur filiarum Anij, quomodo Amphitruo Herculis pater est putatus. De Rhœone plura memorat Siculus folio 229. editionis Græcæ.

ibid. *Quæ & exercitus annum immodicam famem.* &c.] Agamemnon, exercitu suo fame laborante, filias

Anij cutauit accersendas.

ibid. Exercitus canum.] Canes dicit Graecos.

Ad Sithoniae prolis accedentes sepulchrum] Sithonia proles fuit Rhoetea, de qua dictum est Rhoeteum promontorium, quod aliter Sigeum nuncupatur. Fuit & vrbs huius nominis in Troade.

Atque haec quidem iamdiu staminibus durorum voluunt senes puellae turbinum.] Senes puellae, Parcae. Haec, inquit, ita sunt à fatis constituta. Sic Ouid.

——ueterum decreta sororum.

ibid. Quinti quarti uenient.] Quoniam simul ambo venerunt, vterque quintus aut quartus dici potest: siquidem tres praecesserunt, & hi duo postremi simul quinarium implent numerum. Sic Horatius,

Si quadringentis sex septem millia desunt.

Nec aliter Cicero quodam loco, & Lucretius lib. quarto. Quin & apud Terentium Eunucho sic legendum credo,

Illum liquet mihi deierare his mensibus
Sex septem prorsum non uidisse proximis:

extrita particula Vel.

In terram Deae Golgorum reginae.] Golgorum regina est Venus, cuius terra Cyprus.

ibid. Alter quidem] Praxander, Lacon.

ibid. Duces à Therapne.] Therapne vrbs est Laconiae.

ibid. Alter uerò.] Cepheus, Achiuus. notant autem grammatici, πάτρος pro ἄπρος barbatè dici, quamuis eo Lycophron, & alij quidam vtantur.

ibid. Alter uerò ab Oleno & Dyma. Olenus & Dyma sunt vrbes Achaicae. Bura quoque vrbs quondam in Achaia fuit, hiatu terrae pòst absorpta.

99. *Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem iuxta Ph.*] Ingreditur historiam Diomedis, qui ex AEtolia aufugiens, in Dauniam siue Apuliam venit, ibique Argyrippam vrbem, patriae suae cognominem, siue Argos hippion, siue Arpos condidit. Vt enim scribit Strabo,

ἐκαλεῖτο δ' ἐξ ἀρχῆς Ἄργος ἵππιον, εἶτ' Ἀργυρίππα, εἶτα νῦν Ἄρποι.

quam quidem nominum mutationem vetustatis corruptelae tribuit Seruius.

Ausonius,

Argyripam, clarósque uiris qui condidit Arpos,
Clarior urbe noua, patriae quàm sede uetusta.

ibid. Iuxta Phylamum Ausoniam extruet.] Phylamus quid sibi velit, nondum potui inuenire. Scio equidem, Stephanum pro φύλαμον legere πέραμον, sed nec hoc ad rem quicquam facit. aliis igitur hac de re post nos inquirendum relinquimus.

ibid. Amaram sociorum conspicatus alatorum Auibus m.] Diomedis socij in aues mutati dicuntur (quanquam Aristoteles canum, non auium facit mentionem) ab aliis in ardeas, ab aliis (quos & Lycophron sequitur) in cygnos.

Ouidius his arbitrum se interponit,

Si, uolucrum quae sit dubiarum forma, requiris:
Vt non cygnorum, sic albis proxima cygnis.

Causam quoq; trāsformationis ibi-

dem habes. Pro ἐπιτρωμβῶν malim ἐπιτρωμβων, gignendi casu.

100. *Cognominem.*] Diomedeam dictam, & apud Ionium sinum sitam. Zethum porrò Amphionis fratrem, pastorem egisse ruri, nemini est ignotum.

ibid. Simul porrò] Describit auium diætam, quæ Græcos amēt, & ex ipsorum manibus cibum capiāt, atque in vestium sinubus cubent: barbaros autem auersentur. quod idem de canibus refert Aristoteles. Priorē victum vocat, quo ante transformationem vtebantur. Si quis malit πάσονται, Comedent exponat.

101. *Træzeniæ.*] Veneris, cui Trœzene templum Phædra dedicauit, secundùm alios, Athenis in arce, idque amore Hippolyti, Trœzene degentis. Venus autem quum à Diomede vulnus accepisset, vt ex Homero liquet, vxorem eius adulteram reddidit, ipsíque Troia redeunti insidias coēgit collocare. quod quum animaduertisset Diomedes, in Iunonis templum primò cōfugit, & inde mox in Dauniam se contulit, vbi postea fuit à Dauno rege interfectus.

ibid. Canis.] AEgialea, quæ Diomedem reuersum ad concubitum alliciebat, quò faciliùs occideret. Hoplosmia Iuno ab Eleis colitur, in cuius templum aufugiens Diomedes, seruatur.

102. *Columniscensor.*] Quum enim in Apuliam venisset Diomedes, & Colchicum draconem, qui totam regionem vastabat, interfecisset, statuæ ipsi publicæ sunt erectæ. Dicitur autē κιλοσκάμων, qui columnam conscendit: vt ἱπποβάμων, qui equum. Membra in saxis fulcire, Hypotyposis est τῶ κιλοσκάμονος.

ibid. Solo Architecti.] De quibus lapidibus columnæ sint erectæ, exponit, iis videlicet, quos Diomedes in patriam reuersurus in nauem pro saburra imposuerat, de mœnibus Troianis sumtos. Itaque vocantur solum Neptuni, quòd iis ille mœnium Troianorum fundamenta iecerit. à qua quidem structura Architectus appellatur. Amœbei nomine Delphis colitur, ob transmutatos cum Apolline Delphos (id erat antea Neptuni oraculum) pro Calabria, quæ ante Trœzenem est. De hermate (vnde fit ἑρματίτης, sicut ab ἅρμα ἁρματίτης, à δῶμα δωματίτης) vide Festum.

103. *At Alæns*] Quum in Italiam venisset Diomedes, eius auxilio Daunus in bello, quod tum gerebat, conficiendo vsus, promiserat se illi vel regionem totam, quam cepisset, vel bellicam prædam omnem daturum, prout frater eius, Alænus, arbiter constitutus, censuisset. Alænus autē quum Euippen, Dauni filiam amaret, Dauno regionem, fratri spolia adiudicauit. Festus tamen Diomedis camporum meminit.

ibid. Preces.] Execrationes, quæ postea propter efficaciam in prouerbiū venerunt. Similiter Horat. de puero,

Misit Thyesteas preces.

Arua, intellige Daunia.

ibid. Nisi quis.] nisi ab aliquo eius gentili possideantur & colantur.

ibid. Columnis.] statuis ipsi positis, quæ quamuis post eius mortē in mare fuerint proiectæ iussu Dauni, propter execrationes irati, rursum tamen in summam aquam enatantes, ad basim suam redierunt. quapropter heic immotæ vocantur.

104. *Magnus verò.*] Diomedes mortuus pro deo habitus est à Phæacibus, propter occisum draconem. Iouis solum, nuncupat mare Ionium ab Ione denominatum. quod etiam AEschylus Prometheo videtur sentire, qui ad Ionem

Ionem ſic ait:

> Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
> Σαφῶς ἐπίστασ' ; ἰόνιος κληθήσεται,
> Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
> In poſterum tempus marinus hic ſinus,
> Certò ſcias, Ionius appellabitur,
> Etroris omnibus tui memoria.

104. *Alij.*] Ad Bœotorũ hiſtoriã tranſit. ij veſtibus villoſis more patrio vtebantur. σισύρα enim eſt μαλλωτὸν σρῶμα, ſecundũ Ariſtophanis Schol. non ἄπειχον δέρμα τὸν, vt vult noſter Tzetzes. Gymneſiæ inſulæ ſunt in Iberia, quas Baleares vocant. in his funditores optimi.

ibid. Tribus.] quarum vna pendet à collo, altera ſunt accincti, tertiã manu tenent. ac vocat bifunes fundas propter funes duos, qui ſunt in fundæ pede, vt ita dicam, quibúſque inſeruntur funditoris digiti.

105. *Nullus enim.*] Diodorus lib. 5. προκειμένου σκοποῦ κατὰ τὸ ξύλον ποτιθέμενου ἄρτου, ὁ πρότερον δίδοται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἕως ἂν τυχὼν τοῦ ἄρτου, συγχωρούμενον λάβῃ παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν τοῦτον.

ibid. Illi.] Bœoti. Iberiferas ripas dicit, quòd in Iberia ſitæ ſint Baleares inſulæ. Tarteſus vrbs eſt, & inſula & fluuius Iberiæ apud Herculis columnas, inter quas anguſtum quod eſt oſtium, id heic porta dicitur.

ibid. Arnes uetuſtæ ſoboles.] id eſt, è Bœotia oriundi. eſt enim Arne Bœotiæ vrbs. poſtea Chæronea dicta. Témices quia olim Bœotiam incoluerunt, heic pro Bœotis ponuntur. Græa (nunc integrè Tanagra dicitur) Leontarne, Scolus, Tegyra, Oncheſtus, Bœotię ſunt oppida. Oncheſtum quidem Neptuni F. Oncheſtus incoluit. Thermodon ſimiliter & Hypſarnus, fluuij Bœotiæ.

ibid. Alios.] Ad Vlyſſis & ſociorum errores longa narratione exponẽdos nunc pergit Caſſandra. illi etenim primùm circa Syrtes errarunt, quæ ſunt in mari Libyco. Fretum deinde intelligit, quod eſt inter Adriaticum & Tyrrhenum maria.

106. *Et ſemiferæ.*] Scyllæ, quam ab Hercule interfectam, ac deinde reſuſcitatam fuiſſe, initio docuimus. Meciſteus Hercules ab Eleis Meciſtiis colitur, videtúrque idem, qui Maciſtus Strabonis. foſſorem etiam vocat, propter Augiæ ſtabulum. bubulcum quoque, propter boues Geryonios, quos abegit.

ibid. Auiformium.] Sirenum, quę quia parte inferiori ſunt aues, videntur ex harpyis, ſeu auibus (nam ſpecies heic vſurpatur pro genere, quum infrà ὀρνιθόπαιδος ἴσμα dicat) prognatæ, quamquã ſunt Acheloi filiæ ac Terpſichores. Crudelitèr laceratos intellige à Polyphemo.

108. *Vnum.*] qui ſolus ex ſociis ſuis omnibus ſaluus euaſit. itaque dicet infrà,

> Μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.

Cæterùm Vlyſſes delphini ſignum ſolebat in clypeo gerere: cuius rei cauſam tradit Plutarch. πόνεχαι τῷ ζώῳ φροτιμ. τίμιος ὢν ὁ τηλέμαχος, εἰς ἀγχιβαθὲς τῆς θαλάσσης ὀλισθὼν ἐσώθη. δελφίνων ὑπολαβόντων καὶ ἀνακξαλόντων. ὅθεν ἐποιήσατο γλυφὴν τῇ σφραγῖδι καὶ τῆς ἀσπίδος κόσμον ὁ πατὴρ, ἀμειβόμενος τὸ ζῶον. Vocat etiam Vlyſſem furem Punicæ deæ, quoniam Palladiũ furatus eſt, & Pallas à Corinthiis Punica colitur.

ibid. Qui uidebit.] Errores Vlyſſis quum ſint ab Homero copioſè deſcripti, ſatis nobis erit hoc loco, ſi ſumma dumtaxat rerum capita indicemus, ad Homericum fontem limpidiſſimum lectoribus remiſſis. Vnoculum dicit Polyphemum Cyclopem.

ibid. Sagittarum reliquias.] Læſtrygo-

nas, ab Herculis sagittis reliquos factos. Quum enim Herculem Geryonis boues abigentem spoliare Læstrygones conarentur, ille magnam eorum partem sagittis confecit. eum cùr vocet Alexicacum, notū est. Tedifer appellatur à tedis quibus ad certamina, in quibus excellebat Hercules, vtebātur: Palæmon autem, quòd cū Patre Ioue, & cum Antæo gigante sit luctatus. Quin etiam Palæmon dictus est proprio nomine, vt volunt quidam, antequam Hercules vocaretur.

ibid. Conterentes omnia.] Vlyssem videlicet cū sociis & nauibus. Qui σκάφη mauult, is ἄπρυω quoque in εὔπρυα mutet: atque ita vertat:

Qui rotundas omnes conterentes naues.

Nam quod Scholiastes adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Alexidis & Antiphanis comicorum testimoniis, quæ in Athenæo leguntur, nititur.

ibid. Perforabunt.] perfodient eos tanquam mugiles, & ita deuorabunt. expressit Homeri versum:

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.

109. Quæ non.] Enumerat pericula, quæ subiit Vlysses. Semiuirginem canem intelligit Scyllam. Luscinias vocat Sirenes, vt antè fecerat. eæ steriles dicuntur, quia virgines: Centauricæ, quòd ad ipsas delati Centauri, postquam è Thessalia fuerant ab Hercule exacti, perierint: AEtolicæ vel Acarnaniæ, quòd ipsarum, siue patris Acheloi regio inter AEtoliam & Acarnaniam sit media, nec magis ad hanc quàm ad illam, pertinere videatur.

110. Suadelis carnes e.p.e.] id est, cantu suo persuadere conabitur Vlyssi cum suis, vt ad ipsius saxa perpetua cantilena aures præbentes fame denique contabescant. Ferarum formatricem, & noxam monstriformem dicit Circen, quę socios Vlyssis transformabat.

ibid. Acinos uuarum.] Homerus,

———τοῖσι δὲ Κίρκη
Πὰρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλε, καρπόν τε κρανείης
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσι.

ibid. Ipsum.] Vlyssem, qui ne simul cum reliquis transformetur, Moly herba se tuebitur, à Mercurio accepta. is heic Ctarus vocatur, vel à possessionibus & lucris, quibus preest, vel ab inferiis & exequiis, quum sit νεκροστόλος. Nonacriates Mercurius in Arcadia colitur, quæ Nonacrin vrbem habet. vocatur quoque Triceps, quoniam tali figura ponebantur in vicis Hermæ veterum: & Pulcer, quo nomine à Bœotis colitur, teste Pausan. sic ab Orpheo εὔφρων dicitur. Iam de μῶλυ hæc habet Theophrastus lib. dec. τὸ δὲ μῶλυ περὶ Φενεὸν γίνεται, καὶ ἐν τῷ Κυλλήνῃ. φασὶ δ' εἶναι καὶ ὅμοιον ᾧ ὅμηρος εἴρηκε, τὴν μὲν ῥίζαν ἔχον στρογγύλην, προσεμφερῆ κρομμύῳ, τὸ δὲ φύλλον ὅμοιον σκίλλῃ. χρῆσθαι δ' αὐτῷ πρός τε τὰ ἀλεξιφάρμακα καὶ τὰς μαγείας.

111. Campum.] inferos. Senem intelligit Tiresiam, vtrumque genus expertum, de eo sic apud Callimachum Pallas:

Καὶ μόνος εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
Φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλᾳ.

Solus præterea mentis post fata vigebit
Vsu, Plutoni carus & hospes erit.

ibid. Aspergens.] sic enim Circe pręceperat, vide Odyss. lib. 11.

112. Vnde Gigantum.] Ab inferis reuersus Vlysses, in Siciliam venit, sub qua gigantes cum Typhone oppressi iacent.

ibid. In qua.] Iupiter, interemptis gigantibus, insulam dedit simiis habitandam, à quibus dictæ sunt insulæ Pithecusæ. Ouid.

Inarimen, Prochytenque legit (AEneas) *sterilique locatas*
Colle Pithecusas, habitantum nomine dictas.

Simias etiam à Tyrrhenis Arimos vocari, auctor est Strabo. Saturni posteri sunt dij.

113. *Baij.*] qui fuit Vlyssis nauclerus, & in Sicilia sepultus est. Cimmerij sunt apud Oceanum occidentalem. Acheron est Heracleæ fluuius prope Cumas: Ossa, mons Italiæ. Leonem dicit Herculem, qui Orontem fluuium rupibus strauit, vt boues Geryonios abigeret. Huc pertinent versus Propertij,

Clausus ab umbroso qua alludit (sic lego) *pontus Auerno*
Humida Baiarum stagna tepentis aquæ:
Qua iacet & Troiæ tubicen Misenus arena,
Et sonat Herculeo structa labore uia.

& quæ Silius Italicus lib. 12 pluribus explicat,

Vnde ferant nomen Baiæ, &c.

Cur Obrimo vocetur Proserpina, infrà dicemus. Collem capacem vocat Apenninũ (ineptè Scholiastes τὸ παυδήγμον facit nomẽ propriũ) è quo Italiæ fluuij oriuntur. Lucanus,

Fontibus hic uastis immensos concipit amnes,
Fluminaque in gemini spargit diuortia ponti,

Polyb. lib. 3. ἀπέννινος ὄρος συνεχὲς, ὃ διέργει πάσας τὰς ἐκ τῆς ἰταλίας ῥύσεις. Cicer. *Vt ex Apẽnino fluminũ, sic ex communi sapientiũ iugo sunt doctrinarũ facta diuortia.* Lethæon mons est Italiæ. Palus auerna quædã (sunt enim plures) iacet prope Cumas: cuius figura quia rotunda, dicit eam laqueo circumductam. Cæterùm eodem ferè modo apud Eurip. Troadibus eadem Cassandra de Vlyssis erroribus vaticinatur: quem quidem locum iuuabit cum isto conferre.

115. *Iurisiurandi.*] Per Stygem Iupiter (is terminalis dicitur à terminis rerum tum statuendis, tum conseruandis) deos voluit iurare, postquam ab illa contra Titanes fuit adiutus. qua de re vide Hesiodum Theogonia. Necessariò autem heic versus duos inter se loco mutauimus, ne sententia vacillaret: sicut & suprà fecimus, vbi de Agapenore agebatur.

116. *Libamina.*] ad sacrificandum. Maritus Proserpinæ est Pluto, cui Vlysses ab inferis reuersus columnam cum galea dedicauit. Δηὼ appellarũt Proserpinam primùm AEschylus, & post eum Apollonius. quò videtur Δηιμάχης Pollucis pertinere.

ibid. virgines.] Sirenes, Parthenopen videlicet, Leucosiam, Ligeam. earum pater Achelous, Tethyis erat F. mater fuit Terpsichore. Illæ porrò de contemtu Vlyssis indignantes, in Tyrrhenum mare præcipites se dederunt. Dicit eas pennis vrinasse, quoniã auiformes erant, vt dictũ est. Lanificum stamen de Parcarum filis intelligitur.

117. *Vnam.*] Sirenũ, nempe Parthenopen, quę iuxta Neapolin in litus est à mari eiecta. Neapolis autem Phaleri, Siculi tyranni, arx fuit (nisi id malis cum Stephano vrbis nomen esse) quę à Parthenope postea nomen sumsit. Glanis est Italiæ fluuius prope Neapolim.

ibid. Enipei.] Neptuni. is enim à Milesiis hoc nomine colitur, quòd in Enipeum, fluuium Thessaliæ, aliquando mutatus fuerit, vt tradit Ouidius. Leucosia igitur, Sirenũ altera, in Neptunium promontorium fuit eiecta,

& insulam à suo nomine Leucosiam appellauit.

117. *Ligea.*] Sirenum tertia. Terina secundum Stephanum est vrbs Italiæ. meminit etiam Thucydides κόλπου τεριναίου. Ocinarus fluuius est apud Terinam, quem cornigerum vocat ex figura: fortem, propter fluxionis vehementiam.

118. *Primæ*] Parthenopæ, cui Diotimus, Atticæ classis præfectus, ex oraculo sacrificauit, quum in Italiam venisset, & cursum lampadum (eum in Ceramico quotãnis peragebãt Athenienses) instituit, quẽ deinceps Neapolitani quotannis instaurarunt. Mopsopia olim dicta Attica de Mopsopo rege: vndè Ouid.

> *Barbara Mopsopios terrebant agmina muros.* Tibullus:
>
> *Libáque Mopsopio dulcia melle feram.*
>
> Seneca extrem. Hippolyto:
>
> *Mopsopia claris tota lamentis sonet.*

Misenus mõs est Neapolitanus, à Miseni sepulcro denominatus, vt vult Virgilius.

ibid. Ventis.] quos ab AEolo acceperat. Vtribus deinde opera sociorum apertis, in AEoliã reuectus est. postea quum socij boues Solis deuorassent, fulmine procelláque vexatus, socios omnes amisit. Larum dicit Vlyssem.

119. *Caprifico.*] Hæc sic apud Hom. ipse narrat:

> Ηλθον ἐπὶ σκύλλης σκόπελον, δεινλώπι χάρυβδιν.
>
> Η μὲν ἀνερρόιβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
>
> Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς,
>
> Τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερίς.

& paulò pòst:

> Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
>
> Ιστὸν καὶ τρόπιν αὖτις, ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον

ὄψ. ——Atlantidem dicit Calypsonem.

120. *Ratem.*] De qua Hom. Od. ι. Baris est propriè nauis AEgyptiaca, teste Herodoto. & Propert. quum ait,

> *Baridos & cõtis nostra Liburna sequi.*

de Cleopatra, AEgypti regina, loquens. sæpe tamen pro quauis naui sumitur, vt heic, & apud AEschylum Persis.

ibid. Neptunus.] ἀμφιβαῖος Neptunus à Cyrenæis colebatur. halcedo vocatur femina ceryli.

121. *Anthedonis.*] de qua Glaucus piscator oriundus erat: qui olim gustata herba, in mare desiliit, vt ex prouerbio notum est. Anthedon autem Bœotiæ est vrbs, quã Thressam nuncupat, quòd à Thracibus condita fuerit. Iam Glauco contubernalis fuit Vlysses, postquã in mare est eiectus.

ibid. Iactante.] Vlyssem. Leucothea porrò Vlyssi per vndas iactato capitis sui redimiculum tradidit, quo ille pectori supposito enataret.

122. *Drepanum.*] aliter Corcyram, vel Phæaciam: in qua defossa fuit falx, qua Iupiter Saturno patri, vel Saturnus Cœlo pudenda desecuit. Apollonius:

> Εστι δέ τις πορθμοῖο παραπρόθι ἰονίοιο
>
> Αμφιλαφὴς πίειρα κεραυνίη εἰν ἁλὶ νῆσος,
>
> Η ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις, ᾧ ἄπο πατρὸς
>
> Μήδεα νηλειῶς ἔταμε κρόνος. οἱ δὲ ἑ δηοῦς
>
> Κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην.
>
> Δηὼ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δή ποτε νάσσατο γαίῃ,
>
> Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι
>
> Μακρίδα φιλαμένη. δρεπάνη πόθεν ἐκλήϊσαι.

In hanc insulam delatus Vlysses, Alcinoo regi longam suorum errorum

ſeriem explicuit. Monſtrum dicit Cyclopem, de cuius imprecationibus vide Hom.

ibid. Nec talis.] Homerus:

———ὅδ' ἀνοσίζων

Αἴθ' ἀπειλάων, ταὶ αἰπήκω ὅδ' ἐπὶ

Πρῶτον ἐπηπείλησα.———

Melanthus Neptunus ab Athenienſibus colebatur, ita dictus propter μέλανα πόντον & παλαιὰ θάλασσαν, vt volunt grammatici. equeſtrem autem Delij colũt, quòd equitum præſes, & equorum ſit inuentor: vel quòd naues equis reſpondeant, vt exiſtimat Artemidorus.

ibid. Portum.] Ithacę. Neritus etiam Ithacæ mons & portus. Quòd heic de Pane comminiſcitur Scholiaſtes, qui non potuit commune nomen à proprio diſtinguere, id vel in puero ſcutica dignum foret.

ibid. Meretrix.] Penelope, quæ honeſtè & magnificè ſcortabatur, vt nõnulli volunt. ac ſimiliter σηνὴ apud Ariſtophanem in malam partem ſumitur. Ad Scæas portas de corpore Patrocli pugnatum eſt. Mendicum vocat Vlyſſem, qui mendici habitu patriam ſit ingreſſus, & à procis conuiciis ac baculis petitus.

104. Nec enim.] Non, inquit, primi eum proci flagellabunt, quum ſit etiã in patria cicatrices plagarũ à Thoante quondam incuſſarum retenturus. Quum enim in Troiam irrepere vellet Vlyſſes (vt Palladium, credò, raperet) à Thoante ſe flagellari paſſus eſt: & laceras veſtes, ne à Troianis agnoſceretur, induit. qua de re ſic apud Hom. Helena,

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, οἰκῆϊ ἐοικώς,
Ανδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυαν.

Plautus Bacchidibus,

Ille mendicans pene inuentus interijt.

Dum ibi exquirit fata illorum.
& mox,
———Vlyſſem ut prædicant
Cognitum ab Helena eſſe, proditumque Hecubæ, ſed ille ſe
Blanditijs exemit, & perſuaſit, ſe ut amitteret.

ibid. Regem.] Priamum, apud quem fingèbat ſe indigna multa ab Agamemnone paſsũ fuiſſe: vt apud Virg. Sinon, apud Herod. Zopyrus.

125. Promontorium.] Bœotiæ, in qua Autolycus, pater Anticleæ, quæ Vlyſſem è Siſypho peperit, habitabat. Ipſe quoque Vlyſſes Odyſſ. vltimo de apro, à quo fuerat in Parnaſo morſus, narrat de Temmicibus dictum.

ibid. Pronorum.] Pronij natione erant Penelopes proci. ex vna quatuor Cephalleniæ gentium. Lacænam intellige Penelopen. Marinum tegmen de Ithacæ portu dicitur.

126. Occidet autem.] Vlyſſes Ithacam reuerſus à Telegono inter venandum ſagitta de improuiſo trãsfixus eſt, cui pro cuſpide aculeus turturis, ſeu paſtinacæ marinæ, qui piſcis venenum habet, præfixus erat. Ouid. in Ibin,

Oſſibus inque tuis teli genus hæreat illud,
Traditur Icarij quo cecidiſſe gener.

Oppianus ait Telegonum, quum patris armenta abigeret, Vlyſſem ſibi occurrentem, & ab ipſo tanquam fure pecora repetentem, vulneraſſe & occidiſſe, quum neuter ab altero cognoſceretur. verſus eius hi ſunt:

———αὐτὰρ ὁ νήσῳ
Αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ μάθε πάντα πέρθων
Πατρὸς ἑοῦ. γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι παρῆλ
Αὐτῷ, τὸν μάστιξ, κακὴν προσεμάξατο κῆρα.

D'ctys extremo ſexto aliter tradit. Telegonũ quidem ad inueſtigandum patrem è Tyrrhenia profectum fuiſſe,

refert etiam ex Aristocle Plutarchus. Cęterùm iuxta Sardiniam insulam habitabat Circe, mater Telegoni. hinc piscis Sardonicus.

ibid. *Piscis.*] Tale mortis genus videtur apud Hom. Tiresias Vlyssi prædicere, quum ait,

———θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε
πέφνῃ
Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον———

Vxor Achillea est Medea, quemadmodum suprà diximus. eius consobrinus erat Telegonus. nam AEetes, Medeæ pater, Circes frater fuit.

127. *Eurytanus.*] AEtoliæ populus, apud quem oraculum Vlyssis extitisse, testatur etiã Aristoteles. Abiit autem in AEtoliã & Epirum Vlysses, postquam in patriã redierat, partim quòd Ithacam exosus esset, partim quòd ita iussisset Tiresias, cuius hæc habentur in Poëta verba:

Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δ' ἔπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες.———

In his enim versibus regiones, quas diximus, videtur innuere, non βουνίμας nec κελκείαν Eustathij. Est autem Trampya vrbs Epiri.

ibid. *Herculem.*] Alexandri Magni ex Barsine F. quem Polysperchon Tymphæus seu Epirota, dux AEthicum seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natum 14. historiam integram leges apud Diodorum. Sic. lib. 20. Hic Hercules ab AEaco, Perseo, & Hercule (cuius abnepos Temenus) dicitur originem ducere, quòd pater Alexander M. paternum genus ad Herculem & Perseum, maternum ad AEacum referret.

128. *Perge.*] ad quem montem vel rediit viuus, vel saltem post mortem delatus est ex Epiro, vel Ithaca: nisi eum quis malit è Tyrrhenia in Epirũ translatũ. Gortynia, Tyrrheniæ regio.

ibid *Vitam expirarit.*] Fabulantur enim Vlyssem à Telegono priùs occisum, à Circe deinde resuscitatum fuisse, & secundò postea mortuum esse propter filij Telemachi & vxoris Circes, quas deplorabat, miserias. Apertius erit, si Vlyssem dicamus, dum ista deploraret, simul à filio occisum fuisse, vel Ithacæ, vel in Tyrrhenia, vel in Epiro. Videtur enim Vlysses ex Epiro Ithacam rediisse, atque inde in Tyrrheniam concessisse, vbi & mortuus fuerit & sepultus. Adiiciam huc Plutarchi verba, quoniam ad historiam pertinent. τῷ Ὀδυσσεῖ μετὰ τὴν μνηστηροφονίαν οἱ ἐπιτήδειοι τῶν τεθνηκότων ἐπανέστησαν. μεταπεμφθεὶς δ' ὑπ' ἀμφοτέρων διαιτητὴς Νεοπτόλεμος, ἐδικαίωσε τὸν μὲν Ὀδυσσέα μεταναστῆναι καὶ φεύγειν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης ἐφ' αἵματι, &c. αὐτὸς μὲν οὖν εἰς Ἰταλίαν μετέστη. καὶ τὰ ἑξῆς. Facit huc etiam epitaphium Vlyssis nuper in membranis antiquis repertum,

Ἐπὶ Ὀδυσσέως κειμένου ἐν Τυῤῥηνίᾳ.
Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα
Κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπισκίασεν, id est,

Vlyssi in Tyrrhenia.
Prudentem celebrémque virum post aspera fata
Hoc gratus tumuli cespite cælat honor.

ibid *Quam occidens.*] Telemachus ducta Cassiphone sorore, Circes filia, (alij Calypsonis filiam faciunt Telegonum) matrem occidit. qua re cognita Cassiphone maritum vicissim interemit. eam porrò vocat Glauconis Absyrtique consobrinam. siquidem Circe, Cassiphones mater, soror fuit AEetæ & Pasiphaës: quorum ille pater Absyrti, hæc Glauconis mater

fuit. Denique ſecundũ iter dicit, qui ſecundò pòſt Circen occiſam, quæ prior mortem obiit, interfectus eſt Telemachus.

129. *Secundò.*] Iam enim ad inferos antè venerat, Tireſiam conſulturus.

ibid. Aſinum.] Vlyſſes, vt eſt in fabulis, quum ad Troiam nollet accedere, inſaniam ſimulauit, & bouem cum aſino vel equo ad aratrum iũxit. deprehenſus deinde fuit dolus à Palamede.

132. *Alius.*] Menelai errores poſt abſolutam Vlyſſis peregrinationem ſubiunguntur. Menelaus enim quum Helenam Troiæ non reperiſſet, verùm abreptam fuiſſe, nec vnquam Troiam veniſſe cognouiſſet: ad eam quærendam longis itineribus in AEgyptum contendit. Homerus tamen peregrinationis cauſam tribuit ſacrificiis, quę quondam omiſſa, in AEgypto eſſent inſtauranda. Alij etiam ſaluti eius hoc modo conſultum fuiſſe volunt, ne vnà cum fratre, vt erat in fatis, interimeretur. Cæterùm ex hac eius peregrinatione quædam AEgypti præfectura nomen de illo ſumſit.

ibid. Aufugerat.] abreptum à Mercurio, vt oſtendit Euripides Helena. poteſt etiam ſimpliciter dici, Helenã inſtar auis alicuius auolãtis euanuiſſe.

ibid. Scopulos.] Siciliç, Arima dictos. Per anum capularem Cyprum ſynecdochicè innuit. Nam quum in Cypro quondam latêret Venus, & à diis quęreretur, anus cuiuſdam indicio prodita eſt: quam deinde irata mutauit in ſaxum. Atque ita quidem Scholiaſtes. verùm ego Plutarchum ſequi malim, qui Erotico, poſtquam dixit, grauiter ſæpe puniri eos, qui ſunt in amantes ingrati, de hac anu ſubiungit: ἃ γὰρ ἂν λέγοι τις ἀξιωθῆναι καὶ λελιθῶσθαι τὴν δὲ τὴν ἐν Κύπρῳ παρακύπτουσαν τὴν προσαγορευομένην. & paulo pòſt, ἐκείνη μὲν ἀπελιθώθη παρακύψασα τὸν ἐραστὴν ἰδεῖν ἐκκομιζόμενον. Similis eſt in Ouid. Anaxaretes fabula.

133. *Eremborum.*] apud Nilum habitantium: qui aliter Troglodytæ & Ichthyophagi nuncupantur. Myrrhæ vrbem dicit Biblum, in qua Myrrha, poſtquam in arborem verſa fuit, partu ſoluta eſt. hiſtoriam narrat Ouidius. Puerperæ dicuntur ægritudines, vt Lucinas horas protulit Prudẽtius.

ibid. Gauantis.] Adonidis Byblij, qui tamen cum Cyprio ſæpe confunditur. eum Veneris odio Muſæ interemerunt, immiſſo per venationem apro, cuius dente periit. vide Theocriti canticum elegantiſſimum εἰς νεκρὸν ἄδωνιν. Schœnis dicitur Venus à iuncis, vt vult Scholiaſtes: Arenta à iungendis & copulandis amantibus. Hoſpita Venus colebatur ab AEgyptiis, teſte Herodoto.

134. *Cephei.*] AEthiopum regis. Per calcitratus intelligit fontem, quem olim Mercurius, quum Iouem cuſtodiret, pedis pulſu excitauit: vnde & locus ipſe πέτρα ἑρμοῦ dictus. Laphrius vocatur Mercurius, quomodo Minerua ſuprà Laphria.

135. *Cepphus.*] is heic pro ceto ponitur, quẽ Neptunus in AEthiopiam immiſerat, iuſſo inſuper Cepheo Andromedam filiam belluæ epulandam proponere: quã deinde Perſeus monſtrata ceto Gorgonis facie (aut in ventrem ceti ingreſſus, more Herculis, vt videtur velle Lycophron) à morte liberauit, & vxorem duxit. Aurigenam dicit Perſeum, ex aureo Danaës imbre genitum. eundem vocat & pennipedem, quòd Mercurij talaria ſumſerat, à quo etiam falcem acceperat, quæ heic nouacula.

137. *Interficeretur.*] interfectus fuit. neq; rectè heic Scholiaſtes Poëtæ inſultat, & crapulam obiicit, quum tales

Metachronismi & poëtis familiares sint, & Cassandram valdè deceant. itaque eadem figura dicet infrà,

Θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός.

Messorem vocat Perseum, qui Medusæ Gorgonis caput demessuit & amputauit.

137. *Equihominis.*] Nam collo Medusæ amputato, equus ex eo & homo prodierunt. Itaque vocat Medusam ex collo parietem: nec non saxificam, propter effectum. mustelæ autem marinæ dicuntur ex collo siue ore parere.

ibid. In statuas c.] ostenso Medusæ capite, vt Cephenis apud Ouid. pro *πίτρων* legēdum censuerim *πήρον*. Vocat deinde Perseum furem lucernę seu oculi, quo Gorgones tres vicissim vtebantur, quémque Perseus, vt Medusam commodiùs obtruncaret, interuertit.

ibid. Arua.] AEgypti, quam Nilus quotannis inundat. In AEgypto porrò Troiam nouam condidisse Menelai comites, auctor est Diodorus. Asbystes dicitur fluuius gentili vrbis nomine, sicut & Bisaltes.

138. *Condormiens.*] ad obtinendum à Proteo responsum. extat fabula Odyss. δ. Argiuam canem dicit Helenā, quę tantùm feminas pariebat, vt Hermionam & Iphigeniam: ac tres habuerat viros, Menelaum, Paridem, Deiphobum. nam reliqui duo, Theseus & Achilles, legitimi coniuges nō fuêre, quum alter eam septennem, alter secundum quietem vxorem habuerit. Cæterùm pro *ἀργύνας* habet Stephanus *αἰγύας*. est enim illi *αἴγυς* vrbs Laconiæ, secundum Euphorionem.

ibid. Iapygum.] Apulorum, quorum deuicto exercitu, Mineruæ Spoliatrici, cui spolia tribuuntur, dicabit donaria. *ἀπάρχαι* & *ἀμαξίδες* idem valent. Siris Italiæ fluuius est, & vrbs. Laciniū Crotonis est promontorium, in quo & Iunonis Laciniæ templum fuit.

139. *Iuuenca.*] Thetis. De Hoplosmia Iunone diximus. Nouem cubitalem intellige Achillem, Thetidis F. ab Aeaco Pelei patre, & Doride Thetidis matre ortum. Quinetiam Eleæ matronæ, primis ludorum initiis, inter cæteros, quos Achilli habebāt honores, solenni ritu pectus plangebāt. testis Pausan. Eliac. β. Terræ cacumen de Lacinio intelligitur.

140. *Tauri.*) Erycis Siculi, qui hospites lucta victos interimere solebat. filius autem fuit Veneris, quæ Colotis vocatur à iuuene quodam, qui à manibus & pedibus (ea Græcis *κῶλα*) olim suspensus, postquam à puella quadam solutus fuit, Veneri Colotidi templum Athenis dedicauit. alij malunt à femoribus nomen duci, vt Lucianus à promontorio. Alentia vel Alesias dicitur Venus ab Alente, Colophonis fluuio, ad quem colebatur. Longurus Siciliæ lacus, vt & Gonusa.

ibid. Saltum.) Corcyram, in quam Saturni falx decidit. De Conchea nihil adhuc apud vllum scriptorem reperire potui. De Sicanis vide Diodorum.

141. *Induta.*) Herculis, cui Iason, Crethei nepos, templum circa Syrryn, peractis ibi certaminibus, extruxit.

ibid. Seruant.) Strabo ε. *καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τ' ἀποστλεγγισμάτων παγέντων, ἃ ἐποίουν οἱ Ἀργοναῦται, φασὶ διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διαποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ψήφους.* Apollonius hæc Aethaliæ insulæ tribuit.

142. *Alios*) Guneum, Prothoum, & Eurypylum. Teuchira Libyæ vrbs, pòst Arsinoë dicta. Atlantis diuersorium est Libya, in qua est Atlas mons altissimus, ab incola denominatus.

ibid. Mopsum.) Argonautam, Ampyci F. & Titæronis, qui vrbi nomen dedit,

dedit, nepotem. is morsu serpentis periit, teste Apollonio. Iam alius est hic Mopsus ab eo, qui suprà fuit Apollinis F.

ibid. Erexerunt.] Idem fit Elpenori apud Homerum, Idmoni apud Apollon. Palinuro & Miseno apud Virgilium.

144. *Ausigda.*] Libyæ vrbem, numero multitudinis, secundum Callimachum: insulam, secundum Hecatæum. eam Cinnyphus præterfluit.

ibid. Colchica.] Medea. Quod heic de patera dicitur, id ab Apollon. tripodi cuidam Apollinis Hyllæensibus viæ ducibus, & item alteri Tritoniæ paludis præsidibus donato tribuitur: apud quem deinde, sicut & apud Pindarum, glebam Triton Euphemo & Argonautis tradit in xenium. Scopulos dicit Syrtes. De Tiphy Ouidius,

> *Tiphys in AEmonia puppe magister erit.*

145. *Regionis.*] Libycæ. Apollonius:

> ———πάτρως δ' ὅτι χθονὸς ἰδμονέστ,
> Μήτι τιὸ δηλοῖαν αἰασίη δεῦ ἰσὸσι.

Triton biformis vocatur, quoniam suprà homo, infrà piscis est. fuit autẽ rex Libyę secundum veram historiam. Per donum intellige pateram Tritoni donatam, quam deinde Libyes acceperint. Asbystæ sunt Libyæ populi. Cyphæi sunt in Perrhæbia, Gunei regno.

146. *Tenthredonis F.*] Prothoum. Palythrium sumit pro Magnesio. Cæterùm hunc versum cum Stephano sic lego,

> Ἀμφρύσιον σκηπτοῦχον ἀνρνάμπον.

Amphrysus Magnesię fluuius, cuius & vrbs Euryampe. Prothoi porrò epitaphium in cenotaphio tale reperitur,

> Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου Τενθρηδόνος υἱοῦ
> Κεῖται. ἀοίκητον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει. id est:

> Corpus habet pontus Prothoi Tenthredone nati.
> Iste viri tumulus nomen inane gerit.

ibid. Lupi.] Locus est in Thessalia, qui λυκοσίμιον appellatur, quòd ibi lupus quidã quum boues & oues, quas pro Actore interfecto, Peleus Acasto patri miserat, comedisset, in lapidem sit cõuersus. Huius loci, sicut & Thessaliæ totius, rex fuit Eurypylus: cuius latiorem historiam vide in Achaicis Pausaniæ. Tymphrestus Meliensium mons est, Thessaliæ populorum.

ibid. AEgoneam.] Meliensium vrbem, aliis AEgonem. Echinus, Irus, Trachin, vrbes Thessaliæ: Titarus verò mons. Gonus etiam Gonusa dicitur, & ab Hom. αἰπεινὴ γονόεσσα. Phalanus & Olosson (contractum ex Oloosson) Epiri & Thessaliæ sunt vrbes. Castanæa Magnesiæ vrbs. de qua dicta sunt secundum quosdam τὰ κάστανα, sicut à Cerasunte cerasa.

147. *Album.*] Philoctetem, qui quum in Lemno relictus esset, à Græcis postea fuit arcessitus, quoniam ad expugnandam Troiam, Herculis sagittis, quæ penes ipsum erant, opus videbatur. Hinc Propertius,

> *Troia bis OEtæi numine capta dei.*

siquidem semel ab Hercule ipso capta fuit, iterũ ipsius mortui sagittis, quas iubebat oraculũ in castra Græcorum deferri. AEsarus Crotonis fluuius. Ab hydro morsum fuisse Philoctetem, vel è Sophocle notum. De Crimissa Virg. lib. 3.

> *——heic illa ducis Meliboei*
> *Parua Philoctetæ subnixa Petilia muro.*

eam postea Lucanorum fuisse metropolin, tradunt interpretes.

148. *Facis.*] Paridis, quem dum gereret in vtero mater, facem in somniis visa est videre. Tubicina Mineruа ab

Argiuis tanquam tubarum inuentrix colebatur. Illa, inquit Cassandra, telum Philoctetis in Paridem rectà diriget, intendens nexum Mæotium, siue arcum flexilem (nisi quis πλόκον de crinibus malit dici) quem Hercules à Teutaro Scytha acceperat.

ibid. Duræ.] Trachiniæ fluuij, iuxta quem Hercules in rogo viuus combustus est, ministrante illi Philoctete, & pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente. arcum enim heic draconem vocat, propter formam rotundam: vt alij, propter sibilum telorum. sic ὄφιν vocauit sagittam Aeschylus. Et quemadmodum heic lyræ de telis dicuntur, ita vicissim Pindarus cantica sua lyrica vocat tela: & ψαλμοὶ per translationem de arcu dicuntur. Molares pro telis ponit, quæ tanquã dentes mordent.

149. *Crathis.*] fluuius Sybaritidis. Ouidius:

> *Crathis & hinc Sybaris uestris conterminus oris,*
> *Electro similes faciunt auróq; capillos.*

Alæo Apollini templum cum arcu dedicauit Philoctetes, postquam certam nactus sedem, ἀλᾶσθαι, id est, errare & vagari desiit. Nauæthus, Italiæ fluuius, à nauium incendio denominatus. vide Halicarnass.

ibid. Occident autem.] Quum enim Pellenij ex Achaia profecti Italiam incolerent, superuenientes postea Lindij siue Rhodij, illos expellere noluerunt. quod dum fieret, aduenit eò Philoctetes, qui à Rhodiis quum staret, occisus est in prœlio à Pelleniis.

ibid. Quos.] Lindios & Rhodios. nam Lindus est vrbs Rhodi, in qua Thermydrus & Carpathus montes. Alienam terram intellige Italicam.

ibid. Macallu.] Italiæ ciuitate, quam Polybius μάκαλαν vocat. Quoniam tamen Macellus: Siculis & Ionibus, hortorum septum significat, vt docet libro 4. Varro: non absurdè quis existimet μακέλλας heic maceriam sonare, in qua sepultus fuerit Philoctetes.

150. *Equi fabricator.*] Epeus Phocensis, Panopei (ab hoc vrbs Panopeus dicta) F. qui Durateum equum fabricatus est. Langaria, vrbs Italiæ, quam incoluit Epeus: id quod heic, tanquã ἐν ὑπερβατῷ propter hyperbaton sequens omissum, subaudiendũ venit.

151. *Quod de ouibus.*] Quum liberi Pterelai, Teleboarum ac Taphiorum regis, boues Electryonis, Mycenarum regis, abegissent, & liberos vnà occidissent: Alcmena, Electryonis filia, matrimonium suum illi promisit, quicumque fratrum ipsius mortem vlcisceretur: qua accepta conditione Amphitruo, Cephalo Atheniensi & Panopeo Phocensi assumtis, Teleboas expugnauit opera Comæthonis filiæ Pterelai, quæ Amphitruonis (secundum alios, Cephali) amore capta, aureum patris capillum desecuit. Iam in hoc bello milites suos sacramento obstrinxerat Amphitruo, ne quid de præda (nam per oues tota præda intelligitur) absconderent. quod quidem iusiurandum Panopeus transgressus est. Vxoria connubia dicit nuptias Alcmenæ, quas ambibat Amphitruo.

ibid. Alætin.] Mars & Minerua, bellici sunt dij, per quos peierarat Panopeus. Dicitur Minerua Cydonia à Cydoniis Arcadiæ vel Cretæ populis. eius templum Clymenus in Elide extruxit. Alætis quomodo dici potuerit, non video, nisi ea fortè ratione, qua Bacchus ἄτης cognominatur, & Venus αἰσία. Mars deinde Thraciæ deus vocatur, quòd olim Thraces fuerint bellicosi. quanquã & in Thraciæ finibus procreatum tradidit Sophocles. Frater Panopei fuit Crissus.

152. *Dij.*] Mars & Minerua, irati Panopeo periuro. Pugilem egregium fuisse Epeum, ex Iliade manifestum fit. Calaber etiam hoc elogium illi tribuit:

——ἀλλ' οὔτις ἐτόλμα ἐλέγξαι ἰκέσθαι.
Εἵνεκα πυγμαχίης. πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
Ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ' ἄρεος ἴσου δήεις.

Cyris & Cylistarnus, Italiæ fluuij.

153. *Statuam.*] equum Durateū. hunc ad Mineruam Iliacam placandā Græcos erexisse, probare nititur Dio in oratione pulcerrima, quæ τρωϊκὸς inscribitur. Myndia dicitur Pallas à Myndo, Cariæ vrbe. Stephanus tamen eam vult in Calchide coli. De hac Epei dedicatione conscripta est Theocriti πέλεκυς (eam Simmiæ attribuit Hephæstio) poëma elegans & artificiosum.

ibid. Phænodamantis.] cuius historia iā est explicata. Clades dicit eas, quibus Laomedon coactus fuit Hesionā filiam ceto exponere. Læstrygones nunc Leontini vocantur.

154. *Luctatoris.*] Erycis, à cuius matre, Venere, seruatæ sunt Phœnodamantis filiæ.

155. *Catulum.*] filium, Egestem nomine, & Acestem Virgilio dictum: qui tres in Sicilia vrbes condidit, Segestā, siue Acestam, Erycem, & Entellam. Spurius Anchisæ dictus est Elymus, quem in Siciliam, tres habentem colles atque promontoria, abduxit vnà cum aliis Troianis Egestes: vnde Trinacrius iuuenis videtur à poëta vocari. Historiam vide in Halicarnass. fol. 32. codicis Græci.

ibid. Patriam.] antiquam, nempe Troiam. Lego autem heic σεσφρόπαγον vno verbo. nam de lugubribus vestibus loquitur Cassandra. nisi quis malit σεσφρονπάγον gentile. est enim σεσφρόπαγα Siciliæ vrbs. Quinetiam Gregor. Nazanzenus in tragœdia sua carmen hoc à Lycophrone mutuatus, σεσφρόπαγον habet.

ibid. Intonsa.] Hoc de viris intellige. mulieres enim contrà comam in luctu tondebant apud Græcos.

ibid. Multi.] reliquorū Troianorum. Siris & Leutarnia, Italiæ vrbes. harum Siris postea πόλιον dicta, pro fluuio quoque sumitur.

156. *Calchas.*] de quo suprà dictum fuit. Miris verò modis torquet se heic scholiastes, & solita audacia Lycophronem temerè reprehēdit. Id enim sciendum est, Calchanti prædictam fuisse mortem in hoc tempus, quo in vatem se peritiorem incideret, vt Colophone accidit. eam historiam nunc Lycophrō repetit, quasi diceret: Calchantem, postquam inferior in arte vaticinandi deprehensus est, occisum ab aliquo fuisse: quanuis alij dolore periisse tradāt. nam quod ait de Hercule Scholiastes, ab eo occisum Calchantem: id vnde sumserit, nescio. ex poëtæ certè verbis nihil tale colligi potest, neque adeò ex quoquam eorum, qui Herculis res descripserunt. Sepulchrum Calchantis, cuius heic fit mentio, honorarium dumtaxat fuit. nam de eodem dicetur infrà,

Ὁ δ' αὐτονέων ἄγχι Κάλχαντος τάφων
Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄπρος Σισυφείων.

Sisyphium vocat Calchantem, quòd instar Sisyphi, qui etiam in prouerbiū venit, callidus calculator, & prudens fuerit. Theognis,

Πλείονα δ' εἰδείη αἰολίου Σισύφου.

Dercyllidas quoque Xenophonti Sisyphus cognominatur. Flagellum rotundum de pugno potest intelligi, quandoquidem & alios multos hoc modo sustulit Hercules: vel de fulmine. dicitur enim & γογγυλάτης Iupiter. Chonia siue Chone olim dicta fuit Italia, testibus Hesych. & Steph.

Itaque rectè apud Aristot. χῶνες pro χάονες à doctiss. viro, P. Victorio, repositum est. Nominis originem quidam ad Herculem referunt: qui quum AEgyptiorum lingua Chon vocaretur, in Italiam delatus, Chones à se quosdam denominauerit.

156. *Dolore afficient.*] Quum enim Troiani isti in Italiam venissent, Ionas siue Athenienses, qui priores illam occuparant sedem, expulerunt, adiuuantibus Crotoniatis & Achiuis: quique in Mineruæ templum confugerant, eos vnà cum sacerdote trucidarunt. Laphria & Tubicina cur dicatur Minerua docuimus. pro ξουθίδης repono ξουθίδας, ex emendatione I. Aurati, viri vtraq; lingua doctissimi. nam Ion fuit Xuthi F. à quo Iones appellati Xuthidæ, teste Hesych.

ibid. Gentilem.] Græci enim cũ Græcis, nempe Athenienses cum Achiuis, commissi erant. Pro flamine posset etiam proprium Lerarchi nomen, qui fuerit sacrificulæ filius, poni. λήϊτον quidem Herodotus ab Achiuis prytaneum dici testatur.

ibid. Alij.] Græci. Tullesij montes sunt in Thessalia. Pro ἀλτομίχθοιο Scaliger legit ἀλιομίχθοιο.

158. *Amazonis.*] Cletes, quæ quum Penthesileam heram, quæ heic impigra puella vocatur, per mare quæreret, in Italiam tempestate delata, Cletem vrbem condidit, cuius reginæ deinceps omnes Cletes nomen tenuerunt.

ibid. Cuius.] Pẽthesileæ, quam etiam post mortem Achilles amauit. Propertius:

> *Cuius ut auratam nudauit cuspide frontem,*
> *Vicit victorem candida forma suum.*

Postquam igitur cognouit à Thersite, qui heic propter formæ turpitudinem semiformis vocatur, eius oculum esse læsum, ipsum occidit.

159. *Vrbem.*] Cleten. Quam heic vocat reginam Cleten, posterior fuit illa, quæ vrbem condidit. siquidem omnes, vt dicebam, Cletes vrbis reginæ, Cletæ vocabantur. Laures filios nuncupat Crotoniatas. Laure enim Crotonis vxor fuit. De Terina & Ocinaro dictum est.

ibid. Ferentem.] Nireum. Homerus.

> Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
> Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλείωνα.

Aprum ducem intellige Thoantem, Andræmonis & Gorges F. AEtolum natione. est enim Lycormus AEtoliæ fluuius. Pedata vela dicit, quòd pede suo siue fune subtus vtrimque tẽdantur & circumagantur. nam, vt inquit interpres Apollonij, τὰ χοινία, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς κατὰ τὰς γωνίας, πόδας καλοῦσι, ἐφεξῆς δὲ ποιούντων, προπόδας. Virgilius,

> *Vnà omnes fecere pedem.* ——

Lucanus quinto,

> —— *& flexo nauita cornu*
> *Obliquat læuo pede carbasa.* ——

& octauo,

> —— *quo nunc pede carbasa tendi*
> *Nostra iubes* ——

Catullus pedem pro ipso velo posuit. Plautus versoriã vocat, vt nuper Turnebus docuit, vir doctissimus. Argyrini porrò sunt Epiri populi, teste Stephano, ne Scholiastis deliria sequamur. Ceraunia quoque Epiri promontoria.

160. *Lacmonij.*] Lacmone vocatur Pindi montis vertex, à quo multi oriuntur fluuij, in his Aeas.

ib. Vicinus.] AEanti. Crathidẽ Callimachi scholiastes in Arcadia, Herodotus in Achaia ponit: à quo etiam is, qui in Italia fluit, nomen acceperit. id quod & Pausaniæ videtur. Mylaces, Epiri populi, in qua Nereus ac Thoas cum suis habitarunt. Polæ etiam op-

pidum est Epiri, quod Colchi, quum Medeam non inuenissent, ad quam inuestigandam ab Aeete (is fuit Aeæ vrbis in Colchide, & Corinthi princeps) missi fuerant, nec auderet in patriam reuerti, iuxta Dizerum fluuium extruxerunt, & ab exilio, quoniam πόλαι Colchis exules notant, denominarunt. Callimachus, citante Strabone, de Colchis & Polis hæc cecinit:

Οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῖο πόρου σχάσαντες ἐρετμά,
Λᾶα παρὰ ξανθῆς Ἁρμονίης ὄφιος
Ἄστυρον ἐκτίσσαντο, τὸ μέν φυγάδων τις ἐνίσποι
Γραικός, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε πόλας.

Apollonius quoque,

Οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
Τύμβος ἵν' Ἁρμονίης Κάδμοιό τε πύργον ἔδειμαν
Ἀνδράσιν ἐγχείοισιν ἐφέστιοι.——

Hanc vrbem Plinius Colchinum videtur vocasse, Sponsiferam nauem vocat Argonem, qua Medea fuerat abducta.

162. *Meliten insulam.*] Pachyno obiectam: à qua Melitæi catelli celebrantur, quanquam alij ad Illyricam Meliten hanc originem referant. Othronus, inter Epirum & Italiam insula.

ibid. Sisyphij filij.] Vlyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset, Hecatæ, quæ somniis præest, templũ extruxit, & Hecubæ cenotaphium. vnde factum est, vt pars quædam Pachyni ab Vlysse denominata fuerit Vlysseum promontorium. Longatis hoc loco Hecate dicitur, quemadmodum suprà Minerua. solent enim aliquando poëtæ idem epitheton diuersis diis attribuere.

ibid. Aui occisor.] Elpenor, qui auum Abantem, quem videbat negligenter à famulo duci, imprudẽs occidit. nam in seruum directo baculo, casu auum petiit, vt etiam Tlepolemus Licymnium. qua de causa quum exulare cogeretur, expeditionis Troianæ socius fuit, & inde in Epirum deuenit. Homerus tamen ad Troiam occisum tradit, epitaphium Græcũ, cuius hæc est inscriptio: ἐπὶ ἐλεφήνορος κειμένου ἐν Ξίφ. Coscynthus aliter Euripus dicitur, Eubœæ fluuius.

163. *Integro a. e.*] Hoc Græci vno verbo ἀπενιαυτίζειν, & exilium ipsum ἀπενιαυτισμὸν dicunt. Solebant autem veteres, si quem ciuium, ac præcipuè propinquorum occidissent, annuo exilio mulctari.

ibid. Telphusia.] Arcadica, à Telphussa, vrbe Arcadiæ. éstque hoc Erinnyis epitheton. eam enim Thelpusij (sic eos vocat Pausanias) Cererem appellant. Abantia, vrbs Illyriæ (Amãtia κατὰ βαρβαρικὴν φωνὴν teste Steph. dicta) ab Abantibus Troia redeũtibus condita. Atitanes Epiri populi. Iã pro τράχιν, vel τραχηνὴν, vel πλακτὴν (quorũ nullum placet) lego ἀκτὴν, idque sumo ἐμφατικῶς (quemadmodum & Plutarchus Arato, præsertim quum adiiciatur αὐτὴν) pro Leucade, quam Homerus ἀκτὴν ἠπείροιο dixit: licet id Stephanus Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictæ. Prope Leucadem est Actium promontorium. Varias Actas enumerat Stephanus. Pro πολυάνθου quoq; restituo πολυανθής, ex Apollonio & Steph. est enim Polyanthes Chaoniæ fluuius, de quo sic Apollonius:

Ἠριδανὸς ἔσθ' οὗ ποτε ἀρμάτων ἐκ Ἡλίοιο
Αἰθαλόεις ἐς Πολυανθὲς κάππεσεν ἠὲ δ' ἐπ' αὐτοῦ
Τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνεκήκιεν ἀτμόν. id est,

Semustus Phaëthon Solari decidit axe
Florentem in Polyanthis aquam.

quæ nunc quoque paſſim
Vulneris ardentis tetros expirat
odores.

164. *Alius.*] Podalirius, frater Machaonis, ab Eurypylo occiſi, vt refert Calaber. De Aſclepiadarum peregrinationibus Ariſtides, orator diſertiſſimus, hæc tradit: *τὴν μὲν τοῦ στρατείαν ἡμαρτηκότας εἰς ὑποδοχὴν τοῦ παιδὸς, ἤδη δὲ, ὡς ὁ κοινὸς λόγος, πλεύσαντες εἰς Κῶ τὴν μὲν Μεροπίδα, οἰκίζουσί τε, καὶ εἰς ἤδη τρέπονται τῇ φύσει τῆς χώρας κατέσχον.* & paulo pòſt: *ἔχει δὲ καὶ τὸν χαριέντα τόπον, καὶ ναὸν ἵδρυσεν τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν. ἀπέλαυσε δὲ ἡ καὶ Κύπρος αὐτῶν.* De Calchantis ſepulchro dictum eſt. Pro *ὀγχέσι* Scaliger mauult *ὀγκῶσι*, & mox *τύμβος* pro *τυμβόν*.

ibid. In ouillis.] Daunij enim ſecundum quietem accipiebant oracula, quum ouillis pellibus ante templum ſiue aram Podalirij incubarent. Iauabant prætere a ſimul cum pecoribus in Althæno fluuio, valetudinis cauſa. AEſculapius olim Epius dicebatur, vt & medicus quilibet. eius filius, Podalirius.

165. *Legatis Aetolorum.*] Diomedes, vt ſuprà diximus, Dauniæ terrę imprecatus fuerat, ne vnquam fructum ferret, niſi ab aliquo eius gentili coleretur. Venerunt igitur poſt aliquod tempus in Dauniam Aetoli, & hæreditariam terram repetierunt. Iuſtinus tamen initio duodec. hanc hiſtoriam ſic enarrat:

Pulſi ab Apulis (Diomedis ſocij) *conſulentes oracula, reſponſum acceperant, locum, quem reperiſſent, perpetuò poſſeſſuros. Hac igitur ex cauſa per legatos, ſub belli comminatione, reſtitui ſibi ab Apulis urbem* (Brunduſium) *poſtulauerant. Sed ubi Apulis oraculum innotuit, interfectos legatos in urbe ſepeliunt, perpetuò ibi ſedem habituros. atque ita defuncti reſponſo, diu urbem poſſederunt.*

Salangi & Angæſi ſunt Italiæ populi. Diomedes autem filius fuit Tydei, quem heic cerebriuorum vocat, quòd Melanippi hoſtis, à quo grauiter vulneratus fuerat, cerebrum in bello Thebano vorarit, vt eſt apud tragicos.

166. *Nauboli poſterorum.*] Schedij & Epiſtrophi, ducum Phocenſium, qui ad Troiam perierunt. Temeſſa Calabriæ ciuitas eſt, quam antea Tamaſſam vocauit. Hipponiū Italiæ mons. Cæterùm in Temeſſam etiam Vlyſſes aberrauit: cuius rei hiſtoriam deſcribit Pauſan. Eliac. β.

ibid. Criſſes.] in Phocide. Lilęa quoque Anemorea, Amphiſſa, Abæ, Phocidis vrbes.

ibid. Setæa] Hæc mulier fuit Troiana, quæ quum in exilium abduceretur, & iter longius ægrè ferret, naues Troianorum apud Crathidem & Nauæthum, Italiæ fluuios, combuſſit. qua re cognita Troiani ipſam ad rupem quandam, quæ inde Setæa dicta, vt & regio ipſa Setæum, cruci affixerunt.

167. *Membletis.*] Italiæ fluuij. Quam heic *κυρνιαῖαν νῆσον* vocat Lycophron, eadem videtur, quæ *κύρνος* dicitur: quā quidem Latinis Corſicam eſſe, ignorat nemo. Lametus etiam Italiæ fluuius, iuxta Crotonem.

168 *Atque illos q.*] Epilogus enumerationis Græcorū, qui peregrè vel perierūt, vel diu vagati ſunt, & nouas deduxerūt colonias. hinc ad eos tranſit, qui in patriam reuerſi, indignè ſunt excepti.

ibid. Cerdylæ.] Ioui, qui à lucro ſic denominatus videtur, vt ab vrbe Larynthius. Cū echino cōparat Nauplium, propter aſtutiā. de eius technis diximus. Gallinas dicit vxores Græcorum Troiā profectorū. Nauiuoras faces intelligit eas, quas de Caphareo monte ſuſpēderat Nauplius. Ramū vocat Pa-

lamedem, dolis Vlyssis interfectũ, & in Lepetymno monte Methymnæo, sepultum.

169. *Vnus.*] Agamemnon. is Mycenas reuersus, ab vxore fuit interfectus, sumta in balneo tunica, quæ nec colli nec manuum exitus haberet. Homerus in mẽsa occisum tradit ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. Cum Lycoprone facit AEschylus Eumenidibus. De balnei veterum hæc Artemidorus: πάλαι μὲν εἰκὸς ἦν πονηρὰ τὰ βαλανεῖα. ἐπεὶ μὴ συνεχῶς ἐλούοντο οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἢ πόλεμον καταστρεψάμενοι: ἢ μεγάλου παυσάμενοι πόνου. ἦν γὰρ αὐτοῖς ὑπόμνημα πόνου ἢ πολέμου τὸ βαλανεῖον, καὶ αὐτὸ τὸ λούεσθαι.

ibid. Tænarum.] ad inferos, quò fert ex Tænaro via. Leænam dicit Clytæmnestram.

ibid. Ego autem.] Cassandra enim simul cum Agamemnone, cui ab Aiace tradita fuerat, in balneo, tãquam pellex est occisa. Eodem quoque modo apud AEschylũ de morte sua vaticinatur Casſãdra, & sic ait inter cætera.

Ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ibid. Siquidem mihi.] Quæ heic est in Græco contextu loquendi forma, genuina est illi Euripidis Alcestide,

Ἐν ταῖσι αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
Σοὶ τάσδε θεῖναι πλευράς. ---- & iterũ:
Γώλοις σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην.

Nec discrepat hinc, quod extremis Troadibus legitur, μέλας γάρ σ' ἔσω κατεκαλύψε θάνατος. sic enim hunc locum restituimus. Neque ignotum est Homeri hemistichium,

Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

Similiter quoque Virgilius:
----*nec te tua funera mater*
Produxi: ----quem locum peruertunt interpretes.

170. *Vipera dipsas.*] Clytæmnestra, de qua sic eadem apud AEschylum.

----τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,
Τύχοιμ' ἄν, ἀμφίσβαιναν ἢ σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Θύουσαν ᾅδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
φίλοις πνέουσαν: ----

Viperam autem à dipsade differre, naturæ studiosis notum est.

171. *Sine gemitu.*] Pro ἀστένακτα videntur Scholiastæ quidam Græci ἀσύμβατα, id est, sine intermissione ac mutatione, legisse.

ibid. Vocans autem.] Miror audaciam prioris interpretis, qui hæc ad Clytæmnestram refert, ideóque θῦσαι pro θῦσαι ausus est reponere: quum & sensus huic repugnet, & scriptorum testimonia longè aliò vergant. Nam apud Homerum Agamemnon ad Vlyssem de Casſãdrę clamore & ciulatu sic ait,

Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί. ------

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat.

ibid. Catulus.] Orestes, de quo sic eadem apud AEschylum:

Ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός.

Tractarunt hoc argumentum Sophocles Electra, AEschylus Choephoris.

ibid. Maritus.], Agamemnon, cui mortuo templũ Spartani dedicarunt, Agamemnonis Iouis appellatum. Sicut enim Iupiter Spartæ vocabatur Agamemnon, vt suprà diximus, sic Agamemnon vice versa post mortem cognominatus est Iupiter. Similiter in AEgypto Venus Zephyritis appellata fuit Arsinoë, reginæ cognomine, vt apud Callimachum in Athen. lib. 7. & Arsinoë rursum Zephyritis, vt apud Catullum est videre, & Edylum in Athen. lib. 11. vbi & Arsinoës templum commemoratur. Aristæus quoque Iupiter quondam dictus est, si Apollonij Scholiastæ credimus, & Pythioni-

ce meretrix, Venus teste Theopompo. Quinetiam Ammonis ac Beli cognomina ab hominibus desumta, testatur Pausanias. OEbalus autē Tyndari pater fuit, rex Spartanorum, secundum quosdam.

171. *Templum.*] Pausanias quoque de templo quodam Alexandræ, Amyclis extructo, scribit in Laconicis: atque alio, Leuctris. Dardanus, Italiæ vrbs iuxta palustres Salpes aquas.

172. *Hectorea.*] quę in occipitio nutriębatur. Errat enim hac in re Scholiastes, & quicunq; eum sequuti sunt. Sic enim Timæus, citāte Polluce lib. 2. τὴν κουρὰν ἑαυτῶν περισταλῆναι μὲν δὴ περὶ τὸ μέτωπον, περικεχύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. Abantum autem coma aliter, vt poëticè loquar, vocabatur.

173. *Remedium.*] Adumbrauit illud Euripidis ex Hippolyto,

Γίνη μέγιστα δακρύων καρπουμένας.

Multa quidē habet hic poëta ex Euripide atque etiam Sopocle sumta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet.

ibid. Furiarū vestem.] id est, nigram. cum tali enim veste pingebantur Furiæ. Virgines igitur Dauniæ, quæ nubere nolebant, vestem nigram sumebant, & ambulabant cum baculo. faciem quoque cærulea tinctura deformabant.

ibid. Luctum contra.] Tertio post excidium Troianum anno pestis grauissima per totam Locrensem regionem est grassata. de hac sedāda Apollo consultus, iussit Locrenses mille deinceps annis continuis ad Mineruam Troianam, quæ ipsis ob Cassandræ stuprū grauiter esset infensa, puellas duas sorte lectas mittere. Eas deinde Troiani, quum primùm mittebantur, in itinere occidebant, & combustorum cadauerū cinerem proiiciebāt in mare. vnde aliæ cautiores deinceps factæ, furtim Troiam vsque in Mineruæ templum commeabant, vbi postea Deæ perpetuò ministrabant: quem quidem morem ad suam penè ætatem vsque durasse testatur Plutarchus, περὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων, adductis etiam poëtæ cuiusdam hac de re versibus, καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος ἀφ' οὗ Λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους,

Αἳ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν ἠΰτε δοῦλαι
Ἠοῖαι (lego ἠῷαι) σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν
Νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι,

διὰ τὴν Αἴαντος ἀκολασίαν. Quocirca minus mirum videri debet, quod inquit paulo pòst de millenario tēpore Poëta. Si quis enim à Troia capta mille deinceps annos numeret, ad 574. annum ab V.C. perueniet. Quid quod etiam D.Hieronymus huius historiæ quodam loco meminit his verbis: *Iustum est & Locridas virgines non tacere: quæ quum Ilium mitterentur ex more per annos circiter mille, nulla obscæni rumoris & pollutæ virginitatis ullam fabulam dedit.*

Veneris prædonem vocat Aiacem, quòd Cassandram virginis nomine spoliauerit.

174. *O Larymna.*] Enumerat regiones eas, ex quibus puellæ sorte ductæ, Troiam sint missæ. Larymna Bœotiæ vrbs est, secūdum Strabon. & Pausan. Sperchеus & Boagrius sunt fluuij Thessaliæ, Locridi vicinę. Cynus, vrbs Opuntis & nauale. Scarphea, cui postea Pharygis nomen inditum: Naryx, à qua Narycius dictus Aiax: Phalorias quoque ac Thronium, Locridis sunt oppida. Hodœdocea domus ab Hodœdoco, Oilei patre, teste Eustathio, denominatur. Itaque pro ἰλέως lubēs reposuerim οἰλέως (aut saltem dixerim, primam nominis huius literam poë-

ica

tica licẽtia, qua etiam Hesiodus, Pindarus, & Euripides vsi, sublatā) quam quidem coniecturam nostram, sicut & alias quasdam, Scaliger quoque in versione sua sequutus est. Gygæa Minerua videtur à palude Gygæa dicta. vocatur etiam Agrestis de agriculturæ inuentione.

ibid. *Traronis.*] montis Troiani, vt vult Scholiastes. Scaliger, quem heic sequi malim, τρέρωνος legit. Quòd autem de combustione ait, fuit hoc apud veteres quoddam sacrificij genus, quo ciuitates fame vel peste laborantes expiabantur: atque ad id infelicia ligna solere adhiberi, refert Macrobius. Sithonia filia fuit Rhœtea, à qua dictum Rhœteum promontorium, quod heic totũ agrum Troianum comprehendit.

175. *Amphiræ.*] Mineruæ, quæ cur hoc nomen habuerit, adhuc ignoro. Robusta autem Trœzeniis colebatur, quemadmodum Robustus Iupiter Argiuis.

ibid. *Baculum.*] ramum, ad verbum. Propertius,

Ille etiam Hylæi percussus vulnere rami. & iterum,

Mænalio iacuit pulsus tria tempora ramo.

176. *Perniciosam gentem.*] Locrensiũ, quorum princeps, Aiax, olim Troianis perniciosus fuerat.

ibid. *O mater.*] Hecubam alloquitur, quomodo Penelopen Telemachus Odyss. ψ.

Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.

Persei siue Persæ filia est Hecate, quæ Perseis ideò vocatur, & à se deinde Perseides herbas denominat. vocatur & Brimo, quòd contra Mercurium infremuerit, licet hoc Ioui filio tribuat Clemens Alexandrinus. Hecubã porrò ab Hecate transformatũ iri dicit, quòd illa canum sit dea. De Strymone & Zeryntho dictum est. Pheræa nuncupatur Hecate à Pheris, vrbe Thessaliæ. Alij tradunt eam Iouis & Pheræ filiam fuisse.

177. *Herilibus.*] Vlyssis heri, cui Hecuba fortè obtigerat, vt est in Eurip. is enim honorarium Hecubæ sepulcrum, vt suprà diximus, in Sicilia extruxit. Triceruicem vocat Hecaten, vt modò triformem. nam, vt ille ait,

—tria sunt Hecateidos ora Dianæ.

siquidem Hecate Proserpina censetur: ac Diana inferna dicitur Hecate, sicut inferna Iuno, Proserpina.

ibid. *Frater.*] Hector. eum propter pietatẽ & cultum deorum, post mortem in beatorum insulas prædicit abducendum esse. Cæterùm Ophion antẽ Saturnum cum Eurynome in cælo regnabat: cuius solium postea tenuit Iupiter, expulso Saturno, Ophionis successore. Natalem Iouis terram dicit Thebas, vbi locus erat quidã, Διὸς γοναὶ dictus, in quo Iupiter, secundum quosdã, natus est. Thebas quoque vocarũt Græci quidam beatorum insulas, vt habet epigramma apud Herodotum,

Αἱ δ' εἰσὶν μακάρων νῆσοι, τόθι περ τὸν ἄριστον

Ζῆνα θεῶν βασιλῆα ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

Mater Iouis est Rhea, quæ Eurynomen, priorem reginam, de cælo deturbauit. quare & luctæ perita hoc loco dicitur.

178. *Pueriuoras.*] Lapidem Saturno, qui liberos omnes deuorabat, pro Ioue suppositum fuisse, vt & equum pro Neptuno, docent fabulæ. Iam Pausanias extremis Bœoticis supra Chæroneam tradit esse montem Petrachum. in quo Saturnus hunc lapidem comederit. Centaurum vocat Saturnum, quòd infrà draco fuerit: itaque bifor-

mis,instar Centauri:vel quòd olim in equum se conuerterit.

180. *Quo te.*] Quū Thebani bello simul & peste vexarentur, Apollinis oraculo iussi sunt Hectoris ossa Thebas deferre.id erat huiusmodi,citante Pausania:

Θηβαῖοι Κάδμοιο πόλιν καταναιετάοντες,
Αἴκ' ἐθέλητε πάτραν οἰκεῖν σὺν ἀμύμονι πλούτῳ,
Ἕκτορος ὀστέα Πριαμίδου κομίσαντες ἐς οἴκους
Ἐξ Ἀσίης Διὸς ἐννεσίῃς ἥρωα σέβεσθε.

id est:

Cadmei ciues,dentalis clara propago,
Si patria vultis felices degere auita,
Priamidæ Thebas arcessite Hectoris ossa
Ex Asia Iouis auspiciis heroa colentes.

Huc pertinet epitaphium Hectoris, nuper in schedis antiquis repertum,

Ἐπὶ Ἕκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.
Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
Τύμβον ὑπὲρ γαίης σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

id est, Hectori Thebis.

Heroum tibi Bœoti terram super, Hector,
Hoc struxêre viri, lucida signa suis.

Ogygi populum vocat Thebanos,ab Ogygo rege.eosdē præterea ex dentibus draconis à Cadmo satis ortos esse,non est obscurū : licet nonnulli *διὰ τὸ σποράδην οἰκῆσαι*, eos Spartos dictos putent.

ibid. Lepsij Terminthei.] Lepsius dicitur Apollo ab oraculorū obscuritate : Termintheus ab herbis quibusdā. Ophrynium est Troię oppidū,in quo erat Hectoris sepulcrū. Calydni mœnia Thebas dicit à Calydno , rege Thebano. Aoniam quoq; fuisse prius appellatam Bœotiam,testatur Apollonij scholiastes,& Theocritus,

Ἀονίῳ πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρούρης.

de agro Thebano loquens. Tenerus denique Apollinis fuit F. cuius apud Ismenum extabat oraculum , de quo Pindarus Pyth.II. De Ectenis diximus.

181. *Gnosum.*] quæ est Cretæ vrbs,vt & Gortyna. Cretæ autem imperabat Idomeneus. Piscatorem dicit Nauplium, qui instar piscatoris coninges Gręcorum in adulterium pelliciebat.

182. *Leucum.*] Talonis F. apud quē Idomeneus,Troiam petiturus, regnū deposuerat : ille verò à Nauplio instigatus , occisa vxore & liberis Idomenei, regnum Cretense sibi vindicauit. Alumnum dicit eundem Leucum, quem , quum puer esset expositus , alēdum pro adoptato susceperat Idomeneus , eidem quoque filiam se daturum in vxorem, postquam domum rediisset,promiserat.

ibid. Oncææ.] Oncæa Ceres seu Erynnis in Oncio, Arcadiæ regione,secundum Paus.colebatur , vt & Apollo Oncæus. Cereri porrò in fouea tēpli,ceu infernæ deæ,sacrum fiebat.cuius geminum quiddam suprà de Baccho relatum est.

ibid. Gloriam.] Originem Vrbis & imperij Romani,ab Aenea ad Romulum & Remum deducti,deinceps explicat.

183. *Consanguineus.*] Aeneas. Tros enim Ilum genuit & Assaracum: quorum ille Laomedontem , Priami patrem , hic Capyn , patrem Anchisæ, procreauit. Ab Aenea deinde orti Romulus & Remus , quos heic leunculos vocat. Castnia & Chœràs, Veneris epitheta , matris Aeneæ , ac de Castnia quidem antè diximus : Chœras autem à porcis , quos illi mactabant Argiui,potest nuncupata videri.

185. *Rhæcalum.*] Macedoniæ vrbē. Cissus etiam eius regionis mons est.

Laphystiæ mulieres aliter Mimallones vocantur. nomen ducunt à Baccho, qui Laphystius à mõte quodam Bœotiæ denominatur. gerũt quoque cornua, Bacchi exemplo. Pro ἀλμωνίας lego ἀλμωπίας ex Stephano & Thucyd. est enim regio Macedoniæ, ab Halmope gigante nomen sortita, & postea Minya dicta. Pausanias tamen Halmones vicum Bœotię tradit. Pisa & Agylla (quæ aliter Cære) vrbes Italiæ. Virg.

Vrbis Agyllinæ sedes, ubi Lydia quondam
Gens bello præclara, iugis consedit Etruscis.

Agyllę etiam nymphæ meminit Silius Ital. initio quinti.

ibid. Cum illo.] Aenea. Nanus quondam appellatus fuit Vlysses. alij hoc vocabulum Tyrrhenum esse malunt, & erronem sonare. Vlysses igitur primùm Aeneam ad fœdus feriendum adiget. deinde etiam adiungẽt se Aeneæ Tarchon & Tyrrhenus, Telephi filij: cuius quidẽ societatis causam Euandro tribuit Virgilius, qui & lib. 10. sic ait,

——Tarchon
Iungit opes, fœdusque ferit.——

186. *Simul.*] Quemadmodũ heic σὺν vsurpatur, ita quoque apud Sophocl. Antigone,

———σὺν δέ νιν
Θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην. & Eurip. Hippolyto,

σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν ἄγεις, Κύπρι. σὺν δ' ὁ ποικιλόπτερος, &c. Nec aliter intelligendum est illud, σὺν δαυνί, quod olim in oraculo quodam Sibyllino reponendum docuimus. Pro σὺν nonnunquam vsurpant ἐν, vt Sophocles initio Oedipi regis,

———ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.

ibid. Cuius.] Historiã Telephi vulnerati suprà enarrauimus. Vocatur Bacchus Latitans, quòd eius mysteria nocte celebrabantur: symbolicè verò, quasi vinum diligenter seruandum sit & abscondendum.

ibid. Herculeo.] Telephus enim pater, Herculis erat F. ex Auge, Alei filia.

ibid. Oraculorũ.] ab Harpya, si Virgilio credimus, & Anchise acceptorum, vel potiùs à Ioue Dodonæo. ea iubebãt Aeneam eo loco vrbẽ cõdere, vbi, postquã socij mẽsas comedissent, quadrupes animal prçcedens procũberet.

ibid. Aboriginum.] quo quidem nomine quondam fuerunt Itali. Quòd autem triginta vrbes ab Aenea conditas ait Lycophron, defendi sanè vix vlla ex historia potest. quinimò veniã meretur omnino poëta, si Chalcidensis ipse, in historia Romana, quę ipsius ætate paucis erat cognita, minus fuit versatus. Cæterùm vera historia tradit, Aeneam quidem Lauinium condidisse, filium autem, Ascanium, tricesimo pòst anno Albam extruxisse, albæ suis omine dictam, quæ fuit, vt ait Iuuenalis,

———nunquam visis triginta clara mamillis.

ibid. Vltra Latinos.] Stephanus hunc versum sic legit,

Τοῦ Λατίου, Δαυνίου τ' ὠκισμένην.

vt sint vrbes Italiæ duæ.

187. *Totidem.*] Heic etiam Scholiastes antiquum obtinet, quæque non intelligit, ineptè carpit.

ibid. Cuius etiam.] Nonius Marc.

Grundules lares dicuntur Romæ constituti ad honorem porcæ, quæ triginta pepererat.

ibid. Myndiæ Pallenidi.] Minerua cur Myndia vocetur, iam diximus: Pallenis autem dicitur à Pallene, vico Atticæ Eurip.

Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
Δίας Ἀθάνας.———

190. *Canes.*] Græci, qui, direpta Troia, ſolum AEneam, vt volūt nonnulli, liberum dimiſerunt. Xenophon κυνηγετικῷ, Αἰνείας δὲ σώσας μὲν τοὺς πατρῴους καὶ μητρῴους θεούς, σώσας δὲ καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα, δόξαν εὐσεβείας ἐξηνέγκατο, ὥστε καὶ οἱ πολέμιοι μόνῳ ἐκείνῳ ὧν ἐκράτησαν ἐν Τροίᾳ, ἔδοσαν μὴ συληθῆναι.

187. *Patriam.*] Romam hanc AEneas per poſteros, Romulum & Remum, extruxit. Circæus mons eſt, vel litus, à Circe incola denominatū. Ouidius,

Et quod adhuc Circes nomina littus habet. Virg.

Circæúmque iugum. —— ——

Horatius etiam Circæa mœnia dixit. Aeetes, Italiæ portus, ad quem Argo nauis quondam fuit appulſa. verùm eſt alius ab Argoo portu Aethaliȩ inſulæ. Titon, Italiæ fluuius, qui non in mare, ſed in ſpecum quandam defluit.

189. *Quid enim.*] Poſt longam enumerationem variarum calamitatum ex bello Troiano tum Græcis tum Troianis ortarum, quęrit apud ſe Caſſandra, quæ fuerit belli tanti origo, quod inter Aſiam & Europam fuit commiſſum, quarum tamen exactiſſimè definiti ſint termini. Prometheum ex Iapeto peperit Aſia, & Sarpedonem ex Ioue Europa: à quibus continentes duas quidam denominatas volunt. Inhoſpitalem fluctum vocat pontum Euxinum, quem AEſchylus ſimili figura ἐχθρόξενον dixit. Tanais porrò per paludem Mæotidem, ex qua oritur, purus tranſit, non permiſtus: qui mos eſt rapidorum fluminum. Pernionibus laborant Scythȩ paludis accolȩ, propter intenſum loci frigus.

190. *Pereant nautæ.*] Originem & ſeriem bellorum inter Aſiam & Europam vſque ad Magnum Alexandrum geſtorum exorditur hoc loco poëta, miro artificio & venuſtate cōtextam. iuuabit autem hæc cum initio Herodoti conferre.

ibid. Carnitæ.] Phœnices, ex Carne, Phœniciæ vrbe. illi enim Argos profecti, Ionem, Inachi regis filiam, rapuerunt, & ad Oſiridem, AEgypti principem, abduxerunt. ea bouis faciem habuiſſe dicitur, quòd in bouem olim fuerit mutata. qua de cauſa etiā tauriuirgo nuncupatur. Lerna, palus Argiua, ſecundum quoſdam, etiam vrbs. Continentes duas dicit Aſiam & Europam.

191. *Curetes.*] qui Iouem in Creta educarunt. Cretenſes enim Europam viciſſim pro Ione ex Sarape, ſiue Sarapta, Phœniciæ vrbe, rapuerunt. Dictæum palatium eſt in Creta, cuius mons Dicte. Stellatum imp. vocat Iouem, qui cum Europa rem habuit: niſi malis Aſterum per Syncopen dici Aſterium, Minois F. qui Europam, poſtquam à Ioue rapta fuit, in vxorem duxerit, vt auctor eſt Diodorus Siculus.

192. *Samandro.*] qui cum filio, Teucro, in Aſiam profectus eſt ad coloniam deducendam, quum datum eſſet illi oraculum, vt eo loco vrbem conderent, quo terrigenæ ipſos inuaſiſſent. Ad Troiam igitur quum veniſſent, mures eadem nocte arma ipſorum arroſerunt. quo euentu poſtquam intellexerunt oraculum eſſe abſolutum, Sminthium ſiue Sminthem vrbem extruxerunt, & in ea Sminthij Apollinis templum (in eo ſepulta fuit Herophile Sibylla, templi eius quondam æditua) à muribus quos Cretenſes vocāt Sminthos denominati. Dardanus deinde Ariſbam vel Bateam, Teucri filiam vel ſororem, duxit: ex qua Erichthonium, patrem Trois, auum Ili procreauit.

ibid. Rapaces.] Pro ἅρπαγας Stephanus

& Eustathius legunt ἀτρακας, id est, Thessalos. est enim Atrax Thessaliæ oppidum & fluuius. Catullus,

Smyrna cauas Atracis penitus mittetur ad undas.

Hinc Atracius pro Thessalico. Statius,

——qualis per nubila Phœbes
Atracia rubet arte labor.---- Valerius Flaccus,

Quamuis Atracio Lunam spumare ueneno
Sciret, & Aemonijs agitari cantibus umbras.

ibid. Regi.] Iasoni. Argonauticam historiam totam habent Orpheus & Apollonius. Cytæa, vrbs Colchidis. Pro λιγυστικὴν in Stephano legitur λιβυστίνην. sunt autem Libystini Colchis vicini. Sin alterum malis, dices cum Eustathio, à Tyrrhenis Liguribus deductã fuisse in Asiam coloniam. Promiserat autem Iasoni vellus aureum Aeetes, vt est in Apollonio, si priùs tauros igniuomos sub ferreum iungeret aratrũ, itáque draconis à Cadmo interfecti dentes sereret. quod certamen quum Iason opera Medeæ pharmacorum peregisset, iisdem deinde pharmacis etiam draconem, velleris aurei custodẽ, sopiuit, & impunè vellus abstulit. Iam Iasonem à Medea recoctum fuisse, notum est. Ouem vocat Medeam, quæ Absyrtum fratrem, & liberos trucidauit. Et quemadmodum heic γνωτοφόνος de fratre dicitur, ita quod inquit ad Antigonen Sophoclis Chorus, σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά, eodẽ pacto de fratre Polynice, non de propria Antigones voluntate est intelligendum. nam fratris ira bellum commouentis, prima fuit Antigones mortis causa. neque aliter ipsa modò dixerat ad fratrem, θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με. Mortuus, inquit, viuam me peremisti. Atque hæc ἐν παρόδῳ.

194. *Loquacem i. picam.*] Argonautarum nauem intelligit, quæ loquuta est aliquoties, vt apud Apollon. lib. 4. vnde picæ garrulæ confertur. eius transtra vocat Chaonica, quoniam ex lignis Dodoneis erant. Apollonius,

Ἐν γὰρ οἱ δορὺ θεῖον ἐνήλατο, τῆς ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.

ἐρμαλίξαν videtur ab ἐρματίζομαι deduci, quod sit, in nauem pro saburra impono. Euripides,

Νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.

ibid. Phemij nepos.] Theseus, de quo dictum est. is in Scyro, Cycladum insula, de saxo in mare præcipitatus fuit. lego autẽ ῥοιζουμένῳ, quemadmodum mox dicet,

Κύφελλα δ' ἰῶν πλόθειν ῥοιζουμένων.

ibid. Leone.] Hercule, quem initiatum vocat, quòd primus peregrinorũ fuerit Athenis Eleusiniis initiatus: qua de re Aristidis in Panathenaica, quam nos nuper Latinam dedimus, verba sunt hæc: Ἡρακλέους ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ πόλις καὶ νεὼς ἐν ἑαυτῇ ἱδρύεται πρώτη, καὶ θύει καὶ πρῶτον τοῖς μυστηρίοις ἐμύησεν πρῶτον ξένων. Hercules etiam Iunonis mammam puer suxit. vocatur autem Iuno Trophæa, cui trophæa dedicabantur.

ibid. Venem.] in Scythiam ad Amazones. Balthei furem vocat Theseum, quòd Hippolytę Amazonis baltheum ablatum dederit Herculi. ipsam deinde Hippolytam sibi Theseus rapuit: tametsi dissentiunt ea de re historici. Themiscyra, Paphlagonię vrbs, Amazonum regia, ex qua fuit Hippolyta rapta, quę heic Orthosia vocatur, proprio Dianæ cognomine.

196. *Neptunides.*] Amazones, à Neptunide quadam Amazone. Eris, Lagmus, Telamus, montes Paphlagoniæ. Ilter, Thessaliæ fluuius.

197. *Auus meus.*] Ilus, secũdum He-

rodotum: Laomedon secūdum alios. hic Troianum imperiū vsq; ad Thessaliam propagauit. Herodotus Polymnia, *οἱ διαβάντες τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον τούς τε Θρήικας κατεστρέψαντο πάντας, καὶ ἐπὶ τὸν ἰόνιον πόντον κατέβησαν, μέχρι τε πηνειοῦ ποταμοῦ ἔλασαν.*

197. *Illa.*] Græcia, siue Thessalia. Bubulcum vocat Herculem, qui cum sex nauibus Troiam expugnauit. Gorgas dicitur Iuno, quia terribilis. ea quum Herculem semper antea fuisset exosa, postea mutata sententia generum asciuit, & inter deos collocauit. Propertius,

Sancte pater salue, cui iam fauet aspera Iuno.

198. *Accipitres.*] Tyrrhenus & Lydus, Atyis Lydorū regis filij. ij quum aliquando fame Lydiam occupante sorti committerent, vter nouam coloniā deduceret, cecidit sors in Tyrrhenum, qui in Italiam se contulit, dictam à se Tyrrheniam. Huc pertinent versus Virgilij suprà positi. Alij Tyrrhenos volunt esse indigenas: quos etiam Dionysius Halicarn. sequitur. Tmolus, mons Lydiæ: Cimpsus, pagus. Paludem dicit Gygæam in qua Typhonis est vxor, Vipera, mater Chimeræ. sunt enim propinqui Lydię secundum quosdam montes ij, qui Arima vocantur.

ibid. Ligustinus.] Italis ac Tyrrhenis, qui tam bellicosi erant, vt à Thracibus gigantibus orti viderentur. Polybius, *τὴν ἐπὶ τὸ τυρρηνικὸν πέλαγος πλευρὰν ἀπεννίνου κεκλιμένην λιγυστινοὶ κατοικοῦσι μέχρι πόλεως πίσης, ἣ πρώτη κεῖται τῆς τυρρηνίας ὡς πρὸς τὰς δυσμάς.*

199. *Vltimus.*] Paris. Pelasgos intelligit Menelaum cum suis, qui Troiam venerant ad sepulcra Lyci & Chimærei placanda, vt initio libri dictum est. qua quidem occasione Paris amicitiam cum Menelao cōtraxit, & cum eo Spartā rediit, postquam Antheum occiderat. Rhyndacus fluuius inter Græciam & Hellespontum.

ibid. Illa.] Græcia, siue Sparta.

ibid. Primus.] Agamemnon, qui cognominis est Iouis Agamemnonis, de quo suprà. Descensor dicitur Iupiter à fulminum descensu: quod nomē heic eleganter Agamemnoni Ioui ex nominis similitudine tribuitur. Putabant autem veteres Iouem per tonitru in eam nubem, quę fulmen conceperat, curru vectum descendere, vt annotauit doctissimus Turnebus.

ibid. Secundus.] Orestes Agamēnonis à Clytæmnestra occisi F. is quum furiis agitaretur, oraculum accepit ab Apolline Medico, qui aliter *ἰήιος* dicitur, fore vt insania liberaretur, si Tauricam Dianam in patriam detulisset. Itaque Tauros cum Aeolibus profectus, expugnauit, & Iphigeniam simul cū Diana reportauit. Meminit & Pindarus, quū ait, *αἰολέων στραταὶ χαλκεντέων δεῦρ' ἀνάγον.* vide etiam Euripidem.

200. *Tertius.*] Neleus, F. Codri, quē lignatorem vocat, quòd sumta lignatoris veste, pro patria obierit. Neleus autem quum ex oraculo cognouisset, se Carica regione potiturum, si quis ipsi Carum terram & aquam tantùm porrexisset: à figuli puella Mileti glebam petiit ad literas obsignandas (vnde *γῆν σημαντρίδα* dixit Herodotus Euterpe, ac meminit cretæ Asiaticę ad signandum adhibitæ Cicero pro Flacco) hac ratione arbitratus oraculo satisfactum iri. Itaque debellatis tandem Caribus, vt sequitur, Cariæ imperauit, & in ea vrbes aliquot posuit. Quin & Miletum ab eo deductam coloniam tradit Ammianus initio lib 28.

ibid Milesiam.] è Caria, cuius oppidum est Miletus. Græcè Branchesia vocatur à Brancho vate, qui Milesios

olim lustrauit teste Clemente, & Mileti oraculum habuit. Proprium tamen à quibusdam traditur τὸ βεγχίδων ἄσυ, siue βεγχίδαι, vt οἰνιάδαι in Acarnania. Phthiri, Cariæ populi, à mōte dicti, secundum Steph. mons porrò à Phthiro Endymionis F. nomen accepit. De Carum vilitate & stipendiis vide Parœmiographum.

201. *Puella.*] Nelei filia, quæ quum antea Pero diceretur, postea ob insignem impudicitiam ἐλεγχὶς est vocata, testibus grammaticis. Datum autē erat Neleo alterum oraculum, vt illic domicilium sibi, vbi iussisset filia, pararet. Quum igitur Athenas venisset, offendit filiam, quę nusquam illic maritum propter libidinem nimiam poterat nancisci, subductis vestibus ita naturam suam alloquentem,

> Δίζεο σὺ μάλα ἀδαλερὸν πόσιν ἢ ἐς Ἀθήνας
> Ἠ εἰς μίλητον, ἐξ πάξον (pro κατ' ἔξω) πίονα καρπόν. id est:
> Quęre tibi validus qui coniux fiat Athenis,
> Vel qui Mileti, quò clades Caribus addas.

Itaque Miletum profectus Neleus cū filia, incoluit. Aliud etiam oraculū ad huius coloniæ deductionē pertinens citat Callimachi scholiastes. Barbaros dicit Cares. Aliam quoq; Peronis vel fabulam, vel historiam enarrāt in 11. Odyss. Græcorum commentarij.

202. *Quarti.*]in Asiam venient, subaudi. Dymanteam stirpem vocat Dores, quorum rex fuit Dymas, Heraclidarum vnus. Per Lacmonios etiam & Cytineos iidem Dores intelliguntur, partim à Lacmone Perrhæbiæ monte, dicti, partim à Cytino, vel Cytinio, Dorico oppido. Theon tamen in commentar. in Lycophronem, citante Stephano, Cytinum facit vrbem Thessalię. Codrij dicuntur Athenienses à rege Codro. Eustathius Codros vocari stolidos omnes asserit.

ibid. Peninsulam.] Dorim, iuxta Cariam: in qua, vt videtur, habitauit Erisichthon Thessalus, qui Cereri fuit inuisus, quòd eius in Thessalia lucum excidisset. Vocatur autem Ceres Curita, quemadmodum Græcè κυρῖτις, nisi malis ad vrbem Sabinam nominis originem reducere. fortè etiam ad ξιφηφόρου cognomen allusit. Cæterùm historiam totam Erisichthonis, eiúsque immensæ βουλιμίας explicant Ouidius lib. 8. & Callimachus hymno Cereris.

ibid. Omniformis.] Mestram filiam habuit Erisichthon, quæ corporis quæstu patrem semper insatiabilem alebat. Atque hæc est vera historia: quam fabulæ sic inuoluunt, vt Mestram dicant in omne genus animalis à se mutatam, venditam sæpius à patre fuisse, ad quem subinde, resumpta priore forma, rursum vt venderetur, recurreret. hinc vocatur omniformis. nam in scriptis codicibus malè puto legi πολυμόρφου.

ibid. Aethonis.] Hoc nomine appellatus fuit Erisichthon, testibus Hesiodo & Athenæo, propter ardentem ingluuiem, & igneam absūmendi vim. quomodo αἴθωνα λιμὸν dicunt poëtæ. Extremitates vocat agros, quos Erisichthon alienos colebat, quum suos absumsisset. Poëtæ hæc etiam addunt.

> *Ipse suos artus lacero diuellere morsu*
> *Cœpit, & infelix minuendo corpus alebat.*

Callimachus quoque panem ostiatim refert mendicasse. Extrema porrò terrarum & oras etiam Esaias vates alicubi alas dixit, vt hic πτερά.

ibid. Phryx.] Midas, Phrygiæ rex. hic sororis Cleopatræ cædem persequēs, Thraciam depopulatus est. verùm

quomodo Cleopatra fuerit occisa, nec à Scholiaste dicitur, nec apud historicum vllum adhuc reperire potui. Mortuorum præsidem dicit Minoëm, ex Europa genitum, in Europa educatũ. de eius seueritate multa leguntur apud tragicos, teste Platone. quin etiã à Catullo rex iniustus appellatur.

203. *Qui olim.*] Nota est fabula de Midæ auribus, quamuis illam alij ad historiam, alij ad mores referant. Poëta tamen heic fabulam sequitur. ait enim, Midam muscis auricularum motu metum, vt ad ipsum non auderent accedere, incussisse. quod etiam si quis allegoricè ad hostes referat, non imperitè fecerit.

204. *Phlegræ.*] quæ est vrbs Thraciæ. Thrambus, Macedoniæ promontorium, vt Titon Thraciæ. Sithonia quoque & Pallene sunt in Thracia. Macedoniæ verò portionem quandam tenuisse Midam, scribit etiam Iustinus. Iam Bruchon heic proprium fluuij nomen videtur, licet ferè sit cõmune vocabulum: sicut κελάδων apud Homerum & Callimachum, vtrumq; nomen ab impetu & fremitu fluminum ductum apparet. Cornigeros dici fluuios, antè docuimus. Vocat deinde Bruchontem gigantum ministrum, quòd hi in Thracia iuxta Pallenen versati sunt.

ibid. Vicissim.] nunc in Asia, nunc in Europa. Candæus appellatur Mars, & Candaon, vt suprà.

ibid. Pastum prælijs.] Horatius:

Quem iuuat clamor, galeæque leues.

vnde & αἱμοχαρὴς vocatur. Epimethei mater est Asia, quæ Prometheum & Epimetheum ex Iapeto peperit.

ibid. Persi.] Danaës F. à quo Persæ omnes ducunt originem. Gigantem dicit Xerxem, Persarum regem, qui & Hellespontum ponte iunxit, & Athonem perfodit. Catullus:

Ille quoque euersus mons est quem maximum in orbe
Progenies Phthiæ clara superuehitur,
Quum Medi irrupêre nouum mare, quúmque iuuentus
Per mediũ classi barbara nauit Atho.

ibid. Laphriæ.] Mineruæ, cuius ædes erant Athenis: quarum arcem tenebat Minerua.

ibid. Combustæ.] à Xerxe. Etenim quum Athenienses Apollinẽ de Xerxe repellendo consulerent, iussit eos lignea sibi parare mœnia, quibus à Xerxe tuti forent. quod oraculum quum inscitè de ligneis arcis propugnaculis, quæ pòst à Persis vnà cũ arce combusta sunt, intellexissent, factum est, vt vulgò mendacij incusarent Apollinem, cuius oraculum non erant assecuti. Solus enim Themistocles deprehensa vaticinij sententia, naues ædificandas, è quibus ad Salaminam cum hoste confligerent, censuit.

205. *Plutonis famulum.*] Quoniam è specu quadam Delphica reddebantur oracula, putabat ex inferis illa vulgus vaticinantibus à Plutone suggeri.

ibid. Exercitu.] Magnus enim Persarum numerus in Græciã est à Xerxe adductus, adeò vt, quemadmodum elegantissimè dixit Aristides, sola numeri inter historicos diuersi differẽtia iusto sufficiat exercitui. τὸ δ' ἐμμάχιμον παρ' ἑκάστοις τοῖς ἀφικνουμένοις τοσοῦτόν ἐστιν, ὥς εἶναι τὸ μέγιστον ὅρον στόλου. quo factum est, vt nec cibus illis ex arboribus, nec potus ex fluminibus tandẽ potuerit suppetere.

ibid. fructifera arbos.] Herodotus Vrania: εἰ δὲ καρπὸν μηδένα εὕροιεν, οἱ δὲ τὴν ποίην τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναφυομένην, καὶ τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες, κατήσθιον ὁμοίως τῶν ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων, καὶ ἔλειπον οὐδέν.

ibid. Nubes.] Eleganter & hoc Aristides.

des alicubi expressit, ὡς δὲ πλήρης, ἡ μὲν θάλαττα νεῶν, ἡ δὲ γῆ πεζῶν, ὁ δ' ἀὴρ βελῶν. & paulò antè, ὁ δ' ἥλιος συνεκρύπτετο τοῖς τοξεύμασι. Facetè quoque Plautus dixit.

—— bos

Cælum fremitu uerrũm: ex spiritu & anhelitu

Nebula constat. ---

ib. Solem]Ita videtur interpretanda vox πέρσαι, quæ nusquam extat alibi. Putarunt quidam hoc vocabulum Persas de Sole vsurpare, quem illi aliter Adad & Mithram dei nomine vocant. Si quis etiam velit, πέρσιν reponi, quo vocabulo similiter nõnunquam Sol secundum Anaxagoram innuitur, vt apud Eurip. Oreste, & Callimachum, non magnoperè repugnabo.

ib. Floruerit.]Xerxes. Rosæ florem caducum esse, norunt omnes. ita Xerxes post magnos conatus & apparatus nauali prœlio victus, in Persiam confugit, relicto Mardonio. Historiam totam pete ab Herodoto, Ctesia, & Diodoro. nolumus enim heic de rebus notis longas narrationes, vt Scoliastes facit, contexere. Cęterùm quod ad Locrensem rosam attinet, eius Pollux quoque lib. 5. in synonymis fucorum his verbis meminit: ῥόδον παρειαῖς φυτεύειν, αἰδῶ ῥόδον αἰδοίων καὶ παισὶν ἀπαρθένων, κατὰ τὸ λοκρόν.

ib. Turrim.]nauem, in quam se recipiat. alludit enim ad oraculi τεῖχος ξύλινον. Nauem autem arripiebat in fuga Xerxes, vt puella timida locum tenebrosum, in quo lateat, quum eam latro eum ense persequitur.

208. *Certamina.*)Græcorũ cum Persis, & inter se: de quibus vide totos Thucydidem & Xenophontem.

ib. Imperijs] Ineptit Scholiastes in litoribus. Dorsa terræ dicuntur, vt νῶτα θαλάσσης. per priorem terram videtur vastam & sterilem intelligere.

ib. Progenitus.]Alexander Magnus, qui maternum genus ad Achillem & Helenum referebat: quorum ille ab AEaco, hic à Dardano erat oriundus. eundem vocat Thesprotium, quòd esset à matre Epirota: Chaladræum verò, quòd à patre Macedo. Pro χαλαδραῖος potest æquè legi καλαστραῖος, γαλαδραῖος vel χαλαστραῖος. videntur enim Chaladra, Chalastra, & Canastra, eandem vrbem grammaticis denotare. Charadra verò Phocidis est vrbs.

ib. Cognatorum.]Persarum. Alexãnder enim à Perseo per Herculem, non minùs quàm Persæ, ducebat originem.

ib. Arguos.]Græcos: non rectè enim Persas intelligit Scholiastes, quum illorum facta iam sit mentio, & Alexander vtrosque subiugarit. Chaladræum lupum vocat, quem iam leonem appellarat: quæque illic erat scripturæ varietas, eadem & heic locum habet.

ib. Cum quo.] Alexandro Magno. quis autem fuerit iste Cassandræ consanguineus, non facile quis dixerit. De Taxile quidem & Poro narrant historici, in amicitiam ab Alexandro receptos fuisse: sed an huc ista pertineant, dubito. Scholiastes quidem non præter morem satis ridiculum se præbet. Pro κ' εἰς διαλλαγὰς lego cũ Scaligero εἰς διαλλαγάς. ac similis est in Eur. loquendi modus, quum ad Nutricem sic ait Hippolytus:

ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρὸς, ὦ κακὸν κάρα,
λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς.

210. *Quid multa.*] Post longam oraculorum seriem reuocat se tandem à vaticiniis Cassandra, dum cogitat, se frustra tot verba fundere, cui nemo sit crediturus: atque ita finem dictis imponit suis. Non dissimile est illud Euripidis Phœnissis extremis.

ἀτὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, καὶ μάτην ὀδύρομαι;
τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

ib. Lepsieus) Apollo, ſic à tegendis oraculis dictus. is curauerat, vt in Prolegomenis diximus, ne fides Caſſandræ vaticinanti haberetur. Itaque in tragœdia quadam ait:

ἄκραντα γάρ μ᾽ ἔθηκε θεσπίζειν θεός,
καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων
σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

ib. Faciet autem.] Oracula mea, inquit, quamuis nunc contemnantur, effectum tamen ſuum tandem conſequentur. Similiter apud Aeſchylum ait,

τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ᾽ ἐν τάχει παρὼν,
ἄγαν γ᾽ ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

ib. Hirundinem.) me, cuius verba tum demum cum euentu coniuncta, fidem apud homines merebuntur. Atque hactenus Caſſandræ verba fideliter à Nuncio relata ſunt: ſequuntur ipſius Nuncij ad Priamum verba.

ib. Claria.] Ex Aſiæ vrbe, Clarij Apollinis oraculo celebri. Mimallones vocantur Bacchæ furibundæ. Melancræra dicebatur Sibylla Cumæa teſte Ariſtot. Phiceum monſtrum dicit Sphingem, quam Bœoti φίκα, vnde mons in quo verſabatur, Phiceus dictus. Caſſandram igitur obſcuram & intricatam, rectè cum Baccha, Sibylla, Sphinge comparat.

211. *Phœbadis.*) Ouidius:

Serua Mycenæo eſt Phœbas amata duci.

ib. Deus.] Tibullus:

Hæc Deus in melius crudelia ſomnia uertat.

Bebryces Troiani ſunt, vt dictum eſt.

EPITOME CASSANDRÆ GRAECOLATINA, VERSIBVS ANACREONTIIS CONSCRIPTA PER GVL. CANTERVM VLTR.

Αἰαῖ τάλαινα πάτρα·
πρότερον μὲν ἡρακλῆος
θοαῖς πραθεῖσα τεύχεις.
λεύσσω δὲ δεύτερον νῦν
πυρουμένην σε τλῆμον.
στένω στένω σε, πάτρα,
τάφους τε δαρδανείους.
λεύσσω θέοντα γνωτὸν
ἐς ἁρπαγὴν κυνώδη.
καὶ δή σ᾽, ἀδελφέ, ταύτης
περόντας ἄγρας στερήσει.
κλαίων δὲ πάτρηνδ᾽ ἵξῃ,
ψυχρὸν φέρων ἄγαλμα.
βύκταισιν αὖθις ἶφιν
θύουσι τὴν μειράκην
ⓘ νηλέες πελασγοί.
ἔπειτ᾽ δευτέρους δὲ δόντες
ὅρκους, πλέουσι δεῦρο.
ἤδη βλέπει ζέουσαν
πρύμναις θέτιν παλαίμων.
καὶ δὴ στένει μύριννα,
παράκτιοί τε θῖνες.
καὶ δὴ μαμέρτης αἴθει
αἶαν, γόος τ᾽ ἐν ὠσὶ
ἰνδάλλεται γυναικῶν.

HEu heu paterna terra:
Olī quidē Herculana
Cōbusta classe primū:
Nunc te misella, rursum,
Igni perire cerno.
Te, Troia, defleo, te,
Et Dardani sepulcrum.
Excurrit, ecce, frater
Ad feminæ rapinam.
Verum tibi ista præda,
O frater, auferetur,
Et flens domum redibis
Cum frigida figura.
At milites Pelasgi
Vento ducis puellam
Mactare destinabant,
Fœdúsque duplicantes,
Huc deinde nauigabunt.
Quin iam videt Palæmon
Mare æstuans carinis:
Quin iam gemit Myrinna,
Campíque littorales,
Vastátque iam ferus Mars
Terram, mihíque planctus
Aures ferit molestus.

ἐκεῖνο πῆμα δάψει
ἐμὲ πλεῖστον, ὅτ' ἐμεῖο,
Ἀχιλεύς, κτενεῖ ἀδελφόν.
καί, Τρωΐλε, στένω σε,
ὃν ὡυτὸς αὖ φονεύσει.
καὶ σόν, τάλαινα, πότμον,
μῆτερ φίλη, στενάζω,
ἣν χερμάδες πελασγῶν
κρύψουσι λοιδοροῦσαν.
προσδέξεται δ' ἀδελφὴν
κόνις πικρὰς χανοῦσα.
πολυξένην δ' ἄρ' υἷις
ἀχιλλέως θυηλαῖς
γαμηλίοις πελάσσει,
πηγὸν κτανὼν ποδάρκην.
βίαν δὲ πείσομαι 'γώ,
ταύτης θ' ἕκατι λώβης
πολλοῖς κάκιστα πολλὰ
βουδεία τληπαὶ δώσει.
αἴλυτα γὰρ τὸ πρῶτον
οἴσει τὸ κῦμα, φάγρον
σαρούμενον θαλάττῃ.
ἀμύντορος δὲ κρύψει
υἱὸν πάγρου εσθ' ἠιών.
νάπαι δὲ κερκαφείαι
κάλχαντα καὶ δύ' ἄλλω,
ὡς πύραμος δύ' ἄλλω.
ἕξουσι πέντε κύπρος.
αἰτωλὸς ἀργυρίππην
δομήσεται ἐκ μόροιο
σωθεὶς διὰ τροπαίας.
γυμνασίας δὲ νήσους

Hoc plurimum grauabit
Me, cùm ferox Achilles
Fratrem remittet orco.
Sic Troilum quoque idem,
Quod defleo, necabit.
Quin & tuam dolebo,
O mater alma, sortem,
Quam gens Pelasga saxis
Teget, canem disertam.
At te, soror, dehiscens
Tellus vorabit ima,
Polyxenámque Achille
Satus feroce ducet
Ad nuptias cruentas.
Patrem quoque ille perdet.
At vis mihi inferetur,
Factíque talis ergo
Multis ferenda multa
Budea virgo mittet.
Aiax enim scelestus
In fluctibus marinis
Iactatus interibit.
Amyntorísque natum
Phagrum recondet Eon,
Saltúsque Cercaphi, tres
Aetate grandiores,
Duósque Pyrami fons.
Quinq; in Cypro manebũt.
Aetolus Argyrippam
Fundabit, à Trophæa
Vitam recens adeptus.
Gymnesias marinas

πλεύσουσιν ἅμα Βοιωτοί,
Ὀδυσσέως δ' ἑταίρους
ἀγρεύσεται προσέπειτα
ᾅδης, λιπὼν ἐν αὐτῷ,
ὃν πολλὰ δὴ παθόντα
ἑὸς κέλωρ φονεύσει.
Ἀγαμέμνονος δ' ὅμαιμος
πάμπολλα τὴν δάμαρτα
πλανήσεται ματεύων.
ἄλλους δὲ πρὸς Λίβυσσαν
ῥίψει Βορρᾶς ἐς αἶαν.
Οἰνωτρίαν δὲ γαῖαν
φιτρὸς φονεὺς προσήκων,
καὶ Λινδίων στρατηγοῖς
βοηδρομῶν, θανεῖται.
Ἐπειὸς ἀμφὶ Κίριν
προσνάσσεται ὁ τέκτων.
Σικανίαν δὲ πολλοί,
ἄλλοι δὲ Σῖριν ἀμφὶ,
Τυλλησίους δὲ πρῶνας
ἄλλοι, Τέρειναν ἄλλοι
(Νιρεῖ δὲ καὶ Θόαντι
Κρᾶθις συνοικὸς ἔσται)
πολλοὶ δὲ καὶ Μελίτην.
παμπρωκτόνος δ' ὁ Θεσπρωτὸν
κἤπειρον αὖτις ἥξει.
ὁ δ' οἶος Αὐσονείοις
τεθάψεται τάφοισι,
νόσων τ' ἰατρὸς ἔσται.
Τέμψαν δὲ ναυβόλου οἱ
ἥξουσιν ἅμα ἑταῖροι
(Σηταίαν ἐν πέτραισι

Boeotus aduehetur.
Vlyſsis autem amicos
Captabit ater orcus,
Ipſo tamen relicto,
Quem deinde multa paſſum
Occidet eius infans.
At regis ipſe frater
Sociam tori iugalis
Errabit vſque quærens.
Tres vnda vaſta voluet
Ad littus Africanum.
At torris aſper hoſtis
In Italam profectus
Terram, laboris ergo
Sortem feret cruentam.
Equinus architectus
Ciris colet fluenta,
Sicaniámque multi,
Siriſque flumen altum,
Tulleſióſque colles,
Et Italam Terinam,
Et inſulam Melitam.
Sed Nireo & Thoanti
Tum Crathis accoletur.
Elpenor autem Othronũ &
Epirum abibit olim.
Sed Italis ſepulcris
Condetur ille, morbos
Oraculis repellens.
At Nauboli Temeſſam
Satellites ſubibunt
(Setæa, te dolenda

μίμνει μόρος δυσαίων)
οἱ δ' αὖ πόλιν λάμητον.
καὶ ταῦτα πάντ' αἴοσοι
τλήσουσιν οἱ πελασγοί.
οὐδ' οἷς πάτραι μολόντες
κύρσουσι τῶν κρατίστων.
ὁ γὰρ μέσον σκεπάρνῳ
κόρσην τυπεὶς, πεσεῖται,
κἀγώ γε δὴ σὺν αὐτῷ.
καὶ μὴν ὁ πᾶν ὁμοίως
ἀνάστατος στρατηγοῦ
τοῦ κρῆτος οἶκος ἔσται.
λοκροὶ δὲ παρθένους ἃς
πέμψουσιν ὡς ἀθηνᾶν
ἐς ἴλιον στένοντες.
σὺ δ' αὖ ἐπωπὶς ἔσσῃ,
μῆτερ, θεᾶς τριμόρφου.
ὀστᾶ δ' ἐμοῦ ξυναίμου
ἄξουσ' ἐς ἄστυ θήβης.
κλέος δ' ἐμῆς γενέθλης
αὔξουσιν ἀμναμοί μου,
σκύμνοι διπλοῖ λέοντες.
τοιαῦτα πυργοπόρθοι
μένουσι πάντα πάσχειν.
πόθεν δὲ τῶνδ' ὑπῆρχε;
πρόφρων κόρην βοῶπιν
σκαφήπλοοι ὑφεῖλκον.
κούρητες αὖθις ἄλλην,
τεῦκρόν τε καὶ σκάμανδρον
πέμψαντες, ἡρακλῆτε.
θρήκη περαθεῖσ' ἀφῆκεν.
τριέσπερον λέοντα.

Ad saxa mors manebit)
Quidam oppidum Lameti,
Et hæc quidem Pelasgis
Instant foris ferenda.
Quin nec domum recepti
Meliora sortientur.
Namque huic caput securi
Findetur olim acuta.
Communis ista erit mors.
Parique clade Cretæ
Gortyniique regis
Domus alta destruetur.
Locri tamen puellas
Mittent suas Mineruæ
Ad Ilium gementes.
At tu, parens, triformis
Brimus eris ministra.
Tum fratris ossa nostri
Ferentur usque Thebas.
In posteris auorum
Crescet decus meorum,
Leunculis duobus.
Hæc Ilii cruentis
Sunt pestibus ferenda.
At causa quæ sit horum?
Phœnix bouem puellam
Abduxit in carina.
Aliam statim rapit Cres,
Teucro simul, Scamandro
Misso, Trinoctioque.
Thraces repente cæsi
Tyrinthium vocarunt.

τυρσηνὸς αὖτις αἴας
οἰνωτρείας κρατήσει.
πάρις δὲ λοίσθος αὖθιν
πῦρ μουνὸς ἐξεγείρει.
ἥξει γὰρ ἀτρέως παῖς,
χὤδρυ κέλωρ, ὀρέστης,
λακεμόνιοι τέταρτοι.
ἥξει μίδας μετ᾽ αὐτὸν
ξέρξης τε πρὸς πελασγούς.
ἕως ἄναξ μακηδὼν,
ἀμφοῖν μέγας κρατήσει,
παρ᾽ οὗ γε συγγενής μου
σπονδας ἀγῶν κυρήσει.
μάτην δὲ ταῦτα βάζω.
πίστιν μ᾽ ἀφεῖλ᾽ ἀπόλλων.
θήσει δὲ τοῦ γ᾽ ἀληθῆ.
πρὸς τ᾽ αὖ μαθόντες ἄλλοι,
τὴν φοιβόληπτον αἰεὶ
χελιδὸν᾽ αἰνέσουσιν.

Tyrrhenus inde terram
Oenotriam tenebat.
Sed vltimus fauillas
Paris resuscitabit.
Existet hinc Mycenis
Regnans, itémque Orestes,
Neleus, itémque Dores.
Midas sequetur istos,
Xerxésque contra Achiuos:
Donec satus Philippo
Vtrosque subiuget rex,
Cum quo meus propinquus
In foedus ibit olim.
Loquor sed ista frustra.
Fidem Deus negauit.
Sed facta subsequentur.
Quod posteri videntes,
Ad astra laude tollent
Hirundinem canoram.